

கவிச் சக்கரவர்த்தி
சயங்கொண்டார் பாடிய
கலிங்கத்துப் பரணி

மூ ல மு ம்

1204

திருவேங்கடச் செய்யுட் கோவை, தமிழைப் பிழையின்றி யெழுதும் முறை,
சங்க காலத்துப் புலவர்கள், மணிமேகலை சரிதை, சீவகன் சரிதை,
கர்ணன் சரிதை, அரிச்சந்திரன் சரிதை, மாணவர் தமிழ் வாசகங்கள்
முதலிய பற்பல நூல்களின் ஆசிரியரும்

சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்தரக் கல்விச்சாலை
முன்னித் தலைமைத் தமிழ்ப் புலவருமாகிய

ஆ. வீ. கன்னைய நாயுடு

இயற்றிய உரையும்.

சென்னை

பி. என். அச்சுக்கூடம்

எல்லா உரிமைகளும் உரையாசிரியரால் காக்கப்பெற்றன.

தாரணவஸ் ஐப்பகிஸ்

ககசச

ரூ. 5

முதற் பதிப்பு :—விஷு ஆண்டு (௧௯௪௧)

இரண்டாம் பதிப்பு :—தாரண ஆண்டு (௧௯௪௪)

ALL RIGHTS RESERVED BY THE ANNOTATOR

ஸ்ரீ முகவுரை

சடகோபர் துதி

குறள் வெண்பா

ஆழ்வா ரடியிணையை யன்போ டகத்திருத்தி
வாழ்வார் வினைமாயு மால்.

பரணிகள் எல்லா வற்றுள்ளும் கலிங்கத்துப் பரணியே முதன்மை பெற்று விளங்குவ தென்பதைத் தமிழ்ப் புலவர் யாவரும் நன்கறிவர். நான் இந்நூலைப் பயிலத் தொடங்கிய போது இதற்கோர் உரையிறற்றல் நலமெனக் கருதினேன். ஆரம்பப் பாடசாலைக்கும் உயர்தரப் பாடசாலைக்கும் நான் பல நூல்களை எழுத நேர்ந்தமையால், இந்நூலுக்கு உரையெழுத வியலவில்லை. பின்னர் இத்தொழிலை முடிக்கக் கருதி என்னிடமுள்ள கலிங்கத்துப் பரணியின் பழைய பதிப்பு ஒன்றைப் பல முறை படித்து அவ்வவ் விடங்களில் எனக்குத் தோன்றிய எழுத்துப் பிழைகளை ஒருவாறு திருத்திக் கொண்டேன்.

அதன் பின்பு திரு. அ. கோபாலையரவர்கள் பதிப்பித்த நூலையும் திரு. வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், B.A., அவர்கள் பதிப்பித்த நூலையும் ஒப்பு நோக்கிய பின், சென்னை அரசாங்கத்துப் புத்தகச்சாலை (Oriental Library) க்குச் சென்றேன். அங்கே பழைய ஏட்டுப் பிரதி ஒன்றும் கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்றும் இருந்தன. அவைகளில் திரு. சாஸ்திரியார் அவர்கள் பதிப்புப் பெரும்பாலும் ஏட்டுப் பிரதியையும், திரு. ஐயரவர்கள் பதிப்புப் பெரும்பாலும் கையெழுத்துப் பிரதியையும் ஒத்திருந்தன. ஏட்டுப் பிரதியை விடக் கையெழுத்துப் பிரதியே பெரிதும் திருத்த முற்றிருந்தது. கையெழுத்துப் பிரதியில் வேறு சில செய்யுட்களும் காணப்பட்டன. அவை திருத்த முடியா வண்ணம் எழுத்துப் பிழைகள் மலிந்து சீரூந் தனையுஞ் சிதைந்து கிடந்தமையால், அவைகளை விலக்கலானேன்.

சில செய்யுட்களுக்கு ஐயரவர்கள் பதிப்பித்த நூலில் கண்ட பாடம் மிகவும் பொருத்தமாய்த் தோன்றியது. அவர் பதிப்பிலும், ககூஉஉ, ககூஉஉ-ல் எஸ். எஸ். எல். எஸ். வி. பாட புத்தகங்களில் வெளிவந்த கலிங்கத்துப் பரணியின் பகுதிகளிலுமுள்ள சிறந்த பாடபேதங்களை நான் இதில் தழுவிவிருக்கிறேன்.

இவ்வரை வரைவதற்குச் சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்தரப் பாடசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்து காலஞ்சென்ற வித்வான். பி. கிருஷ்ணசாமிமுதலியார் அவர்கள் எஸ். எஸ். எல். எஸ்.

வகுப்பிற்குப் பாடமாக வந்திருந்த இராச பாரம்பரியம், அவதாரம் என்னும் பகுதிகட்கு எழுதிய வுரையும், திரு. மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் எழுதிய கலிங்கத்துப் பாணி யாராய்ச்சி, ஆராய்சித் தொகுதி என்னு நூல்களும், ஐயரவர்கள் எழுதிய குறிப்புரையும் பேருதவியாயிருந்தன. காலஞ் சென்ற திரு. து. அ. கோபிநாதராவ் M. A., அவர்கள் எழுதிய சோழவமிச சரித்திரமும், திரு. எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயரவர்கள் எழுதிய முதற் குலோத்துங்கன் என்னு நூலும் இந்நூலிலுள்ள சோழர் வரலாறுகளை யெழுதப் பெரும் பயனளித்தன. இப்பெரியோர்கள் வரைந்து வைத்தவை யனைத்தும் என் தொழிலை மிகவும் எளிமையுறச் செய்தன. இதன் பொருட்டு நான் அவர்கள் மாட்டுப் பெரிதுங் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

இது நிற்க, என் வேண்டுகோளுக் கிசைந்து தமக்குரிய பஃ ரெழிலை விடுத்து இந்நூலின் முதற்பதிப்புக்கு முகவுரை எழுதி வழங்கிய திரு. ச.த. சற்குணர் B. A., அவர்கட்கும் மதிப்புரைகளை நல்கிய ஏனைய தமிழ்ப் பேரறிஞர்கட்கும் என் மனமார்ந்த வந்தனஞ் செலுத்துகிறேன்.

இவ்விரண்டாம் பதிப்பில் ஆங்காங்குச் சில விஷயங்களைத் திருத்திப் பலவற்றைச் சேர்த்திருத்தவன்றி, இராசபாரம்பரியத்திலும் மற்றுஞ் சில விடங்களிலுமுள்ள சோழ வேந்தர் வரலாறுகளைக் காலக் குறிப்புடன் விரிவாய் வரைந்திருக்கிறேன். இவற்றிற்குப் பேருதவியாய் இருந்தவை திருவாளர். ராபர்ட் சீவல் (Mr. Robert Sewell) அவர்கள் திரட்டி எழுதிய தென்னிந்தியா கல்வெட்டுச் சரித்திரங்கள் (The Historical Inscriptions of Southern India) என்னும் நூலும், சும்பகோணம் வாணதுறை உயர்தரப் பாடசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் திரு. டி. வி. சதாசிவ பண்டாரத் தார் அவர்கள் எழுதிய முதற் குலோத்துங்க சோழன் என்னும் நூலுமாம். இப்பெரியார்களுக்கும் என் வணக்கம் உரித்தாகுக. ஆயினும், கரிகாற் சோழனுக்கு முன்னுள்ளோர்காலம் விளங்கவில்லை.

இப்பதிப்பில் கலிங்கத்துப் பாணி நூலாராய்ச்சி, பலவகை அணிகள், ஒன்பது வகைச் சுவைகள், பல புறப்பொருள் துறைகள் பல பாடபேதங்கள், அரும்பத அகராதி முதலியன புதியனவாய்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இது நிற்க, பிரம்தூர் ராவ்பகதூர் C.C.C. உயர்தரப் பாடசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் புலவராகிய திருவாளர்-வே. த. அர்ச்சுன முதலியார் அவர்கள் இவ்வரிய நூலில் இதன் உரையாசிரியர் வரலாறு இருத்தல் மிகவும் இன்றியமையாததென என்னிடம் வற்புறுத்திக் கூறி, அதனை அவ்வாறே எழுதித் தந்த தன்றி, முந்திய பதிப்பைப் போலவே இப்பதிப்பின் அச்சத் தாள்களையும் திருத்தி யருளினார். சென்னைக் கோஷிந்தப்ப நாயக்கர் பாடசாலைத் தமிழ்ப் புலவர் வித்வான் திரு. வே. இராமசாமி நாயகர் அவர்களும் இப்பதிப்பின் தாள்களைத் திருத்திப் பேருதவி புரிந்தருளினார். எனதாருயிர்த் தோழர்களாகிய இவ்விருவர்கட்கும் என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இது நிற்க, தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதில் பேராவலும் கண்ணுங் கருத்துமுடையவராகிய சேன்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்விக்கழகத்தார் (The Madras Christian Literature Society) இந்நூல் முதற் பதிப்பின் உரையைப் பாராட்டி ரூபா ௧௨௫ பரிசு வழங்கினார்கள். அக்கழகத்தினர் புரிந்த பேருதவி ஒருபோதும் மறக்கற்பாற்றன்று. அவர்கட்கும் என் நன்றியறிதலை மிக்க பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலையும் இதன் உரையையும் நன்கு மதித்துச் சேன்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் மிக்க விரைவில் இதனை வித்துவான் பரீட்சைக்குப் பாடமாக வமைத்தமைக்காய் அவர்கட்கும் என் அன்பு மிகுந்த வந்தனம் செலுத்துகின்றேன்.

இவ்விரண்டாம் பதிப்பிலும் பலவற்றை வரையவும் அச்சுத் தாள்களைத் திருத்தவும் இதனைப் பதிப்பிக்கவும் சென்னை நகராண்மைக் கழகப் பாடசாலை ஆசிரியனாகிய என் புதல்வன் திரு. ஆ. க. பாஷியம் நாயுடு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் பாராட்டத் தக்கதே.

இந் நூலுக்கு முதன் முதல் வெளிவந்த வுரை யிதுவே யாதலால், இதில் எனதறியாமையாலும் மறதியின் காரணமாகவும் சிறிசில தவறுகள் நேர்ந்திருக்கலாம். அவற்றை உலகம் பொறுக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

“எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வின்சொற் பொருளின்
அழுத்தந் தனிலொன் றறிந்தோ—முழுத்தும்
பழுதற்ற முத்தமிழின் பாடற் துரையின்
நெழுதத் துணிவதே யான்” [சிலப் - உரைப்பாயிரம்]

“ஓரா தெழுதினே னேருரையை யொண்பொருளை
ஆராய்ந்து கொள்வ தறிவுடைமை—சீராய்ந்து
குற்றங் களைந்து துறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்” [வீரசோ - அந்தச் சிறப்பு]

ஆ. வீ. க.

தமிழ்ப் பேரறிஞர் மதிப்புரைகள்

சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி முன்னாள் தமிழ் விரிவுரையாளர்
திரு. ச. த. சந்திரன், B.A., அவர்கள் முன்னுரை.

கிறிஸ்தவக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் நிலையம்.
தாம்பரம். 25—1—1941.

அறிவு ஊட்டுவன, ஆற்றல் ஊட்டுவன என நூல்கள் இரு திறத்தன் என்றும், அவற்றுள் ஆற்றல் ஊட்டுவனவே இலக்கியம் ஆகும் என்றும், ஜேர்மன் நாடு தன் ஆற்றலை இழந்து தாழ்வுற்றிருந்த காலத்தில் தன் பழைய இலக்கியங்களை ஒதியே ஆற்றல் பெற்று உயர்வுற்றது என்றும் பெரியார் பலர் கூறியுள்ளார்.

அதனால், நல் இலக்கியங்களும் ஆற்றலும் பெற்று ஒரு காலத்தில் உயர்வுற்றிருந்த ஒரு நாடு அவ்வாற்றலை இழந்து இழிவுற்றிருக்குமாயின், அது தன் பண்டை இலக்கியங்களை ஒதியே திரும்ப ஆற்றல் பெற்று உயர்வடையக் கூடும் என்பது பெறப்படும்.

அன்றியும், இக்காலத்திற் சிறந்தனவாகச் சொல்லப்படும் நாடுகள் எல்லாம் தோன்றுவதற்கு முன் பல துறைகளிலும் தனிச் சிறப்புற்றிருந்து, நாளை வில் தன் ஆற்றலை இழந்து, இந்நாள் அந்நாடுகள் அனைத்திலும் தாழ்வுற்றிருக்கும் நம் நாடு தன் பண்டை இலக்கியங்களை நன்கு கற்றாலன்றித் திரும்பப் புதியதொரு எல்லாற்றல் உற்று உயர்வடையாது என்பது வெளிப்படை.

ஆகையால், நம் பழைய இலக்கியங்களை நாம் பெறுதற்கும், அவற்றை நாம் எளிதில் நன்கு கற்றற்கும் துணை செய்வார் எவரும் நம் நாடு முன்னேற்றம் உறுதற்குத் துணை செய்தாரே ஆவர். இது நினைவு.

ஆற்றலும் பல திறப்படும். அவற்றுள், நம் நாட்டை விரைவிற் பெற்று நாமே அதனைக் காக்கவும் ஆளவும் ஆக்கவும் விரும்பும் நமக்கு இந்நாள் பெரிதும் வேண்டுவது வீரம் என்னும் ஆற்றலே. இவ்வீரமே விதந்து 'புறம்' என்னப்படும். 'தன் உவாத்தி சொல்லால் புறங் கட்டப்பட்டது தன் சினத் தணிந்து' என்னும் சிந்தாமணியும் (1090) வீரத்தையே புறம் என்றது. அதனால், நமக்கு இக்காலத்தில் மற்ற எல்லாத் தமிழ் நூல்களிலும் பெரிதும் வேண்டுவன புறப்பொருள் பயின்ற பாடல்களும், நூற் பகுதிகளும், நூல்களுமேயாம். 'பாணி' என்பது புறப்பொருள் பயின்றதொரு நூல்வகை.

தன் கை, கொம்பு, முன்கால், பின்கால், வால் என்னும் ஐந்தாலும் போரிற் கொல்ல வல்ல களிறு ஒன்றினைக் கனத்தில் எறிந்து பெயர்வோனே மிக்க வீரன் என நம் முன்னோர் மதித்தனராயின், ஆயிரம் களிறுகளைப் போரிட எறிந்து போந்தான் ஒருவனது வீரத்தினை அவர் எவ்வளவு மதித்திருத்தல் வேண்டும்! அத்தகைய வீரன் ஒருவன்மேற் பாடிய நூலை பாணியாம்.

பாணிகள் தமிழிற் பல உள. ஆயினும், 'கலிங்கத்துப் பாணி' என்னும் இந்நூலே அவை எல்லாவற்றிலும் எல்லா வாற்றாலும் தலை சிறந்தது. 'பாம்பு அறியும் பாம்பின் கால்'; பாணி பாடுவதன் அருமையினைத் தாமே பாடியுணர்ந்த புலவர் பெருமானாகிய ஒட்டக் கூத்தர் இதனைத் 'தேய்வப் பாணி' எனப் பாராட்டி யுள்ளாரெனின், இதன் அருமை பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

பண்டைத் தமிழ் மக்களது கூரிய அறிவின் பெருமையை உணர்த்தும் இந்நூலின் அமைப்பும், இதன் எளிய செவ்விய நடைபுறம், இதன் பாடல்களின் இனிய ஒசை விகற்பங்களும், வீரச்சுவையோடு ஆங்காங்கு விரவி நிற்கும் நகை, அழகை, இழிப்பு, வியப்பு, அச்சம், வெகுளி, உவகை என்னும் பிற சுவைகளும் எவர் மனத்தையும் கொள்ளை கொள்ளும் தன்மையன.

இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த இந்நூல் பல பதிப்புக்கள் பெற்றும் பெரிதும் பிழைகள் மலிந்திருந்த காரணத்தால் பயன்படாதாயிற்று. இதனை அறிந்து, பண்டிதர் ஸ்ரீ. அ. கோபாலையரவர்கள் பல திருத்தங்களுடனும், குறிப்புக்களுடனும் ஒரு பதிப்பு வெளியிட்டார்கள். பின்னர், ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்கள் வேறு பல திருத்தங்களும், அரிய பெரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களும் தமிழ் உலகிற்குத் தந்து உதவினார்கள். இப்போது பண்டிதர் திரு. கன்னைய நாயுடவர்கள் இந்நூலுக்குப் பதவுரை எழுதியருளினார்கள். இவர்களது தெளிவான உரை தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் பெரிதும் பாராட்டும் என்பதில் சிந்தும் ஐயமில்லை. இவர்கள் ஆற்றிய இத் தமிழ்த் தொண்டிற்கு மிக மகிழ்ந்து பெரிதும் நன்றி கூறுகின்றேன்.

கலிங்கத்துப் பாணியின் பல சுவைகளையும் இவ்வுரையின் வாயிலாகப் பருகி மகிழ்மாறும், பயனுறுமாறும் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் வேண்டுகிறேன்.

தமிழ்த் தொண்டர் வாழ்க !

தமிழ் வாழ்க !

(கை ஒப்பம்.) ச. த. சற்குணர்.

தமிழ்ப் பெரும் புலவர்

திரு. வி. கவியாண சுந்தர முதலியார் அவர்கள்

‘கலிங்கத்துப் பாணி’ ஒரு சிறந்த தமிழ் இலக்கியம். அது சரித்திரச் சார்புடையது ; காதல் வீரஞ் செறியப் பெற்றது ; புலவருக்கு இன்பூட்டுவது.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு தமிழ்நூல் இக்காலத் தமிழ் மக்களிடையே பெரிதும் உலவி வருகிறதா ? இல்லை. ஏன் ? காலத்துக் கேற்ற உரையை நூலுக்கு அணிவியாமை என்க. இக்குறை பச்சையப்பன் உயர்நிலைப் பள்ளியின் தலைமைத் தமிழாசிரியர் திரு. ஆ. வீ. கன்னைய நாயுடு அவர்களின் நன் முயற்சியால் கீங்கும் என்று கூறலாம்.

திரு. கன்னைய நாயுடு அவர்கள் “கலிங்கத்துப் பாணி” க்குப் பேரூரை யொன்று கண்டனர். அவ்வுரை, பலதிறச் சூழலிடைப் புருந்துள்ள எனது பார்வைக்கு வந்தது. அதை முற்றிலும் உற்று நோக்குதற்குப் போதிய ஓய்வு நேரானமை குறித்து வருந்துகிறேன் ; சிற்சில பகுதிகளைப் படித்துப் பார்த்தேன். அவைகள் எனது நெஞ்சைக் கவர்ந்தன. திரு. நாயுடு அவர்களின் கலைப் புலமையும், உழைப்பும், ஆராய்ச்சியும், அடைவும், திறமும், சால்பும், இன்ன பிறவும் “கலிங்கத்துப் பாணி” பேரூரையாக வெளிவந்தன என்று கூறல் மிகையாகாது. தமிழாசிரியர் கன்னைய நாயுடு அவர்களது பதவுரையும், விளக்கக் குறிப்பும், எளிய நடையும், பிறவும் பொதுவாக எல்லாருக்கும் சிறப்பாக மாணக்கீர்க்கும் பல வழியிலும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ்த் தாய்க்குக் காலத்துக்கேற்ற தொண்டாற்றிய உரையாசிரியருக்கு எனது வாழ்த்து உரியதாக.

(கை-ஒ)—திரு. வி. க.

ராவ்ஹரீப் S. வையாபுரீப் பிள்ளை B.A., B.L. அவர்கள்

Reader in Tamil, Madras University.

சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ-ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடவர்கள் பதிப்பித்துள்ள ‘கலிங்கத்துப் பாணி’யைப் பார்வையிட்டேன். இப்பதிப்புப் பல வகையினும் திருப்தி யளிப்பதாகவே அமைந்திருக்கிறது. பழைய பதிப்பு, வி. கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரியாவர்கள் பதிப்பு, அ. கோபாலையாவர்கள் பதிப்பு முதலியவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து சிறந்த பாடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இப்பதிப்பில் ஆசிரியர் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்பதிப்பில் பதவுரை, விருத்தியுரை, இலக்கணக் குறிப்பு முதலியனவும் காணப்படுகின்றன. விருத்தியுரையில் பிற நூல்களிலிருந்து ஒப்புமைப் பகுதிகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை யனைத்தும் கற்போருக்கு மிகவும் பயன்படுமென்று எண்ணுகிறேன்.

இதுபோன்று பல நூல்களையும் வெளியிடும்படி இவ்வாசிரியருக்கு ஊக்க மளிப்பது தமிழ் மக்கள் கடனாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், } (கை-ஒ.) S. வையாபுரீப் பிள்ளை
(28—1—41) } தமிழ்த் துறைத் தலைவர்.

மோசூர்-திரு. சுந்தராமு முதலியார் அவர்கள், B.A., M.R.A.S.

(Supdt. of Dravidic Studies, Pachaiyappa's College. Member, Board of Studies of the Madras Andhra Universities. Chairman of the Board of Studies in Tamil and Kannada (Andhra University)

சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்நிலைக் கல்வி நிலயத்தில் தமிழ்த் தலைமைப் புலமை நடத்திவரும் திருவாளர் ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடு அவர்கள் கலிங்கத்துப் பாணிக்கு எழுதிய உரையினைச் சிற்சில இடங்களில் படித்துப் பார்த்தேன்.

பொருளின் தெளிவும், இலக்கணக் குறிப்பும், அரசர் வரலாறும், கதைச் சுருக்கமும், அளவான மேற்கோளும் பிறவும் கண்டு மகிழ்ச்சியில் திளைத்தேன்.

இயற்றமிழாசிரியர் கா. ரா. கோவிந்தராஜ முதலியார் மாணவருள் தமிழ் நூல்களைக் கற்பிக்கும் தேர்ச்சி பல ஆண்டுகளாகப் பெற்றுள்ள திரு. ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடு அவர்கள் எழுதிய உரை பல்கலைக் கழகத்து வித்துவான் பரீட்சைக்குப் படிப்பவர்களுக்கும், நூல்களைப் பார்க்கும் பயிற்சி விடாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பயன்படும் என்பது என் கருத்து.

களைப்படைந்த போது இந்நூலில் “எடுமெடு மெடுமெடு எடுத்ததோர்” (404) என்பது முதலிய சில தாழிசைகளை முடுக்காகச் சில நிமிடம் படிப்பேன். அதனால் களைப்புத் தீர்ந்துவிடும்.

சென்னை }
29—1—1941 } (கை-ஒ.) மோசூர் - சுந்தராமு முதலியார்.

திரு. ரா.பி. சேதுப் பிள்ளை அவர்கள் B.A., B.L.

தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

கலிங்கத்துப் பரணி (மூலமும் உரையும்) திருவாளர் ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடு அவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பல்லாண்டு தமிழாசிரியராக இருந்து பழுத்த தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்த நாயுடு அவர்கள் இயற்றியுள்ள உரை மிகத் தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும் இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு தாழ்சைக்கும் கருத்துக் சுருக்கமும் வினை முடிபும் தந்திருத்தல் நல்ல முறையாகும். அரிய சொற்களுக்குக் கருத்துக்களுக்கும் பல மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. சங்க நூல் முதலாக அண்மையில் எழுந்த சமய நூல்கள் ஈறாக எல்லா நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டி யிருந்தலால் உரையாசிரியரது பார்த்த இலக்கியப் பயிற்சி விளங்குகின்றது. இயன்ற அளவு வரலாற்றுக் குறிப்பும் கூறப்பட்டுள்ளது. கவி நலம் சான்ற கலிங்கத்துப் பரணியை அறிந்து இன்புறக் கருதும் தமிழ் மானாவர்க்குத் திருவாளர் கண்ணைய நாயுடு அவர்கள் உரை பெரிதும் பயன்படும் என்று எண்ணுகின்றேன்.

(கை-ஒ) ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை.

திரு. T. P. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் M.A.B.L., M.O.L.,
Alderman, Corporation of Madras.

திரு. ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடு அவர்கள் கலிங்கத்துப் பரணிக்கு எழுதியுள்ள உரையைப் பார்வையிடும் பேறு பெற்றேன். தமிழில் வழங்கும் உயிருள்ள நூல்களில் கலிங்கத்துப் பரணியும் ஒன்று. வரலாற்று நூலாராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுவது; இலக்கியச் சுவை ததும்புவது; ஆனால் பழைய தொரு நூலாகலின் உரையை அவாவி நிற்கின்றது. இதுவரை நடந்துள்ள ஆராய்ச்சியின் முடிபுகளை உட்கொண்டு இவ்வுரை விளங்குகிறது. ஆதலின் இவ்வுரையாசிரியர் தமிழ்க்குப் பெரியதொரு தொண்டே செய்துள்ளார். தாய்க்குகந்த இத்தமிழ் மகனாின் இவ்வுரை நீடு விளங்கி நிலைநின்ற பயனைத் தமிழர்க்கு உதவுவதாக;

தமிழகம்,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை }
22-1-1941. (கை-ஒ.) தெ. மீனாட்சி சுந்தரன்.

திரு. வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியர் அவர்கள்

பச்சையப்பன் உயர்தரப் பாடசாலையில் தலைமைத் தமிழ்ப் புலவராயிருக்குந் திருவாளர் ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடு அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட உரையுடன் கூடிய கலிங்கத்துப் பரணி பிரதியொன்று வந்தது. அதனை முற்றிலும் ஊன்றிப் படித்துப் பார்க்க எனக்கு அவகாசமில்லை. ஆதலால் அந்தாலை ஆங்காங்குத் தள்ளித் தள்ளிப் படித்துப் பார்த்தேன். படிப்போர்க்கு நூற்பொருள் விளங்குமாறும், தாம் கூறும் பொருள் மேற்கோள்களையுடைய தென்று தெரியுமாறும் மிகவும் உழைத்து அன்னார் உரை பெழுதியுள்ளாரென்பது தெளிவாயிற்று. கலிங்கத்துப் பரணியைக் கற்க விரும்பும் மாணவர்க்கு இவ்வுரை பேருதவி யாகுமென்று நினைக்கின்றேன்.

திருவல்லிக்கேணி }
1-2-41. (கை-ஒ) வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசார்யன்.

சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்கலாசாலை

முன்னாள் தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியார் அவர்கள்

கவிங்கத்துப் பாணி என்பது, 'பாணிக்கோர் சயங்கொண்டான்' எனப் புகழப்பட்ட பெரும் புலவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு சிறந்த இலக்கிய நூலாகும். பாணிகளிற் சிறந்ததெனப் புலவர்களால் கொண்டாடப்படுவதும், கற்றோர் மனதைக் கவருவதும் பல கற்பனைகளை யுடையதும் சொற்பொருள் வளங்களைக் கொண்டதுமாகிய இவ்வரிய நூலுக்குச் சென்னை, பச்சையப் பன் உயர்தரப் பாடசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர் திரு. ஆ. வி. கன்னைய நாயுடு அவர்கள் எழுதிய உரையை நான் நன்கு கவனித்தேன்.

இவ்வரை பதவுரை, விளக்கவுரை என்னும் இரண்டு பகுதிகளை உடையதாய் அமைந்திருக்கின்றது. இதன் பதவுரையிலே பாட்டிலுள்ள தொடர் மொழிகளின் பொருள், பிறழாதபடி பாட்டின் பொருள் நன்கு விளங்கும்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விளக்க வுரையில் பாட்டின் துண் பொருள்களும், இலக்கணங்களும், சரித்திரக் குறிப்புக்களும், பிறவும் மேற்கோள்களோடு விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவர் இந்நூலைப் பல்கால் முயன்று ஆராய்ந்து இவ்வரையை எழுதினர் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். இவ்வரையினால் இவரது சிறந்த இலக்கண இலக்கிய அறிவு தமிழ் உலகிற்கு நன்கு விளங்குவதோடு இவரது புகழும் தமிழுலகில் நிலைபெற்று விளங்கும் என்பதற் சிறிதும் ஐயறவில்லை. இந்த உரையைத் தமிழ் மக்கள் யாவரும் ஆதரிப்பார்கள் என நம்புகிறேன்.

நாட்டுப் பின்னையார்

கோயில் தெரு,

சென்னை, 22-1-41)

(கை-ஒ) கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியார்.

சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்கலாசாலைத் தமிழாசிரியர்

வித்துவான். பண்டித. ரா. நடேச நாயகர் அவர்கள்

தமிழைக் கற்றறிந்த புலவர்கள் சிறந்ததாகக் கொண்டாடும் தமிழ் நூல்களில் பாணியும் ஒன்றாகும். இது தமிழிலுள்ள தொண்ணூற்றாறு பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. தற்பொழுது பலவகையான பாணி நூற்கள் தோன்றியுள்ளன. அவைகளிலெல்லாம் தலைசிறந்ததாயும் முதற்கண் இயற்றப்பட்டதாயும் திகழுவது கவிங்கத்துப் பாணியே யாகும். இந்நூலினை யியற்றிய ஆசிரியர் கவிச்சகாவரத்தியாகிய சயங்கொண்டார் என்னும் சீரிய புலவராவர். 'தெய்வப் பாணி' என்று ஒட்டக்கூத்தர் தக்கயாகப் பாணியில் இந்நூலைப் புகழ்ந்திருத்தலானும், 'பாணிக்கோர் சயங்கொண்டான்' என்று பிற சான்றோர் கூறியிருத்தலானும், முறையே இந்நூலின் அருமையும் இந்நூலாசிரியரின் பெருமையும் விளங்குகின்றன.

மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த இக்கவிங்கத்துப் பாணிக்கு இதுவரை சில புலவர்களால் குறிப்புரையும், ஒரு சில கவிஞர்க்கு மாத்திரம் சிறந்த ஆராய்ச்சியுரையும் வந்துள்ளமையால், இந்நூலினுடைய உட்பொருளனைத்தையும், நன்கு கற்றோரையன்றி மற்றவர் அறிந்துணர்தல் அரிதாக இருந்தது. இத்தகைய முட்டுப்பாடு நீங்கவும், தமிழ்த்தாய் புத்துயிர்பெற்று ஒங்கவும், இந்நூலுக்கு விளக்கவுரை ஒன்று இன்று தோன்றி வந்துள்ளது.

இது நிற்க, இவ்விளக்கவுரையின் ஆசிரியரைப் பற்றிச் சிறிது ஆராய்
வோம். இவர், தமிழ்ப் புலவர் ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடு ஆவர். இப்பெரியார்,
தமிழாசிரியர் தொழிலில் சுமார் முப்பதாண்டுகளாக உழைத்து வருகிறார். தற்
பொழுது சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்கலாசாலையில் தலைமைத் தமிழாசிரிய
ராக விளங்குகிறார். இவர் தம்முடைய ஆசிரியர் தொழிலுக்கிடையே ஓய்வுள்ள
காலங்களில் பலருக்கு இலவசமாகச் சிறந்த தமிழ் நூல்களைப் போதித்தும்,
பல வசன நூல்களை எழுதியும், திருவேங்கடச் செய்யுட்களோவை முதலிய
செய்யுள் நூற்களை யாத்தும் வந்துள்ளார்; தொல்காப்பியம், சங்க நூல் முத
லியவற்றில் மிகவும் ஆர்வமும் பயிற்சியுமுடையவர்.

தாம் போதிக்கும் நூற்களை மாணவர் மனத்தில் பசுமரத்தறைந்த ஆணி
போலப் பதிபுமாறு போதிக்கும் ஆற்றல் உடையவர்; கற்றறிந்ததற் கேற்ற
வாறு அடக்கமும், விழுமிய ஒழுக்கமும் வாய்ந்தவர். எனக்குத் தமிழைக் கற்
பித்த ஆசிரியர் பலருள், இவரும் ஒருவராவார். சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டு
களுக்கு முன்பு, நான் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூற்களைப் பயில ஆரம்பித்த
போது, இவர் தாம் எனக்கு முதல் தமிழாசிரியராக அமைந்தார். அன்றுமுதல்
இன்றுவரை அவருடைய சிறந்த குணங்களை அறிந்துவந்திருக்கிறேன்.

இத்தகைய சிறந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர், இக் கலிங்கத்துப் பாணிக்கு
உரை எழுதியுள்ள இத்தமிழுலகிற்கு ஒருசிறந்த பயனாகும். இந்நூலிலுள்ள
ஒவ்வொரு தாழிசைக்கும் பதவுரையும், விளக்கவுரையும்; இலக்கணகீற்றுப்
பும், ஒப்புமைப் பகுதிகளும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இவ்வுரையை
ஆழ்ந்து நோக்குபவரின் மனதில், இவ்வுரையாசிரியரின் பலநூல் ஆராய்ச்
சித் திறனும் இவ்வுரைக்காக இவர் மேற்கொண்ட பேருழைப்பும் தெற்
டுளை விளங்கும்.

இதுபோலவே, இவர் உரையற்ற வேறு பல நூற்களுக்கும் சிறந்த வரை
களை எழுதித் தமிழுலகிற்கு நன்மை புரிபுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவர் இவ
ருக்கு அருள் புரிவாராக.

(கை-ஒ) ரா. துடேச நாயகர்.

முதற்குலோத்துங்கன் வரலாறு

நாம் வாழும் இந்தியா தேசம் வடஇந்தியா, தென்னிந்தியா வென்னும் இரண்டு பிரிவுகளையுடையது. இந்தியாவின் வடக்கிலுள்ள இமயமலை முதல் அதன் இடையிலுள்ள விர்தியமலை யளவும் வடஇந்தியா வெனவும், விர்தியமலை முதல் தெற்கு முனையிலுள்ள கன்னியாகுமரி யளவும் தென்னிந்தியா வெனவும் அறிஞர் வகுத்திருக்கின்றனர். இவைகளில் தென்னிந்தியாவானது முற்காலத்தில் சோநாடு, சோழநாடு, பாண்டிநாடு என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தது. அக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவின் மேற்கிலுள்ள மலையாளம், கொச்சி, திருவாங்கூர் முதலியன சோழநாட்டிலும், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென்னாற்காடு முதலியன சோழநாட்டிலும், மதுரை, கோயம்புத்தூர், இராமநாதபுரம் முதலியன பாண்டிநாட்டிலும் அடங்கியிருந்தன. இவைகளை ஆண்டுவந்த அரசர் முறையே சோ, சோழ, பாண்டியராவார். இவர்கள் முற்கூறிய தமிழ் நாடுகளை யாண்டுவந்தமையால், இவர்களைத் தமிழ் நாட்டு முவேந்தர் எனவும் அறிஞர் வழங்கலாயினர். இம்முவேந்தர்களும் தமிழ் மொழியைப் பெரிதும் வளர்த்துப் பெரும் புகழ்பெற்று விளங்கினர்.

முதற் குலோத்துங்கன் பிறப்பும், நீக்குவியயமும்:—இம் முவேந்தர்களில் இங்குச் சோழர்களைப் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். பெரும் புகழ்பெற்று விளங்கிய சோழர்களில் இராசேந்திர சோழனும் ஒருவனாவான். அவன் வடநாடு சென்று அங்குள்ள பல வேந்தரை வென்று கங்கை நீரைத் தன்னாட்டிற்குக் கொணர்ந்தான். அதனால் அம்மன்னவனுக்குக் கங்கைகொண்ட சோழன் என்னும் பேர் உண்டாயிற்று. அவ்விறையவன் தன் புதல்வியாகிய அம்மங்கை தேவியைச் சளுக்கிய வேந்தனாகிய இராசாசனாங்குக் கடிமண மியற்றியருளினான். அவ்விருவரும் உயிரும், உடலும்போல் மிகவும் ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்துவந்தனர். சில்லாண்டு சென்ற பின், அம்மங்கை தேவி கி. பி. ௧0௪௬-ம், ஆண்டில் முதற் குலோத்துங்கனைப் பயந்தான். அவன் தன் இளமையிலேயே கல்வியை நன்கு கற்றதன்றி, படைப்பயிற்சியிலும் சிறந்து விளங்கினான். கங்கைகொண்ட சோழன் மைந்தர்களில் ஒருவனாகிய வீரராசேந்திரன் என்பவனுக்கு அதிராசேந்திரன் என்னும் புதல்வனொருவனிருந்தான். அவன் வீரராசேந்திரன் பட்டத்து மனைவியின் மகனல்லன். அன்றியும், அவனுக்குப் போதிய அறிவும் ஆற்றலும் இல்லை. அதனால், வீரராசேந்திரன் தன்னுடன் பிறந்தான் புதல்வனாகிய முதற்குலோத்துங்கனை இளவரசனாக்கினான். அவ்வரசனாக்குமான் தக்க பருவம் எய்தியபின், திக்குவிசயஞ் செய்யக் கருதி மத்தியமாகாணத்திலுள்ள சக்கரக்கோட்டை மணுகினான். அங்கே தாராவரவடிகள் என்னும் அரையனொருவன் செங்கோல் செலுத்தி வந்தான். முதற்குலோத்துங்கன் அவ்வேந்தனை எதிர்த்துக் கடும்போர் புரிந்தான். அப்போரில் முதற்குலோத்துங்கன் வெற்றி யெய்தினான். இவன் கன்னிப்போர் இதுவேயாம்.

முடி புனைதல்: இக் கோமகன் வடநாடு சென்றிருந்த காலே, வீரராசேந்திரன் உயிர்துறந்தான். உடனே அதிராசேந்திரன் ஆறும் வீக்காமாதித்தன் என்னும் மன்னவன் உதவியால், சோழநாட்டு அரசாட்சியைக் கைப்பற்றினான். ஆயினும் அவனுக்குப் போதிய திறமை யின்மையால், அந்நாட்டில் குழப்பமுண்டாயிற்று. இச்செய்தி யுனைத்தும் முதற்குலோத்துங்கன் செலிக்குகொண்டான். உடனே அவன் சோண்டையனாகி அதிராசேந்திரனை எதிர்த்துக் கொன்றான். அந்நாட்டுக் குடிமக்களை அவனைக் கொன்றதாகவும் கூறுப. அதன் பின்னர் முதற்குலோத்துங்கன் கி. பி. ௧0௭0-ல், முடிபுனைந்து அரசு கட்டிலில் வீற்றிருந்து சோழநாட்டை யாட்சிபுரியலானான். அவன் வேறு பல

வேந்தரையும் வென்று தன்னுனைக் குட்படுத்திக்கொண்டான். அவன் ஆட்சியில் சோழநாடு மிகவும் செழிப்புற்று விளங்கினது. குடிமக்களனைவரும் பசி, பிணி, பகை முதலிய இன்னல்களின்றி, இனிது வாழ்ந்து வந்தனர்.

கலிங்க வேந்தனைக் கொண்டு வருமாறு கூறல்:—பின்பு முதற்குலோத்தங்கன் காலிரிக்கரை மருங்கு வேட்டையாடி முடித்துப் பாலாற்றங்கரையில் பரிவேட்டையாடக் கருதிப் புறப்பட்டான். இடைவழியில் அவ்விறையவன் சிதம்பரத்திலுள்ள நடராசப் பெருமானைத் தொழுது பல்வகை வளங்கள் கெழுமிய கச்சிமாநகரை நணுகினன். அங்கே அழகிய அரண்மனை ஒன்றிருந்தது. அவ்வரண்மனையில் தென்மேற்குத் திசையில் சித்திர மண்டபம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதிலுள்ள அழகிய அரியணையில் முதற்குலோத்தங்கன் வீற்றிருந்தான். நியாகவல்லி, ஏழிசைவல்லபி என்னும் அவன் மனைவியிருவரும் அவனுக்கிருபுறத்தும் உட்கார்ந்திருந்தனர். கருணாகரத் தொண்டைமான், பல்லவ வேந்தன் முதலிய பலர் அக்குரிசிலைச் சூழ்ந்திருந்தனர். பாணர் பலர் பல்வகை இனிய பண்களை இன்னிசைச் கருவிகளுடன் பாடினர். பின்னர்த் திருமந்திர ஓலையான் அக்கொற்றவனைக் குறுகி, “கழற்கால் காவலரே, திறைப்பொருளைச் செலுத்தப் பட்டேயத்தாசர் வாயிற்புறத்தே வந்திருக்கின்றனர். தங்கள் கருத்தியாதோ?” என வினவினான். அவ்விறையவன் அவர்களைவரையும் உள்ளேவிடுமாறு உத்தரவளித்தான். உடனே வேந்தரனைவரும் உட்சென்று தத்தம் பகுதிப்பொருளைச் செலுத்தி அக்காவலன் கழலினைகளை மிறைஞ்சினர். அதன் பின்னர் அப்பார்த்திபன், “திறைப் பொருளைச் செலுத்தாத வேந்தர் யாரேனுமுளரோ?” என வினவினான். அதற்குத் திருமந்திர வோலையான், “வெண்குடை வேந்தரே, எல்லா அரசர்களும் தத்தம் திறைப்பொருளைச் செலுத்தினர். ஆனால் கலிங்க வேந்தராகிய அனந்த பத்மன் என்பவர் மாத்திரம் தத்திறைப்பொருளை இருமுறை செலுத்தவில்லை” என விடை பகர்த்தான். உடனே முதற்குலோத்தங்கன் கடுஞ்சேற்ற மெய்தி, “இப்போதே நமது சேனைகள் சென்று கலிங்கநாட்டை யழித்து அம்மன்னவனையும் பற்றிக்கொணர்க” எனப் பணித்தான். அதுகாலை, தானே தலைவனாகிய கருணாகரன் எழுந்து, “நெடுமுடி வேந்தரே, இத்தொழிலை யானே செய்து முடிப்பல்” என வியம்பி அம்மன்னவன் பால் விடைபெற்றுக் கொண்டு நால்வகைச் சேனைகளோடும் துணைத் தலைவர்களோடும், ‘இளைவேட்ட பெரும்புலிபோல் இகன்மேல்’ சென்றான்.

எங்காயன் கூற்று:—பின்னர் அப்பெருஞ் சேனையவர் பல நதிகளைக் கடந்து சென்று கலிங்கம் புக்கு அங்குள்ள பதிகளுக்கு எரிமூட்டிக் குடிமக்களின் பொருள்களைச் சூறையிடலாயினர். அத்துன்பத்திற் காற்றாத குடிமக்கள் பலர் விரைந்தோடிச் சென்று இச்செய்தியினைத்தும் தம் காவலனுக்குணர்த்தினர். அப்போது அக்கொற்றவன், “நான் அபயனாகிய முதற்குலோத்தங்கனுக்கு கன்றி, அவன் தானேக்கும் எளியனோ? நமது கலிங்கநாடு வலிய அரண்களை யுடையதென்பதை அச்சேனை அறியாது போலும்; நன்று, பார்ப்போம்” எனப் பெருஞ் சேற்றத்துடன் நவின்றான். உடனே அவன் அமைச்சர்களில் ஒருவனாகிய எங்காயன் எழுந்து, “வெற்றிவேல் வேந்தரே, நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். முதற் குலோத்தங்க மன்னர் மிகவும் வலியவர். அவர், முண்டி பாண்டியர் ஐவரையும் வென்றதன்றி நவிலை, வீழ்கும், அனந்தி முதலிய ஊர்களையும் தம்முடைய ஆட்சிக்குட்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வளவேயோ! அவர் வேறு பல நாடுகளையும் வென்று வெற்றிமாவை புனைந்திருக்கின்றார். அவர் படைத் தலைவராகிய கருணாகர திருமாலின் சக்கரம் போன்றவர். திருமால் சக்கரம் அப்பெருமானுடைய பகைவர்களைத் தவறாமல்

அழிக்கும்; அதுபோல் கருணாகாரும் முதற் குலோத்துங்க வேந்தர் பணைவர்களை எளிதில் வெல்வார். அவரை எதிர்க்க எவராலும் இயலாது. இதுகாலை நீர் என்னைச் சிறிதும், நாளை அச்சேனைகளை எதிர்த்து நிற்கும்போது என்னை நினைப்பீர் ” என்று கூறினான்.

கருணாகரன் வாகை புனைதல்:— அதற்கு அம்மன்னவன், ‘நீ என் திறமை யறியாமல் இவ்வாறு கூறினாய்; இளஞ்சீயத்தை வலிய யானை வெல்லுமோ? எனக் கெதிர் மொழியுரைக்க, இமையோரும் வெருவார்; இனி நீ இவ்வாறியம்பற்க ” எனக் கடிந்துரைத்து உடனே போர் தொடங்குமாறு தன் படைத் தலைவர்கட்குப் பணித்தான். பின்பு கலிங்கச் சேனைகள் போராவார்த்துடன் ‘இரைபெறு புலிபோல்’ போர்க்கு மணுதின. இருதிருந்து வீரர்களும் பெரும்பொருளுற்றினர். அப்போரில் அனவிறந்த மன்னர்கள் உயிர் துறந்தனர். பல்லாயிரம் களிறுகளும் பரிசுளும் வெட்டுண்டன. தேர்கள் பல உருளை வேறு, அச்ச வேறு, கொடிஞ்சி வேறாய்ச் சிதைந்தொழிந்தன. குருதி நீர் ஆறுபோல் பாய்ந்தோடினது. முடிவில் கலிங்கவீரர் தோற்றோடினர். கலிங்க வேந்தனாகிய அனந்த பத்மனும் ஓடியுய்ந்தான். பின்பு கருணாகரன் கலிங்கநாட்டிலுள்ள பலவகைப் பொருள்களைக் கவர்ந்துகொண்டு தன்னாட்டை பெய்தி முதற் குலோத்துங்க மன்னனை வணங்கினான். அவ்விறையவன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுற்றுக் கருணாகரனுக்கும் படைவீரர்கட்கும் பல வகைப் பரிசுகளை வழங்கினான்.

முதற் குலோத்துங்கன் மனைவியரும் மக்களும் :—இவ்வேந்தனுக்குத் தியாகவல்லி, ஏழிசை வல்லபி என்னும் இருவரைத் தவிர, மதுராந்தகி என் பலரும் மனைவியாயிருந்தாள். மூத்த மனைவியாகிய மதுராந்தகியைப் பற்றிக் கலிங்கத்துப் பாணியில் யாதொன்றும் சொல்லப்படாமையால் அவன் கலிங்கப் போருக்கு முன்பே உயிர்துறந்திருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. இக் காவலனுக்கு ஏழு புதல்வர்களும் ஒரு புதல்வியும் இருந்தனர்.

வேறு பெயர்கள்:—விசயதான், சயதுங்கன், சங்கர் தவிர்த்தோன், இராசேந்திரன், இராச நாராயணன், விஷ்ணு வர்த்தனன், கரிகாலன், திருநீற்றுச் சோழன், விருதராச புயங்கன், உலகுய்ய வந்தான், அநபாய சோழன் முதலியன்.

கருணாகரத் தொண்டைமான் வரலாறு

கருணாகரத் தொண்டைமான் பல்லவர் மரபில் தோன்றிய சிறந்த வீரனாவான். இவன் தன்னிளமையிலேயே கல்வியை நன்கு பயின்ற தந்தி, யானையேற்றம், குதிரை யேற்றம், படைப்பயிற்சி முதலியவற்றிலும் வல்லவனானான். பின்பு இவன் முதற் குலோத்துங்க சோழன் அரசியல் ஊழியர்களில் ஒருவனாய் மாந்ந்து, நாளடைவில் அம்மன்னவனுக்கு அமைச்சர் தலைவனும் படைத்தலைவனுமாய்த் திகழ்ந்தான். குலோத்துங்க மன்னன் உதவிப் படைத்தலைவர்களில் ஒருவனாகிய பல்லவ வேந்தன் இவனுக்குத் தமையனும். கருணாகரன் தன் மன்னவன் கட்டளையின்படி கலிங்க நாட்டின் மேல் படையெடுத்துச் சென்று கலிங்க வேந்தனை வென்று வாகை மிலைந்தான். பின்பு இவன் அந்நாட்டிலுள்ள பல வகைப் பொருள்களைக் கவர்ந்து அபயன் அடியிணையை வணங்கினான். சுயங்கோண்டாரி என்னும் புலவர் கலிங்கத்துப் பாணியைப் பாடுதற்கு இவன் எய்திய கலிங்க வெற்றியே காரணமெனல் மிகையாகாது. அப்புலவர் இந்நூலை யியற்றியதால், அக்கொற்றவன் புகழ், ‘குன்றிலிட்ட விளக்கைப் போல்’ முன்னையினும் பன்மடங்கு சிறந்து விளங்கலாயிற்று. கருணாகரன்

வண்டை, தொண்டை என்னும் ஊர்களை ஆட்சி புரிந்த சிற்றரசனாவான். இவனைப்பற்றிச் சயங்கொண்டார் தாமியற்றிய கலிங்கத்துப் பாணியில், 'கலிங்க மெறிந்த கருணாகரன்' [தா-சசு] எனவும், 'உலகுபுகழ் கருணாகரன்' [தா-சசக] எனவும், 'பல்லவர் தோன்றலைப் பாடார்' [தா - ஐகசு] எனவும், கலிங்கப் பாணிநங் காவலன்மேல், சூட்டிய தோன்றல்' [தா - ஐகரு] எனவும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளமை காண்க. விக்கிரம சோழன் உலாவில், 'மாண வரச ரிரிய வடகலிங்கத், தானே துணித்த வதிகளும், [விக்கிர - உலா - கஎக எஉ] என இவனைப் பற்றிக் கூறியுள்ளமையால், இவன் முதற் குலோத்துங்கன் புதல்வனாகிய விக்கிரமசோழன் காலத்தும் இருந்தானெனத் தெரிகிறது. இக் கருணாகரனைப் பற்றி,

“ பண்டையோர் நானையி லோரேழ் கலிங்கப் பாணிகொண்ட
செண்டைய மேருவில் தீட்டுவித் தோள்கழித் தெம்பியன்செய்
தொண்டைநீர் ஓடுபு ரக்கின்ற கோளந்தீத் தோன்ற லெங்கள்
வண்டையர் கோளங் கருண கரன்தொண்டை மண்டலமே ”

[தொண்டைம - சத - சஉ]

எனத் தொண்டைமண்டலச் சதகத்தும்,

“ அவிக்கா தரங்கூர் புனிதர்மகிழ்ந் தருள்வன் வியரை யாம்புகழ்ச்
செவிக்கா ரழத மெனக்கேட்டுச் சிந்தை யுவந்து சீர்தூக்கிப்
புவிக்கா யிரம்போன் னிறைநீக்கிப் பொற்றன் டிகைப்பூ டனத்தோடும்
கவிக்கா யிரம்போன் பரிசளித்தான் கருண காத்தோண்டை வன்னியனே”
[சிலையெ - ௩௮]

எனச் சிலையெழுபதிலும் கூறியுள்ளமையும் சுண்டுக் கவனிக்கற் பாற்றும். முதற் குலோத்துங்கன் கி.பி. ௩௦௭௦-ம், ஆண்டு முடிபுனைந்து கி.பி. ௩௧௩௮-ம், ஆண்டு வரை ஆட்சி புரிந்து வந்தமையால், இவன் காலமும் சற்றேறக்குறைய அதுவேயாமென்பது, 'உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல், தெற்றென விளங்கும்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

சயங்கொண்டார் பிறப்பும் சமயமும் :—கலிங்கத்துப் பாணியென்னும் இந்நூலுக்கு ஆசிரியர் சயங்கொண்டார் என்னும் புலவராவார். இவர் சோழ நாட்டில் நன்னிலத்தை யடுத்த தீபங்குடியில் தோன்றினார். இவர் தம்மிளமை யிலேயே தமிழ் இலக்கண விலக்கியங்களை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். இவர் ஒருநாள் குலோத்துங்கனைக் காண விழைந்து அவன் அவைக்களமணுகினர். அப்போது அவ்வரையன் இவரை நோக்கி, 'தம்மூர் யாது?' என வினவினான். உடனே அவர்,

“ செய்யும் வினையு மிருளுண் பதுவும்
தேனும் நறவு முனங் களவும்
பொய்யுங் கொலையு மறழந் தவிரப்
பொய்தீ ரததூல் செய்தார் தமதூர்
கையும் முகமு மீதழும் விழியும்
காலும் நிறழும் போலுங் கமலம்
கொய்யும் மடவார் கனிவா யுதரம்
கோபங் கமழந் தீபங் குடியே ”

[தமிழ்நா - சரி]

எனச் செய்யுளால் விடையிறுத்தனர். அதனைக் கேட்ட அக்காவலன் இவர் கல்விப் பெருக்கைக்கண்டு வியந்து, இவரைத் தன் அவைக்களப் புலவராய்

அமர்த்திக்கொண்டான். இவர் கூறிய செய்யுளில் இரவிலுண்ணாமை, உயிர்க் கொலை புரியாமை முதலிய சமண சமயக்கோட்பாடுகளை நன்கு விளக்கி யிருத்தலால், அப்போது இவர் சமணராயிருந்தனரென்பது தெள்ளிதிற் புலனாம். ஆனால், இவரியற்றிய கலிங்கத்துப் பாணியில் முதலில் சிவபெருமானையும், பின்னர் திருமால் முதலிய தேவர்களையும் வழிபட்டிருக்கின்றனர். இதனால், இவர் முதலில் சமணராயிருந்து சூலோத்துங்க வேந்தனை யடைந்தபின், சைவராய் மாறியிருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகிறது.

கலிங்கத்துப் பாணியைப் பாடினமைக்குக் காரணம் :—கலிங்கப்போர் நிகழ்ந்தபின், ஒருநாள் சயங்கொண்டாரும் சூலோத்துங்க வேந்தனும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அதுகாலை அவ்விறையவன், ‘செந்தமிழ்ப் புலவீர், கலிங்க நாட்டைச் சயங்கொண்டமையால், நானுந் தங்களைப்போல் சயங்கொண்டான் ஆயினேன்’ என வேடிக்கையாய் விளம்பினான். அதனைச் செவியுற்ற அப் புலவர் அங்ஙனமாயின், ‘சயங்கொண்டானைச் சயங்கொண்டான் பாடுதல் சாலத் தகவுடைத்தாம்’ என வியம்பி, உடனே கலிங்கத்துப் பாணியை விரைந்து பாடி முடித்தனரென்ப.

இவர் பெற்ற பரிசு :—இவர் கலிங்கத்துப் பாணியைப் பாடி முடித்தபின், முதற் சூலோத்துங்க மன்னன் அவைக்களத்தில் அதனை அரங்கேற்றஞ் செய்யுத் தொடங்கினார். அது காலை அவ்வேந்தன் அப்பாடல்களின் சொற்சுவை, பொருட்சுவைகளைக் கண்டு வியந்து, ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் ஒவ்வொரு பொற் றேங்காயை உருட்டி இவரையும் இவர்தம் தூலையுஞ் சிறப்புறச் செய்தன னென்ப. இஃதெவ்வாறாயினும், சயங்கொண்டாருக்கு அக்கொற்றவன் பெரும் பரிசு அளித்திருத்தல் வேண்டுமென்பதில் அணுவளவும் ஐயமின்றாம். கவிச்சக்கரவர்த்தி என்ற பட்டமும் முதற்சூலோத்துங்கனாலே இவருக்கு வழங்கப்பட்டது போலும்.

இவரியற்றிய நூலின் சிறப்பு :—பாணிகளில் முதன் முதல் தோன்றி யது கலிங்கத்துப் பாணியேயாம். தக்க யாகப் பாணி, இரணியவதைப் பாணி, அஞ்ஞவதைப் பாணி முதலியன இந்நூலைப் பின்பற்றித் தோன்றியனவாம். இந்நூலில் பலவகை அணிகள், ஒன்பது வகைச் சுவைகள், பிறநூல்களில் காண்டற்கரிய புதிய கற்பனைகள், புறப்பொருள் துறைகள் முதலியவற்றை ஆங்காங்குக் காவலாம். ஒட்டக்கூத்தப் புலவர் தாம் பாடிய தக்கயாகப் பாணியில் ‘தென் தமிழ்த் தெய்வப் பாணி’ [தக்கயா-எளசு] என இந்நூலைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லார் தாமியற்றிய சிலப்பதிகார உரையில் இந்நூலிலுள்ள சில செய்யுட்களை மேற்கோளாகக் கொண்டிருக் கின்றார். இம்மட்டோ! பிற்காலத்துப் பேரறிஞரும், ‘பாணிக்கோர் சயங் கொண்டான்’ என இவரையும் இவர்தம் தூலையும் பெரிதும் பாராட்டி யிருக்கின்றனர். இங்குக் கூறியவற்றால், இந்நூல் ஏனைய பாணி நூல்கள் எல்லாவற்றினும் முதன்மைபெற்று விளங்குவதென்பது இனிது புலப்படும்.

இவர் காலம் :—கலிங்கத்துப் பாணியின் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய முதற் சூலோத்துங்கன் கி. பி. ௧0௭0 முதல் ௧௧௧௮ வரை ஆட்சிபுரிந்து வந்தா னெனத் தெரிகின்றமையால், இவர் காலமும் அதுவையொமென்பது தெளிவாம்.

உரையாசிரியர் வரலாறு

வீடு பேற்றை யளிக்கு மிடங்களேழனுள் கடிமதில் சூழ் காஞ்சியம் பதியைத் தலைநகராகக் கொண்டது சான்றோருடைத் தென்னுந் தொண்டை நன்னாடு. அதன்கண் ணமைந்த ஆர்கள் பலவற்றுள் பாலாற்றின் பல் வளங்கெழுமிக் கோட்டை வலத்ததாய் மிளிர்வது ஆரணி யென்பதோர் அணி நகரமாம். பல்லாண்டுக்கட்கு முன்னர், திரு. ஆ. வீராசாமி நாயுடு அவர்களும் அவர் முன்னோர்களும் அதனைத் தமதுறைவிடமாய்க் கொண்டு அங்கே வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் அந்நாட்டுக் குடிமக்களுள் நாயகரு வகுப்பில் பலிஜ குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் திருமலைக் கனவிலும் மறவாதவர்கள்.

திரு. ஆ. வீராசாமி நாயுடு அவர்கள் தம்மிருமுதுகுரவர் கருத்துக் கேற்ப, தங்குலத்து வந்தவரும் கொண்கண் நினைப்பறிந்தொழுகு நீராளுமான மங்கையம்மாள் என்னு நல்லாளை மணந்து இல்லறத்தை நல்லறமாகப் பேணி வந்தனர். இவ்விருவரும் மனமொத்த அன்பினராய்த் தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தானென்னும் ஐம்புலத்தினுந் தங்கள் கடமையைப் பிழையின்றி யாற்றி வந்தனர்.

முற்கூறிய நாயுடு அவர்கள் வாணிபத்தின் பொருட்டுத் தம் மனைவியோடு சென்னையை யடைந்து சூளைப் பட்டாளத்தில் குடியிருந்தனர். 'தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள், தந்தம் வினையான் வரும்' என்பதற்கேற்ப, அவர்கள் தம் செய்தவப் பேற்றால் ஆண்மக்கள் மூவரையும் பெண்மக்க ளுருவரையும் பெற்றனர். அவர்களில் இளையவரும் இந்நூலின் உரையாசிரியருமாகிய திரு. ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடு அவர்கள் சென்னை மாநகரில் சுபாணு வாண்டு மாசித் திங்கள் இருபத்தொன்பதா நாள் (கஅஅச) கூடிய நல்லோரையில் பிறந்தார்கள்.

கல்வி கற்கும் பருவம் வந்ததும், இவர் பெற்றோர் இவரைப் பள்ளிக் கனுப்பினர். 'வினையும் பயிர் முனையில் தெரியும்' என்றபடி, இவர் தம்மினமையிலேயே கல்வியை மிக்க ஆர்வத்துடன் கற்று வரலானார். இவர் கஅகக-ம், ஆண்டில் அக்காலத்து

லோயர் செகண்டரி (Lower Secondary) படிப்பிலும், கககக-ம், ஆண்டில் ஆரம்ப ஆசிரியர் உயர்தரக் கல்வியிலும், (Elementary Higher Grade) தேர்ச்சி பெற்றனர். பின்பு இவர் மக்கள் வாழ்க்கைக்கின்றி யமையாத எஸ். எஸ். எல். வி. (S. S. L. C.) வரை ஆங்கில அறிவை வளர்த்துக் கொண்டார். தாய் மொழியாகிய தெலுங்கை இவர் ஒருவாறு பயின்ற தன்றி, அதன் மூலமொழியாகிய தண்டமிழிலக்கணத்தைச் சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்தரப் பாடசாலை முன்னைத் தலைமைத் தமிழ்ப் புலவராகிய திரு. கா. ட. கோவிந்தாஜ முதலியார் அவர்களிடமும், இலக்கியங்களைச் சூளை, திரு. வேலு முதலியார் அவர்களிடமும் வேட்கையுள்ளத்தராய்க் கற்று வந்தனர். இவர் தம்மாசிரியர்பால் கற்றுணர்ந்த இலக்கண விலக்கிய நூல்கள் மிகச் சிலவேயாகும். ஆயினும், இவர் தமதரிய முயற்சியால் தொன்மை கண்ட தொல்காப்பியத்தோடு பல்வகை யிலக்கணங்களையும், பழமை கண்ட சங்க நூற்களோடு பல்வகை இலக்கியங்களையும் கற்று அவைகளில் தெளிந்த அறிவைப் பெற்றார். அன்றியும், தம்மதத்திற்கேற்ப, வைணவ நூற்களையு மாய்ந்து அத்துறையிலும் பேரறி வெய்தினார்.

இவ்வுரையாசிரியர் தம் முன்னோர்களைப் போல் வளர் பொருளிட்டும் வாணிதத்தைச் செய்யாது மக்களின் அறியாமையை யொழிக்கும் அரிய

தொழிலாற்றித்

தொண்டு புரிதல்

தொழிலிலீடுபட்டு, கசக்கஉ-ம், ஆண்டு சென்னையை யடுத்த பிம்பையில் இருந்த சிறுவன்ருர் ஆங்கிலோ

வெர்னாகுலர் பாடசாலையில் ஆசிரியராக அமர்ந்தார். பின்பு அப்பள்ளி C. R. C. ஆகவும், தற்போது C. C. C. உயர்தரப் பாடசாலை ஆகவும் மாறிவிட்டது. அப்பள்ளியில் இவர் சுமார் எட்டாண்டுகளளவும் தமிழ் ஆசிரியராயிருந்து பின்பு சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்தரப் பாடசாலைக்குத் தமிழாசிரியராய் கசக்க-ம் ஆண்டில் சென்று, சில காலம் பொறுத்துத் தலைமைத் தமிழாசிரியரானார். இவர் அப்பள்ளியில் இருபத்திரண்டாண்டுகள் ஊக்கத்துடனுழைத்து அரும்பணிகளாற்றினார். கசக்க-ம் ஆண்டு முதல் இவர் தமது ஆசிரியர் தொழிலிலிருந்து விலகி ஒய்வு பெற்றிருக்கின்றார். இவர் பாடங் கற்பிக்கு முறையில் சிறந்து விளங்கினமையால், இவரை விரும்பாத மாணவர்கள் இல்லை.

இவர் தமிழன்னைக்குத் தொண்டாற்றி அவ்வன்னைக்குச் சாற்றிய விலக்கண, உரை நடை மாலையுள் பின் வருவனவாம். அவை தமிழைப் பிழையின்றி யெழுதும் முறை, இளைஞர் சிற்றிலக்கணம் என்னும் இலக்கண நூல்களும், சங்க காலத்துப் புலவர்கள், மணிமேகலை சரிதை, அரிச்சந்திரன் சரிதை, கரணன் சரிதை, நீதிக்கதைக் கொத்து முதலிய பல உரை நடை நூல்களுமாம். அன்றியும், இவர் திருவேங்கடக் கோய்யுட் கோவை என்னு நூலொன்றை யியற்றியருளினார். அந்நூல் நால்வகைப் பாக்களும் அவைகளின் இனங்களும் அகப்பொருள் துறைகளும் தன்கண்செறியப் பெற்றுக் கற்பவர் மனத்தைப் பிணிப்பதாய்த் திகழ்கிறது. இவ்வாசிரியரின் உரைநடை வன்மையும் உரையின் பெருமையும் இப்பராணி நூலின் உரையைக் கொண்டே நன்கறியலாம்.

முற்காலத்தில் பரிமேலழகர், நச்சினர்க்கினியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் பண்டைய விலக்கியங்களை உரையிட்டு விளக்கினும் போல, தற்காலத்தில் இவ்வுரையாசிரியர் பண்டைய நூலான கலிங்கத்துப் பராணியை யுரையிட்டு விளக்கித் தமிழ்நாட்டிற் களித்தமை சாலப் புகழ்தற்குரியதாம். இவர் இந்நூலில் வரும் அணிகளையும் இலக்கணக் குறிப்புக்களையும் ஆங்காங்கு விளக்கியிருக்கின்றார். அன்றியும், தற்கால வுரையாசிரியர்கள் எழுத்துக் காட்டாத ஒன்பது வகைச் சுவைகளையும், புறப்பொருள் துறைகளையும் தமதுரையின்கண் வரைந்திருக்கின்றார். இவையனைத்தும் இந்நூலைக் கற்போர்க்குப் பெரும் பயனளிக்கும் தக்கனவாம்.

இவர் இந்நூலைப் போலவே உரையற்ற வேறுபல வரியநூல்களுக்கு உரை வரைந்த தமிழுலகிற் களிக்குமாறு, இவருக்கு நிறைந்த ஆயுளையும் குறைவற்ற செல்வத்தையும் தந்தருளும்படி எல்லாம் வல்ல தமிழன்னையை மனமொழி மெய்களால் இறைஞ்சுகின்றேன். நான் இந்நூலின் அச்சத் தாள் களைத் திருத்துங்கரல், இவ்வுரையின் அருமை பெருமைகளைக் கண்டமையானும், இவ்வுரையாசிரியர் மாட்டெனக்குள்ள அன்பின் பெருக்கானும் இவரது வரலாறு இந்நூலிலிருத்தல் மிக முக்கியமெனக் கருதிச் சுருங்கிய முறையில் வரைந்துப்பியதைப் பதிப்பிக்க, இவர் ஒருவாறு உடன் பட்டமைக்கெனது வணக்க முரியதாகுக.

சுவலவ கண்ணன் செட்டி உயர்நிலைப் பள்ளி, பிரம்பை. } (கை - ஒ) வே. த. அரிச்சுன முதலியார்.

கலிங்கத்துப் பரணி நூலின் ஆராய்ச்சிச் சுருக்கம்.

இந்நூலிலும் உரையிலும் கண்ட தேவர், முனிவர் முதலானோர்
பேர்களும் பிறவும்.

[எண்—தாழ்சையெண்]

க. தேவர்கள்:—அசுவினி தேவர் - எக; இந்திரன் - கடன, உசடு;
இராமர் - சுச, உகட, சகச; உமாதேவியார் - கடு; கணபதி - கடன, கடி;
கண்ணபிரான் - க, உகட, உசடு, இசக, இசச; காளிதேவி - அஅ, கடக;
சத்தமாதர் - கன; சந்திரன் - அன, கடக; சாயாதேவி - எக; சிவபிரான் -
க, கடடு, கடஅ, உகக; சூரியன் - எ, எக, கடக, ககடு, சகக; திருமகன் -
உசட, கடடு; திருமால் - ச, கஅஉ, கஅச, கஅடு, உகட, உகச, உசக; நாம
கன் - கக; பிரமன் - டு, கடன, கஅக, கடுச, கடிடு; முருகன் கடவுள் - கக,
கடன; வாமனன் - உசக; வீரமகன் - ககச, சகக, சகன.

உ. முனிவர்கள்:- காகிபர் - கஅக; நாரதர் - கக; பராசரர் - கடி;
மரீசி - கஅக; வியாசர் - கடி.

க. அரசர்கள் வரலாறு :-அதிராசேந்திரன் கொலையுண்டமை - உசச;
அணந்தபத்மன் தோல்வியுற்றமை - சசக; ஆரூர் வீக்கிரமாதிர்த்தன் வீராசேந்
திரன்பால் தோல்வியுற்று அம்மன்னவன் மகளை மணந்தமை - உச; இக்கு
வாகு அரசர்க்காதரைக் கொண்டந்தமை - கஅன; இராசகேசரி, பரகேசரிகள்
புலிக்கொடியை ஏற்படுத்தினமை - ககக; இராசமகேந்திரன் திருவரங்கத்திற்
பணி செய்தமை - உடு; இராசராசன் அம்மங்கை தேவியை மணந்து முதற்
குலோத்துங்கனைப் பயந்தமை - உகச; இராசேந்திர சோழன் கந்தை நீர்
கொணர்ந்தமை - உடு; இராசேந்திர தேவன் ஆகவமல்லனை வென்று தன்
மகளை முதற் குலோத்துங்கனுக்கு மணமியுற்றினமை - உச; இராசேந்திர
மிருத்யுசித் ஆட்சி புரிந்தமை - ககஉ; உபரிசரன் தன் விமானத்தை ஆகாயத்
திற் செலுத்தினமை - ககச; கருத்தன் அசாரை வென்றமை - கஅஅ; கரிகா
லன் இமய மலையில் புலிக்கொடி பொறித்தமை - கனஅ; கரிகாலன் காலநீர்
குக் கரை கோலினமை - ககன; கரிகாலன் சேர பாண்டியரை வென்று அவர்
கள் தலையில் எரிவினக் கேற்றினமை - ககக; கரிகாலன் நெடுஞ்செழியனையும்
பெருஞ் சேரலாதனையும் வென்றமை - ககச; கரிகாலன் பட்டினப் பாலை
கொண்டமை - ககஅ; கிள்ளி வளவன் நமனுக்கு நீதியுரைத்தமை - ககஉ;
கிள்ளிவளவன் நாகக் கன்னியை மணந்தமை - ககடு; சமுத்திரசித் கடல்களை
ஒன்று சேர்த்தமை - ககக; சயலிங்கன் தோல்வியுற்றமை - கடு, கஅடு, இசச;
சித்திரன் இந்திரனைப் புலிக்கொடியாகக் கொண்டமை - ககக; சிபிச்சோழன்
தன் உடலரிந்தமை - ககடு; சாகுரு தூதுவிட்டமை - கடுன; சராதி ராசன்
சோழமண்டல மேற்படுத்தினமை - ககக; சூரவர்க்கன் நாகக்கன்னியை
மணந்தமை - ககடு; சோமான் கணக்காலிரும் பொறை தோல்வியுற்றமை -
ககடு; சோழன் செங்கணன் பொய்கையார் கவியைப் பெற்றமை - ககடு;
தருமன் படைக்கு உதவி செல்தவன் - ககச; தாராவஷன் தோல்வியுற்றமை -
கசன, உடுச, கஅச; திரிசங்கு தன் விமானத்தை வானத்திற் செலுத்தினமை -
ககச; திரிலோசனன் நெற்றிக்கண் இழந்தமை - ககன; திலீபன் தன் குருதி
யைச் சிங்கத்திற்களித்தமை - ககக; தூங்கெயிலெறிந்த சோழன் மூன்று
அரண்களை யழித்தமை - ககச; பஞ்சபன் இயக்கர்கட்குத் தன் குருதியை
யளித்தமை - ககக; பிருதலாட்சன் வானவர்க் கமுதளித்தமை - ககடு;
மனுஜிச் சோழன் முறை புரிந்தமை - கஅன; மாந்தார முறை பிறழாமல்
அரசு புரிந்தமை - கஅக; முசுருந்தன் இந்திரனுக்குதவி புரிந்தமை - கஅக;

முதலிராச ராசன் சதயவிழா வேற்படுத்தினமை - ௨௦௧; முதலிராசாதி ராசன் கம்பிலியில் வெற்றித் தூண் கட்டமை - ௨௦௧; முதற் குலோத்துங்கன் இள வாசெய்தினமை - ௨௦௧; முதற் குலோத்துங்கன் சக்கரக்கோட்டம் வெண் றமை - ௨௦௧; முதற் குலோத்துங்கன் சேர பாண்டியரை வென்றமை - ௧௮௧, ௧௮௨, ௧௮௩; முதற் குலோத்துங்கன் பிறப்பு - ௨௧௭; முதற் சோமேச வரன் உயிரிழந்தமை - ௨௦௧; முதற் பார்த்தகன் தன் பகைவரை வென்றமை - ௨௦௦; வாதராசனைப் பணிகொண்டவன் - ௧௧௧; விசுவாச வேந்தன் இக்கு வாசுவின் புதல்வனென்பது - ௧௮௮; விசயாதித்தன் வேங்கு நாட்டிற்குப் பிரதி நிதியாயிருந்தமை - ௧௯௭; வீரராசேந்திரன் தன் பகைவரை வென்றமை-௨௦௧.

ச. அரசமகளிர்:—அம்மங்கை தேவி - ௨௧௧; இராச சந்தரி - ௧௭௮; ஏழிசை வல்லி - ௨௮௮; குந்தவை - ௨௦௧, ௨௧௧; தியாகவல்லி, மதுராந்தகி- ௨௮௧.

இ. அமைச்சரும் படைத்தலைவரும்:—எங்கராயன் - ௧௭௭; கருண கரத் தொண்டமான் ௧௧௧; பல்லவர்கோன் - ௧௧௧; முடிசொண்ட சோழன், வாணசோவரையன் - ௧௧௮.

சு. புலவர்கள்:—கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், முட்டாமைக் கண்ணியார் - ௧௧௮; பொய்கையார் - ௧௧௮.

எ. நூல்கள்:—இராமாயணம் - ௧௭௭; களவழி நரப்பது - ௧௧௮; பட்டினப்பாலை - ௧௧௮; பாரதம் - ௧௮௦, ௧௭௭; மனுநூல் - ௨௦, ௨௧௧; வேதம் - ௧௮௧, ௨௦௮, ௨௧௧, ௧௧௧.

அ. புராண வரலாறு:—இக்குவாகு அரங்கநாதரைக் கொண்டந்தமை - ௧௮௭; கண்ணபிரான் சிசுபாலனைக் கொன்றமை - ௧௧௧; கண்ணபிரான் துது சென்றமை - ௧௮௧; கவேரன் காவிரிப்புனல் கொண்டந்தமை - ௧௧௨; காஞ்சியில் பொன்மாரி பொழிந்தமை - ௧௧௧; குரங்குகள் கடலையனைத் தமை - ௧௧௧; சிவபெருமான் நஞ்சுண்டமை - ௧௨௧; குரவர்க்கன் நாகக் கன்னியை மணந்தமை - ௧௧௮; சூரியன் சாயாதேவியைத் தேடினமை - ௧௧௧; திரிசங்கு சுவர்க்கம் புக்கமை - ௧௧௧; திருமால் புவி யிரந்தமை - ௨௧௧; நிலீ பன் சிங்கத்திற்குத் தன் குருதி யளித்தமை-௧௧௧; தேவர்கள் பார்த்தல் கடைந் தமை - ௧௨௨, ௧௮௨.

க. ஊர்கள்:—அதிசைமாரகர் - ௨௧௧; அளத்தி - ௧௮௧; இலங்கை - ௧௧௧; உதகை - ௨௮௧; கச்சி - ௧௦௦; கட்டாரம் - ௧௧௧; கம்பிலி - ௨௦௧; கலிங் கம் - ௧௧௧, ௧௧௧, ௧௭௭; சாலை (காந்தளூர்ச்சாலை)-௧௧௨; குருமி-௧௧௮; கட்டற் சங்கமம் - ௨௦௧; கொப்பை - ௨௦௧; கோட்டாறு - ௧௧௮; சக்கரக் கோட்டம்- ௧௧௧; சிங்கனம் - ௧௧௮; திமிரி - ௧௧௧; தென்மதுராபுரி - ௧௧௮; நவில் - ௧௮௮; பல்லவநாடு - ௧௧௧; மணலூர் - ௧௧௮; மண்ணை-௨௦௨; மதுரை - ௧௦௭; மயிலை - ௧௧௧; மலைநாடு - ௨௧௭; மல்லை - ௧௧௧; மிழை - ௧௦௭; வண்டைநகர் - ௧௧௧; வயிராகரம் - ௨௧௮; விழிநும் - ௧௮௨; வெள்ளாறு - ௧௧௮.

க௦. மலைகள்:—அத்தமன் மலை - ௧௧௧; இமயமலை - ௧௭௮; உதய மலை - ௨௮௨; திகிரி வரை (சக்கரவாணமலை) - ௨௦௭, மந்திரமலை - ௧௨௨; மேரு மலை - ௧௧௮; விந்தமலை - ௨௧௧; வெள்ளிமலை - ௨௧௧.

க௧. நதிகள்:—கங்கை - ௨௧௨; காவிரி-௧௧௧; குசைத்தலை - கொல்லி ௧௧௭; குன்றி - ௧௧௮; கோதமை, கோதாவரி, சந்தப்பேர் நதி, (சாயத்திரி) பம்பை-௧௧௧; துங்கபத்திரை - ௧௦௧; பாலாறு - ௨௭௮; பெண்ணை - ௧௧௭; பேராறு (கிருஷ்ணாநதி) - ௧௧௮; பொருநை (தாமிர பரணி) - ௧௧௨; பொன் முகரி - ௧௧௭; மண்ணாறு - ௧௧௮; யமுனை - ௨௧௨.

கஉ. விலங்குகள்:—ஆ - கஅ; ஒட்டம் - கசஉ; குதிரை - உரு; குரங்கு - கசு; சிங்கம் - ரகஅ; செந்நாய் - அரு; நரி - ககசு; பட்டு - உளஉ; பன்றி - கசசு; புலி, மான் - கஅக; மேதி - கள; யானை - சசுக; வெள்ளாடு - ருசஅ.

கரு. பறவைகள்:—அன்னம்-உகசு; ஆண்டலைப்புள்-ககஉ; ஆந்தை - கசு; உவணம் - கள; ஊமன் - உஉரு; கழுகு - சசசு; நாகம் - சஅரு; கிளி-சுள; கோழி - உகரு; துரிஞ்சில்-கசு; பருந்து-கஉ; புற-அஉ; மயில்-உரு; வண்டு-சசு.

கசு. மாநீ செடி கோடிகள்:—நகை-எஅ; ஓமை-எசு; கதலி, கழுகு-உகரு; கள்ளி-எள; காரை-எசு; கூடை-எஅ; குரை-எசு; துள்ளி - எள; தேறு-எஅ; நெல்லி-எள; பனை-கரு; பாரை, பாலை-எசு; புற்கு-எஅ; முள்ளி, வள்ளி-எள; வாகை-எஅ; வெள்ளில்-எள; வீரை, வேய்-எசு; வேல்-எள.

கரு. நுகிழ் கோடிகள்:—அலகை, உவணம், ஏறு-கள; கலை, கெண்டை, கேழல்-கஅ; கோழி-உகரு; சிலை-கஅ; தோகை-கள; புலி-கஅ; மாசனம் - உகரு; மேதி-கள; மேழி, யாளி, வீணை, கஅ; வேழம்-கள.

கசு. இசைக் கருவிகள்:—காளம்-கஉசு; குழல், தண்ணுமை-கஉரு; த்மருகம்-கசு; தாளம் - கஉசு; துடி - உக; பணிலம்-உசு; முரசு-உஉரு; முழவு-ககசு; யாழ் - கஉரு; வயிர் - கசசு; வலம்புரி - உஅரு; வளை - கசசு; வீணை-கஉரு.

கள. போர்க் கருவிகள்:—அம்பு-ரு; உலக்கை-சஉள; கவசம்-ரு; குந்தம்-சகசு; கேடகம்-சரு; சக்கரம்-உசள; சவளம்-சரு; சுரிகை-கசு; செண்டு-கள; தண்டு-உசு; பாராவளை-ருகசு; மழு-சகரு; வான்-கரு; வீல், வேல்-சசசு.

கஅ. ஆபாணங்கள்:—இரட்டைவாளி-ருகஉ; ஏகவடம்-ருசு; ஏகா வலி-ருகசு; ஐம்படைத்தாலி-கசசு; கலாபம் - உளரு; காஞ்சி-சரு; குதம்பை-கரு; குழை-ரு; சிலம்பு-ருஅ; சூடகம்-ருகரு; பட்டம்-ருகரு; பரிபுரம்-உரு; பவள வடம்-ரு; பாரு வலயம்-ருகரு; பாடகம்-ருகரு; பொன்மாலை-உஅசு; மகரக் குழை-ருகரு; மணிவடம் - கரு; முடி - உசசு; முத்து வடம் - ரு; மேகலை-ருகரு; வன்னசரம்-ருகசு; விடுகம்பி-ருகசு.

கரு. தொகைப் பொருள்கள்:—அறுவகைத் தொழில், அறுவகை வாழ்த்து-உரு; உக நான்கு-ரு; எழுவகைப் பிறப்பு-கஅஉ; ஏழிசை-உஅரு; எழு கடல்-ருகரு; ஏழுதலை - உளசு; ஏழு மேகம்- ரகசு; ஏழுவரு-ககசு; ஐம்படை-உரு; ஐவகைக் கருவி-ருஉரு-கஉசு; ஐவகைத் தாய்மார்-உசசு; கடல் நான்கு-சு; கால மும்மை-களசு; குல நான்கு, திசை நான்கு - சு; திசை மலை-சசள; திசை யானை-கரு; நவநிதி-சருகசு; நவமணி-ருகசு; நால்வகைப் பண்-ருகசு; நால்வகை யாண்-ருள; நான்மறை-கஅசு; நில நான்கு-சு; பஞ்ச சயனம்-கருக; படை நான்கு-உளசு; பொருள் நான்கு-ரு.

உரு. அருநீ சொற்களும் சொற்றோடிகளும்:—அங்குலி-உகஅ; அடுக் களை-ருகசு; அட்டம்-கசஉ; அமுதவட்டம்-அள; அருவர்-சருஉ; அலக்கு-உஉரு; அலதிசுவலி-சரு; அலத்தலை-ருகசு; அலுக்கை-ருகசு; இலைப்புரைதட வல்-சசசு; ஈச்சோப்பி-கருரு; உகிர்கொள்ளி-ருரு; உரிமை யரிவையர்-ருகரு; உவட்டல்-ருகரு; உளப்பு-எரு; ஒக்கலை-கசஉ; ஒடி-சஉசு; ஒறுவாய்-உகள; கடைபோகல்-களசு; கருஞ் சேவகம்-சகரு; கருவிக்கட்டு-ருஅ; காரண காரி யங்கள்-சு; காளை யம்-சகசு; கிழான்-ருகசு; கொட்டு-கசசு; கொற்றலம்-கரு; சல்லவட்டம்-ருசரு; சின்னம்-ருஅ; திமில குயிலம்-சசள; தூசி-ருகரு;

தெற்றல்-சகசு; நித்தகாரர்-சகஉ; பதம்-டுக0; பரிசை-டுகூ; பரிவிருத்தி-க0அ; பவன பதம்-சகடு; பாரிபோகம்-உடுகூ; புரலிப்படி-டுக0; புளகம்-டுகூஅ; புளிதம்-டுகூ; புறக்கிடல்-டுகூ; மண்டை-டுகூஅ; மறிபுறம்-ககூ; மிறைத் தல்-சகசு; வட்டணங்கள்-சஉடு; விடவிகள்-ச00; விடைத்தல், விழித்தல்-கடுசு; வேளம்-ச0.

உக. வடமொழிச் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் :—அகண்டம்-கஅடு; அகனங்கன்-உகஅ; அகிலம்-கசுள; அட்டகம்-ககஅ; அதர பானம்-டுசு; அந்தம்-கஅக; அந்தாம்-உகடு; அப்ரமேயம்-கஅஉ; அமலவேதம்-கஅசு; அவ தாரம்-உகக; அனகதான தரும்-உஅக; ஆதவம்-அக; ஆரணம்-கஅசு; இந்த்ரசாலம்-ககக; இரவி குலோத்தமன்-கஉ; இருக்கு-கஅக; உதயபானு-உ0க; உதாம்-சு; உத்தர பூமியர்-டுக0; உத்தரியம் - கஉஅ; உபய காம்-உஎக; உபய குலோத்தமன்-உ; உபய பலம்-சகஅ; ஏக வடம்-ககசு; கமல யோனி-கஅசு; கர கமலம்-ககக; கருணாகரன்-சுசு; கவனம்-டுஉள; கவிசுவம்-சகக; கனக தானம்-உஅக; கார்த்தர்-சகக; காரண காரியம்-க; கோகனதம்-உகசு; குலசேகரன்-உஅடு; குலதீபன்-சு; குலதுங்கன்-ககக; குலோத்துங்கன் - டுகக; சக்கு-கஅஅ; சங்கிதை-கஅக; சயதான்-உ0; சயதுங்கன்-அ; சயத் தம்பம்-க0; சணபதி-ககக; சாதன மந்திரம் - ககசு; சாதாரங்கம் - டு00; சித்திர மண்டபம் - ககடு; தனம் - உடுக; தவனம் - கஉடு; தனராசி-உடுகூ; திக்கயம் - கஉசு; திக்கு விஜயம் - உசஅ; திரி புலனம் - உ0ள; திலகம், தினகரன் - கஉக; தூக கணம் - சகசு; நவநிதி-சஅஅ; நாடி கமலம் - கஅசு; பங்கயக் காம்-ககசு; பஞ்ச சயனம்-கடுசு; பத்யுகளம்-கஉஉ; பதம முகம்-சகசு; பரிபுரம்-கஉஉ; பரிவிருத்தி-க0அ; பவதி பிட்சார் தேகி-டுகக; பாதவம்-அக; போகம், பார்த்திபர்-உடுகூ; பிரளயம்-கசக; பூதகணங்கள்-கடு0; போதம் - உசக; போதம் - சசக; பரியம்-கஅஉ; மண்டலீகர்-கஉள; மதுபானம்-டுசு; மேதினி-கஅள; வதனம்-கஉக; வருக்கம்-கஅக.

உஉ. (க) சிலேடை:—கஉ, டுக, எக.

(உ) தீர்பு:—டுஉ, ககக, உடுசு, சகக, டு0க, டுகக, டுகடு

(க) யமகம்:—சக, சகசு, சகக—டு0க.

(ச) இரட்டைக் கிளவி:—தலகல - ககஅ; சடசட - சஉ0; மொகு மொகு-ககசு; மொடு மொடு-ச00; வெடு வெடு-கடுசு.

உக. உவமைகள்:—கடலலைகள் குதிரைகட் குவமை-கடுக; கடலொலி ஆயுதவொலிக் குவமை-ககஅ; கடல் சேனைகட்குவமை-ககக; கடல்துரை குடைகட்கும் சாமரைகட்கு முவமை-ககக; கரிய மேகம் கரிய பூதத்திற் குவமை-டு0க; சிங்கம் அரசர்கட் குவமை-ச0அ; செப்புக் கிண்ணம் தனங்கட் குவமை-கஉடு; பேய்களின் கண்களுக்குக் கொள்ளியுவமை-ககஅ; பேய்களின் கை வால்னுக்குப் பனை யுவமை-ககடு; பேய்களின் நகம் முறங்கட் குவமை-ககஉ; பேய்களின் நாவிற்கும் உடல் மயிருக்கும் பாம்புதருவமை-அக, க0சு; பேய்களின் பற்கள் மண்வெட்டி யிலையையும், மேழிகளையும் ஒத்தல்-கசக; பேய்களின் முதுகு மார்க்கலத்தின் அடிப்புறமொத்தல்-ககக; மார்க்கல் தேருக் குவமை-ககக; மாங்கள் பேய்கட்குவமை-அஅ; மயில் மகளிர்களுக் குவமை-உக; மலைகள் யானைகட் குவமை-ச0ள; முத்துக்கள் கண்ணீர்த் துளிகட்குவமை-கஉ; முத்துக்கள் வியர்வைத் துளிகட்கும் கொப்புளங்கட்கு முவமை-ககக; மேகம் யானைகட் குவமை-சகசு; யானை முழக்கத்திற்கு இடியோசை யுவமை-ககக; வீரர்கட்குச் சரூமின் உவமை - ககக; வீரர்கட்குப் புலியுவமை - ச0அ; வீரர் துருத்தியாளரை யொத்தல் - சகடு, வீரர் மாலுமிகளை யொத் தல் - சகக.

உசு. கனவகள்:—அச்சச்சுவை-கனக கனக;—கனச; சடு—சடுச; அழகைச் சுவை - சஅக—சஅச; இழிவுச் சுவை-கனக; உவகைச் சுவை - உனக - உனக; கருணைச் சுவை-உஅக, நகைச் சுவை- இசக—இசக; ஸியப்புச் சுவை-கசுஉ—கசுள; கசுள - கசஅ; வீரச்சுவை-கரு—கருக; கரு—கருச; சகசு—சகஅ; சஉக—சஉச; சகசு—சசஉ; வெருளிச்சுவை - கரு—கருக.

உரு. புயப்பொருள் வகைகள்:—அவிப்பலி - சகரு; ஆனந்தப்பையன் - சஅக, சஅச; இருவருந் தழுவிலை - சகசு; உழபுல வஞ்சி - கூஉ, உருஉ, கரு; குற்றழிஞை - கரு; தலையொடு முடிதல் - சஅஉ, சஅக; நாண்மங்கலம் - கருக; தூழிலாட்டு - சகசு; பேய்கிலை - சஎஅ; பேராண்மலிலை - சச; மழ புலவஞ்சி - கரு; மறப்பாசி - சகஉ; வஞ்சித் தழிஞ்சி - சசஉ; வஞ்சி யாவம் - கருஅ; வெருவரு கிலை - சஅஅ.

உசு. புதிய கற்பனைகள்:—கடலிலைகள் வீசத்தரும் திசையானைகளின் காதுகளிலிருந்து காற்று வெளிப்படுதற்குங் காரணம் - சச; சூரியன்தேர் இரவிற் செல்லாமை - அரு; தேவர்கள் ஆலவட்டம் பிடித்திருத்தல் - அச; தேவர்கள் நிலத்தில் அடியிடாமை - அச; பேய்களின் உடலமைப்பு - கரு—கசக; பேய்களின் உறுப்புக்கள் அழிவெய்தினமை - கசரு—கருஉ; மகளிர் கொங்கை வேதொற்றி வாய்மருந் தூட்டல் - கரு; மகளிர் கொங்கை வேதொற்றிக் கையால் கட்டுதல் - கரு; மழையும் பனியும் உண்டாதற்குக் காரணம் - அசு; முதுபேயின் இத்திரசால் வித்தை - கசுஉ—கசுள; யானைகள் தம் துதிக்கைகளைப் பின்னிப் போர் புரிதல் - சகசு; யானைகள் மூன்று துதிக்கை யுடையனவாய்த் தோன்றல் - சகசு; வெட்டுண்ட யானைகளின் உடல் சம் மட்டியை யொத்தல் - சகசு.

உஎ. பண்டைய வழக்கங்கள்:—அரசர்களோடு அரசர்கள் போர் புரி தல் - சருஅ; அரசர்கள் தம்மினும் வலிய அரசர்களின் அமைச்சர்பால் குறு கல்—கருக; எருமைக்கடாவைத் தேவிக்குப் பலியிடல் - கசச; ஐவகைத் தாய் மார் - உசக; ஐவகைப் படுக்கைகள் - கருச; குழவினைத் தேவிக்குப் பலி யிடல் - கருச; தமிழ்ப் புலவர்கள் பண்டை வேந்தரால் நன்கு மதிக்கப்பட் டமை - கருக, கசஅ; தமிழ் வேந்தர் தேர்களின் அமைப்பு - கருஉ; தோல்வி யுற்ற மன்னர் மனைவியரை வெற்றியுற்றோர் சிறைசெய்தல்-சரு, சருக; தோல்வி யுற்ற மன்னரும் அவர் தம் மனைவியரும் வெற்றியுற்றோர்க்குக் குற்றேவல் புரி தல் - கருஉ, கருச; தோல்வியுற்ற வேந்தர் எரிவினக் கேந்தல் - கருக; நால் வகைப் படைகள்-கசுள; நால் வகைப் பண்கள்-கருஉ; நால்வகை யான்கள் - கருள; நிமித்தம் பார்த்தல்-உஉச—உஉச; பகைவேந்தர் ஊர்களாக் கொளுத்த லும் குறையிடலும் - கரு; பகைவேந்தர் மதில்களையும் சோலைகளையும் அழித்தல் - கருஉ; பண்டைக் காலத்தும் நிலவறை யுண்டென்பது - சஅச; பாணர்கள் பரிசு பெறுதல் - கருச; மகளிரைத் திறைப்பொருளாகச் செலுத்தல் - சக; மகளிர் உடன்கட்டையேறும் வழக்கமுண்மை—சஅரு; மகளிர் கிள்ளைகளை வளர்த்தல் - சச; மகளிர் கூடலிழைத்தல் - கரு; மகளிர் செங்கழுநீர் மலர் புனைதல் - கரு; மகளிர் தேரிற்செல்லல் - உரு; மகளிர் பிடிமேற் செல்லல் - உஅச; மகளிர் போர்க்களமணு கல்-சஅக—சஅச; யானை, குதிரை, ஒட்டகங்களையும் பல வகையணிகளையும் சிற்றரசர் திறை செலுத்தல் - கருச—கருசு; வீரர்கள் போரில் அஞ்சினார்மேல் படை வழங்க நாணல் - சசஉ; வெற்றித் தூண்களை நடுதல் - கரு; வீரர் தம் முறுப்புக்களை யறுத்துத் தேவிக்குப் பலியிடல் - கருக, கசக; வேதியர் வேந்தர்க்கு மகுடம் புனைதல் - உசச.

பரணி யிலக்கணம்

பரணி என்பது தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்றாகும். இந்நூலில் ஆயிரம் களிறுகளைப் போரில் வென்ற ஆண்மை வாய்ந்த தலைவனொருவனைச் சிறப்பித்துப் பாடுதல் மரபாம். இதனை,

“ஆனை யாயிர மமரிடை வென்ற
மானவ னுக்கு வதுப்பது பரணி” [இலக்-வி-அகஅ]

என்றதனாலறிக. அன்றியும், கடவுள் வாழ்த்து, கடைதிறப்பு, காடு பாடுதல் முதலிய உறுப்புக்களை அமைத்துப் பாட்டுடைத் தலைவன் இயல்பு, சிறப்பு, வெற்றி மேம்பாடு முதலியவற்றை விளக்கி அளவடி முதலாக எனைத்துச் சீரானும் ஈழத் தாழிசைகளால் புறப்பொருள் தோன்றப் பாடுவது இந்நூலின் இலக்கணமாம். இதனை,

கடவுள் வாழ்த்துக் கடைநிற்ப் புரைத்தல்
கரும்பாலை கூறல் கொடுங்குதளி கோட்டம்
கடிகண் ணுரைத்தல் காளிக் கதிசோலல்
ஆடுபேய்க் கவள்சோல லதனூல் தலைவன்
வண்புக ழுரைந்த லெண்புறத் தீனையுற
வீட்ட லடுகளும் வேட்ட லிவைமேல்

* அளவடி முதலா வடியிரண்டாக
உளமகிழ் பரணி யுரைக்கப் படுமே. [இலக்-வி-அகக]

என்றதனாலறிக. அன்றியும், “காடு கெழு செல்விக்குப் பரணிநாட் கூழந் துணைக்கையுங் கொடுத்து வழிபடுவதோர் வழக்குப் பற்றி” [தொல்-செய்யு-கசக] என நச்சினூர்க்கினியர் வரைந்திருத்தலையு மிங்குக் கவனிக்க. பரணியினிலக்கணத்தை வெண்பாப் பாட்டியல், பன்னிரு பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல் என்னு நூல்களிலுங் காணலாம்.

கலிங்கப் போர்க்களத்தில் பேய்கள் பரணி நாளில் கூழ் சமைத்துத் தேவியை வழிபட்டு உண்டு மகிழ்தலால், இந்நூலுக்குப் பரணி யென்னும் பேர் வந்ததென அறிஞர் கூறுவர் [தா-இசஎ]. தினைப்புனங் காப்பவர் கிளி முதலிய பறவைகளைக் கடியத் தினைப்புனத்தில் பரண்மேலிருத்தல் போல், களப் போரினைச் சிறப்பித்துப் பாடும் புலவன் வெற்றி வேந்தனால் வேல், வாள் முதலிய படைகளால் அமைக்கப்பட்ட பரண்மேலிருந்து பாடுதலால், இந்நூல் பரணி என்னும் பெயர் பெற்ற தெனவுஞ் சிலர் கூறுப.

* தக்க யாகப் பரணியில் சிந்தடித் தாழிசைகள் வந்துள்ளமை யீண்டுக் கவனிக்கற் பாற்றாம். (உ-ம்) உகடு, இகஉ-முதலிய தாழிசைகளைக் காண்க.

மேற்கோள் நூல்களின் குறிப்பும் பெயரும்

அகநா-அகநானூறு
அகப்பொ-அகப்பொருள் விளக்கம்
அஞ்ஞவ-அஞ்ஞவதைப் பரணி
அரிசம-அரிசமய தீபம்
அரிச்-அரிச்சந்திர புராணம்
அமலனா-அமலனாதிப் பிரான்
அழகார்-அழகார்தாதி
ஆராய்ச்சி-ஆராய்ச்சித் தொகுதி
ஆரி-பாகவ-ஆரியப்பப் புலவர்

[பாகவதம்]

இரங்-வெ-இரங்கேச வெண்பா
இரத்தி-இரத்தினச் சுருக்கம்
இராச-உலா-இராச ராச சோழனுலா
இலக்-வி-இலக்கண விளக்கம்
இறை-அகப்-இறையனார் அகப்

[பொருள்]

உத்தரகா-உத்தர காண்டம்
ஐங்கு-ஐங்குறு நூறு
கம்பரா-கம்பராமாயணம்
கலி-கலித்தொகை
கல்லா-கல்லாடம்
களவழி-களவழி நாற்பது
காஞ்சிப்பு-காஞ்சிப் புராணம்
காரைக்-மூத்த-காரைக்காலம்மை

[யார் மூத்த திருப்பதிகம்]

கார்நா-கார்நாற்பது
குசேலோ-குசேலோபாக்கியானம்
குலோத்-உலா-குலோத்துங்க

[சோழனுலா]

குறுங்-குறுந்தொகை
கோயில்நான்-கோயில் நான்மணி

[மாலே]

சகலகலா-சகலகலா வல்லி மாலே
சடகோ-அந்-சடகோபார்தாதி
சிதம்ப-செய்-சிதம்பரச் செய்யுட்

[கோவை]

சிலப்-சிலப்பதிகாரம்
சிலேடை-சிலேடை வெண்பா
சிலையெ-சிலே மெயுபது
சிறுபா-சிறுபாணற்றுப் படை
சீகாள-பு-சீகாளத்திப் புராணம்
சீவகசி-சீவக சிந்தாமணி
சூடாமணி-சூடாமணி நிகண்டு
சோழவமி-சோழவமிச சரித்திரம்
தக்கயா-தக்கயாகப் பரணி

தஞ்சை-கோ-தஞ்சைவாணன்

[கோவை]

தண்டி-தண்டியலங்காரம்
தமிழ்நா-தமிழ் நாவலர் சரிதை
தனிப்பா-தனிப்பாடல் திரட்டு
தா-தாழிசை
திணைமொழி-திணைமொழியைப்பது
திருக்கு-திருக்குறள்
திருக்கோ-திருக்கோவையார்
திருச்சித்-திருச்சித்திரகூட புராணம்
திருத்தொண்-திருத்தொண்டத்

[தொகை]

திருநெடுங்-திருநெடுங் தாண்டகம்
திருப்பல்-திருப்பல்லாண்டு
திருப்பு-திருப்புகழ்
திருமா-திருமாலே
திருமுருகு-திருமுருகாற்றுப் படை
திருவாங்-திருவாங்கத் தந்தாதி
திருவ-மா-திருவன்னுலா மாலே
திருவாச-திருவாசகம்
திருவாத-திருவாதவூரர் புராணம்
திருவாய்-திருவாய் மொழி
திருவாரூர் மும்-திருவாரூர் மும்ம

[ணிக் கோவை]

திருவி-திருவிருத்தம்
திருவினே-திருவினையாடற் புராணம்
திருவேங்க-கலம்-திருவேங்கடக் கலம்

[பகம்]

*திருவேங்க-செ-கோ-திருவேங்கடச்
[செய்யுட்கோவை]

திருவேங்க-மா-திருவேங்கடமாலே
திவ்வியப்பி-திவ்வியப் பிரபந்தம்
தேசிகப்பி-தேசிகப் பிரபந்தம்
தொண்டைம-சத-தொண்டை

[மண்டல சதகம்]

தொல்கா-தொல்காப்பியம்
நளவெ-நளவெண்பா
நற்-நற்றிணை
நன்-நன்னூல்
நாச்சி-நாச்சியார் திருமொழி
நாலடி-நாலடியார்
நால்வர்நா-மா-நால்வர் நான்மணி

[மாலே]

நான்மணி-நான்மணிக் கடிக்கை
நீதிநெ-நீதிநெறி விளக்கம்

நெடுநல்-நெடுநல் வாடை
 நைட-நைடதம்
 பக்-பக்கம்
 பட்டி-பட்டினப்பாலை
 பட்டினத்-பட்டினத்தார் பாடல்
 பதிற்று-பதிற்றுப் பத்து
 பரிபா-பரிபாடல்
 பழமலை அ-பழமலை அந்தாதி
 பழமொ-பழமொழி
 பா-பே-பாட பேதம்
 பாண்-கோ-பாண்டிக் கோவை
 பாரதவெ-பாரத வெண்பா
 பிரபுலிங்-பிரபுலிங்க லீலை
 புறநா-புறநானூறு
 புறப்-வெ-மா-புறப்பொருள் வெண்
 [பா மாலை
 பெரியபு-பெரிய புராணம்
 பெருமாள் திரு-பெருமாள் திருமொழி

பெரும்பா-பெரும்பாணற்றுப் படை
 பொன்வண்-பொன்வண்ணத்தந்தாதி
 மணிமே-மணிமேகலை
 மதுரைக்-மதுரைக் காஞ்சி
 மலைபடு-மலைபடு கடாம்
 மாறன்-மாறனலங்காரம்
 மீனாட்சி-பி-மீனாட்சியம்மன்
 [பின்னாத் தமிழ்
 மு-கு-முதற் குலோத்துங்கன்
 மு-கு-சோ-முதற் குலோத்துங்க
 [சோழன்
 மேகவிடு-மேகவிடு தூது
 மோகவ-மோகவதைப் பரணி
 யாப்ப-வி-யாப்பருங்கல விருத்தி
 விக்கி-உலா-விக்கிரம சோழனுலா
 விநாயகபு-விநாயக புராணம்
 வீரசோ-வீரசோழியம்

H. I. S. I.—The Historical Inscriptions of Southern India.

T. T. E. H. Y. A.—Tamil's Thousand Eight Hundred Years Ago.

கலிங்கத் துப்பரணி

(மூலமும் உரையும்)

கலிங்கத்துப் பரணி :—கலிங்கத்தில் நிகழ்ந்த போரை யுணர்த்தும் பரணியென்னும் நூல் என்பது இதன் பொருளாம். இஃதிரண்டனரூபும் பயனுமுடன் தொக்க தொகை. கலிங்கம் என்பது இடவாகு பெயராய்க் கலிங்கப் போரை யுணர்த்தினது. பரணி யென்பது தொண்ணூற்று வகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்றும். கலிங்கநாடு வடசர்க்காரிலுள்ள கோதாவரி நதிக்கு அப்பால் வடக்கிலும் மகாநதிக்குத் தெற்கிலுமுள்ளதாம். விசயதரன் என்னும் முதற்குலோத்துங்க சோழன் தனது படைத் தலைவனும் மந்திரத் தலைவனும் மாகிய கருணாகரத் தொண்டைமாணியேசி, கலிங்க நாட்டையழித்து அந்நாட்டிற்கிறைவனாகிய அனந்த பத்மனை வென்ற செய்தியை இந்நூல் விரித்துக் கூறும். இதில் ௫௯௬ தாழிசைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

க. கடவுள் வாழ்த்து

கடவுள் வாழ்த்து :—கடவுளைப் பற்றிய வாழ்த்து எனின் இரண்டனரூபும் பயனுமுடன் தொக்க தொகையும், கடவுளுக்கு வாழ்த்து எனின் நான்கன் தொகையும், கடவுளினது வாழ்த்து எனின் ஆறன் தொகையுமாம். கடவுளைப் பற்றிய வாழ்த்துதலையுணர்த்துஞ் செய்யுட்களின் பகுதி என்பது இதன் பொருளாம். வாழ்த்து என்னும் முதனிலைத் தொழிற் பெயர் தொழிலாகு பெயராய்க் கடவுளை வாழ்த்துஞ் செய்யுட்களின் பகுதியை யுணர்த்தினது. இக்கடவுள் வாழ்த்தில் இந்நூலாசிரியர் உமாபதி, திருமால், பிரமன், சூரியன் முதலிய தேவர்களைத் துதித்து முடிவில் அந்தணர், மலை, பயிர், உயிர், வேந்தன் என்பவர்கட்கு வாழ்த்துக் கூறுகின்றார். இதில் ஆசிரியர் போற்றும் ஒவ்வொரு கடவுளோடும் பாட்டுடைத் தலைவனைச் சம்பந்தப் படுத்திக் கூறியுள்ளமை கற்றோர் மனத்தைக் கவரத் தக்கதாம். இதனை அவ்வச் செய்யுட்களின் விளக்கவுரையிற் காண்க.

உமாபதி துதி

க. புயல்வண்ணன் புனல்வார்க்கப் பூமிசையோன்

*தொழில்காட்டப் புவன வாழ்க்கைச்
செயல்வண்ண நிலைநிறுத்த மலைமகளைப்
புணர்ந்தவனைச் சிந்தை செய்வாம்.

உ. †அருமறையி னெறிகாட்ட வயன்பயந்த

நிலைமகளை யண்டங் காக்கும்

உரிமையினிற் கைப்பிடித்த வுபயகுலோத்
தமனபயன் வாழ்க வென்றே.

பதவுரை :—அரு மறையின் - உயர்ந்த வேதங்களில் கூறியுள்ள, நெறி - நல்லொழுக்கத்தை, காட்ட - (உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு) தெரிவிக்க, அண்டம் காக்கும் - உலகத்திலுள்ள உயிர்களைக் காப்பாற்றும், உரிமையினில் - உரிமையினாலே, அயன் புயந்த - பிரமன் படைத்த, நிலம் மகளை - பூமி தேவியை, கைபிடித்த - மணம் புரிந்து கொண்ட, உபய குலம் - இருவகைக் குலங்களிலும், உத்தமன் - சிறந்தவனாகிய, அபயன் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், வாழ்க என்று - (நெடுங்காலம் சிறப்போடு) வாழ்வானாக வென்று,

புவனம் வாழ்க்கை - பூமியில் (இல்லற) வாழ்வினது, செயல் வண்ணம் - தொழிலின் முறையை, நிலை நிறுத்த - (உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு நடத்திக் காட்டி அதனை) நிலைபெறச் செய்ய, புயல் வண்ணன் - மேகம் போன்ற கரிய நிறமுடைய திருமால், புனல் வார்க்க - தாரை நீர் வார்க்கவும், பூ மிசையோன் - செந்தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன், தொழில் காட்ட - (விவாகத்தின்) சடங்கு செய்விக்கவும், மலை மகளை - மலையரையன் மகளாகிய பார்வதி தேவியை, புணர்ந்தவனை - மணஞ்செய்து கொண்டவனாகிய சிவ பெருமானை, சிந்தை செய்வாம் - துதிப்போம்.

விளக்கவுரை :—உலகத்தாருக்கு இல்லற வொழுக்கத்தை நடத்திக் காட்டச் சிவபெருமான் பார்வதி தேவியை மணந்ததுபோல், உயர்ந்த வேத வொழுக்கத்தை உலகினர்க் குணர்த்த முதற் குலோத்துங்கன் நிலமகளை மணந்தன்னென்பதாம். நிலமகன் திருமாலுக்கு மனைவியாதலாலும், திருமாலே முதற் குலோத்துங்கனுய்த் தோன்றி யுள்ளானென்றமையாலும் [தாழிசை-உகஉ] ‘நிலமகளைக் கைப்பிடித்த’ என்றார். சிவபெருமான் திருமணம் புரிந்துகொண்ட போது திருமால் தாரைநீர் வார்த்தமையும், பிரமன் வேள்விச் சடங்கு செய்வித்தமையும், ‘அத்தலை நின்ற மாயோன்.....கரகநீர் மாரி பெய்தான்’ எனவும், ‘கற்றநான் முகத்தோன் வேள்விச் சடங்குதூல் கரைந்த வாற்றான்’ எனவும் [திருவிளை - திருமணப் - களஅ, கஅரு] பாஞ்சோதி முனிவர் முறையே கூறியவற்றானாக. ‘உபய குலம்’ என்றது தாயின் குலமாகிய சூரிய குலத்தையும் தந்தையின் குலமாகிய சந்திரகுலத்தையும். [தா - கஉ, கஉக] இதன் விரிவை உகச-ம்-தாழிசையிற் காண்க. குல+உத்தமன் = குலோத்தமன்; குணசந்தி. என்றே - ஏகாரம் ஈற்றசை; ‘அபயன் வாழ்த வென்று, புணர்ந்தவனைச் சிந்தை செய்வாம்’ என வினைமுடிவு செய்க. பாட பேதம் :—* சடங்கியற்ற † அருமறைக ணெறி (க - உ)

திருமால் துதி

ந. ஒருவயிற்றிற் பிறவாது பிறந்தருளி யுலகொடுக்குந் திருவயிற்றிற் றொருகுமுனி திருநாமம் பரவுதுமே.

ச. அந்நெடுமா லுதரம்போ லருளபயன் றனிக்கவிகை இந்நெடுமா நிலமனைத்தும் பொதிந்தினிது வாழ்கவென்றே.

ப - ரை :—அருள் அபயன் - கருணையை யுடைய முதற் குலோத்துங்க சோழனது, தனி கவிகை - ஒப்பற்ற குடையானது, அ நெடு மால் - அந்தத் திருமாலின், உதரம், போல் - வயிற்றைப் போல, நெடு மா இ நிலம் - மிகப் பெரிய இந்த நிலவுலகத்தையும்,

அனைத்தும்—(இதிலுள்ள சராசரங்கள்) எல்லாவற்றையும், பொதிந்து—
(தனக்குள்) அடக்கிக் கொண்டு, இனிது வாழ்க என்று - நன்றாய் வாழ்கவென்று,

ஒரு வயிற்றில்—(தாய்மார்) வயிறு ஒன்றிலும், பிறவாது -
(வினை வயத்தால்) பிறவாமல், பிறந்தருளி - (தன்னிச்சையாய்)
தோன்றி, உலகு ஒடுக்கும் - உலகங்களையும் (அவற்றிலுள்ள எல்
லாப்) பொருள்களையும் (தனக்குள்) அடக்கிக் கொண்டிருக்கும்,
திரு வயிற்றிற்று - அழகிய வயிற்றை யுடையதாகிய, ஒரு குழவி -
ஒப்பற்ற குழந்தையாகிய கண்ணபிரானுடைய, திரு நாமம் - அழ
கிய பேச்சு, பரவுதும் - (சொல்லி) ஆதிப்போம்.

வி - ரை :—கண்ணபிரான் திருவயிறு எல்லா உலகங்களையும் தனக்குள்
அடக்கிக் கொண்டிருத்தல் போல், முதற் குலோத்துங்கன் கலிகையம் எல்லா
வற்றையும் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு வாழ்கவென்பதாம். 'பிறவாது பிறத்
தருளி' என்றது திருமால் புரிந்த இராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம் முதலிய
வற்றையாம். திருமால் வினையத்தால் ஒரு வயிற்றும் பிறவாது பிறந்தமை
யை, 'மனிசரு மற்று முற்றுமாய் மாயப் பிறவி பிறந்த, தனியன் பிறப்பில்
தன்னை' [திருவாய் - ௩ - ௫ - ௬] என ஆழ்வாரும், 'மீனவ தார முதலா
யினவீனை யின்றி யிச்சை, ஆனவ தாரறி வரவ ரேமுத்தர்' [அழகர் - ௬௬]
என ஐயங்காரும், 'குறிபடு திங்க ளொருபதும் புகாது, பொன்பெய ருடை
யோன் தன்பெயர் கடுப்ப, தூண் - பயந்த் மாணம் குழவி' [கல்லா - ௫]
எனக் கல்லாடரும் கூறியவற்றினுணர்க. எல்லா உலகங்களையும் தன் திரு
வகட்டில் ஒடுக்கிக் கொண்டிருக்கும் சிறப்பு வாய்ந்த கண்ணபிரானாகிய,
'குழவி திருநாமம் பரவுதும்' எனவே பெரியோனாகிய திருமால் பெருமை பேச
வியலா தென்பதாம். 'ஒரு வயிற்றிற் பிறவாது பிறந்து' என்றதனால், தாய்
மார் வயிற்றிற் பிறத்தலால், எனையோர்க்குள்ள இழிவு இவனுக்கின்றென்
பதாம். வயிற்றில் - இதில் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.
வயிற்றிற்று - குறிப்பு முற்று, இங்குப் பெயரெச்சப் பொருளில் வந்தது.
பரவுதும் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. அந்நெடுமால் - உலகங்களை எல்
லார் தன்னகட்டில் ஒடுக்கிய அந்நெடுமாலென்க. அம் - நெடுமால் எனப்
பிரித்து அழகிய நெடுமாலெனினுமாம்; அ - அழகு எனினுமாம். 'பித்திகத்
தவ்வித ழுவிழ்பதம்' [நெடுநல் - ௪௦, ௪௧] எனவும், 'அம்மெல் லாக் கிறைய'
[குறர் - ௧௫௬] எனவும் வருமாறு காண்க. அகரம் பண்டறி சுட்டுமாம்.
நெடு மா - ஒரு பொருட் பன்மொழி. 'அபயன் தனிக்கலிகை வாழ்க
வென்று, குழவி திருநாமம் பரவுதும்' என முடிக்க. சம் - தாழிசை உவமை
யணியாம். (உபமாலங்காரம்) பா - பே :—* ஒரு வயிற்றும் (௩ - ௪)

நான்குகன் துதி

௫. உகநான்கும் பொருணான்கு முபரிடத மொருநான்கு
முகநான்கும் படைத்துடைய முதல்வனையாம் பரவுதுமே.
சு. நிலநான்குந் திசைநான்கு நெடுங்கடல்க ளொருநான்குங்
குலநான்குங் காத்தளிக்குங் குலதீபன் வாழ்கவென்றே.

ப - ரை :—நான்கு நிலம் உம் - நால்வகை நிலங்களையும், நான்கு
திசை உம் - நான்கு திசைகளையும், ஒரு நான்கு நெடு கடல்கள்
உம் - ஒப்பற்ற நான்கு பெரிய கடல்களையும், நான்கு குலம் உம் -

கலிங்கத்துப் பாணி

நால்வகைக் குலங்களையும், காத்து அளிக்கும் - காத்து அருள் புரியும், குலதீபன் - குலத்தை விளங்கச் செய்பவனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், வாழ்க என்று—,

நான்கு உகம் உம் - நான்கு யுகங்களையும், நான்கு பொருள் உம் - நான்கு பொருள்களையும், ஒரு - ஒப்பற்ற, நான்கு உபநிடதம் உம் - நான்கு வேதங்களையும், நான்கு முகம் உம் - நான்கு தலைகளையும், படைத்து உடைய - படைத்திருக்கின்ற, முதல்வனை - (படைப்புத் தொழிலுக்கு) முதல்வனாகிய பிரமதேவனை, யாம் பரவுதும் - நாம் துதிப்போம்.

வி - ரை :—நான்கு யுகம் முதலியவற்றைப் படைத்துடைய பிரமனைப் போல், நான்கு நிலம் முதலியவற்றைக் காத்தளிக்கும் குலதீப னென்க. நான்கு யுகம்:—கிருத, திரேதா, துவாபர, கலி யென்பன; நான்கு யுகம் படைத்துடைமையாவது - நான்கு யுகங்களையும் கடந்து பல்லாழிக்கால மழியாதிருத்தல். நான்கு பொருளாவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடுதென்பன. நான்கு வேதமாவன - இருக்கு, யசர், சாம, அதர்வண மென்பன. நான்கு நிலமாவன - முல்லை, மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி யென்பன. நான்கு கடலாவன - கிழக்கடல், மேற்கடல், வடகடல், தென்கடலென்பன. நான்கு குலமாவன - பிராமண, கூத்திரிய, வைசிய, வேளாள குலங்களாம். குலதீபன் - (தன் புகழால் தான் பிறந்த) குலத்தை விளங்கச் செய்பவன்; [தா—டுகக] 'வலநேமி தனிகோலு குலதீபன்' 'அடலாழி தனியேவு குலதீபன்' [தக்கயா-உ - சு] என்றார் ஓட்டக் கூத்தரும். நான்கும் என்பவற்றிலுள்ள உம்மைகள் உகம் முதலியவற்றேரு கூட்டப் பட்டன; இவை மூற்றுப் பொருளை யுணர்ந்தின. குலதீபன்-வட மொழிப் புணர்ச்சி யாதலால் வலி யியல்பாயிற்று. 'குலதீபன் வாழ்க வென்று, முதல்வனையாம் பரவுதும்' என வினை முடிக்க. (டு - சு)

சூரியன் துதி

எ. பேராழி யுலகனைத்தும் பிறங்கவள ரிருணீங்க
ஓராழி தனைநடத்து மொண்சுடரைப் பரவுதாமே.

அ. பனியாழி யுலகனைத்தும் பரந்தகலி யிருணீங்கத்
தனியாழி தனைநடத்துஞ் சயதுங்கன் வாழ்கவென்றே.

ப - ரை :—பனி ஆழி - குளிர்ச்சியாகிய கடலால் சூழப்பட்ட, உலகு அனைத்தும் - உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும், பரந்த - பரவி யுள்ள, கலி இருள் நீங்க - வறுமையாகிய இருளொழிய, தனி ஆழி தனை - ஒப்பற்ற (தனது) ஆணைச் சக்கரத்தை, நடத்தும் - செலுத்தும், சயதுங்கன் - முதற் குலோத்துங்கன், வாழ்க என்று—,

பேர் ஆழி—பெரிய கடலால் சூழப்பட்ட, உலகு அனைத்தும்— உலகங்களெல்லாம், பிறங்க — (தனது ஒளியால்) விளங்கவும், வளர் இருள்—மிக்க இருள், நீங்க — ஒழியவும், ஓர் ஆழி தனை — ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய (தன்) தேரை, நடத்தும்-செலுத்தும், ஒண் சுடரை—ஒளி பொருந்திய சூரியனை, பரவுதும் — வணங்குவோம்.

வி - ரை :—ஞாயிறு உலகருள் நீங்க ஓராழி நடத்துதல் போல், முதற் குலோத்துங்கன் கலியிருள் நீங்கத் தனியாழி நடத்துகிறென்பதாம்.

[தா - உசு]. 'ஞாயிறு போற்றது ஞாயிறு போற்றதும், காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு, மேரு கலந்திரித லான்' [சிலப் - க - ச - சு] என இனங்கோவடிசுளும் ஞாயிற்றைத் துதித்துள்ளமை காண்க. சூரியன் தேர் ஒற்றைச் சக்கரமுடைத்தென்பதை 'ஒற்றைநெடுந் திகிரியின்' [வில்லிபா-
கச - ம் போர் - களா] எனவும், 'கொற்ற வெய்யோன், ஓராழித் தேர்மறைத் தானை' [அழகர் - க] எனவும் வருவனவற்றாலறிக. சயதுங்கன் - வெற்றி யாலுயர்ந்தவ னென்பது. [தா-உசு, உசு, ஞசு] ஓராழி - இதில் ஆழி யென் பது சினையாகு பெயராய்த் தேரை யுணர்த்திற்று. ஆழி யுலகு - மூன்றனுரும் பயனுமுடன் தொக்க தொகை. 'சயதுங்கன் வாழ்கவென்று, ஒண் சுடரைப் பரவுதும்' எனக் கூட்டுக. (எ-அ)

கணபதி துதி

கூ. காரணகா' ரியங்களின்கட் டறுப்போர் யோகக்
கருத்தென்னுந் தனித்தறியிற் கட்டக் கட்டுண்
டாரணமா நாற்கூடத் தணைந்து நிற்கும்
ஐங்கரத்த தொருகளிற்றுக் கன்பு செய்வாம்..

கய். தனித்தனியே திசையானைத் தறிக ளாகத்
சயத்தம்பம் பலநாட்டி யொருகூ டத்தே
அனைத்துலகுந் கவித்ததெனக் கவித்து நிற்கும்
அருட்கவிகைக் கலிப்பகைஞன் வாழ்க வென்றே.

ப - ரை:—திசை யானை ஏ-(எட்டு) திக்குயானைகளே, தனி தனி தறிகள் ஆக - தனித் தனித் தூண்களாக, சயம் தம்பம் பல நாட்டி - வெற்றித் தூண்கள் பலவற்றை நிலைநிறுத்தி, ஒரு கூடத்து-
ஒப்பற்ற அண்டகோளகையை, கவித்தது என - போர்த்துக் கொண்டிருப்பது போல, உலகு அனைத்தும் - உலகங்களெல்லாவற் றையும், கவித்து நிற்கும் - மூடிக்கொண்டிருக்கும், அருள் கவிகை-
அருளாகிய குடையையுடைய, கலி பகைஞன் - (குடிகளின்)வறு மைக்குப் பகைவனாகிய முதற்குலோத்துங்கன், வாழ்க என்று—,

நால் ஆரணம் ஆம் - நான்கு வேதங்களாகிய, கூடத்து - யானைப் பந்தியில், அனைந்து - பொருந்தி, காரணம் காரியங்களின் - உயிரும் உடலுமாகியவற்றின், கட்டு அறுப்போர் - பந்தங்களை யொழிப்பவராகிய யோகிகள், யோகம் கருத்து என்னும் - தியானத்தை யுடைய (தங்கள்) மனமென்னும், தனி தறியில் - ஒப் பற்ற தூணில், கட்ட-(தன்னை) பிணிக்க, கட்டுண்டு - கட்டப்பட்டு, நிற்கும் - (அங்கு நிலைத்து) நிற்கும், ஐந்து கரத்தது - ஐந்து கைகளை யுடையதாகிய, ஒரு களிற்றுக்கு - ஒப்பற்ற யானை முகத் தையுடைய விநாயகக் கடவுளினிடத்தில், அன்பு செய்வாம் - அன்பு செலுத்தித் துதிப்போம்.

வி - ரை :—விநாயகக் கடவுள் ஆரணமாங் கூடத்து யோகியருள்ள மென்னுந் தறியிலிணைந்து நிற்பல் போல், அபயன் கவிகை அண்டகோளகை யைப் போர்த்தார்போல உலகங்களெல்லாவற்றையும் கவித்து கின்றதென்க. 'ஆரணமா நாற்கூடத் தணைந்து, கருத்தென்னுந் தனித்தறியிற் கட்டக் கட்டுண்டு' எனக் கூட்டுக. காரணம் - உயிர், காரியம் - உடல்; இதனை,

‘காரண நிற்க வென்றுங் காரியங் கெடுதல் வீடு’ [திருவாத - புத்தரை - ௬௪] என்றதனாலறிக. காரண பந்தமாவது - அகப்பற்று; அதாவது தானல்லாத உடம்பைத் தானெனக் கருதி அதன் கண் செய்யும் பற்றும். காரிய பந்த மாவது - புறப்பற்று; அதாவது பெண்டு, பிள்ளை, பொருள் முதலியவற்றின் மேல் செலுத்தும் பற்றும். இவ்விருவகைப் பற்றுக்களைப் ‘மொழித்த போகிய ரென்பதாம். முற்கால மன்னர்கள் தங்கள் மாற்றாரை வென்ற பின், தம் வெற்றிக் கறிஞறியாகக் கல் தூண் ஈட்டு அவைகளில் தாம் பெற்ற வெற்றியைப் பொறித்த வியல்பு; அவை சயத்தம்பம் எனப்படும். [தா - ௨௦௩, ௪௭௧] ‘திசையானைத் தறிகளாகச் சயத்தம்பம் பலநாட்டி’ என்றதனால், முதற்குலோத் துங்கன் திசையுள்ள வளவுஞ் சென்று வெற்றி பெற்றன நென்பதாம். இஃ துயர்வு நவீற்சியனியாம். எட்டுத் திசை யானைகளாவன :—ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புப்பதத்தம், சார்வபூமம், சுப்ர தீபம் என்பன. ‘தண்ணிய வெழிலி தலையா தாயினும், வயிறுபசி கூர வியலன்’ [பதிற்று - ௨௦] என்றபடி, வற்கடம் பரந்த காலத்தும் தன் குழகளைக் காப்பவனாதலால், ‘கலிப் பகைஞன்’ என்றார். கலி - துன்பமெனினுமாம்; அறுப்போர் - வினையாலையும் பெயர், எழுவாய்; களிற்றுக்கு - உருபு மயக் கம்; கருத்தேதன்னுந் தறி, ஆரணமாங் கூடம்— உருவகவணிகள் (ரூபகாலங் காரம்). ௧௦-ம் - தூழிசையில் உவமையணி யுள்ளமை காண்க. ‘கலிப்பகை ஞன் வாழ்கவென்று, ஒருகளிற்றுக் கன்புசெய்வாம்’ என முடிக்க. (௬—௧௦)

முருகவேள் துதி

கக. பொன்னிரண்டு வரைதோற்கும் பொருவரிய
நிறம்படைத்த புயமுங் கண்ணும்
பன்னிரண்டு மாறிரண்டும் படைத்துடையான்
அடித்தலங்கள் பணிதல் செய்வாம்.

கஉ. ஓரிரண்டு திருக்குலமு நிலைபெறவர்
தொருகுடைக்கீழ்க் கடலுந் திக்கும்
ஈரிரண்டு படைத்துடைய விரவிசுலோத்
தமனபயன் வாழ்க வென்றே.

ப - ரை :—ஓர் இரண்டு திரு குலமும் - ஒப்பற்ற இரண்டு மேன்மையாகிய குலங்களும், நிலை பெற வந்து - (உலகத்தில்) நிலைத்து நிற்கும்படி தோன்றி, ஒரு குடை கீழ் - ஒப்பற்ற (தனது) குடை நிழலில், ஈர் இரண்டு கடலும் (ஈர் இரண்டு) திக்கும் - நான்கு கடல்களையும் (நான்கு) திக்குகளையும், படைத்துடைய - (தனக்கே உரிமையாய்) படைத்திருக்கின்ற, இரவி குல உத்தமன்-சூரிய குலத்திற் சிறந்தவனாகிய, அபயன் - முதற்குலோத்துங்க சோழன், வாழ்க என்று—,

இரண்டு பொன் வரை - இரண்டு மேரு மலைகள், தோற்கும்- (ஒப்பாகாமல்) தோல்வி யடையும், பொரு அரிய - (வேறு) ஒப் பில்லாத, நிறம் படைத்த-(சிறந்த) நிறம் பொருந்திய, பன்னிரண்டு புயமும் - பன்னிரண்டு தோள்களையும், ஆறு இரண்டு கண்ணும்- பன்னிரண்டு கண்களையும், படைத்துடையான் - படைத்திருப்ப வராகிய முருகக் கடவுளின், அடி தலங்கள் - பாதங்களை, பணிதல் செய்வாம் - வணங்குவோம்.

வி - ரை :—முருகக் கடவுள் ஆமிரண்டு புயமும் கண்ணும் படைத்துள்ளமை போல், முதற் குலோத்துங்கனும் ஈரிரண்டு கடலுந்திக்கும் படைத்துள்ளானென்பதாம். இருபுறத் தோள்களைக் கருதி, 'இரண்டு வரை' என்றார். பொன் மலையினும் நிறமும் அழகும் வலிமையும் படைத்த தோளென்பார், பொன் வரை தோற்கும் புயம் என்றார். முருகக் கடவுள் ஆறு முகமும் பன்னிரண்டு தோளும் படைத்துவரென்பதை, 'முவிரு முகனு முறைவின் ரெழு கலின்.....பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி' [திருமுரு - ௧௦௩ - ௧௧௮] என்றதனாலறிக. - செய்வாம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. 'பொன்னிரண்டு வரை தோற்கும்.....புயம்' என்றது இல்பொருளுவமை யணியாம். (அபுதோபமா லங்காரம்) 'அபயன் வாழ்க வென்று, படைத்துடையான் அடித்தலங்கள் பண்தல் செய்வாம்' என முடிக்க. (௧௧-௧௨)

நாமகள் துதி

௧௩. பூமாதாஞ் *சயமாதும் பொலிந்து வாழும்
புயத்திருப்ப மிகவுயரத் திருப்ப ளென்று
நாமாதாங் கலைமாது மென்னச் சென்னி
நாவகத்து ளிருப்பாளை நவிலு வாமே.

௧௪. எண்மடங்கு புகழ்மடந்தை நல்ல நெங்கோன்
யானவன்பா விருப்பதுநன் றென்பாள் போல
மண்மடந்தை தன்சீர்த்தி வெள்ளை சாத்தி
மகிழ்ந்தபிரான் வளவர்பிரான் வாழ்க வென்றே.

ப - ரை :—புகழ் மடந்தை - புகழாகிய பெண், எம் கோன் - எமது தலைவனாகிய முதற்குலோத்துங்கன், எண் மடங்கு நல்லன் - (ஏனைய அரசர்களிலும்) பல மடங்கு சிறந்தவனாவான், யான் அவன்பால் - (ஆதலால்) நான் அவனிடம், இருப்பது நன்று - இருத்தலே நல்லது, என்பாள் போல - என்று கருதி இருப்பவன்போல, மண் மடந்தை - நிலமகள், தன் - (அந்த) முதற்குலோத்துங்கனுடைய, சீர்த்தி - மிக்க புகழாகிய, வெள்ளை சாத்தி - வெள்ளாடையைப் புனைந்து (அவன் பாலிருத்தலால்), மகிழ்ந்த பிரான் - களிப்படைந்த தலைவனும், வளவர்பிரான் - சோழநாட்டிலுள்ளவர் களுக்கு அரசனுமாகிய அந்த முதற்குலோத்துங்கன், வாழ்க என்று-

பொலிந்து வாழும் - (வெற்றியால்) சிறந்து விளங்கும், புயத்து - (முதற்குலோத்துங்கன்) தோள்களில், பூ மாதும் - செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளும், சயம் மாதும் - வீரமகளும், இருப்ப - குடியிருத்தலால், மிக உயரத்து - (அவ்விருவரினும்) மிகவும் உயர்ந்த விடத்தில், இருப்பள் என்று - இருப்பவள் என்று (யாவரும்) சொல்ல, சென்னி நா அகத்துள் - (முதற்குலோத்துங்க) சோழன் நாவில், நாமாதும் - நாமகளும், கலை மாதும் - கலைகளும், என்ன இருப்பாளை - என்று சொல்லும்படி வீற்றிருப்பவளாகிய சரசுவதி தேவியின் புகழை, நவிலுவாம் - சொல்லித் துதிப்போம்.

வி - ரை :—பூமாதினுஞ் சயமாதினும் கலைகள் உயர்ந்த விடத்திலிருத்தல் போல், அரசர்களில் உயர்ந்தவனாகிய முதற்குலோத்துங்கனிடத்தில், மண்மகள் அவன் புகழாகிய வெள்ளாடை புனைந்து உறைபவளாயின ளென்க.

பிரமன் நாலிலும் புலவர் நாலிலும் வசித்தலால் நாமக னெனவும், கல்லிக்குத் தலைவியாதலால் கலைமகனெனவும் சரசுவதி தேவியை அறிஞர் கூறுவர். 'சென்னி நாவகத்து எரிப்பாள்' என்றதனால், முதற் குலோத்துங்கன் கல்வி கேள்விகளில் மிகவும் வல்லவனென்பது விளங்கும். புதழ் வெண்ணிற மாகக் கூறப்படுதலை, 'வேல்சி வந்தது கீர்த்திவெ ளுத்ததே' [தா - உருசு] எனவும், 'பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால் வெளுப்பன்' [தனிப்-க-ம்-பா-சொக்கநா-க] எனவும் வருமாற்றானுணர்க. மண் மடந்தை அவன்பா லிருத்தலாவது-நிலவுலக முற்றும் அவனுக்கேயுரிமையாதல்; வெள்ளை - பண் பாகு பெயர்; (அவன்பா லிருத்தலால்) என்றது அவாய் நிலையாய் வருவித்து ரைக்கப்பட்டது. என்பான்-வினையாலணையும் பெயர். கற்றோர் நாவில் இயல் பாய் அமைந்திருக்கும் கலைமகனானவன் பூமாதினும் சபமாதினும் உயர்ந்த விடத்தில் வீற்றிருப்பதாய்க் கவி தன் கருத்தை யேற்றிக் கூறியிருத்தலால், இது தந்திரிப்பேற்ற வணியாய் (உத்திரேகூரலங்காரம்). அடுத்த செய்யுளும் இவ்வணியே யாமென்பதை உய்த்துணர்க. 'வளவர்பிரான் வாழ்க வென்று, இருப்பானை நலிலுவாம்' எனக் கூட்டுக. பா-பே:-*செய்யமாதும் பொருந்தி +புகழ்மடங்கா.

(கக-கச)

உமையவள் துதி

கரு. செய்யதிரு மேனியொரு பாதிகரி தாகத்

தெய்வமுத னயகனை யெய்தசிலை மாரன்

கையின்மலர் பாதமலர் *மீதுமணு காநங்

+கன்னிதன் மலர்க்கழல்கள் சென்னியிசை வைப்பாம்.

கசு. கறுத்தசெழி யன்கழல்சி வப்பவரை யேறக்

கார்முகம்வ னைத்துதியர் கோமகன்மு டிக்கட்

பொறுத்தமலர் பாதமலர் மீதணிய நல்கும்

பூழியர் டிரானபயன் னீவாழ்கவினி தென்றே.

ப - ரை:-கறுத்த செழியன்-கோபித்துப் பகைத்த பாண் டியன், கழல் சிவப்ப-(தன்) பாதங்கள் சிவக்குமாறு, வரை ஏற-மலைகளிலேறி யோடும்படி, கார்முகம் வளைத்து-வில்லை வளைத்து (அவனை) வென்று, உதியர் கோமகன்-சேர அரசன், முடி கண்-தலையில், பொறுத்த மலர்-அணிந்த மலரை, பாதம் மலர் மீது - (தன்) பாதமாகிய தாமரை மலரில், அணிய-அணித லால், நல்கும் - (அவனுக்கு) அருள் புரியும், பூழியர் பிரான் - பாண்டி நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குத் தலைவனாகிய, அபயன் - முதற் குலோத்துங்க சோழன், இனிது - நன்றாய், வாழ்க என்று—,

செய்ய திரு மேனி - சிவந்த (தனது) அழகிய உடம்பில், ஒரு பாதி கரிது ஆக - ஒரு பாதி யளவு கரிய நிறமுடையதாகும்படி, தெய்வம் முதல் நாயகனை - தெய்வங்களுக் கெல்லாம் முதற் கடவு ளாகிய சிவபெருமான் மேல், எய்த - தொடுத்த, சிலை மாரன் - (கரும்பு) வில்லையுடைய மன்மதனது, கையில் மலர் - கையிலுள்ள (கணையாகிய) மலர்கள், பாதம் மலர் - மீதும். - (தமது) பாதமாகிய தாமரை மலர்களிலும், அணுகா - (சென்று) நெருங்கரை, நம் கன்னி தன்-நமது உமாதேவியாருடைய, மலர் கழல்கள் - தாமரை

க. கடவுள் வாழ்த்து

மலர் போன்ற பாதங்களை, சென்னி மிசை வைப்பாம் — (நமது) தலையில் வைத்து வணங்குவோம்.

வி - ரை:—மன்மதன் அம்பாகிய மலர் உமாதேவியின் பாதத்திலணுக வில்லையாயினும், சேர வேந்தன் முடிமலர் முதற் குலோத்துங்கன் பாதத்திலணுகலாயினும் தென்க, 'ஒரு பாதி கரிதாக' என்றது சிவபிரான் இடப் பாதத்திலுள்ள உமாதேவியின் கூற்றை; அப்பெருமான் உடலிற்பட்ட மாரன் மலர்க் கணைகள் உமாதேவியின் பாதத்தின் மீதும் படவில்லை யென்பது முன் செய்புளின் பொருளாம். அதனால், அவ்வம்மையை, 'கன்னி' யென்றார். தன்னை யெதிர்த்த பாண்டியனை வென்று தன்னை வணங்கிய சேரனைக் குலோத்துங்கன் காத்தனென்பது கீழ்ச் செய்புளின் கருத்தாம்: [தா — உஎ0, நஅந] பாண்டியனைத் துரத்தி அவன் நாட்டைத் தனக்குரிமை யாக்கிக் கொண்டமையால் சோழனை, 'பூழியர் பிரான்' என்றார். [தா - நஅந] 'மீளவன் மீனை ரேக விடுபடை மானதன்' [தக்கயா - அ00] என ஒட்டக் கூட்டரும் சோழனை மீளவன் எனக் கூறியுள்ளமை காண்க. 'முள்ளாறுங் கல்லாறுந் தென்ன ரோட' [தா - கூடு] என்பர் பின்னும். ஏற, அணிய - இவ்வினை யெச்சங்கள் முறையே காரியப் பொருளிலும் காரணப் பொருளிலும் வந்தன. வளைத்து - காரணங் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. 'வாழ்க வினி தென்று, சென்னிமிசை வைப்பாம்' என முடிக்க. பர - பே:— *மீதுமணு காத்த, †கன்னிகம லக்கழல்கள் ி வாழ்கவினி யென்றே. (கடு-கசு)

சத்த மாதர்கள் துதி

கௌ. மேதி புள்ளலகை தோகை யேறுவணம்

வேழ மென்றகொடி யேழுடைச்

சோதி மென்கொடிக ளேழி னேழிருது

ணைப்ப தந்தொழுகி ணைத்துமே.

கஅ. கேழன் மேழிகலை யாளி வீணைசிலை

கெண்டை யென்றிணைய பல்கொடி

தாழ மேருவினு யர்த்த செம்பியர்த

னிப்பு லிக்கொடிதழைக்கவே.

ப - ரை:—கேழல் - பன்றி, மேழி - கலப்பை, கலை - மான், யாளி - சிங்கப், வீணை—, சிலை - வில், கெண்டை - கெண்டைமீன், என்ற இணைய-என்று சொல்லப்பட்ட இவை போன்ற, பல்கொடி-பலவகை யாகிய (துகில்) கொடிகள், தாழ - தாழ்வடையவும், மேருவில் - மேருமலையின் மேல், உயர்த்த - உயர்த்து நிறுத்திய, செம்பியர்-சோழமன்னரது, தனி புலி கொடி - ஒப்பற்ற புலி வடிவ மெழுதிய துகிற்கொடி, தழைக்க - செழிப்புற்று விளங்கவும்,

மேதி - எருமை, புள் - அன்னப் பறவை, அலகை - பேய், தோகை - மயில், ஏறு - எருது, உவணம் - கருடப் பறவை, வேழம் - யானை, என்ற ஏழ் கொடி - என்று சொல்லப்பட்ட ஏழு துகில் கொடிகளையும், உடை - (தமக்கு உரிமையாக) உடைய, சோதி - ஓளியையுடைய, மெல் கொடிகள் ஏழின் - மெல்லிய பூங் கொடிகள் போன்றவராகிய சத்த மாதர்களினுடைய, துணை ஏழ் இரு பதம் - துணையாகிய பதினான்கு பாதங்களையும், தொழ நினைத் தும் - தொழக் கருதுவோம்.

வி - னை :—சத்த மாதர்கள் மேதி முதலிய கொடிகளை உயர்த்திப் பிடித்திருத்தல் போல், சோழ வேந்தர்கள் (தம் மாற்றார்களின் கேழல் முதலிய கொடிகளைத் தாழ்த்தி) தமது புலிக் கொடியைமேருவில் உயர்த்தி யுள்ளா ரென்பதாம். சத்த மாதர்களும் அவர்தங் கொடிகளும்பின்வருமாறும்:—அவர்களில், சாமுண்டிக்கு எருமையும், அபிராமிக்கு அன்னமும், வராசிக்கு அலகையும், கௌமாரிக்கு மயிலும், மயேச்சுவரிக்கு எருதும், நாராயணிக்குக் கருட னும், இந்திராணிக்கு யானையும் கொடிகளாம். கேழல், மேழி முதலியன அக்காலத்து மன்னர்களின் துகிற் கொடிகளாம் [தா - ௧௦௨, ௨௧௩]. மென் கொடிகள் - அடை யடுத்த உவமை யாகுபெயர்; ஏழின் - இதில் ஏழு என் பது எண்ணலனை யாகுபெயராய்ச் சத்த மாதர்களை யுணர்த்தினது. என் றினைய - நிலை மொழியில் அகரத் தொக்கு நின்றது. தழைக்க - அகரவீற்று வினையெச்சம். 'கொடி தழைக்க, தொழ நிலைத்தும்' என முடிக்க. (௧௭-௧௮)

வாழி

௧௯. விதிமறை யவர்தொழில் விளைகவே

விளைதலின் முகின்மழை பொழிகவே

நிதிதரு பயிர்வள நிறைகவே

நிறைதலி னுயிர்நிலை பெறுகவே.

௨௦. *தலமுத லுளமனு வளர்கவே

சயதர னுயர்புலி வளர்கவே

நிலவுமிழ் கவிகையும் வளர்கவே

நிதிபொழி கவிகையும் வளர்கவே.

ப - னை :—விதி மறையவர் - (பல) நூல்களை யுணர்ந்த வேதி யர்களின், தொழில் - (வேள்வி) தொழில், விளைக - மிகுக, விளை தலின் - (வேள்வித் தொழில்) மிகுதலினால், முகில் - மேகங்கள், மழை பொழிக—, நிதி தரு - (மழை பொழிதலினால் பலவகை) செல் வங்களைத் தருகின்ற, வளம் பயிர் - வளப்பமாகிய பயிர் வகைகள், நிறைக - (நாடெங்கும்) நிரம்புக, நிறைதலின் - (பயிர் வகைகள்) நிறைதலால், உயிர் - (நாட்டிலுள்ள) உயிர்கள், நிலை பெறுக - (நீண்ட காலம்) நிலைபெற்று வாழ்க.

தலம் - உலகமும், முதல் உள - முதன்மையா யிருக்கின்ற, மனு வளர்க - மனுநீதியும் மிகுக, சயதரன் - முதற் குலோத்துங்க மன்ன னுடைய, உயர்புலி - சிறந்த புலிக் கொடியானது, வளர்க - (நெடுங் காலம்) வாழ்க, நிலவு உமிழ் - ஒளியை வீசும், கவிகையும் - (முதற் குலோத்துங்கன்) வெண்கொற்றக் குடையும், வளர்க-சிறப்படைக, நிதி பொழி- (இரப்பவர்க்கு) பொருள் சொரியும், கவி கையும் - (கீழ் நோக்கி) கவிந்திருக்கும் (அவன்) கைகளும், வளர்க— .

வி - னை :—இதுகாறும் கடவுள் வணக்கங் கூறி, இச்செய்யுளில் அறு வகை வாழ்த்துக் கூறுகிறார். முனிவர், பசு, பார்ப்பார், அரசர், மழை, நாடு என்பவற்றை வாழ்த்தல் அறுவகை வாழ்த்தாம். இவற்றுட் சில குறைந்தும் வரும். இங்கே முனிவரும் பசவு மொழிந்த ஏனைய நான்கு பொருள்களை வாழ்த்தினார். 'மறையவர் தொழில்' என்றதனால் பார்ப்பனரையும், 'மழை பொழிக' என்றதனால் மழையையும், 'தலம்' என்றதனால் நாட்டையும், 'புலி, கவிகை' என்றதனால் அரசனையும் வாழ்த்தி யுள்ளமை காண்க. 'வாழ்த்தியல்

வகையே நூற்பாற்கு முரித்தே' [தொல்கா - செய் - கருக] என்றமை மீண்டுக் கவனிக்கற் பாற்றும். விதி - தூல் ; இதினை - விதியாற்று னுக்கிய மெய்க் கலவை போல்' [பரிபா - எ, உ0] என்றதனால்திக. விதி - கட்டளை யெனினு மாம். தொழில் - அறுவகைத் தொழிலுமாம் ; அவை ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன. மறையவர் தொழிலால் வானம் வழங்கலை உடாக, இசடம் - தாழிசைகளிலுங் காண்க. 'தலமுத லுளமனு' என்றதற்கு உலகத்தில் முந்நமையா முருக்கின்ற மனுரீதி எனப் பொருள் கோடலுமாம். விளைகவே - வியங்கோள் விளைமுற்ற, இதிலுள்ள ஏகாரம் அசை ; ஏனையவற்றிலும் இவ்வாறே கொள்க. கலிகை இரண்டனுள் முந்தினது தொழிலாகு பெயரும் பிந்தினது வினைத் தொகையுமாம். மனு - கருத்தா வாகுபெயர் ; முன் தாழிசையில் காரண காரியங்கள் முறையா யமைந்துள்ளமையால், அது காரணமாய் யணியும். (காரண மாலாலங்காரம்), பின் தாழிசையில் வளர்க என்னுஞ் சொல் ஒரே பொருளில் வந்துள்ளமை யால், இது சொப்போருட் பிள்வரு நிலையணியுமாம். (உபயாவருத்தி தீபகாலங்காரம்) பா-பே :— *தலமுமுதினும், ததழுககே. (கக—உ0)

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

உ. கடை திறப்பு

—:—

கடை திறப்பு :—இஃதிரண்டன் தொகை ; திறப்பு - புங் கிகுதி பெற்ற தொழிற் பெயர் ; கதவைத் திறக்குமாறு வேண்டு தலை யுணர்த்துஞ் செய்யுட்களின் பகுதி யென்பது இதன் பொரு ளாம்.

போர்மேற் சென்ற வேந்தனும், அவன் படைத்தலைவனும் குறித்த காலத்து வாராயல், காலந் தாழ்த்து வரக் கண்ட அவர்தம் மனைவியர் முனிவெய்திக் கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டனர். அதனைக் கண்ட புலவ ரொருவர் அம்மடந்தையரை யணுகி, அக் காவலன் முதலானோர் வீரச்செயல்களை விரித்துக் கூறித் தாளிட்ட கதவைத் திறக்குமாறும் அவர்தம் வெற்றியின் சிறப்பைக் கேட்டு மகிழ்வெய்துமாறும் அம்மகளிரை யின்மொழிகளால் வேண்டதல் போல் புணர்த்துரைத்தல் கடைதிறப்பி னிலக்கணமாம். அதன்படி, பாட்டுடைத் தலைவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனும், அவன் படைத் தலைவனாகிய கருணாகரனும், படைபள்ளரோடு கலிங்க நாட்டை வென்று மீண்ட செய்தியைப் புலவர் ஒருவர் ஊடிய மகளிர்க் கெடுத்தோதிக் கதவைத் திறக்குமாறு வேண்டுகிறாரென்க. இதில், 'ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமம், கூடியார் பெற்ற பயன்' [திருக்கு - கக0க] என்றபடி, அம்மடவார் தங்கொழுநரோடு ஊடினமையும், அவ்வுடல் நீங்கினமையும், பின்னர் அவரோடு கூடினமையும் ஆகிரியர் ஆங்காங்கு எடுத்தோதி, அப்பெண்மணி களின் மெல்லிய உறுப்புக்களையும் அழகு பெறக் கூறியுள்ளமை வியக்கற்பாலதாம்.

உக. சூதள வளவெனு மிளமுலைத்
துடியள வளவெனு †நுண்ணிடைச்
காதள வளவெனு மதர்விழிக்
கடலமு தனையவர் திறமினே.

ப - ரை:—சூது அளவு - சூதாடு கருவியின் அளவே, அளவு - அளவாகும், எனும் - என்று சொல்லத் தரும், இளம் முலை - இளமையாகிய கொங்கைகளையும், துடி அளவு - உடுக்கையின் அளவே, அளவு - அளவாகும், எனும் - என்று சொல்லத் தரும், நுண் இடை - நுட்பமாகிய இடுப்பினையும், காது அளவு - காதையளவும், அளவு எனும் - அளவு என்று சொல்லத் தரும், மதர் விழி - செருக்கிய கண்களையுமுடைய, கடல் அமுது அனையவர் - திருப்பாற் கடலில் தோன்றிய அமுதம் போன்ற பெண்களே, திற மின் - (கதவை) திறவுங்கள்.

வி - ரை:—சூதாடு கருவியின் அளவாகிய கொங்கைகளையும், உடுக்கையின் அளவாகிய இடுப்பினையும் காதையளவுங் கண்களையுமுடைய அமுதம் போன்ற பெண்களே, கடை திறமின் என்பதாம். சூது, துடி என்பன ஆகு பெயர்களாய் அவற்றின் வடிவங்களை யுணர்த்தின. கீண்டகன்ற கண்களென்பார் 'காதள வளவெனு மதர்விழி' என்றார். 'காதளவாய் நின்ற சுயற்கண்ணை கலர்போல, சூதளவாய் நின்ற துணைமுலையாள்' [கிலேடையுலா - மங்கை - கக—உ௦] என்றார் பிறரும். அமுது தன்னை யுண்டார்க் கின்பத் தருதல் போல் இம்மெல்லியலாருத் தம்மைப் புணரும் தங்கொழுநர்க் கின்பம் பயப்பவ ரென்பார், 'கடலமு தனையவர்' என்றார். மதர் விழி - வினைத் தொகை; திறமினே - ஏவற்பன்மை வினைமுற்று. இதிலுள்ள ஓசாரம் சுற்றசை. இச்செய்யுளில் உவமையணி யுள்ளமை காண்க. பா - பே:—†துணுகிடை.

(க)

உஉ. புடைபட விளமுலை வளர்தொறும்
பொறையறி வுடையரு நிலைதளர்ந்
திடைபடு வதுபட வருளுவீர்
இடுகத வுயர்கடை திறமினே.

ப - ரை:—இளம் முலை - இளமையாகிய முலைகள், புடை பட - (ஈர்பாகிய) இடத்திற் பொருந்த, வளர் தொறும் - வளருந் தோறும், பொறை - (பிறர் செய்யுந் திங்குகளை) பொறுத்தலும், அறிவு உடையரும் - மெய்யறிவு முடையவராகிய யோகியரும், நிலை தளர்ந்து - (தங்கள் மன) நிலை சூலைந்து, இடை படுவது - (உங்கள்) இடுப்புப் படுந் துன்பத்தை, பட அருளுவீர் - படும்படி செய்கின்ற பெண்களே, உயர் கடை - மேலாகிய வாசலில், இடு கதவு - தாளிட்ட கதவை, திறமின் —.

வி - ரை:—முற்றும் போர்திலா முலைகளென்பார், 'இள முலை' என்றார். இளமுலைகளே யோகியரின் மனநிலையைக் சூலைக்கு மெனின், முதிர்ந்த முலைகளின் செயலை மொழிய வியலா தென்பதாம். புடை - இடம்; 'புடை தலை முதல் வளாகம்', [சூடா - நிக - டு - சுரு] என்றதலுறிக்; பக்கங்கள் எனினுமாம். இடைபடுந் துன்பமாவது, கொங்கைகளின் பாரத்தைத் தாங்க வியலாமல் அது வருந்தல்; 'இற்றிடை மெலியச் செம்மாந் தெழுமுலைப் பாரம்'

[காட - மணம் - கூடு] எனவும், 'நித்தமுலை, அறவே பருத்தன கீரோ குழலி
லமர்ந்துமலர், நறவேயுண் டாடுகின் தீர்நடுப் போம்லின்னு நண்ணுவிரே'
[திருவேங் - கலம்-சக] எனவும் வருமாறு காண்க. போதியும் நிலைகுலவா
ரெனின், ஏனைய ஆடவர் செயலையியம்பவேண்டுவ தின்றென்பதாம். பொறை
யறிவு - உம்மைத் தொகை; உடையரும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு; படுவது -
வினையாலணையும் பெயர். (உ)

உக. சுரிசுழ லசைவுற வசைவுறத்
துயிலெழு மயிலென மயிலெனப்
பரிபுர வொலியெழு வொலியெழப்
பனிமொழி யவர்கடை திறமினே.

ப - ரை:—பனி மொழியவர் - குளிர்ச்சியாகிய சொற்களைப்
பேசும் பெண்களே, துயில் எழும் - தூக்கத்தினின்று எழுகின்ற,
மயில் என மயில் என - மயில்களின் கூட்டமென்று (கண்டோர்)
சொல்லவும், சுரிசுழல் - சுருண்ட கூந்தல், அசைவு உற அசைவு
உற - மிகுதியாய் அசையவும், பரிபுரம் - (பாதங்களில் அணிந்த)
கிண்கிரிகளின், ஒலி எழு ஒலி எழு - னசை மிகுதியாய் உண்டாக
வும், கடை திறமின் - (நடந்து வரையில்) கதவைத் திறவுங்கள்.

வி- ரை:—சாயலுக்கும் அழகுக்கும் மயில் மகளிர்க்குய்மை; 'நனிமயிற்
சாயலும்' [சிலப் - அ - அள்] எனவும், 'எரிமருள் வேங்கை யிருத்த தோகை,
இழையணி மடந்தையிற் றோன்று நாட' [ஐங்கு - உகச] எனவும், 'மயிற்
குழாம், ஒடி வளைக்கின்ற தொப்ப' [நளவே - சுயம் - உடு] எனவும் வருமாறு
காண்க. மகளிர் நடக்குங்கால், கூந்தலசைதலும் காலணி ஒலித்தலுமாகிய
இயல்பாகிய தன்மையை ஆசிரியர் இதில் மொழிந்துள்ளமையால், இது தன்மை
நவீந்த யணியாம் (ஸ்வபரவோக்தியல்லங்காரம்). 'துயிலெழு மயிலென' என்
றது உவமையணியாம், அடுக்குகள் மூன்றும் மிகுதிப் பொருளில் வந்தன. (க)

உச. கூடிய வின்கன வதனிலே
கொடைநர துங்கனெ டணைவுற
துடிய நெஞ்சினெ டுடுவீர்
உமது நெடுங்கடை திறமினே.

ப - ரை:—இன் கனவு அதனிலே - இனிய கனவில், கூடிய -
(உம்மிடம் வந்து) சேர்ந்த, கொடை - (தன்னைக் கேட்பவர்க்கு
வேண்டியவற்றை) கொடுத்தலையுடைய, நரதுங்கனெடு - பனிதர்
களிற் சிறந்தவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனை, அணைவு உறது - தழு
வாமல், ஊடிய - பிணங்கிய, நெஞ்சினெடு - (உங்கள்) மனத்தி
னெடு, ஊடுவீர் - பிணங்குகின்ற பெண்களே, உமது நெடு கடை -
உமது உயர்வாகிய கதவை, திறமின்—.

வி- ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் தன்காதற் கிழத்தியரைப் பிரிந்து
சென்று குறித்த காலத்து வாராமையால், அவர்தம் நெஞ்ச அவனைக் கணவிற்
கண்ட காலத்து அவனெடுடின தென்க. அவ்வேந்தனை நனவிற் காண விரி
னும் கணவிலாயினுங் காணப் பெற்றும், 'அந்தோ! அவனைத் தழுவா தொழிற்
தனையே' என அத்தையல்லார் தம் நெஞ்சைத் தாமே வெறுத்தன ரென்பார்,
'நெஞ்சினெடு டுடுவீர்' என்றார். பிரிந்து சென்ற கொழுநனைக் காணப் பெற்ற
கனவாதலின் 'இன்கனவு' எனப்பட்டது. நரதுங்கனெடு - உருபு மயக்கம். (ச)

உரு. விடுமி நென்கடுகில் விடுமி நென்றுமுனி
வெகுளி மென்குதலை துகிலினைப்
பிடிமி நென்றபொருள் *வினைய நின்றருள்செய்
பெடைந வீர்கடைக டிறமினோ.

ப - ரை :—முனி வெகுளி - வெறுக்குங்கோபத்தோடு, மென்
குதலை - இனிய குதலைச் சொற்களால், எங்கள் துகில் விடுமின் விடு
மின் - எம்முடைய ஆடையை விடுங்கள் விடுங்கள், என்று -
என்று சொல்லி, துகிலினை பிடிமின் - (எம்முடைய) ஆடையைப்
பிடியுங்கள், என்ற பொருள் வினைய - என்ற பொருள் தோன்றும்
படி, நின்று - (அவ்விடம் விட்டகலாமல்) நின்று, அருள்செய் -
(உங்கள் கணவரை நோக்கி) சொல்லுகின்ற, பெடை நலீர் -
பெண் அன்னம் போன்ற அழகிய பெண்களே, கடைகள்
திறமின்—.

வி - ரை :—பள்ளியறையிலுள்ள ஆடவர் ஊடல்கொண்ட தங்காதல்
மடவார் துகிலினைக் காம வேட்கையால் பற்றி யீர்த்தனர். அலேதம்மடவார்க்
கொருபுற மின்பமும் மற்றொரு புறம் நாணமும் விளைத்தலின் அவர்கள், 'எங்
கள் துகில் பிடிமின்' என்ற பொருள் தோன்ற அவற்றை, 'விடுமின்' என்றன
ரென்க. 'உண்ணிலாய வேட்கையா லாடினாரை யாடவர், வண்ணமே கலை
களைப் பற்ற' [சீவகசி-எஉ] என்றதனால், ஊடிய மகளிர் துகில் முதலிய
வற்றை ஆடவர் பற்றி யீர்க்குமாறிக. கணவர்மாட் டன்புங் காமத்தால்
நலிவு மெய்திய மகளிர்மால் தோன்றிய மொழியாகலின், 'மென்குதலை'
எனப்பட்டது. குதலையை மழலை யென்பர் பரிமேலழகர். 'தம்மக்கள்,
மழலைச்சொல் கோர தவர்' [திருக்கு-சு-சு] என்றதிற் காண்க. குதலை யென்பது
பொருள் தோன்றச் சொல்லெனவும், மழலை யென்பது ஒருவாறு பொருள்
தோன்றுஞ் சொல்லெனவுங் கூறுவாரு முளர். முனி வெகுளி - வினைத்
தொகை; 'விடுமின்.....விடுமின்' என்றது விரைவையும், 'பிடிமின்'
என்றது மகிழ்ச்சியையு முணர்த்தும். நலீர் - நற்குணமமைந்த பெண்களே
யெனினுமாம். பா - பே :—*வினைய நின்றனும். (டு)

உசு. எனத டங்கவினி வளவ துங்கனருள்
எனம கிழந்திரவு கனவிடைத்
தனத டங்கண்மிசை நகந டந்தகுறி
தடவு வீர்கடைக டிறமினோ.

ப - ரை :—வளவர் துங்கள் - சோழர்களில் சிறந்தவருகிய
முதற்குலோத்துங்கனுடைய, அருள் அடங்க - அருள் முழுதும்,
இனி எனது - இனி என்னுடையதாம்; என மகிழ்ந்து - என்று
களிப்படைந்து, இரவு கனவு இடை - இரவிற்காணுங் கனவில்;
தனம் தடங்கள் மிசை - (உங்கள்) கொங்கைகளில், நகம் நடந்த -
(அம்மன்னவனுடைய கை) நகங்களால் உண்டான, குறி - நகக்
குறிகளை, தடவுவீர் - (நனவில்) தடவிப் பார்க்கும் பெண்களே,
கடைகள் திறமின்—.

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் காதற் . சூழத்தியர் அவனை இடை
விடாமற் சிந்தித் திருந்தமையே, அவன் அவர்கள் கனவில் தோன்றின
மைக்குக் காரணமாம். கனவில் நிகழ்ந்த நகக் குறியை அப்பெண்மணிகள்,

‘கணலினுற் கண்டதூஉவு மான்கே கணவந்தான், கண்ட பொழுதே யினிது’ (திருக்கு-கடகரு) என்றபடி, கணவிற்கும் கணவிற்கும் வேற்றுமை பறியாமல், அவற்றை கணலில் தடவிப் பார்க்கலாயின ரென்க. ‘கணலினுற் போலு நறு துதா லல்கல், கணலினுற் சென்றேன்’ (கவி-கஉ) என்றமையும் இங்குக் கவனிக்க. கணலின்கண் அவன் அவர்களை முயங்கியின்பம் பயந்தமையின், ‘வளவதுங்க ன்ருடாடங்க விரியெனது’ என அவர்களில் ஒவ்வொருத்தியும் தனித்தனிக் கருதி மகிழ்ந்தனனென்க. வளவதுங்கன், ‘சில விகாரமா முயர்தினை’ [நன் - கருக] என்றதனால், நிலைமொழி யீற்றில் மெய்கெட்டது. இஃதேமுன் தொகை; வளவனாகிய துங்கன் எனின் இருபெயரொட்டுப் பண் பாம். கணலில் நிகழ்ந்ததை கணலில் நிகழ்ந்தாய் அம்மகனின் மயக்கினமை யால், இது மயக்க வணியாய். (ப்ராந்தி யலங்காரம்) (சு)

உஉ. முனிபவ ரொத்திலராய் முறுவல்கி னைத்தலுமே

*முகணகை பெற்றமென + மகணர்ம மணித்துவர்வாய்
கனிபவ ளத்தருகே வருதலு முத்துதிருங்
கயல்களி ரண்டுடையீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

ப - ரை :—முனிபவர் - (ஊடலினால் துங் கணவரை) வெறுப் பவர், ஒத்திவர் ஆய் - (உம்மை) ஒப்பவர் (வேறு ஒருவரும்) இவ் வாதவராய், முறுவல் கினைத்தலும் - (அவ்வுடல் நீங்கி) புன்னகை புரிதலும், முகிழ் நகை - (பு ல்லை) அரும்பு போன்ற பற்களின் நகை யை, பெற்றம் என - (நாம்) அடைந்தோம் என்று, பகிழ்நர் - (உங் கள்) கணவருடைய, மணி துவர் வாய் - அழகிய பவளம் போன்ற வாயானது, கனி பவளத்து அருகே - கனிந்த பவளம் போன்ற (உமது) வாயின் அருகில், வருதலும் - (முத்தமிட்டுத் தழுவ) வருத லும், முத்து உதிரும் - (களிப்பின் மிகுதியால்) முத்துப் போன்ற நீர்த் துளிகளைச் சொரியும், இரண்டு கயல்கள் உடையீர் - இரண்டு கெண்டை மீன் போன்ற கண்களையுடைய பெண்களே, கடை திற மின் திறமின்—.

வி - ரை :—உங்கள் கொழுநோடு ஊடி, அவ்வுடல் நீங்கிப் பின்பு கூடும் பெண்களே, கடை திறமின் என்பதாம். ‘முனிபவ ரொத்திலராய்’ என்றதனால், ஊடலும், ‘முறுவல் கினைத்தலும்’ என்றதனால், அவ்வுடல் தனிதலும், ‘மகணர் மணித்துவர்வாய்.....வருதலும்’ என்றதனால், கூடலும் கூறினார். ‘ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமம், கூடியார் பெற்ற பயன்’ [திருக்கு - கடகரு] என்றார் நாயனாரும். ‘துவர் வாய்’ என்பதற்குச் சிவந்த வாயெனப் பொருள் கொள்ளினுமையும். பெற்றம் = அன்சாரியை பெறுது வந்த தன்மைப் பண்மை வினைமுற்று; முகிழ், பவளம், முத்து, கயல்கள் - இவை உவமையாகு பெயர்கள். திறமின் திறமின் - இவ்வுக்கு விரைவின் கண் வந்தது. ப - பே :—*முகிழ் நகை + மகிழ்நர் (எ)

உஅ. இத்துயின் மெய்த்துயிலே யென்றுகு நித்தினைஞோர்
இதுபுல விக்குமருந் தெனமனம் வைத்தடியிற்
கைத்தலம் வைத்தலுமே பொய்த்துயில் கூர்நயனக்
கடைதிற வாமடவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

ப - ரை :—இளைஞோர் - இளையவராகிய (உங்கள்) கணவர் கள், இ துயில் - (நீங்கள் புரியும்) இந்த (பொய்) தூக்கம்,

மெய் துயிலே - உண்மையாகிய தூக்கமாம், என்று குறித்து-என்று நினைத்து, இது - (நாய் செய்யும்) இரத்தத் தொழில், புலகிக்கு - (இவர்கள் கொண்ட) ஊடலாகிய நோயைப் போக்குதற்கு, மருந்து என - மருந்தாகுமென்று, மனம் வைத்து - மனத்தில் நினைத்து, அடியில் - (உங்கள்) அல்குலில், கை தலம் வைத்தலும் - (தங்கள்) கையை வைத்து வருடலும், பொய் துயில் கூர் - பொய்யுறக்கம் மிகவும், புரிகின்ற, கடை நயனம் - கடைக் கண்களையும், திறவா மட வீர் - திறவாத பெண்களே, கடை திறமின் திறமின்—.

வி - னை :— 'இது' என்றது, அடியில் கைத்தலம் வைத்து வருடுதலை; 'பாந்து மின்னும் துசலா மல்துல் தீண்ட' [சீவகசி - ககஅ] எனத் திருத்தக் தேவரும், 'அருக்கு மங்கையர்' என்னுஞ் செய்யுளில், 'கருத்த நிந்த பின் அரைதனி லுடைதனை, யலிழ்த்து மங்குள வாசிலை நடவியும்' [திருப்பு] என அருணகிரி நாதரும், 'ஆடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கி, பொங்கு நீதம் பத் தடவ்வுருடிப் புகலுங் காலீ லையும்புரிந்து' [விநாயகபு - இந்திரன் சாப - கடு] எனக் கச்சியப்ப முனிவருங் கூறியுள்ளமை காண்க. அடியில் கைத்தலம் வைத்து வருடல் மகளிர்க்கு மின்பம் பயத்தலாலும், அவர்களும் ஆடவரைப் போல் புணர்ச்சி விழைதலாலும் நயனக்கடை திறவாமல் உறங்குவார் போல் கிடந்தனரென்க. 'நயனக்கடை திறவா மடவீர், வாசற்கடை திறமின்' என இதில் ஒரு நயத் தோன்றுமாறு காண்க. இளைஞர் - இளைஞோர்; சிறு பான்மை அகரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்தது. கைத்தலம் வைத்தலை மருந்து என்ற தற்கேற்ப, புலலியை நோயென்னுமை ஏகதேச உருவகமாம். அடி - இடக் காடக்கல்; பாநமெனினுமாம். நயனக் கடை, கடை - இதில் இழிவு சிறப்புமமை விகாரத்தால் தொக்கது.

(அ)

உக. இகலி முந்தரசர் தொழுவ நும்பவனி

இரவு கந்தருளு கனவினிற்

பகலி முந்தநிறை பெறமு யன்றுமொழி

பதறு வீர்கடைக டிறமினே.

ப - ரை :— அரசர் - (பகை) அரசர்கள், இகல் இழந்து - (தங்கள்) வலி தொலைந்து, தொழ - (தன்னை) வணங்கும்படி, வரும் - (வீதியில்) வருகின்ற, பவனி - (முதற் குலோத்துங்கன்) உலாவை, இரவு - இரர்க் காலத்தில், உகந்தருளு கனவினில் - கிரும்பிக் காணுங் கனவில், பகல் இழந்த நிறை - பகற்போதில் இழந்த அடக்கத்தை, பெற முயன்று - (மீண்டும்) பெற முயற்சி செய்து, மொழி பதறுவீர்-வாய் குழறப் பேசும் பெண்களே, கடைகள் திறமின்—.

வி - னை :— நிறையாவது - மனத்தில் அடக்க வேண்டியவற்றைப் பிறரறியாம லடக்கல்; இதனை, 'நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை' [கலி - ககக] என்றதனால்க. நிறை யிழத்தலாவது - அச்சம், நான் முதலியவற்றைத் துறத்தல்; [சா - கக] மொழி பதறலாவது - சொற்கள் தடுமாறப் பேசுதல்; கனவில் தம்மாடாடணுகிய முதற் குலோத்துங்கனைத் தம்மைவிட்டு நீங்கா வண்ணம் வேண்டிக் கருதி, அம்மெல்லியலார் தஞ் சொற்கள் குழறப் பேசின ரென்பதாம். 'கன்னாரும் பைந்துழாய் மாலையானை, கனவிடத்தில் யான்காண்பன் கண்ட போது, புன்னாரும் கன்வாரீ போகே லென்பன்' [திருநெடுந்-உக] என்றார் திருமங்கை யாழ்வாரும். 'கனவினில் மொழிபதற' என்றதனால் வாய் குழற வெணப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. இழந்தரசர் -

இழந்த அரசர் எனப் பிரித்துப் பெயரெச்சத்தின் கூறு தொக்க தென்னுமாம்.
அருளு கணவு - வினைத்தொகை; அருளு - உகரம் சாரியை. (க)

௩௦. முத்து வடஞ்சேர் முகிழ்முலைமேன்
முயங்குங் கொழுநர் மணிச்செவ்வாய்
வைத்த பவள வடம்புனைவீர்
†மணிப்பொற் கபாடம் திறமினே.

ப - ரை:— முயங்கும் கொழுநர் - (உம்மை) தழுவும் கணவர்
கள், முத்து வடம் சேர் - முத்து மாலை பொருந்திய, முகிழ் முலை
மேல் - (கோங்கின்) அரும்பு போன்ற (உங்கள்) கொங்கைகளில்,
வைத்த - வைத்துச் சுவைத்த, பணி செம் வாய் - அழகிய சிவந்த
இதழ்களாகிய, பவளம் வடம் புனைவீர் - பவள மாலையைப் பணி
யும் பெண்களே, மணி பொன் கபாடம் - அழகிய பொன்னுலாகிய
கதவை, திறமின்—.

வி - ரை:—இதனால் தனபாணங் கூறப்பட்டது. முகிழ் - கோங்கரும்பு ;
'கோங்கரும் பன்ன முலையாய்' [நாலடி - ௪௦௦] எனவும், 'கோங்கின், சூவி
முகி ழினமுலை' [திருமுரு - ௩௫] எனவும், 'கோங்க முகையனைய கொங்கை
யான்' [விக்கிரம - உலா - ௨௮௫] எனவும் ஆன்றோர் கூறியுள்ளமை காண்க.
முகிழ் - தாமரை யரும்பு எனினுமாம். உண்ட சோறு என்பது உண்டு
மிகுந்த சோறு எனப் பொருள்படுதல் போல், வைத்த செவ்வா யென்பது
வைத்துச் சுவைத்த செவ்வா யென்னும் பொருள் பயந்து நின்றது. இதனை,
'மெய்யணி பசும்பொற் சுண்ண மேதகு நானம்' [சிவகசி - ௧௧௭] என்ப
தற்கு நச்சினர்க்கினியர் கூறிய வரையாலறிக. 'செவ்வாய் வைத்த பவள
வடம்' என்பதற்கு, சிவந்த வாயிலுள்ள பற்களாலமைத்த (பற்குறிகளாகிய)
பவள வடம் எனினுமாம். 'மணிப்பொற் கபாடம்' - இரத்தினங்களைப் பதித்த
பொற்கத வெனினுமாம்; பொன் - அழகெனினுமாம். பவள வடம் -
இதில் இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. வாய் -
ஆகுபெயர் - பா - பே:— †வினைபொற் கபாடம். (க௦)

௩௧. தண்கொடை மானதன் மார்புதோய்
தாதகி மாலையின் மேல்விழுங்
கண்கொடு போம்வழி தேடுவீர்
கனகநெடுங்கடை திறமினே.

ப - ரை:— தண் கொடை - குளிர்ச்சி யாகிய அருளால்
(தண்ணை இரப்பவர்க்கு) கொடுத்தலையுடைய, மானதன் - முதற்
குலோத்துங்கனுடைய, மார்பு தோய் - மார்பில் பொருந்திய, தாதகி
மாலையின் - ஆத்திமாலையின், மேல் விழும் - மேலே படிக்கின்ற,
கண்கொடு - கண்களால், போம் வழி - (அவன்) போனவழியை,
தேடுவீர் - (மீண்டும் அவன் எப்போது வருவானென்று) தேடு
கின்ற பெண்களே, கனகம் - பொன்னுலாகிய, நெடு கடை - உயர்
வாகிய கதவை, திறமின்—.

வி - ரை:—மகளிர் தண்கொழுநர்களின் மார்பிலுள்ள மாலையை விழைத
லுண்மையால், 'மார்புதோய்.....கண்' என்றார். 'வரைபுரை திருமார்பில்,
தாரி னுகையின் பேரயின் நெஞ்சமுந் தாழ்ந்தது' [பெரிய திரு-௮-௫ - ௨]
எனவும், 'நெடியால், மாலை தந்தவர் பைந்து ழாய்மது மாலை தந்திலர்'

[திருவரங் - கலம் - உள] எனவும், 'கங்குல், வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலை மேல் வைகி, தருவான்கொல் மாப்பணிந்த தாரீ' [புறப் - வெ - மா - உகந] எனவும் வருமாறு காண்க. மானதன் - மானத்தைக் காப்பவன்; [தா-நஉ, கூஅ, டுஅசு] 'மானதன் மான பராயணன்' [தக்கயா - ௮௦௫] எனவும், 'மானதன் மூரிக் களிற்' [இராச - உலா-நஉக - நஉச] எனவும் ஒட்டக்கூத்தர் கூறியுள்ள மையும் இங்குக் கவனிக்க. தம்மை விட்டுப் பிரிந்த முதற் குலோத்துங்கன் தம்மிடம் வாராமையால், அவன் வரும் வழியை மிக்க ஆவலோடு அப்பாவையர் எதிர் நோக்கி யிருத்தலைக் கருதி, 'போம் வழி தேடுவீர்' என்றார். தண்மை - பண்பாகு பெயராய் அருளை யுணர்த்திற்று; கண் கொடு - கொடு மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. (௧௧)

௩௨. அஞ்சியே கயல்கெடக் கூடலிற் பொருதுசென்
றணிகடைக் குழையிலே விழுவடர்த் தெறிதலால்
வஞ்சிமா னதன்விடும் படையினிற் கொடியகண்
மடநலீ ஈரிடுமணிக் கடைதிறற் திடுமினே.

இச்செய்யுள் முதற் குலோத்துங்கன் படைக்கும் மடவார் கண் களுக்கும் சிலேடை.

படையின் மேல் கூறுங்கால் :—

ப - ரை :—கயல் - மீன் கொடியை யுடைய பாண்டியன், அஞ்சி கெட - பயந்து தோற்றோடும்படி, கூடலில் - மதுரையில், சென்று பொருது - போய்ப் போர்புரிந்து, அணி - (அவன்) படை வகுப்பு, கடை குழையிலே - இழிவாகிய சேற்றில், விழ அடர்த்து - (ஒடிப் போய்) விழும்படி நெருக்கி, எறிதலால் - (அப்படைையை) வெட்டுதலால், வஞ்சி மானதன் விடும் - வஞ்சிப் பூமாலையை யணிந்த முதற் குலோத்துங்கன் வவிய, படையினில் - சேனை போல—எனவும்,

கண்களின் மேல் கூறுங்கால் :—

கடை - (உங்கள்) கடைக் கண்கள், கூடலில் - (நீர் உங்கள் கணவருடன்) புணருங் காலத்தில், கயல் - கெண்டை மீன்கள், அஞ்சி கெட - பயந்து தோற்றோடும்படி, அடர்த்து - (அவைகளை) நெருக்கி, பொருது - (அவற்றோடு) போர் புரிந்து வென்று, அணி குழையில் - அழகிய காதணிகளில், விழ சென்று - (மோதி) விழும்படி போய், எறிதலால் - (ஒளி) வீசுதலால், வஞ்சி மானதன் விடும் - வஞ்சிப் பூமாலையை யணிந்த முதற் குலோத்துங்கன் வவிய, படையினில் - வேற்படைபோல, கொடிய கண் - கொடிய கண் களையும், மடம் நல்லீர் - இளம் பருவத்தைப் முடைய அழகிய பெண்களே, இடு மணி கடை - தாளிட்ட அழகிய கதவை, திறந்திடுமின்—.

எனவும் பொருள் கொள்க.

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் சேனைகள் மதுரையிற் புக்குப் போர் புரிந்து பாண்டியனை வென்று, அவன் சேனைகள் சேற்றில் போய் விழும்படி பெறிந்தன. அம்மெல்லியலார் கண்கள் அவர்தம் கணவரோடு கலவிப்போர் புரியுங்கால், தமது பிறழ்ச்சியால் கெண்டைமீனை வென்று காதணிகளில்

லிழந்து (அம் மன்னவன் படை பாண்டியனைத் துன்புறுத்தினது போல்) அவர்தங் கொழுநரைத் துன்புறுத்தின வென்பதாம்) இதில் மீனவன் துகிற கயலை மொய் குழலார் கட்கயல் வென்றன வென்னும் நயம் தோன்றுமாறு காண்க. பகைவேந்தர் நாட்டைக் கவர்ச் சுருதுங் காலவன் வஞ்சிமலை மிலைந்து சேறல் மரபு. இதனை, 'வாடா வஞ்சி தலைமலைந்து, கூடார்மண் கொள்குறித் தன்று' [புறப் - வெ - மா - நசு] என்றதனாலறிக. கயல் - மும்மடியாகு பெயராய்ப் பாண்டியனை யுணர்த்தினது. இச்செய்யுளில் ஒரு வகையாய் நின்ற தொடரில் பல பொருள் அமைந்திருத்தலால், இது சிலேடை யணியாய். (சிலேஷாலங்காரம்). கூடல் - மதுரை, புணர்தல் - அணி - படைவகுப்பு, அழகு; கடை - இழிவு, கடைக்கண்; குழை - சேறு, காதணி; படை - சேனை, வேற்படை; எறிதல் - வெட்டுதல், ஒளி வீசுதல் எனச் சிலேடைப் பொருள் கொள்க. பா - பே :— ஈசடர்மணி. (கஉ)

கஉ. அவசமுற் றுளநெகத் *துயினெகப் பவளவாய்
அணிசிவப் பறவிழிக் கடைசிவப் புறநிறைக்
கவசமற் றிளநகைக் களிவரக் களிவருங்
கணவரைப் புணருவீர் கடைதிறற் திடுமினே.

ப - ரை :—அவசம் உற்று - (புணர்ச்சிக் காலத்தில்) பரவச மடைந்து, உளம் - நெக - (உங்கள்) மனமிளசவும், துயில் நெக - தூக்கந் தொலையும், பவளம் வாய் - பவளம் போன்ற இதழ் களின், அணி சிவப்பு அற - அழகிய செந்நிறம் நீங்கவும், கடை விழி - கடைக் கண்கள், சிவப்பு உற - செந்நிறமடையவும், நிறை கவசம் அற்று - அடக்கமாகிய காவல் நீங்கி, களி - களிப்பால், இளம் நகை - புன்னகை, வர - உண்டாகவும், களி வரும் - (அவற்றைக் கண்டு) களிப்படையும், கணவரை புணருவீர் - (உங்கள்) கணவரைத் தழுவும் பெண்களே, கடை திறந்திடுமின்—.

வி - ரை :—புணர்ச்சிக் காலத்தில் பரவசமடைதலும், வாய் வெளுத்துக் கண் சிவத்தலு மாதர்ச் கியல்பு. [தா - ஓச, கூக] களியென்பதற்கு இன்ப மொனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். நீலிர் களிப்புறுதலேயன்றி தங் கொழுநருக்குங் களிப்பூட்டுவீ ரென்பார், 'இளநகைக் களிவரக் களிவருங் கணவரைப் புணருவீர்' என்றார். 'காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, நாணுத்தாம் வீழ்த்த கதவு' [திருக்கு- கஉடுக] என்றபடி, காமவேட்கை யற்ற மகளிர் அச்சம், நாண் முதலியவற்றை யிழத்தலால், 'நிறைக் கவச மற்று' என் றார். [தா - உக] இதில் புணர்ச்சிக் காலத்தில் நிகழும் இயல்பாகிய தன்மை களைக் கூறியுள்ளமையால், இது தன்மை நவீஞ்சி யணியாய். பா - பே :—

*துகினெகப் பவளவாய்.

(கக)

கஉ. கலவிக் களியின் மயக்கத்தாற்
கலைபோ ய்கலக் கலைமதியின்
நிலைவத் துகிலென் றெடுத்துடுப்பீர்
நீள்பொற் கபாடந் திறமினே.

ப - ரை :—கலவி - (உங்கள் கணவரோடு) கூடுதலால் உண்டாகும், களியின் மயக்கத்தால் - இன்பமாகிய மயக்கத்தினால், கலை - (நீங் கள் உடுத்த) ஆடையானது, போய் அகல - (உங்கள் உடலை) விட்டு நீங்க, நிலவு மதியின் கலையை - ஒளியை யுடைய சந்திரனுடைய

கிரணங்களை, துகில் என்று - ஆடையென்று கருதி, எடுத்து உடுப் பீர் - (புணர்ச்சிக்குப் பின்) எடுத்து உடுக்க முயலும் பெண்களே, நீர் பொன் கபாடம் திறமின்—.

வி - ரை :—கலிக் களியின் மயக்கம் - கலியாகிய கள்ளுண்டு களித் தலா லுண்டாகு மயக்க மெனினுமாம். ‘சான்றோர் முகத்துக் களி’ [திருக்கு- ௨௬] என்பதில், களி என்பதற்குப் பரிமேலழகர் இவ்வாறு பொருள் கூறியுள் ளமை காண்க. களிமயக் குற்றோர் ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதுத லியல்பாத லால், கலிக் களியுற்ற அம்மகளிர் வெண்ணிறமுள்ள தமது கலையும் மதி யின் கலைக்குமுள்ள வேற்றுமை யறியாது, மதியின் கலையைத் துகிலாகக் கருதி அவற்றை யடுக்க முயன்றன ரென்பதாம். ‘திங்கள் சொரி நிலவு,.....கார்தர் முயக்கொழிந்தார் கைவறிதே நீட்டுவரால், எந்திழையார் பூந்துகிலா மென்று’ [வீரசோ - கசுடும்-செய் - மேற்கோள்] எனவும், ‘நல்லி னைத்தனர் நாணி வெண் திங்களின், கலையை மெல்லக் கலையெனச் சேர்த்துவார்’ [ரைட - நகரப் - ௨௮] எனவும் வருமாறு காண்க. நிலவை - இதிலுள்ள ஐகாரம் கலை என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. இதில் மகளிர் மதியின் கலையைத் துகிலென மயங்கினதாய் மொழிந்துள்ளமையால், இது மயக்கவணியாழ். (ப்ரார்தியலங் காரம்) பா - பே :—அகன்ற தறியாமல். (கசு)

௩௫. நனவினிற் சயதரன் புணரவே பெறினுநீர்
நனவெனத் தெளிவுற ததனையும் பழையவக்
கனவெனக் கூறுவீர் தோழிமார் நகைமுகங்
கண்டபின் நேறுவீர் கடைதிறந் திடுமினோ.

ப - ரை :—சயதரன் - முதற் குலோத்துங்கன், நனவினில் - (நீங்கள்) விழித்திருக்குங் காலத்தில், புணர பெறினும் - (உங்களை) முயங்கப் பெற்றாலும், நீர் - நீங்கள், நனவு என - (அது) விழிப்பில் நிகழ்ந்த தென்று, தெளிவு உறுது - தெளிவு அடையாமல், அதனையும் - (நனவில் நிகழ்ந்த) அப்புணர்ச்சியையும், பழைய - முன்பு நிகழ்ந்த, அ கனவு என - அந்தக் கனவின் புணர்ச்சியென்று, கூறுவீர் - சொல்லுகின்றவர்களாய், தோழிமார் - தோழிப் பெண்களின், நகை முகம் - புன்னகையுடைய முகத்தை, கண்ட பின் - பார்த்த பிறகு, தேறுவீர் - தெளிவடையும் பெண்களே, கடை திறந்திடு மின்—.

வி - ரை :—‘இரவு கனவிடைத் தனத டங்கண்மிசை நகந டந்தகுறி’ [தா - ௨௬] என்றபடி, முன்பு கனவை நனவாகக் கருதிய மடவார், ஈண்டு நனவைக் கனவாகக் கூறி மயங்கின ரென்பதாம். அவ்வாறு மயங்கிய அம்மங் கையார் மடமையை நோக்கிச் சேடியர் புன்னகை புரிய அதனால் அவர்கள் உண்மை யுணர்ந்து நாணின ரென்க. கூறுவீர் - முற்றெச்சம்; திறந்திடுமின்- ஏவற் பன்மை வினையுற்று. இதிலுள்ள ஓகாரம் ஈற்றகை. இதில் நங்கைமார் நனவுப் புணர்ச்சியைக் கனவுப் புணர்ச்சியாக மயங்கினமையால், இதுவும் மயக்கவணியாழ். (கடு)

௩௬. மெய்யே கொழுநர் பிழைநலிய
வேட்கை நலிய விடியளவும்
பொய்யே யுறங்கு மடநல்லீர்
புனைபொற் கபாடந் திறமினோ.

ப - ரை :—கொழுநர் பிழை - (உங்கன்) கணவருடைய பிழைகள், மெய்யே நலிய - (ஒரு புறம் உம்மை) உண்மையாய் வருத்தவும், வேட்கை - (அவர் பாலுள்ள) கிருப்பம், நலிய - (மற்றொரு புறம்) வருத்தவும், கிடி அளவும் - (அதனால்) பொழுது கிடையும் வரையிலும், பொய்யே உறங்கும் - பொய்த் துயில் கொள்ளும், மடம் நல்லீர் - இளம் பருவமுடைய அழகிய பெண்களே, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பொன் கபாடம்-அழகிய கதவை, திறமின்—.

வி - ரை :—கொழுநர் பிழையாவது :—களவுப் புணர்ச்சியில், ‘பெண் கொடி யேபிரி யேன்றிரி யேனிற்பிரியினுமே’ [தஞ்சை-கோ-உக] என்று மொழிந்த தங்காதலர் தம்மை விட்டுப் பிரிந்து குறித்த பருவத்தும் வாராமல் காலந் தாழ்த்தலாம். ஒரு புறந் தங்கள் நலிவார் பாலுள்ள முனியும், மற்றொரு புறம் அவர்பாலுள்ள வேட்கையும் அவர்களை இடைவிடாமல் வருத்த அத்துன்ப மிகுதியால், ‘மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தென், பல்வித முண்கண் பாடொல்லாவே’ [குறந் - ௫] என்றபடி, அத்தோகையர் துயிலின்றிக் கண்களை மூடிக்கிடந்தன ரென்பார், ‘பொய்யே யுறங்கு மடநல்லீர்’ என்றார். ‘தொன்னல மிழந்தகண் துயில்பெறல் வேண்டேன்மன்’ [கலி—எஎ - கக] ‘கங்குலம் பகலும் கண்டுயி லறியான்’ [திருவாய் - எ-உ-க] என்பவற்றையுந் கவனிக்க. நலிய - இரண்டும் காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சங்கள். கிடையும்-உம்மை முற்றுப் பொருளது. மெய் நலிய - (உங்கன்) உடலை இளைப்பிக்க வெனினுமாம். இப்பொருளில் நலிய வேண்டது மற்றினைப் பொருளில் வந்த தன்வினையாம். (கக)

உ௭. போக வமளிக் களிமயக்கிற்
புலர்ந்த தறியா தேகொழுநர்
ஆக வமளி மிசைத்துயில்வீர்
அம்பொற் கபாடந் திறமினே.

ப - ரை :—அமளி - படுக்கையில், போகம் - (கணவரைத் தழுவுதலால் விளைந்த) இன்பமாகிய, களி மயக்கின் - கள்ளுண்டு களித்தலால் விளைந்த மயக்கத்தால், புலர்ந்தது அறியாது - பொழுது கிடந்ததைப் பறியாமல், கொழுநர் - (உங்கன்) கணவருடைய, ஆகம் அமளி மிசை - மார்பாகிய படுக்கையில், துயில்வீர் - தூங்குகின்ற பெண்களே, அம் - அழகிய, பொன் கபாடம் திறமின் ----.

வி - ரை :—புணர்ச்சி யின்பத்தால் மயங்கிப் பொழுது புலர்ந்ததையு மறியாமல், உங்கள் கேள்வர் மார்பில் துயிலும் பெண்களே, கடைதிறமின் என்பதாம். கோதையர் தக்கேள்வர் மார்பின் மிசைத் துயிறலை, ‘மகிழ்கண் மார்பிற் றஞ்சி’ [நற் - ௨௦] எனவும், ‘மார்பின் பாயற் றஞ்சிய வெய்யோள்’ [ஐங்கு - ௨௦௫] எனவும் வருவதனாலறிக. களிமயக்கு - மூன்றனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை. அமளி மிசை - மிசை ஏழனுருபு. பா-பே :—† மயக்கத்தே. (கக)

உ௮. ஆளுங் *கொழுநர் வரவுபார்த்
†தவர்தம் வரவு காணாமல்
தாளு மனமும் புறம்பாகச்
சாத்துங் கபாடந் திறமினே.

ப - ரை:—ஆளும் - (உம்மை அன்பால்) ஆட்கொள்ளும், கொழுநர் வரவு பார்த்து - (உங்கள்) கணவருடைய வருகையை எதிர்பார்த்து, அவர் தம் வரவு - அவருடைய வருகையை, காணாமல் - காணப் பெறாமல், தாளும் - (உங்கள்) பாதங்களும், மனமும்—, புறம்பு ஆக - வேறுபாடடையும்படி, சாத்தும்-(நீங்கள்) முடும், கபாடம் திறமின்——.

வி - ரை:—தான் புறம்பாத லாவது - தங்கள் கணவர் குறித்துச் சென்ற பருவம் வந்தமையால், அவ்வரிவையர் அவர்கள் வருவார் வருவாரெனத் தெருவாசலில் வந்து பார்ப்பதும் உள்ளே போவதுமா யிருத்தலால், அவர்தஞ் சீரடி சிவந்து நடைதளர்தல்; மனம் புறம்பாதலாவது - தங்கேள்வர் வரவைக் காணாமையால், அவர்கள் மனத்திற் சோர்வும் வெறுப்பு முண்டாதல்; அவர் தம் - இதில் தம் சாரியை; தாளும் மனமும் - உம்மைகள் எண்ணப் பொருளில் வந்தன. பா - பே:—*கொழுநன் †அவன்நன். (கஅ)

நக. உந்திச் சுழியின் முளைத்தெழுந்த
உரோமப் பசுந்தா ளொன்றிலிரண்
டந்திக் கமலங் கொடுவருவீர்
அம்பொற் கபாடந் திறமினே.

ப - ரை:—உந்தி சுழியின் - உந்தியாகிய நீர்ச்சுழியில், முளைத்து - தோன்றி, எழுந்த - (மேல் நோக்கி) எழுந்த, உரோமம்-மயிரொழுங்காகிய, பசு தாள் ஒன்றில் - பசுமையாகிய ஒரு தண்டில், அந்தி - மாலைக் காலத்தில் காணப்படும், இரண்டு கமலம் - இரண்டு தாமரை அரும்பு போன்ற கொங்கைகளை, கொடு வருவீர் - (சுமந்து)கொண்டு வரும் பெண்களே, அம்பொன் - அழகிய பொன்னாலாகிய, கபாடம் திறமின்——.

வி - ரை:—இதில் உந்தியைச் சுழியாகவும் உரோம ஒழுங்கைப் பசுந்தாளாகவும் உருவகப் படுத்தியுள்ளமையால், இஃதுருவக் வணியார்ம். 'உந்திச் சுழி' - இதனை, 'நீர்பெயற் சுழியி னிறைந்த கொப்பூழ்' [பொருநரா -நள] எனவும், 'ஆற்றிற், சுழியொன்றி நின்ற தன்ன வந்தியாள்' [கம்பரா - உண்டாட்டு - கடு] எனவும் வருமாற்றுக. 'குளனணி தாமரைப் பாசரும் பேய்க்கும், இளமுலை பாராட்டினாய்' [தலி - ௨௨] எனவும், 'தாமரை, முற்ற முகை ரெழுதி முலையென்றீர்' [பாண் - அக] எனவும் அறிஞர் கூறியுள்ளமையால், தாமரை அரும்பு கொங்கைகளுக்கு உவமையாமா ழுணர்க. திரண்டு குவிந்த தனங்களென்பார் 'அந்திக் கமலம்' எனவும், உங்கள் மேல் விய துசப்பு, கொங்கையாகிய சுமையைச் சுமக்கலாற்ற தென்பார், 'கொடு வருவீர்' எனவுங் கூறினார். கமலம் - உவமை யாகுபெயர். (கக)

ச௦. மீனம்புகு கொடிமீனவர் விழியம்புக வோடிக்
கானம்புக வேளம்புக மடவீர்கடை திறமின்.

ப - ரை:—மீனம்புகு - மீன் வடிவம் பொருந்திய, கொடி மீனவர் - கொடியையுடைய பாண்டியர், விழி அம்பு உக - (தங்கள்) கண்களிலிருந்து நீர் சொரியும்படி, ஓடி - (தங்கள் நாட்டை விட்டு) ஓடி, கானம் புக - காட்டில் புகுதலால், வேளம் புக மடவீர் - வேளத்திற் புகுந்த பெண்களே, கடை திறமின்——.

வி - ரை :—‘விழி அம்பு’ என்பதற்கு (மாதர்) விழி போன்ற கணைகளெனினும். ‘தோகையர் கண்ணெனச் சுடுசார் துரக்கும்’ [கல்லா - ச] எனவும், ‘அம்பப்பவள் வரிநெடுங்கண்’ [யாப்ப - விருத்தி - கு - க - மேற்கோள்] எனவும், ‘பகழிபோ லுண்கண்ணாய்’ [கார்பா - டு] எனவும், வருமாறு காண்க. வேளம் - வேந்தர்கள் தங்கள் மாற்றாரை வென்ற பின், தாம் சிறைப்பற்றிக் கொணர்ந்த அவர்தம் மகளிர் வாழ்த்துகென வமைக்கப்பட்ட தனியிடமாகிய மாளிகையாம். இவ்வாறு சிறைப்பற்றிக் கொணர்தல் பண்டைய வழக்காம். [தா - கூசு - சடுக] இதனை, ‘கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி’ [பட்டி - உசு] எனவும், ‘உய்மின் திறைகொணர்ந் தென்றுல காண்டவ ரிம்மையே, தம்மின் சுவைமட வாரைப் பிறர்கொளத் தாம் விட்டு, வெம்மி னெனவெயில் காணகம் போய்க்குமை தின்பர்கள்’ [திருவாய் : ச - க - உ] எனவும், ‘மனையாளை மாற்றார் கொள்’ [நாலடி - கூ] எனவும் வருமாற்றானறிக. மீனம் - அம் சாரியை. விழியம்பு - முற்கூறிய பொருளில் நீக்கப் பொருளில் வந்த ஐந்தன் தொகையும், பிற்கூறிய பொருளில் உவமைத் தொகையுமாம். (உ௦)

சுக. அலைநாடிய புனனுடை யபயற்குடு திறையா
மலைநாடியர் துளுநாடியர் மனையிற்கடை திறமின்.

ப - ரை :—அலை நாடிய - அலைகள் விசுகின்ற, புனல் நாடு - நீர் வளப்பத்தைபுடைய சோழநாட்டை, உடை - (தனக்கே உரிமையாக) உடைய, அபயன் கு - முதற் குலோத்துங்க சோழனுக்கு, இடு திறை ஆம் - செலுத்துப் பகுதிப் பொருளாகிய, மலை நாடியர் - மலை நாட்டுப் பெண்களே, துளு நாடியர் - துளு நாட்டுப் பெண்களே, மனையின் - (உங்கள்) வீடுகளின், கடை திறமின்—.

வி - ரை :—‘கங்கையிற் புனித மாய காவிரி’ [திருமலை—உரு] எனவும், ‘பொன்னியைப் பொருவுங் கங்கை’ [கம்பரா - அகலிகை - கூ] எனவும், ‘தரங்க வார்புனல் சாணவி தன்னினும், வரங்க ளாலுயர் வாணி’ [அரிசம-பதுமை - கூ] எனவும், ஆன்றோர் கூறியபடி, கங்கையினுஞ் சிறந்த காவிரி பாயும் நீர்வனமுடைய நாடாதலின் சோனாட்டை, ‘புனல் நாடு’ என்றார். ‘திறையா மலைநாடியர்’ என்றதனால், இளமகளிரைத் திறைப் பொருளாகச் செலுத்தல் பண்டைக் கால வழக்கென இதனால் தெரிகிறது. நாடியர் - இரண்டும் அண்மை விளிப்பெயர்கள். மலை நாடு - சேர நாடு. (உ௧)

சஉ. விலையி லாதவட முலையி லாடவிழி

குழையி லாடவிழை கணவர்தோண்
மலையி லாடிவரு மயில்கள் போலவரு
மடந லீர்கடைச டிறமினோ.

ப - ரை :—விலை இலாத - விலைமதிக்க முடியாத, வடம் - (முத்து, பவளம், இரத்தினம் முதலிய) மாலைகள், முலையில் ஆட - (உங்கள்) கொங்கைகளில் அசையவும், விழி குழையில் ஆட - (உங்கள்) கண்கள் காதுகளில் தாக்கவும், விழை கணவர் - (நீங்கள்) விரும்பும் (உங்கள்) கணவருடைய, தோள் மலையில் - தோளாகிய மலையை, ஆடி - தழுவி, வரும் - (அம்மலையில் விளையாடி) வரும், மயில்கள் போல வரும் - மயில்களைப் போல் வருகின்ற, மடம்

நல்லீர் - இளம் பருவமுடைய அழகிய பெண்களே ; கடைகள் திறமின்—.

வி - ரை.—நீண்டகன்ற கண்களாதலால், 'விழி. குழையிலாட' என்றார். ஆடல் - தழுவல்; இதனை, 'தடங்கண்கள் குவளை பூப்பத் தையலோடாடு மன்றே,' [சீவகசி - அநக] என்றதனாலறிக. மடவாரை மயிலென்ற தனல், அவர் கணவர் தோளை மலையென்றார். மயில்கள் மலையிலாடுதல் போல், அம்மங்கையர் தங்கணவர் தோளைத் தழுவி விளையாடா நிற்பொன்பதாம். இல்லாத் - இதிலுள்ள ஆகாரம் சாரியை; இதன் பகுதியே எதிர் மறைப் பொருளையுணர்த்துதலா நென்க. 'தோண்மலை' என்றது உருவகவணியும் 'மயில்கள் போலவரு மடநலீர்' என்றது உவமையுணியுமாம். (உஉ)

சக. மழலைத்திரு மொழியிற்*சில வடுகுஞ்சில தமிழுங் குழறித்தரு கருநாடியர் குறுகிக்கடை திறமின்.

ப - ரை:—திரு மழலை மொழியில் - அழகிய மழலையாகிய சொற்களால், சில வடுகும் - சில தெலுங்கு சொற்களையும், சில தமிழும் - சில தமிழ்ச் சொற்களையும், குழறி தரு - குழறிப் பேசுகின்ற, கருநாடியர் - கன்னட நாட்டுப் பெண்களே, குறுகி - (உங்கள் வாசலை) அணுகிக்கடை திறமின்—.

வி - ரை:—தன்னட மொழியானது வடுகுத் தமிழுங் கலந்து பேசப்படும் மொழியாதலால், 'சில வடுகுஞ் சில தமிழும்' என்றார். அவ்வாறு பேசினும், அம்மடவார் மொழி செவிக்கின்பம் பயத்தலால், 'மழலைத் திரு மொழி' என்றார். மழலை - இதனை உடும்-தாழிசையிற் காண்க. கருநாடியர்-அண்மை விளிப்பெயர்; கருநடம் - கன்னடம். பா - பே:—*பலவடுகும். (1)

சச. தழுவங் கொழுநர் பிழைநலியத்
தழுவே லென்னத் தழுவியகை
வழுவ வுடனே *மயங்கிடுவீர்
மணிப்பொற் கபாடந் திறமினே.

ப - ரை:—தழுவும் - (உம்மைத் தங்கள் மார்போடு) அணைக்கும், கொழுநர் - (உங்கள்) கணவருடைய, பிழை நலிய - குற்றம் (உம்மை) வருத்துதலால், தழுவேல் - (எம்மை) அணைக்கவேண்டா, என்ன - என்று (நீங்கள்) பிணங்க, தழுவிய கை - (உம்மை) அணைத்த (உங்கள் கணவர்) கைகள், வழுவ - நழுவுதலால், உடனே மயங்கிடுவீர் - அப்போதே மயக்கமடையும் பெண்களே, மணி பொன் கபாடம் திறமின்—.

வி - ரை:—கொழுநர் பிழையாவது - 'பணையெழின் மென்றே னிணைய வந்நாள், பிழையா வஞ்சினஞ் செய்த, கள்வனுங் கடவனும் புணைவனுந் தானே' [குறற் - ௩௧௮] என்றபடி, களவுப் புணர்ச்சியின் போது செய்த வஞ்சினம் பொய்த்துப் போர்மேற் சென்ற வீரர் குறித்த பருவத்தும் வாராமையாம். அதனால் அம்மகளிர் ஊடல் கொள்ளினும், அவர்கள் தங்கணவர் மாட்டுப் போன் புடைமையானும் புணர்ச்சியை விழைதலானும் தம்மைத் தழுவிய கை வழுவுதலும் மயங்கினரென்க. நலிய, வழுவ - இவை காரணப் பொருளில் வந்த வினையெச்சங்கள்: தழுவேல் - எதிர்மறையேவலொருமை வினைமுற்று. பா - பே:—*மனங்குழைவீர். (உச)

சரு. வேகம் விளைய வருங்கொழுநர்
 †மேனி சிவந்த படிநோக்கிப்
 போகம் விளைய நகைசெய்வீர்
 புனைபொற் கபாடம் திறமினே.

ப - ரை :—வேகம் விளைய - மிகவும் விரைவாய், வரும் கொழுநர் - (உம்மைக் கருதி) வரும் (உங்கள்) ஈணவருடைய, மேனி சிவந்தபடி - உடல் சிவந்த தன்மையை, நோக்கி - பார்த்து, போகம் விளைய - (அவர்களுக்கு) இன்பம் தோன்றுமாறு, நகை செய்வீர் - புன்னகை புரியும் பெண்களே, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பொன் கபாடம் திறமின்—.

வி - ரை :—மைந்தர் மகளிர் பால் விரைந்து வருதலை, 'கடியக் கடவுதி பாக, நெடிய நீடின நேரிழை மறந்தே' [ஐங்கு - சஅசு] எனவும், 'பூண்கதில் பாகநின் தேரே பூண்டா, நூக வனமுலைக் கரைவலர் தெறிப்ப, வழதன் னுறைய மம்மா வரிவை' [நற்றி-அக] எனவும், வருமாற்றுகளாக அம்மகளிர், தங்கேள்வர் தம்பால் விரைந்து வருதலைக் கண்டு அவர்களைப் பரிசுசித்துப் புரிந்த புன்னகை அவ்வாடவர் வருத்தத்தைப் போக்கி அவர்களுக்குக் களிப்பூட்டுதலால், 'போகம் விளைய நகை செய்வீர்' என்றார். பா - பே:—
 † விழிகள். (உரு)

சக. சொருகு கொந்தளக மொருகை மேலலைய

ஒருகை கீழலைசெய் துகிலொடே

திருவ னந்தலினு †முகம் மலர்ந்துவரு

தெரிவை மீர்கடைக டிறமினே.

ப - ரை :—ஒரு கை கீழ் - ஒரு கையின் கீழே, அலை செய் - (காற்றால்) அசையும், துகிலொடு - (மெல்லிய) ஆடையோடு, ஒரு கை மேல் - மற்றொரு கையின் மேல், கொந்து - பூங் கொத்துக்களை, சொருகு - அளகம் - முடிக்குங் கூந்தல், அலைய - அசையும்படி, அனந்தலினும் - (நீங்கள்) தூங்குங் காலத்தும், திரு முகம் - (உங்கள்) அழகிய முகம், மலர்ந்து வரு - மலர்ச்சியுற்றுத் தோன்றும், தெரிவைமீர் - பெண்களே, கடைகள் திறமின்—.

வி - ரை :—தூயிலங் காலத்தும் முகமலர்ச்சியுடன் திகழும் பெண்களே கடைதிறமின் என்பதாம். இத்தாழிசையின் முதலடியின் கருத்து, 'அகிலேந்து கூந்த லொருகையி லேந்தி யசைந்தொருகை, துகிலேந்தி' [தஞ்சை - கோ - கள] என்பதனோடு ஒருவாறு ஒத்திருத்தல் காண்க. உறங்குங் காலத் தும் அத்தெரிவையர் முகமலர்ச்சி யுற்று விளங்குவாரெனின், விழித்திருக்குங் கால் அவர்தம் முகப் பொலிவைப் பற்றிக் கூறவேண்டுவ தின்றென்பதாம். கொத்து - இது கொந்தென மெலிந்து நின்றது. துகிலொடு - ஒடு - உட னிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு. அனந்தலினும் - உம்மை யிழிவு சிறப்பு. பா - பே :—†முகம் மலர்ந்தருளும். (உசு)

சஎ. முலைமீது *கொழுநர்கைந் நகமேவு குறியை

முன் செல்வ மில்லாத வவர்பெற்ற பொருள்போல்

கலைநீவி யாரேனு மில்லாவி டத்தே

கண்ணுற்று நெஞ்சங்க ளிப்பீர்க டிறமின்.

ப - ரை :—கொழுநர் கை - (உங்கள்) கணவர் கை விரல்களி லுள்ள, நகம் - நகங்களால், முலை மீது - (உங்கள்) கொங்கைகளில், மேவு குறியை - பொருந்திய குறிகளை, முன் - முன்பு, செல்வம் இல்லாத - பொருளைப் படைத்தறியாத, அவர் பெற்ற - அவ்வறிய வர் படைத்த, பொருள் போல்-செல்வத்தைப் போல், யார் ஏனும்- ஒருவரும், இல்லா இடத்து - இல்லாத தனியிடத்தில், சலை நீவி - கச்சை யலிழ்த்து, கண் உற்று - (அந்நகக் குறிகளை) பார்த்து, நெஞ் சம் சுளிப்பீர்கள் - மனத்தில் மகிழ்ச்சி யடையும் பெண்களே, திறமின்—.

வி - ரை :—நித்திய தரித்திரருக்கு நிதித் குவியல் கிடைத்தால், அவர் கள் அச்சத்தின் மிகுதியால் பிறறியா வண்ணம் அப்பொருட் குவியலைத் திறந்து பார்த்துப் பெருமகிழ்ச்சி யுறதல் போல், அம்மடந்தையரும் தங்கள் கொங்கைகளில் புதியனவாய்த் தோன்றிய தங்கேள்வர் நகக் குறிகளை நாண மிகுதியால் பிறறியா வண்ணம் தனியிடத்திற்கண்டு சுளிப்புற்றன ரென்பதாம். ‘புருவத்தை நெறித்து’ என்னுஞ் செய்யுளில், ‘சரசத்தை வீளைத்து முலைக் கிரி, புனகிக்க விணைத்து நகக்குறி, தனைவைத்து முகத்தை முகத்துட னுற் மேவி’ [திருப்பு] என்றார் அருணகிரி நாதரும். நகக்குறி, பற்குறிகள் மக னரிக்கே யன்றி யாடலுக்கு முரியன வென்பதை, ‘வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வானெயி றுற்றனவும்’ [கலி - அஅ] என்றதொலறிக. கை, சலை - ஆகு பெயர்கள்; வறியவர் மகளிர்க்கும் பொருள் நகக் குறிக்கும் உவமையாகலின், இஃதுவமை யணிபாற். பா - பே:—*கொழுநென்றன். (௨௭)

சஅ. கடலில் விடமென வழுதென மதனவேள்

கருதி வழிபடு படையொடு கருதுவார்

உடலி னுயிரையு முணர்வையு நடுவுபோய்

உருவு மதர்விழி யுடையவர் திறமினே.

ப - ரை :—கருதி - (உயர்வாக) நினைத்து, வழிபடு - (உம்மை) வணங்குகின்ற, மதனவேள் - மன்மதனுடைய, படை ஒடு - (மலர்) கணைகள் போலவும், கடலில் விடம் என - திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய விடம் போலவும், அமுது என - அமுதம் போலவும், கருதுவார் - (உம்மை) நினைப்பவராகிய உங்கள் கணவருடைய, உட லின் உயிரையும் - உடம்பிலுள்ள உயிரையும், உணர்வையும் - (அவர் கள்) அறிவையும், நடுவு போய் உருவும் - நடுவில் ஊடுருவிச் செல் லும், மதர் விழி உடையவர் - செருக்கிய கண்களையுடைய பெண் களே, திறமின்—.

வி - ரை :—மன்மதன் கணைகள் ஆடவர் உயிரையும் உணர்வையும் பிளத் தல் போல், அம்மாதர் கண்களும் அவர்தங் கணவருயிரையு முணர்வையும் ஊடு ருவிச் செல்லு மென்பதாம். அம் மெல்லியலார் கண்கள், அவர்தங் கேள்வர் அவர்களேத் தணக்குங்கால் அவர்கட்கு விடம் போல் துன்பத்தையும், மணக் குங்கால் அமுதம் போல் பேரின்பத்தையும் பயத்தலால், ‘விடமென வழு தென’ என்றார். ‘சீங்கிற் றெறுஉங் குறுங்காற் றண்ணென்னும், தீயாண் டப் பெற்றா ளிவன்’ [திருக்கு - ௧௦௪] என்னு மாற்றிக. ‘வேளை வென்ற முகத்தியர்’ [கம்பரா - நாட்டுப் - ௨௪] ஆகலின், ‘மதனவேள் கருதி வழி படு’ என்றார். ‘விடமென வழுதென’ என்பதற்கு விடம் போல் கருமணி யும், அமுதம் போல் வெண்ணிறமுங் கலந்து உருவுமதர் விழி யெனினுயாம்.

‘நஞ்சிடை யமுதல் கூட்டி நாட்டங்க ளான’ [கம்பரா - கோலங்காண் - கடு] எனக் கம்பரும், ‘கடுவு மமிர்தமும் விரவிய விழியினர்.’ [திருப்பு] என அருணகிரி நாதரும் கூறியுள்ளமை காண்க. மலர்மதல் மலரம்புகளாவன:—தாமரை, முல்லை, அசோகு, மா, நீலம் என்பன. ‘உயிரையு முருவு மதர்விழி’ என்றதற்கேற்ப, ‘கண்ணாலுயி ருண்பீர்க்கடை திறமின்கடை திறமின்’ [அஞ்ஞ வதை - கடைதி - க] எனப் பிறரும் கூறியுள்ளமை காண்க. ‘படையொடுஉருவு மதர் விழி’ என்க. கடலில் என்பதை அமுது என்பதனோடுங் கூட்டுக. இது முதலிலே விளக்கணியாம். விடமென, அமுதென, படையொடு - இவற்றிலுள்ள என, ஒடு என்பவை உவம உருபிடைச் சொற்கள். மதனவேள் - இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இத்தாழிசையில் உவமையணியு முள்ளமை காண்க. (உஅ)

சக. முறுவன் மாலையொடு தரள மாலைமுக
மலரின் மீதுமுலை முகிழினுஞ்
சிறுநி லாவமுதின் மிகுநி லாவமுன
வருந லீர்க்கடைக டிறமினே.

ப - னை:—முகம் மலரின் மீது - முகமாகிய தாமரை மலரில், முறுவல் மாலை - (தோன்றும்) புன்னகையின் தன்மை, சிறு நிலாவும் - இளநிலாவின் ஒளியையும், முலை முகிழின் (மீது) - முலைகளாகிய கோங்கரும்புகளில், தரளம் மாலை - (அணிந்த) முத்து மாலைகளினொளி, அதின் - அதைக் காட்டிலும், மிகு நிலாவும் - சிறந்த நிலாவின் ஒளியையும், என - (ஒக்கும்) என்று (கண்டோர்) சொல்லும் படி, வரு நலீர் - (நடந்து) வரும் அழகிய பெண்களே, கடைகள் திறமின்—.

வி - னை:—முகத்தில் தோன்றும் புன்னகை இளமதியி னொளியையும் கொங்கைகளி லணிந்த முத்துமாலை உவமதியி னொளியையு மொக்குமென்பதாம். புன்னகை புரியுங்கால் பற்கள் சிறிது வெளியில் தோன்றுதலால், ‘சிறு நிலா’ எனப்பட்டது. அது - என்றது புன்னகையி னொளியை. முகிழ் - கோங்கரும்பு; கோங்கரும்பைக் கொங்கைகளுக் குவமையாகக் கூறுதலை, ‘யாணர் கோங்கி ளவீர்முனை யெள்ளி, பூணகத் தொடுக்கிய வெம்முலை’ [சிறுபாண்உடு - உசு] எனவும், யாணர் கோங்கின் மென்முகிழ் முலை’ [ஆரி - பாகவ - கோபியர்துகில் - கசு] எனவும் வருவனவற்றாலறிக. முகிழ் மென்பதற்குத் தாமரை யரும்பெனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். [இந்தால் ௩௦, ௩௧-, தாழிசைகளைப் பார்க்க.] முகமலர், முலைமுகிழ் - உருவகவணிகள்; மாலையொடு - ஒடு இசை நிறை; முகிழினும் - உம்மை அசைநிலை. ஒக்கும் என்பது இசையெச்சமாய் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளில் நீரணிதைப் பொருள்கோள் (யதாஸத்யாலங்காரம்) அமைந் துள்ளமை காண்க. (உக)

௩௦. முருகின் சிவந்த கழுநீரு
முதிரா விளைஞ ராருயிருந்
திருகிச் *செருகுங் குழன்மடவீர்
செம்பொற் கபாடந் திறமினே.

ப - னை:—முருகின் - தேனையுடைய, சிவந்த கழுநீரும் - செங்கழுநீர் மலர்களையும், முதிரா - (பருவம்) நிரம்பாத, இளைஞர் -

இளைபவராகிய (உங்கள்) கணவருடைய, ஆர் உயிரும் - சிறந்த உயிரையும், திருகி செருகும் - முறுக்கி முடிக்கும், குழல் மடவீர் - கூந்தலையுடைய பெண்களே, செம் பொன் கபாடம் திறமின்—.

வி - ரை :—காமுகராய விளைஞர் மாதர்களின் முகம், மார்பு, கூந்தல் முதலிய உறுப்புக்களைக் கண்டு மனமுருகுவ ராதலால், அவருயிரைத் திருகிச் செருகும் குழல் எனப்பட்டது. ‘உருகுஞ்சர ருயிருண்டன வுணர்வுண்டன வொழுக, திருகுங்குழ லரமங்கையர் திறமின்கடை திறமின்’ [தக்கயா - ௧௩] என்னுந் தாழிசையின் பொருள் இங்குப் பெரிதும் ஒத்திருத்தலைக் காண்க. மகளிர் தங்கூந்தலில் குவளை மலரணிதலை, ‘குவளை நாமுங் கூந்தல் தேமொழி, [நற்றி - ௨௧௨] என்றதனால்திக. இந்நூல் கூட, எச-ம் தாழிசைகளையும் கோக்குக. முருகு - வாசனை யெனினுமாம். இதிலுள்ள இன் சாரியை; இளைஞர் - இதிலுள்ள ஞ் - பெயரிடைநிலை; மடவீர் - விளிப்பெயர்; இதன் முதல் வேற்றுமை மடவார். இத்தாழிசையில் பல பொருள்கள் பொதுவாகிய ஒரு தன்மையில் முடிந்துள்ளமையால், இஃதொப்புமைக் கூட்ட வணியாம். (தல்ய யோகிதா லங்காரம்) 11A - பே :— * சொருகும். (௧0)

ருக. மெய்யில் னைத்துருகிப் பையவ கன்றவர்தா
மீள்வரெ னக்கருதிக் கூடல்வி னைத்தறவே
கையில னைத்தமணற் கண்பனி சோர்புனலிற்
கரையவி முந்தமுவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

ப - ரை :—மெய்யில் அணைத்து - (உம்மை விட்டுப் பிரியுங்கால் உம்மைத் தங்கள்) மார்பில் அணைத்துக்கொண்டு, உருகி - (உங்கள் பிரிகிற்கு மனம்) குழைந்து, பைய - மெல்ல, அகன்றவர் தாம் - (உமக்குத் தேறுதல் கூறிப் போரின் பொருட்டு உம்மைவிட்டு) நீங்கிய (உங்கள்) கணவர்கள், மீள்வர் - (குறித்த பருவத்தில் உம்மிடம்) திரும்பி வருவார், என கருதி - என்று நினைத்து, கூடல் வினைத்து - (மணலில்) கூடல் சுழியை (வட்டமாய்) வரைந்து, அடல் - (அக்கூடல் சுழி கூடாமல்) நீங்க, கையில் அணைத்த மணல் - (அக்கூடலிழைக்க உங்கள்) கையால் சேர்த்த மணலானது, பனி கண் சோர்-குளிர்ந்தகண்களிலிருந்துசொரியும், புனலில் - நீரால், கரைய - கரைந்து போகும்படி, விழுந்து - (அம்மணல்மேல்) விழுந்து, அழுவிர் - அழுகின்ற பெண்களே, கடைதிறமின் திறமின்—.

வி - ரை :—தங்கொழுநரைப் பிரிந்த மகளிர் கூடலிழைக்க, அது கூடாமற் போகவே ‘பெரிதும் வருந்தினரென்பதாம். ‘மெய்யி லணைத்துருகி’ என்றதனால், தலைவர்கட்குத் தலைவியர் மாட்டுள்ள வன்பும் ‘விழுந்தமுவீர்’ என்றதனால், தலைவியர்கட்குத் தலைவர் மாட்டுள்ள வன்பும் நன்கு புலனும். கூடல் வினைத்தலாவது - தலைவரைப் பிரிந்த தலைவியர் மணலில் வட்டமாக ஒரு கோட்டை வரைந்து அதனுட் புறத்தில் அக்கோட்டைச் சுற்றிப் பல சிறு கோடுகள் சுழித்து, இவ்விரண்டாய் எண்ணுங்கால் சுழிகள் ஒற்றையானால், பிரிந்த தலைவர் விரைவில் வாராரெனவும், இரட்டையானால் அவர் விரைவில் வந்து கூடுவாரெனவும் குறி பார்ப்பதாம். அவ்வாறியற்றி யெண்ணுங்கால், சுழிகள் ஒற்றையானமையால், அம்மகளிர் வருந்தலாயினரென்க. இதனை ‘கிதைக்கின்ற தாழியென் றுழியைச் சீறித்தன் சீரடியால், உதைக்கின்ற நாயகம்’ [திருவிரு - ௧௪] எனவும், ‘ஓடை மாமத யானையு கைத்தவன், கூடு

மாகில் நீ கூடிடு கூடலே' [நாச்சி - திரு- ச] எனவும்; ; ஆழி திருத்திச் சதிச் கணக் கோதினை யாமலைய, [திருக்கோ- கடுசு] எனவும், 'குன்றது கூடுகெனக் கூறிமுத்த வார்மணல்மேல், அன்றங் கணியிழையா ளாழி யிழைத்தாளே' [சீவகசி - ககநா] எனவும் 'மைம்ம ற்த்த நீல்வொண்கண் வார்பு னற்சொ ரிந்தி யாழ், கைம்ம ற்த்த கூட லெண்ணி மெல்லி ரல்கள் கன்றின' [நைட - கைக் கிலை-ச] எனவும் ஆன்றோர் கூறியவற்றா னுணர்க. கூட லாவது:-அரிவையர் தங் கண்களோ மூடிக்கொண்டு மணலில் வட்டமாச ஒரு கோட்டை வரையின், அதன் முதலுங் கடையும் ஒன்று கூடின, தங்கேள்வர் தம்பால் விரைவின் வந் தெய்துவ ரென்பதையும் இல்லையேல், அவர்கள் வாராரென்பதைய முணர்த்துங் குறியெனவும் கூறுவர். அணைத்தல் - சேர்த்தல் ; இதனை, 'இணைத்த கோதை மணைத்த கூந்தல்' [திருமுருகு - உ00] என்பதற் காண்க. மெய் - பொருளாகு பெயராய் மாற்பைக் குறித்தது ; பெரியாகிய உடலை மெய்யென்றது மங்கல வழக்கு ; மணல் - எழுவாய் ; கையில், புனலில்-இவ்விரண்டும் உருப மயக்கம்.

ருஉ. செருவிள நீர்பட வெம்முலைச்

செவ்விள நீர்படு சேயரிக்க

கருவிள நீர்பட ஆடுவீர்

கனாகநெ டுங்கடை திறமினே.

ப - ரை:-செரு - (கலவி) போர்க்குரிய, வெம் முலை - (கண்டோர்) விரும்பும் (உங்கள்) கொங்கைகளாகிய, செவ்விள நீர் - செவ்விள நீர்க்காய்களின், இள(மை) நீர்(பை)பட - இளந் தன்மை யழியவும், செம் அரி படு - சிவந்த கோடுகள் பொருந்திய, கருவிளம் - கருவிள மலர் போன்ற கண்களிலிருந்து, நீர்பட - நீர் பெருகவும், ஊடுவீர் - (உங்கள் கணவரோடு) பிணங்கும் பெண்களே, கனகம் நெடு கடை திறமின் —.

வி - நை:-கொங்கைகளி னினந்தன்மை யழிதலாவது - அவை பசில நிறமடைதல் ; இளமகளிர் தங்கணவரைத் தணந்தால் கொங்கை, முகம் முதலிய வுறுப்புக்கள் பசில நிறமடைதலும், அவர்களைப் புணர்ந்தால் அப்பசில நீங்கலு மியல்பு ; இதனை, 'பொங்கார்மெல் விளங்கொங்கை பொன்னே பூப்ப, பொருகயல்கண் ணீரரூம்பப் புலவி தந்து' [திருநெடு - கள] எனவும், 'ஒரு நாள்நீ ரளிக்குங்கால் ஒளிசிறந் தொருநாள்தீர், பாராட்டாக் கால்பசுக்கும் துதல்' [கலி - உடு] எனவும் 'ஊருண் கேணி யுண்டுறைத் தொக்க, பாசியற்றே பசிலை காதுவர், தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி, விடுவுழி விடுவுழிப் பசுத்த லானே' [குறுந் - ௩௬௬] எனவும் வருமாற்றாணிக. முலைச் செவ்விளநீர் - உருவகவணி ; வெம்மை - விரும்பல் ; 'வெம்மை வேண்டல்' [தொல்கா - உரி - ௩௬௮] என்றமை காண்க. கருவிளம் - உவமையாகு பெயராய்க் கண்களைக் குறித்தது. இச்செய்யுளில் தீர்பு என்னுஞ் சொல்லணி யுள்ளமை காண்க. (ருஉ)

ருங. அளக பாரமிசை யசைய மேகலைகள்

அவிழ வாபரண மிவையெலாம்

இளக மாமுலைக ளிணைய ருமல்வரும்

இயன வீர்கடைக டிறமினே.

ப - ரை:-அளகம் பாரம் - கூந்தலாகிய சுமை, மிசை அசைய - (தலை)மேல் அசையவும், மேகலைகள் அவிழ - (இடுப்பி

லணியும்) மேகலாபரணங்கள் சூலையவும், ஆபரணம் இவை எலாம் - (மற்று முள்ள) ஆபரணங்களோடு இவைகளெல்லாம், இளக - (ஒன்றாய்) அசையவும், மா இணை முலைகள் - பருத்த இரண்டு கொங்கைகளும், அருமல் வரும் - (உம்மைவிட்டு) நீங்காமல் வரும், இயல் நல்லீர் - தன்மையை யுடைய அழகிய பெண்களே, கடைகள் திறமின்—.

வி - னா :—பெண்கள் நடக்குங்கால், கூந்தல் முதலியன அசைதலியல் பாதலால் இவ்வாறு கூறினார். இளகல் - அசைதல், இதனை, 'ஆறுசெல் வம்பலர் காய்பசி தீர, சோறடு குழிசி யிளக விழுஉம்' [பெரும்பா - ககடு - ககசு] என்றதனாலறிக. மேகலை - மகளிர் தமது இடையிலணியும் ஒருவகை யணி; 'எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை' எனவும், 'எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை' [திரு முருகு - அடி - கக - உரை] எனவும் மேகலையின் தன்மை வேறுபட்டு வழங்குமாறு காண்க. மா - அழகெனினுமாம். மகளிர் நடக்குங்கால், கூந்தல் முதலியன அசையும் இயல்பாகிய தன்மை இத்தாழிசையில் அமைந்துள்ளமையால், இது தன்மை நவீந்தி யனியாம். (௩௩)

௩௪. மதுர மானமொழி பதற வாள்விழிசி
வப்ப வாயிதழ்வெ ளுப்பவே
அதர பானம்மது பான மாகவறி
வழியு மாதர்கடை திறமினே.

ப - ரை :—மதுரம் ஆன மொழி - இனிமையாகிய சொற்கள், பதற - தடுமாறவும், வாள் விழி சிவப்ப - வாள்போன்ற கண்கள் சிவக்கவும், வாய் இதழ் வெளுப்ப - வாயின் உதடுகள் வெளுக்கவும், அதரம் பானம் - (நீங்கள் உங்கள் கொழுநர்) இத்தழைச் சுவைத்தலால், மது பானம் ஆக - கள்ளீப் பருகினும்போல, அறிவு அழியும் மாதர் - அறிவு சூலையும் பெண்களே, கடை திறமின்—.

வி - னா :—புணர்ச்சிக் காலத்தில் மகளிர்க்கு வாய் வெளுத்தலும் கண் சிவத்தலும் மியல்பு. 'செய்ய வாய்வெளுப் பக்கண் சிவப்புற.....பொய்கை காதல்கொ முநரும் போன்றதே' [கம்பரா - நீர்விளை - கசு] எனவும், 'தடங்கண் சிவப்ப விதழ்விளர்ப்ப.....முயங்கினுள்' [விநாயகபு - இரத்திரன் சாப - கள] எனவும், 'கலவியிலே தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண்' [தனிப் - க - படிக்காச - ள] எனவும் வருமாறு காண்க, 'வாயிற் சிவப்பை விழிவாங்க, மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்க' [தா - சுசு] என்பர் பின்னும்; காமமிருதியாலும் தங்கேள்வர்களின் அதரபானமாகிய மதுவை யுண்டமையாலும் அம்மாதர் மொழிபதறி அறிவிழந்தன ரென்க. மகளிர் மைந்தர்களின் அதரபான மருந்துதலை, 'சுரர்க ளுக்கழு தங்கொ டுத்தவர் சோதி வாயமு தங்கொடார்' [திருவரங் - கலம் - உள] என்றதனாலறிக. வாள்விழி - ஒளியையுடைய கண்களெனினுமாம். அதரம் = கீழுதடு; மேலு தட்டை ஓட்டமென்ப. மாதர் - அண்மை விளி; ஆக - உவம உருபு. பா - பே :—மதுபானமாகி. (௩௪)

௩௫. தங்குகண் வேல்செய்த புண்களைத்
தடமுலை வேதுகொண் *டொற்றியுள்
செங்கனி வாய்மருந் தூட்டுவீர்
செம்பொ டனெடுங்கடை திறமினே.

ப - ரை :—தங்கு கண் - (கேள்வர் மார்பிற் சென்று) படிந்த (உங்கள்) கண்களாகிய, வேல் செய்த புண்களை - வேலாபுத்தால் உண்டாகிய (காமமாகிய) புண்களை, தட முலை - பருத்த கொங்கைகளிலிருந்து உண்டாகும், வேது கொண்டு ஒற்றியும் - வெப்பத்தாலழுத்தி, செம் களி - சிவந்த கோவைக்களி போன்ற, வாய் மருந்து - வாயிலிருந்து சுரக்கும் (நீராகிய) அமுதத்தை, ஊட்டுவீர் - உண்பிக்கும் பெண்களே, செம் பொன் - சிறந்த பொன்னாலாகிய, நெடு கடை திறமின்—.

வி - ரை :—புண்பட்டவர்க்கு வேதுகொண் டொற்றி மருந்தாட்டுத வியல்பாதலால், அம்மடந்தையருந் தங்கண்களாகிய வேல் தைத்தலால், தங்கொழுநர்க் குண்டாகிய காமநோயாகிய புண்களைத் தங் கொங்கை வேதின லொற்றித் தங்கள் வாய் மருந்தாட்டி யாற்றின ரென்க. ‘பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி; லாலெடு றாறியநீர்’ [திருக்கு - ககஉக] எனவும், ‘ஊறுநீரழு தேய்க்கு மெயிற்றாய்’ [கலி-உ௦] எனவும், ‘முள்ளையிற் றமிழ்த் ழுறுஞ் செவ்வாய்’ [குறுந் - உஅசு] எனவும் ஆன்றோர் கூறினமை யின் ‘வாய் மருந்து’ என்றார். முன் செய்யுளில் அரிவையர் அதரபானம் துகர்ந்தமை மொழிந்து, இச்செய்யுளில் அவர்கள் தங்கேள்வர்க்கதனை யூட்டி னமை கூறினார். ‘கூரெயிற்றார் குவிமுலைப் பூனோடு, மார னெப்பார் மார் பணி கலவி, அரிவைய ரமிர்த பாணம், உரிமை மாக்க ளுவகையமிர் துய்ப்ப,’ [பரிபா-அ-ககஅ-கஉக] என்றமையு மிங்குக் கவனிக்கத் தக்கது. புண்களை - புண்களிலென உருபு மயக்கமாய்க் கொள்ளலுமாம்; முலை வேது, வாய் மருந்து - ஐந்தனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை; ஒற்றியும் - உம்மை அசை நிலை. பா - பே :—* ஒத்தியும் மணிக்கடை. (நக)

பொருங்கண் வேலினோர் மார்பி னூடுருவு

புண்க டரவிரு கொங்கையின்

கருங்கண் வேதுபட ட்வொற்றி மென்கைகொடு

கட்டு மாதர்கடை திறமினே.

ப - ரை :—பொரும்- (ஒன்றோடொன்று) தாக்கும், கண் வேல்- (உங்கள்) கண்களாகிய வேல்கள், இனோர் மார்பின் - (உங்கள் கணவராகிய) இனையவர்களின் மார்பில், ஊடுருவு - ஊடுருவிச் செல்லுதலா னுண்டாகும், புண்கள் தீர - (காமமாகிய) புண்கள் நீங்கும்படி, கரு கண் - கரிய கண்களையுடைய, இரு கொங்கையின்- (உங்கள்) இரண்டு தணங்களின், வேது பட ஒற்றி - வெப்பம் பொருந்த அழுத்தி, மென் கை கொடு - (உங்கள்) மென்மையாகிய கைகளால், கட்டு மாதர் - தழுவும் பெண்களே, கடை திறமின்—.

வி - ரை :—புணர்ச்சிக் காலத்தில் ஆடவர்க்கு மகளிர்க்கு முடல்வெதும்ப லுண்மையால், ‘கொங்கை வேது’ என்றார். புண்ணுற்றோர்க்கு வேது கொண்டொற்றிப் புண்ணின்மேல் கட்டுத வியல்பாதலால், அப்பேதையருந் தங் கொழுநர்க்குற்ற காமமாகிய புண்ணைப் போக்கத் தங்கொங்கையாகிய வேதின லொற்றித் தங் கைகளால் கட்டின ரென்க. ‘உறைமலி யுய்யானோ யூர்சுணங்கு மென்முலையே தீர்க்கும் போலும்’ [சிலப் - எ - அ] எனவும், ‘மணந் குழலிவன் வடிக்கண். செய்த மம்மர் வெந்நோய், சுணங்கணி வன முலை யல்லது தீர்க்கலா’ [பாண் - கோ - சஉ - ம் செய் - மேற்கோள்] எனவும் வருமாறு காண்க. ‘தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து’ [திருக்கு-]

கககஉ] என்றபடி, அம்மடந்தையர் தங் கணவர்க்குத் தந்த காம நோயைத் தாமே போக்கின ரென்பதை இவ்விரு செய்யுட்களிலும் கூறியுள்ளமை காண்க. இவ்விரு செய்யுட்களும் காரண காரியத் தோன்ற வமைந்துள்ளமை யால், இவை ஏதுவணியாம். (ஹேதுவல்லக்காரம்) பா - பே:—†ஒத்தி. (௯௬)

௩௭. இடையி னிலையரி திறுமிறு மெனவெழா
எமது புகலிட மினியிலை யெனவிழா
அடைய மதுகர மெழுவது விழுவதாம்
அளக வனிதைய ரணிகடை திறமினே.

ப - ரை:—மதுகரம் அடைய வண்டுகளெல்லாம், இடையின் நிலை - (உங்கள்) இடுப்பு (நிலை பெற்று) நிற்பல், அரிது - அருமையாம், இறும் இறும் - (அது) முறிந்து போகும், என எழா - என்று (மேலே) எழுந்தும், எமது புகல் இடம் - எமது அடைக்கலத்திற் குரிய விடம், இனி இலை - இனி (வேறு) இல்லை, என விழா - என்று (மீண்டும்) விழுந்தும், எழுவது விழுவது ஆம் - (இவ்வாறு மேலே) எழுவதும் (மீண்டும்) விழுவது மாகிய, அளகம் வனிதையர் - கூந்தலையுடைய பெண்களே, அணி கடை திறமின் — .

வி - ரை:—முகளிர் கூந்தலில் வண்டுகள் மொய்த்தலை, 'வண்டுபடு கூந்தல் தண்டழைக் கொடிச்சி' [ஐங்கு - உருசு] என்றதனாலாக. அந்நங்கையர் தங்கள் கூந்தலில் முடித்த மலரிலுள்ள தேனைப் பருக வந்த வண்டுகள், தனபாரத்தால் அவர்தஞ் சிற்றிடை வருந்தா நின்றமையால், அவர்கள் கூந்தலில் உட்கார்த்தால் அவர்தம் மெல்லிய துசப்பு முறிந்து போமென்றெண்ணி அவைமேலே எழுவதும் அவைகளுக்கு வேறு புகலிடமின்மையால், அவைகள் மீண்டும் அக்கூந்தலில் விழுவது மாயினவென்க. 'தூலொத்த நேரிடை நொய்மையெண் ணாதுதுண் டேனசையால், சாலத் தகாதுகண் டர்வண்டு கார்கொண்டை சார்வதுவே' [திருக்கோ - சடு] என்னுஞ் செய்யுளின் கருத்து இங்குப் பெரிதும் ஒத்திருத்தலைக் காண்க. நிலை - நிற்பல்; இஃதிப் பொருள் தருதலை, 'வெளிறி னோன்காழ்ப் பணைநிலை முனைஇ' [புறநா - உரு] என்றதனாலாக. இடையின் - இதில் இன் அல்வழிச் சாரியை. இச்செய்யுளில் வண்டுகள் இயல்பாய் எழுதல் விழுதலை, 'இடையினிலை.....என விழா' எனக் கவி தன் கருத்தை யேற்றிக் கூறியிருத்தலால், இது தந்திரப் பேற்ற வணியாம். (௯௭)

௩௮. உபய தன்மசையி லொடியு மிடைநடையை

ஒழியு மொழியுமென வொண்சிலும்

பபய மபயமென வலற நடைபயிலும்

அரிவை மீர்கடைக டிறமினே.

ப - ரை:—உபய தனம் அசையல் - (உங்கள்) இரண்டு கொங்கைகள் அசைந்தால், இடை ஒடியும் - (உங்கள்) இடுப்பு முறிந்து போகும், நடையை - (ஆதலால் நீங்கள்) நடத்தலை, ஒழியும் ஒழியும் - விடுங்கள் விடுங்கள், என - என்று சொல்வது போலவும், அபயம் அபயம்—, என - என்று முறையிடுவது போலவும், ஒண் சிலம்பு - (உங்கள் கால்களிலணிந்த) ஒளி பொருந்திய சிலம்புகள், அவை - ஒலிக்கும்படி, நடை பயிலும் - நடாப்பரியும், அரிவைமீர் - பெண்களே, கடைகள் திறமின் — .

வி - ரை :—தனபாரத்தைத் தாங்காமல் இடை முறியு மாதலால், மடவீர், நீர் துமது நட்டையெ யொழியு மெனச் சிலம்புகள் முறையிட லாயின வென்பதாம். ‘வல்லெ னப்புடைக் குந்தன வன்பொறைக், சில்லெ னக்கரு தும்மருங் கிற்றிடும், மெல்லெ னப்பதம் வைத்துமி தித்துமன், செல்லெ னப் பொற்சி லம்புகி லம்புமால்’ [அரிச் - ௫ - விவாக கா - ௨௦௪] எனவும் ‘இழை யார் வனமுலை வீங்கி யிடையிது கின்றது’ [பொன்வண் - ௫௬] எனவும் வரு வன இங்குக் கருதத் தக்கன. இதுவும் நந்திநிற்பேற்ற வணியாம். (௩௮)

ருக. பூவிரி மதுகர நுகரவும்
பொருகய விருகரை புரளவும்
காவிரி யெனவரு மடநலீர்

V.9

கனகநெ டுங்கடை திறமினே.

இச்செய்யுள் மாதர்களுக்குக் காவிரி யாற்றுக்குஞ் சிலேடை:—
மாதர்கள் மேல் கூறுங்கால்:—

ப - ரை :—கரம் - (உங்கள்) கைகளால், விரி பூ மது - மலர்ந்த மலரிலுள்ள கள்ளை, நுகரவும் - (நீங்கள்) பருகவும், பொரு கயல் - (ஒன்றோடொன்று) போர் புரியும் கெண்டைமீன் போன்ற (உங் கள்) கண்கள், இரு கரை - இரண்டு கரை போன்ற கண்ணிதழ்களி னிடையில், புரளவும்— எனவும்,

காவிரி யாற்றின் மேல் கூறுங்கால்:—

விரி பூ - மலர்ந்த மலரிலுள்ள தேனை, மதுகரம் நுகரவும் - வண்டுகள் பருகவும், பொரு கயல் - போர் புரியும் கெண்டை மீன் கள், இரு கரை - இரண்டு கரைகளில், புரளவும்—, காவிரி என - காவிரி நதி போல், வரு மடம் நலீர் - வருகின்ற இளம் பருவ முடைய அழகிய பெண்களே, கனகம் நெடு கடை திறமின்—, எனவும் பொருள் கொள்க.

வி - ரை :—மடவார் கண் பிறழ்ச்சி, காவிரியில் கெண்டை மீன்கள் புரளுதலை யொத்திருந்த தென்பதாம். கண்ணிதழ்களைத் தடாகத்தின் கரைகளாகவும் கண்விழிகளைக் கயல் மீன்களாகவும் இங்குக் கூறியதற்கேற்ப, ‘செழு நீர்த் தடத்துக் கயல்மினிர்த் தாலொப்பச் சேயரிக்கண், அழுநீர் துளும்ப வலமரு கின்றன்’ [திருவிரு - ௨] என்றார் பெரியாரும். ‘கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி’ [சிலப் - ௭ - ௨௫] என்றழையுங் காண்க. மதுகரம் - மதுவைப் பருகும் கை, வண்டு; கயல் - கண்கள், கெண்டை மீன்கள்; இருகரை - இரண்டு கரைபோன்ற கண்ணிதழ்கள்; (காவிரியின்) இருபுறக் கரைகள். மாதர் கண்கள்மேல் கூறுங்கால், கயல், கரை-யென்பன ஆகு பெயராய் முறையே கண்களையும் கண்ணிதழ்களையும் குறிக்கும். இச்செய்யுள் சிலேடையணியாம். (௩௯)

கா. களப வண்டலிடு கலச கொங்கைகளின்
மதியெ முந்துகனல் சொரியுமென்
றளக பந்திமிசை யளிகள் பந்தரிடும்
அரிவை மீர்கடைக டிறமினே.

ப - ரை :—களபம் வண்டல் இடு - கலவைச் சந்தனச் சேற் றைப் பூசுகின்ற, கலசம் கொங்கைகளில் - குடம் போன்ற தனங்

களில், மதி எழுந்து - சந்திரன் புறப்பட்டு, கனல் சொரியும் என்று-
(தன் கதிர்களாகிய) நெருப்பைச் சொரிவான் என்று, பந்தி அள
கம் மிசை - ஒழுங்காகிய கூந்தலின் மேல், அளிகள் பந்தர் இடும் -
வண்டுகள் பந்தலை யமைக்கும், அரிவைமீர் - பெண்களே, கடை
கள் திறமின்——.

வி - ரை :—காமநோயால் வருந்துவோர்க்குத் தண்மதி வெம்மையை
விளைக்கு மாதலால், 'மதியெழுந்து கனல் சொரியும்' என்றார். 'சுடுதியோ
கடல் தோன்றிய திங்களே' [கம்பரா - மிதிவேக்கா - எள்] எனக் கம்பரும்,
'விதுபுவ னத்தே வருகொடு மைக்கோ வினையேன்மேல், கதுவ வழற்றீ வட
வை நிகர்த்தே கதிர்காலும்' [அரிச - பதுமை - சக்தி] எனக் கீழையூர் - சட
கோப தரசரும், 'குளிர்திங்கள் சுட்டுமணி, பூனிலா மென்முலைமேல் போரச்
சொரிந்ததே, நீனிலா வென்னு நெருப்பு' [நளவே - சுயம்வர - ககஉ] எனப்
புகழேந்தியாரும் சுறினமை காண்க. கலச கொங்கை - உவமைத் தொடை;
பந்தர் - பந்தலென்பதன் போலி. இச்செய்யுளில் உவமையும், தந்திரிப்
பேற்றழம் உள்ளமை காண்க. (௪௦)

சூக. வாயிற் சிவப்பை விழிவாங்க

மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்கத்

தோயக் கலவி யமுதளிப்பீர்

துங்கக் கபாடந் திறமினே.

ப - ரை :—வாயின் சிவப்பை - (பவளம் போன்ற உங்கள்)
வாய் இதழ்களின் செந்நிறத்தை, விழி வாங்க - கண்கள் கவரவும்,
மலர் கண் வெளுப்பை - தாமரை மலர்போன்ற கண்களின் வெண்
ணிறத்தை, வாய் வாங்க - (உங்கள்) வாய் இதழ்கள் கவரவும்,
தோயம் - கடல் போன்ற, கலவி அமுது - புணர்ச்சி யின்பமாகிய
அமுதத்தை, அளிப்பீர் - (உங்கள் கணவர்க்கு) கொடுக்கும் பெண்க
ளே, துங்கம் - உயர்வாகிய, கபாடம் திறமின்——.

வி - ரை :—மகளிர் தங்கொழுநரைப் புணருங்கால், வாய் வெளுத்தலுங்
கண் சிவத்தலு மியல்பாதலால், 'வாயிற் சிவப்பை.....வாய்வாங்க' என்
றார். இந்நூல் கூட, ஓசம் - தாழிசைகளிலும் இக்கருத் தமைந்துள்ளமை
காண்க. தோயக் கலவி யமுது - இதனை, தோய் அ கலவி அமுது எனப்
பிரித்து (உங்கள் கணவர் தோள்களை) தழுவும் புணர்ச்சி யின்பமாகிய அவ்வமு
தத்தை யெனினுமாம்; தோயம் அமுது என வியைத்துத் திருப்பாற் கடலில்
தோன்றிய வழுதம் எனினும் பொருந்தும். இதில் 'மலர்க்கண்' என்றது உவ
மையனாக; 'கலவி யமுது' என்றது உருவகவணி; 'வாயிற் சிவப்பை.....
வாய்வாங்க' என்றது மாற்று நிலையணி (பரிவர்த்தனையலங்காரம்) இம்முன்றும்
லிரவி வந்தமையால், இது சேர்வையணியாம், (சங்கீரணவலங்காரம்). (௪௧)

சூஉ. *கூடு மிளம்பிறையிற் குறுவெயர் முத்துருளக்

கொங்கை வடம்புரளச் செங்கழு நீரளகக்

காடு சூலைந்தலையக் கைவளை பூசலிடக்

கலவி விடா'மடவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

* ப - ரை :—கூடும் - (இரு துளியும்) கூடும், இளம் பிறையில் -
இளம் பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியில், குறு வெயர் - சிறு
வேர்வையாகிய, முத்து உருள - முத்துப் போன்ற நீர்த் துளிகள்

உருண்டு (கன்னங்களில்) விழவும், கொங்கை வடம் - தனங்களிலுள்ள (முத்து, பவளம் முதலிய) மாலைகள், புரள - (தமது நிலை தடுமாறி) புரளவும், செங்கழுநீர் - செங்குவளை மலர்களை யணிந்த, அளகம் காடு - கூந்தலாகிய காடு, சூலைந்து அலைய - சூலைந்து அசையவும், கை வளை - கையிலணிந்த வளையல்கள், பூசல் இட - ஆரவாரஞ் செய்யவும், கலவி - (உங்கள் கணவரை) புணர்தலை, வீடா மடவீர் - தவிராத பெண்களே, கடை திறமின் திறமின் — .

வி - ரை :—இங்குக் கூறியதற் கேற்ப, ‘அளக பாரம லேந்துகு லேந்திட, வதன் வேர்வுது லங்கிற் லங்கிட, அவசு மோகம்வ லோந்துத லோந்திட’ [திருப்பு] என்றார் அருணகிரி நாதரும். மயிர்ச் செறிவை நோக்கிக் கூற்றலைக் காடென வியல்பு; ‘முருகலி ழளகக் காட்டை’ [மாறன் - பொருளணி - ககள்] எனவும், ‘அளகக் காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே’ [சகல கலா -] எனவும் தமிழறிஞர் கூறியுள்ளமை காண்க. மகளிர் குவளை மலர்களைத் தங்குந்தலி லணிதல் பண்டைய வழக்காம். இதனை, ‘குவளை நாறங் குவையிருங் கூந்தல்’, [குறுந் - ௩௦௦] எனவும், ‘குவளை யுள்ளகங் கமழுங் கூந்தல்’ [ஐங்கு - ௨௨௫] எனவும் வருமாற்றினறிக. [தா - ௫௦, எசு] பிறை, முத்து - உவமையாகு பெயர்கள். புணர்ச்சிக் காலத்தில் மடமங்கையர்க்கு வேர்வை யரும்பல், வடம் புரளல் முதலிய இயல்பாகிய தன்மைகள் இச் செய்யுளில் அமைந்துள்ளமையால், இது தன்மை நவீந்தி யணியாம். பா - பே :—*கோடும் *மகளிர். (சஉ)

கா. காள்கி யிருக்கக் கலிங்கங் சூலைந்த

கலவி மடவீர் கழற்சென்னி

காள்கி யிருக்கக் கலிங்கங் சூலைந்த

களப்போர் பாடத் திறமினே.

ப - ரை :—காள்கி இருக்க = (நீவிர் அணிந்த) காள்கியென்னும் இடையணி (சூலையாமல்) இருக்க, கலிங்கம் சூலைந்த - (உங்கள்) ஆடை சூலைதற்குக் காரணமான, கலவி - (உங்கள் கொழுநரை) புணர்தலையுடைய, மடவீர் - பெண்களே, கழல் சென்னி - வீர கண்டையை யணிந்த பாதங்களை யுடைய (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், காள்கி இருக்க - காள்கி புரத்தில் (தங்கி) இருக்க, கலிங்கம் சூலைந்த - (அவனையால்) கலிங்க நாடு அழிந்து போன, களம் போர் - களத்தில் நிகழ்ந்த போரை, பாட - (யாம் கிறப் பித்து) பாட, திறமின் - (அதனைக் கேட்டு மகிழுமாறு நீவிர் கதவை) திறவுங்கள்.

வி - ரை :—மடவீர், கலிங்கப் போரைக் கேட்குமாறு கதவைத் திறமின் என்பதாம். காள்கி - மகளிர் தமதிடையிலணியும் ஒருவகை யணி; இவ்வணியின் தன்மையை ௫௩-ம் தாழிசை உரையிற் காண்க. கலிங்கப் போர் நிகழ்ந்த காலே முதற் குலோத்துங்கன் காள்கிபுரத்தி லிருந்தமையை இந்நூல் ௩௦௦, ௩௧௪-ம் தாழிசைகளாலும், அவன் கருணகரனுக்குக் கட்டளை யிட்டமையை ௩௪௨-ம் தாழிசையாலு முணர்க. காள்கி - ஒரு வகை அணி, காள்கிபுரம்; கலிங்கம் - ஆடை, கலிங்கநாடு. கலவி - தொழிற் பெயர்; கழல் - தானியாகு பெயர்; களப்போர் - ஏழனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை. இச்செய்யுள் மடக்கீது என்னுஞ் சொல்லணியாம். மடக்காவது:—ஒரடியிற் பலவிடங்களிலாயினும், பலவடிகளிலாயினும், முன்வந்த எழுத்துத் தொகுதிகளே மீண்டும் வந்து பொருள் வேறுபடுவதாம். மடக்கு எனினும் யமகம் எனினும் ஒக்கம். (சக)

௩௪. இலங்கை யெறிந்த கருணா கரன்றன்
இகல்வெஞ் சிலையின் வலிகேட்பீர்
கலிங்க மெறிந்த கருணா கரன்றன்
கனப்போர் பாடத் திறமினோ.

ப - ரை :—இலங்கை எறிந்த - இலங்கையிலுள்ள (இராவணன் முதலிய) அரக்கரைக் கொன்ற, கருணா ஆகரன் தன் - கருணைக் கிருப்பிடமாகிய ஸ்ரீராமபிரானுடைய, இகல் வெம் சிலையின் - வலிமையைப்போலைய கொடிய வில்லின், வலி கேட்பீர் - பராக்கிரமத்தைக் கேட்க விரும்பும் மெய்களே, கலிங்கம் எறிந்த - கலிங்க நாட்டை யழித்த, கருணாகரன் தன் - கருணாகரத் தொண்டைமானுடைய, கனப் போர் - களத்தில் நிகழ்ந்த போரை, பாட - (யாம் புகழ்ந்து) பாட, திறமின் - (அதனைக் கேட்டுக் களிக்குமாறு நீவிர் நுமதுவாயில் சுதவை) திறவுங்கள்.

வி - ரை :—‘இலங்கை யெறிந்த.....வலி கேட்பீர்,’ என்றதனால், அம்மாநர்கள் சக்கரவர்த்தி நிருமகன்பால் போன்பு பூண்டவர்களென்பது நன்கு விளங்கும். கருணாகரன் வெற்றியின் சிறப்பைக் கருதி ‘கருணாகரன் தன் கனம்’ என்றார். ‘கனங்கொன் யானைக் கடுமான் பொறைய’ [புறநா - இக] என்றமையும் ‘தேன்மி டைந்த தாரினுன் செங்க ளஞ்சி றந்ததே’ [சிவகசி - உளக] எனத் திருத்தக்க தேவர் மொழிந்தமையும், ‘இத்துணையும் இவன் வெற்றியாகலின் இவன் கனமென்றார்’ என நச்சினர்க்கினியர் அதற்குப் பொருள் வரைந்துள்ளமையும், ‘அமர்க்கன மரசன் தாகத் துறந்து’ [சிலப் - உஅ. ௧௮௪] என்றமையும் கவனிக்க. இவ்வாறு கனங்கொள்ளுதலைப் போரின்மூலம் பெறப்ப. ‘உளம்புகல் மறவேந்தன், கனங்கொண்ட சிறப்புரைத் தன்று’ [புறப் - வெ - மா - ௧௮௩] என்றமை காண்க. இலங்கை - இடவாசு பெயர். இலங்கை யெறிந்த - இலங்கை நகரையழித்த வெணினுமாம். கருணாகரன் - தீர்க்க சந்தி, ஆகரம் - இருப்பிடம், கருணைக் கிருப்பிடமானவன் என்பதாம். ‘சிலையின் வலிகேட்பீர்’ என்றது, உடையான் வலியை உடைமையின்மேல் வைத்துக் கூறிய உபநிசா வழுக்காம். (௪௪)

௩௫. பேணுங் கொழுநர் பிழைகளெலாம்
பிரிந்த பொழுது நினைந்தவரைக்
காணும் பொழுது மறந்திருப்பீர்
கனப்போர் சுபாடத் திறமினோ.

ப - ரை :—பேணும் - (நீர்) விரும்பும், கொழுநர் - (உங்கள்) கணவருடைய, பிழைகள் எலாம் - சூற்றங்கள் எல்லாவற்றையும், பிரிந்த பொழுது - (அவர்கள் உழம்பைவிட்டு) நீங்கிய காலத்தில், நினைந்து - எண்ணி வருந்தியும், அவரை காணும் பொழுது - அவர்களைக் கண்ட காலத்தில், மறந்து - (அவர் சூற்றங்களை) மறந்தும், இருப்பீர் - (களிப்போடு) இருக்கும் பெண்களே, கனம் பொன் சுபாடம் திறமின்—.

வி - ரை :—அம்மகளிர் தங்கொழுநர்பால் போன்பு பூண்டவராகலின், ‘பேணுங் கொழுநர்’ என்றார். அவ்வன்பின் பெருக்கலை, அப்பேரையர் தங்காலார் சூற்றங்களைக் கருதாதவராயினும், அவர்கள் பிரிவுத் துன்பம் அவர்களை அவ்வாறு தூண்டியதென்க. தங்கொழுநரைக் கண்டவளவில் அக்குற

றங்களை யெல்லாம் மறந்து மீண்டும் பேரன்பும் பெருங்களிப்பு மெய்துவ ரென் பார், 'மறந்திருப்பீர்' என்றார். 'காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணக் கால், காணேன் தவறல் லவை' [திருக் - ௧௨௮௬] என்னுந் திருக்குறளின் கருத்து இச்செய்யுளின் லமைத்துள்ளமை காண்க. 'ஊடுவே நென்பேன்ம னாநிலையே யவற்காணில், கூடுவே நென்னுமிக் கொள்கையில் நெஞ்சே' [கலி - ௬௭] என்றமையு மிங்குத் கவனிக்க. அலாம் - இது எல்லாம் என்ற தன் இடைக்குறை; இதில் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (சகி)

சுசு. வாச மார்குலகண் மார்பி லாடமது

மாலை தாழ்குமுலின் வண்டெழுத்

தூச லாடவிழி பூச லாட*வுற

வாடு வீர்க்கடைக டிறமினே.

ப - ரை:—வாசம் ஆர் - வாசனைச் சுண்ணம் பொருந்திய, முலைகள் - (உங்கள்) கொங்கைகள், மார்பில் ஆட - மார்பில் குதுங் கவும், மது பாலே தாழ் - தேனையுடைய பலர் மாலைகள் பொருந்திய, குமுலின் - கூந்தலி லிருந்து, வண்டு எழுந்து - வண்டுகள் (பேலே) கிளம்பி, ஊசல் ஆட - ஊசலைப் போல் (இப்புற எப்புறம்) பறக்க வும், விழி பூசல் ஆட - (உங்கள்) கைகள் (ஒன்றொன்றாறு) போர் புரியவும், உறவு ஆடுவர் - (உங்கள் கணவரோடு) உறவாடும் பெண்களே, கடைகள் திறமின்—.

வி - ரை:—'விழிபூசலாட' என்றது. கண்களில் பிறழ்ச்சியா லுண்டா கும் பேரழகை; 'போர்க்கெண்டை வல்ல வாயினால், விலக்குண் டிலா கின்று' [திருவிரு - ௫௭] எனப் பெரியார் பணித்தவையும் ஆதல் விடாக்கி மாணமும் இங்குக் கருத் தக்கவை. பர - பே:—'வண்டு குழிந்து, *உறவாடு மாதர்கடை. (சசு)

சுசு. நேயக் கல்வி மயக்கத்தே

நிகழ்ந்த மொழியைக் கெளரியுரைப்ப

வாயைப் புதைக்கு மடநல்லிர்

மணிப்பொற் கபாடந் திறமினே.

ப - ரை:—நேயம் - ஆன்பை வினைவிக்கும், கல்வி மயக்கத்து - புணர்ச்சியா லுண்டாகும் காம மயக்கத்தில், நிகழ்ந்த மொழியை - (உங்கள் கணவர்களுக்கும், உங்களுக்கு மிடையே) நடந்த சொற் களை, கிளி உரைப்ப - கிளிகள் சொல்ல, வாயை புதைக்கும் - (அவை களின்) வாயை (உங்கள் கையால்) மூடும், மடம் நல்லிர் - இளம் பருவமுடைய அழகிய பெண்களே, மணி - இரத்தினங்களைப் பதித்த, பொன் கபாடம் - பொன்னாலாகிய கதவை, திறமின்—.

வி - ரை:—இரவில் மைந்தரும் மகளிரும் புணருங்கால், அவர்கள் காம மீதுர மனங்களிந்து முறை பிறழ்ந்து பேசிய தகுதியற்ற சொற்களை, 'சொன் னதைச் சொல்லுவங் கிள்ளை' என்றபடி, பகலில் கிளிகள் சொல்லத் தொடங் கின. அவற்றைக் கேட்ட அப்பேதையர் பெரிதும் நாணி, அக்கிளிகளை மேல் பேச விடாமல் அவைகளின் வாயைப் புதைத்தன ரென்பதாம். 'கள்ளுலா நறிய கூந்தல் கலவியி னுரைத்த யாவும், கிள்ளைகள் மிழற்று மாது கேட்டின நிலவு காலும், முன்னொயி நிலங்கச் செல்வி முகிழ்க்கை கோட்டி னானே' [நாடமணம் - ௫௪] என்றமை இங்குக் கவனிக்க. 'வாயைப் புதைக்கும்'

என்பதற்கு, 'நாமும் நம் கணவரும் தனியாய்ப் பேசியவற்றை இக்கிளிகள் பலருமறிய வெளியிடுகின்றனவே, இப்படியு முண்டோ!' என வியந்து, அம்மடவார் தமது வாயைத் தாமே புதைத்துக் கொண்டன ரெனினுமாம். மணிப் பொன் - இரண்டனுரடும் பயனு முடன்தொக்க தொகை; மணி - அழகெனினுமாம். (சஎ)

சாஅ. பொங்கு மதிக்கே தினநடுங்கிப்

புகுந்த வறையை நிலவறையென்

றங்கு மிருக்கப் பயப்படுவீர்

அம்பொற் கபாடம் திறமினே.

ப - ரை:—தினம் - ஒவ்வொரு நாளுந், பொங்கு - மதிக்கு - (ஒளி) மிகுந்த சந்திரனுக்கு, நடுங்கி - (மிகவும்) பயந்து, புகுந்த அறையை - (நீர் உமக்குப் பாதுகாப்பாகக் கருதி) புகுந்த படுக்கை அறையை, நிலம் அறை என்று - புழுக்கறை யென்று நினைத்து, அங்கும் இருக்க - அவ்வறையிலுந் தங்கி இருக்க, பயப்படுவீர் - பயப்படுகின்ற பெண்களே, அம் பொன் கபாடம் திறமின்—.

வி - ரை:—கணவரைப் பிரிந்த மகளிர் தண்கதிரின் வெப்பந் தாங்கி வெளியிலிருக்க வியலாது பள்ளியறையிற் புக, அங்குங் காமவெம்மை வருத்து தலால், அவர்கள் அதனை நிலவறை போல் கருதி வெருவின ரென்பதாம். காம நோயுற்றோரைத் திங்களின் தண்கதிர் வருத்து மென்பதை சுர-ம் தாழிசையிற் காண்க. 'மேவுதண் மதியம்வெம் மதியமாலோ, மென்மலர்ப் பள்ளி வெம் பள்ளியாலோ' [திருவாய் - சு-க-ச] என்றார் பெரியாரும். நிலவறை - பூமிக்குள் அமைக்கப்பட்ட துவாரமில்லாத அறை; இதனைப் பொதியறை அல்லது புழக்கறை எனவும் வழங்குவர். 'ஓதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது, போதார் பிறவிப் பொதியறையோர்' [சிலப் ௧௦, ௧௧௦, ௧௧௧] எனவும், 'புழக்கறை பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தாது' [மணிமே - ௩ - ௧௫] எனவும் வருமாறு காண்க. இதிலடைக்கப் பட்டோர் உடல் வேர்த்து மூச்சுத் திணறித் துன்பெய்துவ ரென்பதாம். அங்கும் - இதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. நிலவறை - ஏழனுரடும் பயனு முடன்தொக்க தொகை.

சுசு. வருவார் கொழுந ரெனத்திறந்தும்

வாரார் கொழுந ரெனவடைத்தார்

திருகுங் குடுமி விடியளவுந்

தேயுங் கபாடம் திறமினே.

ப - ரை:—விடி அளவும் - பொழுது விடியும் வரையிலும், கொழுநர் - (உங்கள்) கணவர்கள், வருவார் என - (உம்மிடம்) வருவாரென்று, திறந்தும் - (கதவை) திறத்தலாலும், கொழுநர் - (உங்கள் கணவர்கள், வாரார் என - வரமாட்டாரென்று, அடைத்தும் - (அதனை) மூடுதலாலும், திருகும் - சுழலும், குடுமி தேயும் - குடுமி யானது தேய்ந்து போகும், கபாடம் திறமின்—.

வி - ரை:—தங் கணவர் குறித்துச் சென்ற பருவம் வந்தமையால், அம் மடந்தையர் தங் கொழுநர் வரவை நாடி இரவு முற்றும் வீட்டிற்கும் வாசலுக் குமாய் அலைந்தன ரென்பதாம். அவர்கள் அடிக்கடி கதவைத் திறப்பதும் மூடுவதுமா யிருந்தமையால், கதவின் குடுமி தேயலாயின தென்க. குடுமிக் கபாடம் - ஒரு வகைக் கதவு; வருவார், வாரார் - முடிந்தோடை. (சக)

எஃ. ஊடு வீர்கொழுநர் தங்கள் பான்முனிவொ
ழிந்து கூடுதலி னுங்களைத்
தேடு வீர்கடைக டிறமி னோவினிய
தெரிவை மீர்கடைக டிறமினோ.

ப - ரை :—கொழுநர் தங்கள் பால் - (உங்கள்) கணவர்களி
டத்தில், ஊடுவீர் - (நீங்கள் சிறிது போது) பிணங்குவீர்கள், முனிவு
ஒழிந்து - (பின்பு) அப்பிணக்கு நீங்கி, கூடுதலின் - (உங்கள் கண
வரை) புணர்தலால், உங்களை தேடுவீர் - உங்களை (நீங்குகளே) தேடு
கின்ற பெண்களே, கடைகள் திறமின்—, இனிய தெரிவைமீர் -
(காண்போர் கண்ணுக்கு) இனிய பெண்களே, கடைகள் திற
மின்—.

வி - ரை :—நீண்ட லூடல் கூடலின்பத்தைக் கெடுக்குமாதலின், 'சிறிது
போது' என்னுஞ் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. 'உப்பமை' தற்றூற் புலவி
யதுசிறிது, மிக்கற்று னின விடல்' [திருக்கு-கூ0௨] என்றார் எயனார். அம்
மடவார் தங்கொழுநரோடு புணருங்கால், பேரின்பக் களிமயக்கத்தின் மிகுதி
யால், தம்மைத் தாம் மறந்து தமது நிலைகுலைந்தா ரென்பார், 'உங்களைத் தேடு
வீர்', என்றார். ஊடுவீர் - முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று; ஊடுபவராய்
எனப் பொருள் கொண்டு முற்றெச்ச மெனினுமாம். 'தேடுவீர் - வினையா
லணையும் பெயர். (௫0)

எக. பண்படு கிளவியை யமுதெனப்
பரவிய கொழுநனை நெறிசெயக்
கண்கொடு கொலைசெய வருளுவீர்
கனகநெ டுங்கடை திறமினோ.

ப - ரை :—பண்படு - இராகம் போன்ற, கிளவியை - (உங்
கள்) இனிய சொற்களை, அமுது என - தேவாமுதம் போன்ற
தென்று, பரவிய - புகழ்ந்து பேசிய, கொழுநனை - (உங்கள்) கண்
வளை, நெறி செய - (உங்கள்) வழிப்படுத்த, கண்கொடு - கண்க
ளால், கொலை செய - துன்பஞ் செய்தலை, அருளுவீர் - அருள் புரி
யும் பெண்களே, கனகம் நெடு கடை திறமின்—.

வி - ரை :—காதலி சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மதம்' [நான்மணி - ௫]
என்றபடி, மனைவியர் அன்பு கனிந்து மொழியு மினிய சொற்கள் காமவேட
கையை மிகுவித்து இன்பம் விளைத்தலால், ஆடவர் அம்மகளிர் மொழியைப்
புகழ்ந்தன ரென்பார், 'கிளவியை அமுதெனப் பரவிய கொழுநன்' எனவும்,
அவர்தம் கண்பிறழ்ச்சி காமநேரையை மிகுவித்துத் துன்புறத்தலால், 'கண்
கொடு கொலைசெய' எனவு மியம்பினார். 'இருகய லணைவிழியே யெனை
யிடர் செய்தவையே' [சிலப்-௭-௧௫] என்றமை காண்க. தங்கண் பிறழ்ச்சியா
லுண்டாகுந் துன்ப நெறியால் அம்மெல்லியலார் தங்கணவர்க் கின்பமே
மூட்டுதலின், 'அருளுவீர்' என்றார். கொலை - துன்பம். இதனை, 'தன்னை
யே கொல்லும் சினம்' [திருக்கு - ௩0௫] எனவும், 'கொல்லக் கரப்பதாங்
கீழ் [நாலடி - ௨௭௯] எனவும் வருவனவற்றிற் காண்க. நெறி செய்தலாவது -
தங்கணவர் பரத்தையர்பால் விழைந்து செல்லாமல், அவர்களைத் தம் வய
மாக்கிக் கொள்ளல். படு-உவம வருபிடைச் சொல். (௫௧)

எஉ. பிழைநி னைந்துருகி யணைவு ருமகிழ்நர்

பிரித லஞ்சிவிடு கண்கணீர்

மழைத தும்பவிர றரையி லேயெழுது

மடந லீர்கடைக டிறமினே.

ப - ரை :—மகிழ்நர் - (உங்கள்) கணவர், அணைவு உறு(து) - (உம்மோடு) கூடியிராமல், பிரிதல் அஞ்சி - (உம்மையிட்டு) நீங்கு தற்குப் பயந்து, பிழை நினைந்து - (அவர் செய்த) பிழையைக் கருதி; உருகி - (மனம்) தளர்ந்து, விடு - (நீங்கள்) சொரிகின்ற, கண்கள், நீர் மழை - (உங்கள்) கண்களிலிருந்து வரும் நீராகிய மழை, ததும்ப - மிகும்படி, விரல் தரையிலே எழுதும் - (கால்) விரலால் நிலத்தில் கீறும்; மடம் நலீர் - இளம் பருவமுடைய அழகிய பெண்களே, கடைகள் திறமின்—.

வி - ரை :—மகிழ்நர் பிழையாவது - இயற்கைப் புணர்ச்சியில், 'மெல்லிய லரிவைகின் னல்லகம் புலம்ப, நின்றறந் தமைகுவ னுயி னென்றறந், திர வலர் வாராவைகல், பல்வாருக யான் செலவுறு தீகவே' [குறுந்—கருள்] எனச் சூளுரை மொழிந்த ஆடவர் அம்மொழியை மீறி, தம் மனைவியரைப் பிரிந்து போர்க்குச் செல்லக் கருதினமையாம். அவ்வாடவர் பிரிவைப் பொறுமல், 'நீரிதழ் புலராக்கண் ணிமைகூம்ப வியைபவால்' [கலி - எ0] எனவும், 'பொங்கரி பரந்த வுண்டண், அங்கலிழ் மேனி யசைஇய வெமக்கே' [ஐங்கு - களச்] எனவும் ஆன்றோர் கூறியபடி, அப்பேதையர் அழுதமை கருதி 'கண்கணீர் மழைததும்ப' என்றார். விரல் தரையிலே யெழுதுதல் என்றது - தங்கேள்வர் செல்வைத் தவிர்க்க வியலாமல், அம்மெல்லியலார் திகைப் படைந்து நங்கால் விரலால் நிலத்தைக் கீறிச் செயலற்று நின்றமையைக் குறிக்கும். முதல்காட்போரில் இராம பிரானிடம் தோல்வியுற்ற விராவணன் செயலற்று நின்ற நிலையை, 'நிறங்க ரிந்திட நில்மலிரல் கிளைத்திட நின்றான்' [கம்பரா - முதற்போர் - உடு0] எனக் கம்பருங் கூறினர். அணைவுறு - ஈறுகெட்ட எதிர்ப்பறை வினையெச்சம்; இதனை அவ்வகைப் பெயரெச்சமாய்க் கொண்டு பொருள் கூறினும் பொருந்தும். கண்கணீர் - ஐந்தனுருபும் பயனு முடன் தோக்க தொகை. (ருஉ)

எங. நக்காஞ் சிக்கும் வடமலைக்கு

நடுவில் வெளிக்கே வேடனைவிட

டக்கா நகத்தே யுயிர்பறிப்பீர்

அம்பொற் கபாடந் திறமினே.

இச்செய்யுள் கருணாகரனுக்கும் மன்மதனுக்கும் சிலேடை :—
கருணாகரன் மேல் கூறுங்கால்:—

ப - ரை :—ந காஞ்சிக்கும் - சிறந்த காஞ்சிபுரத்திற்கும், வடக்கு மலைக்கும் - வடக்கிலுள்ள இமயமலைக்கும், நடுவில் - நடுவி லுள்ள, அ காணகத்து - அந்தக் காட்டையடுத்த, வெளிக்கு - (கலிங்க நாட்டிலுள்ள) வெற்றிடமாகிய போர்க்களத்தில், வேடனை விட்டு - வேடனைப் போன்ற கருணாகரனையே, உயிர் பறிப்பீர் - (பகைவர்) உயிரைக் கவரும் பெண்களே— எனவும்,

மனமதன் மேல் கூறுங்கால்:—

ந காஞ்சிக்கும் - சிறந்த காஞ்சி யென்னும் மேகலாபரணத் திற்கும், வடம் - (முத்து, பவளம் முதலிய) மாலைகளை யணிந்த,

மலைக்கும் - மலைபோன்ற கொங்கைகளுக்கும், நடுவில் - நடுவி லுள்ள, வெளிக்கு - வெற்றிடமாகிய இறப்பினாழகாலும், கான் - (கலவைச் சந்தனத்தின்) மணத்தையுடைய, அ நகத்து - அழகிய மலைபோன்ற கொங்கைகளின் அழகாலும், வேள்தனை விட்டு - பன் மதனை யேவி, உயிர் பறிப்பீர் - (உங்கள் கணாவர்) உயிரைக் கவரும் பெண்களே, அப். பொன் கபாடம் திறமின்—,

எனவும் பொருள் கொள்க.

வி - ரை :—கருணை யேவிப் பனைவருயிரைப் புரிப்பது போல், மன்மதனை யேவித் தன்மனைவருயிரைப் பறிக்கும் பெண்களின் க. கனை வருயிரைப் பறித்தலாவது-மகளிர் நங்கள் இடையழகாலும் கொங்கையழகாலும் தங் கொழுநர்க்குக் காமவேதனை மிகுவித்து அவர்களைத் தம் வயமாக்கிக் கொள்ளுதலாம். வேடன் கிலக்கு, பறவைகளின் உயிரைக் கவர்நல் போல், கருணைகள் தன் பனைவர்களின் உயிரைக் கவர்நல் பகுதி, அவனை 'வேடன்' என்றார். 'வேளி - ஆகாய மெனினுமாம்; பவளி இறப்பிற் குவையாதலை, 'வேளியன்' என்றோ ரிடைபாள்' [கம்பரா-கக்கைப்-உ] என்றதனாலிக. அ- அழகு; [தா - #] வடமலை-முத்குழியைப் பொருளில் எழுதுகும் பபனு முடன் தொக்க தொகையும், பிற்கூறிய பொருளில் இரார்தனுக்கும் பபனு முடன் தொக்க தொகையுமாம். 'வெளிக்கு-உருபுமாக்கம். வேடன், பகம் - உவமை யாகு பெயர்கள்; இச்செய்யுள் சிலேறமடவணியாய். (106)

ராச. செக்கஞ் சிவந்த கழுநீருஞ்

செகத்தி லீளஞ் ராயிரும்

ஒக்கச் செருகும் குழன்மடவீர்

உம்பொற் கபாடம் திறமிறே.

ப - ரை :—செக்க சிவந்த - மிகவும் சிவந்த, கழுநீரும் - செக் கழுநீர் மலர்களையும், இளைஞர் ஆர் உயிரும் - இளைய கைந்தர்களாகிய (உங்கள்) கணாவர்களின் கிறந்த உயிரையும், செகத்தில் - (இந்த) உலகத்தில், ஒக்க செருகும் - ஒன்றாக முடிக்கும், குழன் மடவீர் - கூந்தலையுடைய பெண்களே, உப். - உங்களுடைய, பொன் கபாடம் திறமின்—.

வி - ரை :—இளைய கைந்தர் மகளிர் எழிலைக் கண்டு காழ்த்து, 'பெண் கன்பால் வைத்த சேயம் பிழைப்பரோ சிறியோர் பெற்றால்' [கம்பரா - காட் டுப் - ௧0] என்றபடி, பெருங்காதல் லோயுறுதலன்றி 'தையலார் மயலிற் பட் டோர் தமக்கொரு மதியுண் டாமோ' [திருவிளை - இத்திரன்பதி - ௪] என்ற படி, தமது மதியையு மிழப்பராதலின், 'இளைஞ ராயிரும், கிருகிச் செருகுங் குழன் மடவீர்' எனப்பட்டது. இதனை 10-ம் தாழிசையிலும், மகளிர் கழு நீர்மலர் புனைதலை 10, கூஉ-ம் தாழிசைகளிலும் காண்க. உம்மைகள் இரண் டும் எண்ணிக்கை வந்தன; ஒக்க - இதில் ௨ - பகுதி. இச் செய்யுள் ஒப் புமைக் கூட்டவணியாம். கடை திறப்புச் செய்யுட்கள் பலவற்றில் உவ கைச் சுவை செறிந்துள்ளமை காண்க. 10-ம் தாழிசையிலும் இத்தாழிசை யிலும் சொற்கள் சிறிது வேறுபட்டுப் பொருள் ஒன்றாகவே அமைந்திருத் தலால், இவைகளில் ஒன்று இவ்வாசிரியர் இயற்றிய தன்றெனத் தெரிகிறது. இப்பகுதியிலுள்ள வேறு சில செய்யுட்களும் இவ்வாசிரியர் தன்றென்ப. (10௪)

கடை திறப்பு முற்றிற்று.

௩. காடு பாடியது

காடு பாடியது :—இது காட்டைப் பாடியது என விரிதலால், இரண்டன் தொகையாம். காடு—இங்கே பாலை நிலம் ; பாலை நிலத்தைப் பாடிய செய்யுட்களின் பகுதி யென்பது இதன் பொருளாம். காடென்பது சுடுகாட்டையு முணர்ந்து மாகலின், பாலை நிலத்தின் பகுதியாகிய சுட்டையை யு மிங்கே கொள்க. இதில் இவ்வாசிரியர் பாலை நிலத்திலுள்ள பல்வகை மரங்களையும், விலங்குகளையும், பறவைகளையும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்.

‘மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்’ [தொல்கா—அகத்திணை—ரு] என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் சிறப்பு வகையால் பாலைக்குத் தெய்வங் கூறினரல்லர். ஆனால், ‘தொல்காப்பியனார் பாலைக்கு நிலம் வேண்டிற்றலர் ; வேண்டா மையின் தெய்வமும் வேண்டிற்றலர் ; பிறர் பகவத்யையும் ஆதித் தனையுத் தெய்வமென்று வேண்டுவர்’ [இறை—அகப்—சூத்—க—உரை] என நக்கீரரும், ‘தெய்வம்.....பரிதியஞ் செல்வனும் திகிரியஞ் செல்வியு மெனக் கொள்க’ [சிலப்—பதிகம்—க—உ, பக்—கஅ] என அடியார்க்கு நல்லாரும், ‘கன்னி விடலை காளை மீளி’ [அகப்பொ—உக] என்னுஞ் சூத்திரத்தில் பாலைக்குத் தெய்வம் தூர்க்கை யென நாற்கவிராச நம்பியாரும் கூறியிருக்கின்றனர். இந்நூலாசிரியர், ‘நிறைவித்தா ளுறையுங் காடு’ [தா—எரு] எனவும், ஊடுபோ கரிதணங்கின் காடு’ [தா—அரு] எனவும், ‘அக் கொடிய கானகத்துறை யணங்கு’ [தா—கா] எனவும் கூறுதலால், அப்பழுவர் கருத்தோடு இவர் கருத்து ஒத்திருத்தல் புலனாம். இவ்வாசிரியர் கூறியுள்ள பாலைநில வருணனையும் இதிலமைந் துள்ள தத்துறிப்பேற்ற வணிகளும் கற்றோர் மனத்தைக் கவரத் தக்கனவாம்.

எரு. களப்போர் விளைந்த கலிங்கத்துக்

கலிங்கர் நிணக்கூழ் களப்பேயின்

உளப்போ ரிரண்டு நிறைவித்தாள்

உறையுங் காடு பாடுவாம்.

ப - ரை :—போர் விளைந்த - (பெரும்) போர் நிகழ்ந்த, கலிங்கத்து களம் - கலிங்க நாட்டுப் போர்க்களத்தில், கலிங்கர் - (இறந்து பட்ட) கலிங்க வீரர்களின், நிணம் கூழ் - கொழுப்பாலாகிய கூழை, உளப்பு - (பசியால்) வருந்தும், ஓர் களம் பேயின் - ஒப்பற்ற போர்க்களத்திலுள்ள பேய்களின், இரண்டும் - (வாயிற்றின்) இரு புறமும், நிறைவித்தாள் - நிரப்பினவளாகிய காளிதேவி, உறையும் காடு - வசிக்கும் பாலை நிலத்தை, பாடுவாம் - (இனிச்-சிறப்பித்து) பாடுவோம்.

வி - ரை :—உளப்பு = வருத்தம் ; இஃதிப்பொருள் தருதலை, ‘இலங்கொளி மருப்பிற் கைம்மா வுளம்புநீர்’ [க்வி - கூஉ] என்றதனாலறிக.

உணம்பு = உணப்பு; எதுகை நோக்கி வலித்தல் விகாரமாயிற்று. நிணக் கூழ் - மூன்றனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை; இரண்டு - இச்சொல் எண்ண லாவை யாகு பெயராய் வயிற்றின் இருபுறத்தையு முணர்த்தி நின்றது. நிறை வித்தாள் - வினையாலணையும் பெயர். (க)

எக். பொரிந்த காரைக ரிந்த சூரைபு
கைந்த வீரை*யெ ரிந்தவேய்
உரிந்த பாரையெ றிந்த பாலையு
லர்ந்த வோமைக லந்தவே.

ப - ரை :—பொரிந்த காரை - பொரிந்த காரைச் செடிகளும், கரிந்த சூரை - கரிந்த சூரை மரங்களும், புகைந்த வீரை - புகைந் தெரிந்த வீரை மரங்களும், எரிந்த வேய் - (தீப்பற்றி) எரிந்த மூங் கில்களும், உரிந்த பாரை-(மேல் பட்டை) உரிந்த பாரை மரங்களும், உலர்ந்த ஓமை - காய்ந்த ஓமை மரங்களும், கலந்த - (அப்பாலை நிலத்தில்) கலந்து கிடப்பனவாம்.

வி - ரை :—பொரிந்த, கரிந்த, புகைந்த முதலிய அடைமொழிதனால், அப்பாலை நிலத்தின் வெம்மையும் அங்குப் பசிய மரம் ஒன்றுமில்லை யென்பதும் விளங்கும். வீனைய மரங்களைப் போல் காரை, சூரை, ஓமை முதலியன பாலைக் குரியன வென்பதை 'முட்காற் காரை' [புறநா-உடுஅ] எனவும், 'தான்றியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்கி, காண்றையுஞ் சூறையுங் கள்ளியு மடர்ந்து' [மணிமே - கூ - 40, 43] எனவும் 'ஓமை நீடிடி காள்' [நற்றி - 38அ] என வும், 'அலறுதலை யோமை' [ஐங்கு-நஉக] எனவும், புன்றா ளோமைய சரன்' [குறுந்-உசுப] எனவும் வருமாற்றானறிக. பா - பே :—*பொடிந்த வேல். (உ)

எள. உதிர்ந்த வெள்ளி*னு ணங்கு நெல்லியொ ஹிரப
டுங்கு துள்ளியு லர்ந்தவேல்
பிதிர்ந்த முள்ளிசி தைந்த வள்ளிபி
ளந்த கள்ளிப ரந்தவே.

ப - ரை :—உதிர்ந்த வெள்ளில் - (சுனிகள் உதிர்ந்த) விளா மரங்களும், உணங்கு நெல்லி - உலர்ந்த நெல்லிமரங்களும், ஓடுங்கு துள்ளி - (ஓங்கி வளராமல்) குறுகிய துள்ளிச் செடிகளும், உலர்ந்த வேல் - உலர்ந்த வேல மரங்களும், பிதிர்ந்த முள்ளி - பிளந்த முள் ளிச் செடிகளும், சிதைந்த வள்ளி - (சுழல் காற்றால்) முரிந்த வள் ளிக் கொடிகளும், பிளந்த கள்ளி - பிளந்த கள்ளி மரங்களும், பரந்த - (அப்பாலை நிலத்தில்) பரவி யிருப்பனவாம்.

வி - ரை :—'செறிந்த' என்னுது, 'பரந்த' என்றமையால், இம்மரஞ் செடிகள் அப்பாலை நிலத்தில் ஆங்காங்கு ஒரு சிலவே காணப்பட்டன வென்ப தாம். பாலை நிலத்தில் 'பாரை நெல்லி' [அகநா - கூக] என்றதனால் நெல் வியும், 'பேய்பிளந்த தொக்ககின் றுலர்பெருங் கள்ளி' [சம்பரா - தாடகை - அ] என்றதனால் கள்ளி முதலிய மரங்களும் இருத்தலை யறிக. பா - பே :— *உணங்கு தும்பை. (ங)

எஅ. வற்றல் வாகைவ றந்த கூகைம
டிந்த தேறுபொ டிந்தவேன்
முற்ற லீகைமு ளிந்த விண்டுமு
ரிந்த புன்குநி ரைந்தவே.

ப - ரை :—வற்றல் வாகை - உலர்த்தையுடைய வாகை மரங்
களும், வற்றல் கூடை - (கீர்) வற்றிய கூடைக் கொடிகளும், மடிந்த
தேறு - உலர்ந்த தேற்று மரங்களும், பொடிந்த வேல் - சிதைந்த
வேல் பாங்களும், முற்றல் சகை-முதிர்ந்தையுடைய இண்டங்கொடி
களும், முரிந்த விண்டு - உலர்ந்த மூங்கில்களும், முரிந்த புன்கு -
(சூதையவனியால்) முரிந்த புன்காடங்களும், கிரைந்த - (அங்கு) வரி
சையாய் இருப்பவனாம்.

வி - ரை :—இம் மூன்று செய்யுட்களிலும் பாலை நிலத்திலுள்ள மரங்
கொடிகளைக் கூறினார். வேய், வேல் - இவற்றை ஒருகாற் கிருகாற் கூறி
னார். வினாவற்றிது மிவை மிக்கிருத்தல் கருதிப் போலும். இச்செய்யுளி
லுள்ள வாகை முதலியவற்றில் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. என, என்ம்
தாழிசைகளிலும் உம்மைகளா விரித்துணாக்க. (என) கலந்த (என்) பரந்த
(என) கிரைந்த - இவை அன்காரியை பெறுது வந்த பலவின் படர்க்கை வினை
முற்றங்கள். இவைகளிலுள்ள ஏகாம் சுற்றகை. (சு)

என. தீய வக்கொடிய காண கத்தரைதி
றந்த வாய்தொறுது ஸைந்துதன்
சாயை புக்கவழியாதெ னப்பரிதி
தனாக ரங்கொடுதி னைக்குமே.

ப - ரை :—தீய கொடிய - மிகவுங்கொடிய, அகானகம் தரை -
அந்தப் பாலை நிலத்தில், திறந்த வாய் தொறும் - வெடிந்த விடங்
களிலெல்லாம், பரிதி - சூரியன், தன் சாயை - தனது (மனைவி
யாகிய) சாயா தேவி, புக்க வழி - புஞ்சு விடர், யாது என - எது
வென்று, தன் காய் கொடு - தனது (கிரணங்களுளாகிய) கைகளால்,
துழைந்து - புஞ்சுது, தினைக்கும் - இடைவிடாது தேடுதலை ஒக்கும்.

வி - ரை :—அப்பாலை நிலத்தின் வெடிப்புக்களில் வெய்யவன் கதிரிகள்
துழைந்து, அவன் தன் மனைவியாகிய சாயா தேவியைத் தன் கரங்களால் தேடு
தலை ஒத்திருந்த தென்பதாம். தினைத்தல் - (ஒரு மதாழிலை) இடைவிடாது
பயிலல்; 'ககையா டாயத்து தன்மொழி தினைத்து' [சிலப் - 10 - ககக] என
வும், 'காணலம் பெருந்தறைத் கலிதிரை தினைக்கும்' [ஐங்கு - ககஅ] என
வும் வருமாறு காண்க. தீய - தீமை யென்னும் பண்படியாய்ப் பிறந்த குறிப்
புப் பெயரெச்சம்.

தூரியன் தாயா தேவியைத் தேடிய வரலாறு :—

ஒரு காலத்தில் சூரியனுடைய மனைவியாகிய சம்மியை என்பவன் அவன்
ஒளியைப் போற்றிக் முடியாமல், தன் கண்களை மூடிக்கொண்டான். அத
னால் சூரியன் சினந்து, "பெண்ணே! உன் வயிற்றில் யாவர்க்கும் அச்சத்தை
உண்டாக்கும் புதலவனொருவன் தோன்றுவான்" என அவளைச் சபித்தான்.
அதன்படி இயமன் பிறந்தான். உடனே சம்மியை பயந்து தன் சாயையைச்
சூரியனிடம் வைத்து அவனை விட்டு விலகிப் போனான். பின்பு அவன் "உத்
தர குருநாட்டை யடைந்து பெண்குதிரை வடிவம் பூண்டு காலங்கழித்து வந்
தான். சூரியன் தன் மனைவியின் பிரிவைப் பொறாமல் பெரிதும் வருந்தி அவ
ளைப் பல விடங்களில் தேடி அலைந்தான். பின்பு அவன் பெண் குதிரை வடிவமா
யிருப்பவன் சம்மியையே என்றறிந்து ஆண் குதிரை வடிவத்தோடு அவளைத்
தழுவி அவன் கோபத்தைத் தணித்தான். அப்போது அவ்விருவருக்கும்
அசுவினி தேவர்கள் தோன்றின ரென்ப. சம்மியைக்கும் சாயைக்கும் வேற்
றுமை யின்மை கருதிச் சம்மியையைச் சாயை என்றனர் போலும். (10)

அ. ஆதி கின்ற சிறை வெம்ப ருந்தினிழல்
அஞ்சி யக்கடுவ னாத்தைவிட்
டொடு கின்ற*நிழ லொக்கு நிற்குநிழல்
ஓரி டத்துமுன ிவல்லவே.

ப - ரை :—சிறை வெம்ப ருந்தின் - (ஆகாயத்தில் வட்டமிடும்) சிறகுகளையுடைய கொடிய பருந்துகளின், ஆதிகின்ற நிழல் - அசைந்து செல்லுகின்ற நிழலானது, அஞ்சி - (அப்பாலை நில வெம்ப மைக்கு) பயந்து, அ கறி வனத்தை விட்டு - அந்தக் கொடிய பாலை நிலத்தை விட்டு, ஓடுகின்ற நிழல் ஓங்கும் - ஓடுகின்ற நிழல் ஓங்கி ருக்கும், நிற்கும் நிழல் - நிலைபெற்றிருக்கும் நிழல், ஓர் இடத்தில் - (அங்கு) ஓரிடத்திலாயினும், உள அல்ல - உண்டாயிருப்பனவல்ல—.

வி - ரை :—அப்பாலை நிலத்தில் பறக்கும் பருந்தின் நிழல் பறப்பதின் வெம்பமையை யாற்றுக ஓடுவதை ஒத்திருக்கின்றபடியாம். 'கீழ்க் நிழல்' என்றதற்கு (ஓரான்) நிற்கும் நிழல் எனினுமாம். இப்பொருளில் நிழலென்பதில் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்க தென்பட. பா - பொ :—நிலை நில, † அல்லவால். (சு)

அக. ஆத வம்பருகு மென்று கின்றநிழல்
அங்கு கின்றனுகுடி பெர்னாதப்
பாத வம்புலால்பெ ருது ணங்குவன
பருகு நம்மையென வெருவினியே.

ப - ரை :—ஆதவர் - (வெளியே இருப்பின் அப்பாலை நிலத்தின்) வெப்பம், பருகும் என்று - (நம்பை) உட்கொள்ளவும் என்று, கின்ற நிழல் - (மரங்களின் கீழ்) கின்ற நிழலானது, புலால் பெருகு - (தங்கு) தண்ணீர் கிடைக்காமல், உணங்குவன - உணர்வனவாகிய, அ பாதவம் - அந்த மரங்களும், நம்பை பருகும் என்ற - நம்பை உட்கொள்ளுமென்று, வெருவி - பயந்து, அங்கு கின்ற - அம்மரங்களின் கீழிருந்து, குடிபோனது - கீங்கிப் போயினது.

வி - ரை :—அப்பாலை நிலத்திலுள்ள வெப்பம் மாந்திரமன்றித் தண்ணீர் நின்றி வாடுத் தருக்களும் தங்கள் நிழலைத் தாமே உட்கொள்ளக் கூடுமெனக் கருதி அவைகளின் நிழல் அங்கு கின்றும் விலகிப் போயின தென்பதாம். எனவே, மரங்களி னடியிலும் நிழலில்லை யென்பது விளங்கும். 'கீழிரு விழா வேனிற்குள்' மத்து, பாலை சான்ற சாஞ்சேர்ச் 'தொருசார்' [மதுரைக்கா-நகர - நகச] எனவும், 'விடுசுடர்' நடுவுநின் நடுவலி வீழ்வு, மடியாகத் தொளிக்கு மாரமுற் காண்து' [திருவாரூர் மும் - 3க] எனவும் உருமது காண்க; பாதவம் - வேரால் கீரைப் பருகுவது. இம்முற்ற செய்யுட்களிலும் தந்தறிப் பேப்பலணி யுள்ளமை காண்க. (சு)

அஉ. செந்நெ ருப்பினைத் தகடு செய்துபார்
செய்த தொக்கும்ச் செந்த ரைப்பரப்.
பந்நெ ருப்பினிற் புகைதி ரண்டதொப்
பல்ல தொப்புறு வுதனி டைப்புறு.

ப - ரை :—செம் அ தரை பரப்பு - சென்றிறமாகிய அந்தப் பாலை நிலத்தின் பரவிய விடமானது, செம் நெருப்பினை - சிவந்த

நெருப்பால், தகடு செய்து - தகட்டைச் செய்து, பார் செய்தது ஓக்கும் - பூமியை அமைந்ததை ஒத்திருக்கும், அதன் இடை புற - அப்பாலை நிலத்தினுள்ள புறக்களானவை, அ நெருப்பினில் - அந்த நெருப்பிலிருந்து, திரண்டது—ஒன்று கூடினதாகிய, புதை ஒப்பு அல்லது - புதைபவை ஒப்பாவதல்லாமல், ஒப்பு உற - (வேறு எவற்றிற்கும்) ஒப்பாகமாட்டா.

வி - னை :—பாலை நிலம் சென்றிறமுடைய தென்பவாகலின், 'செந் நெருப்பினைத் தகடு செய்து' என்றார். 'அரக்குருக் கன்ன செந்நிலன்' [பொரு நார - சக] எனவும் 'செந்நில முகுதீர் போல' [பிரபுவில் - பிரபுதேவர் - கள] எனவும் கூறினார் பிறரும். புதைபவைப் புறக்களுக்கு ஒப்பாகக் கூறுதலை, 'ஒள்ள இற்பு கைதிரண்ட தொக்கு மாம ணிப்புற' [சீவகசி - க - ௭௦] எனவும், 'கபோத மொத்தன விடையிடை யெழுஞ்சுடர்த் தாமம்' [வில்லிபா-காண்டவ தக - ௩௧] எனவும் வருவனவற்றானாக. செந்நெருப்பினை - உருபு மயக்கம்; இதிலுள்ள அடை இனமில்வாத அடை; நெருப்பினில்-இன் சாரியை; இல் ஐந்தாம் வேற்றமை நீக்கப்பொருள்; இச்செய்யுளின் முதலடியில் இல் பொருளு வமையணியுந் இரண்டாம் அடியில் உவமையணியு முள்ளவா றறிக. இந்தத் தாழிசையிலும் அ-ம் தாழிசையிலும் பாலைநிலப் பறவைகளைக் கூறினார். (அ)

அக. தீயின் வாயினீர் பெறினு முண்பதோர்
சிரதை கூரவாய் வெந்து வந்துசெந்
நாயின் வாயினீர் தன்னை நீரென
நவ்வி நாவினு னாக்கி விக்குமே.

ப - ரை :—நவ்வி - மான்கள், வாய் வெந்து - (அப்பாலை நிலத்தின் வெவ்மையால்) வாயானவை வெந்து, தீயின் வாய் - நெருப்பில், இன் நீர் பெறினும் - இனிய நீரைப் பெற்றாலும், உண்பது - (அதனை) பருகுவதாகிய, ஓர் சிரதைகூர - ஒப்பற்ற எண்ணம் மிகுதலால், செந்நாயின் - செந்நாய்களின், வாயின் நீர் தன்னை - வாயினீருந் தொழுகின நீரை, நீர் என - தண்ணீரென்று, உவந்து - மகிழ்ந்து, நாவினால் - (தமது) நாவினால், நக்கி விக்கும் - நக்கி விக்கா நிற்கும்.

வி - னை :—நெருப்பிலிருந்து நீர் பிறந்ததென்னுங் கொள்கை பற்றி, 'தீயின் வாயினீர்' என்றார். இதனை, 'செந்தீச் சுடரிய ஐழியும் பனியொடு, தண்பெய ருலையு ஐழியும்' [பரிபா - ௨] என்றதனாலும் அதன் உரையாலு மறிக. 'செந்நாயின் வாயினீர்.....நக்கி' என்றதனால், பாலைநிலக் கருப்பொரு ளாகிய செந்நாய்களும் அந்நிலத்தின் வெவ்மையை யாற்றாது தம் வாயைத் திறந்து நாவை நீட்டி நீரொழுகச் சென்றன வென்பது விளங்கும். அருந்தத் தகாத செந்நாயின் வாயினீரை மான்கள் நக்கினமையால், அவை விக்கலாயின வென்க. மூலநிலக் கருப்பொருளாகிய மானைப் பாலையில் கூறினமை துணை மயக்கம் பற்றி யென்க. 'திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே' [தொல்கா - அகத்-க௨] என்றதனாற் கொள்க. தீயின் - இதில் இன் சாரியை; பெறினும் - உம்மை எதிர்மறை; கூர - காரணப் பொருளில் வந்த வினையெச்சம்; என - செய்யா வென்னும் வாய்பாட் டுறந்தகால வினையெச்சம். செந்நாயின் வாயினீரை மான்கள் நீரெனக் கருதினமையால் இது மயக்கவண்ணியாய். பா - பே :—வெந்துவர்து. (க)

அசு. இந்நி லத்துளோ ரேக லாவதற்
செளரிய *தானமோ வரிய வாணுளோர்
அந்நி லத்தின்மேல் வெம்மையைக்குறித்
தல்ல வோநிலத் தடியி டாததே.

ப - ரை :—மேல் - மேலேயிருக்கும், அரிய வான் உளோர் -
சிறந்த தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்கள், நிலத்து அடி இடாதது -
பூமியில் (தங்கள்) பாதங்களை வைக்காமலிருப்பது, அ நிலத்தின் -
அந்தப் பாலை வனத்தின், வெம்மையை குறித்து அல்லவோ - வெப்
பத்தைக் கருதியே யாம், (அவ்வாறிருக்க) இ நிலத்து உளோர் -
இந்த நிலத்திலுள்ள மனிதர்கள், ஏகல் ஆவதற்கு - (அதில்)-செல்லு
தற்கு, எளிய தானமோ - (அது) எளிய விடமாகுமோ! (ஆகாது)

வி - ரை :—தேவர்களும் அப்பாலை நிலத்தின் வெம்மையைக் கருதி
நிலத்தில் அடியிட அஞ்சுவனெனின், மனிதர் அதில் செல்ல வல்லவ ரல்ல ரென்ப
தாம். தானமோ - ஓகாரம் எதிர்மறை. மேல் - இதனை எழுதுருபாய்க்
கொள்ளினுமாம். அல்லவோ - இதிலுள்ள ஓகாரமும் எதிர்மறையே யாம்;
இதில் இரண்டு எதிர்மறைகள் சேர்ந்து ஆம் என்னும் உடன் பாட்டுப் பொரு
ளப் பயந்து நின்றன. இயல்பாய் நிலத்தில் தேயாத தேவர்களின் பாதங்கள்
அப்பாலையின் வெம்மையைப் பற்றியே அதில் பதிவல்லலையென ஆசிரியர் கார
ணங் கற்பித்துக் கூறியுள்ளனம் காண்க. பா - பே :—*தானமோ. (சு0)

அரு. இருபொழுது மிரவிபசம் புரவிவிசம்
பியங்காத தியம்பக் *கேண்மின்
ஒருபொழுதுந் தரித்தன்றி யூடுபோ
கரிதணங்கின் காடென் றன்றோ.

ப - ரை :—இரவி பசம் புரவி - சூரியனுடைய பச்சைக் குதி
ரைகள், இரு பொழுதும் - (பகல், இரவு என்னும்) இரண்டு வேளை
களிலும், விசம்பு இயங்காதது - ஆகாயத்தில் செல்லாத காரணத்
தை, இயம்ப கேண்மின் - சொல்லக் கேளுங்கள், ஒரு பொழுதும் -
(இரவாகிய) ஒரு வேளையாயினும், தரித்து அன்றி - தங்கி (இளைப்
பாறி) அல்லாமல், அணங்கின் காடு ஊடு - காளி தேவியின் பாலை
நிலத்தின் நடுவில், போகு அரிது - (மீண்டும்) போதல் அரிது, என்று
அன்றோ - என்று நினைத்தல்லவோ! (அவ்வாறு நினைத்தே யாம்)

வி - ரை :—சூரியன் குதிரைகள் இரவில் செல்லாதிருத்தல், பகலில் அப்
பாலை நிலத்தைக் கடக்கும் போது அதன் வெம்மையாலுண்டான கனப்பைத்
தணித்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டேயா மென்பதாம். இருபொழுது.....
இயங்காதது என்றதனால், ஒரு பொழுதே யியங்குமெனவும், அதற்குக் காரணங்
கூறியுள்ளமையும், காண்க. இரு பொழுதும் - உம்மை முற்றும்மை; ஒரு
பொழுதும் - உம்மை இழிவு சிறப்பாம். பாலைக்குத் தெய்வம் தேவியாகலின்,
'அணங்கின் காடு' என்றார். பா - பே :—*கேளீர். (சுக)

அசு. *காடிதனைக் கடத்துமெனக் கருமுகிலும்
வெண்மதியுங் கடக்க வப்பால்
ஓடியினைத் துடல்வியர்த்த வியர்வன்றோ
உகுபுனலும் பனியு டமையோ.

ப - னை :—கரு முகிலும் - கரிய மேகங்களும், வெண் மதியும் - வெண்மையாகிய சந்திரனும், காடு இந்நீன-பாலை நிலமாகிய இதனை, கடத்தும் என-கடந்து செல்வோமென்று, அப்பால் ஓடி கடக்க - அப்புறம் ஓடிச் கடந்து செல்கையில், வகு புனலும் பனியும்- (அவற்றினின்று முறையே) சொந்த மழை நீரும் பனி நீரும், உடல் இளைத்து - (அவைகளின்) உடல் இளைத்தலால், வியர்த்த வியர்வு அன்றோ - வேர்த்தொழுகிய வேர்வை நீரே பல்லவோ ! (வேர்வை நீரே யாமென்பது) ஐயோ——.

வி - னை :—கருமுகிலும் வெண்மதியும் அப்பாலை நிலத்தின் வெம்மையைப் பொறுக்க வற்றாமைபால், அவை மெல்லச் செல்லாமல் ஓடலாயின வெந்நீர். கருமுகில் ஓடுகையில் அதன் வேர்வையே மழை நீராகவும், வெண்மதி ஓடுகையில் அதன் வேர்வையே பனி நீராகவும் பெய்யலாயின வென்பதாம். கடத்தும் - தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினாமூற்றி. உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளாம். கடக்க - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த நிகழ்கால வினையெச்சம். ஐயோ - இக்கூத்தின்கண் வந்த இடைச்சொல். மதி, முகில் என்பவற்றின் வளிய நிலையைக் கண்டு இரங்கிக் கூறியவாராம். அடியில் வருஞ் செய்யுளிலும் இவ்வாறே கொள்க. இதில் முறைநீராவியை யமைத் துள்ளமை காண்க. பா - பே :—*காடுதனை †அம்மா. (கஉ)

அள. விம்முகடு விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்
குறித்தன்றோ விண்ணோர் விண்ணின்
*விம்முகடு முகிற்றிரையிட் டமுதவட்ட
வாலவட்ட மெடுப்ப †தையோ.

ப - னை :—விண்ணோர் - தேவர்கள், விண்ணின் முகடு - ஆகாயத்தின் உச்சியில், மை முகில் நரை இட்டு - கரிய மேகங்களாகிய திரைச் சீலைகளை யமைத்து, அமுதவட்டம் - சந்திரனாகிய, ஆலவட்டம் - விகிற்றியை, எடுப்பது - பிடித்திருப்பது, கறி விசை விம்மு - கொடிய வேகம் மிகுந்த, வனத்தின் வெம்மையினை- அப்பாலை நிலத்தின் வெப்பத்தை, குறித்து அன்றோ - (தகைத்துக் கொள்ள) கருதயே யன்றோ ! (கருதியே யாம்) ஐயோ——.

வி - னை :—தேவர்கள் அப்பாலை நிலத்தின் வெம்மையைப் பொறுக்க வற்றாமைபால், அவர்கள் மேகமாயே குளிர்ந்த திரைச் சீலையிட்டுச் சந்திரனாகிய ஆலவட்டத்தால் விகிற்றி கொள்வ ரென்பதாம். அச-ம் தாழிசையில் தேவர்கள் அப்பாலைநிலத்தில் அடியிடவும் அஞ்சவரெனக் கூறி, இதில் அவர்கள் தாமிருந்த விடத்திருந்தும் அதன் வெப்பத்தைப் பொருராயின ரென்றார். சந்திரன் அமுதம் போல் வெண்மையாயும், வட்டமாய் மிகுத்தல் கருதி அதனை 'அமுத வட்டம்' என்றார். முகில் திரை, அமுதவட்ட வாலவட்டம் - உருவங்கள். இந்நான்கு செய்யட்களிலும் தற்குறிப் பேற்றுவணி யுள்ளமை காண்க. பா - பே :—*அம்முகடு † அம்மா. (கஃ)

அஅ. நிலம்புடைபேர்ந் தோடாமே
நெடுமோடி நிறுத்தியபேய்
புலம்பொடுநின் றுயிர்ப்பனபோல்
புகைந்துமரங் கரிந்துளவால்.

ப - ரை :—நெடு மோடி - சிறந்த காளி தேவி, நிலம் புடை பேர்ந்து ஓடாமே - (இந்த) பூமியானது மேல் கீழாக (நிலை மாறி) போகாமல், நிறுத்திய பேய் - (அப்பாலை நிலத்தில்) நிறுத்தி வைத்த பேய்களானவை, புலம்பொடு நின்று - தனித்தனி நின்று, உயிர்ப் பன போல் - (வெப்பமாக) பெருமூச்சு விடுவன போல், மரம் - (அதினுள்ள) மரங்கள், புகைந்து கரிந்து உள - (எரிந்து) புகை சொரிந்து கரிந்து கிடப்பனவாம்.

வி - ரை :—‘புகைந்து மரங் கரிந்து’ என்றதற்கேற்ப, ‘வேரொடு மரம் வெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்’ [கலி - ௧௦] என்றார் பிறரும். புடைபேர்தல் - கீழ்மேலாதல்; இடம் மாற லெனினுமாம். ‘நிலம்புடை பேயர்வ தாயினும்’ [புறநா - ௩௪; நற் - ௨௮௧] என்றதனாலறிக. பேய்கள் தனித்தனி நின்றல்போல் அம்மரங்களும் ஆங்காங்கு ஒரு சிலவே காணப்பட்டன வென்க. புலம்பு - தனிமை; ‘புலம்பே தனிமை’ [தொல் கா - ௨1 - ௨௫] என்றாராகலின்; இப் பொருளில் இதினுள்ள ஒரு இசை நிறை; புலம்பொடு நின்று - வருத்தத்தோடு நின்று எனினுமாம். ஓடாமே - எதிர்மறை வினையெச்சம். பேய்கள் மரங் கட்டும் அவைகளின் வெப்பமாகிய மூச்சுப் புகைக்கும் உவமை. (௧௪)

அக. வற்றியபேய் வாயுலர்ந்து †வறணக்கை நீட்டுவபோல் முற்றியனை மரப்பொதும்பின் *முதுப்பாம்பு புறப்படுமே.

ப - ரை :—வற்றிய பேய் - (பசியால் உடல்) மெலிந்த பேய்கள், வாய் உலர்ந்து - வாயினுள்ள ஈரம் புலர்ந்து, வறன் நாக்கை - வறண்ட (தங்கள்) நாக்குகளை, நீட்டுவ போல் - (வெளியே) நீட்டு வன போல், முற்றிய - (நன்றிய) முதிர்ந்த, நீர் மரம் பொதும் பின் - நீண்ட மரங்களின் பொந்துகளிலிருந்து, முது பாம்பு - பெரிய பாம்புகள், புறப்படும் - வெளிப்படும்.

வி - ரை :—நீர் வேட்கையால் பேய்கள் தங்கள் நாவை நீட்டுதல் போல், மரப் பொந்துகளிலிருந்து பெரிய பாம்புகள் வெளிப்படு மென்க. பேய்கள் மரங்கட்டும், அவைகளின் வாயும் நாவும் முறையே மரப்பொந்துக்கும் பாம்புக் கும் உவமையாம். முதுமை - பெருமை; அறிவில் முதியோர் என்பதற் போல. பா-பே :—†வறநீநாக்கை, *முதுபாம்பு புறப்படுமே. (௧௫)

கொ. விழிசுழல வருபேய்த்தேர் மிதந்துவரு நீரநீர்ச் சுழிசுழல வருவதெனச் †சூறைவளி சுழன்றிடுமால்.

ப - ரை :—விழி சுழல - (கண்டோர்) கண்கள் சுழலும்படி, வரு - (அப்பாலை நிலத்தில்) தேர்ந்து வருகின்ற, பேய்த்தேர் - காண லில், நீர் மிதந்து வரும் - தண்ணீர் மிதந்து வருவது போல் தோன் றும், அ நீர் - அந்தத் தண்ணீரில், சுழி சுழல - சுழிகள் சுழலும்படி, வருவது என - வருவது போல, சூறை வளி - சுழல் காற்று, சுழன்றிடும் - சுழன்று அடிக்கும்.

வி - ரை :—அப்பாலை நிலத்தில் பேய்த்தேரும் சூறாவளியும் இருந்தன வென்பதாம். பரந்த மணல் வெளியில் பகலில் நின்று பார்த்தால், நெடுந் தூரத் தில் தண்ணீரிருப்பது போல் தோன்றும். இப்பொய்த் தோற்றத்தைப் பேய்த்தேர் எனவும், கானல்நீர் எனவுங் கூறுவர். ‘வெந்தழ் னிலத்து வெண்டேர் மென்புன லெனம் யங்க, இந்திர சாலஞ் செய்தது’ [சீகாந-பு-பொன்மு-௩௧] என்றதனால் பேய்த்தேரின் தன்மை யறிக. மான், யானை முதலிய விலங்குகள்

இப்பொய்த் தோற்றத்தை மெய்யெனக் கருதி, அங்குள்ள நீரைப் பருகச் செல்லும். 'பொரிமலர் தன்ன பொறிய மடமான், திரிமருப் பேரெடு தோறேர்க் கோட' எனவும், 'இடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடு, நெடுமலை நெடுஞ் சரம்' [தலி - கக] எனவும், 'பிணையுங் கலையும்வன் பேய்த்தே ரினைப்பெரு நீர்நசையால், அணையு முரம்பு' [திருக்கோ-உ௦௨] எனவும் வருமாறு காண்க. நீர்ச்சுழி சூறாவளிச் சுவமையாம். பா - பே :—ரூறைமா ருதஞ்சுழலும்.(கக)

கக. சிதைந்தவுடற் சுடுசுடலைப் பொடியைச் சூறை சீத்தடிப்பச் சிதறியவப் பொடியாற் செம்மை புதைத்தமணி புகைபோர்த்த தழலே போலும் போலாவேற் பொடிமூடு தணலே போலும்.

ப - ரை :—சிதைந்த உடல் - (உயிர்) அழிந்த உடலை, சுடு சுடலை - சுட்டெரித்த சுடலையிலுள்ள, பொடியை - சாம்பலை, சூறை - சுழல் காற்று, சீத்து அடிப்ப - கிளறி யடித்தலால், சிதறிய அ பொடியால் - (நாற்புறமும்) சிந்தி விழுந்த அந்தச் சாம்பலால், செம்மை புதைத்த மணி - செந்நிறம் மறைந்த இரத்தினங்கள், புகை போர்த்த - புகையால் மூடப்பட்ட, தழல் போலும் - நெருப்பை ஒத்திருக்கும், போலா எல் - (அவ்வாறு) ஒத்திரா வென்றால், பொடி மூடு - நீரால் மூடப்பட்ட, தணல் போலும் - நெருப்புத் தணலை ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை :—சுடலையிலுள்ள சாம்பலால் மறைந்து கிடக்கும் இரத்தினங்கள் புகையாலும் நீராலும் மூடுண்ட தணலை ஒத்திருந்தன வென்பதாம். பொடி மூடு தணல் - நீறு பூத்த நெருப்பென்பது ; புகை சாம்பலுக்கும் தணல் மணிக்கும் உவமை ; பொடி மூடு தணல் என்பதற்கும் இவ்வாறே கொள்க. சுடலையிலுள்ள மணிகள் பிணங்களின் ஆபரணங்களிலிருந்து உதிர்ந்து கிடப்பனவாம். பிணங்களுக் குரியோர் அவ்வாபரணங்களைக் கழற்றாமற் சென்றமை அவர்தஞ் செல்வ மிகுதியினு லென்க. சுடு சுடலை, மூடு தணல்,—வினைத் தொகைகள் ; எல் - எனில் என்பதன் மருஉ. இந்நான்கு செய்யுட்களிலும் உபமான உபமேயங்களை மாற்றிச் சொன்னமையால், இவை எதிர்நிலை யணியாம். (பாசீபாலங்காரம்.) (கக)

கஉ. மண்ணேடி யறவறந்து *துறந்தங் காந்த வாய்வழியே வேய்பொழியு முத்த மவ்வேய் கண்ணேடிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் ரன்றேற் கண்டிரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும்.

ப - ரை :—மண் ஓடி - மண்ணளவும் ஓடி, துறந்து, (நரம்) நீங்கி, அற வறந்து - மிகவும் வறண்டு, அங்காந்த - (வெடிப்புக் களாய்) திறந்த, வாய் வழியே - இடங்களில், கண் ஓடி - கணுக்கள் வெடித்து, வேய் பொழியும் - மூங்கில்கள் சொரியும், முத்தம் - முத்துக்களானவை, அ வேய் - அந்த மூங்கில்கள், சொரிகின்ற கண் நீர் (போலும்) - (இயல்பாய்) பொழிகின்ற கண்ணீர்த் துளிகளை ஒத்திருக்கும், அன்று எல் - (அவ்வாறு) அன்றெனில், கண்டு இரங்கி - (அப்பாலை நிலத்தின் வெப்பத்தை) கண்டு மனமுருகி, சொரிகின்ற கண் நீர் போலும் - (அவை) பொழிகின்ற கண்ணீர்த் துளிகளை ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை :—அப்பாலை நிலத்திலுள்ள மூங்கில்கள் முத்துக்களை உதிர்ந்தல், அந்நிலத்தின் வெம்மையைக் கண்டு அவை மனமுருகிச் சொரிகின்ற கண்ணீரை ஒக்கு மென்பதாம். போலும் என்றதை முன்னுள்ள கண்ணீர்க்குங்கூட்டுக. வாய் - இடம் ; இதனை, 'வாய்குழல் இடவாய் மைப்பேர்' [சூடா - நி - யகர - கஉ] என்றதலாலாக. வாய்வழி - வழி, ஏழனுருபு. முத்தம், அம் - சாரியை ; முத்துக்கள் கண்ணீர்த் துளிகளுக் குவமை. பா - பே :—* திறந்தங் காந்த. (கஅ)

கா. வெடித்தகழை விசைதெறிப்பத் தரைமேன் முத்தம் வீழ்ந்தனவத் தரைபுழுங்கி யழுன்று †மேன்மேற் பொடித்தவியர்ப் புள்ளிகளே போலும் போலும் போலாவேற் கொப்புளங்கள் போலும் போலும்.

ப - ரை :—வெடித்த கழை - (சூரிய வெப்பத்தால் கணுக்கள்) வெடித்த மூங்கில்களிலிருந்து, விசை தெறிப்ப-வேகமாய்த் தெறிக்க, தரைமேல் வீழ்ந்தன முத்தம் - நிலத்தில் (உதிர்ந்து) வீழ்ந்தனவாகிய முத்துக்கள், அ தரை புழுங்கி-அந்தப் பாலை நிலம் வருந்தி, அழுன்று - வெதும்புதலால், மேல் மேல் - மேலும் மேலும், பொடித்த - (அதன் உடலில்) தோன்றிய, வியர்ப் புள்ளிகளே போலும் - வேர்வை நீர்ப் புள்ளிகளை ஒத்திருக்கும், போலா எல் - (அவற்றை) ஒத்திரா வென்றால், கொப்புளங்கள் போலும்-கொப்புளங்களை ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை :—மூங்கிலிலிருந்து உதிரும் முத்துக்கள் அப்பாலை நிலத்தின் உடலில் தோன்றிய வியர்வைத் துளிகளை அல்லது கொப்புளங்களை ஒக்கு மென்பதாம். மூங்கில்கள் தமது கணுக்களிலிருந்து முத்தஞ் சொரிதலை, 'கதிர்சுடக் கண்ணுடைந்து முத்தநீர் சொரியும், வெதிர் பிணங்கு சோலை வியன்காணம்' [திணை மொழி - கஅ] எனவும், 'வேய்க ளோங்கி வேய்முத் துதிர்' [காரைக் - மூத்த - அ] எனவும், 'நீதந்த முத்தம் வேய்தந்த முத்தாகில், [திருவா - கலம் - சுசு] எனவும் வருமாற்றானாக. புழுங்கி அழுன்று - ஒரு பொருட் பன்மொழி யெனினுமாம். முத்தம் - அம் சாரியை ; இறுதியிலுள்ள போலும் இசை நிறை. இவ்விரு செய்யுட்களும் உவமை யணியாம். பா - பே :—† மெய்ம்மேல். (கக)

கா. பஸ்காற்றின் டிரைக்கரங்கள் கரையின் மேன்மேற் பாய்கடல்க †னுக்குமதப் படர்வெங் கானில் செல்காற்று வாராமற் காக்க வன்றோ திசைக்கரியின் செவிக்காற்று மதற்கே யன்றோ.

ப - ரை :—பாய் கடல்கள் - (தண்ணீர்) பரவிய கடல்கள், பஸ்கால் - பல முறை, தின் திரை கரங்கள் - வலிய அலைகளாகிய (தங்கள்) கைகளை, கரையில்—, மேல் மேல் - மேலும் மேலும், நூக்கும் அது - செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் அத்தொழில், படர் வெம் அ கானில்-பரவிய வெப்பமாகிய அந்தப் பாலை நிலத்தில், செல் காற்று - (விசி) செல்லுங் காற்று, வாராமல் - (தம்மிடம்) வாராமல், காக்க அன்றோ - காத்துக் கொள்ளவே யன்றோ, திசை கரியின் - (எட்டு) திக்கு யானைகளின், செவி காற்றும் - காதுகளிலிருந்து வரும் காற்றும், அதற்கே அன்றோ - அதனைத் தடுப்பதற்கே யன்றோ.

வி - ரை :—கடலின் அலைகள் ஓயாமல் வீசுவதும், திசைக் கரிகளின் செவிகளிலிருந்து காற்று வெளிப்படுவதும் அப்பாலை நிலத்திலிருந்து வரும் மிகவும் வெப்பமாகிய காற்றுத் தம்மிடம் வராமல் தடுத்தற்கே யாமென்க. இதனால் அப்பாலை நிலக்காற்றின் கொடுமை விளங்கும். அலைகளைக் கைகளாகக் கூறுதல் மரபு; ‘பொன்னி, திரைக்கையா லடிவருட’ [திவ்ய - பெருமாள் திரு - க - க] எனவும், ‘திரைக்கரத்தா லரைப்ப தேய்க்கு மணியாழி’ [கம் பரா - கடல்காண் - க0] எனவும், ‘பகிரதி யெனுமண்ணை, சஞ்ச ரத்திரைக் கரங்களா லெடுத்தெடுத்து’ [வில்லிபா - சம்பவச் - ச0] எனவும் வருமாறு காண்க. செலிக் காற்று - ஐந்தனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை. திசைக் கரிகளை க0-ம் தாழிசையிற் காண்க. இச்செய்யுள் நற்குறிப்பேற்ற வணியாம். பா - பே :—† நூக்குவதும். (௨0)

கூரு. முள்ளாறுங் கல்லாறுந் தென்ன ரோட
முன்னெருநாள் வாள்பயன் முனிந்த போரின்
வெள்ளாறுங் கோட்டாறும் புகையான் மூட
வெந்தவன மிந்தவன மொக்கி லொக்கும்.

ப - ரை :—வாள் அபயன் - வாளாயுதத்தை யுடைய (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், முன் ஒரு நாள் - முன்பு ஒரு சமயத்தில், முனிந்த போரின் - கோபித்துச் செய்த யுத்தத்தில், தென்னர் - பாண்டியர்கள், முள் ஆறும் - முட்களையுடைய வழிகளிலும், கல் ஆறும் - பரல் கற்களையுடைய வழிகளிலும், ஓட - ஓடிப் போகவும், வெள்ளாறும் - வெள்ளாறு என்னுமூறும், கோட்டாறும் - கோட்டாறு என்னுமூறும், புகையால் மூட - புகையினால் மூடிக் கொள்ளவும், வெந்த வனம் - (அவ்வூர்களுக்கு கருகில்) வெந்த காடுகளின் வெப்பம், இந்த வனம் - இந்தப் பாலை வனத்தின் வெப்பத்தை, ஒக்கில் - (ஒரு வாறு) ஒப்பாறால், ஒக்கும் - ஒப்பாகலாம்.

வி - ரை :—வெள்ளாறு என்னும் நதி சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள பச்சை மலை, கொல்லி மலைகளில் உற்பத்தியாகித் தென்னாற்காட்டின் வழியாய்ப் பாய்ந்து வங்காளக் குடாக் கடலில் கலக்கிறது. வெள்ளாறு என்னும் ஊர் இந்த நதியைச் சார்ந்திருத்தல் வேண்டுமெனத் தோற்றுகிறது. கோட்டாறு என்னும் ஊர் கன்னியா குமரிக்கு வடக்கில் சுமார் பத்து மைல் தூரத்தில் உள்ளதென்ப. கோட்டாறு என்றதனால், இதுவும் ஒருநதியின் பெயரென்பதும், இந்நதியை யடுத்த ஊரே கோட்டாறாயிருத்தல் வேண்டு மென்பதும் தெள்ளி தின் விளங்கும்.

முதற் குலோத்துங்க மன்னன் வட நாடுகளை வென்ற பின், தென்னாட்டை வெல்லக் கருதிப் பாண்டியரோடு போர் புரியலானான். அப்போர் கி - பி - ௧0௮௧-ல் நிகழ்ந்ததாம். அப்போரில் பாண்டியனோருவன் உயிர் துறந்தான். பின்பு அவ்விறையவன் முத்துக்கள் ஏராளமாய்க் கிடைக்கும் மன்னார்க்குடாக் கடலைச் சார்ந்த நாட்டையும் பொதியிற் கூற்றத்தையும் கன்னியா குமரியையும் கோட்டாற்றையும் தனக்குரிமையாக்கிக் கொண்டான். மீண்டும் பாண்டியர்கள் அவற்றைக் கவரா வண்ணம் கோட்டாற்றில் தக்க பாதுகாப்பைமத்தான். அதற்குக் கோட்டாற்று நிலைப்படை என்று பெயர். [H. I. S. I. பக் - ௮௮; சோழ வமி - பக் - ௩௧; மு - கு - சோ - பக் - ௪௨ - ௪௩] இக்கொற்றவன் கோட்டாற்றை வென்ற செய்தியை, ‘குறுகலர் குலையக் கோட்டா றுட்டப, நெறிதொறு நிலைகரிட் டருளி’ என்ற அவன் மெய்க்

கீர்த்தியாலு முணர்க. ‘கொடியார் நெடுமதிற் கோட்டார் நரண்கொண்ட கோன்’ [பாண் - கோவை - ௧௦] என்றதனால், ஒரு காலத்தில் பாண்டியரும் கோட்டாற்றை வென்றனரெனத் தெரிகிறது. ‘கறுத்தசெழி யன்கழல்சி வப்ப வரையேற’ [தா - ௧௬] எனப் பாண்டியர் புறமிட்டமையை முன்னுங் கூறி னார். இவ்வாலாற்றை ௩௮௧-ம் தாழிசையிலுங் காண்க. பகைவர் நாட்டை எரி மூட்டி யழித்தலை உழிபுலவஞ்சி யென்ப. [தா - ௨௩௨ - ௩௪௦] (௨௧)

௧௬. அணிகொண்ட குரங்கினங்க ளிலைகடலுக் கப்பாலை மணலொன்று காணாமல் வரையெடுத்து மயங்கினவே.

ப - ரை :—அணி கொண்ட - படை வகுப்புப் பொருந்திய, குரங்கு இனங்கள் - குரங்குகளின் கூட்டங்கள், அலை கடலுக்கு - (அலைகளால்) அசையும் கடலை யணைப்பதற்கு, அப்பாலை - அந்தப் பாலை நிலத்திலுள்ள, ஒன்று மணல் - ஒரு மணலை, காணாமல் - காணப் பெறாமல், வரை எடுத்து - மலைகளை (பேர்த்து) எடுத்து, மயங்கின - (வருந்தி) கலங்கின.

வி - ரை :—அப்பாலை நிலத்து மணலில் ஒன்றைக் கடலி லிட்டால் உடனே அதன் நீரெல்லாஞ் சுவறிப் போமாயினும், அம்மணல் கிடைக்காமை யால், குரங்குகள் கடலை யணைக்க மலைகளைத் தூக்கி வருந்தின வென்பதாம். [தா-௪௬௪] ‘குரங்கினங்கள் மணலொன்று காணாமல் மயங்கின’ என்றமையால், மணலைக் கண்டால் அவை மயங்க மாட்டா வென்க. ‘இதிலேர், துண்மணல் தெறித்துவிழி னும்பிரை யப்புணலை துங்கி விடுமால்’ [அரிச் - விவாக - ௧௧௦] என்றமை காண்க. அணி - திரளெனினுமாம். ‘அயமிழி யருவிய வணி மலை நன்னாட’ [கலி - ௪௬] என்றதற் காண்க. மயங்கல் - அறிவு கலங்கல் ; இதனை, ‘மயக்குமென் பதுபோய் மரைய மயங்கும்’ [பிரபுவின் - பிரபு தேவர் - ௧௮] என்றதனாலறிக. அலை கடல் - வினைத்தொகை. இதில் உயர்வு நவீர்ச்சி யணி யுள்ளமை காண்க.

கடலை யணைத்த வாலாறு :—ஸ்ரீராமர் மனைவியாகிய சீதாதேவியை இராவணன் இலங்கைக்குக் கவர்ந்து சென்ற பின்பு, அவர் தமது மனைவியை மீட்கக் கருதி வானரப் படைகளைக் கொண்டு கடலை யணைத்து இலங்கைக்குச் சென்று இராவணனைக் கொன்று அவ்வம்மையை மீட்ட செய்தி யாவரும் நன்கறிந்ததாம். (௨௨)

காடு பாடியது முற்றிற்று.

சு. கோயில் பாடியது

கோயில் பாடியது :—இது கோயிலைப் பாடியது என விரிதலால், இரண்டன் தொகையாம். கோயில் என்றது - இங்கே பாலை நிலத்தை யடுத்த சுடலையிலுள்ள காளி தேவியின் கோயிலை யென்க. இக்கோயில் ஏனைய கோயில்களைப் போலன்றிப் போரிற் பட்ட மன்னர், மள்ளர் முதலியவர்களின் தசை, குருதி, என்பு முதலிய வற்றா னியன்றதா மென்ப. இக்கோயிலுக்கு எதிரில் வீரர்கள் தங்கள் உறுப்புக்களை யரிந்து தேவியைப் பரவுதல், ஓமத்தி வளர்த்தல் முதலியவற்றை இதில் புலவர் புனைந்துரை வகையாற் கூறியிருப்பது வியக்கற்பாலதாம்.

கூஎ. ஓதி வந்தவக் கொடிய கானகத்

துறைய ணங்கினுக் கயன்வ குத்தவிப்

பூத லம்பழங் கோயி லென்னினும்

*புதிய கோயிலுண் டதுவி ளம்புவாம்.

ப - ரை :—ஓதி வந்த - (இது காறும்) சொல்லி வந்த, அ கொடிய கானகத்து - அந்தக் கொடிய பாலை வனத்தில், உறை அணங்கினுக்கு - வசிக்கின்ற காளி தேவிக்கு, அயன் வகுத்த - பிரமனால் படைக்கப்பட்ட, இ பூதலம் - இந்த உலகம், பழமை கோயில் என்னினும் - பழமை யாகிய கோயிலா யிருந்தாலும், புதிய கோயில் உண்டு - புதியதாகிய கோயில் (ஒன்று) இருக்கிறது, அது விளம்புவாம் - (இனி) அதைச் சொல்வோம்.

வி - ரை :—‘பூதலம் பழங்கோயில்’ என்றதனால், இவ்வுலக முற்றும் அந்தத் தேவிக்கே உரியதென்பது விளங்கும். ‘அண்டமெலாந் தன்னுடைய வகத்தடக்குந் திருமேனி யம்மை’ [தேவி உட்சேலை-கசு] என மோகவதைப் பாணியில் வருமாறு காண்க. பூ தலம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை ; ஆறன் தொகை யெனினுமாம். கோயில் - இலக்கணப் போலி ; உண்டு - குறிப்பு வினமுற்று. பா - பே :—*புதிய கோயிலொன் றது. (க)

கூஅ. வட்ட வெண்குடைச் சென்னி மானதன்

வாளின் வாயினுன் மறலி வாயிடைப்

பட்ட மன்னர்தம் பட்ட மங்கையர்

*பரும ணிக்கருத் திருவி ருத்தியே.

ப - ரை :—வட்டம் - வட்டமாகிய, வெண் குடை - வெண் கொற்றக் குடையையுடைய, சென்னி மானதன் - சோழனாகிய முதற் குலோத்துங்கனுடைய, வாளின் வாயினால் - வாளாயுதத்தின் விளிம்பினால், மறலி வாய் இடை - யமன் வாயில், பட்ட மன்னர்தம் - (போர்க்களத்தில் இறந்து) பட்ட அரசர்களுடைய, பட்டம் மங்கையர் - பட்டத்துத் தேவிமார்களின், திரு பரு மணி - (ஆபரணங்களின்) அழகிய பெரிய இரத்தினங்களால், கரு இருத்தி - (அக்கோயில் சுவருக்கு) அடித்தள மமைத்து,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் தன்மாற்றரசரைக் கொன்று அவர்தம் மனைவியர்களின் ஆபரணங்களிலுள்ள சிறந்த ரத்தினங்களை அப்புதிய கோயிலுக்கு அடித்தளமாக அமைத்தன னென்பதாம். அடித்தளத்தைக் கடைக்காலெனவும் வழங்குவர். மானதன் - மானத்தைக் காப்பவன் ; [தா - நக, கட, ௫அசு] கட்டடம் புதிதாகக் கட்டுவோர் கடைக்காலில் பொன், மணிகளைப் பெய்த லியல்பாதலால், 'பருமணிக்குத் திருவி ருத்தி' என்றார். திருக் கருவென லியைத்துப் பொருள் கோடலுமாம். வாயிடை - இடை - ஏழனுருபு. வாளின் வாய் - வாய் = விளிம்பு ; இதனை, 'வாயருது வந்தோசித்து மறிய' [சீவகசி - ௫௧௫] எனவும் 'வாளின் வாங்களை மீவளைக் கின்றன' [கம்பரா - கான்வதை - எக] எனவும் வருமாற்றானாக, 'பட்ட மன்னர் தம் பட்ட மங்கையர்' என்னுந் தொடர், 'பட்ட மன்னர் பட்ட தெங்கள் பதிபு குந்து பாரடா' [திருவா. கலம் - ௫௧] என்பதனோடு ஒருவாறு ஒத்திருத்தல் காண்க. பட்ட மன்னர் - இறந்த காலப் பெயரெச்சத் தொடர் ; பட்ட மங்கையர் - நான்கனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை. இரண்டனுருபும் பயனு முடன் தொக்க தொகை யெனினுமாம். இது முதல் கடை-ம் தாழிசையளவும் தேவியின் கோயிலமைப்பை ஆசிரியர் மொழிந்துள்ளமை காண்க. பா - பே :—*பணிமணி.

(உ)

கூக. துவர்நி றக்களிற் றுதிய ரேவலிற்
சுரிகை போர்முகத் துருவி நேரெதிர்த்
தவர்நி ணத்தொடக் குருதி நீர்குழைத்
தவர்க ருந்தலைச் சுவர டுக்கியே.

ப - ரை :—துவர் நிறம் - செந்திறத்தை யுடைய, களிற்று உதியர் - யானைப் படைகளையுடைய சேர வேந்தர்களின், எவலின் - கட்டளையினால், போர் முகத்து - போர்க் களத்தில், சுரிகை உருவி - (தமது) வாளாயுதத்தை உருவி, நேர் எதிர்த்தவர் - நேரில் எதிர்த்த அச்சேர வீரர்களின், நிணத்தொடு - கொழுப்பாகிய சேற்றை, குருதி - (அவர்கள் உடலிலிருந்து பெருகும்) இரத்தமாகிய, அ நீர் குழைத்து - அந்த நீரால் குழைத்து, அவர் - அந்தச் சேர வீரர்களின், கரும் தலை - பெரிய தலைகளாகிய கற்களால், சுவர் அடுக்கி - சுவரை யெழுப்பி,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் தன்னை யெதிர்த்த சேர வீரர்களைக் கொன்று அவர் கொழுப்பாகிய சேற்றை அவர் உதிரமாகிய நீரால் குழைத்து அவர் தலைகளாகிய கற்களால் சுவரை யெழுப்பி அக்கோயிலை அமைத்தன னென்க. அவன் சேர வேந்தரை வென்றமையை கூடி, கூஅக-ம் தாழிசைகளிற் காண்க. போர்க்களத்திலுள்ள யானைகளின் உடல் குருதி வெள்ளத்தில் மூழ்கிச் சிவத்தலால், 'துவர்நிறக் களிற்று' என்றார். கருந்தலை - பசுந்தலை யெனினுமாம். 'சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக் கருந்தலை' [சிலப் - ௫ - அசு] என்றமை காண்க. எவலின் - ஐந்தனுருபு ஏதுப்பொருளில் வந்தது. நிணத்தொடு - உருபு மயக்கம். நிணம், தலை, குருதி நீர் - உருவக வணிகள்.

(க)

க00. அறிஞர் தம்பிரா னபயன் வாரணம்
அரசர் மண்டலத் தரண றப்பறித்
தெறித் ரும்பெருங் *கணைம ரங்கள் கொண்
டெழுது தானோடுத் திரயி யற்றியே.

ப - ரை :— அறிஞர் தம்பிரான் - (கல்வி கேள்விகளில் வல்ல) அறிவாளிகளுக்குத் தலைவனாகிய, அபயன் வாரணம் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுடைய யானைகள், அரசர் மண்டலத்து - (பகை) அரசர் நாடுகளிலுள்ள, அரண் அற - காவற் காடுகள் அழியும்படி, பறித்து எறிதரும் - (தங்கொம்புகளால்) பிடுங்கி எறியும், பெரும் கணை மரங்கள் கொண்டு, - பெரிய கணைய மரங்களால், எழுது தூணொடு - பதித்த தூண்களும், உத்திரம் இயற்றி - உத்திரங்களும் அமைத்து,

வி - ரை :— முதற் குலோத்துங்கன் தன் பகைவர் நாடுகளிலுள்ள காவற் காடுகளை அழித்து அவற்றிலுள்ள மரங்களால் அக்கோயிலுக்குத் தூண்களும் உத்திரங்களும் அமைத்தன எனப்படாம். கணைய மரம் - இரண்டு மதயானைகள் ஒன்றோடொன்று போர் புரியுங்கால், அவற்றைத் தடுப்பதற்கு அவைகளின் நடுவிலிடப்படும் வலிய மரமாம். கணை = கணையம்; கடைக் குறை. 'அரசர் மண்டலத் தரண்' என்பதற்கு - அரசர் கட்டடங்களின் கோட்டைகள் எனினுமாம். (பகை வேந்தர்களின் அரணழித்தலைக் குற்றமிழை என்ப. இதனை, 'சுருதாதார் மதிற்குமரிமேல், ஒருதானை யிகன்மிகுத்தனது.' [புறப் - வெ - மா - ௧௦௭] என்றதனாலறிக்க) பா - பே :—* கணைய மம்பு. (சு)

கடுக. கடித ழிந்துபோர் மிதிலை யிற்படுங்
கரிம ருப்பினைத் திரடு லாமெனும்
படிப ரப்பியப் புரும யானையின்
பழுவெ லும்பினிற் பாவ டுக்கியே.

ப - ரை :— மிதிலையில் - மிதிலை பென்னும் நகரில், போர் - (கிகழ்ந்த) போரில், கடிது அழிந்துபடும் - விரைவாய் இறந்துபடும், கரி மருப்பினை - யானைகளின் கொம்புகளை, திரள் துலாம் எனும் படி - திரண்ட துலாம் என்று சொல்லும்படி, பரப்பி - பரப்பி வைத்து, அபருமம் யானையின் - அந்தப் பெரிய யானைகளின், பழு எலும்பினில் - விவாவெலும்புகளால், பா அடுக்கி - பாவை யடுக்கி,

வி - ரை :— மிதிலை நகரப் போரில் இறந்து பட்ட யானைகளின் கொம்புகளைத் துலாமாகவும் அவைகளின் விலா வெலும்புகளைப் பாவாகவும் அமைத்து அக்கோயில் கட்டப்பட்ட தென்பதாம். 'பரும யானை' அலங்கரித் தலையுடைய யானைகளெனினுமாம். 'அப்பரும யானை' - என்றது போரில் இறந்து பட்ட யானைகளை யென்க. கடிது - குறிப்பு முற்றெச்சம். பா - பே :— பழுவெ யானையின். (டு)

௧௦௨. மீளி மாவுகைத் தபயன் முன்னொர்நாள்
விருத ராசரைப் பொருது கொண்டபோர்
ஆளி வாரணங் கேழல் சீயமென்
றவைநி ரைத்துநா சிகையி ருத்தியே.

ப - ரை :— அபயன் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், முன் ஓர்நாள் - முன்பு ஒரு சமயத்தில், மீளி மா உகைத்து - (தனது) வலிய யானைகளைச் செலுத்தி, விருத ராசரை - வெற்றிச் சின்னங் களையுடைய அரசர்களோடு, பொருது - போர் புரிந்து, கொண்ட - (அவர்களிடமிருந்து கவர்ந்து) கொண்ட, போர் - போரைப் புரியும்,

ஆளி - யாளிக் கொடியும், வாரணம் - யானைக் கொடியும், கேழல் - பன்றிக் கொடியும், சீயம்-சிங்கக் கொடியும், என்ற அவை - என்று சொல்லப்பட்ட அந்தக் கொடிகளை, நிரைத்து - வரிசையாக வைத்து, நாசிகை இருத்தி - மேல் முகடு அமைத்து,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் தன் பகை வேந்தரை வென்று அவர்கள் யாளி, யானை முதலிய துதிற் கொடிகளால் அக்கோயிலின் மேல்முகட்டையமைத்தன நென்பதாம். துலாம், பா, நாசிகை - என்பன உத்திரத்தின் மேல் அமைக்கப்படும் ஒருவகை உறுப்புக்கள். விருத ராசர் - குறிப்புப் பெயர் சொச்சத் தொடர்; விருது-வெற்றிச் சின்னம்; விருது என்பது அகரச் சாரியை பெற்றதெனினுமாம். விருத ராசரைப் பொருதமை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க. ஆளி - இது யாளி என்பதன் மருஉ. ஆளி, வாரணம் முதலியன ஆகுபெயர்கள். [தா-கஅ, உகக] என்றவை - நிலை மொழியீற்றில் அகரத் தொக்கது; இதனை ஒரு சொல்லாய்க் கொண்டு வினையாலணையும் பெயரெனினுமாம். (சு)

க௦௩. * துங்க பத்திரைச் செங்க ளத்திடைச்
சோள சேகரன் வாளெ றிந்தபோர்
†வெங்க தக்களிற் றின்ப டத்தினால்
வெளிய டங்கவே மிசைக விக்கவே.

ப - ரை :—சோளர் சேகரன் - சோழவரசர்களுக்கு மகுடம் போன்றவகையி முதற் குலோத்துங்கன், துங்கபத்திரை - துங்கபத்திரை நதியைச் சார்ந்த, செம் களத்திடை-சுவந்த போர்க்களத்தில், வாள் எறிந்த-(தன் பகைவர்களை) வாளால் கொன்ற, போர்-போரில் கவர்ந்த, வெம் கதம் - கொடிய கோபத்தையுடைய, களிற்றின் படத்தினால் - யானைகளின் முகப் போர்வையால், வெளி அடங்க - வெற்றிடம் மறையும்படி, மிசை கவிக்க - (அம்முகட்டின்) மேலே போர்த்து,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் போரில் கவர்ந்த யானைகளின் முகப் போர்வையால் அக்கோயிலின் முகட்டை மூடின நென்பதாம். வெளி - ஆகாய மெனினுமாம். உதிரம் நிறைந்த களமாதலின் 'செங்களம்' என்றார். சோள சேகரன் - சோழ குலத்திற்கு மகுடம் போன்றவ நெனினுமாம். சோளர் - இது சோழர் என்பதன் போலி.

முதற் குலோத்துங்கன் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் ஐறும் வீக்கிரமாதீதன் என்பவன் சூந்தள நாட்டை யாண்டு வந்தான். குலோத்துங்க வேந்தன் அவன் மேல் படையெடுத்துச் சென்று, அவனையும் அவன் தம்பி சயசிங்கனையும் வென்று அவர்களைத் துங்கபத்திரை நதிக்கப்பால் தூர்த்தி, அவர்கள் தலை கரமாகிய கலியாண புரத்தைத் தனக்குரிமையாக்கிக் கொண்டான். [தா - ௩௮௫-௩௯௪] அதனால், அவ்வேந்தனுக்கு 'விருதராச பாயங்கரன்' [தா - ௧௪௭, ௨௬௬] என்னும் பேர் உண்டாயிற்று. [முதற் குலோ - பக் - ௨௪] இப்போர் கி. பி. ௧௦௮௧-ல் நிகழ்ந்த தென்ப. இவ்வரலாற்றால், முற்கூறிய வேந்தரிருவர்க்கும் விருதராசர் என்னும் பேர் இருக்க வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. ௧௦௨-ம் தாழிசையில், 'விருத ராசரைப் பொருது' என்றமையும் காண்க. பா - பே :— *துங்கபத்திரி †வெங்க டக்களிற் றின். (௭)

க௦௪. கொள்ளிவாய்ப் பேய்காக்கும்
கோபுரமு நெடுமதினும்

வெள்ளியாற் சமைத்ததென
வெள்ளெலும்பி னுற்சமைத்தே.

ப - ரை:—கொள்ளி வாய் பேய்—, காக்கும் - (காவல்) காக்கும், கோபுரமும் - கோபுரங்களையும், நெடு மதிலும் - பெரிய மதில் சுவர்களையும், வெள்ளியால் சமைத்தது என - வெள்ளியால் கட்டி முடித்தாற்போல, வெள் எலும்பினால் - (இறந்துபட்ட வீரர்களின்) வெண்ணிறமாகிய எலும்புகளால், சமைத்து - (அக்கோயிலை) கட்டி முடித்து,

வி - ரை :—அக்கோயிலின் கோபுரமும் மதில் சுவர்களும் எலும்பினால் சமைக்கப்பட்டன வென்பதாம். வெள்ளெலும்பு எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால், போரில் இறந்துபட்ட யானை; குதிரைகளின் எலும்புகளையும் கொள்க. கொள்ளி வாய்ப் பேய் - ஒருவகைப் பேய்; கொள்ளி போல் சிவந்த வாயையுடைய பேய் என்பதாம். [தா - ககக] 'சமுலு மழல்விழிக் கொள்ளிவாய்ப் பேய்' [திருவாலங் - மூத்த திருப் - எ] எனவும்; கொள்ளி வாய் நெடும்பேய் [தக்கயா - ௫௩௨] எனவும் வருமாறு காண்க. இச்செய்யுள் உவமையுணியாம். (அ)

க௦௫. காரிரும்பின் மகரதோ ரணமாகக் கரும்பேய்கள்
ஓரிரண்டு காளுட்டி யோரிரும்பே மிசைவளைத்தே.

ப - ரை :—கரும் பேய்கள் - கரிய நிறத்தையுடைய பேய்களானவை, கார் இரும்பின் - கரிய இரும்பால், ஓர் இரண்டு கால் நாட்டி-ஒப்பற்ற இரண்டு தூண்களை நட்டு, ஓர் இரும்பு, ஓரிரும்பை, மிசை - (அத்தூண்களின்) மேல், மகரம் தோரணம் ஆக - சுரமீன் வடிவம் போன்ற தோரணமாக, வளைத்து-வளைத்து வைத்து,

வி - ரை :—பேய்கள் அக்கோயிலின் வாசலுக்கு எதிரில் இரும்புத் தூண்களை நட்டு அவைகளின் மேல் ஓர் இரும்பை மகர தோரணமாக வளைத்து வைத்தன வென்பதாம். மகரம் - சுரமீன். இது முதலாகு பெயராய் அதன் வடிவை யுணர்த்தினது. மகர தோரணம் - உவமைத் தொகை. பா - பே :- † கதப் பேய்கள். (கூ)

க௦௬. மயிற்சமுத்தங் கழுத்தரிய மலர்ந்தமுகத்
தாமரையு மருங்கு சூழ்ந்த
எயிற்சமுத்து நிணக்கொடியு மிளங்குழவி
பசுந்தலையு மெங்குந் தூக்கி.

ப - ரை:—மயில் கழுத்தும் - மயில் தலைகளையும், கழுத்து அரிய- (வீரர்கள் தமது) கழுத்தை அரிகையில், மலர்ந்த முகம் தாமரையும் - (களிப்பின் மிகுதியால்) மலர்ந்த முகமாகிய தாமரை மலர்களையும், மருங்கு சூழ்ந்த - (அக்கோயிலின் நான்கு) பக்கங்களிலும் சூழ்ந்திருக்கின்ற, எயில்கு - மதில்களில், அழுத்து நிணம் கொடியும் - பதிக்கும் கொழுப்பாலாகிய கொடிச் சீலைகளையும், இளமை குழவி - மிக்க இளங் குழந்தைகளின், பசுமை தலையும் - பச்சிளந்தலைகளையும், எங்கும் தூக்கி - (அக்கோயிலின்) எல்லா விடங்களிலும் தொங்கவிட்டு,

வி - ரை :—அக்கோயிலில் மயில் தலைகள் முதலியன தொங்கவிட்டிருந்தன வென்பதாம். வீரர்கள் தங்கள் தலைகளை யரிதல் தேவிக்குப் பலியிடற் பொருட்டாம். இளங் குழவிகளின் பசுந்தலைகள் தேவிக்குப் பலிக்கடன் செலுத்துவோரால் தொங்கவிடப் பட்டவை. ‘மாசில் கற்பின் மடவோன் குழவி, ஓய்ய வாங்கக் கைவிட் டாங்கு’ [நற்றி - ௧௫] என்றார் பிறரும். தேவி கோயிலாதலின், நிணக் கொடிகளே துகிற் கொடிகளா யமைந்தன வென்க. மயில் தலைகள் தொங்குதற்குக் காரணம் நன்கு விளங்கவில்லை. ஆடு, கோழி களைத் தற்போது சிலர் தேவிக்குப் பலி யிடுதல் போல், மயில்களைப் பலியிடல் முற்கால வழக்குப் போலும். அரிய-உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த நிகழ் கால வினையெச்சம்; அரி - பகுதி; நிணக் கொடி - மூன்றனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை; நிணமாகிய கொடியெனப் பொருள்கொள்ளின் பண்புத் தொகையாம். கழுத்து - சிணையாகு பெயராய்த் தலையை யுணர்த் தினது. முகத்தாமரை - உருவகவணி.

(௧௦)

௧௦௭. பணியாத வழுதியர்தம் பாய்களிறற்றின்

செவிச்சளகு பலவுந் தூக்கி

மணியூச லெனமதுரை மகரதோ

ரணம்பறித்து மறித்து நாட்டி.

ப - ரை :—பணியாத - (தன்னை) வணங்காத, வழுதியர் தம் - பாண்டிய மன்னருடைய, பாய் களிறற்றின் - (பகைவர்மேல் தாவி) பாயும் யானைகளின், சளகு செவி - முறம் போன்ற காதுகள், பலவும் தூக்கி - பலவற்றை (மாலையாக) தொங்கவிட்டு, மதுரை மகரம் தோரணம் - மதுரையிலுள்ள சுருமின் வடிவம் போன்ற தோரணத்தை, பறித்து - (அங்கிருந்து) பிடுங்கி, பணி ஊசல் என - இரத்தினங்களைப் பதித்த ஊசலைப் போல், மறித்து நாட்டி - (அக்கோயிலுக்கு எதிரில்) மீண்டும் நட்பு,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் பாண்டிய மன்னரை வென்று [தா-௧௬, ௧௫, ௧௬] இறந்துபட்ட அவர்தம் யானைகளின் காதுகளை மாலையாகத் தொங்கவிட்டு, அவர்கள் தலை நகராகிய மதுரையிலுள்ள மகர தோரணத்தை ஊசலாக வமைத்தன வென்பதாம். மணியூசல் - அழகிய ஊச லெனினு மாம். இது காறும் ஆசிரியர் தேவியின் கோயிலமைப்பை வியம்பி, இனித் தேவியை வழிபடுவோர் தன்மையை மொழியத் தொடங்குகிறார்.

(௧௧)

௧௦௮. பரிவிருத்தி யலகிட்டுப் பசங்குருதி

நீர் தெளித்து நிணப்பூச் சிந்தி

எரிவிரித்த வீமவிளக் கெம்மருங்கும்

ஏற்றியதோ ரியல்பிற் றுலோ.

ப - ரை :—பரிவிருத்தி - (அக்கோயில்) சுற்றும், அலகு இட்டு - பெருக்கிச் சுத்தஞ்செய்து, பசுமை குருதி - பச்சிரத்தமாகிய, நீர் தெளித்து - தண்ணீர் தெளித்து, நிணம் பூ சிந்தி - கொழுப்பாகிய மலர்கள் தூவி, எரி விரித்த - ஒளியைப் பரப்புகிற, ஈமம் விளக்கு - (சுட்டையில்) பிணங்களைச் சுடுவதால் எரியும்) - விறகடுக்காகிய விளக் கை, எ மருங்கும் - எல்லாப் பக்கங்களிலும், ஏற்றியது - ஏற்றி வைக்கப்பட்ட தாகிய, ஓர் இயல்பிற்று-ஒப்பற்ற தன்மையுடையது.

வி - ரை :—தேவியை வழிபடுவோர் அக்கோயிலப் பெருக்கி இரத்தமாகிய நீரைத் தெளித்துக் கொழப்பாகிய மலரைத் தூவி யீமமாகிய விளக்கையேற்றி வைத்தன ரென்க. ‘சும விளக்கு எம்மருங்கும் ஏற்றியது’ என்றதனால், தேவியின் கோயில் சுடலையின் நடுவிலுள்ள தென்பது விளங்கும். பரிவீருத்தி - இதனைப் பரிவு இருத்தி எனப் பிரித்து (தேவியை வழிபடுவோர் அவ்வம்மை பால்) அன்பு செலுத்தி யெனினுமாம். குருதி நீர், நிணப் பூ, சும விளக்கு - உருவக் வணிகள். (கௌ-ம் செய்யுள் முதல் இச்செய்யுள் வரையுமுள்ள பதினொரு செய்யுட்களும் ஒரு தொடர்)

(கௌ) இருத்தி (கூக) அடுக்கி (க௦௦) இயற்றி (க௦௧) அடுக்கி (க௦௨) இருத்தி (க௦௩) கவிக்க (க௦௪) சமைத்து (க௦௫) வளைத்து (க௦௬) தூக்கி (க௦௭) நாட்டி (க௦௮) அலகிட்டு, தெளித்து, சிந்தி ஏற்றியதோ ரியல்பிற்று என வினாமுடிவு செய்க. இவ்வாறு வருதலைக் துளகம் என்பர். ‘குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்’ [தண்டி - பொது - கூ] என்பதுவிதி. இனி வருமிடந்தோறும் இவ்வாறே கொள்க. இயல்பிற்றாலோ - ஆல், ஓ - இரண்டும் அசைகள். பா - பே :—பைங்குருதி. (க௨)

க௦௧. சலியாத தனியாண்மைத் தறுகண் வீரர்

தருகவரம் வரத்தினுக்குத் தக்க தாகப்

பலியாக வுறுப்பரிந்து தருது மென்று

பரவுமொலி கடலொலிபோற் பரக்கு மாலோ.

ப - ரை :—சலியாத - (சிறிதும் மனம்) தளராத, தனி ஆண்மை - ஒப்பற்ற பராக்கிரமத்தையும், தறுகண் வீரர் - அஞ்சாமையையு முடைய வீரர்கள், வரம் தருக-(தேவியே நாங்கள் கிரும்பிய) வரத்தைத் தருவாயாக, வரத்தினுக்கு தக்கது ஆக - (நீ கொடுக்கும்) வரத்திற்குத் தகுதியுடையதாக, உறுப்பு அரிந்து - (எங்கள்) அவயவங்களை அறுத்து, பலி ஆக தருதும் - (உனக்கு) பலியாகக் கொடுப்போம், என்று பரவும் ஒலி - என்று (அந்த வீரர்கள்) துதிக்கும் ஓசை, கடல் ஒலி போல் பரக்கும் - கடலோசைபோல் (நான்கு திசைகளிலும்) பரவா நிற்கும்.

வி - ரை :—தேவியை வழிபடும் வீரர்கள் அவ்வம்மையைத் துதிக்கும் ஒலி கடலொலிபோல் முழங்கு மென்க. ‘குரனுக்கு, சேர்த்த மாணஞ் சிறு துரும்பு’ [தனிப் - க - ஒளவை - கூடு] என்றபடி, தங்கள் உயிரைத் தரும் பென மதிக்கும் வீரராகையால், ‘சலியாத தனியாண்மைத் தறுகண் வீரர்’ எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டனரென்க. தருதும் - தன்மைப் பன்மை எதிர் கால் வினைமுற்று. (இதில் தன்னிடத்துள்ள தொரு பொருளைக் கொடுத்துப் பிற்தொரு பொருளைக் கொள்வதாய் மொழிந்துள்ளமையால், இது மாற்று நிலையுணியாம்.) இதனீறில் உவமையணியு முள்ளமை காண்க. (க௩)

க௧௦. சொல்லரிய வோமத்தி வளர்ப்ப ராலோ

தொழுதிருந்து பழுவெலும்பு தொடர வாங்கி

வல்லெரியின் மிசையெரிய விடுவ ராலோ

வழிகுருதி நெய்யாக வார்ப்ப ராலோ.

ப - ரை :—தொழுது இருந்து - (தேவியை) வணங்கி உட்கார்ந்து, சொல்ல அரிய - (ஒருவராலும் சிறப்பித்து) சொல்ல முடியாத, ஓமம் தீ - யாகத்திற்குரிய நெருப்பை, வளர்ப்பர் - மூட்டு

வார்கள், பழு எலும்பு - (பின்பு தங்கள்) ஸிலாவெலும்பை, தொடர - (ஒன்றோடொன்று) தொடர்ந்திருக்கும்படி, வாங்கி - (தங்கள் உடலிலிருந்து) பிடுங்கி, வல் எரியின் மிசை - வலிய நெருப்பில், எரிய - (சிறகாக) எரியும்படி, இடுவர் - வைப்பார், வழி குருதி - (தங்கள் உடலிலிருந்து பெருகி) வழியும் இரத்தத்தை, நெய் ஆக வார்ப்பார் - (அதில்) நெய்யாக ஊற்றுவார்கள்.

வி - ரை :—தேவியை வழிபடுவோர் தங்கள் விலா வெலும்புகளை விறகாக இட்டும் இரத்தத்தை நெய்யாகச் சொரிந்தும் வேள்வி புரிவ ரென்பதாம். ஓமத் தீ - அக்கினி பூசைக்குரிய நெருப்பு எனினுமாம். ஊழி முடிவில் எல்லாப் பொருள்களையும் அழிக்க வல்ல தீயாதலால், 'வல்லெரி' என்றார். பா - பே :—† விறகாக. (௧௪)

ககக. * அடிக்கழுத்தி நெடுஞ்சிரத்தை யரிவ ராலோ
அரிந்தசிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ
கொடுத்தசிரங் கொற்றவையைப் பரவு மாலோ
குறையுடலங் கும்பிட்டு நிற்கு மாலோ.

ப - ரை :—நெடும் சிரத்தை - (தங்கள்) பெரிய தலைகளை, அடிகழுத்தின் - கழுத்தினடியில், அரிவர் - (தேவியை வழிபடுவோர்) அறுப்பார்கள், அரிந்த சிரம் - (அவ்வாறு) அறுத்த தலைகளை, அணங்கின் கை கொடுப்பார்—தேவியின் கையில் கொடுப்பார்கள், கொடுத்த சிரம் - (அவ்வாறு) கொடுத்த தலைகள், கொற்றவையை - தேவியை, பரவும் - துதிக்கும், குறை உடலம் - (தலை) குறைந்த உடலானவை, கும்பிட்டு நிற்கும் - (தேவியை) வணங்கி நிற்கும்.

வி - ரை :—தேவியை வழிபடுவோர் தங்கள் தலைகளை யறுத்துத் தேவிகையிற் கொடுப்பார்; அவை அந்தத் தேவியைத் துதிக்க, தலை குறைந்த உடல்கள் அவ்வம்மையை வணங்கி நிற்குமென்க. 'அச்சம் தறத்தம் துயிர்க் கொடையளித்தவரறுத்த தலை' [அரிச் - விவாக - ௧௨௧] எனவும், 'தலை யரிந்து விடுவா ருயிர்விடார்' [தக்கயா - ௬௪] எனவும் வருமாறு காண்க. அடிக் கழுத்து - இலக்கணப் போலி; உடலம் - அம் சாரியை. பா - பே :—* அடிக்கழுத்தி னுடன். (௧௫)

ககஉ. நீண்டபலி பீடத்தி லரிந்து வைத்த

† நெடுங்குஞ்சிச் சிரத்தைத்தன் னினமென் நெண்ணி
ஆண்டலைப்புள் ளருகணைந்து பார்க்கு மாலோ
அணைதலுமச் சிரமச்சு முறுத்து மாலோ.

ப - ரை :—பலி - பலிக்கடனைச் செலுத்தும், நீண்ட பீடத்தில்,——அரிந்து வைத்த - (தேவியை வழிபடுவோரால்) அறுத்து வைக்கப்பட்ட, நெடும் குஞ்சி - நீண்ட குடுமியை யுடைய, சிரத்தை - தலைகளை, தன் இனம் என்று எண்ணி - தனது இனமென்று நினைத்து, ஆண்டலை புள் - ஆண்டலை யென்னும் ஒருவகைப் பறவை, அருகு அணைந்து பார்க்கும் - (அந்தத் தலைகளின்) அருகில் சேர்ந்து பார்க்கும், அணைதலும் - (அந்தப் பறவை) வந்து சேர்தலும், அசிரம் - அந்த (அறுபட்ட) தலைகள், அச்சம் உறுத்தும் - (அந்தப் பறவையை) பயமுறுத்தும்.

வி - ரை :—பலி பீடத்திலிருந்து வைத்த வீரர்களின் தலைகளை ஆண்டலைப் புட்கள் அணுக, அவை அப்பறவைகளை வெருட்டி யோட்டு மென்பதாம். ஆண்டலைப் புள் - இது பாலை நிலத்திற்குரிய ஒருவகைப் பறவை; இது ஆண்மக்களின் தலை போன்ற வடிவ முடைய தென்பர். ‘அழகுநர் கூகையோ டாண்டலை வளிப்பவும்’ [பட்டி - உடுஅ] எனவும், தாண்டலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்பும்’ [சிலப் கடு - உகக] எனவும் ‘ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்’ [மணிமே - சு - எ] எனவும் ‘ஆண்டலை வழங்கும் காணுனங்கு கடுநெறி’ [பதிற்று - உடு - அ] எனவும், வருமாறு காண்க. இவை நள்ளிரவில் கூட்டமாக வந்து பிராணிகளின் ஊனைக் கொத்தித் தின்னுமென்ப. வீரர்களின் உடலிழந்த தலைமாத்திர மிருந்தமையால், அத்தலைகளை அப்பறவைகள் தம்மினமெனக் கருதலாயின வென்க. அறுபட்ட தலைகள் அப்பறவைகளை அச்சுறுத்தி ஒட்டுதல் அவை தம்மைக் கொத்துமெனக் கருதியாம். இதனாலும் அவ்வீரர்களின் ஆண்மை விளங்கும். இவ்விரு தாழிசைகளையும் அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரையில் மேற்கோளாகக் காட்டி யிருக்கின்றனர். [சிலப் - டு - அச] முன்புள்ள தாழிசைகளிலும் இத்தாழிசையிலு முள்ள ஆல் - ஓ இரண்டும் அசைகள். (ஆண்டலைப் புட்கள் வீரர் தலைகளைக் கண்டு தம்மின மென மயங்கினமையால், இது மயக்க வண்ணம்.) பா - பே :—† நெறிகுஞ்சித் தலையை. (கக)

ககங. கடன மைந்ததுக ருந்தலைய ரிந்த பொழுதே
கடவ தொன்றுமிலை யென்றுவினை யாடு முடலே
உடல்வி முந்திடினு கர்ந்திட*வு வந்த சிலபேய்
உறுபெ ரும்பசியு டன்றிடவு டன்றி ரியுமே.

ப - ரை :—கரும் தலை - (தமது) பெரிய தலையை யுடைய கழுத்தை, அரிந்த பொழுதே - அறுத்த அப்பொழுதே, கடன் அமைந்தது - (தேவிக்குச் செலுத்த வேண்டிய பவியின்) கடமை முடிந்தது, கடவது - (இனி) செய்ய வேண்டுவது, ஒன்றும் இலை என்று - யாதொன்று மில்லை யென்று, உடல் வினையாடும் - (வீரர்களின்) குறையுடல்கள் (களிப்பால் துள்ளி) வினையாடும், உடல் விழுந்திடின் - (அந்த) உடல்கள் (நிலத்தில்) விழுந்தால், நுகர்ந்திட உவந்த - (அவற்றை) புசிக்க விரும்பிய, சில பேய்—, உறு பெரும் பசி - (தமக்கு இயல்பாக) பொருந்திய பெரிய பசி, உடன்றிட - (தம்மை) வருத்த, உடன் திரியும் - (அக்குறை யுடல்களோடு) ஒக்கத் திரியும்.

வி - ரை :—பலிக்கடன் செலுத்துவோர் தங்கள் தலைகளை யரிந்த பின், களிப்பால் துள்ளும் உடல்களைப் பேய்கள் அணுகவஞ்சி அவை நிலத்தில் விழுமனவும் அவற்றைத் தொடரலாயின வென்பதாம். தலை - இது முதலாகுபெயராய்க் கழுத்தை யுணர்ந்தினது. உறு பெரும் பசி, உறுபசி - விளைந்தொகை, மிகவும் பெரிய பசி யெனினுமாம்; இப்பொருளில் உரிச்சொற்றொடர். ஒன்றும் - இதிலுள்ள உம்மை இழிவு சிறப்பாம். (கூகம் - தாழிசை முதல் இது காறுமுள்ள ஐந்து தாழிசைகளிலும் வீரக்குவை செறிந்துள்ளமை காண்க.) பா - பே :—* உவந்து சிலபேய். (கக)

ககச. பகடி டந்துகொள்ப சுங்குருதி யின்று தலைவீ
பலிகொ ளென்றகுர லெண்டிசைபி ளந்துமிசைவான்

முகடி டந்துருமெ றிந்தெனமு முங்க வுடனே

மொகுமொ கென்றெலிமி சூந்தமரு கங்கள் பலவே.

ப - ரை :—தலைவி - தேவியே, இன்று - இப்போது, பகடு இடந்து கொள்-எருமைக் கடாவைப் பிளந்து எடுத்துக் கொண்ட, பசும் குருதி - பச்சிரத்தத்தை, பலி கொள் - (நீ) பலியாக ஏற்றுக் கொள், என்ற குரல் - என்ற (வீரர்களின் உரத்த) குரலொலிகள், உரும் எறிந்தென - பேரிடி யிடித்தாற் போல, எண் திசை பிளந்து-எட்டுத் திக்குகளையும் பிளந்து, மிசை - மேலேயுள்ள, வான் முகடு இடந்து - ஆகாயத்தின் உச்சியையும் பிளந்து, முழங்க - ஒலிக்க, உடனே - (அவ்வொலி) உடனே, மொகு மொகு என்ற ஒலி - மொகு மொகு என்ற ஒசையானது, மிகும் - அதிகமா யெழும், தமருகங்கள் பல - தோற்கருவிகள் மிகப் பலவாம்.

வி - ரை :— தேவியை வழிபடுவோர் குரலொலியும் பலவகை வாச்சியங்களின் ஒலியும் பேரிடி யிடித்தாற் போல முழங்கின வென்பதாம். எறிந்தென-எறிந்தாலென்ன வென்பதன் தொகுத்தல். என்ன - உவம உருபிடைச் சொல். என்றெலி - பெயரெச்சத்தின் ஈறு தொக்கது. தமருகம் - உடுக்கை; பம்பையெனினுமாம். மொகுமொ கெனல் - இரட்டைக் கிளவி [தா - ௪0௧] 'அடர்ந்தனிகள் மொகுமொ கெனும்' [வில்லிபா - ௧௮-ம் போர் - ௨௬] எனவும், 'கறுக்கு மஞ்சன விழியினை' என்னுஞ் செய்யுளில், 'நிரைத்த தெண்டிறை மொகுமொகு மொகுவென [திருப்பு] எனவும் வருமாறு காண்க. இச்செய்யுளில் உயர்வு நவீந்தியணியும், உவமையணியு முள்ளமை காண்க. (௧௮)

ககடு. தமரு கங்கடரு கின்றசதி யின்கண் வருவார்

அமரி யின்புறமு நாதிவரு சாத கர்களே.

ப - ரை :—அமரி - தேவியால், இன்பு உறும் - விரும்பப்படும், அநாதி வரு - தொன்று தொட்டு வருகின்ற, சாதகர்கள் - சாதகர்கள் என்பவர்கள், தமருகங்கள் தருகின்ற - தோற்கருவிகளினீருந்து உண்டாகின்ற, சதியின் கண் - தாள வொற்றின் ஒலியால், வருவார் - (தேவியை வணங்க) வருவார்கள்.

வி - ரை :—சாதக ரென்பார் தோற் கருவிகளின் ஒலியைக் கேட்டுத் தேவியை வணங்க வருவாரென்பதாம். தோற் கருவிகளாவன:- பறை, பம்பை, முழவு முதலியன. சாதகர் - பேய்களில் ஒரு வகையினர்; இவர்கள் தேவியின் மெய் காப்பாளர்கள். [தா - ௪௮௧] அமரி - போரை விரும்புகிறவன்; சதியின் கண் - உருபு மயக்கம். (௧௯)

ககசு. படைவ லங்கொடுப சுந்தலையி டங்கொ டனைவார்

இடைமொ ழிந்திடைது டங்கவரு யோகி னிகளே.

ப - ரை :—இடை மொழிந்து - இடை யிடையே பேசிக் கொண்டு, இடை நுடங்க - (தங்கள்) இடுப்புத் துவள, வரு யோகினிகள் - (தேவியிடம்) வருகின்ற யோகினிப் பெண்கள், படை வலம் கொடு - வாளாயுதத்தை வலக்கையில் பிடித்துக் கொண்டு, பசும் தலை - பசுமையாகிய தலைகளை, இடம் கொடு - இடக்கையில் பிடித்துக்கொண்டு, அனைவார் - (வந்து) சேர்வார்கள்.

வி - ரை :— யோகினி மாதர்கள் [தா - களஉ] வானாயுதத்தை வலக்கையிலும் (வீரர்களின்) பசிய தலைகளை இடக்கையிலும் கொண்டு தேவியிடம் வருவாரென்பதாம். இம் மாதர்கள் தேவியின் பரிவாரமகளிராம். இவர்கள் எழுவ ரெனவும் ஒன்பதின்ம ரெனவும் பன்னிருவரெனவும் கூறப்படுவார். தேவியைச் சூழ்ந்திருக்கும் யோகினி கணத்தார் ௧௪ கோடி என்பர். இடையென்னுஞ் சொல் வெவ்வேறு பொருளில் வந்தமையால், இது **சூழ்ப்பின் வருநிலை யுணியாயி**. (சப்தாவருத்தி தீபகாலங்காரம்) பா - பே :- [உடையொழிந்திடை.

கக௭. வீங்குதலை *நெடுங்கழையின் மிசைதோறும்
திசைதோறும் விழித்து நின்று
தூங்குதலை சிரிப்பனகண் டறங்குதலை
மறந்திருக்குஞ் சுழல்கட் சூர்ப்பேய்.

ப - ரை :—வீங்கு நெடு கழையின் - பருத்த நீளமாகிய மூங்கில்களின், தலை மிசைதோறும் - நுனிகளிலெல்லாம், தூங்கு தலை - தொங்குகின்ற (வீரர்களின்) தலைகள், திசை தோறும் - ஒவ்வொரு திசையிலும், விழித்து நின்று - கண் இமையாமலிருந்து, சிரிப்பனகண்டு - சிரிப்பவற்றைப் பார்த்து, சுழல் கண் - சுழல்கின்ற கண் களையுடைய, சூர் பேய் - (கண்டோர்க்கு) அச்சத்தை யுண்டாக்கும் பேய்கள், உறங்குதலை - (பொழுது விடியுமளவும் தாம்) தூங்கு தலை, மறந்து இருக்கும் - ஒழித்திருக்கும்.

வி - ரை :—மூங்கிலின் நுனியில் தொங்குகின்ற வீரர்களின் தலைகளைக் கண்டு, பேய்கள் பயந்து உறங்காம லிருக்கு மென்பதாம். மூங்கிலிலுள்ள தலைகள் பலிக் கடன் செலுத்துவோரால் அறுத்துத் தொங்கவிடப் பட்டவை பெண்க. 'உலையா வுள்ளமோ டுயிர்க்கட னிறுத்தோர், தலைதூங்கு நெடுமாய்' [மணிமே ௬ - ௫௦ - ௫௧] என்றார் பிறரும். இவ்வுழியின் குறிப்புரையில், இவர்களை 'மயான வாசினியது மந்திர சாதகரான பைரவ வேஷதாரிகளென்றுங் காபாலிக மதத்தின ரென்றுங் கூறுவர்' என வரைந்திருத்தலைக் கவனிக்க. யாவருக்கும் அச்சத்தை விளைக்கும் பேய்களும் அத்தலைகளின் அருகிற் செல்ல வஞ்சித் துயிலொழிந் திருந்தமையின், அவைகளின் எளிய நிலைமையைக் கண்டு அத்தலைகள் சிரித்தன வென்க ; அவை தங்கள் வெகுளி தோன்ற நகைத்தன வென்னுமாம். பேயின் கண்கள் சுழற்சி யுடையன வென்பதை 'சுழல்கட் பேய்' [புறப் - வெ. மா - ௧௪௧] எனவும், 'சுழலு மழல்விழிக் கொள்ளி வாய்ப்பேய்' [திருவால் - மூத்த - ௭] எனவும், 'துள்ளிய சுழல்கட் பேய்க, டோன்புடைத் தார்ப்ப' [கம்பரா - அட்ச குமாரன் - ௧௭] எனவும் வருமாற்றா னறிக. பா - பே :— *நெடுங்கழியின். (உக)

ககஅ. அரிந்ததலை யுடனமர்ந்தே யாடுகழை
அலைகுருதிப் புனலின் மூழ்கி
இருந்தவுடல் கொளக்கால னிடுகின்ற
நெடுந்தூண்டி லென்னாத் தோன்றும்.

ப - ரை :—அரிந்த தலை உடன் - (பலிக்கடன் செலுத்துவோரால்) அறுக்கப்பட்ட தலைகளோடு, அமர்ந்து - பொருந்தி, ஆடு கழை - (இரத்த வெள்ளத்தில் கார்றால்) அசையும் மூங்கில்க ளானவை, அலை குருதி புனலின் - அலையும் இரத்தமாகிய நீரில், மூழ்கி இருந்த - மூழ்கிக் கிடந்த, உடல் கொள - உடல்களைக்

கவர்த்து கொள்ள, காலன் இடுகின்ற-யமனுனவன் போட்டிருக்கின்ற, நெடும் தூண்டில் என்ன தோன்றும் - பெரிய தூண்டிலைப் போலத் தோன்றும்.

வி - ரை :—வீரர்களின் தலைகளையுடைய மூங்கில்கள் சில, பாரத்தால் வீணந்து இரத்தப் பெருக்கில் மூழ்கியிருத்தல், யமன் இறந்துபட்ட வீரர்களின் உடல்களைக் கவர்த்துப் போட்ட தூண்டிலைப் போல் தோன்று மென்பதாம். (மூங்கில்களைத் தூண்டிலெனவே, அவற்றிலுள்ள தலைகளைத் தூண்டிலி விட்ட உணவாகவும், வீரர்களின் நீண்ட வுடலை மீனாகவும், குருதிப் புனலை நதியாகவும், யமனைத் தூண்டிற்காரனாகவும் கொள்க.) 'கழைக்கோல், குரங்கின் வன் பறம் பாய்ந்தென விலஞ்சி, மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கு நாடன்' [ஐங்கு - உளவு] என மூங்கிலைத் தூண்டிலுக்குவமையாகப் பிறருங் கூறி யிருத்தலைக் காண்க. ஆடு கழை - ஆலை குருதி - வினைத் தொகைகள். (உஉ)

ககக. கொல்வா யோரி முழவாகக்

கொள்ளி வாய்ப்பேய் குழவிக்கு

நல்வாய்ச் செய்ய தசைதேடி

நரிவாய்த் தசையைப் பறிக்குமால்.

ப - ரை :—கொள்ளி வாய் பேய் - கொள்ளி வாய்ப் பேய்களானவை, கொல் வாய்-(உயிர்களை) கொல்லும் வாயையுடைய, ஒரி-கிழ நரிகளின் ஒலி, முழவு ஆக - பறை யோசையாக, குழவிக்கு-(தமது) குட்டிகளினுடைய, வாய் - வாய்க்கு, நல் செய்ய தசை தேடி - இனிமையாகிய சிவந்த இறைச்சியைத் தேடித் திரிந்து, நரி வாய் தசையை - நரிகளின் வாயிலுள்ள இறைச்சியை, பறிக்கும் - பிடுங்கிக் கொள்ளும்.

வி - ரை :—கொள்ளிவாய்ப் பேய்கள் [தா-௧௦௪] தம்முடைய குழந்தைகளுக்கு உணவை நாடி நரிகளின் வாயிலுள்ள இனிய தசையைப் பறித்துச் செல்லுமென்பதாம். தேவி வாழஞ் சுடலையில் நரிகளின் ஒலி மிக்கிருந்த தென்பார், 'ஒரி முழவாக' என்றார். 'கொல்வா யோரி முழவாக' என்றதற் கேற்ப, 'வெல்வா யோரி முழவாக' [சீவகசி - ௩௦௬] எனக் கூறியுள்ளமை காண்க. ஒரி, முழவு - ஆகு பெயர்கள். (உ௬)

கஉ௦. நிணமும் தசையும் பருந்திசிப்ப

நெருப்பும் பருத்தி யும்பொன்று

பிணமும் பேயுஞ் சுடுகாடும்

பிணங்கு நரியு முடைத்தரோ.

ப - ரை :—நிணமும் - கொழுப்பையும், தசையும் - மாமிசத்தையும், பருந்து இசிப்ப - பருந்துகள் (கொத்தி) இழுக்கும்படி, பொன்று பிணமும் - இறந்த பிணங்களையும், நெருப்பும் - (பிணங்களைச் சுடும்) நெருப்பையும், பருத்தியும் - செம்பருத்திச் செடிகளையும், பேயும் - பேய்களையும், சுடுகாடும் - சுடுகாட்டையும், பிணங்கு நரியும் - (ஒன்றொடொன்று) சண்டையிடும் நரிகளையும், உடைத்து - (அக்கோயில் தன்னைச் சுற்றும்) உடையது.

வி - ரை :—பிணங்களைப் பிடுங்கித் தின்னும் பருந்துகள், பேய்கள் முதலியன அக்கோயில் சுற்றியிருந்தன வென்பதாம். சுடலையானது பாலை நிலத்தின்

ஒரு பகுதி யாதலால், அதனையும் இங்குச் சேர்த்துக் கூறினார். நரிகள் கண்டை யிடுதல் சுடலையிலுள்ள பிணங்களைத் தாந்தாங் கவர வேண்டுமென்னும் ஆசை யின் மிகுதியா லென்க. சுடலையில் நரியுங் கழுகு மிக்கிருத்தலை 'அலத்தக மூட்டிய வடிநரி வாய்க்கொண்டு' எனவும் 'காய்ந்தபசி எருவை கவர்ந்தா னேறதையும்' [மணிமே - சு - கக0 - ககள] எனவும், 'புலால்வெண் டலையைப் புறமே நரி கெளவ' எனவும், 'கழுகும் பேயுமாயிடுவெண் டலையும்' [காரைக்கா - மூத்த திருப் - ஈ, - கூ] எனவும் வருமாற்றானறிக. உம்மைகள் எண்ணின் கண் வந்தன. அரோ - ஈற்றசை. இவ்விரு செய்யுட்களும் தேவியின் கோயிலைச் சூழ்ந்துள்ள சுடலையைக் குறித்தனவாம். பா - பே :—நெறியும். (உச)

கோயில் பாடியது முற்றிற்று.

௫. தேவியைப் பாடியது

தேவியைப் பாடியது - (பாலை நிலத்தில் முற்கூறிய கோயிலில் வீற்றிருக்கும்) காளி தேவியைச் சிறப்பித்துப் பாடிய பாடல்களின் பகுதி யென்பது இதன் பொருளாம். இதில் அந்தத் தேவியின் அவயவங்களை அழகுபெற வருணித் துள்ளமை காண்க.

கஉக. உவையுவை யுளவென் றெண்ணி
உரைப்ப தெனுரைக்க வந்த
அவையவை மகிழ்ந்த மோடி
அவயவம் விளம்பல் செய்வாம்.

ப - ரை :—உவை உவை - உவ்வுப் பொருள்கள், உள என்று எண்ணி - (தேவிக்கு வேறாய்) இருக்கின்றன வென்று நினைத்து, உரைப்பது என் - சொல்வதால் யாது பயன், உரைக்க வந்த - சொல்லத் தகுந்த, அவை அவை - அந்தந்தப் பொருள்களை (எல் லாம்), மகிழ்ந்த - (தனக்குள் அடக்கி) மகிழ்ச்சி கொண்ட, மோடி - காளி தேவியின், அவயவம் - உறுப்புக்களின் அழகை, விளம்பல் செய்வாம் - சொல்வோம்.

வி - ரை :—எல்லாப் பொருள்களையும் தனக்குள் அடக்கிக் கொண்டிருக் கும் காளி தேவியின் அவயவங்களின் அழகைச் சொல்லுவோம் என்பதாம். உவை - நடுவிடத்திலுள்ள பொருள்கள்; உவையுவை யென நடுவிலுள்ள பொருள்களையும், அவையவை யெனத் தூரத்திலுள்ள பொருள்களையும் கூறி னமையால், அருகிலுள்ள பொருள்களாகிய இவையும் அவ்வம்மைக்குள் அடங் குமென்க; உள - பலவின் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று. (க)

கஉஉ. ஒருமலை மத்துவலத் துலவுக யிறிறினுமற்
றுலகுப ரித்தபணத் துரகவ டத்தினுமப்
பருமணி முத்துநிரைத் துடுமணி தைத்தவினைப்
பரிபுரம் வைத்ததளிர்ப் பதயுக ளத்தினளே.

ப - ரை:—மத்து ஒரு மலை - (தேவர்கள் திருப்பாற்கடலைக் கடைய அமைத்துக் கொண்ட) மந்தாகிய ஒப்பற்ற மந்தாமலையை, வலத்து - (தன்) வலமையால், உலவு - சுழற்றிய, கயிற்றினும் - (வாசுகியாகிய) கடை கயிற்றினும், மந்து-பின்னும், உலகு பரித்த - உலகத்தைச் சுமக்கின்ற, பணத்து உரகம் - (ஆயிரம்) படங்களை யுடைய (ஆதிசேஷன் என்னும்) பாம்பாகிய, அ வடத்தினும் - அந்தக் கயிற்றினும், பருமணி முத்து நிரைத்து - பெரிய பரற் கற்களாகிய முத்துக்களை வரிசையா யமைத்து, உடு மணி தைத்த - நட்சத் திரங்களாகிய இரத்தினங்களைப் பதித்த, இணை பரிபுரம் வைத்த - இரண்டு சிலம்புகளை யணிந்த, தளிர் உகளம் பதத்தினள் - இளந்தளிர் போன்ற இரண்டு பாதங்களை யுடையவளும்,

வி - ரை:—(காளி தேவியானவள் வாசுகி, ஆதிசேஷன் என்கிறார்) இரண்டு பாம்புகளாகிய கயிறுகளில் முத்துக்களாகிய பரற் கற்களை நிரப்பி நகத்திரங் களாகிய இரத்தினங்களைப் பதித்த இரண்டு சிலம்புகளைத் தன் பாதங்களில் அணிந்தவ னென்பதாம். தேவர்கள் மந்தா மலையை மந்தாகவும் வாசுகியைக் கடையுறாகவும் கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தமையை, 'வரை யொன்று நிறுவி யரவொன்று மணித்து, கடறட வாச மிடலோடும் வாங்கி, திண்டோ ளாண்ட தண்டா வமர்க்கு' [கோயில் நான் - ௧௨] என்றதன லறிக. தளிர்ப் பதம் - உவமைத் தொகை; உகளத்தினள் - இதிலுள்ள விகுதி பிரித்துப் பதம் என்பதனோடு கூட்டிப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. ஏகாரம் - சுற்றகை. (ஒருமலை மத்து, உரக வடம், பருமணி முத்து, உடு மணி - உருவக வணிகள்; தளிர்ப் பதம் - உவமையுணி) பா-பே:—மத்து வலத்து.

தேவர்கள் திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த வரலாறு:—முன்னொரு காலத் தில் தருவாச முனிவர் சபத்தின்படி இந்நிரனுடைய செல்வ மனைத்தும் திருப்பாற் கடலில் புக்கு மறைந்தன. அதனால், இந்திரன் பெருந்துன்ப மெய்தி னன். பின்பு தேவர்கள் திருமலை வேண்டினர். உடனே திருமாலானவர் மந்தா மலையை மந்தாகவும் வாசுகியை நானாகவும் கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடையுமாறு தேவர்கட்குப் பணித்தனர். அவர்கள் அவ்வாறே கடையுங்கால், வாசுகி யென்னும் பாம்பு வலி பொறுக்க மாட்டாமல் லிஷம் கக்கத் தொடங் கினது. உடனே சிவபெருமானார் தேவர்களைக் காக்கக் கருதி அக்கொடிய லிஷத்தை யுட்கொண்டனர். அப்போது அவ்லிஷம் அவர் கழுத்தில் தங் கினது. அதனால் அவர் கழுத்துக் கருநிற மடைந்தது. அதன் பின்பு தேவேந் திரன் முன்பு தான் இழந்த பொருள்களைப் பெற்றதன்றி அமுதமும் பெற்று இன்புற்றன னென்பதாம். (உ)

கஉ௩. அருமறை யொத்தகுலத் தருணெறி யொத்தகுணத் தபயனு தித்தகுலத் துபயகு லத்துமுதல்

திருமதி யொக்குமெனத் தினகர லெக்குமெனத்

†திக்குவத னத்தினிடைத் திலகவ னப்பினளே.

ப - ரை:—அரு மறை ஒத்த - சிறந்த வேதங்களைப் போன்ற, குலத்து - உயர் குடிப் பிறப்பையும், அருள் நெறி ஒத்த - அருளை யும் நீதியையும் போன்ற, குணத்து - குணங்களை யு முடைய, அப யன் உதித்த - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன் பிறந்த, குலத்து - சிறந்தனவாகிய, உபயம் குலத்து - இருவகைக் குலங்களில், முதல் - முதலாகிய, திரு மதி ஒக்கும் - அழகிய சந்திரனுக்கு ஒப்பாகும்,

என (திகழ்) - என்று சொல்லும்படி விளங்குகின்ற, வதனத்தின் இடை - முகத்தில், தினகரன் ஒக்கும் - இளஞ் சூரியனுக்கு ஒப்பாகும், என திகழ் - என்று சொல்லும்படி விளங்கும், திலகம் - சிந்தாரத்தை யணிந்த, வனப்பினன் - அழகை யுடையவனும்,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் தந்தையின் குலமாகிய சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியில், அவன் தாயின் குலமாகிய சூரியனைப் போன்ற சிந்தாரப் பொட்டை யணிந்தவன் காளிதேவி யென்பதாம். 'உபய குலம்' என்றது சூரிய சந்திர குலங்களையாம். [தா - உ, கட] முதற் குலோத்துங்கன் தந்தை சந்திர குலத்தின் ஞகையால், 'உபய குலத்து முதல்' எனச் சந்திரனைச் சிறப்பித்துக் கூறினார். அம்மன்னவன் குலத்தின் வரலாற்றை உகசம் - தாழிசையுரையிற் காண்க. வட்ட வடிவமும் செந்நிறமும் பற்றி இளஞ் சூரியன் சிந்தாரத்திற்குவமை. அருணெறி - உம்மைத் தொகை. (இதில் நானிறைப் பொருள் கோளும், உவமையணியு முள்ளவாற்றிச்) பா - பே :—திருவதனம். (க)

கஉச. அரவொடு திக்கயம்ப் பொழுதுப ரித்தவிடத் தடியிட வுட்குழிவுற் றசைவுறு மப்பொழுதில் தரணித ரித்ததெனப் பரணிப ரித்தபுகழ்ச் சயதர ணைப்பரவிச் சதிகொண டத்தினளே.

ப - ரை :— அரவொடு திக்கு கயம் - ஆதிசேடனும் (எட்டு) திசையானைகளும், பரித்த - தாங்கிய, அ பொழுது - அக்காலத்தில், இடத்து - பூமியில், அடி இட - (காளிதேவி தன்) பாதங்களை (போர்த்து) வைக்க, உள் குழிவு உற்று - (பூமி) உள்ளே குழிந்து, அசைவு உறும் அ பொழுதில் - அசையத் தொடங்கிய அச்சமயத்தில், தரணி தரித்தது என - (முதற் குலோத்துங்கன் தோன்றி) பூமியைத் தாங்கிஹ் போல, பரணி பரித்த புகழ் - பரணியையும் தாங்கிய புகழை யுடைய, சயதரனை பரவி - முதற் குலோத்துங்க சோழனைப் புகழ்ந்து, சதி கொள் - தாளவொற்றைக் கொண்ட, நடத்தினன் - நடனத்தைப் புரிபவனும்,

வி - ரை :— ஆதிசேஷனும் எட்டுத் திசையானைகளும், தாங்க முடியாத பூமியை முதற் குலோத்துங்கன் தோன்றி எளிதில் தாங்கின னென்பதாம். [தா - இஉஅ - இசக] தேவி அடியிடப் பூமி குழிந்தமை, அவ்வம்மையின் பாதப் பொறையைத் தாங்கு மாற்றல் ஆதிசேஷனுக்கும் திசையானைகளுக்கும் இன்மையா லென்க. அவைகளால் தாங்க முடியாத பாரத்தை முதற் குலோத்துங்கன் எளிதில் தாங்கினமையால், தேவி அவனற்றலைப் புகழ்ந்தன னென்பதாம். திக்கயம் - [தா - க0, கச]. பரணி - ஒரு வகைப் பிரபந்தம்; இதனிலக்கணத்தை இந்நூலின் முகவுரையில் பரணியி னிலக்கணம் என்னும் தலைப்பின் கீழ்க்காண்க. அரவொடு - ஒடு எண்ணுப் பொருளது; என - உவம உருபிடைச்சொல். இதில் உயர்வு நவீற்சியணியும், உவமையணியும் உள்ளமை காண்க. (ச)

கஉரு. தணிதவ ளப்பிறையைச் சடையிசை வைத்தவிடைத் தலைவர்வ னத்தினிடைத் தனிநுகர் தற்குநினைத் தணிதவ ளப்பொடியிட் டடையவி லச்சினையிட் டமுதமி ருத்தியசெப் பனையத னத்தினளே.

ப - ரை :— தணி - (உலகத்தின் வெம்மையை) தணிக்கின்ற, தவளம் பிறையை - வெண்மையாகிய பிறைச் சந்திரன், சடை மிசை வைத்த - (தாது) சடையிலணிந்த, விடை தலைவர் - எருதை (வாகனமாகக் கொண்டு) செலுத்தும் தலைவராகிய சிவபெருமானார், வனத்தின் இடை - சுடலையில், தனி துகர்த்து நினைத்து - தனியையாய் அதுபவித்தற்கு எண்ணி, அணி தவளம் பொடி - அழகிய வெண்ணற்றை, அடைய இட்டு - முழுவதும் பூசி, இலச்சினை இட்டு - முத்திரை யமைத்து, அமுதம் இருத்திய - அமுதத்தை (நிரப்பி) வைத்த, செப்பு அணைய - செப்புக் கிண்ணம் போன்ற, தனத்தினள் - கொங்கைகளை யுடையவளும்,

வி - ரை :— சிவபெருமான் சுடலையில் தனியாயிருந்து துகர்த்த பொருட்டு அமைத்த செப்புக் கிண்ணம் போன்ற இரண்டு கொங்கைகளை யுடையவர் அவ்வம்மையார் எனப்படும். பொருளைச் சேமித்து வைப்போர் அதற்கு முத்திரை இட்டுப் பதிவுகாத்தல் போல், அவ்வம்மையாரும் தம் கொங்கைகளைச் சிவபெருமானுக் கென்றே பாதுகாப்பாய் கொள்பார், 'இலச் சினை இட்டு' என்றார். அவ்வம்மையார் தமது தனங்களில் வெண்ணற்றை மிகுதியாகப் பூசியருத்தல் செப்புக் கிண்ணத்தில் பால் நிரப்பி வைத்தாற் போலுள்ள தென்பதாம். செப்புக் கிண்ணம் தாங்களுக்கும் பால் வெண்ணீறுக்கு முவமை. செப்புக் கிண்ணம் தாங்களுக்கு உவமை யாதலை, 'மூலையும், குழிமென்முகுச் செப்புட னெதிரின்' [அகநா - கடவு - க - உ] எனவும், 'செப்பின்ன மென்மூலை செவ்வாய் சிறுமருஞ்சூல்' [திவ்ய - திருப் பாவை - உ0] எனவும், 'செப்போ தனஞ்செழுந் துப்போசெய் வாய்' [அழகா - உ0] எனவும், 'செப்பினங் கொங்கைமீர்' [நளவே - சுயம்வர - க0ச] எனவும், வருமாற்றானாக. விடைத் தலைவர் - இரண்டனுரையும் பயனு முடன் தொக்க தொகை. இத்தாழிசையி னீற்றில் உவமையணி யள்ளமை யுணர்க.

(இ)

கஉ௬. பரிவக லத்தமுவிப் புணர்கல விக்குருகிப்

படர்சடை முக்கணுடைப் பரமர்கொ டுத்தகளிற்
றுரிமிசை யக்கரியிற் குடரொடு கட்செவியிற்
டொருபுரி யிட்டிஹுகப் புணையுமு டுக்கையளே.

ப - ரை :— படர் சடை - பரவிய சடையையும், முக்கண் உடை - மூன்று கண்களையுமுடைய, பரமர் - சிவபெருமானார், பரிவு அகல - (தமது காமநோயாகிய) துன்பம் நீங்கும்படி, தழுவி - (தம்மை) அணைத்து, புணர் கலவிக்கு - (அவ்வம்மையார்) புணர்ந்த கலவி யின்பத்துக்கு, உருகி - மனமிளகி, கொடுத்த - (அவ்வம்மை யாருக்கு) கொடுத்த, களிறு உரி மிசை-யானைத் தோலாகிய ஆடையின் மேல், அ கரியின் குடரொடு, அந்த யானையின் குடலோடு, கட்செவி இட்டு - பாம்பைச் சேர்த்து, ஒரு புரி இட்டு - ஒரு புரி யாக முறுக்கி, இறுக புணையும் - அமுந்த அணியும், உடுக்கையள் - இடைக் கச்சை யுடையவளும்,

வி - ரை :— காளிதேவி யானைத் தோலைப் புணர்ந்து, அதன் குடலோடு பாம்பைச் சேர்த்து முறுக்கித் கச்சாக அணிந்தவ னென்பதாம். 'ஆணைத் தோல் போர்த்து,' [சிலப் - கஉ] எனவும் 'வேங்கி யுரித்திடை புணர்ந்த

வன்' [அரிச் - விவாக - ககஉ] எனவும், ஆன்றோர் கூறியுள்ளமை காண்க. குடல் - குடர், மொழியிறுதிப் போல. (சு)

கஉ௭. கலைவள ருத்தமனைக் கருமுகி லொப்பவனைக்
கரடத டக்கடவுட் கனாகரி றத்தவனைச்
சிலைவளை வுற்றவுணத் தொகைசெக விட்டபரித்
திறலவ னைத்தருமத் திருவுத ரத்தினளே.

ப - ரை:— கலை வளர் உத்தமனை - (நான்கு வேதங்களையும் கற்ற) கல்விபால் மேன்மை யடைந்த பிரமனையும், கரு முகில் ஒப்ப வனை - கரிய மேகத்திற்கு ஒப்பாகிய நிறமுடைய இந்திரனையும், தீட கரடம் கடவுள் - பெரிய மதச்சுவட்டை யுடைய கடவுளாகிய, கனாகம் நிறத்தவனை - பொன்போன்ற நிறமுடைய விநாயகரையும், சிலை வளைவுற்று - வில்லை வளைத்து, அவுணர் தொகை - அரக்கர் களின் கூட்டம், செக விட்ட - அழியும்படி (களைகளை) தொடுத்த, பரி திறலவனை - மிக்க பராக்கிரம முடையவராகிய முருகக் கட வுனையும், தரும் அ திரு உதரத்தினள் - பெற்ற அத்தகைய அழகிய வயிற்றை யுடையவளும்,

வி - ரை :—தேவியானவன் பிரமன், இந்திரன், விநாயகர், முருகர் என் னும் கால்வரையும் பெற்ற வயிற்றை யுடையவ னென்பதாம். இந்திரன் கருநிற முடையவ னென்பதை, 'பொருங்குவிசப் படைகமஞ்சூழ் முகிலினிடைவிளங்கு மின்னிற் பொலிவு காட்ட' [கஉ௭ - இந்திரப் - ௧௦] எனவும், 'வில்லா லொளரி மே கமேவப் பொலிவான்' [கம்பரா - சரபங்கர் - ௧௧] எனவும் வருவனவற்று லறிச். கருமுகி லொப்பவன் - த்ருமாலேனினுமாம். விநாயகர் யானைமுக முடையவ ராதலால், 'கரடதடக் கடவுள்' என்றார். பரி = மிகுதி; இதனை, 'பக்க நீக்குமின் பரிபுலம் பினர்' [சிலப் - ௧௦ - ௨௨௬] எனவும், பரிபுலம் பினனின் 'மணிமே' [மணிமே - ௧௬ - ௧௭] எனவும் வருமாற்ற னுணர்க. பரி - தனிமை யெனினுமாம். 'பரிபுலம் பலைத்ததும் வருத்தம் வீட' [மலைபடு - ௪௬௭] என்பதற் காண்க. கலை வளர் - மூன்றன் தொகை; அவுணர் தொகை = அவுணத்தொகை; சிலைமொழியின் ஈற்றுமெய் கெட்டு வலி மிக்கது. [நன் - ௧௫௧] (எ)

கஉ௮. கவளம் தக்கரடக் கரியுரி வைக்கயிலைக்
களிறுவி ருப்புறுமக் கனாகமு லைத்தரளத்
தவளவ டத்திடையிற் பவளமொ டொத்தெரியத்
தழலுமி முத்தரியத் தனியுர கத்தினளே.

ப - ரை :—கவளம் - கவளத்தை யுட்கொள்ளுதலையும், மதம் கரடம் - மதத்தைப் பொழியும் சுவடுகளையுமுடைய, கரி உரிவை - யானைத் தோலை யணிந்த, கயிலை களிறு - கயிலைய மலையில் வீற்றிருக் கும் யானை போன்றவராகிய சிவபெருமானார், விருப்பு உறும் - விரும்புதல் பொருந்தும், கனாகம் - பொன்னுபரணங்களை யணிந்த, அ முலை - அழகிய கொங்கைகளில், தவளம் தரளம் வடத்து இடையில - வெண்மையாகிய முத்து மாலைகளின் நடுவில், பவளம் ஒடு - பவள மாலைகளும், ஒத்து எரிய - ஒன்றாய் (ஒளி வீசி) விளங்க, தழல் உயிழ் - நெருப்புப் போன்ற (கொடிய) விஷத்தைச் சொரி

யும், உத்தரியம் - மேலாடையாகிய, தனி உரகத்தினள் - ஒப்பற்ற பாம்பை யணிந்தவளும்,

வி - நை :—தேவி பொன்னணிகளும் முத்து மாலைகளும், பவள மாலைகளும் பாம்பாகிய உத்தரியமும் அணிந்தவ னென்பதாம். சிவபெருமானைக் 'கயிலைக் களிறு' என்றதற் கேற்பத் தேவியைப் படியாகக் கொள்க. 'பொருப்பனாயன் மடப்பிடியி னுடன்புணருஞ் சிலக்களிறு' [பெரியபு - அப்புதி - ௪] எனவும், 'யின்றும் நறுங்கூட்தல் பிடிதழீஇ மாலையானே, கண்மீனுழக்கட் களிறு' [திதம்ப - செம் - ௩௨] எனவும் வருமாறு காண்க. கயிலைக் களிறு - அடையடுத்த உவமைபாகு பெயர். கனகம் - முதலாகு பெயர்; அ = அழகு; 'அலத்தினையு மவ்வனைத் தோளி' [புறப் - வெ - மா - ௨௫௭] என ஆன்றோர் கூறினமை காண்க. அகரத்தைச் சுட்டாகக் கொள்ளினுமாம். (அ) கஉகை. அரியும் டற்றீலயிட் டலைகுரு திக்கெதிர்வைத் தறவும் டுத்தசிவப் பதனைமு முத்திசையிற் கரிகர டத்தொளையிற் கலுழியி டைக்கழுவிந் கருமைப டைத்தசுடர்க் கரகம லத்தினாளே.

ப - நை :—அரியும் மிடறு - (வீரர்கள் தேவிக்குப் பலியாக) அறுக்கும் கழுத்திலிருந்து (பெருகி), அலை இட்ற - அலைகளை விசி, அலை குருதிக்கு - ததும்பும் இரத்தத்தில், எதிர் வைத்து - (தேவி தன் கையை) செவ்வையாக வைத்து, அறவும் மடுத்த - முற்றும் அள்ளிக் குடித்த, சிவப்பு அதனை - செந்நிறத்தை, முழு திசையின் கரி - எட்டுத் திசை யானைகளின், கரடம் தொளையின் - மதச் சுவடுகளின் தொளைகளிலிருந்து பாயும், கலுழி இடை - (மத நீராகிய) வெள்ளத்தில், கழுவி - கழுவுதலால், கருமை படைத்த - கருமை நிறமடைந்த, சுடர் - ஒளி வீசுகின்ற, கரம் கமலத்தினள் - கைகளாகிய தாமரை மலர்களை புடையவளும்,

வி - நை :—தேவி வீரர்களின் உதிரத்தை யள்ளிக் குடித்துச் சிவந்த தன் கைகளைத் திசை யானைகளின் மத நீரின் கழுவ, அவை கருமை நிறமடைந்தன வென்க. இதனால் யானை மதம் கருநிறமுடைய தெனத் தெரிகிறது. [தா - சக௯] முழுமை - எல்லாம், முழுத் திசை - எல்லாத் திசைகளும்; எனவே எட்டுத் திசைகளாம். எட்டுத் திசை யானைகளை கரம்-தாழிசையிற் காண்க. வீரர்கள் தங்கள் கழுத்து முதலிய உறுப்புகளைத் தாமே யரிதலை, 'என்னுறுப்பை யானே யறுத்திட் டிழிகுருதி, முன்னியற்ற வல்லேன் முகிலவண்ணை' [பாரதவெ - ௪௪௮] எனப் பெருத்தேவனார் கூறியதனாலு மறிக. [தா - ௧0௯ - ௧௧௧]

கஉ௦. சிமையவ வரைக்கனகத் திரீளுரு கப்பரவைத்

திரைசவ நிப்புகையத் திசைசுகு மப்பொழுதத்
திமையவ ரைத்தகைதற் கிருளும் டற்றிறைவற்
கினியத ரத்தமுதக் கனியத ரத்தினளே.

ப - நை :—சிமையம் கனகம் வரை - உச்சியையுடைய மேரு மலையும், திரள் உருக - (மற்றுமுள்ள மலைகளின்) கூட்டடங்களும உருகவும், திரை பரவை - அலைகளை விசும் கடல் நீர், சவறி புகைய - வற்றிப் புகையெழவும், திசை சுடும் - (எட்டு) திசைகளிலுமுள்ள உயிர்களைச் சுட்டு வருத்தும், அ பொழுது - (ஆலகால விஷம்

தோன்றிய) அக்காலத்தில், இமையவரை - தேவர்களை, தகைதற்கு - (அந்தத் துன்பத்திலிருந்து) காப்பதற்கு, இருளும் மிடறு இறைவற்கு - (அந்த நஞ்சை உண்டதனால்) கரிய கழுத்தையுடைய சிவ பெருமானுக்கு, அமுதம் இனிய தாத்து - அமுதம் போல் இனிய தன்மையை யுடைய, கனி அதாத்தினள் - கோவைப்பழம் போன்ற (சிவந்த தனது) அதாபானத்தைத் தருபவளும்,

வி - ரை :—சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட கொடுமையைத் தேவி தனது அதா பாசமாகிய அமுதத்தால் தணிப்பவளென்பதாம். தேவர்களைக் காக்க வேண்டிச் சிவபெருமான் நஞ்சையுட்கொள்ள அதனால் அவர் கண்டங் கறுத்தபைபை, 'விடமும்வந் தீசுன்கோல் மிடற்றினில் நீல வண்ண, வடிவுபெற்றணிம தாதி வயங்கிற்றுப் பெரிதும்' [ஆரியப் - பாக - கடல்கடைந் - உசு] என்றதனாலிக. சிமயம்=சிமையம், மொழியிடைப் போலி; அப்பொழுதத்து - அத்துச் சாரியை; திசை - இடவாகு பெயர். சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட வரலாற்றை கஉஉம் தாழிசையிற் காண்க. (க0)

ககக. உருகுத லுற்றுலகத் துவமைய றச்சுழல்வுற்
றுலவுவி ழிக்கடைபட் டுடல்பகை யற்றொழியத்
திருகுத லைக்கிளவிச் சிறுகுத லைப்பவளச்
சிறுமுறு வற்றரளத் திருவத னத்தினளே.

ப - ரை :—உலகத்து - உலகத்தில், உவமை. அற - (தமக்கு) ஒப்
பில்லாமல், சுழல்வு உற்று - சுழன்று, உலவு - உலாவுகின்ற, விழி
கடை பட்டு - (தேவியின்) கடைக் கண்களின் பார்வை படுதலால்,
உருகுதல் உற்று - (சிவபெருமான் மனம்) இளகவும், உடல் பகை -
(அவரை) வருத்தும் (காமமாகிய) பகை, அற்று ஒழிய - முற்றும்
நீங்கவும், திருகு - மாறுபட்ட, தலை - முதன்மையாகிய, சிறு குதலை
கிளவி - இனிய குதலைச் சொற்களைப் பேசும், பவளம் - பவளம்
போன்ற இதழ்களையும், சிறு முறுவல் - புன்னகை புரியும், தரளம் -
முத்துப் போன்ற பற்களையுமுடைய, திரு வதனத்தினள் - அழகிய
முகத்தை யுடையவளும்,

வி - ரை :—தன் கடைக்கண் பார்வை படுதலால், சிவபெருமானுக்குண்
டாகும் காமமாகிய நோயைத் தேவி தன் இனிய சொற்களால் தணிப்பவ
ளென்பதாம். தெய்வ மடந்தையர் அனைவர் சொற்களினும் தேவியின் சொற்
கள் இன்பம் பயப்பன வென்பார், 'திருகு தலைக்கிளவிச் சிறுகுதலை' என்றார்.
உருகுத லுற்று - உற்று - எச்சத்திரிபு; உடல் பகை - வினைத்தொகை; பவளம்,
தரளம் - உவமையாகு பெயர்கள். பா - பே :— †தலைத்தொடையற்கு
* குரவை. (கக)

ககஉ. அண்டமுறு குலகிரிக ளவளொருகா விருகாதிற்
கொண்டணியிற்குதம்பையுமாங் கோத்தணியின்மணிவடமாம்

ப - ரை :—அவள் - அந்தத் தேவி, இரு காதில் - (தனது)
இரண்டு காதுகளில், ஒரு கால் - ஒரு சமயத்தில், கொண்டு அணியின்
(எடுத்து) கொண்டு அணிய விரும்பினால், அண்டம் உறு -
உலகத்தில் பொருந்திய, குலம் கிரிகள் - உயர்வாகிய (எட்டு) மலை
களும், குதம்பை ஆம் - (அவளுக்கு) காதணிகளாகும், கோத்து
அணியின் - (அவைகளை மாலையாக) கோத்து அணிய விரும்பினால்,

மணி வடமும் ஆம் - (அவைகளே மற்றொரு சமயத்தில்) இரத்தின மாலைகளு மாசும்.

வி - ரை :—தேவி எட்டுக் குலமலைகளையே காநணிகளாகவும் மாலையாகவு மணிபவ னென்பதாம். மணி வடம் - முத்து மாலையெனினுமாம். எட்டு மலைகளாவன :—மாலியவான், கந்தமாதனம், நீசதம், எமகூடம், இமம், நீலம், சவேதம், சிருங்கம் என்பன. இவற்றை வேறு வகையாகவுங் கூறுப. [தா - ௨௦௧] குதம்பை என்பதிலுள்ள உம்மை மணி வடம் என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது.

(க௨௨) உகனத்தினன் (க௨௧) வனப்பினன் (க௨௪) நடத்தினன் (க௨௫) தனத்தினன் (க௨௬) உடுக்கையன் (க௨௭) உதரத்தினன் (க௨௮) உரகத்தினன் (க௨௯) கமலத்தினன் (க௩௦) அதரத்தினன் (க௩௧) வதனத்தினனா மாகிய (க௩௨) அவன் எனமுடிக்க. (க௨)

க௩௩. கைம்மலர்மே லம்மனையாங் கந்துகமாங் கழங்குமாம் அம்மலைக ளவள்வேண்டி னாகாத தொன்றுண்டோ.

ப - ரை :—அ மலைகள் - அந்தக் குலமலைகள், கை மலர் மேல்- (தேவியின்) கைகளாகிய தாமரை மலர்களில், அம்மனை ஆம் - (வினையாடுதற்கு) அம்மனையாகும், கந்துகம் ஆம் - பந்தாகும், கழங்கும் ஆம் - கழற்காயும் ஆகும், அவள் வேண்டின் - அந்தத் தேவி விரும்பினால், ஆகாதது - (அவளுக்கு) ஆகாத காரியம், ஒன்று உண்டோ- ஒன்றேனும் உண்டா ! (இல்லை யென்பதாம்)

வி - ரை :—தேவிக்கு அம்மலைகள் பலவகை வினையாட்டுக் கருவிகளாகுமென்க. அம்மனை - மகளிர் வினையாடும் ஒருவகை வினையாட்டுக் கருவி; இக்கருவியால் ஆடும் ஆட்டத்தை அம்மனை என்ப. [தா - ௪௯௧] 'மாட்டார்மா தரைவிடத்தான் மாலாளு ரம்மானை' [திருவேங் - கலம் - ௧௧] எனவும் 'ஆகங் கலந்தொருவர் பாகம் பகிர்ந்த பெண் ணம்மானை யாடியருளே' [மீனாட்சி - பி - அம்மானை-௧] எனவும் வருமாறு காண்க. கலம்பகம், பெண்பால் பிள்ளைத் தமிழ் முதலிய நூல்களில் இதன் விரிவை யறிக. கழங்கு - மகளிர் சில கழற்காய்களை மேலே யெறிந்து அவைகளை மாறி மாறிப் பிடித்து வினையாடும் ஒரு வகை வினையாட்டாம். இதனை, 'அல்லிமலர்க் காந்தளின்மே லாடுஞ் சுரும்பினங்கள், மெல்லியர்தங் கைக்கழங்காம் வேங்கடமே' [திருவேங் - மா - ௪௪] என்றதனாலறிக. கழங்கும் - உம்மை இறந்தது தழுவியது. ஆகாதது - வினையாலணையும் பெயர் : உண்டோ - ஓகாரம் எதிர்மறை. (௧௧)

தேவியைப் பாடியது முற்றிற்று.

கூ. பேய்களைப் பாடியது

பேய்களைப் பாடியது:— பேய்களின் தன்மையைப் பாடிய பாடல்களின் பகுதி என்பது இதன் பெருளாம். இதில் தேவியை விட்டகலாமல், அவ்வம்மைக்குக் குற்றேவல் புரியும் பேய்களின் உருவம், செயல் முதலியவற்றை நன்கறியலாம். அன்றியும், அப் பேய்களின் அழிவேப்திய உறுப்புக்களைக் கூறுவது போல், முதற் குலோத்துங்கன் வெற்றி மேம்பாட்டை ஆசிரியர் இதில் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளபடியைக் காண்க. பேய்களின் வடிவமைப்பை இவ்வளவு விரிவாய் எனைய நூல்களில் காண்டலரிதாம்.

ககசு. எவ்வணங்கு மடிவணங்க விப்பெருமை படைத்துடைய
அவ்வணங்கை யகலாத வலகைகளை யினிப்பகர்வாம்.

ப - ரை:—அ அணங்கும் - எல்லாத் தெய்வ மகளிரும், அடிவணங்க - (தன்) பாதங்களை வணங்கும்படி, இ பெருமை - இத்தகைய பெருமையை, படைத்துடைய - படைத்திருக்கின்ற, அ அணங்கை - அந்தக் காளிதேவியை, அகலாத - (விட்டு) நீங்காத, அவகைகளை - பேய்களின் தன்மையை, இனி பகர்வாம் - இனிச் சொல்லுவோம்.

வி - ரை:—பதம்மங்களிர் அனைவரும் தன்னை வணங்கத் தான் ஒருவரையும் வணங்காதவ் வென்பார், 'இப்பெருமை படைத்துடைய' என்றார். அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த தேவியைத் தமக்குத் தலைவியாகப் பெற்ற களிப்பின் மிகுதியால், பேய்கள் அவளை விட்டகலாமல், அவளுக்குப் பணி செய்யலாயின வென்பார், 'அகலாத வலகை' என்றார். எவ்வணங்கும் - இதிலுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளில் வந்தமையால், எகர வினா எஞ்சாமைப் பொருட்டாம். பா - பே:—அடிவருட (க)

ககரு. பெருநெ டும்பசி பெய்கல மாவன
பிறறை நாளின்முன் னுளின்மெ லிவன
கருநெ டும்பனங் காடுமு முமையுங்
காலுங் கையுமு டையன போல்வன.

ப - ரை:—பெரு நெடும் பசி - (அப்பேய்கள்) மிகவும் பெரிய பசியை, பெய் கலம் - அடைத்து வைத்த கலத்திற்கு, ஆவன - ஒப்பாவனவுமர், முன் நாளின் - முந்தின நாளைக் காட்டிலும், பிறறை நாளில் - மறு நாளில், மெலிவன - (பசியால் உடல்) இளைப்பனவும், கரு நெடும் - கரிய நீளமாகிய, பனை காடு முழுமையும் - பனைமரங்களின் காடுகள் எல்லாவற்றையும், காலும் கையும் - (தங்கள்) கால் களும் கைகளும்மாக, உடையன போல்வன - உடையவற்றை ஒத்திருப்பனவும்,

வி - ரை:—'சரல் சுருள முளிபேய்கள்' [தக்கயா-ருஅ] என்பதனாலும், பேய்களின் பசியின் கொடுமை நன்கு விளங்கும். பேய்கள் நாளுக்கு நாள் உணவின்றி மெலிவேய்துள்ள வென்பார், 'பிறறை நாளின் முன்னுளின் மெலிவன' என்றார். பேய்க் கூட்டத்தின் மிகுதியைக் கருதி 'பனங்காடு

முழுமையும்' என்றார். பேய்களின் கை கால்களின் கருமையும் நீட்சியும் கருதிப் பனைமரங்கள் உவமை கூறப்பட்டன. [தா - ௨௨௮] முழுமையும் - இதிலுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளிலும், ஏனைய விரண்டும் எண்ணப் பொருளிலும் வந்தன. இதில் உவமையணி யுள்ளமை காண்க. இது முதல் கசகம் - தாழிசை யளவும் பேய்களின் உறுப்புக்களையும், அவைகளின் தன்மைகளையும் ஆசிரியர் விளக்குகின்றார். (௨)

கககூ. வன்பி லத்தொடு வாதுசெய் வாயின்
வாயி னுனிறை யாதவ யிற்றின்
முன்பி ருக்கின் மு கத்தினு மேற்செல
மும்மு ழம்படு மம்முழ் தாளின்.

ப - ரை:—வன் பிலத்தொடு - வலிய குகைகளோடு, வாது செய் - வழக்காடுகிற, வாயின் - வாயை யுடையனவும், வாயினால் - (அத்தகைய பெரிய) வாயால், நிறையந்த - (எவ்வளவு உணவு உண்ட போதினும்) நிரம்பாத, வயிற்றின் - வயிற்றை யுடையனவும், இருக்கின் - (அவை) உட்கார்ந்தால், முன்பு - (தமக்கு) அதிர்ஷ்டம், முகத்தின் மேலும் செல - முகத்திற்கு மேலும் செல்லும்படி, மும்முழம்படு - மூன்று முழங்கள் பொருந்திய, அ முழந்தாளின் - அப்படிப்பட்ட முழங்காலை யுடையனவும்,

வி - னை:—வன்பிலத்தொடு வாது செய்தலாவது - குகைகள் பேய்களின் வாய்களைப் பார்த்துத் தாம் பெரியவை யென்ன, அவ்வாய்கள் அவற்றைக் காட்டினுந் தாமே பெரியவை யென்று அவற்றோடு வழக்கிடுதலாம். 'வாயி னுனிறை யாதவ யிற்றின்' என்றதற் கேற்ப, 'உண்டு முண்டி லாதபோ லிருப்பவே' [தக்கயா - ௧௨௨] என்றார் பிறரும். 'மும்மு ழம்படு மம்முழ் தாளின்' என்றதனால், அப்பேய்களின் கால்கள் மிகவும் நீண்டு விகார வடிவமாயிருந்தன வென்பது விளங்கும். முகத்தினும் - இதிலுள்ள உம்மையைப் பிரித்து மேல் என்பதனோடு கூட்டுக. (கூ)

ககக௭. வெற்றெ லும்பை நரம்பின்வ லித்துமேல்
வெந்தி லாவிற கேய்ந்தவு டம்பின்
கொற்ற லம்பெறு கூழில மெங்களைக்
கொள்வ தேபணி யென்றுகு ரைப்பன.

ப - ரை:—வெறு எலும்பை - (ஊன் மெலிந்த) வெறும் எலும்புகளாகிய விறகுகளை, நரம்பின் வலித்து - நரம்புகளாகிய கயிறுகளால் பிணித்து, மேல் வெந்து இலா - மேற்புறம் வேகாத, விறகு எய்ந்த - விறகு சுமையைப் போன்ற, உடம்பின் - உடம்பை யுடையனவும், கொல் தலம் பெறு - போர்க்களத்தில் (நாங்கள்) பெறுதற்குரிய, கூழ் இலம் - உணவைப் பெற்றிலோம், எங்களை பணி கொள்வதே - சாமிபடம் தொழில் கொள்வது தகுமோ, என்று குரைப்பன - என்று ஒலித்து முறையிடுவனவும்,

வி - னை:— 'வெற்றெலும்பை நரம்பின் வலித்து' என்றமையால், அப் பேய்கள் மிகவு மெலிந்து எலும்பும் நரம்புமாய்க் கிடந்தன வென்பதும், 'மேல் வெந்திலா விறகு' என்றதனால், அவைகளின் உள்ளிடமாகிய வயிறு பசிப்பிணியால் வெந்திருந்த தென்பதும் விளங்கும். கொற்றலம் - கொல் + தலம்; (பகைவர்களை) கொல்லு மிடம்; போர்க்கள மென்பதாம். எலும்பு, நரம்பு,

உருவகங்கள்; இவ்வாறு வருவனவற்றை மாட்டேறில்லாத உருவகம் என்பர் [மாறன் - மயாருளணி - உருக]. விறகு காரணவாகு பெயராய் விறகு சமையைய யுணர்ந்தினது. இலம் - தன்மைப் பன்மை எதிர்மறைக் குறிப்பு வினாமுற்றம்; கொள்வதே - ஏகாரம் வினா, தேவியை நோக்கிப் பேய்கள் வினாகுதலின்; எதிர்மறை பெயரினுமாம். விற்கேய்ந்த வுடம்பின் - என்றது உவமை யணியாய். பா - பே :—†வேய்ந்தி லாவிறப் பேய்ந்த. (ச)

ககஅ. உள்ளொ டுங்கியி ரண்டுமொன் றுகவே
ஒட்டி யொட்டுவி டாதகொ டிற்றின
கொள்ளி கொண்டிரண் டேமுழை யுட்புகிற்
*குன்று தோன்றுவ போலவிழிப்பன.

ப - ரை :—இரண்டும் - இரண்டு பக்கங்களும், உள் ஒடுங்கி - உள்ளே குழிந்து, ஒன்றாக ஒட்டி - ஒன்றாக ஒட்டிக்கொண்டு, ஒட்டு விடாத - (அந்த) ஒட்டு நீங்காத, கொடிற்றின - கன்னங்களை யுடையனவும், கொள்ளி - (இரண்டு) கொள்ளிக் கட்டைகள், கொண்டு - (தமக்கு இடமாக) கொண்டு, ஏம் - (சிலங்குகளுக்கு) பாதுகாப்பாகிய, இரண்டு முழை உள் - இரண்டு குகைகளில், புகின்-புகுந்தால், குன்று தோன்றுவ போல, - (குகைகளையுடைய அந்த) குன்றுகள் தோன்றுவன போல, விழிப்பன - (பேய்கள் தனித்தனி) விழித்துப் பார்ப்பனவும்,

வி - னா :—பேய்களின் கண்கள் குன்றுகளின் குகைகளில் தோன்றும் கொள்ளிக் கட்டைகளைப் போல் விளங்கின வென்பதாம். குன்று பேய்களுக்கும் முழை பேய்களின் கட்டுழிக்கும் கொள்ளி அவைகளின் சிவந்த விழிக் கும் உவமை. பேய்களின் வாயில் சிறிதும் ஈரமில்லை யென்பார், 'ஒட்டு விடாத கொடிற்றின' என்றார். இரண்டு என்னுஞ் சொல்லைக் கொள்ளிக்குங் கூட்டுக. 'கொள்ளி.....புகின்' என்றது அருமை தோன்ற நின்றது. குகை யானது புலி, சிங்கம் முதலிய தீய விலங்குகளுக் குறைவிடமாதல் கருதி 'ஏழுழை' எனப்பட்டது. இரண்டும் - எண்ணலளவை யாகுபெயர். இது லுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளது. கொள்ளி - எழுவாய்; ஏம் என்பது ஏம் எனக் கடைக்குறையாய் நின்றது. 'ஏமாரார் கோங்கேறினர்' [பழமொ - உசஎ] என்றமை காண்க. இத்தாழிசை உவமை யணியாய். பா - பே :—†இரண்டே விடை, *குன்றி தோன்றுவ. (இ)

ககக. வற்ற லாகவு லர்ந்தமு துகுகன்
மரக்க லத்தின்ம றிபுற மொப்பன
ஒற்றை வான்ரெனைப் புற்றெனப் பாம்புடன்
உடும்பு முட்புக்கு றங்கிடு முந்திய.

ப - ரை :—வற்றல் ஆக-வற்றல் போல, உலர்ந்த முதுகுகள் - (உணவின்றி) காய்ந்த (அப்பேய்களின்) முதுகுகள், மரக்கலத்தின்-படகுகளின், மறி புறம் ஒப்பன - திருப்பி வைத்த (பின்) பக்கத்தை ஒப்பாக வுடையனவும், பாம்புடன் உடும்பும் - பாம்புகளும் உடும்புகளும், ஒற்றை வான் தொனை - ஒரு பெரிய தொனையை யுடைய, புற்று என - புற்றென்று நினைத்து, உள் புக்கு - உள்ளே புகுந்து, உறங்கிடும் - தூங்கும், உந்திய - கொப்பூழை யுடையனவும்,

வி - ரை :— அப்பேய்களின் முதுகு அடிப்பறம் பார்து மேற்புறக் குவிந்து விகார வடிவமாயிருந்தமையால், மாக்கலத்தின் மறிபுற முவமை கூறப் பட்டது. பாம்புப் புற்றுக்குப் பல தொளைகளிருப்பினும், அப்பேய்களுக்குக் கிருக்கு முந்தித் தொளை ஒவ்வொன்றே யாதலின், ‘ஒற்றை வான்தொளைப் புற்று’ என்றார். மறித்தல் - திருப்பல்; ‘பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்’ [நாலடி - சஉ] எனவும், ‘மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்’ [மணிமே - ச - கஉக] எனவும் வருமாறு காண்க. ஆக - உவம் உருட்டைச் சொல். இதில் எதிர்நிலை யணியும், மயக்க வணியும் இருத்தலுணர்க. (சு)

கசு0. பாந்த ணல்வன போலுமு டன்மயிர்
பாசி பட்டப முந்தொளை மூக்கின
ஆந்தை பார்தியி ருப்பத்து ரிஞ்சில்புக்
கங்கு மிங்குமு லாவுசெ வியன.

ப - ரை :— உடல் மயிர் - (அப்பேய்களின்) உடம்பிலுள்ள மயிர்கள், பாந்தன் போலும் - (கரிய) பாம்புகளைப் போல், நால்வன - தொங்குவனவும், பழம் பாசி பட்ட - பழமையாகிய பாசி படிந்த, தொளை மூக்கின - தொளைகளை யுடைய மூக்குகளை யுடையனவும், ஆந்தை - ஆந்தைகள், பார்தி இருப்ப - (முன்பே) பதுங்கி இருத்தலால், துரிஞ்சில் புக்கு - துரிஞ்சில்கள் புஞ்ந்து, அங்கும் இங்கும் - (தமக்கிடமின்மையால்) அப்புறமும் இப்புறமும், உலாவு செவியன - உலாவித் திரியும் காதுகளை யுடையனவும்,

வி - ரை :— அப்பேய்களின் உடல் முழுதும், நீண்டு தடித்த கரிய மயிர் மூடிக்கொண்டிருந்த வென்பார் ‘பார்தன் நால்வன போலும்’ என்றார். ‘அங்கும் இங்கும்’ என்றது வலப்புற இடப்புறச் செவிகளை; ஆந்தைகள் முன்பே சென்று அப்பேய்களின் செவிகளில் குடிபுகுந் திருந்தமையால், துரிஞ்சில்கள் தமக்கிடமின்றி வலப்புற இடப்புறச் செவிகளில் மாறி மாறிச் சென்ற வண்ண மிருந்தன வென்பார், ‘உலாவு செவியன’ என்றார். துரிஞ்சில் - வெனவால் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவகைப் பறவை. ‘ஒதியிற் செவித்துளை திளைக்குமுத் துடுப்பவே’ [தக்கயா - கஉக] என்றார் பிறரும். இருப்ப - காரணப் பொருளில் வந்த வினையெச்சம்; போலும் - உம்மை அசைநிலை; இதனை ‘களிறு சென்று கலன கற்றவும்’ [புறநா - உசு] என்பதன் விசேட வுரையாலறிக. இச்செய்யுளின் முதலடியில் உவமையணி யுள்ளமை காண்க. (எ)

கசுக. கொட்டு மேழியுங் கோத்தன பல்லின
கோம்பி பாம்பிடைக் கோத்தணி தாலிய
தட்டி வாளைத்த கர்க்குந்த லையின
தாழ்ந்து மார்பிடைத் தட்டுமு தட்டின.

ப - ரை :— கொட்டும் - மண்வெட்டி யிலைகளையும், மேழியும் - கலப்பைகளையும், கோத்த(ன்)ன - (மாறி மாறி) கோத்து வைத் தாற் போன்ற, பல்லின - பற்களை யுடையனவும், பாம்பு இடை - பாம்புகளில், கோம்பி கோத்து - ஒந்திகளைக் கோத்து, அணி தாலிய - அணிந்த தாலிகளை யுடையனவும், வாளை தட்டி - ஆகாயத்தை மோதி, தகர்க்கும் தலையின - பேர்த்தெறியும் தலைகளை யுடையனவும், மார்பிடை தாழ்ந்து - மார்பில் தொங்கி, தட்டும் - (ஒன்றோ டொன்று) மோதும், உதட்டின - உதடுகளை யுடையனவும்,

வி - ரை :—பேய்களின் பற்களில் சில அந்ந்து மெலிந்திருந்தமையால், கொட்டு என்றும், வேறு சில நீண்டு தடித்திருந்தமையால் 'மேழி' என்றும் உவமை கூறினார். கோம்பியைத் தாலியாகவும் பாம்பைத் தாலிச் சாடாகவும் கூறியுள்ளமை இங்குக் கவனிக்க. அப்பேய்கள் வானளாவிய வடிவ முடையன வென்பார், 'வானத் தகர்க்குந் தலையின்' என்றார். அவைகளின் உதடுகள் மிகவும் தடித்து நீண்டு மார்பளவுத் தொங்கலாயின வென ஈற்றில் கூறியவாரும். கோத்தரன் - கோத்தாலன்ன என்பதன் தொகுத்தல். இச்செய்யுளில் உவமையணியும், உயர்வு நவீனசியணியும் உள்ளமை கவனிக்க. (அ)

கசஉ. அட்ட மிட்டநெ ஓங்கழை காணிலென்

அன்னை யன்னையென் றுலுங்கு முவிய

ஒட்ட வொட்டகங் காணிலென் பிள்ளையை

ஒக்கு மொக்குமென் றெக்கலை கொள்வன.

ப - ரை :—அட்டம் இட்ட (தமக்கு) அருகில் பொருந்திய, நெடும் கழை காணில் - நீண்ட மூங்கில்களைக் கண்டால், என் அன்னை அன்னை என்று - என் தாயே (என்) தாயே என்று, ஆலும் - ஒலிக்கும், குழுவிய - குழந்தைகளை யுடையனவும், ஒட்டகம் ஒட்ட - ஒட்டகங்கள் நெருங்கி வர, காணில் - கண்டால், என் பிள்ளையை ஒக்கும் ஒக்கும் என்று - (இவை) என் குழந்தைகளை மிகவும் ஒத்திருக்கும் என்று சொல்லி, ஒக்கலை கொள்வன - (தம்முடைய) இடுப்பில் (துக்கி) கொள்வனவும்,

வி - ரை :—பேய்கள் நீண்டு வளர்ந்து மெலிந்திருந்தமையால், அவைகளின் குழலிகள் தாய் பேய்களுக்கும் மூங்கில்களுக்கு முள்ள வேறு பாட்டையுணராமல், மூங்கில்களையே தமது தாய் பேய்களாகக் கருதின வென்பதும், அத்தாய் பேய்களின் குழலிகள் ஒட்டகங்களைப் போல் உயர்ந்து விகார வடிவமாயிருந்தமையால், அத்தாய் பேய்கள் தம் அன்பின் மிகுதியால், அவ்வொட்டகங்களையே தங்கள் குழலிகளாகக் கருதின வென்பதும் விளங்கும். அன்னை - அண்மை விளி ; அன்னை அன்னை - என்ற அடுக்கு விரைவின் கண்ணும், ஒக்கும் ஒக்கும் என்றது மிகுதிக் கண்ணும் வந்தன. இதன் முதலடி மயக்க வணியும் இரண்டாம் அடி உவமை யணியுமாய். (க)

கசக. புயல் ளிப்பன மேலும் ளித்திடும்

பொற்க ரத்தப யன்புலி பின்செலக்

கயலொ ளித்தக டஞ்சரம் போலகங்

காந்து வெம்பசி யிற்புறந் தீந்தவும்.

ப - ரை :—புயல் அளிப்பன - மேகங்கள் (உயிர்களுக்கு உணவு முதலியவற்றை) கொடுப்பவற்றைக் காட்டிலும், மேலும் பொன் அளித்திடும் - (இரவலர்க்கு) மிகவும் அதிகமாகப் பொன்னைக் கொடுக்கும், கரத்து - கைகளையுடைய, அபயன் புலி - (முதற் குலோத்துங்க) சோழனது புலிக் கொடியானது, பின் செல - பின்னே (தூரத்தி) செல்ல, கயல் ஒளித்த - (பாண்டியருடைய) மீன் கொடி (ஒடி) ஒளித்த, கடும் சுரம் போல் - கொடிய பாலை நிலத்தைப் போல, அகம் - (அப்பேய்களின் வயிற்றின்) உட்பக்கத்தில், காந்து வெம் பசியின் - வருத்துகின்ற கொடிய பசியின் வெம்மையால், புறம் - வெளிப் பக்கம், தீந்தவும் - தீந்து கரிந்தனவும்,

வி - ரை :—மழை உயிர்களுக்கு உணவு வழங்குதலே யன்றித் தானும் கீராபுதவுதலால் 'அளிப்பன' எனப் பன்மையார் கூறினார். இதனை, 'துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்கு, துப்பாய தூஉ மழை' [திருக்கு - ௧௨] என்றதனாலறிக. பாண்டியர் முதற் குலோத்துங்கனோடு போர் புரிந்து தோற்றோடினமையை, அவர்தம் கொடிகளின் மேலேற்றி, 'புலி பின்செலக் கய லொளித்த கடுஞ் சரம்' என்றார். [தா - ௩௮௧] பாண்டியர் ஒளித்த பாலை நிலம் மிகவும் வேம்கையா யிருத்தல் போல், அப்பேய்களின் வயிறு பசியின் வேம்கையால் வெந்து, உடல் தீந்து கரிந்திருத்தன வென்பது சுற்றடியின் கருத்தாம். பொற்காம் என்பதற்கு அழகிய கை எனப் பொருள் கோடலுமாம். அளிப்பன - வினையாலணையும் பெயர் ; புலி - கயல், ஆகு பெயர்கள். இதில் உவமையணி புள்ளமை காண்க. (௧௦)

கசச. துஞ்ச லுக்கணித் தாமென முன்னமே

சொன்ன சொன்னது றைதொறும் பேயெலாம்
அஞ்ச வித்தொரு காலக லாமலல்
வணங்கி னுக்கரு காகவி ருக்கவே.

ப - ரை :—பேய் எலாம் - (இத்தன்மையன வாகிய) பேய்க ளெல்லாம், முன்னமே சொன்ன சொன்ன - முன்பு பலவாறு சொல்லிய, துறை தொறும் - இடங்களிலெல்லாம், துஞ்சலுக்கு - (உணவின்பையால் தாப்) உயிர் விடுவதற்கு, அணித்து ஆம் - (காலம்) நெருங்கி கிட்டது, என - என்று (தேவியிடம்) சொல்லி, ஒரு கால் அகலாமல் - ஒரு போதும் (அவ்வம்மையை விட்டு) பிரிபா மல், அஞ்சலித்து - (தங்கன்) கைகளைக் கூப்பி வணங்கிக் கொண்டு, அ அணங்கினுக்கு - அந்தக் காளிதேவிக்கு, அருகு ஆக இருக்க - சமீபமாக இருக்கவும்,

வி - ரை :—பேய்கள் தமது குறையிரந்து தேவிக்கு அருகில் நின்றுந் தன வென்பதாம். 'முன்னமே சொன்ன சொன்ன துறை' என்றது - கோபுரம், நெடுமதில் முதலிய இடங்களை [தா - ௧௦௪]. அணித்தாம் - ஆம் அசைச் சொல். இதுகாறும் கூறினவை தேவிக்கு அருகிலிருந்து குற்றேவல் புரியும் அணுக்கப் பேய்களை யென்க.

(௧௧௫) மெலிவன, போல்வன (௧௧௬) தாளின (௧௧௭) குரைப்பன (௧௧௮) விழிப்பன (௧௧௯) உந்திய (௧௨௦) செவியன (௧௨௧) உதட்டின (௧௨௨) கொள் வன (௧௨௩) புறந் தீந்தவுமாகிய (௧௨௪) பேயெலாம், அருகாக விருக்க என வினை முடிவு செய்க. (௧௧)

கசரு. ஆனைச் சீறுக ளிற்ப யன்பொருடும்

அக்க ளத்தில ரசர்சி ரஞ்சொரி
மூனைச் சேற்றில்வ முக்கிவி முந்திட

மொழிபெ யர்ந்தொரு கான்முட மானவும்.

ப - ரை :—ஆனை - போர்வீரர்களை, சீறு - கோபித்துக் கொல் லும், களிற் அபயன் - யானைப் படையையுடைய (முதற் குலோத் துங்க) சோழன், பொருடும் - போர்புரியும், அ களத்து இடை - அந்தப் போர்க் களங்களில், அரசர் சிரம் சொரி - (பகை) அரசர் களின் தலைகளிலிருந்து சொரிகின்ற, மூனை சேற்றில் - மூனையாகிய சேற்றிலே, வழக்கி விழுந்திட - (கால்) வழவி விழுந்ததனால்,

மோமி பெயர்ந்து - (அப்பேய்களில் சிலவற்றின் காலிலுள்ள) கறுக்கள் புரண்டு, ஒரு கால் முடம் ஆனவும் - ஒரு கால் நொண்டிப் பாய்னாவும்,

வி - நா :—இத்தாழிசையில் 'ஆனைச் சிறக ளிற்றபயன்' என்றதற் கேற்பு, 'ஆனைய மடுகளிற் றுளி மன்னவன்' [வில்லி - பா - கரு-ம் போர் - உச்சு] என வருதலைக் காண்க. பொருடும் - இன்னிசை யளபெடை. மூளைச் சேறு - உருவகவணி; இது முதல் கடுஉ-ம் தாழிசை வரையில் பேய்களின் குறை யுறுப்புக்களைக் கூறுவது போல் ஆசிரியர் முதற் குலோத்துங்கன் வெற்றிச் சிறப்பை விளம்புகிறார். பா - பே :— மூளைச் சேற்றுவ முக்கவில் வீழ்த்தற. (கஉ)

கச்சு. அந்த நாளாக்க ளத்தடு கூழினுக்

காய்ந்த வெண்பல்ல ரிசியு ரற்புக

உந்து போதினிற் போதகக் *கொம்பெனும்

உலக்கை பட்டுவ லக்கைச் சொற் றுனவும்.

ப - நை :—அந்த நாள் - (முதற் குலோத்துங்கன் போர் புரிந்த) அக்காலத்தில், அ களத்து - அந்தப் போர்க் களங்களில், அடு கூழினுக்கு - சமைக்கும் கூழின் பொருட்டு, ஆய்ந்த - (மணல், கல் முதலியன வின்றி) ஆராய்ந்தெடுத்த, வெண் பல் அரிசி - வெண்மை யாகிய பற்களாகிய அரிசியை, உரல் புக - உரலில் புகும்படி, உந்து போதினில் - (பேய்கள்) தள்ளிக் குற்றுங் காலத்தில், போதகம் கொம்பு எனும் - பாணியின் கொம்புகளென்னும், உலக்கை பட்டு—, வலக்கை சொற்று ஆனவும் - வலக்கைகள் குறைந்து முடமாயினவும்,

வி - நா :—பற்களை அரிசியாகக் கூறுதலை, 'பல்லைத் தகர்த்துப் பழ வரிசி யாகப் பண்ணிக் கொள்ளீரே' எனவும், 'பல்லரிசி யாவிகப் பழவரிசி தாமாக' [தா - கடுச, கடுசு] எனவும், 'மோகர்தம் பல்லெலா முறியக் குத்தி' [மோகவ - ப - எகடு] எனவும், 'நீளையி றுதிர்செய் அரிசி புடைத் திடித்து' [அஞ்ஞவ-ப-சகரு] எனவும் வருவனவற்றானாக. யானைக்கொம்பை உலக்கையாகக் கொள்ளுதலை கடுசு-ம் தாழிசையிற் காண்க. வெண்பல் லரிசி - கொம்பெனு முலக்கை - உருவக வணிகள்; 'அக்களத் தடுகூழ்' என் றது பேய்கள் சக்கரக் கோட்டம் [தா - கச்சு] மதுராபுரி [தா - கடுஉ] மண லார் [தா - கடுசு] முதலிய களங்களில் அட்ட கூழை யென்க. பா - பே :— * கோட்டுநீர், †சோட்டானவும், சொத்தானவும். (கக)

கச்சு. விருத ராசப யங்கரன் முன்னொர்நாள்

வென்ற சக்கரக் கோட்டத்தி டைக்கொழும்

குருதி யுங்குட ருங்கலந் தட்டவெந்

கூழ்தெ றித்தொரு கண்குரு டானவும்.

ப - நை :—முன் ஓர் நாள் - முன்பு ஒரு காலத்தில், விருத ராசர் - வெற்றிச் சின்னங்களைபுடைய அரசர்களுக்கு, பயங்கரன் - பயத் தை யுண்டாக்கினவனாகிய முதற் குலோத்துங்க சோழன், வென்ற சக்கரக் கோட்டத்து இடை - (தன்னை எதிர்த்த பகையரசர்களை) வென்ற சக்கரக் கோட்டம் என்னும் ஊரிலுள்ள போர்க்களத்தில், குருதியும் - இரத்தத்தையும், கொழும் குடரும் - கொழும்பையுடைய

குடல்களைப், கலந்து ஆய் - நிமித்தம் என்பதற்கு, வெம் கூழ் தெறித்து - வெப்பமாகிய கூழ் தெறித்தனாம். முதற் பின் குருந ஆனவும்-----,

வி - நா :—விருது - வெற்றிச் சிவனாம்; 'விருத ராசர்' என்றதனால், பல போர்களில் வெற்றி யுற்ற வெஞ்சி என்பது விளங்கும். அத்தகையின ராகிய அறுந் விக்கியாதித்தன், பயிற்சின் என்னும் இரண்டு வேந்தர்களையும் முதற் குலோத்துங்கன் வென்றனவால். [தா - 30க. ௫௬௪] அவ் விறையவன் 'விருதாச பயங்கான்' [தா - ௨௫௬] என்னும் பெயர் பெற் றான் போலும். இவ்வரலாற்றை ௧௦௬-ம் பாழையிற் காண்க. வெங்கூழ் - கொதிக்குச் கூழ்; வெங்கூழ் பதிலால், பேய்களின் கப்பொரு கண்ணும் குருடாயின தென்க.

வீரரசேந்தியன் என்னும் வேந்தன் முதற் குலோத்துங்கனை இளவரசு என்கிய பின், முதற்குலோதீசுவரன் இருக்கலா, கோலாவி என்னும் இரண்டு ரதிகளுக்கும் இடையிலுள்ள வெங்கு காட்டை ஆட்சி படுத்து வந்தான். சில காலஞ் சென்ற பின், அம் மன்னவன் திக்கு விசயஞ் செய்யச் சூருதி, தன்னாட் டைத் தன் சிற்றப்பனாகிய வீரயாதித்தன் என்பவனிடம் ஒப்புவித்து வடதிசை நோக்கிச் சென்று மத்திய மாகாணத்தைச் சார்ந்த சக்காகோட்டத்தை மடைந்தான். அங்கே தாராவரன் என்னும் வேந்தன் குலோத்துங்கனை எதிர்த்தான். அவ்விருவரும் கழிம்பொர் புரிந்தனர். இறுதியில் குலோத்துங் கன் வெற்றி பெய்தினான். அதுகாலை, அக்கொற்றவர் வாரீராகாய் என்னும் ஊரில் பல களிறுகளைக் கவர்ந்ததன்றி, அங்குளையும் எரிமுட்டி யழித்தான் [தா - ௨௫௪, ௨௫௬]. அவனது கன்னிப்புரர் இதுவே யாம் [மு-௫-சேப-பக்- ௨௪, ௨௫; மு - ௫ - பக் - ௨௦]. வீரரசேந்தியன் கி. பி. ௧௦௬௬-ம் ஆண்டில் உயிர் துறந்தமையாலும், அதுகாலை முதற் குலோத்துங்கன் வடாாட்டில் போர் புரிந்துகொண் டிருந்தான் என்றமையாலும் [தா - ௨௫௭] இப்போரும் அவ் வாண்டிலேயே சிகழ்ந்ததெனக் கொள்க. (கச)

கசஅ. வண்டல் பாய்பொன்னி நாடனை வாழ்த்திமா

மதுரை வெங்களைத் தேமது ரிக்கவட்

ஒண்ட கூழொடு நாவுஞ்ச ருண்டுபுக்

குள்வி முந்தற ஐமைக ளானவும்.

ப - ரை :—வண்டல் - சேற்றின, பாய் - (சீனை வயல்களில்) பாய்விக்கின்ற, பொன்னி நாடனை-காமிரி நதியையுடைய சோழநாட் டிற்குத் தலைவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனை, மா மதுரை - சிறந்த மதுரையிலுள்ள, வெம் களைத்தே-கொடிய போர்க்களத்தில், வாழ்த்தி- (பேய்கள்) வாழ்த்தி, மதுரிக்க - இனிக்கும்படி, அட்டு - உண்ட - (அவை) சமைத்து உண்ட, கூழொடு - (கொதிக்கும்) கூழுடன், நாவும் சுருண்டு - (அவைகளின்) நாக்கும் சுருண்டு, உள் புக்கு விழுந்து - உள்ளே புருந்து விழுதலால், அற ஊமைகள் ஆனவும் - முற்றும் ஊமைகள் ஆயினவும்,

வி - நா :—புது கீர்ப் பெருக்கால் ஆற்றங் கரைகளிலுள்ள வயல்களில் வண்டல் தங்குத வியல்பு. வண்டல் - சேறு; 'வித்திடுபுல மேடாயிற்று' என்றமைக்கு 'நாற்றங்கால் வண்டலிட்டு மேடாயிற்று' [பரிபா - ௭ - ௩௫] என உரை வரைந்திருத்தலை இங்குச் சுவைக்க. கூழ் உள்புக்கு விழுதலாவது- அது கழுத்தின் வழியாய் உள்ளே புருந்து வயிற்றில் விழுதல்; நா உள்புக்கு

விருசலாவது - நாகுச் சுருங்கி கழுத்துக்குள்ளே இருந்தாக் கொள்ளுதல். பெய்கள் சம் பசியின் கொடுமையாலும் உணவின் மேலுள்ள விருப்பத்தாலும் பங்குடையவர்கொண்டமையால், அவைகளின் நாகுச் சுருங்கி உள்ளே பிழிந்தக் கொள்ளலாயினவாம். பாண்டி நாட்டின் தலைநகரமாகிப் பழைய போரை நாகு-ம் தாழிசையிற் காண்க. (கரு)

கசக. ஆனை சாயவ டுபரி யொன்றுகைத்
ததைப் படைப்பரு வத்தப யன்பொருஞ்
சேனை வீரர்நின் ருர்த்திடு மார்ப்பினில்
திமிரி வெங்களத் திற்செவி டானவும்.

ப - ரை :—ஐம்படை பருவத்து - ஐம்படைத் தாலியை யணிந் திருந்த இளமைப் பருவத்திலேயே, ஆனை சாய - யானைப் படைகள் ஆழிப்புரப்படி, அறி பரி ஒன்று - (பகைவரை) கொல்லும் குதிரை ஒன்றை, உசைத்து - செலுத்தி, அபயன் - (முதற் குலோத்துங்க) செழுவன், பொரும் - போர் புரியும், திமிரி வெம் களத்தில் - திமிரியி லுள்ள கோடிய போர்க் களத்தில், சேனை வீரர் - (அவன்) படையி லுள்ள வீரர்கள், நின்ற - (பகைவர்க்கு முதுகு காட்டி ஓடாமல்) நின்ற, ஆர்த்திடும் - ஒலிக்கும், ஆர்ப்பினில் - பேரிரைச்சலால், செவிநி ஆனவும் - (காதுகள்) செவிநி பட்டனவும்,

வி - ரை :—இளங் குழந்தைகள் எவ்விதத் தீங்குமின்றி வளருமாறு திரு மாவின் ஐம்படைகளாகிய சங்கு, சக்கரம், வில், வாள், கதை என்பவற்றின் வடிவங்களைப் பொன்றிச் செய்து அவர்கள் கழுத்தில் கட்டுதல் பண்டைய வழக்கமாம். இதனை ஐம்படைத்தாலி என்பது இதன் லிரிவை உசை-ம் தாழிசையிற் காண்க. உகைத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் ஈறு கெட்ட தைக் கொண்டு, அபயன் சேனைவீரர் ஆர்ப்பினில் திமிரி வெங்களத்தில் செவிடானவும், அத்தினைபுத்துப் பொருள் கோடலுமாம். பா - பே:—
ததப்படை. (கசு)

கரு. பண்டு தென்னவர் சாயவ தற்குமுன்
பணிசெய் பூதக ணங்கள் னைத்தையுப்
கொண்டு வந்தபேய் கூடிய போதிலக்
குமரி மாதர்பெ றக்குற ளானவும்.

ப - ரை :—பண்டு - முன்பு ஒரு சமயத்தில், தென்னவர் சாய- (முதற்குலோத்துங்கனோடு போர்புரிந்து) பாண்டியர் அதிய, அதற்கு முன் - (அவர்கள்) அழிவதற்கு முன், பணி செய் - (அவர் களுக்கு) குற்றேவல் செய்து வந்த, பூத கணங்கள் அனைத்தையும் - (பெண்) பூதங்களின் கூட்டங்கள் எல்லாவற்றையும், கொண்டு வந்த பேய் - (பிடித்து) கொண்டு வந்த (ஆண்) பேய்கள், கூடிய போதில் - (அந்தப் பெண் பூதங்களை) புணர்ந்த காலத்தில், குமரி - இளம் பருவமுடைய, அ மாதர் பெற - அந்தப் பெண் பூதங்கள் (குழந்தைகளை) பெற, குறள் ஆனவும் - (அவை) குறுகிய வடிவ முடைய பூதங்களாயினவும்,

வி - ரை :—பெண் பூதங்களை ஆண் பேய்கள் பற்றிப் புணர்ந்தன வென்ப தாம். பூதங்களின் கால்களும் கைகளும் உடலும் பருத்துக் குறுகி யிருக்கும்.

இதனை, 'துறியதாட் துறன்' எனவும், 'பதூஉக் துறங்கையால் வாரித்தன்' பெருவயிற்றிடை வைப்ப' [திருவிளை-பு-குண்டோ-கக, கக] எனவும் வருமாற்றானதாக; பேய்களுக்கு அமை நீண்டு மெய்த்திருக்கும் [தா-கருடு, கசக, களடு]. 'மீசைபெறுதுகுற னான் கூளிகளும் விம்மி யுள்ளதிசை செம்மியே, நீசைபெறுதாடி யாத பாடிடும்' [தக்கயா - கருடு] என்றதையும் இங்குக் கவனிக்க. குறுகிய வடிவமுடைய பெண் பூதங்களின் வயிற்றிற் பிறத்தமைபால், அவைகளின் குழவிகள் குறளாயின வெர்தக, தென்னவர் சாய்ந்தமையை கஅக-ம் தாழிசையிற் காண்க. (கஎ)

கருக. பரக்கு மோதக்க டாரம் முத்தநாள்
பாய்ந்த செம்புன லாடியு நீந்தியுங்
குரக்கு வாதம்பி டித்தவி தத்தினிற்
குடிய டங்கலுங் கூன்முது கானவும்.

ப - ரை :—பரக்கும் - (அலைகள்) பரவும், ஓதம்-கூடற்கரையை யடுத்த, கடாரம் - கடாரம் என்னும் ஊரை, அழிந்த நாள்-(கங்கை கொண்ட சோழன் வென்று) அழிந்த காலத்தில், பாய்ந்த-(தன்னை எதிர்த்த வீரர்களின் உடலிலிருந்து) பெருகிய, செம்புனல் - இரத்தத்தில், ஆடியும் - விளையாடுகின்றனும், நீந்தியும் - நீந்திச் சென்றதனாலும், குரக்கு வாதம் - குரங்கு வாதம் என்னும் நோய், பிடித்த வித்தத்தினில் - பிடித்த விதம் போல, குடி அடங்கலும் - (சில பேய்களின்) கூட்டம் முழுதும், முதுகு கூன் ஆனவும் - முதுகு வளைந்தனவும்,

வி - ரை :—கடாரம் போரில் பெருகி யோடிய உதிர வெள்ளத்தில் சில பேய்கள் விளையாடினமையாலும் நீந்தினமையாலும், அவைகளின் முதுகு கூனியவென்க.கடாரம்-அது பர்மாதேயத்தின் கடற்கரையை யடுத்ததோர் ஊராம். அதனைச் சங்கிராம விசயோத்துங்க வர்மன் ஆட்சி புரிந்து வந்தான். முதற் குலோத்துங்கன் பாட்டனாகிய கங்கை கொண்ட சோழன் அம்மன்னனை வென்று அவன் நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். [சோழவமி - பக் - கஅ] இவன் வரலாற்றை ௨௦௨-ம் தாழிசையிற் காண்க. முதற் குலோத்துங்கன் கடார தேசத்தில் போர் புரிந்ததாய்த் தெரியவில்லை. இவன் முன்னேரும் இவனைப் போலவே பேராண்மை படைத்தவரென்பதை விளக்க, இங்கே கங்கை கொண்ட சோழன் வரலாற்றை ஆசிரியர் கூறினர் போலும். குரக்கு வாதம் - ஒருவகை நோய்; இங்கோயின் தன்மை முதுகு கூளுதலாம். குரங்கு + வாதம் = குரக்கு வாதம் [நன் - கஅச]; எதுகை கோக்கி வலிந்து சின்றதெனினுமாம். இதில் உவமையணி யுள்ளமை கவனிக்க. (கஅ)

கருஉ. †சிங்க ளத்தொடு தென்மது ராபுரி
செற்ற *கொற்றவன் வெற்றிகொள் காலையே
வெங்க ளத்தில மூடைப் பேய்க்குலம்
வேலை புக்குவி ரல்கடி றந்தவும்.

ப - ரை :— சிங்களத்தொடு - சிங்கள நாட்டையும், தென் மதுராபுரி - (வடமதுரையே யன்றி) தென்திசையிலுள்ள மதுரை

† மைசூரில் சிங்கனம் என ஒரு சிறு நாடு உண்டெனவும், அதனையே முதற் குலோத்துங்கன் வென்றனெனவும் திரு. L. ஸ்ரீகிவாச ஐயரவர்கள் கூறுவர். [மு. கு. - பக் - ௨௮.]

மாநகராயர், செற்ற கொற்றவன் - அழித்த அரசனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், வெற்றி கொள் காலே - (அவைகளை) வென்ற காலத்தில், வெற் களத்தில் - (அவ்வூர்களிலுள்ள) கொடிய போர்க் களங்களில், அந் - (களக் கூழை) சமைத்துக் கொண்டிருந்த, மாடைபெய் குலம் - சமையல் செய்யும் (சில), பேய்களின் கூட்டம், வெண் புக்கு - கடலில் புகுந்து, விரல்கள் திறந்தவும் - (நீந்துதற்குத் தங்கள்) கைவிரல்களைத் திறந்து கொண்டனவும்,

வி - நா :—முதற் குலோத்துங்கன் தன் பகைவர் மேல் வழங்கும் கொடிய படைகள் தம்மேல் படுமென்றஞ்சிப் பேய்கள் கூழுநிலை விட்டுக் கடலில் பக்கா மல்க. நீரில் நீந்துவார் தங்கள் கைவிரல்களைத் திறந்த வண்ணம் நீந்துதலியல்பாதலால் 'விரல்கள் திறந்த' என்றார். 'தும்பை தானே செய்வது புறனே' [தொல்கா - புறத்தி - ௧௪] என்னுள் சூத்திர வரையில் நச்சினுர்த்தினியர், 'செய்தற்குரிய பெருமண லுலகம் போலக் காடு மலையுங் கழளிய மல்லாத களமும் மனலும் பொருக்காமாக வேண்டதலாலும்' என்ற மையால், செய்யல் நிலத்தில் களக்கூழ் சமைத்துக் கொண்டிருந்த பேய்கள் தமக்கருகிலுள்ள கடலில் பக்கா மல்க. செய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த விடமும். சிங்களத்தோடு - ஓடி எண்ணுப் பொருளில் வந்தது. தென் மதுராபுரி - இதில் எண்ணுப் பொருளை உணர்ந்தும் உம்மை விகாரத்தால் நோக்கல். காலையே - ஏதாம் அசை நிலை; பேய்க் குலம் - ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறன் தொகை. தென் மதுராபுரிப் பொணா நாகம் நாபிகையிற் காண்க.

(௧௪௫) முடமாணவும் (௧௪௬) சொற்றானவும் (௧௪௭) குருடானவும் (௧௪௮) உமைகளானவும் (௧௪௯) செவிடானவும் (௧௫௦) குறளானவும் (௧௫௧) முதலானவும் (௧௫௨) திறந்தவு மாகிய (௧௫௩) இவ்வண்ணத்த - என அடுத்த செய்யு ளுடன் கூட்டி முடிக்க.

'சென் மதுராபுரி' என்றதனால், முதற் குலோத்துங்கன் பாண்டி நாட்டின் வட பகுதியிலும் போர் புரிந்தானெனத் தெரிகிறது. இம்மன்னவன் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் பாண்டி நாட்டின் வடபகுதியை துளயிப்ப பாடிப் பாண்டியன் என்னும் வேங்கனொருவன் ஆட்சிபுரிந்து வந்தான். குலோத்துங்க சோழன் அம்மன்னவனோடும் பொருது வெற்றி யெய்தினன். இப் போர் கி. பி. ௧௦௭௬-ல் சிகழ்ந்ததாம். [மு - கு - சோ - பக் - ௪௦] பா - பே :—
* மானதன். (௧௬)

பேய்களைப் பாடியது முற்றிற்று.

எ. இந்திர சாலம்

இந்திர சாலம் என்பது கண்டோர் வியப்புறுமாறு செய்யும் ஒருவகை மாய வித்தையாம். இந்திரசால வித்தையை யுணர்ந்தும் பாடல்களின் பகுதி என்பது இதன் பொருளாம். காளிதேவியின் சிற்றத்தக்கஞ்சிய முதுபேயொன்று இமயமலைக்குச் சென்று அங்கே சிலகாலம் தங்கியிருந்தது. பின்பு அது மீண்டும் தேவியை யணுகி, அவ்மயமையின் கட்டளையின்படி அங்குத் தான் கற்ற மாய வித்தையைக் காட்டுதல் இதில் கூறப்படும்.

௧௫௩. இவ்வண்ணக் *திருதிருமல் தொழுதிருப்ப
எழுப்பின் மிசைக் குடர்மென் கச்சிற்
செய்வண்ணக் குருதிதொய் சிறுபூதத்
திபக்கால் கட்டி- லிட்டே.

ப - ரை :—தி வண்ணத்த - 'இத்தல்' என்பதற்காகிய பேய்கள்,
இரு திறமும் - (தெய்வியம்) இவ்வாறு பக்கங்களிலும், தொழுது
இருப்ப - வண்ணத்திக்குக் கொண்டிருக்க, எழுப்பின் மிசை - எழுப்புக்
குலியலின் மேல், மெல் குடர் - மெல்லையாகிய குடல்களாகிய,
கச்சின் - கச்சினுல்கட்டப் பட்ட, செய்வண்ணம் - சென்றிரு
மாகிய, குருதிதொய் - இரத்தம் படிந்த, சிறுபூதம் - சிறு பூதமா
கிய, திபக்கால் கட்டில் இட்டி - திபக்கால் என்றும் ஒருவகைக்
கட்டில் அமைத்து,

வி - ரை :—தேவர்க்கு எலும்புக் குலியலின் மேல் குடல்களாகிய கச்சி
னுல் கட்டப்பட்ட திபக்கால் கட்டில் அமைத்திருக்க, திறம் - பக்கம்; 'பெண்
ஐந்து பொருள் வுன்னம்' [முறா - ௧] என்றிற்போலக் கொள்க. 'குருதி
தொய்கட்டில்', 'சிறுபூதக் கட்டில்' 'திபக்கால் கட்டில்' என்பன; இது ஒருவகைக்
கட்டிலாம். இருதிருமல் - உம்மை முற்றுப்போருளில் வந்தது. எலும்பு -
காணவாகுபெயர்; வண்ணத்த - குறிப்பு வினையாலணைம் பெயர். இதனை
நிலை அகர்த்தொகுதி நின்றது. பா - ரை :—'இருபுறமும் திபக்கால்
தொட்டில். (௧)

௧௫௪. பிணமெத்தை யஞ்சடுக்கப் பேயணையை

முறித்திட்டுத் தாய வெள்ளை

நிணமெத்தை விரித்துயர்ந்த நிலாத்திகழும்

பஞ்சசய னாத்தின் மேலே.

ப - ரை :—அஞ்சு பிணம் மெத்தை - ஆந்து பிணங்களாகிய
மெத்தைகளை, அடுக்கி - (ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய்) அடுக்கி, பேய்
அணையை - பேய்களாகிய தலையணையை, முறித்திட்டு - முறித்து
வைத்து, வெள்ளை நிணம் - வெண்ணிறமுள்ள கொழுப்பாகிய,
தாய மெத்தை - பரிசுத்தமாகிய மெத்தையை, விரித்து - (பிண
மெத்தையின் மேல்) பரப்புதலால், உயர்ந்த நிலா - சிறந்த நிலா
வொளி போல், திகழும். - விளங்கும், பஞ்ச சயனத்தின் மேலே -
ஐந்து வகையாகிய படுக்கையின் மேல்,

வி - ரை :—பண்களாகிய ஐந்து மெத்தையை படுக்கி, பேயாகிய
அணையையிட்டு, கொழுப்பாகிய மெத்தையை விரித்த பஞ்ச சயன மென்பதாம்.
பஞ்ச சயனம் - ஐவகைப் படுக்கைகள்; அவை இலவம் பஞ்சு, செய்பஞ்சு,
வெண் பஞ்சு, மயிர், அன்னத்தாலி என்பவற்றுல் அமைக்கப்படுவனவாம்.
'ஐந்துமூன் றடுத்த செல்வத் தமளி' [சுவகசி - அக௨] என்றார் திருத்தக்க
தேவரும். 'மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி' [நிவ்விய - திருப்
பாவை - ௧௬] என்பதற்கு, 'பஞ்ச விதமான படுக்கையின் மேலேறி - அதாவது
அழகு, குளிர்ச்சி, மார்த்தவம், பரிமளம், சாவன்யம் ஆகவிலை..... அஞ்சு
உருவிட்டுச் செய்த படுக்கை யெனினுமாம்; பஞ்சாலே செய்த படுக்கை என்
னவமாம்' என ஆன்றோர் வியாக்கியானம் செய்திருத்தல் இவ்வுருக் கவனிக்கத்
தக்கது. 'மூவைந் தடுக்கிய வமளி' [ரைட - மணம் - ௨௬]. என்றமையும்

கலங்கத்துப் பரணி

காண்க. - மகாயிற் சயனமாதலால், பிணங்களை பஞ்ச சயனமாக வமைக்கப் பட்டன என்பத. - ஸ்லாந்திகமும் - (கெண்மையாகிய) ஒளியால் விளங்கும் சனிநாமம். - பிணமெந்தை, பேயனை, திணமெத்தை - உருவகவணிகள் ; அஞ்ச - இது ஐந்தை என்பதன் போலி. (உ)

கருநு. கெடாதபடி கெடுஞ்செழியர் கெடும்பொழுதின்

இடம்பிண்டி பால மேந்தி

இடாகினிக ரெருமருங்கு மீச்சோப்பிப்

பணிமாற விருந்த போழ்தின்.

ப - ரை :—கெடாதபடி கெடும் - அழியாமலே அழிவடையும், செழியர் - பாண்டியர்கள், கெடும் பொழுதின் - அழிவடையுங் காலத்தில், இடும் - அணியும், பிண்டிபாலம் - பிண்டிபாலம் என்னும் ஒருவகை ஆபுதத்தை, எந்தி - (தேவியானவன் தன் கையில்) பிடித்துக்கொண்டு, இரு மருங்கும் - (தனது) இருபுறம் களிலும், இடாகினிகள்—, ஈச்சோப்பி - ஈச்சோப்பி என்னும் கருவியால், பணிமாற - வீசிக்கொண் டிருக்கும்படி, இருந்த போழ்தின் - (அவ்வம்மையார் கொலு) வீற்றிருந்த காலத்தில்,

வி - ரை :—கெடாதபடி கெடுதலாவது - பின் வருஞ் தீங்கை யுணராமல் தமக்குத் தாமே அழிவுதேடிச் கொள்ளுதலாம். இங்கே தம்மினும் வலியவ னாகிய முதற் குலோத்தங்கன் யெதிர்த்துப் பாண்டியர் அழிவெய்தினமையை யுணர்த்தும் [தா - கூடு, கரன், கூடெ, கூடி]. தேவி பிண்டிபால மேந்து தல், சோழர்களுக்கு நன்மளித்தமும் பாண்டியர்களுக்குத் தீய நிமித்தமுமாம். இடாகினி - கடலையுள்ள மரங்களோடு தின்னும் ஒருவகைப் பேய் [தா - சாடி]. ஈச்சோப்பி யென்பது - வளி, ஆலகட்டம் போன்ற ஒருவகைக் கருவி யாம். அக்ராதியிலுள்ளபடி இங்கே நக்கலாற் றாந்துங் கருவியன்று. தேவி கோயிலில் குடர், கொழுப்பு, குருதி முதலியன நிறைந்திருப்பினும், 'அரும் பேற்ற பிண்டம். குங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க, நெய்த்தோர் கூடம் நிறைவெ ழிருமபலி. எறம்பு மூசா' [பதிற்று - கூ - கூடு] என்றபடி, அவனாணையால் அஞ்சு கூ, எறம்பு; பேய் முதலியன அவற்றை யுண்ண வணுகாவென்ற. (க)

கருநு. அடகை வெலும்பெடுத்து நரம்பிற் கட்டி

†அடிக்கடியும் பிடித்தமரின் மடிந்த வீரர்

* குடர்குடி நிணச்சட்டை யிட்டு நின்ற

கோயிலு யகிரெடும்பேய் சும்பிட் டாங்கே.

ப - ரை :—அமரில் மடிந்த வீரர் - போரில் இறந்துபட்ட வீரருடைய, நிணச் சட்டை இட்டு - கொழுப்பாகிய, சட்டையை யணிந்து, குடர் குடி - (அச்சட்டை மேல் அவர்கள்) குடலாகிய மானையைப் புனைந்து, அடல் நாகம். - (போரில் மடிந்த) வலிய யானைகளின், எறம்பு எடுத்து - எறம்புகளைப் பிரித்தெடுத்து, நரம் பில் - (அந்த யானைகளின்) நரம்பால், கட்டி - (அவற்றை ஒன்றாக) கட்டி, அடிக்கடியும் - இடைவிடாமல், பிடித்து நின்ற - (அதனை ஓர் தடியாகத் தன் கையில்) பிடித்துக் கொண்டு நின்ற, கோயில் நாயகி - கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் காளி தேவியினது, நெடும்

பேய் - பெரிய பேயானது, ஆங்கு கும்பிட்டு - அப்பொழுது (அந்தத் தேவியை) வணங்கி,

வி - லா :—பேய்களெல்லாவற்றிற்கும் தலைமைப் பேயாதலால், 'செஞ் பேய்' என்றார். 'சென்ற செஞ் பேய்' எனச் சுட்டுக. கோயில் சாயகி - துடைப் பிறவால். 'பேய்த்திரத் திருக்கைச் சேனை சாயகன்' [அரிசம - பதுமை - ௧௦௬] என்றபடி; திருநால் சந்தியில் சேனை முதலியாரும், 'வேத்திரப் பண்டையல் நாகவி.....சந்தியம் பெருமான்' [திருவிளை - பு - பாயிரம் - ௧௭] என்றபடி, சிவபெருமான் சந்தியில் நச்சு தேவரும் பிரம்பைப் பிடித்திருத்தல் போல்; தேவி சந்தியில் செஞ்பேய் அடிமைப் பிடித்திருந்த தென்க. ஆக்கே - அச்சொய்வில் எனினும். 'அடனாகம்' என்றதை அலும்பக்கேயன்றி, 'சாம்பு' என்றதனாலும், 'அமரின் படி' என்றதை வீரர்க்கேயன்றி, 'அடனாகம்' என்றதனாலும் கூட்டிப் பொருள் கொள்ள. இவை முறையே முதலிலே விளக்கு (ஆதி தீபகம்), இடைவிலே விளக்கு (மத்திய தீபகம்) என்றும் அணிகளாய்: திணச்சுட்டை - உருவகவணி; இச்செய்யுளில் இம்முற்றணிகளும் விரலிவந்தமையால்; இது 1-ந் தரக வரையாய். 111 - பே :— *அடித்தடிதும், *குடர்மலை குடிநீணச் சுட்டை மட்ட. (ச)

கருஎ. சுரகுருவின் தூதாகி யமன்பாற் செல்வோன்
துணித்துவைத்த சிரமன்று தின்றபேயைச்
சிரமரிய வதற்குறவா யொளித்துப் போந்த
சிலபேயைத் திருவுள்ளத் தறிதி யன்றே.

ப - லை :—சுரகுருவின் - சுரகுரு என்னுஞ் சோழனால் அனுப்பப்பட்ட, தூது ஆகி - தூதுவனுய், யமன்பால் செல்வோன் - யமனிடம் செல்பவனாகிய ஒரு பேய் மகன், துயரித்து வைத்த-(தான் உண்ணுதற்கு) அறுத்து வைத்த, சிரம் - தலையை, அன்று - (அவன் தூது சென்ற) அப்போது, தின்ற பேயை - (களவாடி) தின்ற பேயினுடைய, சிரம் அரிய - தலையை (நீ) அறுத்தலால், அதற்கு - (களவாடிய) அந்தப் பேய்க்கு, உறவு ஆய் - சம்பந்தமாயிருந்து, ஒளித்து போந்த - (உனக்கும் சுரகுருவுக்கும் பயந்து) ஒளித்துச் சென்ற, சில பேயை - (வேறு) சில பேய்களை, திரு உள்ளத்து அறிதி - (நீ உன் கிருந்த மனத்தில் அறிவாய்).

வி - லா :—சோழர்களுக்குப் பேய்கள் பணிசெய்து வந்தன வென இத்தாழிசையால் தெரிகிறது. போந்த - சென்ற; இதனை 'யாப்புற வில்லை யெழுமன் போந்து' [சிலப் - ௧௬ - ௧௨௨] என்றதனாலிக. தூது - பண்பாகுபேயர்; செல்வோன் - விளையாடலையும் பெயர். இச்செய்யுளின் இறுதியிலுள்ள அன்று - ஏ இரண்டும் அசைகள். (ரு)

கருஅ. அப்பேயி னொருமுதுபேய் வந்து நின்றிங்
கடியேனை விண்ணப்பஞ் செய்க வென்ற
திப்பேயிங் கொருதிங்குஞ் செய்த தில்லை
என்கொலோ திருவுள்ள மென்னக் கேட்டே.

ப - லை :—அ பேயின் - (ஒளித்துச் சென்ற) அந்தப் பேய்களில், ஒரு முது பேய் - ஒரு கிழப் பேயானது, இங்கு வந்து நின்று—, அடியேனை - (உனது) அடிமையாகிய என்னிடத்தில்;

விண்ணப்பப் செய்து - (நான் வந்த செய்தியை நீ தேவிக்கு) தெரிவிப்பாயாக, என்றது - என்று சொன்னது, இப் பேய் - (இப் பொது திரும்பி வந்த) இந்தப் பேய், இங்கு - (உன் சந்நிதியாகிய) இவ்விடத்தில், ஒரு திங்கும் செய்தது இல்லை - ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை, திரு உள்ளம் என் கொல் - (உனது) சிறந்த கருத்து யாகு, என்ன - என்று (நெடும் பேய்) சொல்ல, கேட்டு - (அதனைக் காளிதேவி) கேட்டு,

வி - னை :—காசுருவின் காலத்தில் இமய மலையிலோடி யொளித்த பேய் முதற் குலோத்துங்கன் காலத்தில் திரும்பி வந்தமை கருதி 'முதுபேய்' எனப் பட்டது. 'எங்கொலோ திருவுள்ளம்' என்றது, அப்பேயை உன்னிட மழைத்து வரலாமா வேண்டாவா என்னும் பொருளைப் பயந்து நின்றது. அடியேனை - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். திங்கும் - உம்மை இழிவு சிறப்பு; என் கொலோ - சொல், து - இரண்டும் அசைவிலைகள். (சு)

கருக. அழைக்க வென்றலும் பழைக்க வந்தனாகி

அஞ்சி யஞ்சியுன தானையிற்

பிழைக்க வந்தனம்பொறுத்த மக்கருள்செய்

பெண்ணை ணங்கெனவ ணங்கவே.

ப - ரை :—அழைக்க - (தேவியானவள் அப்பேயை) அழைத்து வருக, என்றலும் - என்று கட்டளை இட்டதும், அழைக்க - (நெடும் பேய் முதுபேயை) அழைத்துச் செல்ல, வந்து அணுகி - (அது அத்தேவியின் அருகில்) வந்து சேர்ந்து, பெண் அணங்கு - பெண் தெய்வமோ, மகனது ஆணையின் அஞ்சி அஞ்சி - உனது கட்டளைக்கு (இதுகாறும்) மிகவும் பயந்து, பிழைக்க வந்தனம் - (மீண்டும் உன்னை யணுகி) பிழைக்க வந்தோம், பொறுத்து - (நாங்கள் செய்த பிழைகளை) மன்னித்து, எமக்கு அருள்செய் - எங்களுக்குக் கருணை புரிவாயாக, என் வணங்க - என்று (முதுபேய் தேவியை) வணங்க,

வி - னை :—முதுபேய் தான் வந்த பிழையைப் பொறுக்குமாறு தேவியை வணங்கினதென்க. அழைக்க - இரண்டினுள் முத்தினது வியங்கோள் வினை முற்றம், பித்தி என் செய்வெனெச்சுமுமாம். என்றலும் - வினையெச்சம் : வந்தனம் - உண்ப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று; தன்னுடன் ஒளித்திருந்த மற்றப் பேய்களையுள் கருதிச் சொல்லுதலின். அணங்கு-அண்மை வினியாதலின் இயல்பாயிற்று. (ஏ)

கசு௦. அருத்தி யிற்பிழைநினைத்த கூளியைய

றுத்த வன்றலைய வன்பெறப்

பொருத்தி யப்பிழைபொறுத்த நம்பிழைபொ

ருத தில்லையினி யென்னவே.

ப - ரை :—அருத்தியின் - (தலையைக் களவாடும்) விருப்பத் தால், பிழை நினைத்த கூளியை - குற்றமான காரியத்தை நினைத்துச் செய்த பேயின் தலையை, அறுத்து—, அ வன் தலை - அந்த வலிய தலையை, அவன் பெற - (துது சென்ற) அந்தப் பேய்மகன் பெறும்படி, பொருத்தி - அமைத்து, அ பிழை பொறுத்தனம் -

அந்தப் பிழைப்பைப் பொறுத்தோம், இவ் பொறுத்தது பிழை - இப் பொறு பொறுக்கத் தகாததாகிய குற்றம், இல்லை என்ன - (ஒன்றும்) இல்லை என்று (நெகி) சொல்ல,

வி - ரை :- காவாயப் பேயின் தலையைக் கொடுத்தமையை, 'மீளி தலையெண்ட தண்டத்தான் மீளிக்கு; கூனி தலையெண்டு கொண்டகோல்' [துலோச் - உலா - உக - உஉ] என்றதனுலறிச. அ + வன் + தலை - அவ்வன் தலை : [சன் - கனக] இத்தலுள்ள வரமெய் சந்தவின்பப் பொருட்டுத் தொக்து. கூனி - முதலாகு பெயராய் அதன் தலையை மணர்த்தினது. அறுத்தவன் தலை - அறுத்து அவன் தலை என இதனைப் பிரித்துப் பொருள் கோடலுமாம். (அ)

ககக. உயர்ந்து போயினமு வந்தெ மக்களுள்

ஒன்றோ டொப்பனாவொ ராயிரம்

இந்தர சாலமுள கற்று வந்தனெனி

↑ருந்து காணெனனி றைஞ்சியே.

ப - ரை :- எமக்கு உயர்ந்து அருள் - (நெகியே நீ) எங்களுக்குக் குக் களிப்பாய் அருள் புரிதலால், உயர்ந்து போயினம் - (நாங்கள் அனைவரும்) பிழைத்தோம், ஒன்றோடு ஒப்பன் - ஒன்று போல்வன வாகிய, ஓர் ஆயிரம் இந்தர சாலம் உள - பல வகையாகிய இந்தர சால வித்தைக ளிருக்கின்றன, கற்று வந்தனென் (அவைகளை நான் இமயச்சாரணில்) கற்று வந்தேன், இருந்து காண் - (நீ அவைகளை) வீற்றிருந்து பார்ப்பாயாக, என இறைஞ்சி - என்று (அந்த முதல் பேய் தேவியை) வலங்கி,

வி - ரை :- 'ஒன்றோ டொப்பன் கொராயிரம்' - ஒன்று பேர்வளை அதிகமிக்கக் தக்க பல வித்தைகள் உள என்பதாம். இந்திர சாலம் - ஒருவகை மாய வித்தை; 'ஓராயிரம்' என்றது மிகப்பல வெள்ளும் பொருளில் பந்தது. 'ஆயிர மாயுகளுக்குக் கனைகள்மீல வாயிரமும்' [திவ்விய - பெரிபாழ் வாந் - ச - கூ - கடு] எனவும், 'போ யிரத்தின் பெரும்புய மாயிரம் பெய்துள வத், தாரார் முடியாயிரம் [சடகோ - ஆந் - சகூ] எனவும், 'காலா யிரமுடி யாயிரம்' [திருவாங் - கலம் - கூ] எனவும், 'ஆயிரம்பெரன் மாமுடியா யாயிரமா திரத்தோளாய்' [திருவேங் - செய் - கோ - எடு] எனவும் வருமாறு காண்க. அருள் - காரணப் பொருளில் வந்த வினை பெச்சம். பா - பே:- ↑ இயம்பியே.

(க)

ககஉ. ஏற மின்னிருதி ருக்கண் வைத்தருள்செய்

இக்கை யிற்சிலது திக்கைபார்

மாறி யிக்கையில வைக்க மற்றவைம

தக்க ரித்தலைக ளானபார்.

ப - ரை :- ஏற - (நாங்கள்) கடைத்தேறும்படி, மின் திரு இரு கண் வைத்து - உனது அழகிய இரண்டு கண் பார்வையைச் செதித்தி, அருள் செய் - (எனது இந்திர சாலவித்தையைக் காண) அருள் புரிவாயாக, இ கையில் - இந்தக் கையில், சில துதிகைக பார் - இ கையில் அழைக்க - (அவற்றை) இந்தக் கையில் அழைத்த வளவில், அவை - அந்தத் துதிகைகள், மாறி - (உடனே தம் உருவம்) மாறி, மதம் கரி - மதத்தைப் பொழியும் யானை

களின், தலைகள் ஆன - தலைகள் ஆயின, பார் - (தேவியே நீ) பார்ப்பாயாக,

வி - ரை :— கை யிரண்டிலுள் முந்தினது - வலக்கையும் பிந்தினது இடக்கையும். 'அருள் செய்' என்றது பெரியோரைச் சிறியோர் வேண்டிக் கொள்ளும் முறையில் தேவியைப் பேய் வேண்டிக் கொண்டதென்க. 'ஏற வருள்செய்' என்றியைத்து மிகுதியாய் அருள்செய் எனினுமாம். ஆன - பலவின் படர்க்கை வினாமுற்று; இது முதல் ஆறு செய்யுட்கள் முதலேயின் இந்நிரகால விந்தையை யுணர்த்தும். (௯0)

கக௩. இக்க ரித்தலையின் வாயி னின்றிதுர
நீர்கு டித்துருமி டித்தெனக்
கொக்க ரித்தலகை சுற்ற மற்றிவைகு
றைத்த லைப்பிணமி தப்பபார்.

ப - ரை :— இ கரி தலையின் - (என் இடக்கையிலுள்ள) இந்த யானைத் தலைகளின், வாயில் நின்று - வாயிலிருந்து பெருகும், உதிரம் நீர் - இரத்தமாகிய நீரை, அலகை குடித்து - பேய்கள் குடித்து, உரும் இடித்தென - இடி யிடித்தாற் போல, கொக்கரித்து சுற்ற - ஆரவாரித்துச் சுற்றும்படி, மற்று - அந்தத் தலைகளையல்லாமல், குறை தலை பிணம் இவை—தலை குறைந்த (யானைகளின்) பிணங்க ளாகிய இவை, மிதப்ப பார் - மிதத்தலைப் பார்.

வி - ரை :— தலையறுப்புண்ட யானைகளின் உடல்களைக்கண்டும் உதிர வெள்ளத்தைப் பருகியும் பேய்கள் களிப்பின் மிகுதியால் ஆரவாரிக்கலாயின வென்பார் 'கொக்கரித்து' என்றார். கொக்கரித்து - என்பதற்கு (பேய்கள் ஒன்றையொன்று)விளித்து எனினுமாம். இடித்தென - இடித்தாலென என்பதன் தொகுத்தல்; மிதப்ப - தொழிற் பெயர்ப் பொருளில் வந்தது. இதில் உருவகவணியும், உவமையணியும் உள்ளமை காண்க. (௯௧)

கக௪. அடக்க முன்றிதுகி டக்க வெம்முடைய
அம்மை வாழ்கவென வெம்மைபார்
கடக்க மென்றபயன் வென்றி வென்றிகொள்க
எப்பெ ரும்பரணி யின்றுபார்

ப - ரை :— அடக்கம் அன்று - (இந்த வித்தை செய்து) அடங் குவது அன்று, இது கிடக்க - (ஆதலால்) இது கிடக்கட்டும், எம் முடைய அம்மை - எம்முடைய தாயே, வாழ்க என - (நீவிர்) வாழ விராக என்று, எம்மை பார் - எங்களை (கடைக் கண்ணல்) பார்ப்பா யாக, வென்றி அபயன் - வெற்றியையுடைய (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், கடக்கம் என்று - (நாடே) வெல்வோ மென்று சொல்லி; வென்றி கொள் - (அவ்வாறே) வெற்றி கொண்ட, களம் பெரும் பரணி - போர்க் களத்தின் பெரிய பரணியை, இன்று பார் - இப் போது பார்ப்பாயாக.

வி - ரை :— முதலேய் தன் பணிவும் தேவியின் பெருமையும் தோன்ற, 'எம்மை பார்' என்றது. கடக்கம் - என்றது 'என்னொடு பொருது மென்ப வவரை, ஆரம் ரலறத் தாக்கித் தேரோ, டவர்ப்புறங் காணே லுயிற் சிறந்த, பேரம் ருணக ணிவளினும் பிரிக' [புறநா - எக] என்றபடி, தம்மை யெதிர்த்

தோரை வஞ்சியாது எதிரின்ம வஞ்சினங் கூறிப் பொருதலை யுணர்த்தினது. பரணி - இதன் இலக்கணத்தை இந்நூலின் முகவுரையிற் காண்க. அம்மை - அண்மைவிளி; கடக்கம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று; இதனை, கட + க் + கு + அம் எனப் பிரிக்க; இதில் கு - சாரியை; க் - இடைநிலை எதிர்மால் முணர்த்தினது. அபயன் - கடக்கம் - இடவழுவமைதி. இத்தாழிசை முதல் நான்கு தாழிசை வரையில், ஆசிரியர் முதுபேயின் மாய வித்தையைச் சிறப்பிப்பது போல், முதற்குலோத்துக்கன் வெற்றி மேம்பாட்டை மொழிந்துள்ளமை காண்க. (கஉ)

ககரு. தஞ்சி வீழ்தரக ராசி பாருடறு
ணிந்து வீழ்குறைது டிப்பபார்
அஞ்சி யோடுமத யானை பாருதிர
ஆறு மோடுவன நூறுபார்.

ப - ரை:—தஞ்சி வீழ் - (போர்க் களத்தில்) இறந்து விழு கின்ற, தரகம் ராசி பார் - குதிரைகளின் கூட்டங்களைப் பார், துணிந்து வீழ் - அறுப்புண்டு விழுகின்ற, குறை உடல் - (விரர் களின் தலை) குறைந்த உடல்கள், துடிப்ப பார் - துடித்தலைப் பார், அஞ்சி ஓடு - (போரில்) பயந்து ஓடுகின்ற, மதம் - மதத்தைப் பொழி யும், யானை பார் —, ஓடுவன - விரைந்தோடுவனவாகிய, நூறு உதி ரம் ஆறும் பார் - பல இரத்த ஆறுகளையும் பார்.

வி - ரை:—தன் மாய வித்தையால் போரில் இறந்துபட்ட குதிரைகளையும், வெட்டுண்டு துடிக்கும் வீரருட்களையும் பயந்தோடும் யானைகளையும், பெருகியோடும் உதிர வெள்ளத்தையும் காணுமாறு முதுபேய் தேவியை வேண்டித் தென்பதாம். நூறு - இங்குப் பல வெண்ணும் பொருளைப் பயந்து நின்றது [தா - ககக]. தஞ்சி - மங்கல வழக்கு; ஆறும் - உம்மை இறந்தது தழுவியது. (கக)

ககக. அற்ற தோளியை யலைப்ப பாருவைய
றத நீள்குடர்மி தப்பபார்
இற்ற தாணரியி முப்ப பாரடியி
முக்கு மூளையில்வ முக்கல்பார்.

ப - ரை:—அற்ற - (உடலிலிருந்து அறுப்புண்டு) நீங்கிய, தோள் இவை - தோள்களாகிய இவற்றை, அலைப்ப பார் - (இரத்த வெள்ளம்) அலைத்துச் செல்லுதலைப் பார், அறத - அறுபடாத, நீள்குடர் உவை - நீண்ட குடல்களாகிய உவை, மிதப்ப பார் - (இரத்த வெள்ளத்தில்) மிதத்தலைப் பார், இற்ற தாள் - முறிந்து விழுந்த கால் களை, நரி இழுப்ப பார் - நரிகள் (தம் வாயில் கொள்ளி) இழுத்தலைப் பார், இழுக்கும் மூளையில் - வழுக்கும் மூளைச் சேற்றில், அடிவழுக்கல் பார் - (விரர்கள்) பாதங்கள் வழுக்குதலைப் பார்.

வி - ரை:—மாயப் போரில் யானை, குதிரைகளின் வயிறு பிளப்புண்டு குடல் சரிந்து விழுதலால், 'அறத நீள்குடர்' என்றார். யானைகளோடு குதிரைகளும், குதிரைகளோடு குதிரைகளும், வீரர்களோடு வீரர்களும் சிறிப் போர் புரிந்து கால்கள் முறிந்து வீழ்ந்தால், 'இற்ற தாள்' என்றார்; விரைந்தோடும் தேர்க்காலி லகப்பட்டுக் கால்கள் முறிந்தன வென்னுமாம். இவை - உவை, இச்சுட்டுப் பெயர்கள் முறையே அருகிலுள்ளவற்றையும் நடுவிலுள்ள

வற்றைப் முணர்ந்தின். அலைப்ப, மிதப்ப, இழுப்ப - இம் மூன்றும் தொழிற் பெயர்ப் பொருளில் வந்தன. (கச)

கசௌ. நிணங்கள் பார்நிணம் ணங்க ணிந்தலாநி
லங்கள் பார்நிலம் டங்கலும்,
பிணங்கள் பாரிவைகி டக்க நம்முடைய
பேய லாதசில பேய்கள் பார்.

ப - ரை:—நிணங்கள் பார் - (இறந்து பட்ட பிணங்களின்) கொழுப்புக்களைப் பார், நிணம் மணம் கனிந்தன - கொழுப்பின் வாசனை மிகுந்தனவாகிய, நிலங்கள் பார் - இடங்களைப் பார், நிலம் அடங்கலும்- போர்க்களம் முழுவதும், பிணங்கள் பார்—, இவை கிடக்க - இவை (ஒருபுறம்) கிடக்கட்டும், நம்முடைய பேய் அலாத்—, சில பேய்கள் பார்-(வேறு) சில (புதிய) பேய்களைப் பார்.

வி - ரை:—‘நிணங்கள் பார்’ ‘பிணங்கள் பார்’ எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால், மாயப் போரில் இறந்துபட்ட யானை, குதிரை, வீரர்களின் பிணங்களையும் பிணங்களையுங் கொள்க. ‘பேயலாத சில பேய்கள் பார்’ என்றது, மாயப் போரின் கொடுமையை விளக்கும். அடங்கலும் - உம்மை முற்றுப் பொருளில் வந்தது. இந்த ஆறு தாழிசைகளிலும் வியப்புநிலை செறிந்துள்ளமை காண்க. இம் மூன்று தாழிசைகளில் முதற் குலோத்துங்கன் போர்க்களச் சிறப்பை முதலேய் தன் மாயவீரத்தையால் காட்டுவது போல் ஆசிரியர் இயம்பினார். (கடு)

கசஅ. என்ற போதிலிவை மெய்யெ னுவுடனி
ருந்த பேய்ப்பதறி யொன்றன்மேல்
ஒன்று காண்முறிய மேல்வி முந்தடிசில்
உண்ண வெண்ணிவெறு மண்ணின்மேல்.

ப - ரை:—என்ற போதில் - என்று (அந்த முதலேய்) சொன்ன வளவில், இவை மெய் என - இங்கு வித்தைகளெல்லாம் மெய்யென்று, உடன் இருந்த பேய் - அதனோடு இருந்த (மற்ற) பேய்கள், அடிசில் உண்ண எண்ணி - (பிணக்குவியலாகிய) உணவை உண்ண நினைத்து, வெறும் மண்ணின் மேல் - (ஒன்றுமில்லாத) வெறுந் தரையில், ஒன்றன் மேல் ஒன்று - ஒரு பேயின் மேல் மற்றொரு பேய், கால் முறிய - (தங்கள்) கால்கள் முறிந்து போகும் படி, பதறி மேல் விழுந்து - விரைவாய் மேலே விழுந்து,

வி - ரை:—அம் முதலேயின் சரஸ்வதத்தை மற்றப் பேய்களை யெல்லாம் மயக்கினமையால் அவ் வித்தையின் அருமை தோன்றும். ‘கால் முறிய மேல் விழுந்து’ என்றது, பிணங்களைப் புசிப்பதில் அவைகளுக்குள்ள ஆவலின் மிகுதியை யுணர்த்தினது. என - செய்யா வென்னும் வாய்பாட் முதற்கால விளை யெச்சம்; ஒன்று, கால் - எண்ணலினை ஆகு பெயர்கள்; இதுமுதல் நான்கு செய்யுட்கள் மாய விந்தையைக் கண்டு ஏமாந்த பேய்களின் செய்கையை யுணர்த்தும். (கச)

கசக. விழுந்துகொ முங்குரு திப்புன
லென்றுவெ றுங்கைமு கந்துமுகந்
தெழுந்துவி முந்தசை யென்றுநி
லத்தையி ருந்துது ழாவிடுமே.

ப - ரை :—விழுந்து எழுந்து - (பேய்கள் அவ்வாறு ஒன்றன் மேல் ஒன்று) விழுந்து (பின்பு) எழுந்து, கொழுமை குருதி புனல் என்று - செழுமையாகிய இரத்த வெள்ளமென்று நினைத்து, வெறும் கை - (தங்கள்) வெறுமையாகிய கைகளால், முகந்து முகந்து - (பல முறை) அள்ளிப் பருகி, விழுமம் தசை என்று - (பிணங்களின்) சிறந்த மாமிசமென்று, இருந்து - (அவ்விடம் விட்டகலாமல்) இருந்து, நிலத்தை துழாவிடும் - பூமியைத் தடவும்,

வி - னை :—‘கொழுங் குருதிப் புனல்’ என்றது புதிய வீரத்தத்தை யென்க. விழுமம் - சிறப்பு, இது விழுமம் என்றதன் கடைக்குறை. ‘பேருடைய விழுக்கழஞ்சில்’ [புறநா :—கக - உ] என்றமை காண்க; விழுமம் என்றதை முற்றாக்கிப் பொருள் கொள்ளினுமாம். மாயப்போரில் வெட்டுண்டு விழுந்த பிணங்களின் குருதியும் தசையும் பேய்களின் கண்களுக்குத் தோன்றிக் கைக் கெட்டாமைமால், அவை வெறுங்கை முகந்து நிஷ்த்தைத் துழாவலாயின வென்க.

(கஎ)

கஎ௦. சுற்றநி ணத்துகில் பெற்றன

மென்றுசு லாவுவெ றுங்கையவே

அற்றகு றைத்தலை யென்றுவி

சும்பைய துக்குமெ யிற்றினவே.

ப - ரை :— சுற்ற - (சில பேய்கள் தம் உடம்பில்) சுற்றிக் கொள்ள, நிணம் துகில் - கொழுப்பாகிய துணியை, பெற்றனம் என்று - (கிடைக்க) பெற்றோம் என்று, சுலாவு வெறும் கைய - சுற்றிக் கொள்ளும் வெறுமையாகிய கைகளை யுடையனவும், அற்ற - (வேறு சில பேய்கள்) அறுப்புண்ட, குறை தலை என்று, தலை குறைந்த பிணமென்று, விசும்பை அதுக்கும் - ஆகாயத்தைக் கடிக்கும், எயிற்றின - பற்களை யுடையனவும்,

வி - னை :— மாயத்தால் தோன்றிய நிணத்தையும் குறைத்தலைகளையும் பேய்கள் மெய்யென்று கருதலாயின வென்க. ‘அதுக்கல்’ மெல்லுத லெனினும் பொருந்தும். ‘நிணப்போர்வை மூடிக்கொள’ [தா - சஅசு] ‘நிணக்க லிங்கம் விரித்து விரித்துப் புணையீரோ’ [தா - இ௦சு] ‘நிணத்து கிலால் வடித்து, [தா - இசசு] என இவ்வாசிரியரும், ‘ஒண்ணிணயீக்கொடாணை’ [சீவகசி - க௦அ௦] எனத் திருத்தக்க தேவரும் நிணத்தை ஆடையாகக் கூறியுள்ளமை காண்க. இதில் உருவக் வணியும், மயக்க வணியு முள்ளமை கவனிக்க.

(கஅ)

கஎக. கயிற்றுறி யொப்பதொர் பேய்வறி

தேயுடல் †கௌவின தொக்கவிரைந்

தெயிற்றைய துக்கினி லத்திடை

*பேய்கணி ரைத்தன மேல்விழுவே.

ப - ரை :— உறி கயிறு ஒப்பது - உறியின் கயிற்றைப் போன்ற நரம்புகளை யுடையதாகிய, ஓர் பேய்—, உடல் - (பிணத் தின்) உடலை, கௌவினது ஒக்க-(தன் வாயால்) கௌவினற்போல, விரைந்து - விரைவாய், எயிற்றை வறிது அதுக்கி - (தன்) பற்களை வீணாய்க் கடிக்க, பேய்கள் - (மற்ற) பேய்கள், நிலத்திடை - பூமி

யில், நிரைத்தன - இடைவிடாதனவாய், மேல் விழ - (நிரைந்து ஊன்றன்) மேல் (ஒன்று) விழவும்,

வி - னா :— பேய்களினுடல் நீண்டு நரம்புகள் வெளித்தோன்றும்படி மெலிந்திருத்தல் கருதி உறிக்கயிறு உவமை கூறப்பட்டது. 'உறிகள் போல் மெய்ந் நரம் பெழுந்தான் தளர்ந்து' [பெரிய திரு - க - ௩-௩] என்றார் பெரியாரும். கயிற்றறி - கயிறுகளாலாகிய உறி யெனினுமாம். பேய்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்று விழுந்தமை தங்கள் பசியின் கொடுமையாலும் உணவின் மேலுள்ள விருப்பத்தாலு மென்க. நிரைத்த - இடைவிடாத; 'நிரைத்த தீவினை நீங்க' [சீகவசி - ௩௬௦௩] என்றமை காண்க. அதுக்கி - எச்சத் திரிபு. கயிறு - உவமையாகுபெயர்; வறிது, நிரைத்தன - முற்றெச்சங்கள். பா - பே :—† கௌவின தொப்ப, *பேய்களிரைத்தன. (௧௧)

கௌஉ. முறம்பல போலந கங்கண்மு

றிந்துமு கஞ்சித ருமுதுகுந்

திறம்பலி லாவிறல் யோகினி

மாதர்ச்சி ரீத்துவி லாவிறவே.

ப - ரை :— முறம் போல - முறங்களைப் போல, பல நகங்கள் முறிந்து - (அப்பேய்களின்) பலவாகிய நகங்கள் முறிந்து, முகமும் சிதறு - முகமும் சிதைய, முதுகு திறம்பல் இலா - (போரில்) முதுகு திரும்புத லில்லாத, விறல் - வலிமையை யுடைய, யோகினி மாதர் - யோகினிப் பெண்கள், சிரித்து - (அப்பேய்களின் நிலைமையைக் கண்டு) நகைத்தலால், விலா இற - (அம்மாதர்களின்) விலா வெலும்புகள் முறியவும்,

வி - ரை :— பேய்களின் நகங்கள் நீண்டு அகன்றிருத்தல் கருதி முறம் உவமை கூறப்பட்டது. முதுகு திறம்பல் - புறங்காட்டி யோடல்; யோகினி மாதர்கள் தேவியின் பரிவார மகளிராதலால், 'திறம்ப விலா விறல்' எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டனர். விலாவிறச் சிரித்தலென்றது - மிகவும் அதிக மாய்ச் சிரித்தலை; 'வெள்கிப்போ யென்னு னேகான் விலவங்கி சிரித்திட் டேனே' [திருமா - ௩௪] என்றார் பெரியாரும். யோகினி மாதர்களைப் பற்றி கககம் - தாழிசையிற் காண்க. முதுகும் என்பதிலுள்ள உம்மை முகம் என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. இவ்விரு செய்யுட்களிலும் உவமையணி யுள்ளமை காண்க. பா - பே :—† சிரித்துமு லாவிறவே. (௨௦)

கௌ௩. அக்கண மாளும ணங்கினை

வந்தனை செய்துக ணங்களெலாம்

இக்கண மாளுமி னித்தவிர்

விச்சையெ னக்கைவி திர்த்தலுமே.

ப - ரை :— அ கணம் - அந்த (பேய்) கூட்டங்கள், ஆளும் அணங்கினை - (தம்மை) ஆட்கொள்ளும் தேவியை, வந்தனை செய்து-வணங்கி, இ கணம் - இந்த நிமிடமே, கணங்கள் எலாம் மாளும் - (நம் பேய்) கூட்டங்களெல்லாம் அழிந்தொழியும், இனி விச்சை தவிர் - (ஆதலால் தேவியே) இப்போது (இந்த) வித்தையை நிறுத்து வாய், என கை விதிர்த்தலும் - என்று சொல்லி (அப்பேய்கள் தங் கள்) கை (முதலிய அவயவங்கள்) நடுங்குதலும்,

வி - ரை :— முதுபேயின் மாய வித்தையைக் கண்டு வெருவிய மற்றப் பேய்கள் அவ்வித்தையை நிறுத்தி மாறு தேவியை வேண்டி வணங்கி வணங்கியும். இக்கணம் - இவ்விதம் கணம் - கணம் என்பதன் திரிபு; விச்சை - வித்தை என்பதன் போலி; கை - உபலக்கணத்தால் மற்றைய உறுப்புக்களையும் குறித்தது. இச்செய்யுளில் ஆரீகக் கவையும், திரிபு என்னுஞ் சொல்லணியும் உள் ளமை காண்க. திரிபாவது:—ஒவ்வொருபடியிலும் முதலெழுத்துத் தவிர, வேறு பல எழுத்துக்கள் பொருத்தி நின்று பொருள் வேறு படுவதாம். (உக)

கஎசு. கொற்றவர்கோன் வாள்பய னறிய வாழும்
குவலயத்தோர் கலையனைத்துங் கூற வாங்கே
கற்றுவந்தார் கற்றவவன் காணு மாபோல்
கடைபோகக் கண்டருளென் கல்வி யென்றே.

ப - ரை :—கொற்றவர் கோன் - அரசர்களுக் கரசனாகிய, வாள் அபயன் - வாள்புத்தை புடைய முதற் குலோத்துங்க சோழன், அறிய - அறியும்படி, வாழும் - (பெரும் புகழோடு) வாழும், குவலயத்தோர் - உலகத்திலுள்ள பெரியோர், கலை அனைத் தும் கூற - (பலவகை) நூற் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் கற் பிக்க, ஆங்கே - அவரிடத்தில், கற்று வந்தார் - கற்று வந்தவர்கள், கற்ற - கற்ற நூற் பொருளை, அவன் காணும் ஆ(று) போல் - அந்த முதற் குலோத்துங்கன் (பரிசோதித்து) பார்க்கும் தன்மை போல, என் கல்வி - என்னுடைய இந்திரசால் வித்தையை, கடை போக - முற்றும், கண்டருள் என்று - (நீ) காண்பாயாக வென்று,

வி - ரை :—பலவகை நூல்களில் வல்ல பெரியார்பால் பலவகைக் கல்விகளைக் கற்று வந்தவர்களின் அறிய வித்தைகளை முதற்குலோத்துங்கன் காண்பது போல், என் அறிய மாயவித்தைகளைத் தேவியே, நீ இன்னும் காண்க வென முது பேய் தேவியை நோக்கி யியம்பின தென்பதாம். அரசனறியும்படி சிறந்த கல்வியும் பார்த்த புகழும் படைத்தவ ரென்பார், 'அபயன் அறிய வாழும்' என்றார். கலை அனைத்தும் என்றது - அறுபத்து காண்கு கலைகளையுமா மென்க. 'அவன் காணு மாபோல்' என்றதனால், முதற்குலோத்துங்கனும் இவற்றை நன்குணர்ந்தவ னென்பது விளங்கும். 'கல்வி யிற்பிழை கண்டனன் கேட்கவே' [தா- ஈஉச] என்பர் பின்னும். அனைத்தும் - உம்மை முற்றுப் பொருளில் வந்தது. கற்ற - வினையாலணையும் பெயர்; காணுமாறு என்பது காணுமாவெனக் கடை குறைந்து நின்றது. முதற் குலோத்துங்கன் தேவிக்கும், உருத்திர யோகினி குவலயத்தோர்க்கும், கலை இந்திரசால் வித்தைக்கும், கற்றுவந்தார் முது பேய்க்கும் உவமையாதலால், இச்செய்யுள் உவமையணியாம். (உஉ)

கஎடு. வணங்குதலுங் கணங்களெலா மாயப் பாவி
மறித்தெம்மை மறுகுடு சுடுவை யாகில்
அணங்கரசி னுணையென வணங்கு மிப்போ
தவைதவிரெங் கிவைகற்றா யென்ன வாங்கே.

ப - ரை :—வணங்குதலும் - (முதுபேய் என் வித்தையை முற் றும் பார் என்று தேவியை) வணங்கின் வளவில், கணங்கள் எல்லாம் - (பேய்) கூட்டங்களெல்லாம், மறித்து-(அம்முது பேயை) தடுத்து, மாயம் பாவி-மாய வித்தைகளைக் கற்ற பாவினே, எம்மை -

எங்களை, மறுசூடு சுடுவை ஆதில் - இரண்டாம் முறையும் வருத்துவா யானால், அணங்கு அரசின் ஆணை - தெய்வ. மாதர்களுக்கெல் லாம் தலைசியாகிய தேவியின் மேல் ஆணையாம், என - என்று சொல்ல, அணங்கும் - தேவியும், இப்போது——, அவை தவிர் - (கீ) அந்த வித்தைகளைச் செய்வதை ஒழிப்பாயாக, இவை எங்கு கற் றாய் - இந்த வித்தைகளை (கீ) எங்கே கற்றுக் கொண்டாய், என்ன - என்று (அம்முது பேயைத் தேவி) கேட்ட, ஆங்கு - அப்பொழுது,

வி - ரை :—முதுபேய் தன் அரிய வித்தைகளை மேலங் காட்ட முயல், மற்றப் பேய்கள் விரும்பியபடி, தேவி அவற்றைச் செய்ய வொட்டாமல், அம் முது பேயைத் தடுத்தன னென்பதாம். முதுபேய் தன் வித்தையால் மற்றப் பேய்களை வருத்தினதன்றி, மீண்டும் வருத்த முயன்றமையால் அவை அதனை, 'மாயப் பாவி' என வெறுத்துரைத்தன வென்க. சூடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். (உக)

ககசு. நின்முனிவுஞ் சுரகுருவின் முனிவு மஞ்சி

. நிலையரிதென் றிமகிரிபுக் கிருந்தேற் கெளவை
தன்முனிவு மவன்முனிவுந் தவிர்க வென்று
சாதனம் திரவிச்சை பலவுந் தந்தே.

ப - ரை :—நின் முனிவும் - உன் கோபத்திற்கும், சுரகுரு வின் முனிவும் - சுரகுரு சோழன் கோபத்திற்கும், அஞ்சி-பயந்து, நிலை அரிது - (இனி இங்கு) நிலை பெற்றிருத்தல் முடியாது, என்று - என்று நினைத்து, இம கிரி புக்கு - இமயமலைச் சாரலில் புகுந்து, இருந்தேன் கு - இருந்த எனக்கு, ஓளவை தன் முனிவும் - நாயாகிய உனது கோபமும், அவன் முனிவும் - அந்தச் சுரகுரு சோழனது கோபமும், தவிர்க என்று - நீங்குக வென்று, சாதனம் மந்திரம் - (நினைத்த காரியங்கள்) சித்தியாதற்குரிய மந்திரங்களையும், விச்சை பலவும் - (வேறு) பல வித்தைகளையும், தந்து - (எனக்குக் கற்பித்து) கொடுத்து,

வி - ரை :—சாதனம் - சித்தியாதல்; நிறைவேற லென்பதாம். அரிது - முடியாது; 'மனக் கவலை மாற்ற லரிது' [திருக்கு - எ] என்றதிற் காண்க. ஓளவை தன் - இதில் தன் சாரியை; உம்மைகள் நான்கும் எண்ணுப் பொரு ளில் வந்தன. மந்திர விச்சை - உம்மைத் தொகை; மந்திரமாகிய விச்சை யெனப் பண்புத் தொகையாய்க் கொள்ளலுமாம். (உச)

ககஎ. உன்னுடைய பழுவடியா ரடியா பெய்வு

உருத்திரயோ கினியென்பா *ளுனக்கு நன்மை
இன்னமுள கிடைப்பனவிங் கிருக்க வென்ன
யானிருந்தேன் சிலகால மிருந்த நாளில்.

ப - ரை :—பழமை உன்னுடைய அடியார் - தொன்று தொட்டு வரும் உன்னுடைய அடியார்களுக்கு, அடியார் - அடியவளாகிய, தெய்வம் - தெய்வத் தன்மையை யுடைய, உருத்திர யோகினி என்பாள்——, உனக்கு நன்மை கிடைப்பன - உனக்கு நன்மை தருவனவாகிய மந்திரங்கள், இன்னம் உள - இன்னும் (பல) இருக்கின்றன, இங்கு இருக்க - (ஆகையால்) நீ

இங்கேயே இருப்பாயாக, என்ன - என்று (அந்த யோகினிமாது) சொல்ல, யான் சில காலம் இருந்தேன் - நான் சில காலம் (அங்கே தங்கி) இருந்தேன், இருந்த நாளில் - (அவ்வாறு அங்குத் தங்கி) இருந்த காலத்தில்,

வி - னை :—‘பழவடியா ரடியான்’ என்றதற் கேற்ப, ‘நானு முனக்குப் பழவடியேன்’ [திருப்பல் - கக] எனவும், ‘பழவடி யேற்குந் செய்யவெழுந்திரு’ [திருவா - அந் - க] எனவும் வருமாறு காண்க. ‘தில்லைவாழ்ந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்’ என்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் [திருத்தொண்-க]. கிடைப்பன - வினையாலணையும் பெயர். பா - டே:— *எனக்கு.

(கடுக) கட்டிலிட்டு (கடுச) சயனத்தின் மேல் (கடுகு) இருந்த போழ்தின் (கடுசு) நெடும்பேய் கும்பிட்டு (கடுள) அறிதி (கடுஅ) என்னக் கேட்டு (கடுக) (முதுபேய்) அணுகி, வணங்க (கசு) என்ன (கசு) இறைஞ்சி (கசுஉ) ஆன பார் (கசு) மிதப்ப பார் (கசு) இன்று பார் (கசு) தூறு பார் (கசு) வழுக் கல் பார் (கசு) பேய்கள் பார் (கசு) என்ற போதில், உண்ண வெண்ணி, மண்ணின் மேல் (கசு) விழுந்து, துழாவிடும் (கசு) கைய, எயிற்றின் (கசு) பேய்கள், மேல் விழ (கசு) சிரித்து விலாவிற (கசு) கணங்கனெலாம், கைவிதித்தலும் (கசு) (முதுபேய்) கண்டருளென்று (கசு) வணங்குதலும், அணங்கும், என்ன வாங்கே (கசு) பலவுந் தந்து (கசு) இருக்க வென்ன, இருந்த நாளில் என முடிக்க. (உடு)

இந்திரசாலம் முற்றிற்று.

அ. இராச பாரம்பரியம்*

இராச பாரம்பரியம்:— இது இராசரது பாரம்பரியம் என விரிதலால், ஆறன் தொகையாம். பாரம்பரியம் - இடைவிடாமல் வரும் முறைமை; சோழ வேந்தர்களின் இடைவிடாமல் வரும் குல முறைமை வரலாற்றையுணர்த்தும் செய்யுட்களின் பகுதியென்பது இதன் பொருளாம்.

முன்பு கூறிய முதுபேய் இமயமலையி லுறைந்த போது, நாரத முனிவர் ஆங்கெழுந்தருளிக் கரிகாற் சோழனை நோக்கி, ‘வெற்றி வேல் வேந்தே, முன்பு வியாச முனிவர் மொழிந்தபடி பாரதக் கதையை விராயகக் கடவுள் மேருமலையி லெழுதினார்; அது போல, இப்போது நான் சோழர் வரலாற்றைச் சொல்கிறேன்; நீ அதனை இமயமலையி லெழுதுக’ என்ன, அம்மன்னவன் அதனை அவ்வாறே வரைந்தான். முதுபேய் அதனைக் கற்று வந்து தேவிக்குக் கூறுவது போல், ஆசிரியர் இதில் சோழர் வரலாற்றை விரித்துக் கூறுகிறார்.

* திருமுடி அடைபு - இத் தலைப்புச் சென்னை அரசாங்கத்தும் கை யெழுத்துப் பிரதியில் உள்ளது.

கஎஅ. செண்டு கொண்குரி காலனொரு காலி நிமயச்
சிமய மால்வரைதி ரித்தருளி மீள வதனைப்
பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற்
†பாய்பு லிக்குறிபொ ரித்ததும் ரித்த பொழுதே.

ப - ரை:—கரிகாலன் - கரிகாற் சோழன், ஒரு காலின் - (வட
திசை நோக்கிச் சென்ற) ஒரு சமயத்தில், சிமயம் - சிகரங்களை
யுடைய, இமயம் மால் வரை - இமயமாகிய பெரிய மலையை,
செண்டு கொண்டு - செண்டால், திரித்தருளி - (கீழும் மேலுமாய்)
திருப்பி, மீள - மறுபடியும், அதனை - அம்மலையை, பண்டு நின்ற
படி - முன்பு நின்றது போலவே, இது நிற்க என்று - இம்மலை நிற்பதாக
வென்று, பாய் புலி குறி - (விரைந்து) பாயும் புலியின் வடிவ
மெழுதிய (தன்) கொடியை, முதுகில் பொறித்து - (அம்மலையின்)
நடுவில் பதித்து, அது - அம்மலையை, மறித்த பொழுது - (மீண்டும்
முன்போல்) திருப்பி நிலை நிறுத்திய காலத்தில்,

வி - ரை —கரிகாலன் தமிழ் நாட்டில் தன்னோ டெதிர்த்துப் பொருள்
பகைவரைப் பெருமல், வடநாட்டெல்லை நோக்கிச் செல்லுற்றான். அது
காலே இமயமலை குறுத்து அவனை அப்புறஞ் செல்ல வொட்டாமல் தடுத்தது.
அதனால் அவன் கடுஞ் சினமெய்தி, அம்மலையைத் தன் கைச் செண்டால்
திரித்து அதன் மேல் தன் புலிக் கொடியைப் பொறித்தன னென்ப. இதனை,
'செருவெங் காதலிற் றிருமா வளவன்.....சிமயப் பிடரித்தலைக் கொடு
வரி யொற்றி' [சிலப் ௫-௧௦-௧௮] எனவும் 'இலங்குவெல் கரிகாற் பெருவளத்
தோன், வன்றிற்புலி யமயமால் வரைமேல் வைக்க வேருவோன்'
[பெரியபு - திருக்குறிப்புத்-அ௫] எனவும் வருமாற்றுக. சோழர்களைப்
போலவே சேர பாண்டியர்களும் ஒவ்வோர் ஊரத்தில் தலைசிறந்து விளங்கின
ரென்றும் அவ்வக்காலத்தில் அவர்களும் இமயமலை யளவுஞ் சென்று அதில்
தங்கள் கொடிகளைப் பதித்தன ரென்றுங் கூறுப. 'அமைவர லருவி யீமை
யம்விந் பொறித்து' [பதிற்றுப்-௨௦-பதி-௪] எனவும், 'பொன்படு நெடுங்கோட்,
புமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி, மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன்'
[புறநா-௧௧] எனவும் வருவனவற்றால் சேரரும், 'பருப்பதத்துக் கயல்
பொறித்த பாண்டியர் குலபதி' [பெரியாழ் ௫-௪-௭] எனவும், 'பண்டு
கேண்டை வடவரைமேல் வைத்த வானவன் மாறன்' [பாண்டி-கோ-௨௦௨]
எனவும், 'செண்டி லுல்வக் கிரிதி ரித்திடு செழியன்' [வில்லி பா - ௧-
பேர்-௪௩] எனவும், 'பொற்படங் கிரியின் மீது பொருகயல் பொறித்து
மீண்ட, வெற்றிகொள் மன்னர்கோன்' [திருவாத்நு-பு-குதிரையிட்ட-௪ - ௩௩]
எனவும் வருவனவற்றால் பாண்டியரும் அம்மலையில் தங்கள் கொடிகளைப் பதித்
தமை யுணர்க. செண்டு - ஒருவகை யாயுதம்; இதனைச் சாத்தனருளால் கரிகால்
மன்னவ் செய்தினைனென்ப. 'மால்வரை.....முதுகில்' இதனைத் தாழிசை
௨௦௮-ல் காண்க. இச் செய்யுளை அடியார்க்கு நல்லார் மேற்கோளாகக் கொண்
டிருக்கின்றனர் [சிலப் - ௫-௧௫-௧௮]. பா-பே:- † ஒருநாளில், ‡ பாய்புலிக்
கொடி.

(க)

கஎக. கால மும்மையுமு ணர்ந்தருளு நார தன்னுங்
கடவுள் வேதமுனி வந்துகடல் சூழ்பு வியினின்
போலு மன்னருள ரல்லரென வாசி புகலாப்
புகல்வ தொன்றுளது கேளரச வென்று புகல்வான்.

ப - ரை :—மும்மை காலமும் - மூன்று காலங்களையும், உணர்ந்தருளும் - அறிந்தருளும், நாரதன் எனும் - நாரதர் என்று சொல்லப்படும், வேதம் - வேதங்களை யுணர்ந்த, கடவுள் முனி - தெய்வத்தன்மையையுடைய முனிவர், வந்து - (கரிகாலன் எதிரில்) வந்து, அரசு - கரிகால் வேந்தே, கடல் சூழ் புனியில் - கடலால் சூழப்பட்ட (இந்த) உலகத்தில், நின் போலும் மன்னர் - உன்னைப் போன்ற அரசர்கள், உளர் அல்லர் - (ஒருவரும்) இலர், என ஆசிரியகலா - என்று ஆசிரிய மொழிகள் சொல்லி, புகல்வது - (நான் உனக்கு) சொல்வதாகிய, ஒன்று உளது - ஒரு விஷயம் இருக்கிறது, கேள் என்று புகல்வான் - (அதனை நீ) கேட்பாயாக வென்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

வி - ரை :—(கரிகாலன் இமயமலையில் தன் புலிக் கொடியைப் பதித்ததும்) நாரதமுனிவர் அம் மன்னவனுக் கெதிரில் வந்து தோன்றின ரென்பதாம். கால மும்மையாவன :—இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்மென்பன : மும்காலங்களை யுமுணு மாற்றலுடையராதலால், நாரதரைக் கடவுள் முனி யென்றார். நாரதன் = நாரம்-அஞ்ஞானத்தை, த-அழிப்பவன். 'கின்போலு மன்ன ருளரல்லர்' என்றது கல்வி, அறிவு, ஆண்மை முதலியவற்றில் நின்னை யொப்பவாரிலர் என்றவாரும். மும்மையும்-உம்மை முற்றுப் பொருளது. (கள்ள) இருந்த நாளில் (கள்ள) மறித்த பொழுது (கள்ள) முனிவந்து, புகல்வான் என முடிக்க. (உ)

கஅ௦. பண்டு பாரதமே னுங்கதைப் பராசரன்மகன்
பகர வெங்கரிமு கன்பரும ருப்பை யொருகைக்
கொண்டு மேருசிக ரத்தொருபு ரத்தி லெழுதிச்
சுவலயம்பெறுத வப்பயனு ரைப்ப வரிதால்.

ப - ரை :—பண்டு - முன்பு, பராசரன்மகன் - பராசர முனிவருக்குப் புதல்வராகிய வியாசமுனிவர், பாரதம் எனும் கதை - பாரதம் என்னும் கதையை, பகர - சொல்லி வர, வெங் கரி முகன் - (யாவரும் வணங்க) ஈரும்பும் யாணை முகத்தை யுடைய விராயகக் கடவுள், பரு மருப்பை - (தனது) பெரிய தந்தத்தை, ஒரு கை கொண்டு - ஒப்பற்ற (தன்) வலக்கையால் பிடித்து, மேரு சிகரத்து-மேருமலை யுச்சியின், ஒரு புறத்தில் எழுதி - ஒரு பக்கத்தில் எழுதுதலால், சுவலயம் - உலகத்திலுள்ளோர், பெறு தவம் பயன் - அடைந்த தவத்தின் பயனை, உரைப்ப - (எம்மால் அளவிட்டு) சொல்ல, அரிது - முடியாததாகும்.

வி - ரை :—வியாசர் பாரதக் கதையைக் கூற விராயகர் தமது கோட்டால் அதனை மேருமலையில் எழுதின ரென்பதை, 'முனிராசன் மாபாரதஞ் சொன்ன நான், எடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கு ரெழுத்தாணிதன், கோடாக வெழுதும் பிரான்' [வில்லிபா-காப்பு-க] எனவும், 'பனிக்கோட்டு மால்வரை மேல் பாரதப்போர் தீட்டும், தனிக்கோட்டு வாரணம்' [பாரதவெ-காப்பு-க] எனவும், 'பாரதங்கோட்டு ததியா லெழுதிய பண்ணவனை' [பழமலை அ-க] எனவும் வருமாற்றுக. பாரதம் கற்போர் பலவகைப் பயன்களை யெய்துவ ரென்பார், 'தவப்பய னுரைப்ப வரிது' என்றார். பகர - இவ்வகரவீற்று வீனை யெச்சம் நிகழ்காலப் பொருளை யுணர்ந்தினது. எழுதி - எச்சத்திரிபு; சுவலயம் - இடவாகு பெயர். (க)

கஅக. பார தத்தினுள் வாகியப வித்ர கதையெம்
பரம னற்சரிதை மெய்ப்பழைய நான்ம றைகளே
நேர தற்கிதனை நான்மொழிய நீயு மெழுதி
நெடிய குன்றின்மிசை யேயிசைவ தான கதையே.

ப - ரை:—பாரதத்தின் - மகா பாரதத்தில், உளவாகிய -
(கூறி) இருப்பனவாகிய, பவித்ர கதை - பரிசுத்தமான கதைகள்,
எம் பரமன் - எமது மேலான கடவுளாகிய கண்ணபிரானது, நல்
சரிதை - சிறந்த கதைகளும், மெய் - உண்மையாகிய, பழைய நால்
மறைகளே - பழையமையாகிய நான்கு வேதங்களின் பொருள்களு
மேயாம், அதற்கு - அந்தப் பாரதத்திற்கு, நேர் - ஒப்பாக, இசை
வது ஆன கதை - பொருந்துதலான கதையாகிய, இதனை - (சோழ
அரசர் பரம்பரையாகிய) இவ்வரலாற்றை, நான் மொழிய - நான்
சொல்ல, நெடிய குன்றின் மிசை - உயர்ந்த (இமய) மலையின்
மேல், நீயும் எழுதி - நீயும் எழுதுவாயாக.

வி - ரை:—(வியாசர் கூறிய பாரதக் கதையை விரியகர் மேருமலையில்
எழுதினற்போல்) நான் மொழியுஞ் சோழர் வரலாற்றை நீ இமயமலையி லெழு
து; வென நாரதர் கரிகாலனுக் குரைத்தன ரென்க. பாரதம் ஐந்தாம் வேத
மாகலான் 'பழைய நான்மறைகள்' என்றார். 'பாரதத்தினுள்.....நற்
சரிதை' என்றமைக் கீழ்ப், 'மன்னு மாதவன் சரிதமு மிடையிடை வழங்கும்'
[வில்லிபா - தந்திரப்ப - கூ] என வில்லிபுத்தூராரால் கூறியுள்ளமை காண்க.
உள - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; இதில் உண்மை - பகுதி; நீயும் -
உம்மை இறந்தது தழுவியது; எழுதி - முன்னிலையொருமை வினைமுற்று;
இசைவது - எதிர்காலத் தொழிற் பெயர். (ச)

கஅஉ. அதன்முதற்கண்வரு மாதமுதன் மாய்னிவனே
அப்ர மேயமெனு மெய்ப்பரியம் தாக வுடனே
பதமு மிப்பதம்வ குக்கவரு பாத மதுவும்
பாத மானசில பார்புகழ வந்த வவையும்.

ப - ரை:—அதன் முதல் கண் - அந்தப் பாரதக் கதையின்
முதலில், ஆதி முதல் - முதன்மைக் கடவுளாகிய, மாயன் - அதி
சயிக்கத் தக்க கண்ணபிரானாகிய திருமால், வரும் - (சொல்லப்
பட்டு) வருவான், இவனே - இந்தத் திருமாலே, அப்ரமேயம்
எனும் - (இத்தன்மைத்து என்று) அளவிடப்படாதது என்று
சொல்லப்படும், மெய் - உண்மைப் பொருளாகிய கடவுளாம்,
பரியம் அது ஆக - (படைப்புத் தொழிலில் அவனுக்கு) இச்சை
யுண்டாக, உடனே —, பதமும் - உலகங்களையும், இபதம் -
இந்த வுலகங்களில், வகுக்க வரு - வகை செய்யும்படி (தோன்றி)
வரும், பாதம் அதுவும் - (எழுவகைப் பிறப்பின்) பிரிவுகளையும்,
பாதம் ஆன சில - அந்தப் பிரிவுகளான சிலவற்றுள், பார்புகழ
வந்த அவையும் - உலகத்தார் புகழ வந்த அந்தப் பிறவிகளையும்,

வி - ரை:—திருமால் படைப்புத் தொழில் புரிய விரும்பிய வளவில்
உலகங்களும், உலகங்களிலுள்ள உயிர்களும் தோன்றின வென்பதாம். இச்
செய்யுளில் திருமாலின் பெருமையையும் உலகத் தோற்றத்தையும் ஆசிரியர்

கூறியுள்ளமை காண்க. ப்ரமேயம் - அளவிடப்படுவது; அப்ரமேயம் - அளவிடப்படாதது. பதம் - பதவி; இங்கே உலகங்களை யுணர்த்தினது. பாதம் - பிரிவு; எழுவகைப் பிறப்பாவன:—தேவர், மனிதர், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவர மென்பன; 'பார்புகழ வந்த அவை' என்றது - தேவரையும் மக்களி லுயர்ந்தோரையு மென்க. பதம், பாதம் என்பவற்றை வேதங்களின் பிரிவுகளாகக் கொண்டு பொருள் கோடலுமாம். வரும் - செய்யு மென்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று; இங்கே ஆண்பாலில் வந்தது. பா-பே-+கதையும்.(௫)

கஅங். அந்த முட்படவி ருக்குமவ்வி ருக்கின் வழியே
ஆகி வந்தவவ்வு ருக்கமும் வருக்க முழுதும்
வந்த வட்டகமு மொட்டரிய சங்கி தைகளும்
வாய்மை வேதியர்க டாம்விதியெ னும்வ கையுமே.

ப - ரை :—அந்தம் உட்படு அ இருக்கும்-(வேதத்தின்) உறுப்புக்கள் அடங்கிய இந்த இருக்கையும், அ இருக்கின் வழியே - அந்த இருக்கின் வழியே, ஆகி வந்த - உண்டாகி வந்த, வருக்கமும் - வருக்கங்களையும், அ வருக்கம் முழுதும் - அந்த வருக்கங்கள் முழுதும், வந்த அட்டகமும் - வந்த அஷ்டகங்களையும், ஒட்டு - (அந்த அஷ்டகங்களோடு) சம்பந்தப்பட்ட, அரிய சங்கிதைகளும் - சிறந்த சங்கிதைகளையும், வாய்மை வேதியர்கள் தாம் - உண்மையைப் பேசும் பிராமணர்களின், விதி எனும் வகையும் - (வேள்வி) தொழில்களின் வகைகளையும் (சொல்லி),

வி - ரை :—செய்யுள் வடிவமானது இருக்காம்; சில இருக்குகள் சேர்ந்தால் வரீக்கமாம்; (சில வரீக்கங்கள் சேர்ந்தால் சூக்தமாம்; சில சூக்தங்கள் சேர்ந்தால் அத்தியாயமாம்); சில அத்தியாயங்கள் சேர்ந்தால் அஷ்டகமாம்; எட்டு அஷ்டகம் சேர்ந்தால் சம்ஹிதையாம்; இதனை இருக்கு வேத சம்ஹிதை என்பர். (சம்ஹிதை = சங்கிதை) இவையனைத்தும் வேதத்தின் உட்பிரிவுகள். இவை மந்திரங்களின் பகுதிகளாம். அரிய-அருமை யென்னும் பண்பு யாய்ப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம்; விதி - விதிக்கப்பட்ட தொழில்; 'செயல்விதி கருமம் கன்மஞ் செய்தொழில்' [சூடாம-நி-க-உ.] என்றமை காண்க.

(சு)

கஅச. கமல யோனிமுத லாகவரு முங்கண் மரபிற்
காவன் மன்னவர்க ளாகிவரு கின்ற முறையால்
அமல வேதமிது காணுமிதி லார ணநிலத்
தமல னேயபய னாகிவரு கென்ற ருளியே.

ப - ரை :—கமலம் யோனி - செந்தாமரை மலரைப் பிறப்பிடமாக வுடைய பிரமன், முதல் ஆக - முதல்வகை, வரு - தோன்றி வருகின்ற, உங்கள் மரபில் - உங்கள் குலத்தில், காவல் மன்னவர்கள் ஆகி-(நீதி தவறாமல்) காக்குந் தொழிலையுடைய அரசர்களாய், வருகின்ற முறையால் - (பரம்பரையாய்ப் பலர்) வருகின்ற தன்மையால், இது - (நான் சொல்லும்) இந்தச் சரித்திரம், அமல வேதம் - பரிசுத்தமாகிய வேதமாம், இதில் - இந்தச் சரித்திரத்தில், ஆரணம் நிலத்து அமலனே-வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட திருமாலே, அபயன் ஆகி - (முதற் குலோத்துங்க) சோழனாகி, வருக என்று - (வந்து)

பிறப்பான் என்று, அருளி - (நாரதர் கரிகாலனுக்குப் பின்னும்) சொல்லி,

வி - னை:—ரீதி தவறாத சோழ வேந்தர் பலர் வாலாறு இதில் கூறப்படுகலால், 'அமல வேதமிது' எனவும், அவர்க ளினைவரினும் முதற் குலோத்துங்கன் மேன்மை யுற்றவனாதலால், 'அமலனே யபய னாகி வரும்' எனவும் கூறினார். [தா-உங்உ] அமலன்-பரிசுத்தமானவன். கமலம் - நீரை யலங்கரிப்பது, தாமரை யென்பதாம்; யோனி-பிறப்பிடம்; கமல யோனி - தாமரை மலரைப் பிறப் பிடமாக வுடையவ னென்பதாம். திருமால் உந்தியில் தாமரை பிறந்ததெனவும், பிரமன் அம்மலரிலிருந்து தோன்றினனெனவும் நூல்கள் கூறும். காணும்-முன்னிலை யடைச்சொல்; அமலனே - ஏகாரம் பிரிநிலை; தேற்றமெனினுமாம். வருகென்று-சிலைமொழியில் அகார் தொக்கது. அருளியே - ஏகாரம் சுற்றடை.(எ) கஅரு. அரணி வேள்வியில கப்படும கண்ட வருவாய்

அரவ ணைத்துயிலு மாதமுத லாக வபயன் தரணி காவலன வுஞ்செலமொ ழிந்து முனிவன் தானெ முந்தருள மாமுனிமொ ழிந்த படியே.

ப - னை:—அரணி - தீக்கடை கோலிலிருந்து உண்டாகும் நெருப்பினால் செய்யப்படும், வேள்கியில் - யாகத்தில், அகப்படும் - பொருந்தியிருக்கும், அகண்ட உருவு ஆய் - எங்கும் நிறைந்த வடிவாய், அரவ அணை - (ஆதிசேஷ னென்னும்) பாம்பாகிய படுக்கையில், துயிலும் - அறிதூயில் கொள்ளும், ஆதி முதல் ஆக - திருமால் முதலாக, தரணி - உலகத்திலுள்ளவர்களை, காவல்-காக்குந் தொழிலைப் புரியும், அபயன் அளவும் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன் வரையிலும், செல - (முறையால்) வர, முனிவன் மொழிந்து-நாரத முனிவர் சொல்லி, எழுந்தருள - (தமதிரப்பிடம்) போக, மா முனி - சிறந்த (அந்த) முனிவர், மொழிந்தபடி - சொன்னபடி,

வி - னை:—நாரதர் திருமால் முதல் முதற்குலோத்துங்க னளவுஞ் சோழர் வரலாற்றைச் சொல்லி முடித்துத் தம்மிருப்பிடஞ் சென்றன ரென்பதாம். திருமால் யாகத்திற்குத் தலைவராதல் கருதி, 'அரணி வேள்வியில் ஆதி' என்றார். அரணி - தீக்கடைகோல்; அரசங்கட்டையிலிருந்து நெருப்பை உண்டாக்கி யாகமியற்றப் படுதலால், 'அரணி வேள்வி' என்றார். வேள்வி - வேள் - பகுதி, வி - தொழிற் பெயர் வீருதி; விரும்பியவற்றைத் தாவல்ல தென்பது. அகண்டம் - இதனை, அகண்டம் எனப் பிரிக்க. கண்டம் - துண்டு; அகண்டம் - துண்டு படாதது, பூரணமானது; (எங்கும்) நிரம்பின தென்பதாம். தரணி - இடவாகு பெயர், கஅஉ-ம் செய்யுள் முதல் இந்நான்கு செய்யுட்களும் ஒரு தொடர்.

(கஅஉ) மாயனிவனே.....மெய், பதமும், பாதமதுவும்,அவையுய் (கஅக) இருக்கும், வருக்கமும், அட்டகமும், சங்கிதைகளும், வகையும் சொல்லி(கஅச) வருகின்ற முறையால், அமல வேதமிது காணும் என்றருளி (கஅரு) முனிவன் எழுந்தருள மாமுனி மொழிந்தபடி.....(உஅ) எழுதினை னை முடிக்க.

கஅசு. ஆதி மாலமல நாபிகம லத்த யனுதித் தயன்ம ரீசியெனு மண்ணலைய ளித்த பரிசுங் காதல் கூர்தரும ரீசிமக னாகி வளருங் காசி பன்கதிர ருக்கனைய ளித்த பரிசும்.

ப - ரை:—ஆதி - (எல்லாவற்றிற்கும்) முதன்மை யாகிய, மால்-
திருமாலினது, அமலம் - பரிசுத்தமாகிய, நாபி கமலத்து - உந்தி
யில் தோன்றிய தாமரை மலரிலிருந்து, அயன் உதித்து - பிரமன்
பிறந்து, அயன் - (அந்த) பிரமன், மரீசி எனும் - மரீசி என்று
சொல்லப்படும், அண்ணலை - பெருமையிற் சிறந்தோனை, அளித்த
பரிசும் - பெற்ற விதத்தையும், காதல் கூர் தரு - (உயிர்களிடத்தில்)
அன்பு மிகுந்த, மரீசி மகன்ஆகி - (அந்த) மரீசி முனிவன் மகனும்,
வவரும் காசிபன் - வளர்ந்த காசிப முனிவன், கதிர் அருக்கனை-
கிரணங்களைபுடைய சூரியனை, அளித்த பரிசும்- பெற்ற விதத்தையும்,

வி - ரை :—திருமால் பிரமனையும், பிரமன் மரீசியையும், மரீசி காசிபனை
யும், காசிபன் சூரியனையும் பெற்றன ரென்பதாம். மால் - அன்பு; தன்னை
யடைந்த அடியாரிடத்தில் அன்புடையவனென்பதாம். அயன் - அஜன் என்ப
தன் திரிபு. பிறப்பில்லாதவ னென்பதாம், அகரம் திருமலைக் குறிக்கு
மாகையால், அந்தத் திருமாலினிடமிருந்து தோன்றினவன் எனப் பொருள்
கோடலுமாம். இது முதல் ௨௦௭-ம் தாழிசை வரையில் சோழர் வரலாற்றை
நாராதர்கிரகாலனுக்குக் கூறுவதுபோல் ஆசிரியர்அதனை விரித்துரைக்கிறார். (க)

க அள. அவ்வ ருக்கன்மக னாகி*மனு மேதி னிபுரந்
தரிய காதலனை யாவினது கன்று நிகரென்
றெவ்வ ருக்கமும்னி யப்பமுறை செய்த கதையும்
இக்கு வாசுவிவன் மைந்தனென வந்த பரிசும்.

ப - ரை:—மனு - மனு என்னும் வேந்தன், அ அருக்கன் -
அந்தச் சூரியனுக்கு, மகன் ஆகி - மகனாய் பிறந்து, மேதினி
புரந்து - உலகத்தினுள்ளவர்களைப் பாதுகாத்து, அரிய காதலனை -
(தனது) சிறந்த மகனை, ஆவினது கன்று - (ஒரு) பசுவின் கன்றுக்கு,
நிகர் என்று - ஒப்பென்று நினைத்து, எ வருக்கமும் - (தேவர் மனி
தர் முதலிய) எல்லாக் கூட்டத்தினரும், வியப்ப - அதிசயிக்கும்படி,
முறை செய்த - (கொலை புரிந்து) நீதிசெய்திய, கதையும் - வர
லாற்றையும், இக்குவாகு - இக்ஷுவாகு என்னும் அரசன், இவன்
மைந்தன் - இந்த மனு வென்னும் வேந்தனுக்கு மகன், என - என்று
சொல்லும்படி, வந்த பரிசும் - பிறந்த விதத்தையும்,

வி - ரை:—மனுச்சோழன் முறைபுரிந்த வாலாறு:— சூரியன் புதல்வ
னாகிய மனுச்சோழன் அரசு புரியுங்கால், அவன் புதல்வன் ஒருநாள் மாலை
தேர்மீதிவர்த்து வீதியிலாவச் சென்றான். அப்போது ஒரு பசுவின் கன்று
குதித்தோடி வந்து தேர்க்காலிலகப்பட்டு யிர்த்துந்நது. அவ்வேந்தன் இதனை
யறிந்து அக்கன்றுக்குப் புதில் தன் மகனைத் தேர்க்காலிலிட்டுக் கொலைசெய்யு
மாறு தன் அமைச்சனுக்குக் கட்டளையிட்டான். அவன் அவ்வாறு செய்யத்
துணியாது தன் உயிரைத் தானே மாய்த்துக் கொண்டான். பின்பு அவ்வேந்தன்
தன் மகனைத் தரைமேல் கிடத்தி அவன்மேல் தேரைச் செலுத்தினான். உடனே
சிவபெருமானார் தோன்றி, பசுவின் கன்றையும், மந்திரியையும், அரசன்

* மனு, இக்குவாகு, கருத்தன் முதலானோரை வடநாட்டு வேந்தர்க
ளென்ப. தென்னுட்டை யாட்சிபுரிந்த சோழ வேந்தர்களைப் போல், அவர்
களும் சூரிய குலத்தினராதல் கருதி அவ்வேந்தர்களும் இங்குக் கூறப்பட்டனர்
போலும். இது ஆராய்ச்சிக் சூரியதாம்.

மைந்தனையும் எழுப்பித் தந்தனரென்பதாம். இதனை 'அரும்பெற்ற புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்' [சிலப். ௨௦- ௫௫] எனவும், 'மகனை முறை செய்த மன்னன்' [மணிமே ௨௨ - ௨௧௦] எனவும், 'தறவைக்கன் ஹர்ந்தானைத் தந்தையு ழூர்ந்தான்' [பழமொ ௨௪௨] எனவும், 'சிந்தனை யாவிற்கு முற்றத் திருத்தேரின், மைந்தனை யூர்ந்த மனுவோனும்' [விக்கிர-உலா-௭-அ] எனவும், 'மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்நோய் தீர, 'மருளும் திருத்தே ருவோன்' [குலோத்-உலா-௩-ச] எனவும், 'அறவாழி மைந்தன்மே ஹர்ந்தோன்' [இராச-உலா-௫] எனவும், 'மவ்விரதத் துருளியினோர் சுரபிதயர் தணித்திடுவான் மகிழ்வுற் றார்ந்து' [அரிசமய-அ-௧] எனவும் வருமாற்றானாக. 'ஒரு மைந்தன் தன்சூலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான், தருமந்தன் வழிச்செல்கைக் கடனென்று தன்மைந்தன், மருமந்தன் தோழி யுறவூர்ந்தான்' [பெரியபு-திருவாரூர்-௪௪] என்பதும் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது. இதில் ஒரு மைந்தன் உள்ளான் என்றதனால், மனுச் சோழனுக்குரிய புதல்வன் ஒருவனே யெனத் தெரிகிறது. இம் மனுச்சோழனையே மனுமுறை கண்ட சோழன் எனவும் மனுநீதிச் சோழன் எனவும் கூறுவார். மனுச்சோழனை விவல்வான் புதல்வனாகிய வைவல்வத் மனு எனக் கூறுவாரமுனர்.

இக்துவாவின் வரலாறு:—மனுச்சோழன் புதல்வனாகிய இக்குவாகு வேந்தன் நெடுங்காலமனவும் நாள்முகக் கடவுளை நோக்கிக் கடுந்தவ மியற்றினன். பின்பு அக்கடவுள் தோன்றி 'நீ விழைந்த வரம் யாது?' என அம் மன்னவனை வினவினார். அதற்கு அவ்விறையவன், "சுவாமி, நாங்கள் திருவாராதனை செய்து வரும் அரவனைச் செல்வராகிய அரங்கநாதரை அடியேனுக்குத் தந்தருளல் வேண்டும்," என அவரை வணங்கி நின்றான். பிரமதேவர் அம் மன்னவன் பக்திக்கு வியந்து அவன் விரும்பியபடி அரங்கநாதரை அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் அரங்க ஸ்ரீமாத் தோடு வழங்கினன். பின்பு அவ்விறையவன் தனது அயோத்தி நகரை யணுகி, அக்கே அப்பகவானுக்கு ஒரு கோயிலமைத்து அவரை நாள் தோறும் வணங்கி வந்தான். இக்குவாகு மன்னன் முதல் இராமபிரானவ முன்ன சூரியகுல வேந்தரானவரும் அந்த அரங்கநாதரையே தமது குலதெய்வமாகக்கொண்டு தொழுது வரலாயினர். இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்று திருவயோத்தியில் முடி புனைந்துகொண்ட பின், அரங்கநாதரை லிபிஷ்ணுருக் களித்தனன். அவ்வாக்கர் வேந்தன் அந்தப் பகவானை இலங்கைக்குக் கொண்டு செல்லுங்கால், அவ்வெம்பெருமான் இரு காவிரி யாறுகளின் நடுவில் நின்று பெற்று நின்றான். அவ்விடமே திருவரங்கமென்னுந் தீரூப்பதியாம். இது திருமால் எழுந்தருளியிருக்கும் தூற்றெட்டுத் திவ்விய தேசங்களில் முதன்மை பெற்றது. பெருமான் என்னும் ஸ்ரீ ராமபிரான் அரங்கநாதரைத் தொழுது வந்தமையால், அவருக்குப் பெரியபெருமான் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. இக்குவாகு வேந்தன் பிரமதேவரை வணங்கி அரங்கநாதரைக் கொணர்ந்த மையை, 'பணியரங்க வீனையகல்ப் பெருங்காலத் தவம்பேணி, மணியரங்க நெடு முடியாய் மலரயனை வழிப்பட்டு, பணியரங்கப் பெரும்பாயற் பரஞ்சுடரை யாந் தான, அணியரங்கத் தந்தானை யறியாதா ரறியாதார். [கம்பரா - குலமுறை-௨] என்றதலாலாக.

(௧௦)

கஅஅ. இக்கு வாகு ிவின்ம கன்புதல்வ னை வரவோன் இகுவ வோனிகலு ரஞ்செய்துபு ரந்த ரனெனுஞ் சக்கு வாயிரமு டைக்களிறு வாக னமெனத் தானி ருந்துபொரு தானவரை வென்ற சயமும்.

ப-ரை:—இக்குவாகுவின் - இஷ்டவாகு என்னும் அரசனுக்கு, மகன் - மகனாகிய கிருஷ்ண வேந்தனுக்கு, புதல்வன் ஆன - மகனாக

கிய, உரவோன் - வலிமை யுடையவனும், இகலுவோன் - (தன் பகைவரை வெல்லுமாறு) போர் புரிபவனுமாகிய கஞ்சத்தன் என்னும் மன்னன், இகல் உரம் செய்து - மிக்க பராக்கிரமச் செயல்களைப் புரிந்து, ஆயிரம் சக்கு உடை - ஆயிரம் கண்களையுடைய, புரந்தான் எனும் களிது - தேவேந்திரனாகிய ஆண் யானையை, வாகனம் என - வாகனமாகக் கொண்டு, தான் - அந்தக் கஞ்சத் தன் மன்னன், இருந்து - (அதன்மேல் ஏறி) இருந்து, பொரு - தன்னை எதிர்த்து) போர் புரிந்த, தானவரை - அசுரர்களை, வென்ற சயமும் - வென்ற வெற்றியையும்,

வி - ரை :—இக்குவாகுவின் போனும் விசுட்சி வேந்தன் பதல்வனுமாகிய கஞ்சத் தன்மன்னன் இந்திரனை யானையாகக் கொண்டு அதன்மேலேறி யிருந்து அசுரர்களை வென்றன னென்பதாம். விசுட்சி வேந்தனைச் சகாதனன் எனவும் கூறுப.

இந்திரனை வாகனமாகக் கொண்டவன் கஞ்சத்வேந்தன்:—ஆவன் முறை தவறாமல் ஆட்சி புரியுங்கால், தேவேந்திரன் அவனை அணுகி, 'வெற்றி வேல் வேந்தே, அசுரர்கள் என் விண்ணுலகத்தை அபகரித்துக்கொண்டனர்; அருள் கூர்ந்து அதனை மீட்டுதலால் வேண்டும்' என அம் மன்னவனை வேண்டிக் கொண்டான். உடனே அவன் இந்திரனையே வாகனமாகக் கொண்டு அசுரரை வென்று அவன் நாட்டை அவனுக்கு வழங்கினன் என்ப. இதனை, 'தான்மனைக்கு வெலற்கரிய தானவரைத் தலைதுமித்தென், யான்மறக்கிறி நொலென்று குறையிரப்ப வரங்கொடுத்தான், நென்றெடுத்த சிலையினையிகல் புரிந்த விவர்குலத்தோர், தோன்றலைப்பண் டந்திரன்காரன் விடையேருச் சுமந்தாலும்' [ஃப்பரா-குலமுறை-க்] எனவும், 'போர்ப் பெரும்பகை பேரப் பிறவேந்தர், ஊராக் குலிச விடை யூர்த்தோன்' [குலோத்-உலா-டு-சு] எனவும் வருவனவற்றினாகி. கஞ்சத்தன்-இந்திரனாகிய எருதின் முசப்பின்மேல் இருந்த வன். இவனைப் புரட்சியன் எனவும், படைவர் பட்டணங்களை அழித்தலால், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்த தெனவும் கூறுப. பா-பே:—[உதவும் புதல்வனான.

ச.அக. ஒருது தைப்புனல்சி னப்புலியு மாணு முடனே

உண்ண வைத்தவர வோனாலகில் வைத்த வருளும்
பொருது தைத்தலைபு குந்துமுசு குந்த னிமையோர்
புரம டங்கலும ரண்செய்துபு ரந்த புகழும்.

ப - ரை:—சினம் புலியும் - கோபத்தைபுடைய (கொடிய) புலியும், மாணும் - (சாதுவான்) மாணும், ஒரு துறை - (நீர் நிலையின்) ஒரே துறையில், உடன் - ஒன்றாக, புனல் உண்ண வைத்த - நீரைக் குடிக்கும்படி செய்த, உரவோன் - வலியவனாகிய (ஒரு) சோழன், உலகில் வைத்த - உலகிலுள்ள உயிர்களிடத்தில் செலுத்திய, அருளும்-அருளின் தன்மையையும், முசுகுந்தன் ———, பொரு - போர் செய்யும், துறை தலை - களத்தில், புகுந்து - (சென்று) அடைந்து, இமையோர் புரம் - தேவலோகம், அடங்கலும் - முழுவதும், அரண் செய்து - (ஒருவர்த் தீங்கும் நேராமல்) காவல் செய்து, புரந்த - (அதனை) பாதுகாத்த, புகழும் - புகழின் தன்மையையும்,

வி - ரை:—புலியும் மாணும் ஒரு துறையில் நீருண்டவைநதவன் மாந்தாதா என்னும் வேந்தனும். இவன் வலியோர்எனியோரை கவியாமல் பா

சாண்டான் என்பதாம். இவனைப் பற்றி இவ்வாசிரியர் கூறிய கருத்திற் கேற்ப, 'புலிப்போத்தும் புல்வாயும், ஒருதுறையில் நீருண்ண உலகாண்டோ னுள னொருவன்' [கம்பரா-குலமுறை-௫] எனவும், 'ஆடு துறையி லடுபுலியும் புல் வாயும், கூட்டி ரூட்டிய கொற்றவனும்' [விக்கி-உலா, க-க௦] எனவும், 'புலி யுடனே புல்வா யொருதுறைநீர், மாந்த லுலகாண்ட மாந்தாதா' [குலோத் - உலா-க௬-கச] எனவும், 'புக்க துறையில் பகைப்புலியும் புல்வாயும், ஒக்க வொருகாலத் துட்டினேன்' [இராச-உலா-க-௪௦] எனவும் பிறருங் கூறியுள் ளமை நாண்க.

இமையோரைப் புரந்தவன் முகத்தீத வேந்தனும். இவ்விறையவன் இத்திரன் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி அவன் நகரைக் காத்து அசாரை எதிர்த் துப்போர் புரிந்தான். அதுகாலே அசாரர்கள் தொடுத்த கொடிய கணையொன்று அவன் கண்ணையும் மனத்தையும் புதைத்தது. உடனே இத்திரனேவிய பூத மொன்று தோன்றி அக்கணையை அழித்தது. பின்பு அவன் அசாரை வென் றுள் ளென்பதாம். இதனை, 'ஓடுவிசையவுணர் கணங்கொண் டண்டி, கொடு வரி பூக்கத்துக் கோநகர் காத்த, தொடுகழல் மன்னற்குத் தொலைந்தன ராகி, [சிலப்-எ-௬-க] என்றதனாலும் அதன் உரையாலும் அறிக. அன்றியும், 'வான வரும் தானவரும் பொருமொருநான்.....ஆறமென்ன வொருதனியே திரிந்தமரா பதிகாத்தோன்' [கம்பரா-குலமுறை-௬] எனவும், 'போக புலி பார்த பூபதியும்' [விக்கி - உலா-க௨] எனவும் வருவனவற்றையும் இங்குக் கவனிக்க. பொருதுறை - போர்புரியும் இடம், துறை-இடம்; 'வான்வண் டுறைதரு வாப்மையன்' [திருக்கோ-௩௮௦] என்றமை காண்க. துறைத்தலை- தலை ஏழனுருபு. (க௨)

கக௦. கடல்க லக்கவெழு மின்னமுது தன்னை யொருவன் கடவுள் வானவர்க ளுண்ணவருள் செய்த கதையும் உடல்க லக்கறவ் ரிந்துதசை யிட்டு மொருவன் ஒருது லைப்புறவொ டொக்கநிறை*புக்க புகழும்.

ப - ரை :—கடல் கலக்க - திருப்பாற்கடலை (மந்த மலையால்) கலக்குதலால், எழும்-(அதிலிருந்து)தோன்றிய, இன் அமுது தன்னை-இனிய அமுதத்தை, கடவுள் வானவர்கள் - தெய்வத் தன்மையை புடைய தேவர்கள், உண்ண - உண்ணும்படி, அருள்செய்த-அருள் புரிந்த, ஒருவன் கதையும் - ஒரு சோழன் கதையையும், கலக்கு அற - (புருஷின்) வருத்தம் நீங்க, ஒரு துலை - ஒப்பற்ற துலாத்தட்ட டில், உடல் அரிந்து - (தன்) உடம்பை அறுத்து, தசை இட்டும் - மாமிசத்தை வைத்தும், புறவொடு ஒக்க - (அது போதாமையால்) அப்புருஷுக்கு ஒப்பாக, நிறை புக்க - துலாவின் (மற்றொரு தட்டில்) ஏறி நின்ற, ஒருவன் புகழும் - மற்றொரு சோழன் புகழின் தன் மையையும்,

வி - ரை :—வானவர் உண்ண அமுது தந்தவன் பிருதுலாட்சன் என்ப. தேவர்கள் அமுதத்தின் பொருட்டுத் திருப்பாற்கடலைக் கடையுங்கால், அம்மன்னவனைத் தமக்குத்விபுரியுமாறு வேண்டினர். அவன் அவர்கள் வேண்டு கோளுக்கிணங்கி அக்கடலைக் கடைந்து தேவர்களுக்கு அமுதம் வழங்கின னென்பதாம். திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த வரலாற்றை கஉஉம்-தாழிசையிற் காண்க. 'சூராகடலை நெடுவரையார் கடைந்தமுது கொடுத்தானும்' [கம்பரா-குலமுறை-௪] என்றார் கம்பரும்.

புறவின் பொருட்டுத் துலையிற் புக்கவன் சிபிச்சோழனும். அவன் கீழ் முறை பிறழாது செங்கோல் செலுத்துங்கால், அம்மன்னவன் குணத்தைப் பரிசோதிக்க, இந்திரன் பருந்தாகவும் அக்கினி புரூவாகவும் உருவங் கொண்டனர். பின்னர் பருந்து புறவைக் குத்தித் தின்ன முயல், அது சிபிச்சோழனைச் சாண்டைத்தது. பின்பு அம்மன்னன் பருந்து விழைந்தபடி, அதன் எடைக்குச் சரியாய்த் தன் மாமிசத்தை யளிக்கக் கருதித் துலாக்கோலின் ஒரு தட்டின் அப் புறவையும் மற்றொரு தட்டில் தன் தொடையிலுள்ள மாமிசத்தையும் அரிந்து வைத்தான். அது அப்புறவின் எடைக்குச் சரியாகவில்லை. இவ்வாறு பலமுறை செய்தும் எடைக்குச் சரியாகாமையால், எடைசியில் அவனே அத் துலாத்தட்டில் ஏறி நின்றான். அதனால் அத்தத் தேவரிருவரும் மகிழ்ந்து அவனுக்கு வேண்டிய வரங்களை வழங்கிச் சென்றன ரென்பதாம்.

சிபி புறவைக் காத்தமையை 'சேர்ந்த புறவி னிறைதன் திருமேனி, சுர்த்திட் டியர் துலைதா னேறினன்' [வீரசோ - ௧௬௮-ம் செய் - மேற்கோள்] எனவும், 'கூருகிர்ப் பருந்தினேறுகுறித் தொரீஇ, தன்னகம் புக்க குறு மடை' புறவின், தபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க, வரையா வீகை யுரவோன் எனவும் [புறநா - ௪௩] எனவும், 'குறுநடைப் புறவின் நெடுந்துயர் தீர, ஏறிதரு பருந்தி னிடும்பை நீங்க, அரிந்துடம் பிட்டோன்' [சிலப் - ௨௭, ௧௬௬, ௬௮-௭௮] எனவும், 'புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தனை' [கம்பரா-திருவவ - ௬௫] எனவும், 'சிறுபுறவுக் காகக் களிகூர்ந்து, தூக்குந் துலைபுக்க தாயோன்' [விக்கி - ௨௭-௨௮-௨௯] எனவும், 'உடம்படையக் கொய்தாலு மெய்தா, துலையேறி வீற்றிருந்த சோழன்' [குலோத் - ௨௭ - ௩௩ - ௩௪] எனவும் 'சாண்டைந்த, வஞ்சப் புறவிறை புக்க புகழோன்' [இராச - ௨௭ - ௩௧-௩௨] எனவும் வருமாற்றானாக. நிறை ஒக்க என்றியைத்து, நிறைக்குச் சமானமாய் எனினுமாம். ஒருவன்-இவற்றை எழுவாயாகக்கொண்டு பொருள் கோடலுமாம். பா - பே:-*புக்க வவனும், (௧௩)

ககக. சுராத் ராசன்முத லாகவரு சோழன் முனநான்
சோழ மண்டலம் மைத்தபிற கேழு லகையும்
இராச கேசரிபு ரந்துபர கேச ரிகளாம்

இருவ ராணைபுலி யாணையென நின்ற *விதுவும்.

ப - ரை :—முன நான் - முற்காலத்தில், முதல் சோழன் ஆக வரு - முதற் சோழனாகப் பிறந்த, சுராதிராசன் - சுராதிராசனென் பவன், சோழ மண்டலம் அமைத்த பிறகு - சோழ மண்டலத்தை ஏற்படுத்திய பின், இராசகேசரி பரகேசரிகள் ஆம் இருவர்-இராச கேசரி பரகேசரிகள் ஆகிய இருவரும், ஆணை - (தமது) கட்டளை யால், ஏழ் உலகையும் புரந்து - ஏழு வகையாகிய திவுக்கையுடைய (இந்த) உலகம் முழுதும் பாதுகாத்து, புலி-புலிக் கொடியால் செலுத் தும், ஆணை என - (ஆளுகையே) ஆளுகை என்று (கண்ணோர்) சொல்லும்படி, நின்ற இதுவும் - நிலிபெற்று நின்ற இந்த மரலாத் தையும்,

வி - ரை:—சோழமண்டலம் ஏற்படுத்தியவன் முதற் சோழனாகிய சுராத் ராசன் என்பதும், புலிக்கொடியை ஏற்படுத்தியவர் இராசகேசரி, பரகேசரி என்பதும் இத்தாழிசையால் விளங்கும். ஏழ்வுக்கு எந்தெந்த திவுக்கையும், ஆணை என்ன ஏழு திவுக்களை [௨௮௫] யாம். அவை திவுக்கை புலி, புறவை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கழுகு என்பன [குட - ௩ - ௧௨-௧௩]. பா-பே:-*புகழும். (௧௪)

ககஉ. கால னுக்கிதுவ முக்கெனவு ரைத்த வவனும்
காவிரிப் புனல்கொணர்ந்தவவ னும்பு வனியின்
மேலனைத்துயிரும் வீவதிலை யாக நமன்மேல்
வென்றி கொண்டவனு மென்றிவர்கள் கொண்ட விறலும்

ப - ரை :—வழக்கு இது என - முறைமை இதுவாகுமென்று, காலனுக்கு உரைத்த அவனும் - யமனுக்குச் சொன்ன அந்தச் சோழனும், காவிரி புனல் - காவிரியாற்று நீரை, கொணர்ந்த அவனும் - (சோழ நாட்டிற்கு) கொண்டுவந்த அந்தச் சோழனும், புவனியின் மேல் - இந்தப் பூமியிலுள்ள, அனைத்து உயிரும் - எல்லா உயிர்களும், வீவது இலை ஆக - இறவாதபடி, நமன் மேல் வென்றி கொண்ட - நமனை வென்ற, அவனும் - அந்தச் சோழனும், என்ற இவர்கள் - என்று சொல்லப்பட்ட இந்தச் சோழர்கள், கொண்ட விறலும் - அடைந்த வெற்றியையும்,

வி - ரை :—காலனுக்கு வழக்குரைத்தவன் கிள்ளிவளவனும். இதனை, 'இருங்குற்றுக் கேற, வழக்குரைத்த கிள்ளிவளவன்' [குலோத் - உலா - கக-கஉ] எனவும், கூற்றுக்கு, தேற வழக்குரைத்த செம்பியனும்' [விக்கி-உலா கக-கச] எனவும் வருமாற்றானாக. கொண்டவனும், என்றிவர்கள் - இவைகளின் சுற்றிலுள்ள அகார தொக்கு நின்றது.

முகதுந்தன் மனைவியாகிய சித்திராவல்லி என்பவன் அழகிய கிளி ஒன்றை வளர்த்து வந்தான். காலன் மனைவி விருப்பத்திற்குணங்கிக் காலதூதர் அதனைக் கவர்ந்து சென்று அவருக்களித்தனர். உடனே சித்திராவல்லி அதனைத் தன் கணவனுக்குணர்த்த, அவன் தன் பெரும் படையை யேவி யமனை வென்று அக்கிளியைப் பெற்றுத் தன் மனைவிக்களித்தான். பின்பு அவன் காலனுக்குப் பல நீதிகளை எடுத்தியம்பினன் எனவும் கூறுப. முசுருந்தனைப் பற்றி கஅகம்-தாழிசையில் கூறியிருத்தலால், இவன் வேறு முசுருந்தனைத் தொற்குறது.

காவிரிப்புனல் கொணர்ந்தவன் கவோன் என்னும் மன்னவனும். அவன் திருமலை அன்புடன் வணங்கி வந்தான். அவன் பகைகுறொருவன் அவன் மேல் போர் தொடுத்தான். அதுகாலே அவ்வோந்தன் திருமலைத் தொழுது ஓர் வானாயுதம் பெற்று அதனால் தன் மாற்றானை வென்று சில காலம் செங்கோல் செலுத்தி வந்தான். பின்பு அவன் முத்தி பெறத் திருமலை வேண்டி அவர், "வேந்தே, என் மரையை உன்பால் புதல்வியாய்த் தேர்ந்துவான்; பின்புதான் நீ முத்தி பெறுவாய்" என்றனர். அதன்படி சிலகாலங் கழித்துக் கவோன் ஓர் பெண்மகவைப் பயந்தான். பின்னர் அவன் அகத்தியரை மணந்து நதி வடிவாய்ப் பெருகினன். கவோ மன்னனிடம் தோன்றினமையால், அந் நதிக்குக் காவிரியென்னும் பெயருண்டாயிற்று. பின்பு கவோன் முத்தி பெற்றான் எனப்ப. [திருச்சித்-ப-உக-ம்-படலம்]. இக்காவலனைப் பற்றி, "குடகக் குவடு டுத்துழிய, தன்னுந் திரைப்பொன்னி தந்தோனும்" [விக்கி - உலா - உக - உச] எனவும், 'காவேரி யாற்றுப் படைக்கு, மலையெறியு மன்னர்க்கு மன்னன்' [குலோத் - உலா உக-கௌ] எனவும், 'பொன்னி கடலேழுங் கோப்ப, வரையெறிந்த மன்னர்க்கு மன்னன்' [இராச - உக-கௌ] எனவும் வருமாறு காண்க. இவனைச் சித்திராதன்வன் எனவும் கூறுவர்.

நமன்மேல் வென்றி கோண்டவன் மருத்யுஜித்; இவன் தன் நாட்டில் அகாலமரண முண்டாகாமல் ஆட்சிபுரிந்து வந்தான் என்ப. இவனை இராஜேந்

தீர் மிருத்யுஜித் எனவுங் கூறுவர். பா - பே:—† மேலனைத்துலகு மிவ்வகில
லோக முமெலாம்

ககூக. புலியெ னக்கொடியி லிந்திரனை வைத்த வவனும்
புணரி யொன்றிரிடை யொன்றுபுக விட்ட வவனும்
வலியி னிற்குருதி யுண்கெனவ ளித்த வவனும்
*வாத ராசனைவ லிந்துபணி கொண்ட வவனும்.

ப - ரை:—கொடியில் - (தன்) துகில் கொடியில், இந்திரனை -
தேவேந்திரனை, புலி என - புலியின் வடிவமாக, வைத்த அவனும் -
வைத்துக் கொண்ட - அந்தச் சோழன் வரலாற்றையும், ஒன்று
புணரி இடை - ஒரு கடலில், ஒன்று - மற்றொரு கடலை, புகவிட்ட
அவனும் - (கலந்து) புகும்படி விட்ட - அந்தச் சோழன் வரலாற்
றையும், குருதி உண்க என - (என்) இரத்தத்தைக் குடிப்பாயாக
வென்று, வலியினில் அளித்த - (தன்) வலிமையால் கொடுத்த, அவ
னும் - அந்தச் சோழன் வரலாற்றையும், வாத ராசனை - வாயு
தேவனை, வலிதினில் - பலவந்தமாய், பணி கொண்ட - எவல்
கொண்ட, அவனும் - அந்தச் சோழன் வரலாற்றையும்,

வி - ரை:—கொடியில் இந்திரனை வைத்தவன் சித்திரன் என்னும்
சோழனும். இவன் இந்திரனைப் புலிக்கொடியாகக் கொண்டமையால், இவ
னுக்கு வியாக்கிர கேது என்னும் பெயர் உண்டாயிற்றென்ப. (வியாக்கிரம் -
புலி, கேது - கொடி)

புலரி புகவிட்டவன் சுழத்திரஜித் என்னும் சோழனும். இவன் கப்பல்
போக்கு வாவைக் கருதிப் பூசுந்தியை வெட்டி மேல் கடலையும் கீழ் கடலையும்
ஒன்று சேர்த்துச் சலசந்தி யாக்கினனெனத் தெரிகிறது. இம்மன்னவனைப்
பற்றி, 'மேல்கடலில் வீங்குதீர் கீழ்கடலில் விட்டோனும்' [விக்கி - உலா -
கன - ௧௮] 'மேல்கடல் கீழ்கடற்கு விட்டகோன்' [குலோத் - உலா - ௨௮]
'குடகடற்குச் சார்பு குணகடலே யாக்கும், வடகடற்குந் தென்கடற்கு மன்
னன்' [இராச - உலா - ௨௭ - ௨௮] என மூவருலாக்கள் கூறும்.

குருதியுண்கென அளித்தவன் பஞ்சபன் என்னும் சோழனும். கீர்
வேட்கையால் வருந்திய ஐந்து இயக்கர்கள் அச்சோழவேந்தனிடம் சென்று
தண்ணீர் வேண்ட, அவன் தன் உடம்பிலுள்ள ஐந்து இரத்தக் குழாய்களை
அறுத்துத் தன் உதிரத்தை வழங்கினான். அவர்கள் அதனைப் பருகித் தமது
வேட்கை தணிந்தனர். அதனால் அம்மன்னனுக்கு அப்பெயர் உண்டாயிற்று
என்பர்.

திலீபன் என்னும் மன்னன் தனது குருவாகிய வசிட்ட முனிவருடைய
காமதேனுவை மேய்த்துக்கொண்டிருந்தான். அப்போது கும்போதானென்ப
வன் அவன் குரு பக்தியைப் பரிசோதிக்க விரும்பிச் சிங்கவருவாய் அக்காம
தேனுவைப் பற்றிக்கொண்டான். உடனே திலீபன் அதனை மீட்கத் தன்
உதிரத்தை அச் சிங்கத்திற் கொடுத்தான். அதனால் குருவின்பால் அவனுக்குள்ள
அன்பைக் கண்டு கும்போதான் வியந்தான் எனவுங் கூறுவர்.

வாதராசனைப் பணிகொண்டவன்:—இவன் பெயர் இன்னதென விளங்
கவில்லை. ஆயினும், 'நளியிரு முந்ரீர் நாவா யோட்டி, வளிதொழி லாண்ட
வரவோன் மருக' [புறநா - ௧௬] என்பதற்கு, 'கீர் செறிந்த பெரிய கடலின்
கண்ணை மாக்கலத்தை யோட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றி நாவாய்

தூதராக ஆண்டு வளிச்செல்வனை யழைத்து ஏவல்கொண்ட வவியோன் மரபிலுள்ளானே என வரைந்திருக்கும் அதன் உரையால் இவ்வரலாறு ஒரு வாறு விளங்குகிறது. அவன் என்றது... அந்தந்தச் சோழர் வரலாற்றை யுணர்த்தினது. இனிவருஞ் செய்யுட்களிலும் இவ்வாறே கொள்க. பா - பே:—*வரத ராசனை (கக)

ககசு. தேங்கு தூங்கெயிலே றிந்தவவ னுந்*தி ரண்மணிச் சுடர்வி மாநமது வான்மிசையு யர்த்த வவனும் தாங்கள் பாரதமு டிப்பளவு நின்று தருமன் தன்க டற்படைத னக்குதவி செய்த வவனும்.

வி - ரை :—தேங்கு - (பகைவர்க்கு) அச்சத்தை யுண்டாக்கும், தூங்கு - (ஆகாயத்தில்) சஞ்சரிக்கும், எயில் என்றிந்த - மதில்களை அழித்த, அவனும் - அந்தச் சோழன் வரலாற்றையும், திரள் - வட்ட வடிவமாகிய, மணி - இரத்தினங்களைப் பதித்த, சுடர் விமானம் அது - ஒளியை விசும் (நனது) விமானத்தை, வான்மிசை - ஆகாயத்தில், உயர்த்த அவனும் - உயரும்படி செய்த அந்தச் சோழன் வரலாற்றையும், தாங்கள் பாரதம் - (பாண்டவர்கள்) தங்களுடைய பாரதப்போரை, முடிப்பு அளவும் - முடித்தலைச் செய்யும் வரையிலும், நின்று - (தளராமல்) நின்று, தருமன் தன் - தருமராசனுடைய, கடல் படை தனக்கு - கடல் போன்ற சேனைகளுக்கு, உதவி செய்த —, அவனும் - அந்தச் சோழன் வரலாற்றையும்,

வி - ரை :—தூங்கெயிலேறிந்தவன் :—இவன் இயற்பெயர் விளங்கவில்லை. இவன் ஆட்சி புரியுங்கால், சில அசுரர்கள் திரிபுராதிகளைப் போல் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் மூன்று மதில்களைத் தமக்குப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டு அவைகளின் உதவியால் பலர்க்குத் துன்பியற்றலாயினர். அதைக் கண்ட அச்சோழன் அம்மதில்களை அழித்து அவர்களை வென்றனென்பதாம். இவனைப் பற்றி 'தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மாளை' [சிலப்-உசு-அம்மாளைவரி-க] எனவும், 'தூங்கெயில் லெறிந்ததின் னாங்கெனார்' [புறநா-கக] எனவும், 'தூங்கெயில் லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்' [மணிமே-க-ச] எனவும், 'வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசம்பில், தூங்குமேயிலும் தொலைத்தலால்' [பழமொ-க௭௭] எனவும், 'தூங்கெயில் லெறிந்த தொடிவளங்கு தடக்கை, நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பியன்' [சிறுபா-அக-அஉ] எனவும், 'தூங்கெயில் லெறிந்த சோழனும்' [விக்கி-உலா-கள] எனவும், 'தூங்கெயில் கொண்ட சுடர்வாளோன்' [குலோத்-உலா-உசு] எனவும், தூங்கு புரிசை துணித்தோன்' [இராச-உலா-உசு] எனவும் அறிஞர் கூறியுள்ளமை காண்க. விமானமது-அது பகுதிப் பொருள் விரித்தங்கள் என்பது எதுகை நோக்கித் தாங்கள் என நீண்டது. கடற்படை-உவமைத் தொகை.

விமானம் வான்மிசை உயர்த்தவன் உபரிசான் என்னுந் சோழனும். இவன் இந்திரன்பால் சிறந்த தேரோன்றைப் பெற்று ஆகாயத்திற் சென்று, தேவர்களுக்குத் தீங்கிழைத்த அசுரரை அழித்தான் எனவும், அதனால் அப்பெயர் பெற்றனனெனவுங் கூறுவர் (உபரி—மேலே, சான்—சஞ்சரிப்பவன்.)

சூரியகுலத் தோன்றலாகிய திரிசங்கு மன்னன் வசிஷ்டர்பால் சாபமெய்தி விசுவாமித்திரரையனுதினன். அம்முனிவர் அவ்வேந்தன் விரும்பியபடி தமது

தவ வன்மையால், அவனை விமானத்திலேற்றுவதற்கு வின்னுலகத்திற்குப் பினர். அப்போதவன் தானேறிய விமானத்தை வானத்திற் செலுத்தினான் எனவு மியம்புவர். 'மாக விமானந் தனிபூர்ந்த மன்னவனும்' [விக்கி-உலா- [கக] என்றார் ஒட்டக்கூத்தரும்.

தருமன் படைக்கு உதவி செய்தவன் :—பாரத யுத்தத்தில் சோழனொரு வன் பாண்டவர் பக்கம் நின்று துரியோதனன் படையை எதிர்த்துப் போர் பரிந்தான் [வில்லிபா-கன-ம் போர்-கன-கஅ]. இவன் பெயர் விளங்க வில்லை. தேங்கல்—அஞ்சல்; 'கிலபெறா தோடல் தேங்கல்.....அச்சக் குறிப்பு' [சூடாம-கிக-அ-கசு] என்றமை காண். பா-பே :—*சுடர்மணி † திரள் விமானமது ‡ தனக்குணவு தந்த (கஎ)

ககரு. தளவ முக்கு*நகை வேல்விழிபி லத்தின் வழியே தனிந டந்துரகர் †தங்கண்மணி கொண்டவனும் களவ முக்கவிதை பொய்கையுரை செய்ய வுதியன் கால்வ முத்தனையை வெட்டியர சிட்டவனும்.

ப - ரை :—பிலத்தின் வழியே - (ஒரு) குகையின் வழியாய், தனி நடந்து - (பிறர் உதவியின்றி) தனிமையாய் நடந்து சென்று, தளவு அழிக்கும் - முல்லை யரும்பின் அழகைக் கெடுக்கும், நகை - பற்களையும், வேல் விழி - வேல்போன்ற கண்களை; முடையவளா கிய, உரகர் தம்—நாகர்களுடைய, கண்மணி கொண்ட - கண்மணி போன்ற நாக கண்ணிகையை (மணம் புரிந்து) கொண்ட, அவனும் - அந்தச் சோழன் வரலாற்றையும், பொய்கை - பொய்கையார் னன்னும் புலவர், களவழி தவிதை - களவழி நாற்பது என்னும் தூலை, உரை செய்ய - பாடி யருள, உதியன் - (கணக்கா வீரும் பொறை என்னும்) சேரவேந்தனுடைய, கால்வழி - காலில், தனையை வெட்டி - (பூட்டிய) விலங்கை வெட்டி யெறிந்து, அரச இட்ட - (முன் போல் அவனை) அரசாட்சியில் வைத்த, அவனும் - அந்தச் சோழன் வரலாற்றையும்,

வி - ரை :—உரகர்தங் கண்மணி கொண்டவன் கிள்ளி வளவ னென்ப. 'அந்தீர், திரைதரு மாயின்.....பல்வேல் திரையன்' [பெரும்பா-க0-கஎ] என்றதனாலும், 'நாகபட்டினத்துச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாக லோகத்தே சென்று நாக கண்ணிகையைப் புணர்ந்த காலத்து' என நச்சினூர் க் கினியர் கூறிய அதன் உரையாலும் இவ்வரலாறு ஒருவாறு புலப்படுகிறது. 'பணம்புணர்ந்த மௌலியான் கோமகளைப் பண்டு, மணம் புணர்ந்த கிள்ளி வளவன்' [குலோத்-உலா கஎ-கஅ] என்றதனால், இவன் கிள்ளி வளவ னெனத் தெரிகிறது. 'பிலமதனிற் புக்குத்தன் பேரொளியால் நாகர், குல மனைக் கைப்பிடித்த கோவும்' [விக்கி-உலா-கக-உ0] எனவும், 'சேடன், திருமகளைக் கல்யாணஞ் செய்தோன்' [இராச-உலா-கக, கஉ] எனவும் கூறி யுள்ளவற்றையும் இங்குக் கவனிக்க. ககஉ-ம் தாழிசையில் கிள்ளி வளவனைப் பற்றிக் கூறியிருந்தலால், இவன் இரண்டாம் கிள்ளிவளவன் போலும்.

சூரவர்க்கள் என்னுஞ் சோழனொருவன் திரிசிராமலையை யடுத்த கந்த மாவனத்தில் வேட்டையாடச் சென்று எள்ளிரவில் அங்கே திரிந்துகொண் டிருந்தான். அப்போது நாக கண்ணிகையர் எழுவர் சிவபிரானை வழிபடக் கருதி அங்குள்ள தடாகமொன்றில் நீராடிக்கொண் டிருந்தனர். அதுகாலே அவ்வேந்தன் அப்பெண்மணிகளின் ஆடைகளைக் கவர்ந்து கொண்டான். பின்பு

அவன் அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, அவர்கள் ஆடையை யளித்துப் பிலத்தின் வழியே அவர்களுடன் நாகலோகஞ் சென்று, அங்கு ஆதிசேடன் மகளாகிய கால்தமதியை மணம் புணர்ந்து தன்னகரமடைந்தான் எனவுங் கூறுப.

கால்வழித் தோபை வெட்டி யாசிட்டவன் கோழன் செங்குணன் என்ப, இவனைக் கோச் செங்குணன் எனவும், கோச்செங்கட் கோழன் எனவுங் கூறுவர். இவன் குமமலமென்னுமூரில் சேரவேந்தனாகிய சேரமான் கணைக்காலிநம்பொழையோடு போர் புரிந்து அவனை வென்று சிறைப்படுத்தினன். பின்னர், சேரவேந்தன் அவைக் களத்துப் புலவராகிய பொய்கையார் என்பவர் கோச்செங்குணன் வீரத்தைச் சிறப்பித்து 'களவழி நாற்பது' என்னும் தூலையியற்றி அச்சோழன் முன் பாடினார். அதைக் கேட்டு அவன் களிப்புற்றுச் சேரன் கால்தமையை நீக்கி அவனைச் சிறையினின்று விடுவித்து அவன் நாட்டை அவனுக்கு வழங்கினனென்ப. இவனைப் பற்றி 'மேதக்க பொய்கை கவி கொண்டு வில்லவனை, பாத்த தளவிட்ட பார்த்திபனும்' [விக்கி-உலா உஎ-உஅ] எனவும், 'அணங்கு, படுத்திப் பொறையனைப் பொய்கைக்குப் பண்டு, கொடுத்துக் களவழிப்பாக் கொண்டோன்' [குலோத்-உலா-௩௮-௪௦] எனவும், 'நல்லவன் பொய்கை களவழி நாற்பதுக்கு, வில்லவன் கால்தமையை விட்ட கோன்' [இராச-உலா-௩௮-௩௯] எனவும், மூவருலாக்கள் கூறும். 'கோழன் செங்குணனும் சேரமான் கணைக்காலிநம்பொழையுந் தமது திருப்பெயர் பொறித்துப் பொருதுழிச் சேரமான் கணைக்காலிநம்பொறையைப் பற்றிச் சோழன் செங்குணன் சிறை வைத்துழிக் களம்பாடிப் பொய்கையார் வீடு கொண்டமையான் என்' [களவழி நா-முன்னுரை] என்றதனாலும், புற நூலாற்றின் எச-ம் செய்யுளின் அடிக்குறிப்பாலும் இவன் வாலாறு ஒருவாறு புலப்படுகிறது. 'செம்பியன் கோச்செங்குணன் சேர்ந்த கோயில்' [திவ்ய-பெரிய திரு-௯-௬] எனத் திருமங்கையாழ்வாரும் இவனைச் சிறப்பித்துள்ளமை காண்க. தளவ-பொருளாகு பெயராய் முல்லைபுறம்பை புணர்ந்தினது; கண்மணி - உவமையாகுபெயர்; கலிதை - காரணவாகு பெயராய் தாலுக்காயிற்று. உலாச் தங்கள் மணி எனப் பிரித்துப் பொருள் கோடலுமாம். இது காறங் காரிகாலன் முன்றோர் வாலாற்றைக் கூறினர். பா - டே:- *நகையாளிழி, தங்கள் பதி

(௨௮)

ககக. என்று மற்றவர்க டங்கள்சரி தங்கள் பலவும்

எழுதி மீளவிதன் மேல்வழுதி சேரன்*மடியத்
தன்ற விக்களிற னைந்தருளி வீர மகடன்
தனத டங்களொடு தன்புயம் னைந்த பரிசும்.

ப - ரை :- என்று - என்றிவ்வாறாக, மற்றவர்கள் தங்கள்-மற்றச் சோழர்களுடைய, சரிதங்கள் பலவும் - வாலாறுகள் பலவற்றையும், எழுதி - (கரிகாலன் இமயமலையில்) எழுதி, இதன் மேல் - இதற்கு மேல், மீள - மீண்டும், வழுதி - பாண்டிய மன்னனும், சேரன் - சேர வேந்தனும், மடிய - சாகும்படி, தன் தனி களிந்து - தன் ஒப்பற்ற ஆண் பானையோடு, அணைந்தருளி - (போர்க் களத்தில்) சென்று (பொருது), வீர மகள் தன் - வீரமாதனுடைய, தட தனங்கொடுபருத்த கொங்கைகளை, தன் புயம் - தனது தோள் களால், அணைந்த பரிசும் - (கரிகாலன்) தழுவிய தன்னமையையும்,

வி - ரை :- இச் செய்யுளின் கூறப்பட்டவன் கரிகாற்சோழனும். இம் மன்னவன் முதற் பெருநற் கிளியின் பேரனும், இளஞ் சேட் சேனியின்

புதல்வனுமாவான். பெருநற் கிள்ளி, கரிகாலன் என்னு மிருவரும் கி. பி. ௧௫0-ம், ஆண்டில் முதற் தடக்கோ நெடுஞ் சோலாதனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தனர். அப்போரில் பெருநற் கிள்ளியும் நெடுஞ் சோலாதனும் உயிர் துறந்தனர். கரிகாலன் தந்தையாகிய இளஞ்சேட் சென்னி இப்போர் கிகழு முன்பே விண்ணுல கடைந்தான்: அதனால் அக் கொற்றவன் சோழ நாட்டின் அரசரிமை யெய்தினன். பின்பு அவன் தன் புதல்வியை இரண்டாம் பெருஞ் சோலாதன் என்னும் சோ வேந்தனுக்கு மணமியற்றி யருளினான். சில வரண்டுகள் சென்றபின், கரிகாலன் மருமகனாகிய பெருஞ் சோலாதனும், கெடுஞ் செழியன் என்னும் பாண்டியனும் கரிகால் வேந்தனை யெதிர்த்துக் கடும் போர் புரிந்தனர். அப் போர் ௧௭௫-ம், ஆண்டில் வெண்ணி யென்னும் ஊர்ப்புறத்தே கிகழ்ந்ததாம், அதில் அவ்விரு பெரு வேந்தரும் தோல்வி யெய்தினர். அவர்களில் பெருஞ் சோலாதன் தானுற்ற புறப் புண்ணுக்குப் பெரிதும் நாணி வடக்கிருந்து உயிர் துறந்தான். கரிகால் வேந்தன் கி. பி. ௧௫0 முதல் ௧௮0 வரை ஆட்சி புரிந்தான். கரிகாலனுக்குப் பின், அவன் புதல்வன் நெடுமுடிக் கிள்ளியும், பெருஞ் சோலாதனுக்குப் பின் அவன் மைந்தன் சேரன் செங்குட்டுவனும் முறையே சோழ நாட்டிற்கும் சோ நாட்டிற்கும் வேந்தர்களாய் விளங்கினர் [H. I. S. I-பக்-௧௪, ௧௫]. சோலாதனுக்குச் சேரன் செங்குட்டுவனென்றி, இளங்கோவடிகள் என்னும் புதல்வரு மிருந்தனர். இவர் சிலப்பதிகாரம் என்னும் அரிய தூலையியற்றி யருளினார். இவர் தம்மிளமையிலேயே துறவு பூண்டனர். கரிகால் வேந்தனோடு பெருஞ் சோலாதனும் பாண்டியன் நெடுஞ் செழியனும் வெண்ணியிற் பொருது தோல்வி யுற்றமையை, 'இரு பெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றான், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்' [பொருந்-௧௪௯-௧௪௮] என்றதலாக. அன்றியும், புறநானூற்றில் ௯௫-ம்-செய்யுளில், 'தன்போல் வேந்தன் முன்புறித் தெறிந்த, புறப்புண் ணணி மறத்தகை மன்னன், வாள் வடக் கிருந்தான்' எனவும் அதன் அடிக் குறிப்பில், சோமான் பெருஞ் சோலாதன் கரிகாற் பெருவளத்தானோடு பொருது புறப்புண் ணணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது' எனவும் வருதலால், கரிகாலனோடு பொருது தோல்வி யுற்றவன் பெருஞ் சோலாதனெனத் தெரிகிறது. 'கரிகால் வளவனோடு வெண்ணிப் பறந்தலை, பொருதுபுண் ணணிய சோலாதன், அழிகள மருங்கின் வாள்வடக் கிருந்தென்' [அகநா-௫௫] என்றமையு மிங்குக் கவனிக்க. கரிகாலன் கி. பி. ௧௫0-ல், தோன்றி கி. பி. ௫0 முதல் ௯0 வரை ஆட்சி புரிந்தான் எனவு மியம்புவார் [T. T. R. H. Y. A. பக்-௯௫-௯௭]. இது முதல் நான்கு செய்யுட்கள் கரிகாலன் வாலாற்றை யுணர்ந்தும். பா-பே:-*முடியில். (௧௧)

கக௭. தொழுது மன்னரே கரைசெய் பொன்னியில்

தொடர வந்திலா முகரி யைப்படத்

தெழுது கென்றுகண் டிதுமி கைக்கணென்

றிங்க ழிக்கவே யங்க ழிந்ததும்.

ப - ணை:-மன்னர் - (பல) அரசர்கள், தொழுது - (தன்னை) வணங்கி; கரை செய்-கரையை அமைக்கும், பொன்னியில் - காவிரி நதியில், தொடர - (அவ்வரசர்களோடு) தொடரும்படி, வந்திலா - (கரை கட்ட) வராத, முகரியை - ஆரவாரத்தை யுடைய திரிலோசனன் என்னும் அரசன் வடிவை, படத்து எழுதுக - படத்தில் எழுதுவாயாக, என்று - என்று (சித்திரம் வரையோனுக்கு) சொல்லி, கண்டு - (அவன் வடிவை அந்தப் படத்தில்) வார்த்து,

இது மிகை கண் என்று - இது அதிகமாகிய கண் என்று, இங்கு - இர்தப் படத்தில், அழிக்க - அழித்த வளவில், அங்கு - திரிலோசனன் நெற்றிக் கண்) அங்கே, அழிந்ததும் - அழிந்த தன்மையையும்,

வி - ரை:-காவிரிக்குக் கரை கட்டுவித்தவன் கரிகால் சோழனும். இவன் காவிரிக்குக் கரைகோலக் கருதிப் பல சிற்றரசர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டான். அவர்களில் திரிலோசனன் தவிர, ஏனைய வேந்தரானவரும் கரிகாலன் கட்டளையை நிறைவேற்றினர். அதனால் அவ்வேந்தன் திரிலோசனன் வடிவைப் படத்திலெழுதுவித்து, அப்படத்தில் அவனுக்கு மிகையாயிருந்த நெற்றிக் கண்ணைத் தன் பாதத்தால் மிதித்து அழித்தான். உடனே திரிலோசனன் தன் நெற்றிக் கண்ணை யிறுந்தான். அதனால் அவன் தன் செருக்கழிந்து கரிகாலன் ஆணையை நிறைவேற்றினன் என்பதாம். 'மண்கொண்ட பொன்னிக் கரை கட்ட வாராதான், கண்கொண்ட சென்னி கரிகாலன்' (குலோத்-உலா-நடு-நக) என்றதனால், காவிரிக்குக் கரை கட்டுவித்தவன் கரிகாலனையெனத் தெரிகிறது. 'சென்னிப் புலியே நிருத்திக் கிரிதிரித்து, பொன்னிக் கரைகண்ட பூபதியும்' [விக்கி-உலா-உரு-உசு] என்றமையும் கவனிக்க. ஆயினும், 'கண்கொண்டான் பொன்னிக் கரைகட்ட வாரானே, எண்கொண்ட சோழ னிரங்கேசா' [இரங்-வெ-நடு] என்னுஞ் செய்யுளின் உரையில் ஒரு சோழன் கட்டளையின்படி, காவிரிக்குக் கரைகோல மூன்று கண்ணையுடைய பிரதாப நுத்திரன் வாராமையால், அச்சோழன் அவன் உருவைப் படத்திலெழுதுவித்து அவன் நெற்றிக் கண்ணைத் தன் கை வேலால் குத்தி அழித்தான் என்னும் வரலாறு புலப்படுகிறது. முகரம் - ஆரவாரம்; முகரி - வீண் ஆரவார முடையவன்; இது முதலாகு பெயராய் அவன் வடிவையுணர்த்தினது. (உ0)

ககஅ. தத்து நீர்வரால் குருமி வென்றதுந்

தழுவு செந்தமிழ்ப் பரிசில் வாணர்பொன்

பத்தொடாறுதா றுயி ரம்பெறப்

பண்டு பட்டினப் பாலை கொண்டதும்.

ப - ரை:-வரால்-வரால் மீன்கள், தத்து - தாவிப் பாய்கின்ற, நீர் - தடாகங்களைபுடைய, குருமி வென்றதும் - குருமி என்னும் நாட்டை வெற்றிகொண்ட தன்மையையும், தழுவு - (இனிமை) பொருந்திய, செம் தமிழ் - செம்மையாகிய தமிழ்ச் செய்யுளைப் பாடும், வாணர்-கவிவாணராகிய உருத்திரங் கண்ணனார், பத்தொடு ஆறு நூறுபிரம் பொன்-பதினாறு லட்சம் பொன்னை, பரிசில் பெற - வெகுமதி பெறுப்படி, பண்டு - முன்பு, பட்டினப்பாலை - பட்டினப்பாலை என்னும் நூலை, கொண்டதும் - (தனக்கு உரிமையாக) கொண்ட தன்மையையும்.

வி - ரை:-பட்டினப்பாலை யென்பது பத்துப் பாட்டில் ஒன்றும். இதில் சோழநாட்டையும் கரிகால் வேந்தன் விரம், கொடை, நீதி முதலியவற்றையும் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கிறார். அதனால் அக்காலவன் அவருக்குப் பதினாறு லட்சம் பொன் பரிசளித்தனனென இச்செய்யுளால் தெரிகிறது. பெரும்பாணாற்றுப்படையும் இப்புலவர் பாடியதேயாம். மடத்தாமக் கண்ணியர் பாடிய பொருநராற்றுப் படைக்கும் பாட்டுடைத் தலைவன் இவனேயாம். குருமி-இது கடப்பையில் உள்ளதோர் ஊராம்; கரிகாலன் குருமியை வென்ற வரலாறு விளங்கவில்லை. பத்தொடு ஆறு = பதினாறு; நூறுபிரம் = இலட்சம்; பதினாறு லட்சம் என்பதாம். வாணர்

வாழ் + நர்; கலியால் வாழ்பவர்; வான் + நர் எனப் பிரித்தால் (ஒளியாகிய) புகழால் விளங்குவோ ரென்பதாம். (உக)

ககக. ஒருவர் முன்னொர்நான் *தந்து பின்செலா
உதியர் மன்னரே மதுரை மன்னரென்
நிருவர் தம்மையுங் கிழிகள் சுற்றுவித்
தெரிவி ளக்குவைத் திகல்வி னைத்ததும்.

ப - ரை :—ஒர் நான் - ஒரு காலத்திலும், ஒருவர் முன் - (தம் பகைவர்) ஒருவரெதிரிலும், பின் தந்து செலா - முதுகு காட்டி ஓடாத, உதியர் மன்னரே - சேர வேந்தரும், மதுரை மன்னர் - பாண்டிய வரசர்களும், என்ற இருவர் தம்மையும்- என்று சொல் வப்பட்ட இரண்டு அரசர்களையும் (வென்று), கிழிகள் சுற்றுவித்து- (அவர்களை) கந்தைத் துணிகளைச் சுற்றிக் கொள்ளச் செய்து, எரி விளக்கு - எரிகின்ற விளக்குகளை, வைத்து - (அவர்கள் தலையில்) வைத்து, இகல் வினைத்ததும்-(தனது) வல்லமையைத் தோற்றுவித்த தன்மையையும்,

வி - ரை :—கரிகாலன் சேர பாண்டியரை வென்று அவர்களுக்குக் கந்தைத் துணிகளைச் சுற்றுவித்து அவர்கள் தலையில் எரிவிளக்கை வைத்து அவர்களை அவமானப் படுத்தினனென்பதாம். போரில் தோல்வியுற்றேனா இவ்வாறியற்றல் பண்டைய வழக்கம் போலும். 'தந்து பின்செலாஇருவர்' என்றதனால், சேர பாண்டியர் போற்றல் படைத்தவரென்பதும், அத்தகைய இருபெரு வேந்தரையும் கரிகாலன் வென்றன நென்பதும் விளங்கும். 'வழுதி சோன் மடிய' [தா-ககக] என முன்பு பாண்டியனையும் சோனையும் கரிகாலன் வென்றதாய்க் கூறியிருத்தலால், அதன்பின் அரசரிமை பூண்ட அவர்தம் மரபினர் பழம் பகை கருதி இவனுடன் போர்புரிய, இவன் அவர்களுையும் வென்று அவமானப் படுத்தினமையை இங்குக் கூறினரெனத் தெரிகிறது. 'தொல்லருவாளர் தொழில் கேட்ப, வடவர் வாடக் குடவர் கூம்ப, தென்னவன் திறல் கெடச் சீறி' [பட்டி-உஎ௭-உஎ௭] என்றதனால், இவன் சேர பாண்டிய மன்னரை மாத்திரமன்றி, வேறு பல வேந்தரையும் வென்றமை விளங்கும். மன்னரே-வகாரம் எண்ணப் பொருளில் வந்தது. இருவர் தம்மையும் - இதினன்ன தம் சாரியை; உம்மை முற்றுப் பொருளது; கிழி - முதனிலைத் தொழிற் பெயர்; இது தொழிலாகு பெயராய் ஆடையை யுணர்த்தினது. பா - பே:—*தனது பின்னர்வத் துக்கை மன்னரே, †இசைவி னைத்ததும். (உஉ)

உரு. *வேழ மொன்றுகைத் தாலி விண்ணின்வாய்
விசைய டங்கவு மசைய வென்றதும்
ஈழ முந்தமிழ்க் கூட லுஞ்சிதைத்
திகல்க டந்ததோ ரிசைப ரந்ததும்.

ப - ரை :—ஆலி - நீர்த் துளிகளையுடைய, விண்ணின் வாய் - (மேகங்கள் பொருந்திய) ஆகாயத்தில், ஒன்று வேழம் உகைத்து - ஒப்பற்ற தனது யானையைச் செலுத்தி, விசை அடங்கவும்-(பகைவர் கள் புரியும் போரின்) வேகம் முற்றும், அசைய - தொலையும்படி, வென்றதும் - (ஒரு சோழன்) வென்ற செய்தியையும், ஈழமும் - இலங்கையையும், தமிழ் கூடலும் - தமிழ் நாடாகிய மதுரையையும், சிதைத்து - அழித்து, இகல் - (தன்) பகைவரை, கடந்தது -

வென்றதாகிய, ஓர் இசை - ஒப்பற்ற (அவன்) புகழ், பார்த்தும்-
(எங்கும்) பரவின செய்தியையும்,

வி - னை:—இதில் கூறப்பட்டவன் முதல் பார்த்தகனும். இவனை வீர நாயகன் எனவுஞ் கூறுவர். இவன் விசயாலயனுக்குப் பேரனும் முதலாதித் தனுக்குப் புதல்வனுமாவான். இவ்வேந்தன் மூன்றாம் இராசசிம்மன் என்னும் பாண்டிய மன்னனை கி. பி. ௧௦௬-ம், ஆண்டில் வென்று அவன் நாட்டைக் கவர்ந்து கொண்டான். பின்பு இராச சிம்மன் இலங்கை வேந்தனாகிய ஐந்தாங் காசிபன் உதவியை விழைந்தான். அம்மன்னவன் அவனுக்குதலியாயத் தன் சேனைகளை யனுப்பினான். பார்த்தக சோழன் அச்சேனைகளை முறியடித்து மீண்டும் இராசசிம்மனை வென்றான். ஐந்தாம் காசிபன் கி. பி. ௧௧௬ அல்லது ௧௧௭-ல், உயிர் துறந்தான். பின்பு ஐந்தாம் தப்புலா என்பவன் கி. பி. ௧௧௭-ல், இலங்கைக் கிறைவனான இராச சிம்மன் ஐந்தாம் தப்புலாவை யணுகி அவன் உதவியை நாடினான். இவ்விருவரும் பார்த்தகனோடு போர் புரிவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்து வந்தனர். ஆனால் உள் நாட்டில் கிழந்த பெருங் குழப்பத்தால், இராச சிம்மனுக்கு குதவி செய்ய அம்மன்னவனால் இயலவில்லை. அதனால் இராச சிம்மன் இம்முறையும் தோல்வியுற்றுத் தன் மகுடத்தையும் விலையுயர்ந்த ஏனைய ஆடையணிகளையும் இலங்கையிலேயே வைத்துச் சேர நாட்டிற்கு ஒழியுந்தான். இலங்கை வீரர்களுடன் பார்த்தகன் புரிந்த இரண்டாம் போர் இதுவேயாம். இப்போர் கி. பி. ௧௧௭-௧௧௮-ல், கிழந்ததாம். இராம பிராணப்போல் இலங்கையை வென்றமையால், இம்மன்னவன் சங்கிராமராகவன் என்னும் பட்டம் புனைந்து கொண்டான். இது கிற்க, கி. பி. ௧௧௬-ம், ஆண்டில் மூன்றாம் உதயன் என்பவன் இலங்கைக் கிறைவனான அவன் கட்டுடியுறைய அரசாளுந் திறமையற்றிருத்தலைப் பார்த்தகன் செலியுற்றான். அதனால் அக்காவலன் கி. பி. ௧௧௮-ல், மூன்றாம் இராமசிம்மன் இலங்கையில் வைத்துப்போன ஆடையணிகளைத் தனக்களிருமாறு உதயனை வினவினான். அவ்வேந்தன் அதற்கிணங்கவில்லை. உடனே பார்த்தகன் தன் சேனைகளை யேவி உதயனை வென்று இராச சிம்மன் ஆடையணிகளைக் கவர்ந்து கொண்டான். மீண்டும் உதயன் சோழ நாட்டின் மேல் ஒரு பெரும்படை யேவி அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டான். அதுகாலை, பார்த்தகன் இராட்டிர கூடர்களுடன் போரில் முனைந்திருந்தமையால், அவ்வேந்தன் அவ்வாடையணிகளை உதயனுக்கு வழங்க நேர்ந்தது. இவன் கி. பி. ௧௧௮-ல், வைதும்ப வேந்தனாகிய சாந்தயனை வென்றான். [H.I.S.I. பக் - ௪௧-௪௨ - ௪௩ - ௪௪]. பார்த்தகன் வித்தியாதான் என்னும் வாணர் வேந்தனையும் அவன் புதல்வன் நான்காம் விசயாதித்தனையும் வென்றான். பின்பு அவர்கள் ஆண்டு வந்த வாணகப்பாடியை இரண்டாம் பிருதிவிபதிக்குக் களித்தான். அவன் பார்த்தக வேந்தனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து திறைப்பொருள் செலுத்தி வந்தான். வாணகப்பாடி யென்பது வடஆற்காடு, தென்னாற்காடு ஜில்லாக்களின் பகுதிகளாம். பார்த்தகனுக்கு இராசாதித்தன், கண்டராதித்தன், அரிசீயன், கோண்டராமன் என்னும் நால்வர் புதல்வர்கள் இருந்தனர். இவன் கி. பி. ௧௦௭ முதல் ௧௧௭ வரை ஆட்சி புரிந்தான் [சோழவமி - பக் - ௬]. இவ்வேந்தனைப் பற்றி, 'மதுரைத் தமிழ்ப்பதியும், ஈழமுங் கொண்ட விகலாணி' [குலோத்-உலா - ௪௮-௪௯] என்றதனால், இவன் பாண்டி நாட்டையும் இலங்கையையும் வென்றமை விளங்கும். இவன் தன் யானையை விண்ணிற் செலுத்தி அங்குள்ள பகைவரை வென்றான் என்பது முதலடியின் கருத்தாம். அடங்கவும்—இதி லுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளிலும் ஏனைய நான்கும் எண்ணப் பொருளிலும் வந்தன. இச்செய்யுள் முதல் கரிகாற் சோழன் பின்னோர் வரலாறு கூறப்படுகிறது. பா - பே:—*வேழ மொன்றுகைத் தாவின்.

முதல் பார்த்தகனுக்குப் பின் ஆட்சி புரிந்த சோழ வேந்தர்களின் பெயர் நங் காலமும் வருமாறு (க) கண்டராதித்த சோழன் - கி. பி. ௧௧௮௮-௧௧௯௬. (உ) இரண்டாம் பார்த்தகன் கி. பி. ௧௧௯௬-௧௨௦௦. (ங) உத்தம சோழன் கி. பி. ௧௨௦௦-௧௨௦௮ [மு. கு. சோ - பக்-௧௦ - ௧௨]. பார்த்தக சோழனுக்குப் பின் அவன் மூத்த புதல்வன் இராசாதித்தன் சுமார் இரண்டாண்டளவும் ஆட்சி புரிந்தான் எனவும், பின்பு அவன் புரிந்த ஒரு போரில் கொலையுண்டானவன் கூறுவர் [H. I. S. I. பக் - ௪௭]. இவ்வேந்தர்கள் காலத்தில் அரிய செயல் நிகழாமை சகுதி இந்நூலாசிரியர் இவர்களை இங்குக் கூறுதொழிந்தனர் போலும். (உங)

உ௦௧. சதய நாள்விழா வுதியர் மண்டலம்

தன்னில் வைத்தவன் றனியொர் மாவின்மேல்
உதய பானுவொத் *துதகை வென்றகோன்
ஒருகை வாரணம் பலக வார்த்ததும்.

ப - ரை:—உதியர் மண்டலம் தன்னில்-சேர நாட்டில், சதயம் நாள் விழா வைத்தவன் - சதய நட்சத்திரத்தின் விழாவை ஏற்படுத்தினவனும், தனி ஓர் மாவின் மேல் - ஒப்பற்ற ஒரு யானையின் மேல், உதயம் பானு ஒத்து - காலையில் தோன்றும் இளஞ் சூரியனைப் போல் இருந்து, உதகை வென்ற கோன் - உதகை என்னும் ஊரை வென்றவனுமாகிய (ஒரு) சோழவரசன், ஒரு கை வாரணம் - ஒப்பற்ற துதிக்கையையுடைய யானைகள், பல கவார்த்ததும் - பல வற்றைக் கவார்த்துகொண்ட செய்தியையும்,

வி - ரை:—சேரநாட்டில் சதய விழாவை யேற்படுத்தி அந்த நாட்டிலுள்ள உதகை யென்னு நகரை வென்றவன் முதலிராசராகளும். இவன் இரண்டாம் பார்த்தகன் புதல்வனும். இவன் தன் இளமையிலேயே கார்த்தனார் சாலத் துறைமுகத்திலுள்ள சேரர் மாக்கலங்களைச் சிதைத்துச் சேரவேந்தர்களை வென்றான். இவன் கி. பி. ௧௧௮௮-ம், ஆண்டில், அமாபு:பங்கள என்னும் பாண்டியனை வென்றதன்றி, கங்கைநாடு, துளம்பநாடு, வேங்கிநாடு முதலியவற்றையும் கவார்த்தான். இவன் சேர சோழ பாண்டி நாடுகளாகிய மூன்றுக்குத் தலைமை பெற்றிருந்தமையால், இவனுக்கு மும்முடிச்சோழன் என்னும் பேர் உண்டாயிற்று. இவன் ஐந்தாம் மகிந்தனை வென்று இலங்கையையும் தனக்குரியமையாக்கிக் கொண்டான். இம் மன்னவன் மேலைச் சளுக்கிய வேந்தனாகிய இரண்டாம் சத்தியாசிரயன் மேல் போர் தொடங்கினான். அப்போரில் அவன் தன் பகைஞன் நாடாகிய கன்னடத்திற் புக்கு அங்குள்ள பெண்களையும், சிறார்களையும், வேதியர்களையும் கொண்டு இளமகளிரைத் தன் நாட்டிற்குக் கவார்த்து சென்றான். பின்பு சத்தியாசிரயன் வெற்றி பெற்று இராசராசனைத் தன் நாட்டினின்று தூரத்தியடித்தான் என்பது இப்போரிலும் இராசராசனை வெற்றியுற்றானெனவும் கூறுவர். இப்போர் கி. பி. ௧௦௦௬-ம், ஆண்டில் நிகழ்ந்ததாம். இவன் கி. பி. ௧௦௦௮-ம், ஆண்டில் தன் மகன் குந்தவையைக் கீழைச் சளுக்கிய வேந்தனாகிய விமலாதித்தன் என்பவனுக்கு மணமியற்றியருளினான் [H. I. S. I. - பக் ௮௬, ௮௮, ௮௯]. இம்மணத்தின் விரிவை உ௧௪-ம், தாழிசையிற் காண்க. பின்பு, இராசராசன் கலியூரில் போர்புரியத் தொடங்கினான். அப்போரில் இம் மன்னவன் படைத்தலைவர்களில் ஒருவனாகிய அப்பிராமேயன் என்பவன் போசளரை வென்று தானும் உயிர் துறந்தான். இப் போரும் கி. பி. ௧௦௦௬-ம், ஆண்டில் நிகழ்ந்ததாம். பின்பு இவன் குடகு நாட்டின்மேல் படையெடுத்துச் சென்றான். அப்போது பஞ்சவ மாராயன் என்பவன் மிக்க ஆண்மையோடு இராசராசனையெதிர்த்துப் போர் புரியலானான். அதனால் அம்மன்னவன் களிப்பெய்தி வேங்கை

மண்டலம், கங்கை மண்டலம் என்னும் நாடுகளைப் பஞ்சவ மாராயனுக்கு வழங்கித் தனக்குத் திறை செலுத்தும்படி கட்டளை யிட்டான். இவ்விறையவன் தஞ்சாவூரிலுள்ள பிரகதீசுவரீ கோயிலைக் கட்டினான். சைவசமயக் குரவர் களான பதிசங்களை நம்பியாண்டார் நம்பி என்னும் பெரியாரைக் கொண்டு திருமுறைகளாகத் தொகுப்பித்துச் செம்மையுற் செய்தவன் இக் காவலனேயாம். இவனுக்கு ஐந்து மனைவியிருந்தனர். இவன் கி. பி. ௧௮௫ முதல் ௧௦௧௨-ம், ஆண்டு வரை ஆட்சி புரிந்தான் [சோழவமி-௬-ம்-அதி]. சேரநாட்டில் திருநந்திக் கரையிலுள்ள சிவாலயத்தில் தான் பிறந்த ஐப்பசித் திங்கள் சதய நான் திருவிழாவைக் கொண்டாட இக் கொற்றவன் ஏற்பாடு செய்தா னென்ப. பா - பே :—* உக்கை. (உச)

௨௦௨. களிற்று கங்கைநீ ருண்ண மண்ணையிற்

காய்சி னத்தொடே கலவு செப்பியன்

குளிற்று தெண்டிரைக் குரை*க டாரமுந்

கொண்டு மண்டலங் குடையுள் வைத்ததும்.

ப-ரை:-- காய் சினத்தொடு - மூண்டெரியும் கோபத்தொடு, கலவு செப்பியன் - கலத்தலையுடைய ஒரு சோழன், மண்ணையில் - மண்ணை என்னும் ஊரில், கங்கை நீர் - கங்கா நதியின் நீரை, களிற்று உண்ண - (தன்) யானைகள் பருகும்படி, குளிற்று - ஒலிக்கின்ற, தெள் திரை - தெளிவாகிய அலைகளையுடைய நதிகளையும், குரை - (பலவகை) ஆரவாரத்தையுடைய, கடாரமும் - கடாரம் என்னும் நாட்டையும், கொண்டு - தனக்கு (உரிமையாக) கொண்டு, மண் தலம் - இவ்வகத்தை, குடையுள் வைத்ததும் - (தன்) குடை நிழலில் வைத்து அரசாண்ட செய்தியையும்,

வி ரை:--தன் யானைகளுக்குக் கங்கையில் நீரூட்டிக் கடாரத்தைக் கைப்பற்றினவன் முதல் இராசேந்திர சோழனும். இவன் முதல் இராசராசன் புதல்வனும். இவன் வனவாசி, கொள்ளிப்பாக்கை, மண்ணைக் கடகம் முதலிய பல நாடுகளைக் கைப்பற்றினான். இவன் வடநாடு நோக்கிச் சென்று இந்திராதன், இராணாதன், மகிபாலன் முதலிய வேந்தர்களை வென்றான். பின்பு அவ் விறையவன் மகிபாலன் தலையில் கங்கைநீர் நிரம்பிய குட மொன்றை யேற்றிக் கொணர்ந்து அநீரைத் திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ளதோர் எரியில் ஊற்றுவதித் தான். அதனால் அவனுக்குக் கங்கைகொண்ட சோழன் என்னும் பேர் உண்டாயிற்று [சோழவமி பக் - ௮]. இவன் தந்தை முதல் இராசராசன் இலங்கையை அரசாண்ட ஐந்தாம் மகிந்தனை வென்றது போலவே, இவன் கி. பி. ௧௦௧௨-ம், ஆண்டில் மீண்டும் அம்மன்னவனை வென்று சிறைப்படுத்திய தன்றி, அவன் மனைவியையும் விஷையுயர்ந்த அணிகலையுடைய கவர்ந்தான். பன்னிரண்டாண்டு கழிந்த பின் மகிந்தன் அச்சிறையிலேயே உயிர் துறந்தான். இராசேந்திர சோழன் மூன்றாம் சயசிங்கனையும் சேர பாண்டியரையும் வென்றான். பின்பு அக்கொற்றவன் கி. பி. ௧௦௨௪ அல்லது ௧௦௨௫-ம், ஆண்டில் கடார தேசஞ் சென்று அதனை யரசாண்டு வந்த சங்கிராம விசயோத்துங்கனை வென்று சிறைப்படுத்தி அவன் நாட்டையும் கருவூலத்தையும் கவர்ந்து கொண்டான். அன்றியும் விஷையுயர்ந்த அரதனங்களைப் பதித்த அவன் அரண்மனை வாயிற்

*கடாரம் பர்மா தேசத்தைச் சார்ந்த தென்ப [சோழவமி - பக் - ௧௮]. இது மலையா தீபகற்பத்தின் மேற்குக் கரையைச் சேர்ந்துள்ள தெனவுக் கூறுப. [H. I. S. I. பக் - ௬௫.]

கதவுகளையும் இராசேந்திரன் தன் நகரத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். இவன் கி.பி. ௧௦௨௫-ம், ஆண்டில் சிதம்பரத்துக் கருகில் தன் பேரால் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் என்னும் நகரமொன்றை யமைத்தான். பின்பு அந்நகரம் சோழர் களின் தலைநகரமாய்ச் சிறந்து விளங்கியது. இது நிற்க, காசிபன் என்பவன் கி.பி. ௧௦௨௪-ம், ஆண்டில் இலங்கைக் கிறைவனாய் மணிமுடி புனைந்து கொண்டான். அது காலை அவ்விறையவனுக்குப் பன்னிரண்டு வயதாம். அவன் அரசு கட்டிலில் வீற்றிருக்கு முன்பே இராசேந்திர சோழன் அவனைப் புற்றிக் கொணருமாறு ௬௫௦௦௦-பேர் வீரர்களை இலங்கைக் கேவினான். ஆனால் இம் முயற்சியில் அம்மன்னவன் வெற்றியுறவில்லை. இவன் கி.பி. ௧௦௧௨-ம், ஆண்டு மே மாதம் ௧௦-ம், நாள் அரசு கட்டிலேறி கி.பி. ௧௦௪௧ வரை ஆட்சி புரிந்தான் [H. I. S. I. பக் - ௬௦, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௬]. இவன் வடநாட்டிற் சென்று அங்குள்ள வேந்தரை வென்ற போது தன் யானைகளுக்குக் கங்கையில் நீராட்டி யிருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. இவன் கங்கையில் தன் யானைகளுக்கு நீராட்டினமையை வில்லி பாரதம், கன்னபர்வம் ௬௬-ம் செய்யுளாலுமறிக்க, 'கங்கா நதியுங் கடாரமுங் கைக்கொண்டு, கங்கா புரிபுரத் தற்பகமும்' [விக்கி - உலா - ௧௫ - ௧௬] எனவும் 'கங்கா நதியுங் கடாரமுங் கைக்கொண்டு, சிங்கா தனத்திருந்த செம்பியர்கோன்' [குலோத் - உலா - ௪௧-௫௦] எனவும், 'கங்கையு நம்மதையுங் கௌதமியுங் காவிரியு, மங்கையுடனாடு மரபினோன்' [இராச - இராச - உலா ௪௬ - ௪௪] எனவும் இவனைப் பற்றி மூவருலாக்கன் கூறும். கலவு - தொழிற் பெயர்; திரை - சினையாகு பெயர்; குளிறு என்றது நதியின் சிறப்பையும் குரையென்றது நகரின் சிறப்பையும் விளக்கி நின்றன. (உரு)

உ௦௩. கம்பி லிச்சயத் தம்ப நட்டதுங்

கடிய ரண்கொள்கல் யாணர் கட்டறக்

கிம்பு ரிப்பனைக் கிரியு கைத்தவன்

*கிரிக ளெட்டினும் புலிபொ றித்ததும்.

ப-ரை:— கிம்புரி பனை - பூணையணிந்த கொம்புகளையுடைய, கிரி - மலைபோன்ற யானையை, உகைத்தவன் - செலுத்தினவனாகிய ஒரு சோழன், கம்பிலி - கம்பிலி என்னும் நகரில், சயம் தம்பம் நட்டதும் - (தனது) வெற்றித் தூணை நிலை நிறுத்திய விதத்தையும், கடி - காவலாகிய, அரண் கொள் - மதில்களைக் கொண்ட, கல்யாணர் - கலியாணபுரத்திலுள்ள வீரர்கள், கட்டு அற - (தமது) வலிமை குலையும்படி, எட்டு கிரிகளிலும் - எட்டு மலைகளிலும், புலி பொறித்ததும் - (தனது)புலிக் கொடியைப் பதித்த விதத்தையும்,

வி ரை :—சோழ வேந்தனொருவன் கம்பிலியில் வெற்றித் தூண் நட்ட தன்றி, கலியாணரையும் வென்றனென்பதாம். கலியாணர் என்றது கலியாண புரத்திலுள்ள சளுக்கிய வீரர்களை யென்க. இச் செய்யுளில் குறிக்கப் பட்டவன் முதலிராசாத் ராசன் என்பவன். இவன் பாண்டிய வேந்தனான கிய மாணபராண், சுந்தரபாண்டியன் என்னும் இருவரையும் வென்றான். அவர்களில் மாணபராண் இம் மன்னவன் கூரிய வாளுக்கிரையானான். சுந்தர பாண்டியன் புறங்காட்டி யோடி முல்லைபூரை யடைந்துய்ந்தான். பின்பு இவ் வேந்தன் சோர்களுடன் போர் புரிந்து அவர்கட் கிறைவனாகிய வீரகோளனை வென்று, தன் வேழத்தை விட்டு மிதிப்பித்துக் கொன்றான்; அன்றியும், கார்த ளுநர்ச் சாலையிலுள்ள சோர் மாக்கலங்குளையும் சிதைத்தழித்தான். அதன் பிறகு மேலைச் சளுக்கியருடன் போர் புரிந்து முதல் சோமேசுவரன் என்னும்

ஆகவமல்லன் புதல்வர்களாகிய ஆறும் விக்கிரமாதித்தன், விசயாதித்தன் என்னும் இருவரையும் துரத்தி யடித்ததன்றி, அவர் தம் நகரமாகிய கொள்ளிப் பாக்கையையும் எரியூட்டி யழித்தான். அந்நகரம் கிருஷ்ண நதியின் தென் கரையில் உள்ள தென்ப. இவ்விறையவன் இலங்கை வேந்தர்களுடன் சமரு ஞ்நி விக்கிரமபாகு, விக்கிரம பாண்டியன், வீரசலாமேகன், சீவல்லவ மதளன் என்னும் நால்வரையும் வென்று அவர்கள் மணிமுடிக்களைக் கவர்ந்து கொண்டான். இம்மட்டோ! மீண்டும் இவன் சளுக்கியருடன் போர் புரிந்து துங்கபத்திரை நதிக்கரையிலுள்ள கம்பிலி என்னும் நகரத்தையும் அதிலிருந்த ஆரண்மனையையும் அழித் தொழித்தான். இப் போர்களினைத்தும் கி. பி. ௧௦௪௬-ம், ஆண்டில் நிகழ்ந்தனவாம். இவன் அசுவமேத மகமொன் நியற்றினான். மீண்டும் இக்குரிகில் கிருஷ்ண நதிக்கரையிலுள்ள கோப்பம் என்னும் ஊரில் ௧௦௫௨-ம், ஆண்டில் மேலைச் சளுக்கியருடன் கடும்போர் புரிய நேர்ந்தது. அப் போரில் மேற்படி யாண்டு மே மாதம் ௨௮-ம், நாள் இம்மன்னவன் உயிர் துறந்தான். இவன் கி. பி. ௧௦௪௬ முதல் ௧௦௫௨ வரை ஆட்சி புரிந்தான் [H. I. S. I. பக் - ௭௬-௭௭]. இம்மன்னவன் இலங்கைக் கிறைவனாகிய வீரசலாமேகனைப் பல்வாறு துன்புறுத்தினான். அவன் மனைவியையும் தமக்கையையும் கிறைப் படுத்தியதன்றி, அவன் அன்னையின் மூக்கையும் அறுத்தான். இறுதியில் அக் கொற்றவன் உயிரையும் கவர்ந்தான் [சோழ வமி-பக்-௨௦-௨௧]. இம் மன்ன வனைப்பற்றி, 'கலியாணஞ், செற்ற தனியாண்மைச் சேவகனும்' [விக்கி-உலா- ௬௭-௬௮] எனக் கூறியுள்ளமை காண்க. இவன் கம்பிலியைக் கைப்பற்றிய பின்; அதில் வெற்றித்துணை நிலைநாட்டினானென இச் செய்யுளால் தெரிகிறது. எட்டுக் கிரகளாவன:—இமயம், மந்தரம், கயிலை, வந்தம், கிடதம், எமகூடம், நீலம், கந்தமானதம் என்பன. இவற்றை வேறுவிதமாகவும் கூறுப [தா-௧௬௨]. பா-பே:—*கிரிய னைத்தினும். (௨௬)

௨௦௪. ஒருக றிற்றின்மேல் வருக ளிற்றையொத் துலகு யக்கொளப் பொருது கொப்பைபிற பொருக ளத்திலே முடிக வித்தவன் புவி கவிப்பதோர் குடைக வித்ததும்.

ப-ரை:— ஒரு களிற்றின் மேல் - ஒப்பற்ற யானையின் மேல், வரு களிற்றை ஒத்து - (ஐந்) வருகின்ற (மற்றொரு) யானையைப் போல, உலகு உய கொள-உலகத்திலுள்ளவர்கள் பிழைக்கும்படி, கொப்பையில் பொருது - கொப்பை என்னும் ஊரிலே சண்டை செய்து, பொரு களத்திலே - (அந்த) போர்க் களத்திலேயே, முடி கவித்தவன் - மகுடம் தரித்துக்கொண்டவனாகிய ஒரு சோழன், புவி கவிப்பது - உலகம் முழுவதும் போர்க்கத் தக்கதாகிய, ஓர் குடை - ஒப்பற்ற குடையை, கவித்ததும் - (தன்மேல்) கவித்துக் கொண்ட செய்தியையும்,

வி - ரை:—இச் செய்யுளில் குறிக்கப்பட்டவன் இராசேந்திர தேவனும். இவன் முற் கூறிய இராசாதிராசனாக் கிளையவன். இவன் தன் தமையனாக் குதவியாய்க் கிருஷ்ண நதிக்கரையிலுள்ள கொப்பத்தில் மேலைச் சளுக்கிய ருடன் கடும்போர் புரிந்தான். அப்போரில் இராசாதிராசன் உயிர் துறந்ததும், இவன் அப் போர்க்களத்தில் கி.பி. ௧௦௫௨-ம், ஆண்டு மே மாதம் ௨௮-ம், நாளி லேயே முடிபுனைந்து கொண்டான். உடனே இம் மன்னவன் சளுக்கியரை வென்று கொல்லாபுரத்தில் வெற்றித்துணை நிலை நாட்டினான். இவன் மீண்டும் ஆகவமல்லனுடன் போர் புரிய நேர்ந்தது. அப்போரில் ஆகவமல்லன் படைத்

தலைவர்களாகிய சயசிங்கன், புலகேசி, நீலினிநுளம்பன் முதலானோர் கொலையுண்டனர். அதுகாலை அவ்வினைவனுடைய களிறுடன் பலவற்றையும் வேறு பல நாடுகளையும் இராசேந்திரதேவன் கவர்ந்துகொண்டான். இப்போர் கி.பி.க௦௮௫-ல், நிகழ்ந்ததென்ப. பின்பு இவன் கலிங்க வேந்தனாகிய வீரசலா மேகதீன வென்று அவன் தலையைக் கொய்தான். அன்றியும் இலங்கைக் கிறைவனாகிய மானாபரணனை வென்று அவன் மக்களிருவரையும் கைப்பற்றினான். இராசாதிராசனும் இப்பெயருடைய இருவரைக் கொலை புரித்திருக்கிறான். அவர்களில் வீரசலாமேகன் இலங்கைக்கிறைவனும், மானாபரணன் பாண்டி நாட்டிற்கிறைவனுமாகலின், இராசேந்திரதேவன் அப்பெயருடைய வேறு இருவரை வென்றானென்பதை இங்குக் கவனிக்க. இவன் தன்மகள் மதுராந்தகியை முதற் குலோத்துங்கனுக்கு மணியியற்றி யருளினான். இம்மன்னவன் கி. பி. க௦௯௩-ம் ஆண்டுவரை ஆட்சிபுரிந்தான் [H.I.S.I. பக்-௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦]. இவ்வேந்தனைப்பற்றி, 'வேழக்களாயிரமும், கொப்பப் தொரு களிற்றும் கொண்டோனும்' [விக்கிர-உலா-௩௩, ௪௦] எனவும், 'ஒரு பாணி, கொப்பத் தொருகளிற்றும் கொண்ட கோன்' [இரா-உலா-௪௭, ௪௮] எனவும் கூறியுள்ளமை காண்க. 'ஒரு களிற்றின்மேல் வருகிறது' என்றது இல்பொருளுவமை யணியாம். (உ௭)

உ௦௫. பனுவலுக்கு முதலாய வேத நான்கு

பண்டுரைத்த நெறிபுதுக்கிப் பழையர் தங்கண்
மனுவினுக்கு மும்மடிநான் மடியாஞ் சோழன்

*மதிக்குடைக்கீழ் முறந்தளிர்ப்ப வளர்ந்த வாறும்.

பரை:— பனுவலுக்கு - (எல்லா) நூல்களுக்கும், முதல் ஆய-முதன்மையாகிய, வேதம் நான்கின் - நான்கு வேதங்களினும், பண்டு உரைத்த - முன்பு சொல்லிய, நெறி - நல்லொழுக்கங்களை, புதுக்கி - புதுப்பித்து, பழையர் தங்கள் - பழையவராகிய தம் முன்னோர்களில், மனுவினுக்கு - (நீதியில்) மனுச் சக்கரவர்த்தியைக் கூட்டிலும், மும்மடி - மூன்று மடங்கும், நால் மடி - நான்கு மடங்கும், ஆம் - சிறந்தவனாகிய, சோழன் - ஒரு சோழனது, மதி குடை கீழ் - சந்திரனைப் போன்ற குடை நிழலில், அறம் தளிர்ப்ப - தருமம் தழைக்கும்படி, வளர்ந்த ஆறும் - வளர்ந்த விதத்தையும்,

வி - ரை:— இச் செய்யுளில் சொல்லப்பட்டவன் இராச மகேந்திரன் என்பவனும். இவன் திருவரங்கத்துக் கோயிலில் ஒரு பிராகாரம் (சுற்று மதில்) அமைத்தான். அந்தப் பிராகாரமனைத் தெருவிற்கு இராச மகேந்திரன் நிர்வகித்தான் என்ற பெயர் வழங்குகிறது. அன்றியும் இவன் திருவரங்கநாதர் படுக்கையாகிய அரவணையை விலையுயர்ந்த பல இரத்தினங்களால் அலங்காரப்படுத்தினான் [மு. கு. பக்-௨௨, ௩௩; சோழவமி-பக்-௨௩]. 'பாடரவத் தென்னரங்க மோற் குப் பன்மணியால், ஆடரவப் பாயலமைத்தோன்' [விக்கி-உலா-௪௨-௪௩] என்றதனால், இவன் திருமாலிடம் பேரன்பு பூண்டவனென்பது நன்கு விளங்கும். இச்செய்யுளால் இராசமகேந்திரன் மிக்க நீதிமானெனத் தெரிகிறது. இவன் இராசேந்திர தேவனுக்கும் வீராசேந்திரனுக்கும் இடையில் சிறிது காலமே ஆட்சி புரிந்தான். குடை-ஆகுபெயர்; குடைக்கீழ்-கீழ் ஏழனுருபு. பா - பே:— *வளங்குடைக்கீழ் முறங்களிக்க. (உ௮)

௨௦௬. குந்தளரைக் கூடர்சங் கமத்து வென்ற

கோனபயன் குவலயங்காத் தளித்த பின்னை

இந்தநிலக் குலப்பாவை யிவன்பாற் சேர

என்னதவஞ் செய்திருந்தா ளென்னத் தோன்றி.

பரை:- கூடல் சங்கமத்து - கூடல் சங்கம மென்னுமிடத்தில், குந்தளரை வென்ற - குந்தள நாட்டு வீரரை வெற்றி கொண்ட, கோன் அபயன்-அரசனாகிய சோழனெருவன், குவலயம்-(இந்த) உலகத்தை, காத்து அளித்த பின்னை - பாதுகாத்து அருள் செய்த பின்பு, இந்த நிலம்-இந்தப் பூமியாகிய, குலம் பாவை-சிறந்த பெண்ணாவள், இவன் பால் சேர - இந்த முதற் குலோத்துங்கனிடம் வந்து அடைய, என்ன தவம் செய்திருந்தான் - எப்படிப்பட்ட தவத்தைச் செய்தாலோ, என்ன - என்று (யாவரும்) சொல்லும் படி, தோன்றி - (முதற் குலோத்துங்கன்) பிறந்து,

வி - ரை:-நிலக்குலப்பாவை இவன்பால் சோலாவது:- நிலவுலக முற்றும் இவனுக்கே உரிமையாதல் [தா-கச]. குந்தளரைக் கூடற் சங்கமத்தில் வென்றவன் வீரராசேந்திரனும். இவன் இராசேந்திர தேவனுக்குப் பின்பிறந்தவன். இம்மன்னவனும் ஏனைய சோழ வேந்தர்களைப்போல் சிறந்த வீரனாவான். இவன் மேலைச் சளுக்கிய வேந்தனாகிய முதல் சோமேசுவரன் என்னும் ஆகவமல்லனையும், அவன்புதல்வர்களாகிய ஆறாம் விக்கிரமாதித்தன், நான்காம் சயசிங்கன் என்பவர்களையும், கூடற் சங்கமத்தில் வென்றான். கூடற் சங்கமென்பது கிருஷ்ண நதியும் துங்கபத்திரை நதியும் ஒன்று சேருமிடமென்ப. இப்போர் சுமார் கி. பி. ௧௦௬௪-ம், ஆண்டில் நிகழ்ந்ததாம். சில காலங் கழிந்தபின் ஆகவமல்லன் தானெய்திய தோல்வியால் கடுஞ்சினமுற்று, மீண்டும் கூடற்சங்கமத்திலேயே, தன்னோடு போர்க்கு வருமாறு ஒரு கடிதம் வரைந்து அதனை வீரராசேந்திரனுக்கு அனுப்பினான். அவ்விழைய வன் அவ்வாறே அவன் குறிப்பிட்ட ராளில் தன் படைகளைத் திரட்டிச் சென்று அவ்விட மணுகினான். சுமார் ஒரு மாதங் கழிந்தும் ஆகவமல்லன் போர்க்கு வரவில்லை. அதனால் வீரராசேந்திரன் அங்குப் பல விடங்களில் தீ மூட்டி யறித்துத் துங்கபத்திரை நதிக்கரையில் ஒரு வெற்றித் தூணை நிலை நாட்டினான். ஆனால் சிறந்த வீரனாகிய ஆகவமல்லன் தானெய்திய தோல்விகளால் பெரிதும் நாணி கி. பி. ௧௦௬௮-ம், ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ௩௦-ம், நாள் துங்கபத்திரை நதியில் விழுந்து உயிர் துறந்தான். பின்பு வீரராசேந்திரன் பொத்தப்பி நாட்டு வேந்தனை வென்று அவன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினான். பொத்தப்பி நாடு சித்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள காளத்தியைச் சார்ந்ததென்ப. இக் கொற்றவன் கி. பி. ௧௦௬௭-ம், ஆண்டில் தன்னை யொதிர்்த்துப் போர் புரிந்த கங்கன், நுளம்பன், பல்லவன், வைதும்பன் என்னும் வேந்தர்களின் தலைகளை யறுத்துத் தள்ளினான். அவ்வாண்டிலேயே இவன் வேங்கி நாட்டை வென்று அதனைக் கீழைச் சளுக்கிய வேந்தனாகிய ஏழாம் விசயாதித்தனுக்குக் களித்தான். இம்மன்னவன் கி.பி. ௧௦௬௩-ம், ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ௧௩-ம், நாள் அரசு கட்டிலேறி கி. பி. ௧௦௭௦-ம், ஆண்டு வரை ஆட்சி புரிந்தான் [H.I.S.I. பக்-௭௭, ௭௯, ௮௦, ௮௧.]: இவன் கோள வரசனையும், தாராதேசத்து மன்னனாகிய சனநாதனையும், அவன் இளவலையும் வென்றான். வீரராசேந்திரனோடு போர்புரிந்த தோல்வியுற்ற ஆறாம் விக்கிரமாதித்தன், அம்மன்னவனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அக்கொற்றவன் அவனை இரட்டைப்பாடி நாட்டிற் கிறைவனுக்கினதன்றி, தன் மகளையும்

அவனுக்கு மணமியற்றி யருளினான். வீரசேழியம்: என்னும் இலக்கண தூல் வீராசேந்திரன் என்னும் இம் மன்னவன் போல் இயற்றப்பட்டதாம். [சோழவயி-பக் - ௨௬, ௨௭]. இத்தூலை மியற்றியவர் வடமொழி, தென் மொழி யென்னும் இரு மொழிகளிலும் வல்லவராகிய புத்தமிழ்தீர்தானார் என்னும் பேரறிஞராவார். இவ்வேந்தனைப் பற்றி, 'கூடலூர், சங்கமத்துக் கொள்ளுந் தனிப்பரணிக் கெண்ணிறந்த, துங்க மதயானை துணித்தோனும்' [விக்கி-உலா-௪௩, ௪௪] எனவும், 'பாட வரிய பரணி பகட்டணிவீழ், கூடலூர் சங்கமத்துக் கொண்டகோன்' [இராச-உலா-௪௩, ௫௦] எனவும் கூறியிருத்தல் காண்க.

(௨௬)

௨௦௭. எவ்வளவு திரிபுவன முளவாய்த் *தோன்றும்
எவ்வளவு குலமறைக ளளவாய் ிற்கும்
அவ்வளவு திகிரிவரை யளவுஞ் செங்கோல்
ஆணைசெல்ல வபயன்காத் தளிக்கு மாறும்.

பரை:—திரி புவனம்—மூன்று உலகங்களும், எவ்வளவு உளவாய் தோன்றும் (அவ்வளவு) .. எவ்வளவு தூரம் இருப்பன வாய்த் தோன்றுமோ (அவ்வளவு தூரமும்), குலம் மறைகள்—உயர்வாகிய வேதங்கள், எவ்வளவு—எவ்வளவு தூரம், உளவாய் நிற்கும்—உள்ளனவாய் (நிலை பெற்று) நிற்குமோ, அவ்வளவு—அவ்வளவு தூரமும், திகிரி வரை அளவும்—சக்கரவாள மலையளவும், செங்கோல் ஆணை—(தனது) செங்கோலாகிய கட்டளை, செல்ல—நிறைவேறுமப்படி, அபயன்—(முதற் குலோத்துங்க) சோழன், காத்து அளிக்கும் ஆறும்—(தன் குடிகளை) காப்பாற்றி அருள் புரிந்த விதத் தையும்,

வி -ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் மூன்றுலகங்களையும் ஆண்டான் என்பதாம். திரிபுவனம்:—சேர சோழ பாண்டி மண்டலங்கள்; சுவர்க்குமத்திய பாதாள லோகங்கள் எனினுமாம். திகிரி வரை—சக்கரவாள மலை; இது வட்ட வடிவமாய்க் கடல்களைச் சூழ்ந்துள்ளதென்பர். இதுகாறும் சோழவரசர் பலர் வரலாறுகளை யுணர்த்தி இதில் முதற் குலோத்துங்கனைப் பற்றிக் கூறி னார். இவனுக்கு விசயதான் முதலிய பல பேர்கள் உண்டு. அவற்றை இத் தூலின் முகவுரையிற் காண்க. இத்தூலின் பாட்டுடைத்தலைவன் இவனே யாவான். பா-பே:—* நிற்கும், † தோன்றும்.

(௩௦)

௨௦௮. இப்பு றத்திமய மால்வரையின் மார்பி னகலத்
தெழுதி னொழுது தற்கரிய வேத மெழுதி
ஒப்பு றத்தனது தொன்மரபு மம்ம ரபின்மேல்
உரைசெய்ப்புட்கழுமொன்றுமொழி யாதபரிசே.

ப-ரை:—தனது தொல் மரபும் - தனது பழமையாகிய வம் சத்தி னுள்ளவர்கள் பெயர்களையும், அ மரபின் மேல் - அந்த வம் சத்தில், உரை செய் - சொல்லப்பட்ட, பல் புட்கழும் - (பல அரசர் களின்) பல வகையாகிய புட்கழுக்குரிய செயல்களையும், ஒன்றும் ஒழியாத பரிசு - ஒரு சிறிதும் தவறாத வகையில், எழுதுதற்கு அரிய வேதம் - (எட்டில்) எழுதுவதற்கு முடியாத வேதத்தை, எழுதி ஒப் புற - எழுதினாற்போல, மால் இமயம் வரையின்-பெரிய இமய மலையின், மார்பின் அகலத்து-நடுவாகிய பரவிய இடத்தில், இ புறத்து—

(தென் திசையாகிய) இந்தப் பக்கத்தில், எழுதினான் - (கரிகாலன்) எழுதி முடித்தான்.

வி - ரை :—‘இப்புறம்’ என்றது—இங்கே தென்கிசையை யுணர்ந்தி நின்றது. மால்—மேகமெனினுமாம்; ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்கள் நாண் மறைபுறம், போற்றி யுரைத்தேட்டின் பறத்தெழுதார்’ [திருவ-மா-கடு] என்ற படி, வேதம் எழுதாக் கிளவியாதலால், ‘எழுதுதற்கரிய வேதம்’ என்றார். ‘மால்வரையின் மார்பினகலம்’ என்றது இலக்கணை; கள்ளி வயிற்றி னகில் பிறக்கும்’ [நான்மணி - ச] கடல்வாயிற் கலக்கினை’ [சிலப்-கஎ-முன்னிலை-க] ‘துன்றின் நெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்’ [குறுந்-கடவுள் வாழ்த்து] ‘கீழை, மகரக் கடல் வாயிற்’ [மேகவிடு-உகடு] என வருமாறு காண்க. மார்பின் - இன் சாரியை; மார்பினகலம் - ஒருபொருட் பன்மொழி யெனினுமாம். மரபு, புகழ் என்பன ஆகு பெயர்களாய் முறையே மரபினர் பெயரையும், புகழுக்குரிய செயல்களையு முணர்ந்தின. இவற்றிலுள்ள உம்மை கள் எண்ணப் பொருளிலும், ஒன்றும் என்பதிலுள்ள உம்மை இழிவு சிறப்புப் பொருளிலும் வந்தன. எழுதி - எழுதினால் என்பதன் விகாரம்.

(கஅரு) முனி மொழிந்தபடி (கஅசு) அளித்த பரிசும் (கஅஎ) வந்த பரிசும் (கஅஅ) வென்ற சயமும் (கஅக) பார்த்த புகழும் (கக௦) புக்க புகழும் (ககக) நின்ற விதும் (ககஉ) கொண்ட விறலும் (ககங்) கொண்ட வவனும் (ககச) செய்த வவனும் (ககடு) அரசிட்ட வவனும் (ககசு) அணைந்த பரிசும் (ககஎ) அழிந்ததும் (ககஅ) கொண்டதும் (ககக) வீணத்ததும் (உ௦௦) பார்த்த தும் (உ௦க) கவர்ந்ததும் (உ௦உ) வைத்ததும் (உ௦௩) பொறித்ததும் (உ௦ச) கவித்ததும் (உ௦டு) வளர்ந்தவாறும் (உ௦சு) அபயன், அளித்த பின்னை, தோன்றி (உ௦எ) அளிக்குமாறும் (உ௦அ) ஒழியாத பரிசு, எழுதினான் என முடிக்க.

உ௦க. எழுதி மற்றுரைசெய் தவரவர்கள் செய்பிழையெலாம் எமர்பொறுக்கவென விப்படிமுடித்த விதனைத் தொழுது கற்றனமெனத்தொழுது சொல்லு மளவிற் சொழுவம்சமிது சொன்ன*வறி வென்னவழுகோ.

ப-ரை:—எழுதி - (கரிகாலன் சோழர் வரலாற்றை இமய மலையில்) எழுதி, மற்று - பின்பு, உரைசெய்தவர் - (இராச பாரம் பரியத்தை) சொல்பவராகிய, அவர்கள் செய்பிழை எலாம் - அவர்கள் செய்த குற்றங்களை எல்லாம், எமர் - (சோழர்களாகிய)எமது மரபில் தோன்றியவர்கள், பொறுக்க என-பொறுத்துக் கொள்வாராக என்று, இப்படி முடித்த - இவ்வாறு (இமய மலையில் எழுதி) முடித்த, இதனை - இந்தச் சோழர் வரலாற்றை, தொழுது - (உருத்திர யோகினியை) வணங்கி, கற்றனம் என - (அவள்பால்) கற்றறிந்தோமென்று, தொழுது - (முதுபேய் தேவியை) வணங்கி, சொல்லும் அளவில் - சொன்ன மாதிரத்தில், சோழர் வம்சம் இது - சோழ பரம்பரையாகிய இதனை, சொன்ன அறிவு - (விரித்து) சொல்லிய (இந்த முதுபேயின்) அறிவு, என்ன அழுகோ - என்ன அழகாயிருக்கிறதென்று (தேவி) வியந்து,

வி - ரை :—சோழர் வரலாற்றைச் சொன்ன முதுபேயினிறிவைத் தேவி வியந்தன என்பதாம். ‘உரைசெய் தவர்கள் செய்பிழை எலாம், எமர் பொறுக்க’ எனக் கரிகாலன் எழுதி வைத்தமையால், அம்முதுபேய் தன்பிழை

யையும் சோழர் மரபினர் பொறுப்பாரெனக் கருதி அவர்தம் வரலாற்றைக் கற்றவந்த தென்க. கற்றனம்-உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. சோழர் வம்சம் - 'சில விகாரமாம் உயர்திணை' [நன்-கடுக] என்றதனால், நிலை மொழியீற்றுமெய் கெட்டது. அழகோ - ஓகாரம் வியப்பின்னை வந்தது. பா - பே:—* பரிசென்ன. (கஉ)

உக௦. வையகமாங் குலமடந்தை மன்னபயன்

தன்னுடைய மரபு கேட்டே

ஐயனையான் பெற்றெடுத்த வப்பொழுதும்

இப்பொழுதொத் திருந்த தில்லை.

ப-ரை:—வையகம் ஆம் - நிலமகளாகிய, குலம் மடந்தை - உயர்வாகிய பெண்ணுக்கு, மன் - தலைவனாகிய, அபயன் தன்னுடைய - (முதற்குலோத்துங்க) சோழனுடைய, மரபு கேட்டு-பரம்பரையோர் வரலாற்றை (தேவி) கேட்டு, ஐயனை - மகனாகிய முதற் குலோத்துங்கனை, யான் பெற்றெடுத்த ———, அ பொழுதும் - அந்தச் சமயமும், இ பொழுது ஒத்து - இந்தச் சமயத்தைப் போல, இருந்தது இல்லை———,

வி - ரை:—சோழர் புகழையும் நீதியையும் கேட்டுக் களிப்படைந்த தேவி, அத்தகைய சிறந்த குலத்தில் தோன்றிய முதற் குலோத்துங்கனைத் தன் மகனாகக் கருதி, 'ஐயனையான்.....இல்லை' என மொழிந்து களிப்பெய்தின னென்க. 'ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனை, சான்றோ னெனக் கேட்ட தாய்'[திருக்கு-கக] எனவும், 'ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனனோ' [புறநா-உஎஅ] எனவும் அறிஞர் கூறியுள்ளமை காண்க. (கக)

உகக. உலகையெலாங்*கவிக்கின்றன வொருகவிகைச்

†சயதுங்கன் மரபு கீர்த்தி

அலகையெலாங் காக்கின்ற வம்மைபு

தலங்காப்பா னவனே யென்ற.

ப ரை:—அலகை எலாம் - பேய்களை எல்லாம், காக்கின்ற அம்மை - காப்பாற்றுகின்ற காளிதேவி, உலகை எலாம் - உலகங்கள் எல்லாவற்றையும், கவிக்கின்ற - போர்த்திருக்கின்ற, ஒரு கவிகை - ஒப்பற்ற குடையையுடைய, சயதுங்கன் - முதற்குலோத்துங்கனுடைய, மரபு கீர்த்தி - பரம்பரையோர் புகழை (கேட்டு), அவனே - அந்த முதற் குலோத்துங்கனே, பூதலம் காப்பான் - உலகங்களை (எல்லாம்) காப்பாற்றுவான், என்ன - என்று (தேவி) சொல்ல,

வி - ரை:—முதபேய் சோழர் வரலாற்றைக் கூறக் கேட்டு இனி முதற் குலோத்துங்கனே உலகமுற்றுங் காப்பானெனத் தேவி கூறினனென்பதாம். சயதுங்கன் [தா - அ, உகக, இசக]. உ௦க (தேவி) என்னவழகோ (உக௦) இருந்ததில்லை (உகக) அவனே காப்பான் என்ன, என்று முடிக்க. பா-பே:—*காக்கின்றன, † சயதாரன்றன் மரபின். (கச)

இராச பாரம்பரியம் முற்றிற்று

கூ. பேய் முறைப்பாடு

பேய் முறைப்பாடு:—இது பேயினது முறைப்பாடு என விரிதலின் ஆறன் தொகையாம். பேய்களின் முறைப்பாட்டை யுணர்த்துஞ் செய்யுட்களின் பகுதி யென்பது இதன் பொருளாம். பேய்கள் ஒன்று திரண்டு தமது பசிப்பிணியின் கொடுமையைத் தேவியிடம் கூறி, அதனைப் போக்குமாறு அவ்வம்மையை வேண்டின. அவ்வம்மயம் இமயமலையிலிருந்து வந்த முதுபேயானது கலிங்க நாட்டில் நிகழும் தீய நிமித்தங்களைத் தேவிக்குரைத்தது. அதனைக் கேட்ட அவ்வம்மை, “மிக்க விரைவில் கலிங்க நாட்டில் பெரும் போர் நிகழும்; அதனால் நாம் பசி முற்றுந் தொலையும்” என வியம்பினன். உடனே அப் பேய்கள் பெருங்களிப்பெய்தின வென்னுஞ் செய்தி இதில் கூறப்படும்.

உகஉ. ஆறுடைய திருமுடியா னருளுடைய
பெருந்தேவி யபயன் காக்கும்
பேறுடைய பூதமாப் பிறவாமற்
பேய்களாப் பிறந்து கெட்டேம்.

ப-ரை:—ஆறு உடைய - கங்கா நதியை யணிந்த, திரு முடியான் - அழகிய (சடை)தலையை யுடையவராகிய சிவபெருமானது, அருள் உடைய - திருவருளைப் படைத்த, பெருந்தேவி - காளி தேவியே, அபயன் காக்கும் - முதற் குலோத்துங்கசோழனால் காப்பாற்றப்படும், பேறு உடைய - பாக்கியம் படைத்த, பூதம் ஆ. (க) பிறவாமல் - பூதங்களாகப் பிறவாமல், பேய்கள் ஆ. (க) பிறந்து - பேய்களாகப் பிறப்பெடுத்து, கெட்டேம் - (நாங்கள்) கேட்டையடைந்தோம்.

வி - ரை:—காளிதேவி பார்வதி தேவியின் கூறாகையால், ‘ஆறுடையபெருந்தேவி’ என்றார். முதற் குலோத்துங்கன் தன் பகைவருடைய யானை, குதிரை காலாட்களைக் கொன்று, தன் பூதங்களுக்கு உணவூட்டி வருதலினால், ‘அபயன் காக்கும் பேறுடைய பூதம்’ எனவும், அப்பூதங்கள் தின்று மிகுந்த சிறிதளவே தமக்கு உணவாகக் கிடைப்பதனால் ‘பேய்களாப் பிறந்து கெட்டேம்’ எனவும் பேய்கள் முறையிடலாயின வென்க. உடைய-மூன்றாம் குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள்; பூதமா, பேய்களா—இவ்விரண்டிலும் ககரங்கள் தொக்கு நின்றன. பா - பே:—†சடைமுடியான். (க)

உகங. ஆர்காப்பா ரெங்களை நீ யறிந்தருளிக்
காப்பதல்லா லடையப் பாழாம்
ஊர்காக்க மதில்வேண்டா வுயிர்காத்த
உடம்பினைவிட் டோடிப் போதும்.

ப-ரை:—அறிந்து - (எங்கள் பசியின் வருத்தத்தை) தெரிந்து, அருளி - (எமக்கு)அருள்புரிந்து, நீ காப்பது அல்லால் - நீ காப்பாற்றுவதைத் தவிர, எங்களை காப்பார் ஆர் - எங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்(வேறு)யார் இருக்கின்றார்(ஒருவருமிலர்), அடைய பாழ் ஆம்-

முற்றும் பாழாகிய, ஊர் காக்க - ஊரைக் காத்தற்கு, மதில் வேண்டா - மதில் சுவர்கள் வேண்டுவதில்லை, (அதுபோல்) உயிர் காத்த - (பயனின்றி எங்கள்) உயிரைக் காத்து வந்த, உடம்பினை விட்டு - (எங்கள்) உடலை விட்டு, ஒடி போதும் - நாங்கள் இப்போதே இறந்து போவோம்.

வி - ரை:—பாழாகிய ஊரைக் காக்க மதில் வேண்டாதது போல், பயன்ற எங்கள் உயிரைக் காக்க உடம்பு வேண்டாவெனப் பேய்கள் மொழிந்தன வென்க. ‘உயிர்காத்த உடம்பினைவிட்டு டோடிப் போதும்’, என்றது இறந்து பாடுவோம் என்னும் பொருளைப் பயந்து நின்றது. அவை பசியின் கொடுமைக் காற்றது தங்கள் உயிர் மேலுள்ள வெறுப்பால் இவ்வாறு கூறின வென்க. பாழ்த்த ஊர் பேய்களின் உயிருக்கும், மதில் அவைகளின் உடம்புக்கும் உவமையாம். பேய்கள் பசையற்ற மன முடையனவாதல் கருதிப் பாழ்த்த ஊர் உவமை கூறப்பட்டது. ஆர் - யார் என்பதன் மருஉ; இஃதிங்கே யின்மைப் பொருளைப் பயந்து நின்றது. அல்லால் - குறிப்பு வினையெச்சம்; இச்செய்யுளில் உபமான உபமேயங்கள் தனித்தனி வாக்கியங்களாக நின்று அவைகளின் நடுவில் உவம உருபின்றி வந்தமையால், இஃதெடுத்துக் காட்டுவமையனியாம். இது முதல் உகக-ம், செய்யுள் வரையில் பேய்கள் தம் பசியின் கொடுமையைத் தேவியிடம் முறையிடுதலை உலர்த்தும். பா - பே:—* பாழ்த்த. (உ)

- உகச. ஒய்கின்றே மோய்வுக்கு மினியாற்றேம்
ஒருநாளைக் கொருநா ணங்கள்
தேய்கின்ற படிதேய்ந்து மிடுக்கற்றேஞ்
செற்றாலு முய்ய மாட்டோம்.

ப - ரை:—நாங்கள் — ஒரு நாளைக்கு ஒரு நாள் - நாளுக்கு நாள், தேய்கின்றபடி தேய்ந்து - (பசியின் மிகுதியால்) மெலியும் வகையால் மெலிந்து, ஒய்கின்றேம் - தளர்ச்சி யடைகின்றோம், ஒய்வுக்கும் - (மேலும்) தளர்ச்சி யடையவும், இனி ஆற்றேம் - இனிச் சகிக்கமாட்டாதவராய், மிடுக்கு அற்றேம் - வலியில்லாதவரானோம், செற்றாலும் - (இனி நீ) கோபித்தாலும், உய்ய மாட்டோம் - (நாங்கள்) பிழைக்க மாட்டோம்.

வி - ரை:—நாங்கள் நாளுக்கு நாள் உணவின்றி மெலியலானோம் என்பதாம். ‘ஒய்கின்றேம்’ என்றது நடக்க வலியின்மையையும் ‘தேய்கின்றபடி தேய்ந்து’ என்றது, உடலின் மிக்க மெலிவையும் உணர்த்தின; நாளுக்கு நாள் அப்பேய்களின் உடல் சிறிது சிறிதாய் மெலிதலால் அவை தேய்கின்றபடி தேய்ந்து எனக் கூறினவென்க. ஆற்றேம் - முற்றெச்சம்; செற்றாலும் - உம்மை எதிர்மறை. (க)

உகரு. வேகைக்கு விரிகானே மெலியா நின்றே
*மெலிந்தவுட றடிப்பதற்கு விராகுங் கானேஞ்
சாகைக்கித் தனையாசை போதும் பாழிற்
சாக்காடு மரிதாகத் தந்து வைத்தாய்.

ப - ரை:—வேகைக்கு - (பசியாகிய தீப்பற்றி) எரிவதற்கு, விரகு ஆனேம்—விரகு போன்றவராய், மெலியாநின்றேம்—(உடல்)

இளைக்கலானோம், மெலிந்த உடல் - (அவ்வாறு) மெலிவடைந்த எங்கள்) உடம்பு, தடிப்பதற்கு - பருத்து வளர்வதற்கு, விரகம் காணேம் - (ஓர்) உபாயத்தையும் அறியமாட்டோம், சாகைக்கு - (நாங்கள் எங்கள்) உயிரைத் துறப்பதற்கு, இத்தனை ஆசை - (உணவின் மேலுள்ள) இவ்வளவு ஆசையே, போதும்—, பாழின் - வீணாய், தந்து - (எங்களைப்) படைத்து, சாக்காடும் - மரணத்தையும், அரிது ஆக - (மிகவும்) அருமையாய், வைத்தாய் - (செய்து) வைத்தாய்.

வி - ரை :—‘வேகைக்கு விறகானேம்’ என்றது, அப்பேய்களின் பசியின் கொடுமையையும் ‘சாகைக் கித்தனை ஆசை போதும்’ என்றது, அவைகளுக்கு உணவின் மேலுள்ள பேரவாவையும் விளக்கின. ஆனேம்—முற்றெச்சம்; ஆசை—இதில் பிரிநிலை ஏகாரம் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது. சாக்காடு - தொழிற் பெயர். இதிலுள்ள உம்மை இழிவு சிறப்பு. பா - பே:—*மெலிந்தவுட றீப்பதற்கு விற்கும். (ச)

உகக. சாவத்தாற் பெறுதுமோ †சதுமுகன்றான்

கீழ்நாங்கண் மேனாட் செய்த

பாவத்தா லெம்வயிற்றிற் பசியை*வைத்தான்

பாவினேம் ‡பசிக்கொன் றில்லேம்.

ப - ரை :—கீழ் நாங்கள் - கீழோராகிய நாங்கள், மேல் நாள் செய்த - முற்பிறப்பில் செய்த, பாவத்தால்—, சதுமுகன் தான் - நான்கு தலைகளைபுடைய பிரமன், எம் வயிற்றில்-எங்கள் வயிற்றிலே, பசியை வைத்தான் - பசியை உண்டாக்கினான், பாவினேம்-பாவிகளாகிய நாங்கள், பசிக்கு - பசியைப் போக்குவதற்கு, ஒன்று இல்லேம் - ஒருவித உணவும் இல்லாதவராய் இருக்கிறோம், சாவத்தால் - (பெரியோரைப் பிழைத்த) சாபத்தால், பெறுதுமோ - (இனியும் என்னென்ன தீங்குகள்) அடைவோமோ?

வி - ரை :—‘பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாரால், பேராவிலும்பை தரும்’ [திருக்கு - அ0உ] எனவும், ‘பொறுப்பென் றெண்ணிப் புராதீர்தார் மாட்டும், வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும் - வெறுத்தபின், ஆர்க்கு மருவி யணிமலை நன்னாட், பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது’ [நாலடி - ககக] எனவும், ‘தாயவர்க் கிடரிமைத் துழுவந் தோழுடை, ஆயவர்க் கிழகதி யதனில் வீழ்கயான்’ [கம்பரா - பள்ளியடை - ககக] எனவும், சான்றோர் கூறியுள்ளமையான், ‘சாவத்தாற் பெறுதுமோ’ எனப் பேய்கள் அஞ்சின வெண்க. ‘ஊழ்வினை யுருத்துவர் தூட்டும்’ [சிலப் - பதிகம் - ௫௭] எனவும், ‘கடப்பா ரெவரே கடுவினையை’ [நளவே - கவி - ௫௪] எனவும், ‘காலத்தின ஞாலத் தெவரே கடப்பவர்தாம்’ [உத்தரகா - திக்குவிசய - சக] எனவும், ‘பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே’ [பட்டினத் - பொது - கக] எனவும், கூறுபவாகலின், ‘கீழ்நாங்கள் மேனாட் செய்த பாவத்தால்’ என அப்பேய்கள் வருந்தி முறை யிட்டன. பெறுதுமோ - தன்மைப் பண்மை எதிர்கால வினைமுற்று; ஓகாரம் ஐயத்தின்கண் வந்தது. கீழ் - பண்பாகு பெயர்; இல்லேம் - தன்மைப் பண்மை எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று. ஒன்று - எண்ணலளவை யாகு பெயர்; இதனீற்றில் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. பா - பே:—†சதுமுகன், *வைத்தார், ‡பசிக்க லில்லேம். (இ)

உக௭. *பதிகளாய்க் காற்றடிப்ப நிலைநி லாமற்
பறக்கின்றேம் பசிக்கலைந்து பாதி நாக்கும்
உதடுகளிற் பாதியுந்தின் றெறுவா யானேம்
உனக்கடிமை யடியேமை யோடப் பாராய்.

ப - ரை :—பதிகள் ஆய் - பதர்கள் போல, காற்று அடிப்ப - காற்றடித்த வளவில், நிலை நிலாமல் - (நாங்கள் ஓரிடத்தும்) நிலை பெருமல், பறக்கின்றேம் - பறக்கின்றோம், பசிக்கு அலைந்து - பசியால் வருந்தி, பாதி நாக்கும் - நாவில் பாதியும், உதடுகளில் பாதியும் தின்று ———, ஓறுவாய் ஆனேம் - குறைந்த வாயை யுடையவ யானோம், உனக்கு அடிமை - உனக்குக் குற்றவெல்களைப் புரியும், அடியேமை - அடியவர்களாகிய எங்களை, ஓட - (உன்னை சீங்கி) ஓடுமபடி, பாராய் - (ஓ) பார்க்க மாட்டாய்.

வி - ரை :—பேய்கள் பசியின் கொடுமையால் சிறிதும் வலியின்றி மெலிந்து கிடந்தமையால், 'பதிகளாய் பறக்கின்றேம்' என அவை முறையிட்டனவென்க. 'பாதி நாக்கும் உதடுகளிற் பாதியுந் தின்று' என்றதனால் அவைகளுக்கு உணவு கிடைக்காமையால், அவை பசியின் கொடுமைக் காற்றறு தம் முறுப்புக்களைத் தாமே தின்பவராயின வென்பது விளங்கும். அடிமை - தாழ்த்து நின்றேவல் செய்தல்; இதனை 'ஒன்னுர்க் கடிமை புகத்தி விடும்' [திருக்கு - கூடு] என்றதிற் காண்க. 'அடியேமை யோடப் பாராய்' என்றது, எங்கள் குறைபாட்டைப் போக்கி யாட் கொள்வதன்றி, எம்மைக் கைவிட மாட்டா யென்பதாம். ஆய் - உவம் உருபிடைச் சொல். *பா - பே :—
* பதடுகளாய், (கூ)

உகஅ. அகளங்க னமக்கிரங்கா னரசரிந்
திறைக்கருள்வா னவன் றன் யானே
நிகளம்பூண் டனவடியே நெடும்பசியான்
அறவுலர்ந்து நெற்ற யற்றேம்.

ப - ரை :—அகளங்கன்-(முதற் குலோத்துங்க) சோழன், நமக்கு இரங்கான் - நமக்கு அருள் புரியாதவனாய், அரசர் இடும் திறைக்கு - அரசர்கள் செலுத்தும் பகுதிப் பொருளுக்கு, அருள் வான் - அருள் புரியலானான், அவன் தன் யானே - (அதனால்) அவனுடைய யானைகள், நிகளம் பூண்டன - கிளங்குபுகை யணிந்தன, அடியேம் - (உங்கள்) அடியவர்களாகிய நாங்கள், நெடும் பசியான் - மிக்க பசியால், அற உலர்ந்து-மிகவும் வாடி, நெற்று ஆய் - உலர்ந்த நெற்றுக்களைப் போல், அற்றேம் - (வலி) தொலைந்தோம்.

வி - ரை :—யானை ன் நிகளம் பூண்டவது - போரின்மையால் அவை தமது கூடத்தில் கட்டுண்டு கிடத்தல்; போர் விளையுங்கால் அவைகளின் விலங்கு அவிழ்க்கப்படு மென்பதை, 'இன்னங் கவிழ்கத் திகல்வேந்த ருன் டென்றோ, தென்னன் தமிழ்நாட்டைச் சீறியோ - சென்னி, அகளங்கா வுன்ற னயிரா வதத்தின், நிகளங்கால் விட்ட நினைவு' [தனிப்-க-ஒட்டக் கூத்தரும் புகழேந்தியம் - கூ] என்றதனாலிக. நெற்று-முதிர்ந்து உலர்ந்த வற்றல் கனிகள்; அவை சாரமின்றி உலர்ந்து கிடத்தல் போல், பேய்கள் தமது உடம்பிலுள்ள உதிரங்குன்றி வலியிழந்து கிடந்தன வென்பதாம். அகளங்கன் = அ + களங் கன்; களங்கம் - குற்றம்; குற்ற மில்லாதவ னென்பதாம். இரங்கான் -

முற்றெச்சம் ; அடியேம் - தன்மைப் பன்மைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (௭)

உகக. மூக்கருகே வழுநாறி முடைநாறி
உதடுகளுந் துடிப்ப வாயை
சுக்கதுவுங் குறியாலுயிர் திருக்கின்றேம்
அன்றுகி வின்றே சாதும்.

ப - ரை :—மூக்கு அருகே - (எங்கள்) மூக்குகளுக்கு அருகில், வழு நாறி - ஒருவகை நீர் தோன்றி, முடை நாறி - புலால் நாற்றம் வீசி, உதடுகளுந் துடிப்ப-உதடுகளுந் துடிக்கும்படி, வாயை சு கது வும் - (எங்கள்) வாய்களில் சுக்கள் மொய்க்கும், குறியால் - நன்னிமித்தத்தால், உயிந்து இருக்கின்றேம் - (நாங்கள்) பிழைத்திருக்கிறோம், அன்று ஆகில் - (அவ்வாறு) அல்லாவிட்டால், இன்றே சாதும் - (நாங்கள்) இப்பொழுதே உயிர் விடுவோம்.

வி - ரை :—வழு நாறல், முடை நாறல், சுக்கதுவல் முதலியன பேய்களுக்கு நன்னிமித்தமாம். நாறு இரண்டினுள் முந்தினது தோன்றலென்னும் பொருளிலும், பிந்தினது நாற்றம் என்னும் பொருளிலும் வந்தன. 'நாறல்' தோன்றலென்னும் பொருள் தருதலை 'அருமணி' மரகதத் தங்க ணறிய' [சீவக - ௧௮௩] என்றதலாலிக. சாதும் - தன்மைப் பன்மை எதிர் கால வினை முற்று. (௮)

உஉ௦. என்றுபல கூளிகளி ரைத்துரைசெய் போதத்
தன்றிமய வெற்பினிடை நின்றுவரு மப்பேய்.

ப - ரை :—பல கூளிகள் - பல பேய்கள், இரைத்து - ஆரவாரஞ் செய்து, என்று உரைசெய் போதத்து - என்று சொல்லிய சமயத்தில், அன்று - அப்போது, இமய வெற்பின் இடை நின்று-இமய மலையிலிருந்து, வரும் அ பேய்-வந்து சேர்ந்த அந்த முதுபேயானது,

வி - ரை :—பல பேய்கள் தங்கள் குறைகளைத் தேவியிடம் சொல்லி முறையிட்டபோது முதுபேய் சொல்லத் தொடங்கினதென்க. போதத்து-அத்துச் சாரியை பெற்று வந்தது. (௯)

உஉ௧. கைதொழுதி றைஞ்சியடி யேன்வடக விங்கத்
தெய்தியவி டத்துளநி மித்தமியை கேண்மோ.

ப - ரை :—கை தொழுது - (அம்முதுபேய் தேவியைத் தன்) கையால் தொழுது, இறைஞ்சி - (தலையால்) வணங்கி, அடியேன் - அடிமையாகிய நான், வடக்கு கலிங்கத்து - வடக்கிலுள்ள கலிங்க நாட்டில், எய்திய இடத்து-சென்றிருந்த காலத்தில், உள நிமித்தம்- (அங்குத் தோன்றி) - உள்ள சகுனங்களாகிய, இவை கேண்மோ-இவற்றைக் கேட்பாயாக.

வி - ரை :—தேவியின் பெருமையும் தன் பணிவுந் தோன்ற அப்பேய் தேவியைக் கையால் தொழுது தலையால் வணங்கினதாம். இடம் - இங்குக் காலமென்னும் பொருளில் வந்தது. 'கைகொல்லங் காழ்த்த விடந்து' [திருக்கு-அளக] என்றமை காண்க. அடியேன் - தன்மை யொருமைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். கேண்மோ - ஏவலொருமை வினைமுற்று ; மோ - முன்னிலையசைச் சொல். (௧௦)

உஉஉ. மதக்கரிம ரூப்பிறம தம்புலரு மாலோ
மடப்பிடிம ரூப்பெழம தம்பொழியு மாலோ
கதீர்ச்சுடர்வி எக்கொளிக றுத்தெரியு மாலோ
*காலமுகில் செங்குருதி காலவரு மாலோ.

ப - ரை:—மதம் கரி-மதத்தைப் பொழியும் ஆண் யானைகளின், மருப்பு இற - கொம்புகள் முறிந்து, மதம் புலரும் - (அவைகளின்) மதநீர் வற்றிப் போம், மடம் பிடி - இளமையாகிய பெண்யானை களுக்கு, மருப்பு எழ - கொம்புகள் முளைத்து, மதம் பொழியும்-மத நீர் (மிகுதியும்) தங்கும், கதீர் சுடர் விளக்கு - கிரணங்களையுடைய ஒளியை வீசும் விளக்குகள், ஒளி கறுத்து எரியும்-(தமது) பிரகாசம் குன்றி எரியும், காலம் முகில் - பருவகாலத்தில் பெய்யும் மேகங்கள், செம் குருதி - செந்நிறமாகிய இரத்தத்தை, கால வரும் - பெய்யும்.

வி-ரை:—ஆண் யானைகளுக்குக் கொம்பு முறிதல், பெண் யானைகளுக்கு அவை முளைத்தல் முதலியன இயற்றாக்கு மாறப்பட்டவையாதலால், தீயநிமித் தங்களாம். 'பிடிமதம் பிறந்தன' எனவும் 'விரியுமால் விளக்கினை விழங்குமா லிருள் எனவும், 'சூழிமால், வாரண முறியுமால் வலத்தவாண் மருப்பு' எனவும், 'புண்டொடர் துருநியிற் பொழியும் போர்மழை' [காட்சிப்-சுக, சசு, சசு, சசு] எனவும், 'பிடியெலா மதம் பெய்தீடப் பெருங்கடவுள் வேழம், ஓடியு மாண்மருப்பு' [கரன்வதை-எஉ] எனவும் கம்பரும் கூறியுள் ளமை காண்க. பொழிதல்-தங்கல்; இதனை 'தனிமழை பொழியுந் தன் பரங் குன்றில்' [மதுரைக்கா - உசுக] என்றதனாலறிக. கதீர்ச் சுடர்விளக்கு-சந்திரனைப் போல் ஒளி வீசும் விளக்கு எனினுமாம். இது முதல் மூன்று செய்யுட்கள் முதற்பேய் கலிங்கநாட்டில் கண்ட தீ நியித்தந்தை யுணர்ந்தும். பா - பே:-*கறுத்த முகில்

உஉஉ. வார்முரசி நுந்துவறி தேயதிரு மாலோ
வந்திரவி லிந்திரவில் வானிலிடு மாலோ
*ஊர்மனையி லுமனெழு வோரியழு மாலோ
ஓமவெரி யீமவெரி +போல்கமழு மாலோ.

ப - ரை:—வார் முரசு - (தோல்) வாரால் பிணிக்கப்பட்ட முரசு வாத்தியங்கள், இருந்து - (அவை இருந்த விடத்தே) இருந்து, வந்தே - பயனின்றி, அதிரும் - (தமக்குத் தாமே) ஒலிக்கும், இர வில் - இராக் காலத்தில், இந்திர வில் - வான கில்லானது, வானில் வந்து இடும் - ஆகாயத்தில் வந்து தோன்றும், ஊர் மனையில் - ஊர் லுள்ள வீடுகளில், ஊமன் எழு - பேராந்தைகள் (வந்து) தோன்ற, ஓரி அழும் - நரிகள் ஊனையிடும், ஓமம் எரி-வேள்விக்குரிய நெருப்பு, ஈமம் எரி போல் - சுடலையில் எரியும் நெருப்புப் போல், கமழும் - (தீ நாற்றம்) வீசும்.

வி - ரை:—வார் முரசு-பெரிய முரசு எனினுமாம். முரசங்கள் அறைவா ரின்றித் தாமே முழங்குதலை 'பேரியும், இடியென முழங்குமா லிரட்ட லின் றியே' எனவும், இரவில் வானவில் தோன்றுதலை, 'விற்பக லின்றியே யிரவு லிண்டற, எற்பக வெறிந்துள தென்னத் தோன்றுமால்' [காட்சிப்-சுக, சசு] எனவும், கம்பர் கூறினமையானு முணர்க. பேராந்தைமன் ஒலித்தலும் நரிகள் ஊனையிடுதலும் தீநிமித்த மென்பதை, 'கீண்முக நரியின் தீவிளிச்

கூடும், சாவோர்ப் பயிருள் கூடையின் குாலும்' [மணிமே-௬, எச, எடு] என்
றதனால்திக. போர்ந்தைகள் சாவோரை யழைக்கு மென்பதும் இதுதான்
விளங்குகிறது. ஒளி வீசி நறுமணங் கமழும் வேன்வித் தீ தீங்கு நேருங்கால்,
புகைத்து முடை நாற்றம் வீசு மென்க. வார் முரசு - முற்கூறிய பொருளில்
மூன்றனுரையும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையும், பிற்கூறிய பொருளில்
உரிச்சொற் றொடருமாம். வறிது - குறிப்பு முற்றெச்சம்; இதுவுள்ள ஏதாரம்
அசை. பா-பே:- * ஓர்மனை, † போலெரியு மாலோ (௧௨)

௨௨௪. † பூவிரியு மாலைகள் பு லாஸ்கமழு மாலோ

பொன்செய்மணி மாலைபொளி போபொழியு மாலோ

ஓவியமே லாமுடல்வி யர்ப்பிவரு மாலோ

ஊறுபுனல் செங்குருதி நாறவரு மாலோ.

ப - ரை:-விரியும் பூ மாலைகள் - (மக்கள் சூடும்) மலர்ந்த
பூ மாலைகள், புலால் கமழும் - புலால் நாற்றம் வீசும், பொன்
செய் - பொன்னால் செய்யப்பட்ட, மணி மாலை - இரத்தின மாலை
களின், ஒளி போய் ஒழியும் - ஒளி முற்றும் அழியும், ஓவியம்
எலாம் - சித்திரங்கள் எல்லாம், உடல் வியர்ப்ப - (தமது) உடல்
வேர்க்கும்படி, வரும் - தோன்றும், ஊறு புனல் - (தடாகங்களில்)
சுரக்கும் நீர், செம் குருதி நாற வரும் - சிவந்த இரத்தம் போல்
தோன்றச் சுரக்கும்.

வி - ரை:-பூ மாலைகள் புலால் நாற்றம் வீசுதல் முதலியன தீய நிமித்
தங்களென்க. 'மைந்தர் சூடிய, கற்பக மாலைபும் புலவு காலுமால்' [காட்
சிப்-௪௪] எனவும், 'பூவின் மாலைபு லால்வெறி பூத்தலால்' [இராவணன்
வதை-௨௦] எனவுங் கூறினார் கம்பரும். ஓவியம் - மாடங்களிலுள்ள சுவர்
களில் வரைந்த சித்திரங்கள். 'குருதி நாற' என்பதற்குக் குருதி நாற்றம் வீசு
எனினுமாம். இம்மூன்று செய்யுட்களிலுமுள்ள ஆல், ஓ இரண்டும் அசை
கள். பா - பே:- † பூவியலு மாலைகள் (௧௩)

௨௨௫. எனவுரைமு டு த்தனை யென்கொல்வினை வென்றே
வினவுரைத னக்கெதிர்வி ளம்பினள் ணங்கே.

ப - ரை:-என - என்று, உரை முடித்து - (தன்) சொற்களை
(சொல்லி) முடித்து, அதனை வினவு என் கொல் - அதனால் நிகழ்வது
யாது, என்ற வினா உரை தனக்கு - என்று (அம்முதுபேய்) கேட்ட
தற்கு, அணங்கு - தேவியானவள், எதிர் விளம்பினள் - எதிர்சொல்
லத் தொடங்கினாள்.

வி - ரை:-கலிங்கத்தில் நிகழ்ந்த தீய நிமித்தங்களின் பயன் யாதோ
வென்று முதுபேய் கேட்கத் தேவி விடை கூறத் தொடங்கினாள். என-
செய்யா வென்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால் வினயெச்சம்; அதனை - உருபு
மயக்கம்; ஐகாரம் சாரியை எனினுமாம். கொல் - அசை நிலை. (௧௪)

௨௨௬. உங்கள் குறியும் வடகலிங்கத் துள்ள குறியு முமக்கழகே
நங்கள் கணிதப் பேய்கூறு நனவுங் கனவுஞ் சொல்லுவாம்.

ப - ரை:-உங்கள் குறியும்-உங்களுடைய குறிகளும், வடக்கு
கலிங்கத்து - வடக்கிலுள்ள கலிங்கநாட்டில், உள்ள குறியும்-நிகழ்ந்
துள்ள குறிகளும், உமக்கு அழகே - உங்களுக்குத் தக்கனவே

யாகும், நங்கள் கணிதம் பேய்-நமது சோதிடப் பேய்கள், கூறும்-
சொல்லிய, நனவும் - விழிப்பிற்கண்ட நிகழ்ச்சிகளையும், கனவும் -
கனவிற்கண்ட நிகழ்ச்சிகளையும், சொல்லுவாம் - (உங்களுக்கு)
சொல்லுவோம்.

வி - ரை:—உங்களுக்கு நல்ல நிமித்தங்கள் பல புலப்படுவதன்றி, நமது
சோதிடப் பேய்கள் சொன்னவற்றையும் கேளுங்களெனத் தேவி கூறின
னென்க. உங்கள் குறி என்றது - பேய்களினிடத்தில் நிழ்த்த குறிகளை;
அவற்றை உககம் தாழிசையிற் காண்க. வட கலிங்கம் - எழலுருபும் பயனு
முடன் தொக்க தொகை; உம்மைகள் நான்கும் எண்ணுப் பொருளில்
வந்தன. (கக)

உஉஉ. நிருபரணி வென்ற வக ளங்கன் மத
யாணைநிக ளங்கனொடு நிற்ப னவதற்
கொருபரணி யுண்டெனவு ரைத்தனவு
ரைப்படியு மக்கிதுகி டைக்கு மெனவே.

ப - ரை:—நிருபர் அணி - (பகை) வேந்தர்களின் படை
வகுப்பை, வென்ற அகலங்கன்-வெற்றிகொண்ட (முதற்குலோத்
துங்க) சோழனுடைய, மதம் யாணை-மதத்தைப் பொழியும் யாணை
கள், நிகளங்கனொடு-(கால்) விலங்குகளொடு, நிற்பன-(போருக்
குத் தயாராய்) நிற்பனவாகும், அதற்கு-அதனால், ஒரு பாணி-ஒரு
பரணிப்போர், உண்டு என-(உமக்கு) கிடைக்குமென்று, உரைத்
தன - (நம் சோதிடப் பேய்கள்) சொல்லின, உரைப்படி-(அவை
சொன்ன) சொல்லின்படி, உமக்கு இது கிடைக்கும்-உங்களுக்கு
இந்தப் பாணிப் போர் கிடைக்கும், என-என்று (தேவி) சொல்ல,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் மதயானைகள் போருக்குத் தயாராய்
நிற்பதால், பரணிப்போர் கிடைக்குமென நமது சோதிடப் பேய்கள் கூறின
வென்பதாம். மதயானை நிகளங்கனொடு நிற்பன என்றது கணிதப் பேய்களின்
கனவும், ஒரு பரணியுண்டென வுரைத்தன என்றது அவைகளின் கனவுமாம்.
பரணிப் போராவது—ஒராசன் ஆயிரம் யானைகளைப் போரில் வென்று வெற்றி
மாலை புனைதலாம். முதற் குலோத்துங்கன் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையே
யன்றி வேறு பல குதிரைகளையும், காலாட்களையும் கொண்டு குவிப்பதை
லால், உங்கள் பசி தணியுமாறு உங்களுக்கு நல்ல உணவு கிடைக்குமெனத்
தேவி பேய்களுக்குத் தோதுதல் மொழியுரைத்தன னென்க. பா - பே:—*மத
யானைகணி ணங்கனொடு நிற்பனவு. (கக)

உஉஅ. தடித்தனமெ னத்தலைத டித்தனமெ
னப்பலத னிப்பனைகு னிப்ப வெனவே
நடித்தனந டிப்பவலி யற்றனகொ
டிற்றையுந னைத்தனவு தட்டி னுடனே.

ப - ரை:—தடித்தனம் என - (உடல்) பூரித்தோம் எனவும்,
தலை தடித்தனம் என-தலை பருத்தோம் எனவும், தனி பல பனை-
தனிமையாகிய பல பனைமரங்கள், குனிப்ப என-நடிப்பன போல,
நடித்தன-(பேய்கள்) நடனம் புரிந்து, நடிப்ப-மேலும் நடனம்புரிய,
வலி அற்றன-வலிவு தொலைந்தனவாய், உதட்டின் உடன்-(தங்கள்)

உதடுகளையும், கொடிற்றையும்-(உட்புற) கன்னங்களையும், நனைத்தன-(தங்கள் வாயிலிருந்து சுரக்கும் நீரால்) நனைத்தன.

வி - ரை:—பேய்கள் தளர்ச்சி யடையுமளவுக் கூத்தாடின வென்பார், 'நடிப்ப வலியற்றன்' என்றார். கீண்டு மெலிந்த உருவமும் கரிய நிறமும் பற்றிப் பிணமாம் பேய்களுக்கு உவமை கூறப்பட்டன. [தா-ககடு] பரணிப் போரைக் கேட்ட வனாவில் பேய்களின் வாயில் நீர்சுரந்த தென்பார், 'உதட்டினுடனே கொடிற்றையு நனைத்தன' என்றார். பேய்க் கூத்தைத் துணங்கையென்ப. இதனை நுகும் தாழிசையிற் காண்க. தடித்தனம்-உடம்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. குனிப்ப வெனவே - என-உவமவுருபிடைச் சொல்; இதிலுள்ள ஏகாம் அசை; உதட்டினுடன்-உடன், எண்ணுப் பொருளில் வந்தது. நடித்தன, அற்றன்-முற்றெச்சங்கள். இதில் உவமையணியுள்ளமை காண்க. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் தேவி மொழிந்ததைக் கேட்டுப் பேய்கள் களிப்பெய்திக் கூத்தாடினமையை யுணர்த்தும். (கஎ)

உஉக. *விலக்குகவி லக்குகவி னைத்தனவெ
னக்கவிவி னைத்தனவி னைத்த நவிலா
அலக்குகவ ிலக்குகவ டிக்கடிசி
ரித்தனவ யர்த்தனப சித்த பசியே.

ப - ரை:—வினைத்தன - (பசியின் கொடுமையால் நீங்கள்) வினைத்த கலகத்தை, விலக்குக விலக்குக-முற்றும் தவிர்வீராக, என-என்று (பேய்கள் ஒன்றோடொன்று) சொல்லிக்கொண்டு, களிவினைத்தன - களிப்பையடைந்தன, இனைத்தன - மெலிந்தனவாகிய, விலா அலக்கு உக அலக்கு உக-(அவைகளின்) விலா வெலும்புக ளெல்லாம் முறிந்து போகும்படி, அடிக்கடி சிரித்தன—, பசித்த பசி - (தாம்) பசியை, அயர்த்தன- (அவை) மறந்தன.

வி - ரை:—'விலா அலக்கு உகச் சிரித்தன' என்றது-உணவு கிடைக்குமெனத் தேவி கூறியதைக் கேட்ட பேய்கள் அளவற்ற மகிழ்ச்சி யடைந்து பெருகை புரிந்தன வென்பதாம். 'விலவற்ச் சிரித்திட்டேனே' [திருமா-நச] என்றார் தொண்டாடிப்பொடி யாழ்வாரும். பா - பே :—* விலக்குக வினைத்தன, †அலக்குகவ டிக்கடிசி ரித்தன வயர்த்தனப சித்தபசி யற்ற பசியே. (கஅ)

உஉஃ. ஆடியிரைத் தெழுநகணங்க ளணங்கேயிக் கலிங்கக்கூழ்
கூடியிரைத் டுணுடொழியெங் கூடாரப் போதுமோ.

ப - ரை:—இரைத்து-பேரொலிசெய்து, ஆடி-கூத்தாடி, எழு கணங்கள்-(களிப்பால் துள்ளி) எழுந்த பேய்க் கூட்டங்கள், அணங்கே-தேவியே, கலிங்கம் இ கூழ்-கலிங்கப் போரில் கிடைக்கும் இந்த வுணவு, கூடி - (நாங்கள் எல்லோரும்) ஒன்று சேர்ந்து, இரைத்து - ஆரவாரஞ்செய்து, உண்டு -புசிக்க, ஒழி எம் கூடு - (பசியால்) அழியும் எங்கள் வயிறு, ஆர போதுமோ - நிரம்பப் போதுமோ, (என்று கேட்க),

வி - ரை :-கூழ்-உணவு; 'பகடுந டந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க' [நாலடி-உ] எனவும், 'கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழடை வியனகர்' [புறநா-எடு] எனவும் வருமாறு காண்க. கலிங்கம் இடவாகு பெயராய்க் கலிங்கப் போரையும், கூடு முதலாகுபெயராய் வயிறையு முணர்த்தின. போதுமோ - ஓகாரம் வினுவின்கண் வந்தது. பா - பே :—† உண்டொழியும். (கக)

உகக. போதும்போ தாதென*வே புடைப்படல மிடவேண்டா
ஒதஞ்சூழிலங்கைப்போர்க் கொட்டிரட்டி கலிங்கப்போர்.

ப - ரை :- போதும் போதாது என - (கலிங்கப் போரில் கிடைக்கும் உணவு) போதுமோ போதாதோ என்று, புடைப் படலம் இடவேண்டா - (என்) அருகிலிருந்து கேட்க வேண்டா, 'ஓதம் சூழ் - கடலால் சூழப்பட்ட, இலங்கை போர்க்கு - இலங்கையில் நடந்த (இராமாயண) போரையிட, கலிங்கம் போர் - கலிங்க நாட்டில் நிகழும் போரானது, ஒட்டிரட்டி-ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்கு அதிகமாகம்.

வி - ரை :- புடை-அருகு; 'பூதகணம் புடை நெருங்கும்' [பெரிய பு - திருவாரூர் - சக] என்றமை காண்க. புடைப்படல் - அருகில் பொருத்தல்; பெய்களின் தொந்தரவைப் பொறுக்க முடியாமையால், 'போதும் போதாதென வேண்டா' எனத் தேவி கடிந்து கூறினனென்க. புடை - பக்கமெனினுமாம். போரின் கொடுமையை விளக்குவோர், 'ராமரா வணரு மென்னவே' எனவும், 'இராவணன் படுபோர்க் களமெனக் கிடந்த லீந்தவெங் களத்திடை' எனவும், [வில்லிபா எம் போர்-க. கச-ம் போர்-உக௫] இராமாயணப் போரை உவமை கூறுதலுண்மையால், 'இலங்கைப் போர்க் கொட்டிரட்டி கலிங்கப் போர்' என்றார். போதும் போதாது-இவற்றில் ஐயப் பொருளை யுணர்த்தும் ஓகாரங்கள் விகாரத்தால் தொக்கன; படலம் - அம் சாரியை. ஒட்டிரட்டி-இது ஒற்றிரட்டி என்றதன் மரூஉ. பா-பே:-
* கீர் புறப்படலம்.

(உகக) அம்மை, அவனே யென்ன. (உகஉ) (பேய்கள்) பிறந்து கெட்டேம் (உகக) ஒழிப் போதும் (உகச) உய்ய மாட்டேம் (உக௫) தந்துவைத்தாய் (உக௬) பசிக்குகொன் நிலிலேம் (உக௭) ஒடப் பாராய் (உக௮) நெற்றி யற்றேம் (உக௯) இன்றே சாதும் (உஉ௦) என்ற, உரைசெய் போதத்து, அப்பேய் (உஉ௧) இறைஞ்சி, கேண்மோ (உஉ௨) கால வரும் (உஉ௩) போல்கமழும் (உஉ௪) நாற வரும் (உஉ௫) என் உரைமுடித்தது; அணங்கு (உஉ௬) சொல்லுவாம் (உஉ௭) கிடைக்குமென (உஉ௮) எதிர் விளம்பினன் (உஉ௯) (அதைக் கேட்ட பேய்கள்) நனைத்தன (உஉ௯) சிரித்தன, பசியயர்ந்தன (உ௩௦) (அதன் பின்பு) கணங்கள் போதுமோ (என்ன) (உ௩௧) (தேவி) வேண்டா, ஒட்டிரட்டி கலிங்கப் போர் (உ௩௨) (இனி) கேண்மின் என முடிக்க. (௨௦)

பேய்முறைப்பாடு முற்றிற்று

கௌ. அவதாரம்

அவதாரம் :- இதன் பொருள் பிறத்தலென்பதாம். இது தேவர்களின் பிறப்பையும் மக்களில் உயர்ந்தோர் பிறப்பையும் முணர்த்துவதோர் மரபு மொழியாம். திருமாலின் அவதாரமாகக் கருதப்படும் முதற் குலோத்துங்கன் பிறப்பு, வளர்ப்பு, நூல்கற்றல், படை பயிற்றல், முடி புனைதல் முதலியவற்றைக் காளி கூளிக் குக்கூறி வருகையில், கலிங்க நாட்டிலிருந்து விரைந்தோடி வந்ததோர் பேய், அங்கு நிகழும் போரினைத் தேவிக் குரைக்க, அதைக் கேட்ட . .

மற்றப் பேய்கள் பெருமகிழ்ச்சி பெய்திக் கூத்தாடின வென்னுஞ் செய்தி இதில் கூறப்படும்.

உருஉ. அன்றிலங்கை பொருதழித்த வவனேயப்

பாரதப்போர் முடித்துப் பின்னை

வென்றிலங்கு கதிராழி விசயதரன்

எனவுதித்தான் விளம்பக் கேண்மின்.

ப - ரை :--அன்று-முன்பொருகாலத்தில், இலங்கை பொருது-இலங்கையில் (கொடியவர்களாகிய இராவணன் முதலிய அரக்கர்களுடன்) போர்புரிந்து, அழித்த-(அந்த இலங்கையையும் அரக்கர்களையும்) நாசம் செய்த, அவனே-(இராமனாகிய) அந்தத் திருமாலே, அ பாரதம் போர் முடித்து-அந்தப் பாரதப் போரையும் நிறைவேற்றி, பின்னை - (அதன்) பின்பு, வென்று - (தன் பகைவரை) வென்று, இலங்கு - விளங்குகின்ற, கதிர் ஆழி-ஒளியை விசும் சக்கராயுதத்தையுடைய, விசயதரன் என-விசயதரன் என்னும் முதற்குலோத்துங்க சோழனாக, உதித்தான்-(இவ்வகத்தில்) பிறந்தான், விளம்ப-(அவன் வரலாற்றை) சொல்ல, கேண்மின்-(பேய்களே) கேளுங்கள்.

வி - ரை :--இராமராவனாகவும் கண்ணனாகவும் அவதரித்த திருமாலே முதற்குலோத்துங்கனாய்த் தோன்றின நென்பதாம். [தா-கஅச] அரக்கர்கள் திருமாலின் அமிச முடையவராதலால், இவ்வாறு கூறினர். இதனை, 'திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலேக் கண்டேனே யென்னும்' [திருவாய்-ச-ச-அ] எனப் பெரியார் பணித்தமையானும், 'மாயோனனார், வரைசால் சிறப்பின் புழசால் மாய்', [புறநா-இள] எனவும், 'மன்னன் வளவன் மதிற் புலார் வாழ்வேந்தன், பொன்னார் தகிரிப் பொருபடையான் என்பரால்' [தில்ப-கள-உள்ளி-உ] எனவும், 'பூமாத கேள்வன் புகழ்த்தஞ்சை வானன்' [தஞ்சைவா-க] எனவும், தமிழறிஞர் 'கூறியுள்ளமையானுமுணர்க. திருமால் தியவரைக் கழிந்து நிலமான் னுன்பர் துடைத்தமை கருதி, 'பாரதப் போர் முடித்து' என்றார். பாரதப் போர்-இதில் இறந்தது தழுவிய எச்சவுண்மை விராத்தால் தொக்கது. அவனை-ஏகாரம் பிரிநிலை; அப்பாரதம் - அகரம் பண்டறி சுட்டு; கேண்மின் - எவற் பன்மை வினைமுற்று. இதுமுதல் முதற் துலோத்துங்கன் பிறப்பு, வளர்ப்பு, வெற்றிமேம்பாடு முதலியவற்றைத் தேவி பேய்களுக்குணர்த்தத் தொடங்கினாளுக்க. இது முதல் மூன்று செய்யுட்கள் திருமாலே முதல் துலோத்துங்கனாய்த் தோன்றினன் என்பதை யுணர்த்தும். (க)

உருஉ. தேவரெலாங் குறையிரப்பத் தேவகிதன்

திருவயிற்றில் வசுதே வற்கு

முவுலகுந் தொழநெடுமான் முன்னொருநாள்

அவதாரஞ் செய்த பின்னை.

ப - ரை :--முன் ஒரு நாள் - முன்பு ஒரு காலத்தில், தேவர் எல்லாம் - தேவர்கள் எல்லோரும், குறை இரப்ப - (தங்கள்) குறைகளைச் சொல்லி வேண்டுகலால், நெடுமால் - (யாவரினும்) சிறந்த திருமால், மூ உலகும் - மூன்றுலகத்தி னுள்ளவர்களும், தொழ - (தன்னை) வணங்கும்படி, தேவகி தன் திருவயிற்றில் - தேவகியி

னுடைய அழகிய வயிற்றில், வசுதேவன் கு - வசுதேவனென் னும் மன்னனுக்கு, அவதாரம் செய்த பின்னை - (மகனாக) பிறந்த பின்பு,

வி - ரை :—தேவர்களின் வேண்டி கோளுக்கினங்கித் திருமால் பண்ணனாகத் தோன்றி நிற்பதாம். உலகத்தைப் பெல்லாச் தன்னகத் தடக்கிய திருமால்த் தேவகி தன் வயிற்றில் தாங்கினமையால், அவன் வயிற்றை, 'திரு வயிறு' என்றார். 'ஓசரிய பேருலகம் பேருலகத் துற்றபல ஷுபீர்கள் யாவும், தீதறவின் னகட்டினிடை யொடுக்கியசீர் வேங்கடவா, மாதரார் தேவகிதன் வயிற்றெவ்வா றடக்கினையால்' [திருவேல் - செய் - கோவை - ௧௪] என்றமை காண்க. மூவுலகும் - உம்மை முற்றுப் பொருளது. (உ)

உ௧௪. இருண்முழுது மதற்றும்விது குலத்தோன் றேவி இகல்லிளங்கு தபனகுலத் திராச ராசன் அருடிருவின் றிருவயிற்றில் வந்து தோன்றி ஆவிலயி னாவதரித்தா னாவனோ மீன.

ப - ரை :—ஆல் இலையின் அவதரித்தான் - ஆவிலையில் (பள்ளி கொள்ள) தோன்றினவனாகிய, அவனே - அந்தக் கண்ண பிரானே, மீன - மீண்டும், இருன் முழுது - (உலகத்திலுள்ள) இருள் எல்லா வற்றையும், அகற்றும் - நீக்கும், விது குலத்தோன் தேவி - சங்கிர குலத்தரசனாகிய இராச ராசனுக்கு மனைவியும், இகல் லிளங்கும் - வெற்றியால் கிளங்கும், தபனன் குலத்து - சூரிய குலத்திற் பிறந்த, இராச ராசன் - அரக்கராகனாகிய கங்கைகொண்ட சோழனுடைய, அருள் - அருளைப் பெற்ற, திருவின் - திருமகள் போன்ற (அவன் மகனாகிய) அம்மங்கைதேவியின், திரு வயிற்றின் - அழகிய வயிற் றில், வந்து தோன்றி - (மகனாக) வந்து பிறந்து,

வி - ரை :—உ௧௨. உ௧௪-ம் தாழிசைகளில், ஆசிரியர் திருமாலே முதற் குலோத்தங்கனெனக் கூறி, இதில் அவன் பெற்றோரை யுணர்த்தினார். விது குலத்தோன் - இவன் சங்கிரகுலத்தைச் சார்ந்த சளுக்கிய மரபினனாகிய இராச ராசன் என்பவன். இவனை இராசராச நேந்திரன் எனவும் இயம்புவர். தேவி - இவன் மனைவியாகிய அம்மங்கைதேவி என்பவன். தபனகுலத் திராச ராசன் - இவன் சூரியகுலத் தோன்றலாகிய முதல் இராசேந்திரசோழன் என் பவன். இவனைக் கங்கைகொண்ட சோழன் எனவும் விளம்புவர். அருள்திரு- கங்கைகொண்ட சோழன் மகன். இதுவும் அம்மங்கைதேவியைப்பைக் குறிக்கும், சளுக்கிய வேந்தனாகிய இராசராசன் மனைவியும் சூரியகுலத் தரசனாகிய கங்கை கொண்ட சோழன் மகனாகிய அம்மங்கை தேவி வயிற்றில் முதற்குலோத் தங்குங் பிறந்த தன் என்பதாம். இனி இவன் பிறப்பின் வாலாற்றைக் கவனிப்பாம்.

முதலிராச ராசன் [தா - உ௦௧] தன் புதல்வனாகிய முதலிராசேந்திர சோழனை வேங்குகாட்டிச் சீமேல் பட்டையெடுத்துச் செல்லுமாறு பணித்தான். அவன் அவ்வாறு சென்ற காலே, கீழைச் சளுக்கிய வேந்தனாகிய விமலாதித்தனை என்பவன் வேங்கி காட்டை யாண்டு வந்தான். இராசேந்திரன் விமலாதித்தனை வென்று அவன் காட்டைத் தனக்குரிமை யாக்கிக் கொண்ட தன்றி, அவனை யுஞ் சிறைப்பிடித்துச் சோழகாட்டை யடைந்தான். சிலலாண்டு சென்ற பின், முதலிராச ராசன் விமலாதித்தனைச் சிறைவீடு செய்து தன் மகன் குந்த வைவை அம்மன்னவனுக்கு மணமியற்றித் தந்ததன்றி, அவன் நாட்டையும்க

அவனுக்கு வழங்கினான். விமலாதித்தன் கி.பி. 30௧௫ முதல் ௧0௨௨ வரை ஆட்சி புரிந்து வந்தான். அவன் உயிர் துறந்த பின், அவன் புதல்வனாகிய இராசராசன் என்பவன் மணிமுடி புனைந்து கொண்டான். பின்பு இராசேந்திரன் தன்னுடன் பிறந்தான் புதல்வனாகிய அம்மன்னவனுக்குத் தன் மகன் அம்மங்கை தேவியைக் கடிமனை மியற்றினான். இவ்விருவரும் வேங்கிநாட்டில் உயிரும் உடலும் போல் வாழ்ந்து வந்தனர். சில்லாண்டு கழிந்தபின் அம்மங்கை தேவி கருவுற்றாள். பின்பு அவன் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலுள்ள தன் தாய் வீட்டை யனுகி அங்கே கி. பி. ௧0௪௩-ம் ஆண்டில் முதற் குலோத்துங்கனைப் பயந்தான். இவன் * தந்தையாகிய இராசராச நரேந்திரன் கி. பி. ௧0௪௨-ம் ஆண்டில் விண்ணுலகெய்தினான். [மு. கு. சோ-பக்-௧௪, ௧௭] குலோத்துங்க மன்னனுக்குக் குந்தவை என்னும் ஓர் உடன் பிறந்தாளும் எழுவர் மக்களு மிருந்தனர். இவன் சைவ சமயத்தில் பற்றுடையவன். ஆயினும், என்ன மதத்தினர்க்குத் தீங்கியற்றியவன் அல்லன். இவன் வைணவ மதாசாரியராகிய ஸ்ரீராமாநுஜாசாரியார் இடத்தில் மட்டும் சிறிது குற்ற மியற்றினான். இவன் கி. பி. ௧0௭0 முதல் ௧௧௧௮ வரை ஆட்சி புரிந்தான். [சோழவமி - பக் - 29 - 33].

திருமால் ஆலையில் அவதரித்தமை:—உலகமெல்லாம் பெருவெள்ளத் தால் அழியும் ஊழியின் முடிவில், திருமால் உலகங்களுக்கும் உலகத்திலுள்ள உயிர்களையும் காக்கக் கருதி, அவற்றை யெல்லாம் தம் வயிற்றிலடக்கி அந்நீர்ப் பெருக்கில் ஓராலிலையின்மேல் இளங் குழந்தையாய்க் கணவனார்த்தருள்வா ரென்பதாம். ‘ஆலமா மாத்தி னிலைமேலொரு பாலகனும், ஞாலமேழு முண்டான்.’ [அமலன் - ௭] எனப் பெரியார் பணித்தமை காண்க. ‘ஆலிலையின் திருவயிற்’ என்றியைத்துப் பொருள் கோடலுமாம். (க)

உ௨௩. வந்தருளி யவதராஞ் செய்த லுமே
* மண்ணுலகு மறைக னான்கும்
அந்தரநீங் கினவென்ன வந்தர துந்
துமிழங்கி யெழுந்த தாக்கே.

ப - ரை:—வந்தருளி - (அவ்வாறு பூமியில்) வந்து, அவதாரம் செய்தலும் - (திருமால் முதற் குலோத்துங்கனாக) பிறந்தவளவில், மண் உலகும் - பூலோகத்திலுள்ளவர்களும், நான்கு மறைகளும் - நான்கு வேதங்களும், அந்தரம் நீங்கின என்ன - கேட்டிளினன்று நீங்கினரென்று, அந்தரம் - தேவலோகத்தில், துந்தாமி - துந்தாமி யென்னும் வாத்தியம், முழங்கி எழுந்தது - ஒலித்தெழுந்தது.

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் பிறந்ததும், தேவர்கள் துந்தாமி வாத்தியம் முழக்கின ரென்பதாம். மண்ணுலகத்தார்க்கு வருங்கேடாவது - அவர்கள் பசி, பிணி, பகையால் துன்புறல்; நான்மறைகளுக்கு வருங்கேடாவது - அவைகளே ஒதுவாரின்றித் தலிர் தல்; முதற் குலோத்துங்கன் பிறத்தலால் இவ் விருவகைத் துன்பங்களு மொழிந்தன வென்பதாம். மண்ணுலகே யன்றி விண்ணுலகும் களிப்படைந்தமை தோன்ற, ‘அந்தர துந்தாமி முழங்கி யெழுந்தது’ என்றார். துந்தாமி - தேவர்கள் களிப்பால் முழக்கும் ஒருவகை மங் பல வாத்தி

† இம்மணம் கி. பி. ௧00௬-ல் நிகழ்ந்ததாம். விமலாதித்தன் கி. பி. ௧0௧௧ முதல் ௧0௨௨ வரை ஆட்சிபுரிந்தன நென்னவு கூறுப. [H. I. S. I. பக்-௫௬, ௬௭]

* இவன் கி. பி. ௧0௪௩-ல் உயிர் துறந்தன நென்னவு மொழிப. [H. I. S. I. பக் - ௬௩, ௮].

யம்; இது அனுக்ரண சத்தத்தாற் பிறந்த பெயரென்ப. அனுக்ரண சத்தமா வது - இங்கே தும் தும் என்னுமோசை. உலகும் என்பதிலுள்ள உம்மை எண்ணுப் பொருளிலும் நான்கும் என்பதிலுள்ள உம்மை எண்ணுப் பொரு ளோடு முற்றுப் பொருளிலும் வந்தன. ஆங்கே, ஆங்கு-எ-இரண்டும் அசை நிலைகள். (உகக) செய்த பின்னை (உகச) அவனே மீள, வந்து தோன்றி (உகடு) அவதாரஞ் செய்தலும், முழுங்கி யெழுந்தது எனக் கூட்டுக. பா - பே:-*மண் முழுதும், †அகிர்த்த தாங்கே (ச)

உகச. அலர்மழைபோன் மழைபொழிய வதுகண்டு

கங்கைகொண்ட சோழன் றேவி

குலமகடன் குலமகனைக் கோகனத

மலர்க்கையா னெடுத்துக் கொண்டே

ப - ரை:—மழை-மழையானது, அலர் மழை போல் பொழிய- மலர் மழை போல் பொழிய, கங்கைகொண்ட சோழன் தேவி - கங்கைகொண்ட சோழனுக்கு மனைவியானவள், அது கண்டு-அந்த நன்னிமித்தத்தைப் பார்த்து, குலம் மகள் தன்-(தன்) சிறந்த புதல்வி யாகிய அம்மங்கை தேவியினுடைய, குலம் மகனை - சிறந்த புதல்வ னாகிய முதற் குலோத்துங்கனை, கோகனதம் மலர் - தாமரை மலர் போன்ற, கையான் எடுத்துக் கொண்டு——.

வி - ரை:—இவ்விரு தாழிசைகளிலுங் கூறிய நன்னிமித்தங்களுக் கேற்ப, 'நான்மறைய, நிலங்கி ளாந்தகான் தளிர்ந்தவா னலர்மழை ளிறைந்த, அலர்ந்த தந்தர துந்தமி' [அரிசமய - பராங்குச - உக] என்றார் கீழையூர் - சடகோப தாசரவர்களும். கோகனதம் - சக்கரவாளப் பறவைகளைக் களிப்பிப்பது; கோக - சக்கரவாளம்; நதம் - களிப்பிப்பது. (இ)

உகௌ. * அவனிபர்க்குப் புரந்தரன மடையாளம்

அவயவத்தி னடையே நோக்கி

இவனெமக்கு மகனாகி யிரவிசுலம்

‡ பாரிக்கத் தருவ னென்றே.

ப - ரை:—அவனிபர்க்கு - அரசர்களுக்கு, புரந்தரன் ஆம் - இந்திரன் (போல் சிறந்த அரசன்) ஆகும், அவயவத்தின் அடையா ளம்-(அக்குழந்தையின்) அவயவங்களின் அடையாளங்களை, அடை யே நோக்கி - முற்றும் பார்த்து, இவன்-இந்தக் குழந்தை, எமக்கு மகன் ஆகி - எங்களுக்கு மகனாய், இரவி சுலம் - சூரிய சூலத்தை, பாரிக்க தருவன் என்று - வளர்க்கத் தக்கவன் ஆவானென்று,

வி - ரை:—அவனிபர் - இராசர்; புரந்தரன் - இந்திரன்; 'அவனிபர்க் குப் புரந்தரன்' இராசேந்திரன் என்பதாம். முதற்குலோத்துங்கனுக்கு இரா சேந்திரன் என்னும் பெயருண்மையால், இவ்வாறு கூறினார். சாமுத்திரிகா லட்சணத்திற்கேற்ப, அவன் நெற்றி, கை, கால் முதலிய வறுப்புக்கள் அமைந்தி ருந்தன வென்பார், 'அவயத்தி னடையாளம்' என்றார். கங்கைகொண்ட சோழன் சூரியசூலத் தாசனாகையாலும் அவன் மைந்தர்கட்குப் புத்திரப்பேறின் மையாலும், அவன் மனைவி தன் மகன் வயிற்றுப் புதல்வனாகிய குலோத்துங்க னைத் தன் கையிலேந்தி 'இவனெமக்குபாரிக்கத் தருவன், எனக் களிப் பெய்தினளென்க. புரந்தரன் - பகைவர் நகரங்களை அழிப்பவன்; மகன் - இளம்பருவ முடையவன்; 'மகவுந் குழவு மிளமைப் பொருள்' [தொல்கா - சொல் - ௩௦௮] என்றமை காண்க.

முதற் குலோத்துங்கன் வேங்கி நாட்டை யாண்டபோது விஷ்ணுவரீத்த னன் என்னும் பேர் பெற்றிருந்தான் ; பின்பு இராசேந்திரன் என்னும் பேரை எய்தினான். இவன் சோனாட்டின் அரசகட்டிலி லமர்ந்த ஐந்தாண்டுகட்குப் பின், அதாயது, கி. பி. ௧௦௭௫-ம் ஆண்டு முதல் இவன் முதற்குலோத் துங்கன் என்னும் பேரைப் பூண்டான். அது முதல் அப்பேரே இவனுக்கு நிலைபெறுவதாயிற்று [மு. கு. சோ - பக் - ௩௦]. பா - பே:—*அவனிபர்க் குப் புத்திரனும், †அடைய, ‡பாலித்க் (௬)

௨௩௮. திங்களினி ளங்குமுவி செம்மலிவ னென்றுஞ் செய்யபரி திக்குமுவி யையயிவ னென்றுந் தங்களின்ம கிழந்திருகு லத்தரசர் தாமுந் தனித்தனியு வப்பதொர்த வப்பயனு மொத்தே.

ப-ரை:—செம்மல் இவன்-செம்மையாகிய குணங்களையுடைய இந்தக் குழந்தை, திங்களின் - சந்திர வமிசத்தில் பிறந்த, இளம் குழவி என்றும்-இளங்குழந்தை யென்றுசொல்லியும், ஐயன் இவன்-உயர்ந்தோனாகிய இந்தக் குழந்தை, செய்ய பரிதி - சிவந்த சூரிய வமிசத்திற் பிறந்த, குழவி என்றும் - குழந்தை என்று சொல்லியும், இரு குலத்து அரசர் தாமும் - (சூரிய குலம், சந்திர குலமென்னும்) இரண்டு குலத்தரசர்களும், தனி தனி——, தங்களில் மகிழ்ந்து - தமக்குள் களிப்படைந்து, உவப்பது - களிப்புத் தருவதாகிய, ஓர் தவம் - ஒப்பற்ற தவத்தின், பயனும் ஒத்து - பயனையும் போன்று,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் தந்தை சந்திர வமிசத்தினனாதலால். அதனை முற்கூறினர் [தா - ௨௩௬]. 'எழுபிறப்புந் தியமை தீண்டா பழி பிறவா, பண்புடை மக்கட் பெறின' [திருக்கு - ௬௨] என்பவாகலின், 'தவப் பயனு மொத்து' என்றார். திங்கள், பரிதி - இவ்விரண்டும் ஆகுபெயர்களாய்க் குலத்தை யுணர்த்தின. (௭)

௨௩௯. சினப்புலிவ ளர்ப்பதொர்கி றுப்புலியு மொத்தே திசைக்களிற ணைப்பதொர்த னிக்களிறு மொத்தே அனைத்தறமு மொக்கவடி வைக்கவடி வைத்தே அறத்தொடு*ம றத்துறைந டக்கநடை கற்றே.

ப - ரை:—சினம் புலி-கோபத்தையுடைய புலியானது, வளர்ப் பது - வளர்ப்பதாகிய, ஓர் சிறு புலியும் ஒத்து-ஒப்பற்ற புலிக்குட் டியைப் போலவும், திசை களிறு-திக்கு யானையானது, அனைப்பது-தழுவி வளர்ப்பதாகிய, ஓர் தனி (சிறு) களிறும் ஒத்து - மிகவும் ஒப்பற்ற யானையின் ஆண் கன்றைப் போலவும், அறம் அனைத்தும்-தருமங்களெல்லாம், ஒக்க அடி வைக்க-(தன்னோடு) ஒன்றாக (தம்) பாதங்களை எடுத்து வைக்கும்படி, அடி வைத்து-(முதற் குலோத் துங்கன் தன்) பாதங்களை எடுத்து வைத்து, அறத்தொடு-(அந்த) தருமங்களும், மறம் துறை-வீரச் செயல்களின் வகைகளும், நடக்க-நடைபெறும்படி, நடை கற்று-(அவன்) நடத்தலைப் பயின்று,

வி - ரை:—வீரத்திற்குப் புலிக் குட்டியும் கம்பீரத் தோற்றத்திற்கு யானைக் கன்றும் முதற் குலோத்துங்கனுக் குவமையாம். 'அனைத்தறமும்.....

நடைகற்று' என்றதனால், அரசர்களுக்குரிய செங்கோல் முறையும் பராக்கிரமச் செயல்களும் இவனால் உயர்வடைபெறும்பதாம். சிறு என்பதைக் களிறுக்குக் கூட்டுக. ஏகாரம் நான்கும் சுற்றகை. இச்செய்யுளில் உவமையாணிப்பள்ளமை காண்க. பா - பே :—*மனுத் துறை. (அ)

உச0. பண்டுவுசு தேவன்மக னாகிரில் மாதின்

*படர்க்கையு மாயனிவ னென்றுதெளி வெய்தத்
தண்டிதனு வாள்பணில் நேமியெனு நாமத்
தன்படைக ளானதிரு வைம்படைத ரித்தே.

ப - ரை :—பண்டு-முன்பு, வசுதேவன் மகன் ஆகி-வசுதேவனுக்கு மகனாகப் பிறந்து, நிலம் மாதின்-பூமி தேவியின், படர்க்கையு-துன்பங்களைப் போக்கும், மாயன் - திருமாலாகிய கண்ணபிரான், இவன் என்று-இந்த முதற் குலோத்துங்கனே யென்று, தெளிவு எய்த-(யாவரும்) தெளிவடையும்படி, தண்டு-தடிபுழி, தனு-வில்லும், வாள்-வாளாயுதமும், பணிவம்-சங்கும், நேமி என்னும்-சக்கராயுதமுமென்னும், நாமம்-பெயரையுடைய, தன் படைகள் ஆன-தன்னுடைய ஆயுதங்களாகிய, திரு ஐம்படை தரித்து-அழகிய ஐம்படைத் தாலியை யணிந்து,

வி - ரை :—முதற்குலோத்துங்கன் ஐம்படைத்தாலி யணிந்தன னென்பதாம். வசுதேவனுக்கு மகனென்றது-கண்ணபிரான்; 'பூபாரத் தீர்க்கப் புரிந்தாய் புயல்வண்ண' [வில்லிபார-கிருட்டிணன் தாது-கச] என்றபடி, முன்பு கண்ணன் நிலமகன் துயரைப் போக்கினது போல் இவனும் அவன் துயரைப் போக்குவா னென்பார், 'படர்க்கையு மாயனிவன்' என்றார். ஐம்படைத் தாலியாவது:-திருமாவின் சங்கு, சக்கரம், கதை, வான், வில் என்னும் ஐந்து படையகரின் வடிவங்களைப் பொன்னாற்செய்து குழந்தைகளின் கழுத்திலணியும் ஒருவகை ஆபரணமாம். இவ்வாறு அணிதல் பண்டைய வழக்கமாம். காத்தற்கடவுளாகிய திருமாவின் ஆயுதங்கள் பேய் முதலியவற்றை யணுகவிடாமல் குழந்தைகளை இனிது காக்குமென்ப. ஐம்படைத் தாலியை இனங்குழந்தைகளுக் கணிதல், 'தாலி யைம்படைத் தழுவு மார்பிடை' [கம்பரா-நாட்டுப்-பு] எனவும், 'அழகிய வைம்படையு மாரமுக் கொண்டு' [பெரியாழ்-க-ந-பு] எனவும், 'ஐம்படைச் சதங்கை சாத்தி' [பெரியபு-தடுத்தாட்-ச] எனவும், 'அமளித் தஞ்சு மைம்படைத் தாலி.....புதல்வர்' [மணிமே-எ-பு] எனவும் சான்றோர் கூறியவற்றாலறிக. பஞ்சாயுதங்ளில் சக்கரத்தைச் சுதர்சனம் எனவும், சங்கைப் பாதிச் சன்னியம் எனவும், வில்லைச் சார்ங்கம் எனவும், வாளை நரீந்தகம் எனவும், கதையைக் கௌமோதகம் யெனவும் வழங்குவர். பா - பே :—*பாங்கடியும். (க)

உசக. தாயர்தரு பான்முலைச ரக்கவரு நாளே

தானுமுல சுத்தவர்த மக்கருள்ச ரந்தே

*தாயமனு வஞ்சருதி யும்பொருள்வி ளங்கிச்

சொற்கடெரி யத்தனது சொற்கடெரி வித்தே.

ப - ரை :—தாயர் தரு-தாய்மார் தருகின்ற, முலை பால்-கொங்கைகளிலிருந்து வரும் பாலானது, சுரக்க-(மிகுதியாய்) பெருக, வரும் நாள்-(அதனைப் பருகி) வரும் இளம் பருவத்திலேயே, தானும்-முதற் குலோத்துங்கனும், உலகத்தவர் தமக்கு-உலகத்தி

னுள்ளவர்களுக்கு, அருள் சுரந்து-கருணை சொரிந்து, தூய மனுவும்-பரிசுத்தமாகிய மனுவதர்ம சாத்திரத்திலும், சுருதியும்-வேதங்களிலுமுள்ள, சொற்கள் பொருள்-சொற்களின் பொருள்கள், விளங்கி தெரிய-விளங்கித் தோன்றும்படி, தனது சொற்கள்-தனது (மழலை) சொற்களால், தெரிவித்து-(அவைகளை) உணர்த்தி,

வி - ரை :—மனு நீதியும் வேதங்களும் முதற் குலோத்துங்கனால் சிறப்பெய்து மென்றவாரும். 'வினையும் பயிர் முனையில் தெரியும்' என்றபடி இனமையிலேயே அருளுக்குரிய குறிகள் அவன்பால் திகழ்ந்தன வென்பார்; 'தாயர் தரு.....அருள் சுரந்து என்றார். 'தாயர்' என்றது இங்குச் செவிலித் தாய்மாரை. ஆட்டுவான், ஊட்டுவான், ஒலுத்துவான், நொடி பயிற்றுவான், கைத்தாய் என்னும் ஐவகைத் தாய்மாராலும் [சீவகசி-கசக உரை] முதற் குலோத்துங்கன் பாலூட்டிப் பாராட்டப் பட்டுவந்தா னென்னுமாம். பா - பே :—ஐ தூய மறையும். (க0)

உசஉ. திருமார்பின் மலர்மடந்தை திருக்கழுத்தின்
மங்கலநா னென்ன முந்தாற்
பெருமார்பின் வந்தொளிரப் பிறப்பிரண்டா
வதுபிறந்து சிறந்த பின்னர்.

ப - ரை :—திரு மார்பின்-(திருமாலின்) அழகிய (வல) மார்பினுள்ள, மலர் மடந்தை-செந்தாரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளின், திரு கழுத்தின்-அழகிய கழுத்திலிருக்கும், மங்கலம் நாண் என்ன-தாலிக் கயிறு போல, பெரு மார்பின் - (முதற் குலோத்துங்கனுடைய) அகன்ற மார்பில், முந்நூல் வந்து ஒளிர்-முப்புரி நூல் வந்து விளங்கும்படி, இரண்டாவது பிறப்பு பிறந்து—, சிறந்த பின்னர் - மேன்மையடைந்த பின்பு,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் பூணூல் அணிந்தன னென்பதாம். 'பூவிற்குத் தாமரையே' [திருவன்-மா-கசு] எனவும், 'பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே' [நால்வர்கா-மா-ச0] எனவும் ஆற்றோர் கூறியுள்ளமையால், 'மலர்' என்றது இங்கு எல்லா மலர்களிலுஞ் சிறந்த செந்தாமரையைக் குறித்தது. மலர்மகளின் கழுத்திலுள்ள மங்கல நாண் அழிவின்றிச் சிறந்து விளங்குதல்போல், இவன் பூணூலுஞ் சிறந்து விளங்கல் வேண்டி அந்த மங்கலநாளை உவமை கூறினார். தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறக்கும் முதற் பிறப்புடன் பூணூல் பூணூதல் இரண்டாவது பிறப்பாகக் கருதப்படுதலால், 'பிறப்பிரண்டா வது பிறந்து' என்றார். இதனால் பூணூலணியும் வேதியர், கூத்திரியர், வைசியர் என்னும் இவர்களை துவிஜான் என வழங்குவர். [தா-ருக0] மலர் மடந்தை - எழனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை; என்ன - உவம உருபிடைச்சொல். இச்செய்யுள் உவமைபணியாம். (கக)

உசக. போதங்கொண் மாணுருவாய்ப் புவியிரந்த

அஞ்ஞான்று புகன்று *சென்ற
வேதங்க ணன்கிணையும் வேதியர்பால்
கேட்டருளி மீண்டு கற்றே.

ப - ரை :—போதம் கொள்-ஞானமமைந்த, மாண் உரு ஆய் - பிரமசாரி வடிவமாய், புவி - (மூன்றடி) நிலத்தை, இரந்த - (திருமால் மாவலியி னிடமிருந்து) யாசித்துப் பெற்ற, அ ஞான்று - அக்

காலத்தில், புகன்று சென்ற - சொல்லிச் சென்ற, வேதங்கள் நான்கினையும் - நான்கு வேதங்களையும், வேதியர் பால் - பிராமணர்க்கிடத்தில், கேட்டருளி - (பாடம் சொல்ல) கேட்டு, மீண்டு கற்று - மறுபடியும் (அவ் வேதங்களை) கற்று,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் வேதங்களைப் பயின்றான் என்பதாம். 'அஞ்ஞான்று புகன்று சென்ற வேதங்கள்' என்றமைக் கேற்ப, 'மூப்புரி தூலினன் முஞ்சியன் விநீசை, கற்பநோர் நாவன்' [கம்பரா-வேள்வி-உஉ] என்றார் கம்பரும். மாணி - பிரமசாரி; 'மறையோன்பின் மாணியாப்' [சிலப்-க-உக] என்றமை காண்க. இஃதிற்கே மாண் என்கின்றது.

நிருமால் புவியிழந்த வாலாறு:—மாவலி யென்பான் தேவேந்திரன் பதவியைக் கைக்கொள்ளக் கருதி வேள்வியொன் றியற்றினன். அதுகாலை இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி, நிருமால் வாமனனும் மாவலி பால் சென்று மூவடிமண் இரந்து ஓரடியால் மண்ணுலகையும் மற்றோரடியால் விண்ணுலகையும் அளந்து மூன்றாம் அடியை அவன் தலையில் வைத்து அழுத்தி அவனைப் பாதாளத்திற் கிறைவு ணுக்கினன் என்பதாம். 'தவமலி மாவலி தலையணி தாளினில், அவனியை யெவ்வண மளந்தனை யறைகுதி, உவமையில் வேங்கட வோங்கலி னுறைகுவோம்' [திருவேங்-செ - கோ-சஅ] என்றமை காண்க. பா - பே:— *கொண்ட (கஉ)

உசசு. நிறைவாழ்வைப் பெறனமக்கு மணித்தென்று
நிலப்பாவை களிப்ப விந்தத்
துறைவானைப் புயத்திருத்தி யுடைவானைத்
திருவரையி னொளிர வைத்தே.

ப - ரை:—நிலம் பாவை - பூமி தேவி, நிறை வாழ்வை - (ஒரு ஷிகக் குறைவுமில்லாத) நிறைந்த வாழ்வை, பெறல் - அடைதல், நமக்கும் அணிந்து - நமக்கும் (காலம்) அருகிலிருக்கிறது, என்று களிப்ப - என்று கினைத்து மகிழ்ச்சி யடையும்படி, விந்தத்து உறைவானை - ஷிந்த மலையில் வசிப்பவளாகிய வீரமகளை, புயத்து இருத்தி- (தன்) தோளில் வைத்து, உடைவானை - உடையிலணியும் வாளாயுதத்தை, திரு அரையின் - அழகிய இடுப்பில், ஒளிர வைத்து - விளங்கும்படி அணிந்து,

வி - ரை:—இவன் படைக்கலம் பயின்ற பின், அறத்தைக் காத்து மறத்தைக் கடித்து தன் பொறை தவிர்ப்பானெனக் கருதி நிலப்பாவை களித்தன னென்க. 'விந்தத் துறைவானைப் புயத்திருத்தி' என்றதனால், இவன் கிறந்த வீரனென்பது விளங்கும். நமக்கும் - ஷ்ணைய உயிர்கட்டே யன்றி நமக்கும் என்னும் பொருள் பயந்து கிற்றலால், இதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழுவிய ஷச்சுவம்மையாம். அரை - எண்ணலளவை யாகு பெயர். (கங்)

உசரு. ஈரிரும ருப்புடைய வாரணமு கைத்தே
இந்திரனெ திரந்தவரை வென்றுவரு மேயான்
ஓரிரும ருப்புடைய வாரணமு கைத்தே
ஒன்னலரை வெல்வனென வன்னதுப யின்றே.

ப - னா:—இந்திரன்-தேவேந்திரன், ஈர் இரு மருப்பு உடைய-நான்கு தந்தங்களை யுடைய, வாரணம் - (ஐராவதம் என்னும்) யானையை, உகைத்து - செலுத்தி, எதிர்த்தவரை - (தன்னை) எதிர்க்கும் அரக்கரை, வென்று வரும் - வெற்றி பெற்று வருவான், (அது போல) யான்——, ஓர் இரு மருப்பு உடைய - ஒப்பற்ற இரண்டு தந்தங்கையுடைய, வாரணம் உகைத்து - யானையைச் செலுத்தி, ஒன்னலரை - (என்) பகைவரை, வெல்வன் என - வெல்லுவேன் என்று, அன்னது - (யானை மேலேறுமா) அக்கல்வியை, பயின்று - கற்று,

வி - நா:—முதற் குலோத்துங்கன் யானையேற்றம் கற்று நென்பதாம். இந்திரனுடைய யானைக்குப் பக்கத்திற்கிரண்டாக நான்கு தந்தங்களுண்டு உண்ட. இதனை, 'கோம்போத் தனநா லோள்கோள் வயிரக், கம்பக் காரி சின் றதுகண்டனமால்' [கம்பரா-சரபங்கர்-உஉ] எனவும், 'நாற்கோட்டு வெண்ணிறத்த குஞ்சரம்' [திருவிளை - வெள்ளையானை-கடு] எனவும் வருமாற்றுக. இதில் இத்தானைவிட முதற் குலோத்துங்கன் சிறந்தவனென்னும் பொருள் தோன்றுமாறு காண்க. எதிர்த்தவர் - வினையாலனையும் பெயர்; ஒன்னலர் - இது ஒன்றலர் என்பதன் மருஉ. மனம் ஒன்றுபடாதவ் ரென்பதாம். இது முதல் நான்கு தாழிசைகள் முதற் குலோத்துங்கன் யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், படைப் பயிற்சி முதலியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றமையை யணர்த்தும். (கச்சு)

உச்சு. † இற்றைவரை யுஞ்செலவ ருக்கனொரு *நாள்போல் ஏழ்பரியு கைத்திருள கற்றிவரு மேயான் ஒற்றைவய மானடவி சித்தரைவ ளாகத் துற்றவிரு டர்ப்பனொன மற்றதுப யின்றே.

ப - னா:—செலவு அருக்கன் - (ஆகாயத்தில்) செல்லுதலை யுடைய சூரியன், இற்றை வரையும் - இன்று வரையிலும், ஒரு நாள் போல் - ஒரே வகையாய், ஏழ் பரி உகைத்து - (தன்) ஏழு குதிரைகளைச் செலுத்தி, இருள் அகற்றி வரும் - (உலகிலுள்ள) இருளைப் போக்கி வருவான், (அதுபோல) யான்——, வயம் ஒற்றை மான் நடவி- வெற்றியை யுடைய ஒரு குதிரையைச் செலுத்தி, இதரை வளாகத்து - இந்தப் பூமியாகிய விடத்தில், உற்ற இருள் தீர்ப்பன் - பொருந்திய (கவி) இருளைப் போக்குவேன், என அது பயின்று - என்று அந்தக் குதிரை யேற்றத்தைக் கற்று,

வி - நா:—முதற் குலோத்துங்கன் குதிரையேற்றம் கற்றன நென்பதாம். சூரியன் தேர் ஏழு குதிரைகளுடைய தென்பதை, 'பசீசைமா, ஏழ் மேற்போ யாறு மேறினார்' [கம்பரா - ஸயடை - உஉ] எனவும், 'வெய்ய வேழ்பரித் தேர்வி பாகான்' [வில்லி - பா - க-ம் போர் - கடு] எனவும் வருமாற்றுக. இதில் சூரியனைவிட முதற் குலோத்துங்கனைச் சிறப்பித்துள்ளமை காண்க. பரி - (பாரத்தை) சுமப்பது; குதிரைக்குக் காரணம் சூரி; இன்று + ஐ = இற்றை; ஒன்று + ஐ = ஒற்றை; மெல்லொற்று வல்லொற் ருகி ல்காரச் சாரியை பெற்று நின்றன. [நன் - கஅடு] மான் - இதினுள்ளன கா மெய் சாரியை [நன் - உசஅ] மற்று - அசை. இவ்விரு செய்யுட்களிலும் எடுத்துக் காட்டுவமை யணியும், வேற்றுமை யணியும் உள்ளமை காண்க. பா - பே:— † இற்றையளவும், * தேர்மேல் (உடு)

உசௌ. சக்கரமு தற்படையொ ரைந்துமுத னுளே
தன்னுடைய வானவத னுலவைந மக்குத்
திக்குவிச யத்தின்வரு மென்றவைப யிற்றிச்
செங்கைமலர் நொந்திலச மந்திலத னக்கே.

ப - ரை:—சக்கரம் முதல்-சக்கராயுதம் முதலாகிய, ஓர் ஐந்து படையும்-ஒப்பற்ற ஐந்தாயுதங்களும், முதல் நாளே-முதலி லிருந்தே, தன்னுடைய ஆன அதனால் - தனக்கே உரியனவா யிருத்தலால், அவை - அந்த ஐந்தாயுதங்களும், நமக்கு——, திக்கு விசயத் தின் - திக்குவிசயம் செய்யுந் காலத்தில், வரும் என்று-(தாமாகவே உதவி செய்ய) வருமென்று நினைத்து, அவை பயிற்றி - அவைகளைப் பயிலுதலால், தனக்கு - (அந்த) முதற் குலோத்துங்கனுக்கு, செம் கை மலர் - சிவந்த கைகளாகிய தாமரை மலர்கள், நொந்தில - நோகவுமில்லை, சமந்தில - (அவைகளை) சமக்கவுமில்லை (என்ன),

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் போர்க் கருவிகளை மிகவும் எளிதில் பயின்றன நென்பதாம். திருமாலே முதற் குலோத்துங்கனாக அவதரித்தார் என்பது ஆசிரியர் கருத்தாகலின், 'சக்கர முதற்படை.....தன்னுடைய வான்' என்றார். 'நமக்கு..... வரும்' என்றது முதற் குலோத்துங்கன் கருத்தாம். ஐந்தாயுதங்களின் வரிவை உச௦-ம் தாழிசை யுரையிற் காண்க. முதல் நாள்-தான் பிறப்பதற்கு முன்பே என்பதாம். தீகீத விசயமாவது:--ஓராசன் பல திசைகளுக்குச் சென்று ஆங்காங்குள்ள அரசர்களோடு போர் புரிந்து அவர்களை வெல்லுதலாம். 'செங்கைமலர் நொந்தில சமந்தில' என்றது அவன் பலவகைப் போர்க் கருவிகளை மிகவும் எளிதில் பயின்றமையை விளக்கி னது. ஐந்தும் - உம்மை முற்றுப் பொருளது; திக்கு விசயம் - திசைகளில் பெறும் வெற்றி எனப் பொருள் படுதலால், ஏழனுருடும் பயனு முடன்தொக்க தொகையாம். கை + மலர் = கைம்மலர்; [நன்-கடுகு] சந்தவிற்பப் பொருட்டு வலி யியல்பாய் நின்றது. இஃதுருவக வணியாம். (கசு)

உசஅ. உரைசெய்பல கல்விகளி னுரிமைபல

சொல்லுவதெ னுவமையுரை செய்யி னுலகத்
தரசருள ரல்லரென *வவைபுகழ
மல்குகலை யவையவைகள் வல்ல பிறகே.

ப - ரை:—உரை செய் - (சிறப்பித்து) சொல்லப்பட்ட, பல கல்விகளின் - பலவகையாகிய (நூல்) கல்விகளில், உரிமை - (அவ னுக்குள்ள) உரிமையை, பல சொல்லுவது என் - பல வகையாகச் சொல்லுவதால் யாது பயன், உவமை உரை செய்யின் - (அவன் கற்ற கல்விக்கு) ஒப்புச் சொல்லத் தொடங்கினால், உலகத்து - இவ் வுலகத்தில், அரசர் உளர் அல்லர் - (அவனுக்கு ஒப்பாகிய) அரசர் (ஒருவரும்) இலர், என - என்று (யாவரும்) சொல்லவும், அவை புகழ - சபையோர் புகழவும், மல்கு கலை - மிக்க கல்வியாகிய, அவை அவைகள் - அவ்வவற்றில், வல்ல பிறகு - (அவன்) வல்லவ னுன பின்பு,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் பலவகைக் கல்விகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தன நென்பதாம். 'பல கல்வி' என்றது, அவன் பலவகை நூலாராய்ச்சி யோடு வைத்தியம், சோதிடம், சங்கீதம் முதலியவற்றையும் பயின்றமை குறித்

கும். 'உலகத் தரசருள எல்லர்' என்றதனால். அம்மன்னவன் பலவகைக் கல்வி
களில் தனக்குத் தானே நிகராவா நென்பது விளங்கும். யானே யேற்றம்,
குதிரை யேற்றம், படைப் பயிற்சி முதலியவற்றை யெல்லாங் கருதி 'அவை
யவை' என்றார். 'அவை புழி' இதில் அவை என்றது அவ்வகல்வித் துறை
யனைச் சுற்று வல்ல குழுவினரை யென்க. அவ்வக் கல்விகள் புகழும்படி
யெனினுமாம். இதில் ஒரு பொருளையே உபமானமாகவும் உபமேயமாகவுங்
கூறியிருத்தலால், இஃத்பாபின்மை யணியாம். (அந்வயாலங்காரம்).
பா - பே:—*வானவரு மல்லரென வவையவைப் பின்ற பிறகே. (கௌ).

உசக. இசையுடனெடுத்தகொடி யபயனவ
னிக்கிவனை யிளவரசில் வைத்த பிறகே
திசையரச ருக்குரிய திருவினைமு
கப்பதொரு திருவுளமடுத்த ருளியே.

ப - ரை:—இசையுடன் - (பல அரசர்களை வென்ற) புகழினால்,
எடுத்த கொடி - உயர்த்திப் பிடித்த (புலி) கொடியையுடைய, அப
யன் - (வீராசேந்திர) சோழன், அவனக்கு-பூமியை யாள்வதற்கு,
இவனை - இந்த முதற் குலோத்துங்கனை, இள அரசில் - இளவரசு
பட்டத்தில், வைத்த பிறகு - வைத்த பின்பு, திசை அரசருக்கு -
(அந்தந்த) திக்குகளிலுள்ள அரசர்களுக்கு, உரிய திருவினை - உரிய
செல்வங்களை, முகப்பது - கவர்வதாகிய, ஒரு திரு உள்ளம் - ஒப்
பற்ற மெலாகிய எண்ணமானது, அடுத்தருளி-(முதற் குலோத்துங்க
னுக்கு) உண்டாகி,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் இளவரசனானவுடன், திக்கு விசயங்
செய்யக் கருதினென்பதாம். இளவரசில் வைத்தலாவது: - ஓராசன் தனக்
குப் பின் பட்டத்திற்குரியவன் இன்னொன்னத் தான் விரும்பும் ஒருவனுக்கு
மகுடம் புனைதலாம். கங்கைகொண்ட சோழனுக்கு அம்மங்கை தேவியைத்
தவிர, வேறு நால்வர் புதல்வர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் ஓராசநாதி ராசன்
ஓராசேந்திர தேவன், ஓராச மகேந்திரன், வீராசேந்திரன் என்பவர்களாம்.
இவர்கள் வரலாற்றை உரு-ம் தாழிசை முதல் உரு-ம் தாழிசையளவு முள்ள
நான்கு தாழிசைகளில் காண்க. வீராசேந்திரனுக்கு அதிராசேந்திரன் என்
னும் புதல்வனொருவன் இருந்தான். அவன் வீராசேந்திரன் பட்டத்து மனைவி
யின் வயிற்றி லுதித்தவன் அல்லன். அன்றியும், அவனுக்குப் போதிய அறிவும்
ஆற்றலும் இல்லை. அதனால் வீராசேந்திரன் தன் உடன்பிறந்த அம்மங்கை
தேவியின் புதல்வனாகிய முதற் குலோத்துங்கனைச் சோனாட்டிற்கு இளவரசு
னாக்கினான். [மு. கு. சோ - பக் - உக, உஉ.] அதிராசேந்திரன் வரலாற்றை
உரு-ம் தாழிசையிற் காண்க. (கௌ)

உரு. வளர்வதொர்ப் தத்தினிடை மதகரிமு
கத்தினிடை வளையுகிர்ம் டுத்து வினையா
டிளவரியெ னப்பகைரு ரெதிர்முனைக
னைக்கியிய வெறிபடைபி டுத்த ருளியே.

ப - ரை:—வளர்வது - (நாளுக்கு நாள்) வளர்வதாகிய, ஓர்
பதத்தின் இடை - ஒப்பற்ற இளம் பருவத்தில், மதம் கரி முகத்
தின் இடை - மதத்தைப் பொழியும் யானைகளின் மத்தகத்தில்,
வளை உகிர் மடுத்து - வளைவாகிய (தன்) நகங்களைச் செலுத்தி, வினை

யாடு - (அந்த யானைகளோடு) ஊனியாடுகிற, இளம் அரி என - சிங்குக் குட்டி போல், எதிர் பகைஞர் - (தன்னை) எதிர்க்கும் பகைவருடைய, முனைகளை - போர்த் தொழில்களை, கிழிய - அழிக்க, எறி படை - (பகைவர் மேல்) எறியும் ஆபுதங்களை, பிடித்தருளி - (முதற் குலோத்துங்கன்) பிடித்துக்கொண்டு,

வி - ரை :—இளஞ்சிங்கம் விளையாட்டாகவே யானையைக் கொல்லுதல் போல், முதற் குலோத்துங்கனும் மிகவும் எளிதில் தன் பகைவரை அழிப்பா னென்பதாம். இளஞ்சிங்கம் முதற் குலோத்துங்கனுக்கும், மதயானைகள் பகை வேந்தருக்கும் உவமையாம். முனை—போர்; ‘முனையகன் பெரும்பாழாக’ [பதிற்று - உடு செய்] எனவும், ‘பொருதார் முனைகெடுத்த வில்லார்க்கு’ [புறப். வெ. மா - கூ-க] எனவும் வருமாறு காண்க. முனை - படையெனினு மாம். இடை - இரண்டும் ஏழனுருபுடன். இது முதல் ஆறு நாழிசைகள் முதற் குலோத்துங்கன் தீக்கு விசயசூி செய்தமையை யுணர்ந்தும். (கக)

உருக. குடதிசைபு கக்கடவு குரகதர
தத்திரவி குறுகலுமெ றிக்கு மிருள்போல்
வடதிசைமு கத்தரசர் வருகதமு
கத்தனது குரகதமு கைத்த ருளியே.

ப - ரை :—குடக்கு திசை - மேற்குத் திசையில், புக - செல் லும்படி, கடவு - செலுத்தப்படுகின்ற, குரகதம் - குதிரைகளைப் பூட்டிய, ரதத்து இரவி - தேரையுடைய சூரியன், குறுகலும் - (கிழக்குத் திசையில்) சேர்தலும், எறிக்கும் இருள் போல் - அவ னை) அழிக்கப்படும் இருளைப் போல், வடக்கு திசை முகத்து - வடக்குத் திக்கிலுள்ள, அரசர் வரு கதம் - அரசர் பால் தோன் றும் வீரம், உக - அழியும்படி, தனது குரகதம் - (முதற் குலோத் துங்கன்) தனது குதிரைச் சேனையை, உகைத்து அருளி-செலுத்தி,

வி - ரை :—சூரியன் கீழ்திசையில் தோன்றி மேற்றிசை நோக்கிச் செல் லுங்கால் இருள் அழிதல் போல், இவன் தென் திசையிலிருந்து வட திசை நோக்கிச் சென்ற வளவில், இவன் பகைவர் வீரமும் அழிந்த தென்பதாம். சூரியன் முதற் குலோத்துங்கனுக்கும், இருள் பகை வேந்தருக்கு முவமை. இஃதுவமை யணியாய். குரகதம் - குளம்பால் விரைந்தோடுவ தென்பதாம்; குரம் - குளம்பு, கதம் - விரைந்தோடுவது. குடக்கு + திசை = குடதிசை; வடக்கு + திசை = வடதிசை [நன் - ௨௮௬]. (உ௦)

உருஉ. புரமெரிம டுத்தபொழு ததுவிதுவெ
னத்திகிரி புகையெரிசு விப்ப வயிரா
கரமெரிம டுத்தரசர் கரமெதிர்கு
விப்பதொரு கடவரைத னைக்க டனியே.

ப - ரை :—புரம் - (பகைவேந்தர்) ஊர்களை, எரி மடுத்த பொழுது - (முதற் குலோத்துங்கன்) நெருப்பால் கொளுத்திய காலத்தில், வயிராகரம்-வயிராகரமென்னும் ஊரையும், எரி மடுத்து- நெருப்பால் கொளுத்துதலால், திகிரி - வட்ட வடிவமாகிய, புகை எரி குவிப்ப - புகையும் நெருப்பும் ஒன்று சேரவும், அது இது - (அதனால்) ஒரு பொருள் மற்றொரு பொருள், என - என்று (கண்

டோர் மயங்கி) சொல்லவும், அரசர் எதிர்-(பகை) அரசர் (தனக்கு) எதிரில், கரம் சூழிப்பது - (தங்கள்) கைகளைக் கூப்பி வணங்கு விப்பதாகிய, ஒரு கடம் வரை தனை - ஒப்பற்ற மதத்தைப் பொழி யும் மலை போன்ற யானையை, கடவி - (முதற் குலோத்துங்கன்) செலுத்தி,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் வயிராகரத்தையும் வேறு பல ஊர் களையும் நெருப்பு மூட்டி அழித்தன நென்பதாம். பகைவர் ஊர்களை நெருப் பிட்டுக் கொளுத்தல் பண்டைய வழக்கமாம். ‘எம் நன்னா டொள்ளொரி பூட் டினை, நாம் நல்லம் செய்ய, ஓராங்கு மலைந்தன பெருமகின் களிதே’ [புறநா - கக] என்னுமடிகளின் கருத்தை இச்செய்யுள் ஒருவாறு தழுவி யுள்ளமை காண்க. ‘அழலடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார்’ [புறப். வெ. மா - சஉ] என்றமையு மிங்குக் கவனிக்க. புரம் எரி மடுத்த பொழுது—(சிவபிரான்) திரி புர தகனஞ் செய்த காலத்தில் தோன்றிய, அது இது - அந்த நெருப்பே இந்த நெருப்பு, என - என்று (கண்டோர்) சொல்ல, திகிரி - (தன்) கட்டளை யால் எனப் பொருள் கோடலுமாம். முதற் குலோத்துங்கன் வயிராகரம் வென்றமையை கசனம் தாழிசையிற் காண்க. பகைவர் ஊரை எரி மூட்டி யழித்தலை உழபுலவஞ்சி என்ப [தா-நாஎ௦]. (உக)

உருக. குளமுதிர மெத்தியதொர் குரைகடல்க

டுப்பவெதிர் குறுகலர்கள் விட்ட குதிரைத்

*தளமுதிர வெட்டியொரு செருமுதிர

ஒட்டினர்கள் தலைமலைகு வித்த ருளியே.

ப- ரை:—குளம் உதிர - குளத்திலுள்ள நீர் சிதையும்படி; மெத்தியது - மோதுவதாகிய, குரை ஓர் கடல் கடுப்ப - ஒலிக்கும் ஒப்பற்ற கடல் நீரைப் போல், குறுகலர்கள் - பகை வேந்தர்கள், எதிர் விட்ட - (தன் சேனைக்கு) எதிரில் ஏவிய, குதிரை தளம் - குதிரைப் படையை, உதிர வெட்டி - அழியும்படி வெட்டி, ஒரு செரு முதிர - ஒப்பற்ற போர் மிகும்படி, ஒட்டினர்கள் - (போரில்) சப தங் கூறி வந்த வீரர்களின், தலை மலை குவித்தருளி - தலைகளை மலை போல் குவியலாகச் சேர்த்து,

வி - ரை:—குளம் பகையரசர் படைக்கும் கடல் முதற் குலோத்துங்கன் படைக்கு முயமை; கடல் குளத்தைச் சிதைத்தலாவது. - கடல் நீர் குளத்து நீரின் இனிய தன்மையைக் கெடுத்து அதனை உவர் நீராக்குதலாம். அதுபோல் முதற் குலோத்துங்கன் தன் பகை வேந்தரை வென்று போர்க் களத்தைத் தனக்குரிமையாக்கிக் கொண்டன நென்பதாம். [தா-சச] குறுகலர் - நெருங் குத லிலாதவர். ஒட்டினர் - (ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதாக) சபதங்கூறு வோர்; ஒட்டி - சபதம்; ‘ஒட்டியா ரெல்லா முணரார்’ [புறப். வெ. மா. ஒழிப - ௧௦] எனவும், ‘ஒட்டி னுர்இமைப் போதினி லோடியே, தட்டினார்’ [வில்லி - பா - ௧ - போர் - ௩௪] எனவும் வருமாறு காண்க. தலை மலை-தலைக ளாகிய மலைகள் எனினுமாம்; கடுப்ப - உவமவருயிடைச் சொல்; குளம், கடல் - இடவாகு பெயர்கள்; ஒட்டினர்கள் - வினையாலணையும் பெயர். இச் செய்யுள் உவமையணியாம். பா-பே:- *தளமுறிய. (உஉ)

உருச. மனுக்கோட்ட *மழித்தபிரான்

வளவாப்பிரான் நிருப்புருவத்

தனுக்கோட்ட நமன்கோட்டம்
பட்டதுசக் கரக்கோட்டம்.

ப - ரை :—மனு கோட்டம் - மனிதர்களின் மாறுபாட்டை, அழித்த பிரான் - போக்கிய தலைவனும், வளவர் பிரான் - சோழ நாட்டி லுள்ளவர்களுக்கு அரசனுமாகிய முதற் குலோத்துங்கன், திரு புருவம் - அழகிய (தன்) புருவமாகிய, தனு கோட்ட - வில்லை வளைக்க, சக்கரக் கோட்டம் - சக்கரக் கோட்டத்திலுள்ள பகை வீரர்கள், நமன் கோட்டம் -யமனுடைய ஊரில், பட்டது-(போய்) சேர்ந்தனர்.

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் கோபித்துப் போர் செய்த வளவில், சக்கரக் கோட்டத்திலுள்ள வீரர் மடிந்தொழிந்தன ரென்பதாம். மனுக் கோட்ட மழித்தலாவது :—மங்கள் தீத்தொழில் புரிந்து தீய வழியிலொழுகாமல் அவர்களைப் பாதுகாத்தலாம். 'புருவத்தனுக் கோட்ட' என்றது கோபக் குதியை யுணர்த்தினது. இதற்கு, புருவத்தையும் (மையில் பிடித்த) வில்லையும் வளைக்க வெனினுமமையும். புருவத் தனு - முற்கூறிய பொருளில் பண்புத் தொகையும் பிற்கூறிய பொருளில் உம்மைத் தொகையுமாம். சக்கரக் கோட்டம் - இடவாகு பெயர்; இது அஃறிணைப் பெயராதலால், 'பட்டது' என்னும் அஃறிணை வினையைக் கொண்டு முடிந்தது. இவ்வாறு வருதலைச் சொல்லால் அஃறிணையும் பொருளால் உயர்திணையுமா மென்ப. சக்கரக் கோட்டப் போர்ச் செய்தியை ௧௪௭, ௩௮௪-ம் தாழிசைகளிற் காண்க. இச் செய்யுள் திரிபு என்னுஞ் சொல்லணியாம். பா-பே :—*தவிர்ந்த.

(௨௩௬) சோழன் தேவி, எடுத்துக் கொண்டு (௨௩௭) தருவ வென்று (௨௩௮) பயனு மொத்து (௨௩௯) நடை கற்று (௨௪௦) படை தரித்து (௨௪௧) தெரிவித்து (௨௪௨) சிறந்த பின்னர் (௨௪௩) மீண்டு கற்று (௨௪௪) ஒளிர வைத்து (௨௪௫) பயின்று (௨௪௬) பயின்று (௨௪௭) பயிற்றி, சுமந்தில (என்ன) (௨௪௮) வல்ல பிறகு (௨௪௯) அடுத்தருளி (௨௫௦) பிடித்தருளி (௨௫௧) உகைத்தருளி (௨௫௨) கடவி (௨௫௩) குவித்தருளி (௨௫௪) தனுக் கோட்ட, சக்கரக் கோட்டம், நமன் கோட்டம் பட்டது எனக் கூட்டுக. (௨௬)

௨௫௫. சரிக ளந்தொறுந் தங்கள்ச யமகள்
தன்னை மன்னப யன்கைப்பி டித்தலும்
பரிக ளங்களி றுந்தன ராசியும்
பாரி போகங்கொ டுத்தனர் பார்த்திபர்.

ப - ரை :—சரி களம் தொறும் - (படைகள்) பின்வாங்கி யோடும் போர்க் களங்களி லெல்லாம், தங்கள் - (அந்தந்த) அரசர் களுடைய, சயம் மகள் தன்னை - வெற்றி மகளை, மன்-அரசனாகிய, அபயன் - (முதற்குலோத்துங்க) சோழன், கை பிடித்தலும்-மணம் புரிந்து கொண்டதும், பார்த்திபர் - (தோல்வியடைந்த) அரசர்கள், பரிகளும் - (தங்கள்) குதிரைகளும், களிறும் - யானைகளும், தனம் ராசியும்-பொருட் குவியல்களுமாகிய, பாரி போகம் கொடுத்தனர்-சீதனப் பொருளை (முதற் குலோத்துங்கனுக்கு) கொடுத்தார்கள்.

வி-ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் தன் படை வேந்தரை வென்று அவர்கள் செல்ல மகளாய் அவர்கள் பால் வளர்ந்து வந்த வீரமகளை மணம் புணர்ந்தும், அவர் தம்மகளுக்குச் சீதனப் பொருள் கொடுப்பார் போல யானை,

குதிரை முதலிய பலவகைப் பொருள்களை அவனுக்கு வழங்கின ரென்பதாம். பாரி போகம் = பாரி - மனைவி; போகம் - இன்பம் துகர்தற் குரிய பொருள்கள்; அதாவது:—தந்தையானவன் தன் மகளை ஒருவனுக்கு மணஞ் செய்து கொடுத்த பின், அவன் பொருட்டு அவன் கணவனுக்குக் கொடுக்கும் பலவகைப் பொருள்களாம். இதுவே சீதனப் பொருள்கள் எனப்படும். பாரி போகம் - பெருஞ்செல்வ மெனினுமாம். வயிராகரம், சக்கரக் கோட்டம் என்னும் ஊர்களுக்கு கரசர்களையும் மற்றும் பல வேந்தரையும் வென்றமை கருதி, 'பார்த்திபர்' எனப் பன்மையார் கூறினார். தொறும்—பன்மைப் பொருளுணர்த்துவ தோரிடைச் சொல்; மண்-பண்பாகு பெயர்; அசை நிலை யெனினுமாம். இதில் முதற் குலோத்துங்கன் வெற்றியை வேறு வகையாகக் கூறியிருத்தலால், இது பிறிதின்விற்சி யணியாம். (ப்ரயாயோக் தாலங்காரம்). பா - பே:— * பாரி பெர்கம். (உச)

உருசு. *பொருத ராதிபர் கண்கள்சி வந்தில
போரி லோடிய கால்கள்சி வந்தன
விருத ராசப யங்கரன் செங்கையில்
வேல்சி வந்தது கீர்த்திவெ ளுத்ததே.

(பு-ரை:—பொரு-(முதற் குலோத்துங்கனோடு) போர் புரிந்த, தராதிபர்-அரசர்களின், கண்கள் சிவந்தில-கண்கள் சிவக்கவில்லை, போரில்-சண்டையில், ஓடிய-(தோற்று) ஓடிப் போன, கால்கள் சிவந்தன—, விருதராசபயங்கரன்-வெற்றிச் சின்னங்களைபுடைய அரசர்களுக்குப் பயத்தை புண்டாக்குபவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனுடைய, செம்கையில்-சிவந்த கையிலுள்ள, வேல் சிவந்தது-வேலாயுதம் சிவந்தது, கீர்த்தி வெளுத்தது-(அவன்) புகழ் வெண்ணிறமாய்ப் பரவினது.

வி - ரை :—'தராதிபர் கண்கள் சிவந்தில' என்றது பகைவேந்தர் தமது வீரமீழ்ந்தன ரென்பதாம். 'செம்பு காட்டிய கண்ணினை பாலெனத் தெளிந்தீர்' [கம்பரா - சண்வதை-கசுடு] என்றார் கம்பரும். 'வேல் சிவந்தது' என்றதனால், முதற் குலோத்துங்கன் பல படைகளை யழித்தமையும், 'கீர்த்தி வெளுத்தது' [தா - கசு] என்றதனால், அவன் புகழ் எங்கும் பரவினமையும் விளங்கும். தராதிபர் = தரா + அதிபர்; தீர்க்க சந்தி; பூமிக்குத் தலைவர்; அரச ரென்பதாம். 'விருதராசபயங்கரன்' என்றார் முன்னும் [தா-கசுஎ]. இவ்வ் இப்பெயர் பெற்ற காரணத்தை ௧௦௬-ம் தாழிசை புரையாலழிக. சிவந்தில, சிவந்தன, சிவந்தது, வெளுத்தது-இவை முன் தோடைகள். பா-பே:— *பொருத ராதிபர். (உரு)

உருஎ. மாவுகைத் தொருதனி யபய னிப்படி
வடதிசை மேற்செல மன்னர் மன்னவன்
தேவருக் கரசனாய் விசம்பின் மேற்செலத்
தென்றிசைக் குப்புகுந் தன்மை செப்புறாம்.

ப - ரை :—ஒரு தனி அபயன்-ஒப்பற்ற (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், இப்படி-இவ்விதமாய், மா உகைத்து-(தன்) குதிரையைச் செலுத்தி, வடக்கு திசை மேல் செல-வடக்குத் திக்கில் (போர் மேல்) செல்ல, மன்னர் மன்னவன் - அரசர்கட்கரசனாகிய வீர ராசேந்திரன், தேவருக்கு அரசனாய்-தேவர்களுக்குத் தலைவனாய்,

விசும்பின் மேல் செல்ல - தேவ லோகத்திற்குப் போக, தென் திசைக்கு—தெற்குத் திக்கிலுள்ள சோழ நாட்டில், புகும் தன்மை-நடந்தவற்றை, செப்புவாம்—(இனி) சொல்லுவோம்.

முதற் குலோத்துங்கன் வடநாட்டிற் போர்புரியுங்கால், வீரராசேந்திரன் சோழநாட்டில் உயிர் துறந்தான் என்பதாம். வடதிசை என்றது இந்தியாவின் வடக்கிலுள்ள மத்திய மாநாணத்தைச் சேர்ந்த வயிராகரம், சக்கரக் கோட்டம் என்னும் ஊர்களுையாம். முதற் குலோத்துங்கன் அங்குப் போர் புரிந்துகொண்டிருந்த போது, 'வீரராசேந்திரன் விண்ணுலகடைந்தான்' என இவ்வாசிரியர் கூறுமாற்றானும் 'அப்பார்த்திபன் கி. பி. ௧௦௭௦-ம் ஆண்டில் உயிர் துறந்தான்' [H. I. S. I.-பக்-௮௨] என்றமையானும், வயிராகப் போரும், சக்கரக் கோட்டப் போரும் அவ்வாண்டிலேயே நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. இப்போரின் விரிவை கசனம் தாழிசையிற் காண்க. 'தென்றிசைக்குப் புகுந்தன்மை' என்றது சோழ நாட்டில் நிகழ்ந்த தீங்குகளையாம். அவற்றை அடியில் வரும் மூன்று தாழிசைகளாலறி. திசைக்கு—உருபு மயக்கம், செல-இரண்டனுள் முந்தினது நிகழ்காலத்தையும் பிந்தினது இறந்த காலத்தையும் உணர்த்தின. ஒருகனி - ஒரு பொருட் பன்மொழி; இச்செய்யுளில் பிறிதினவிற்கியணி யுள்ளமை காண்க. பா-பே :-§ புகுந்தது. (உ௬)

உருஅ.மறையவர் வேள்விகுன்றி மனுநெறி யனைத்து மாறித் துறைகளோ ராறு மாறிச் சுருதியு முழக்க மோய்ந்தே.

ப - ரை :—மறையவர் - பிராம்ணர்களின், வேள்வி குன்றி - யாகத் தொழில்கள் குறைந்து, மனு நெறி அனைத்தும் - மனுநீதி முழுதும், மாறி - மாறுபாடடைந்து, ஓர் ஆறு துறைகளும் மாறி-ஒப்பற்ற ஆறு சாஸ்திரங்களின் முறையும் வேறுபாடடைந்து, சுருதியும் - வேதங்களும், முழக்கம் ஓய்ந்து - (ஓதுவாரின்மையால் அவைகளின்) ஒலி அடங்கி,

வி - ரை :—யாகங்களும் மனு நீதியும் சாத்திர வொழுக்கங்களும் வேத மோததலுஞ் சேரழிந்தன வென்பதாம். வேள்வி—இதில் வேள் பகுதி, வேள்-விரும்பும்; விரும்பியவற்றைத் தரவல்ல தென்பதாம். துறை—நூல்; ஆறு துறைகளாவன—சீட்சை, கற்பம், வியாகரணம்; நிருத்தம், சாந்தோய்சித்தம், சோதிடம் என்பன. வேதாந்தம், வைசேடிகம், பாட்டம், பிரபாகரம், பூருவ மீமாஞ்சை, உத்தர மீமாஞ்சை யெனவுங் கூறுப. (உ௭)

உருக. சாதிக ளொன்றோ டொன்று தலைதடு மாறி யாரும் ஓதிய நெறியி னில்லா தொழக்கமு மறந்து போயே.

ப - ரை :—சாதிகள்-(பலவகை) சாதியினர், ஒன்றொரு ஒன்று-ஒருவருடன் மற்றொருவர், தலைதடுமாறி-கலந்து, யாரும்-ஒருவரும், ஓதிய நெறியில்-(நூல்களில்) சொல்லப்பட்ட நல்வழியில், நில்லாது-நிற்காமல், ஒழுக்கமும்-(தங்கள்) நன்னடக்கைகளையும், மறந்து போய்—,

வி - ரை :—பலவகைச் சாதியினர் ஒருவரோடொருவர் கலந்ததன்றி, அவர்கள் நல்லொழுக்கங்களுங் குன்றலாயின வென்பதாம். சாதிகள்-பண்பாகு பெயர்; 'சாதிகள்' என்னும் அஃறிணைப் பெயருக்கேற்ப, 'ஒன்றொரு ஒன்று' என்றார். யாரும் என்பதிலுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளிலும், ஒழுக்கமும் என்பதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சப் பொருளிலும் வந்தன. போயே—ஏகாரம் அசை. பா - பே :—மறைந்து போயே. (உ௮)

உகூ0. ஒருவரை யொருவர் கைம்மிக் கும்பர்தங் கோயில் சோம்பி அரிவையர் *கற்பின் மாறி யரண்களு மழிய வாங்கே.

ப - ரை:—ஆங்கு -அந்தச் சோழநாட்டில், ஒருவரை ஒருவர் - ஒருவரை மற்றொருவர், கைம்மிக்கு - அதிகரித்தும், உம்பர் தம் கோயில் - கடவுள் கோயில்கள், சோம்பி - (பூசையின்றி) சோர்வடைந்தும், அரிவையர் - பெண்கள், கற்பின் மாறி - (தங்கன்) கற்பின் நிலையிலிருந்து நீங்கியும், அரண்களும் - (எளியவர்களுக்கு குரிய) பாதுகாப்புக்களும், அழிய - கெட்டுப் போக,

வி - ரை :—இம் மூன்று தாழிசைகளிலும் சோழ நாட்டில் நிகழ்ந்த பல வகைத் தீங்குகள் கூறப்பட்டன. ஒருவரை யொருவர் கைம்மிகல் - எளி யோரை வலியோரும் வறியோரைச் செல்வரும் நலிதல்; உம்பர் கோயில் சோம்புதலாவது - கடவுள் ஆலயங்களில் பூசை, விழா முதலியனவின்றிப் பாழடைதல்; அரிவையர் கற்புக்குச் செங்கோ வின்றியமையாத தென்பதை 'மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும், காவலன் காவ லின்றெனி னின்றும்' [மணிமே - உஉ, உ0அ, க] எனவும், 'பூண்முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிந்து.....அரசகோல் கோடி னென்றான்' [சீவகசி - உ00] எனவும் கூறியவற்றானாக. கற்பு- பெற்றோராலும், மாமன், மாமி முதலிய பெரியோர் களாலும் கற்பிக்கப்படும் நல்லொழுக்கம். அரண் என்பதற்கு கீரரண், நில வரண், காட்டரண், மலையரண் என்னும் நால்வகை யரண்களெனினுமாம். இவ்வரண்களைத் தக்கவாறு காக்கும் வேந்தனின்மையால், அவையழிவெய்தின வென்க. உம்பர் - மேலிடம்; இலிதிடவாகு பெயராய் மேலிடத்திலுள்ள தேவர்களைக் குறித்தது. அரண்களும் - உம்மை இறந்தது தழுவியது. பா - பே :—*கற்புச் சோம்பி. (உக)

உகூக. கலியிருள் பரந்த காலைக் கலியிருள் காக்கத் தோன்றும் ஒலிகட லருக்க னென்ன உலகுய்ய வந்து தோன்றி.

ப - ரை:—கலி இருள் - மிகுதியாகிய இருள், பரந்த காலை - பரவிய போது, கலி இருள் - (அந்த) மிகுதியாகிய இருளானது, காக்க-மறையும்படி, ஒலி கடல் - (அலைகளால்) முழங்குங் கடலில், தோன்றும் - உதிக்கும், அருக்கன் என்ன-சூரியனைப் போல, உலகு உய்ய - (சோழ) நாட்டிலுள்ளவர் பிழைக்கும்படி, வந்து தோன்றி - (முதற் குலோத்துங்கன் அங்கு வந்து சேர்ந்தன) வந்து தோன்றி,

வி - ரை :—சோழநாடு முற்கூறியவாறு சீர்குலைந்திருந்த போது, முதற் குலோத்துங்கன் அங்கு வந்து சேர்ந்தன) எனப்படாம். கலி - வறுமை யெனினுமாம். சூரியன் அம்மன்னவனுக்கும், கலியிருள் நாட்டின் சீர்கேட்டிற்கு முவமை. சூரியன் இருளை யகற்றி ஒளியைப் பரப்பதல் போல் அவன் நாட்டின் சீர்கேட்டை யொழித்து அதனை நன்னிலையில் நிறுத்தின) எனப்படாம். [தா - அ] உலகு-இங்கு நாடு என்னும் பொருளில் வந்தது. 'திங்கட் புத்தேன் திரிதரு மூலகத்து' [புறா - உ] என்றமை காண்க. இருள்-இரண்டும் எழு வாய்; என்ன - உவம வுருபிடைச் சொல்; உலகு - இடவாகு பெயர்; ஒலி கடல் - விளைந்தொகை. இச்செய்யுள் உவமையணியாம். (கூ0)

உகஉ-காப்பெலா முடைய தானேபடைப்பதுங் கடனாக் கொண்டு கோப்பெலாங் குலைந்தோர் தம்மைக் குறியிலே நிறுத்தி வைத்தே.

ப - ரை:—காப்பு எலாம் - (உலகத்திலுள்ள உயிர்களை) காக்குந் தொழில்கள் எல்லாவற்றையும், உடைய - (தனக்கே உரிமை

யாக) உடைய, தானே - முதற் குலோத்துங்கனே, படைப்பதும் - (அழிந்து போன நல்லொழுக்கங்களை மீண்டும்) உண்டாக்குவதையும், கடன் ஆ (க) கொண்டு - தன் கடமையாகக் கருதி, கோப்பு எல்லாம் - சீரெல்லாம், குலைத்தோர் தம்மை - அழிந்தவர்களை, குறியிலே - நல்லொழுக்கங்களில், கிறுத்தி வைத்து - (முன் போல்) நிலைகிறுத்தி,

வி - ரை :—சீர் பேட்டைத் தோழ நாட்டை முதற் குலோத்துங்கன் சீர்பெற வைத்தா னென்பதாம். காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலே முதற் குலோத்துங்கனுத் தோன்றி யுள்ளானென்பது ஆகிரியர் கருத்தாகலின், 'காப்பெலா முடைய தானே' எனவும், சீர்பேடுற்ற நாட்டைச் சீர்பெற வைத்தமையால், 'படைப்பதும் கடனாக்கொண்டு' எனவும் கூறினர். முன்பு, 'சாதிக் கொன்றோ டொன்று.....மற்றது போயே' [தா - உருசு] என்றதனால், முதற் குலோத்துங்கன் அவர்களைக் குறியிலே கிறுத்தினனென்க. காப்பு, கோப்பு - தொழிலாகு பெயர்கள். எல்லாம் - இடைக்குறை; இதில் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (கக)

உசுந. விரிபுனல் வேலை நான்கும் வேதங்க ணைக்கு மார்ப்பத் திரிபுவ னங்கள் வாழ்த்தத் திருவபி டேசஞ் செய்தே.

ப - ரை :—விரி புனல் - பர்விய நீரையுடைய, நான்கு வேலை யும் - நான்கு கடல்களும், நான்கு வேதங்களும்—, ஆர்ப்ப - முழங்கவும், திரி புனங்கள் - மூன்றுலகத்தி லுள்ளவர்களும், வாழ்த்த - வாழ்த்தவும், திரு அபிடேசம் செய்து - (முதற் குலோத்துங்கன்) மேன்மையாகிய மங்கல நீராடி,

வி - ரை :—(முதற் குலோத்துங்கன் தன் நாட்டைச் சீர்திருத்திய பின்) முடி புணந்து கொள்ளக் கருதி மங்கல நீராடினா னென்பதாம். அரசர்கள் முடி புணையுமுன் பல புண்ணிய நதிகளின் நீரைக் கொண்டுவித்து அதில் நீராடல் மரபு. இதனையே பட்டாபிஷேக மென்பர். 'எங்கனா யகளை வெவ்வேறெதிரபி டேசஞ் செய்தார்' [கம்பரா - திருமுடி சூட்டு-கரு] என்றார் கம்பரும். 'வேதங்க ணைக்கு மார்ப்ப' என்றது மறையவர் வேத மோதினமையை. முன்பு, 'சுருதியு முழக்க மோய்த்து, [தா - உருஅ] என்றமையால், 'இங்கு வேதங்க ணைக்கு மார்ப்ப' என்றார். நான்குவேதம், நான்குகடல் - [தா - ரு, சு] (கஉ)

உசுச. அறைகழ லரச ரப்பொழு தடிமிசைய றுகெடுத்திட மறையவர் முடியெடுத்தனர் மனுநெறி தலையெடுக்கவே.

ப - ரை :—அ பொழுது - (குலோத்துங்கன் மங்கல நீராடி முடித்த) அச்சமயத்தில், அறை கழல் அரசர் - ஒலிக்கும் வீரகண்டை யணிந்த அரசர்கள், அடிமிசை - (அவன்) பாதங்களில், அறுகு - அறுகம் புல்லை, எடுத்து இட - (மலரும் நெல்லுங் கலந்து) எடுத்து வைக்கவும், மனுநெறி - மனுநீதி, தலை எடுக்க - சிறந்து விளங்கவும், மறையவர் - பிராமணர், முடி எடுத்தனர் - கிரீடத்தை எடுத்து (அவன் தலையில்) அணிந்தார்கள்.

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் மகுடம் புணந்து கொண்டான் என்பதாம். அறு கெடுத்திடல் - இஃதோர் மங்கலச் செயலாம். 'அலர் கொடிய றுக்கும் நெல்லும் வீசி' [சிலப் - சு-கஉச] எனவும், 'நீரோடு சொரிந்த வீரித ழலரி, பல்லிருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க' [அகநா - அசு] எனவும்

ஆன்றோர் கூறியுள்ளமை காண்க. இச் செய்யுளில் அறுகு கூறினமையால், அதன் உபலக்கணத்தால் அன்றும் நெல்லுங் கொள்க. அரசர்கட்கு மறையவர் முடிநித்தலை, 'வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி' [கம்பரா - முடிசூட் - ௧௮] என்றதனாலாக. முன்பு, 'மனுநெறி யனைத்து மாறி' [தா - ௨௮௮] என்றதனால் இங்கு, 'மனுநெறி தலைமெடுக்க' என்றார்.

முதற் குலோத்துங்கன் திக்கு விசயஞ் செய்து வருங்கால் [தா - ௨௮௭] சோழநாட்டை யாண்டு வந்த வீரரசேந்திரன் கி. பி. ௧௦௭௦-ம் ஆண்டில் வானுலகடைந்தான். பின்பு அந் நாட்டில் பெருங் குழப்ப முண்டாயிற்று. மேலாக் கருக்கிய வேந்தனும் வீரரசேந்திரன் மருகனுமாகிய ஆறும் வீக்கிரமாதித்தன் இச்செய்திகளைக் கேள்வியுற்றான். உடனே அவன் சோழநாட்டை யெய்தி அங்கு நிகழ்ந்த குழப்பத்தை யடக்கினான். பின்பு அவ்விறையவன் தன் மைத்துனனும் வீரரசேந்திரன் புதல்வனுமாகிய அநிராசேந்திரனைச் சோழ நாட்டிற்கு வேந்தனாக்கித் தன்னாட்டிற்குத் திரும்பினான். மீண்டும் அந்நாட்டில் மிகப் பெரிய குழப்ப முண்டாயிற்று. அக் குழப்பத்தில் அதிராசேந்திரன் கொலையுண்டான். இவன் கி. பி. ௧௦௭௦-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ௧௬-ம் நாளுக்கும் மேற்படி யாண்டு ஜூன் மாதம் ௧-ம் நாளுக்கும் இடையில் சுமார் மூன்று மாதமாகவும் ஆட்சி புரிந்தான் என்பது. முதற் குலோத்துங்க வேந்தன் அதிராசேந்திரனோடு போர்புரிந்து அவனைக் கொன்று சோழநாட்டைக் கவர்ந்ததாகவுங் கூறுவர். இவ் வேந்தன் கி. பி. ௧௦௭௦-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ௧-ம் நாள் முடிபுனைந்து கொண்டான். பின்பு அம்மன்னவன் கி. பி. ௧௦௭௧-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ௨௬-ம், நாள் வரை ஆட்சி புரிந்தான். [H. I. S. I. பக்-௮௨, ௮௩, ௧௪௬, ௧௪௭.] வீரரசேந்திரன் கி. பி. ௧௦௭௦-ம் ஆண்டில் உயிர் துறந்த போது, முதற் குலோத்துங்கன் வடதிசையிலுள்ள வயிராகரம், சக்கரக்கோட்டம் என்னும் இடங்களில் போர்புரிந்துகொண்டிருந்தான் [தா - ௨௮௨, ௨௮௪] என்றமையால், இப்போர்களும் அவ்வாண்டி லேயே நிகழ்ந்தன வென்பது நன்கு விளங்கும்.

அதிராசேந்திரன் கொலையுண்டமையும் முதற் குலோத்துங்கன் சோழ நாட்டைக் கைப்பற்றினமையும் ஆறும் வீக்கிரமாதித்தன் செலுத்தெட்டின. பின்பு அம்மன்னவன் குலோத்துங்கனை வெல்லச் சோழநாட்டின் மேல் படை யெடுத்தத்ச் செல்லக் கருதிப் போர்க்கு வேண்டியவைகளை ஆயத்தஞ் செய்யத் தொடங்கினான். ஆனால், ஆறும் வீக்கிரமாதித்தன் தமையனாகிய இரண்டாம் சோமேசுவரன் தன் தம்பியின்பால் நெடுங்காலமாய் உட்பகைமை கொண்டிருந்தான். இதனை முதற் குலோத்துங்கன் கேள்வியுற்று அவ் விறையவனை யுணுகித் தனக்குதலி புரியுமாறு பிறரெவரு மறியாமல் மறைவாய்க் கேட்டுக் கொள்ள, அவன் அவ்வாறே இசைந்தான். சிலவாண்டு சென்றபின், ஆறும் வீக்கிரமாதித்தன் சோழநாட்டின் மேல் படையெடுத்துச் சென்றான். அது காலே, சோமேசுவரன் தன் பிள்ளைனுக் குதலி புரிபவன்போல் நடத்துத் தன் படையினர் திரட்டிக்கொண்டு சோழ நாட்டை யடைந்தான். இருதிருத்துச் சேனையும் போர்புரியத் தொடங்கின. உடனே சோமேசுவரன் முதற் குலோத்துங்கனோடு சேர்ந்து கெரண்டு ஆறும் வீக்கிரமாதித்தனை எதிர்க்கத் தொடங்கினான். ஆயினும் அவன் சோழப் படையை முறியடித்துத் தன் முன்னோனாகிய சோமேசுவரனைச் சிறைப்பிடித்துச் சென்றனனென்ப. இப் போரில் முதற் குலோத்துங்கனே வெற்றி பெற்றன னெனவும், அவன் ஆறும் வீக்கிரமாதித்தனைத் துங்கப்பத்திரை நதி வரையில் தூரத்தியடித்தன னெனவுங் கூறுவது முண்டு. இப்போர் கி. பி. ௧௦௭௪-ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்ததாம் [H. I. S. I. பக் - ௮௮; மு. கு. சோ - பக் - ௧௭].

(உருஅ) ஓய்ந்து (உருக) மறந்து போய் (உசு௦) அழிய (உசுக) வந்து
தோன்றி (உசுஉ) நின்று நினைத்து (உசு௩) அபிவேசஞ் செய்து (உசுச) தலை
யெடுக்க.....முடி யெடுத்தனர் என முடிக்க. (௩௩)

உசு௩. நிரைமணி பலகு யியற்றிய நெடுமுடி மிசைவி திப்படி
சொரிபுன லிடைமு னைத்தன துறைகள் னறம னைத்துமே.

ப - ரை :--நிரை மணி - வரிசையாகிய இரத்தினங்கள், பல
குயிற்றிய - பலவற்றைப் பதித்த, நெடு முடி மிசை-பெரிய கிரீடத்
தின் மேல், விதிப்படி - (வேதங்களின்) முறைப்படி, சொரி புனல்
இடை - (பெரியோர்) சொரிந்த மங்கல நீரில், அறம் துறைகள்
அனைத்தும் - தரும மார்க்கங்க ளெல்லாம், முனைத்தன - தோன்ற
லாயின.

வி - ரை :--‘அறமனைத்தும் முனைத்தன’ என்றதனால், முன்பு அவை
அழிவெய்திக் கிடந்தன வென்பது விளங்கும். நெடு முடியாகிய வயலில்
சொரிந்த நீரால் அறத்துறைகளாகிய விதைகளனைத்தும் முனைத்தன வென்க.
எல்லா வறங்களும் முதற் குலோத்துங்கனால் மேன்மை யடைந்தனவென
இச்செய்யுளில் கூறிய வாரும். இதில் உருவகவணி யமைந்துள்ளமை
காண்க. துறைகளின் - இதிலுள்ள இன்சாரியை. (௩௪)

உசு௪. பொதுவற வுலகு கைக்கொடு புலிவளர் கொடியெடுத்தலும்
அதுமுதற் கொடியெடுத்தன அமரர்கள் முழுவெடுக்கவே.

ப - ரை :--உலகு-இவ்வுலகத்தை, பொது அற - (பிறர்க்குரிய)
பொதுத் தன்மை நீங்க, கை கொடு - (முதற் குலோத்துங்கன்
தனக்கே உரிமையாய்) கைப்பற்றிக் கொண்டு, வளர் - (மேலும்
மேலும்) மேன்மை யடையும், புலி கொடி எடுத்தலும் - (தன்)
புலிக் கொடியை எடுத்து நிறுத்தினதும், அது முதல்—, அமரர்
கள் - தேவர்களுக்கு, முழவு எடுக்க - (பலவகை) வாத்தியங்கள்
ஒலிக்கும்படி, கொடி எடுத்தன - (விழாவிற்றுகூரிய) கொடிகள்
எடுத்து நிறுத்தப்பட்டன.

வி - ரை :--‘பொதுவற’ என்றது இந்நில வுலகம் எனைய வரசர்க்குப்
பொதுவாயின்றித் தனக்கே உரிமையாக்கிக் கொள்ளல்; ‘வையம் பொதுக்
கடிந்து’ [பெரியபு - மதுரீதி - ௩௩] எனவும், ‘உலகம் யாவையும் பொதுவறத்
திகிரியை யுருட்டி’ [சும்பரா - அகலிகை - ௪௪] எனவும் வருமாறு காண்க.
அமரர் - மாணமில்லாதவர்; அமரர்கள் கொடி யெடுத்தல் - தேவர்கள் திரு
விழாவின் பொருட்டுத் துவசாரோகணஞ் செய்தல்; முன்பு, ‘உம்பர்தன்
கோயில் சோம்பி’ [தா - உசு௦] என்றதனால், இங்கு, ‘அமரர்கள் முழுவெடுக்க’
என்றார். கொடு - இது கொண்டு என்பதன் தொகுத்தல்; புலி - இருமுடியாகு
பெயர். (௩௫)

உசு௫. குவிகைகொடரசர் சுற்றிய குரைகழ லபயன் முத்தணி
கவிகையி னிலவெறித்தது கலியெனுமிருளொளித்ததே.

ப - ரை :--குவிகை கொடு - கூப்பி வணங்கும் கைகளோடு,
அரசர் சுற்றிய - (பல தேயத்து) அரசர்களால் சூழப்பட்ட, குரை
கழல் - ஒலிக்கின்ற வீரகண்டையை யணிந்த, அபயன் - (முதற்
குலோத்துங்க) சோழனுடைய, முத்து அணி - முத்து மாலை
களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, கவிகையின் - வெண்கொற்றக் குடை

யின், நிலவு எறித்தது - ஒளிவிசி விளங்கினது, கலி எனும் - (குடி மக்களின்) துன்பங்களாகிய, இருள் ஒளித்தது - இருளானது மறைந்தது.

வி - ரை:—‘கலியெனு மிருள் ஒளித்தது’ என்றதனால், அவன் குடிகள் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி, இனிது வாழ்ந்தன ரென்பதாம். முத்து - காரணவாகு பெயர். கலி யெனு மிருள் - இது உருவகவணியாம். (௩௬)

உகௌ. அரணுறை யும்படி மலைக ளடையவி ளங்கின வனையோன் ஒருதனி வெண்குடை யுலகி லொளிகொ ணலந்தரு நிழலில்.

ப - ரை:—உலகில் - (இந்த) உலகத்தில், அனையோன் - அந்த முதற் குலோத்துங்கனுடைய, ஒரு தனி - மிகவும் ஒப்பற்ற, வெண்குடை - வெண் கொற்றக் குடையினது, ஒளி கொள் - ஒளியைப் பொருந்திய, நலம் தரு - (குடிகளுக்கு) நன்மையைத் தருகின்ற, நிழலில் - நிழலினால், மலைகள் அடைய - மலைகள் எல்லாம், அரன் உறையும்படி - சிவபெருமான் வசிக்கும்படி, விளங்கின - (வெள்ளி மலைபோல்) விளங்கின.

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் வெண்குடை நிழல் படுதலால், மலைகளெல்லாம் வெள்ளி மலைபோல் விளங்கினவென்பதாம். அடைய - இதில் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (௩௭)

உகக. அரிதுயி லும்படி கடல்க ளடையவி ளங்கின கவினின் ஒருகரு வெங்கலி கழுவி யுலவுபெ ரும்புகழ் நிலவில்.

ப - ரை:—ஒரு கரு - ஒப்பற்ற கரிய, வெம் கலி கழுவி - (குடிகளின்) கொடிய துன்பங்களாகிய இருளைப் போக்கி, உலவு - விளங்குகின்ற, பெரும் புகழ் நிலவில் - (முதற் குலோத்துங்கனுடைய) பெரிய புகழாகிய நிலா ஒளியால், கடல்கள் அடைய - கடல்கள் எல்லாம், அரி துயிலும்படி - திருமால் தூங்கும்படி, கவினின் விளங்கின - அழகால் விளங்கின.

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கனுடைய புகழொளியால், கடல்களெல்லாம் திருப்பாற் கடலைப் போல் விளங்கின வென்பதாம். நிலாவொளி யிருளையகற்றுவது போல்; இவன் புகழொளி குடிகளின் துன்பத்தைப் போக்கின தென்க. இதனால் இவன் தன் குடிகளுக்கு வேண்டிய நன்மைகள் செய்து புகழ்பெற்றா னென்பது விளங்கும். புகழை நிலவென்றமைக் கேற்ப, கலியை இருநெண்ணமை ஏகதேச உருவகவணியாம்.

இவன் செய்த நன்மைகளில் சில வருமாறு:— குடி மக்களுக்குத் தன் முன்னோர் விதித்திருந்த சுங்கவரியை இவ்வரசன் விலக்கினான். இதனால் குடிகள் களிப்படைந்ததன்றி, இவனுக்குச் சுங்கத் தவிர்த்த சோழன் என்னும் பேர் உண்டாயிற்று. நில வருவாயில் ஆறிலொரு கடமை வாங்கி வந்தான். கரிகாற் சோழனைப் போல் பல எரிசனையும் கால்வாய்களையும் வெட்டிப் பயிர்த் தொழிலை விருத்தி செய்தான். இதனால் இவனுக்குக் கரிகாற் சோழன் என்னும் பேர் உண்டாயிற்று [தா-இகச]. சைவ வைணவக் கோயில்களுக்கு இறையிலி நிலங்கள் (மானியம்) வழங்கினான். [மு கு.-பக்-சௌ; சோழவமி-பக்-௩௨].()

உஎ௦. நிழலில டைந்தன திசைக ணெறியில டைந்தன மறைகள் கழலில டைந்தன ருதியர். கடலில டைந்தனர் செழியர்.

ப - ரை:— திசைகள் - (எட்டு) திக்குகளும், நிழலில் அடைந்தன - (முதற் குலோத்துங்கன் குடை) நிழலில் சேர்ந்தன, மறைகள் - (நான்கு) வேதங்களும், நெறியில் அடைந்தன - (முன்போல் நல்ல) வழியில் சேர்ந்தன, உதியர் - சேரமன்னர்கள், கழலில் அடைந்தனர் - (அவன்) பாதங்களில் (அடைக்கலமாக) சேர்ந்தனர், செழியர் - பாண்டியர்கள், கடலில் அடைந்தனர் - கடலினுள்ள திவுகளில் (சென்று) மறைந்தனர்.

வி - ரை:— எல்லாத் திக்குகளும் அவன் ஆட்சிக்குட்பட்டன தென்பார், 'நிழலி லடைந்தன திசைகள்' என்றார். சேரர் அடைந்துந்தமையும் பாண்டியர் ஒடி யுய்ந்தமையும் நகம்-ம் தாழிசையாலு மறியலாம். இவ்வரலாற்றை நகம், நகம்-ம் தாழிசைகளிற் காண்க. கழல், கடல் - ஆகு பெயர்கள். (நக)

உளக-கருணையொ டுந்தன துபய கரமுத வும்பொருண் மழையின் அரணிய மந்திர வனல்க ளவையுத வும்பெரு மழையே.

ப - ரை:— கருணையொடு - அருளோடு, தனது-முதற்குலோத்துங்கனுடைய, உபய கரம் - இரண்டு கைகளும், உதவும் - (தன்னை இரப்பவர்கட்கு) கொடுக்கும், பொருள் மழையின்-பொருளாகிய மழை போல், அரணியம் - காடுகளில், மந்திரம் - மந்திரங்களால் செய்யப்படும், அனல்கள் அவை - (யாக) நெருப்புக்களாகிய அவை, பெரு மழை உதவும் - பெரு மழை பெய்விக்கும்.

வி - ரை:— முதற்குலோத்துங்கன் கொடையைப் போல் (பருவத் தவறாமல்) பெருமழை பெய்யுமென்பதாம். முனிவர்கள் வேள்வித் தீயால் மழை வளஞ் சாக்கு மென்பதை 'மழைவளத் தருஉ மழிலோம் பாளன்' [மணிமே - 10-11] என்றதனாலும், இந்நூலின் 11, 12-ம் தாழிசைகளாலு முணர்க. 'அரணிய மந்திரவனல்' என்பதற்குத் தீக்கடை கோலால் உண்டாக்கப்பட்டு, மந்திரங்களால் செய்யப்படும் வேள்வித்தீ எனினுமாம். அரணி - தீக்கடை கோல் - இப்பொருளில் அரணியம் என்பதிலுள்ள அம்-சாரியை; முற்கூறிய பொருளில் அரணியமென்பது அரணியமெனக் குறுகினது. (10)

உளஉ.பரிசில் ிசு மந்தன கவிகள் பகடுசு மந்தன திறைகள்
*அரசுசு மந்தன விறைக ளவனிசு மந்தன புயமும்.

ப - ரை:— கவிகள் - கவி வாணர்கள், பரிசில்-(முதற்குலோத்துங்கன் தரும்) வெகுமதிகளை, சுமந்தன - சுமந்து செல்லலாயினர், திறைகள் - (அரசர் செலுத்தும்) பகுதிப் பொருள்களை, பகடு சுமந்தன - எருதுகள் சுமந்து வரலாயின, இறைகள் - அரசர்கள், அரசு சுமந்தன - அரசாட்சியைச் சுமக்கலாயினர், புயமும் - (முதற் குலோத்துங்கன்) தோள்களும், அவனி சுமந்தன - உலகத்தைச் சுமக்கலாயின.

வி - ரை:— அரசரனைவரும் முதற் குலோத்துங்கன் ஆட்சிக்குட்பட்டவராகையால் 'இறைகள் அரசு சுமந்தன' எனவும், அவன் உலகத்திற் கிறைவனானால், 'அவனி சுமந்தன புயமும்' எனவும் கூறினார். பகடு-யானைகளெனினுமாம். கவிகள், இறைகள் - பண்பாகு பெயர்கள். இவை பொருளால் உயர்திணையாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் சுமந்தன என்னும் அஃறிணை முடிபேற்றன. இச்செய்யுள் சொற்பொருட் பின்வருநிலை யணியாம். (உபயாவ்ருத்தி தீபகம்) பா - பே:— 'சுமந்தனர் கவிஞர், *அரசர் சுமந்தனர் கழல்கள்.

(சக)

உளங். விரித்த வாளுகிரி விரித்த முற்புலியை;

மீது வைக்கவிம யத்தினைத்

திரித்த கோலில்வளை வுண்டு *நீதிபுரி

செய்ய கோலில்வளை வில்லையே.

ப - ரை:—விரித்த - விரிக்கப்பட்ட, வாள் உகிர - ஒளிபொருந்திய நகங்களையும், தழல் விழி - நெருப்புப் போன்ற கண்களையுமுடைய, புலியை - புலிக் கொடியை, மீது வைக்க-மேலே பதிக்க, இமயத்தினை - இமயமலையை, திரித்த கோலில் - திருப்பிய (செண்டாகிய) கோலில், வளைவு உண்டு———, நீதி புரி - நீதியைச் செலுத்தும், செய்ய கோலில் (முதற் குலோத்துங்கனுடைய) செங்கோலில், வளைவு இல்லை———,

வி - ரை:—இமயமலையில் புலிக்கொடி பதித்த இவன் முன்னேனாகிய கரிகாலன் செய்கை [தா-களவு - கூகவு] இவன் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. செண்டாகிய கோல் வளைவுள்ள ஒருவகைக் கருவியாதலால், 'திரித்த கோலில் வளைவுண்டு' என்றார். 'செய்ய கோலில் வளைவில்லை' என்றது அவன் நீதி தவறாமல் ஆட்சி புரிந்தானென்பதாம். பா - பே:—* நீதிபுனை. (சஉ)

உளசு. கதங்க ளிற்பொருதி நைஞ்சி டாவரசர்

கால்க ளிற்றளையு நூல்களின்

பதங்க ளிற்றளையு மன்றி வேறெருபு

தங்க ளிற்றளையு ரில்லையே.

ப - ரை:—கதங்களின்-மிக்க கோபத்தோடு, பொருது-(முதற் குலோத்துங்கனுடன்) போர்புரிந்து, இறைஞ்சிடா-(அவனை)வணங்காத, அரசர் கால்களில்-அரசர்களுடைய கால்களில், தளையும்-(பூட்டிய) விலங்குகளும், நூல்களின் பதங்களில்-செய்யுட்களின் சொற்களிலுள்ள, தளையும் அன்றி-(வெண்டனை, ஆசிரியத் தளை முதலிய) தளைகளும் அல்லாமல், வேறு ஒரு பதங்களில்-வேறோர் இடங்களில், தளைகள் இல்லை - (கிறை செய்தல் முதலிய) பிணிப்புக்கள் இல்லையாம்.

வி - ரை:—பகை வேந்தர்களின் கால்களின் தளைகளும் செய்யுட்களின் யாப்புத் தளைகளும் மன்றி, வேறு எவ்விதத் தளைகளு மின்றென்பதாம். கதங்கள் என்னும் பன்மை கோபத்தின் மிகுதியை யுணர்த்தினது. நூல்களின் பதங்களில் தளைகளாவன:—நேரோன் ருசிரியத்தளை, கிரையோன் ருசிரியத்தளை, இயற்சீர் வெண்தளை, வெண்சீர் வெண்தளை, கவித்தளை, ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, ஒன்றாத வஞ்சித்தளை யென்னு மேழாம். தளை மூன்றிற்கும் விலங்கு, நின்றசீரி னின்றசையோடு வருஞ்சீரின் முதலகை ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வருவது, பிணிப்பு என முறையே பொருள் கொள்க; பதம்-சொற்கள், இடம்; 'வேறெரு பதங்களில்' என்றதற்குப் பிறர் கால்களில் எனினுமாம். 'பதங்களில் தளைகளில்லை' என்றதனால், அந்நாட்டு மக்கள் ஒருவிதக் குற்றமும் புரியாமல் நல்லொழுக்க முடையவராய் நுந்தன ரென்பதாம். நூலென்றது காரியவாகு பெயராய்ச் செய்யுளை யுணர்த்தினது. ஒரு பதங்கள்-என்றது ஒருமையிற் பன்மைவந்த பால்வழுவமைதி. (சக)

உஎரு. மென்க லாபமட வார்கள் சீறடிமீ
சைச்சி லம்பொலிவி னைப்பதோர்,
இன்க லாம்பின்னவ தன்றி யெங்குமோரி
கல்க லாம்பின்னவ தில்லையே.

ப - ரை :—மென் கலாபம்-இனிய மயில்போன்ற, மடவார்
கள்-இளம் பெண்களினுடைய, சிறு அடி மிசை-சிறிய பாதங்
களில், சிலம்பு ஒலி-(அணிந்த) சிலம்புகளின் ஒசை, விளைப்பது-
(அந்நாட்டில்) உண்டாக்குவதனால், ஓர் இன் கலாம்-ஒப்பற்ற
இனிய மாறுபாடு, விளைவது அன்றி-உண்டாவதல்லாமல், ஓர் இகல்
கலாம்-ஒரு வகைப் பகைமையாகிய (உள்நாட்டு) கலகங்கள், எங்
கும்-(அந்த நாட்டில்) ஓரிடத்தும், விளைவது இல்லை-உண்டாவ
தில்லை.

வி - ரை :—சிலம்புதன் உண்டாக்கும் மாறுபாடாவது :—அந்நாட்டு மக்
கள் ஒருவிதக் குறைவும் எவ்விதப் பழையுமின்றி அமைதியாயிருக்க, அவை
அவ்வாறிராமல் ஒலி செய்தலாம். அவ்வாறவை ஒலிக்குங் காலத்தும் செவித்
கின்பம் பயத்தலால், ‘இன்கலாம்’ என்றார். ‘அஞ்சிலம்பே வாய்விட் டாற்று
வன்’ [நளவே-சுயம்வர-10] என்றார் புகழேந்தியாரும். கலாம்-மாறுபாடு ;
‘கண்ணிய வீணை வாட்போர் கலாமின்று காண்டும்’ [சிவகசி-௬௨0] என்
றமை காண்க. முன்பு சீர்கேடுற்ற நாடு [தாழி-௨0௮, ௨0௯, ௨௬0] இவன்
ஆட்சியில் பசியும் பழையும் நீக்கி மேன்மை யடைந்தமையால், ‘இகல் கலாம்
விளைவதில்லை’ என்றார். கலாபம்-அரையிலணியும் ஓர்வகை யாபரணமெனினு
மாம். என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழுகோவை, பண்டொன் கலாபம்
பதினாறு’ [சிலப்-௬-௧0 ; அடியார்க்கு நல்லார் மேற்போள்] என்றதனால் கலா
பத்தின் தன்மையறிக. இகல் கலாம்-என்றதற்குப் பகைமையாகிய மாறுபாடு
எனினுமாம். இம்மூன்று செய்யுட்களிலும் ஓரிடத்தன்ன பொருள் பிறி
தோரிடத் தில்லையென ஒழித்தலால், இவை ஒழித்துக் காட்டினியாம்.
(ப்ரஸங்கா லங்காரம்.) (சச)

உஎசு. வருசெருவொன் றின்மையினுன் மற்போருஞ்
சொற்புலவோர் வாதப் போரும்
இருசிறைவா ரணப்போரு மிகன்மதவா
ரணப்போரு மினைய கண்டே.

ப - ரை :—வரு செரு-(தான்) செய்யத் தக்க போர், ஒன்று
இன்மையினால்-யாதொன்றும் இல்லாமைபயால், மல் போரும்-(வீரர்
கள் புரியும்) மல் யுத்தமும், சொல்-(சிறப்பித்து) சொல்லப்பட்ட,
புலவோர் - விதவான்களின், வாதம் போரும் - வாக்கு வாதப்
போரும், இரு. சிறை-இரண்டு சிறகுகளையுடைய, வாரணம்
போரும்-கோழிகளின் சண்டையும், இகல் - வலிமையுடைய, மதம்
வாரணம் போரும்-மதத்தைப் பொழியும் யானைகளின் சண்டையு
மாகிய, இனைய கண்டு-இவை போன்றவற்றைப் பார்த்து,

வி - ரை :—‘வரு செருவொன் றின்மையினால்’ என்றதனால், முதற்
குலோத்துங்கன் தன் பகைவேந்த ரினவரையும் வென்று தனக்குக் கீழ்ப்படுத்
திக் கொண்டமை விளங்கும். மற்போர்-ஒருவகை ஆயுதமுமின்றிக் கையால்
செய்யும் போர். தற்காலத்தில் இதனைக் குந்தி, குத்துச் சண்டை யென்பர்.

புலவோர் சொல்வாதப் பேர் என்றியைத்து வித்துவார்களின் சொற்களாகிய வாதப் பேர் எனினுமாம்; புலவோர்-அறிவுடையோர், புலம்-அறிவு; வாரணம்-இது சங்கு, கோழி, கடல், யானை யென்னும் பலபொருளை யுணர்த்து மேலும், 'இரு சிறை வாரணம்' என்றதனால் கோழியையும், 'மத வாரணம்' என்றதனால் யானையையு முணர்த்தினது. [நன் - நகூ0] புகர்முக வாரண நெடுங்கு விரிப்பு, பொறிமயிர் வாரணங் குறுங்கு விரிப்பு' [மணமே - ௭ - ககூ, ககக] எனவும்' முறநீசேவி வாரண முன்சம முருக்கிய, புறநீசேவி வாரணம் புக்கனர்' [சிலப் ௨0 - ௨௪௭ - ௨௪௮] எனவும் வருமாறு காண்க. இனைய என்றதனால் கடாப்போர், சிவப்போர் முதலியவற்றையும் கொள்க. ஒன்று - இதில் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. இனைய-குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர். உம்மைகள் நான்கும் எண்ணின்ன்கண் வந்தன. (சகூ)

௨௪௭. கலையினெந் கலீவாணர் கவியினெழும்

இசையினெந் காதன் மாதர்

முலையினெடு மனூரீதி முறையினெடு

மறையினெடு பொழுது போக்கி.

ப - ரை:-கலையினெடு - (ஆடு) சாஸ்திரங்களின் ஆராய்ச்சி யாலும், கலீ வாரணர் - நூல்களை யுணர்ந்த புலவர்களினுடைய, கவியினெடு - பாடல்களின் ஆராய்ச்சியாலும், இசையினெடு - சங்கீதத்தின் ஆராய்ச்சியாலும், காதல் மாதர் - (தனது) அன்பிற் குரிய பெண்களின், முலையினெடு - கொங்கைகளி லிரின்பத்தாலும், மனு ரீதி - மனு ரீதியிற் சொல்லப்பட்ட, முறையினெடு - ரீதி களின் ஆராய்ச்சியாலும், மறையினெடு - வேதங்களின் பயிற்சி யாலும், பொழுது போக்கி - (தன்) காலத்தைக் கழித்து,

வி - ரை:-முதற் குலோத்துங்கன் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி முதலியவற்றால் உல்லாசமாய்ப் பொழுது போக்கினை நென்பதாம். ஒடு உருபுகளை ஆவருபு களாகத் திரித்துப் பொருள் கொள்க. 'ஊடுபொடு குயின் தாசம் பட்டும்' [நன் - ௨௬௭; இராமாது - உரை மேற்கோள்] என்பதிற் காண்க. மறை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இது தொழிலாகுபெயராய் வேதங்களை யுணர்த் தினது. தன்கண் பல வீடியங்களை மறைத்துக்கொண் டிருப்பதென்பதாம். இவ்வீரு தாழிசைகளிலும் உவகைச்சுவை யுள்ளமை காண்க. (சகக)

௨௪௮. காலாற்றண் டலையுழக்குங் காவிரியின்

கரைமருங்கு வேட்டை யாடிப்

பாலாற்றங் கரைமருங்கு பரிவேட்டை

ஆடுதற்குப் பயண மென்றே.

ப - ரை:-தண்டலை - சோலைகளை, காலால் - (தன்) கால்வாய் களால், உழக்கும் - சிதைக்கும், காவிரியின் - காவேரியாற்றின், கரை மருங்கு - கரைக்கு அருகில், வேட்டை ஆடி-—, பாறாது ஆம் கரை மருங்கு - (பின்பு) பாலாற்றங் கரைக்கு அருகில், பரி வேட்டை ஆடுதற்கு - குதிரை மேலேறி வேட்டை ஆடுவதற்கு, பயணம் என்று - பிரயாணம் செய்வோமென்று சொல்லி,

வி - ரை:-முதற் குலோத்துங்கன் காவிரியாற்றங் கரையில் வேட்டை யாடின பின் பாலாற்றங் கரையில் வேட்டையாடக் கருதினை நென்பதாம். காவிரி நதி மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையை யடுத்த குடகில் தோன்றி மைசூர்

நாட்டிலும், கோயமுத்தூர், சேலம், திருச்சி, தஞ்சை என்னும் ஜில்லாக்களிலும் பாய்ந்து வங்காளக் குடாக்கடலில் விழுந்தது. இதன் நீளம் சுமார் ௪௮௦ மைலாம். பாலாற்றைப் பற்றி ஈகனம்-தாழிசையின் காண்க. தண்டலை யழகலா வது-காலிரியாற்றின் கால்வாய்கள் நீர்ப்பெருக்கால்சோலையிலுள்ள மாஞ்செடி களை வேரோடு பெயர்த்து ஈர்த்துக்கொண்டோடுதலாம். தண்டலை = தண் + தலை, குளிர்த்தியாகிய விடத்தை யுடையது; பண்பத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பாலாற்றங் கரை - இதில் அம் சாரியை, அழகெனினு மாம். பரிவேட்டை - எழனுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை. (சஎ)

உஎக. முரசுறைகென் றருளுதலு முழுதுலகும்

ஒருநகருட் புகுந்த தொப்பத்

திரைசெய்கட லொலியடங்கத் *திரைநான்கிற்
படைநான்குந் திரண்ட வாங்கே.

ப - ரை:—முரசு - முரசுவாத்தியத்தை, அறைக - அடிப்பீராக என்று அருளுதலும் - என்று (குலோத்துங்கன்) கட்டளையிட்ட தும், ஆங்கு - அப்பொழுது, உலகு முழுதும் - உலகத்திலுள்ளவர் கள் எல்லாரும், ஒரு நகரன்- (சோழபுரமாகிய) ஒப்பற்ற நகரத்தில், புகுந்தது ஒப்ப - புகுந்தார் போல, திரை செய் - அலைகளை வீச கின்ற, கடல் ஒலி அடங்க - கடலோசை அடங்கும்படி, நான்கு திரையின் - நான்கு திக்குகளிலிருந்து, நான்கு படையும் - நால் வகைச் சேனைகளும், திரண்ட - (பேரினைச்சலோடு) ஒன்று சேர்ந்தன.

வி - ரை:—படை நான்காவன:—யானைப் படை, குதிரைப் படை, தேர்ப் படை, காலாட்படை என்பனவாம்; யானைகள் பிளிறுமொலியும், தேர் கள் வினாத்தோடு மோசையும், குதிரைகள் கனைக்கு மார்பும், காலாட்களின் வீர முழக்கமும் கடலொலியினு மிக்கிருந்தன வென்பார், 'திரைசெய் கட லொலி யடங்க' என்றார். 'முழுதுலகும் ஒரு நகருட் புகுந்தது' என்றது நால் வகைப் படையினின் மிகுதியைக் குறித்தது. அறைகென்று - அறைக என்று, நிலைமொழியில் அகரம் தொக்கு நின்றது. அருளுதலும் - உம் விசுதி பெற்ற இறந்தகால வினையெச்சம். முழுதுலகும், படை நான்கும், இவற்றிலுள்ள உம்மைகள் முற்றுப் பொருளன. திரண்ட - அஃறிணைப் பலவின் படர்க்கை வினைமுற்று. இதில் உவமையணி யிருத்தல் காண்க. பா - பே:— *திரை நான்கில்

(உஎக) இனைய கண்டு (உஎஎ) பொழுது போக்கி (உஎஅ) பயணமென்று (உஎக) அருளுதலும், திரண்ட என முடிக்க. (சஅ)

உஅ௦. அழகின்மே லழகுபெற வணியனைத்தும்

அணிந்தருளிக் கணித நூலிற்

பழகினர் தெரிந்துரைத்த பழுதறுநாட்

பழுதற்ற பொழுதத் தாங்கே.

ப - ரை:—அழகின் மேல் - (இயற்கையாகிய தனது உடல்) அழகால், அழகு பெற - (அணிகள்) அழகு பெற்று விளங்கும்படி, அனைத்து அணியும் - எல்லா ஆபரணங்களையும், அணிந்தருளி - (முதற் குலோத்துங்கன்) அணிந்துகொண்டு, கணித நூலில் - சோதிடநூலில், பழகினர்- பழகின சோதிட அறிஞர்கள், தெரிந்து

உரைத்த- (ஆராய்ந்து) அறிந்து சொல்லிய, பழுது அறு நாள்-குற்ற மற்ற நல்ல நாளில், பழுது அற்ற - ஒருவிதக் குற்றமுமில்லாத, பொழுதத்து - (நல்ல) வேளையில்,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் தன்னை அலங்காரம் செய்துகொண்டு நல்ல வேளையில் வேட்டையாடப் புறப்படலானான் என்பதாம். அழகினால் அணிகள் அழகு பெறுதலை ‘அழகெனு மணியுமோ ரழகு பெற்றவே’ [தம்பரா-மிதினேக்கா-நசு] எனவும், ‘பூணுக் கழுவளிக்கும் பொற்கொடியை’ [நளவெ-சயம்-கடுக] எனவும் வரும்பற்றானாக. பொழுதத்து - இதுவுள்ள அத்து - சாரியை; ஆங்கு - ஏ - அசைகள். (சக)

உஅக. அனக தானதரு மங்கண்மறை மன்னர் பெறவே
அபய தானமப யம்புகுது மன்னர் பெறவே
கனக் தானமுறை நின்றுகவி வாணர் பெறவே
கரட தானமத வாரணமு மன்று பெறவே.

ப - ரை:—அன்று - (முதற் குலோத்துங்கன் வேட்டைக்குப் புறப்பட்ட) அப்போது, மறை மன்னர் - வேதத்தை யோதும் பிராமணர்கள், அனக தானம் - பாவமில்லாத தானங்களையும், தரு மங்கள் - (ஏனையோர்) தருமங்களையும், பெற - பெற்றுக் கொள்ளவும், அபயம்-அபயம் என்று, புகுது மன்னர் - (தன்னிடம் அடைக்கலம்) புகும் - அரசர்கள், அபயம் தானம் - அபயமாகிய தானத்தை, பெற - பெற்றுக் கொள்ளவும், கவிவாணர் - கவிகளைப் பாடும் புலவர்கள், முறை நின்று - (தத்தற் தகுதிக் கேற்ப) முறையில் நின்று, கனகம் தானம் - பொற் குவியலாகிய தானத்தை, பெற - பெற்றுக் கொள்ளவும், மதம் வாரணமும் - மதத்தைப் பொழியும் யானைகளும், கரடம் - மதச்சுவடுகளிலிருந்து பெருகும், தானம் - மதநீரை, பெற - அடையவும்,

வி - ரை:—அனக தானம் என்றது உத்தம தானத்தை; ‘அறத்தி னாற் றிய வரும்பெரும் பொருளை, புறத்துறை குற்றமூன் றறுத்தநற் றவர்க்கு, கொள்கெனப் பணிந்து குறையிற் தவர்வயின், உள்ளமுவர் தீத லுத்தம தானம்’ என்றதனால், உத்தமதானத் தியல்பையுணர்க. முதற் குலோத்துங்கன் ஆட்சிக்கு முன், தக்க உணவின்றி மெலிந்து கிடந்த யானைகள் இப்போது தக்க உணவு பெற்று மதஞ் சொரியலாயின வென்பார், ‘கரட தானம்..... குப் பொருள்களை வழங்கல் தானமாம்; அவை கோதானம், பூதானம் முதலி யன. பலர்க்கும் பயன்படும்படி பொதுவாய்ச் செய்யும் நற் காரியங்கள் அனைத்தும் தருமமாம்; அவை தரும சத்திரம். தரும பாடசாலை, தரும வைத்தியசாலை முதலியவற்றை யேற்படுத்தலாம். அபயம்—அ+பயம்; பய ின்மை யென்பதாம். அதாவது அஞ்சிவற் தடுத்தோரை அஞ்சேலென ஆதரித்தலாம். (இஃ)

உஅஉ. மற்ற வெங்கடக ளிற்றினுத யக்கி ரியின்மேன்
மதிக வித்திடவு தித்திடும் ருக்க நெனவே
கொற்றவெண்குடைக விப்பமிசைகொண்டு கவரிக்
குலம திப்புடைக வித்திலிவ வொத்து வரவே.

ப - ரை:—உதயம் கிரியின் மேல் - உதயமலையின் மேல், மதி கவித்திட - சந்திரன் போர்த்துக் கொண்டிருக்க, உறுத்திடும் - (காலையில்) தோன்றும், அருக்கன் என - இளஞ்சூரியனைப் போல், மற்ற - வேறுகிய, கடம் வெம் களிற்றின் மிசை - மதத்தைப் பொழிபுய் கொடிய யானையின் மேல், கொண்டு - (முதற் குலோத்தங்கன்) எறிக்கொண்டு, கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, வெண் குடை - வெண்மையாகிய குடையானது, (மிசை) கவிப்ப - (தன் பேலே) கவித்துக் கொண்டிருக்க, கவரி குலம் - வெண்சாமரைக் கூட்டங்களானவை, மதி புடை - சந்திரனுடைய (இரண்டு) பக் கங்களில், கவித்த - கவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற, நிலவு ஒத்து வர - நிலாவொளியை ஒத்துத் தோன்றவும்,

வி - ரை:—உதய கிரியில் தோன்றும் இளஞ் சூரியனைப் போல், முதற் குலோத்துங்கன் யானைமேல் வீற்றிருந்தான்; அச் சூரியன்மேல் சந்திரன் கவித்திருப்பது போல், அவன்மேல் வெண்குடை கவித்திருந்தது; சந்திரன் பக்கங்களில் நிலாவொளி சூழ்ந்திருத்தல் போல், அவனுக்கிரபாலும் கவரிகள் அசைந்தன வென்பதாம். 'கீல மால்வரை தவழ்தரு கநீர்நிலாக் கயிறை, போல வேயிரு புடையினுஞ் சாமரை புள, கோல மாமநி குறைவற நிறைத் தொளி குலாவ, மேல்நி வந்தென வெள்ளியத் தனிக் குடை விளங்க' [கம்பரா-அகலிகை-கக] எனக் கம்பரும் சாமரைக்கு நிலாவொளியையும் குடைக்குச் சந்திரனையும் உவமை கூறியுள்ளமை காண்க. பட்டத்துக் களிறு கல் ஈருதி, 'மற்ற' எனப் பிரித்துக் கூறினார். உதயகிரி யானைக்கும், இளஞ் சூரியன் முதற் குலோத்துங்கனுக்கும், சந்திரன் வெண் குடைக்கும், நிலாவொளி வெண் சாமரைக்கும் உவமையாம். இச்செய்யுள் இல்பொரு ளுவமை யணியாம். ()

உஅக. ஒருவ லம்புரித முங்கொலிமு முங்கி யெழுவே
உடன்மு முங்குபணி லம்பலமு முங்கி யெழுவே
பருவம் வந்துபல கொண்டல்கண்*மு முங்கி யெழுவே
பலவி தங்களொடு பல்லியமு முங்கி யெழுவே.

ப - ரை:—ஒரு வலம்புரி - ஒப்பற்ற வலம்புரிச் சங்குகள், தழங்கு ஒலி - ஒலிக்கும் ஓசை, முழங்கி எழ - ஆவாரித்தெழும், உடன் - (அந்த வலம்புரிச் சங்குகள்) உடன், முழங்கு-ஒலிக்கின்ற, பல பணிலம் - (வேறு) பல சங்குகளின் ஒலி, முழங்கி எழ - ஆவாரித்தெழும், பருவம் வந்து - கார்காலம் வந்ததால், பல கொண்டல்கள் - பல மேகங்கள், முழங்கி எழ - ஆவாரித் தெழுவது போல, பல் இயம் - பல வகையாகிய வாத்தியங்கள், பல விதங்களொடு - பல வகையாய், முழங்கி எழ - ஆவாரித் தெழும்,

வி - ரை:—வலம்புரி சிறந்த சங்காதல் கருதி, 'ஒரு வலம்புரி' எனப்பட்டது. 'இதனை' இப்பியா யிரமே சூழ்ந்த திடம்புரி யென்று கூறும், ஒப்பில்சங்காயி ஈருகு முறுவலம் புரியென் றோதும்' [சூடாம-க-எக] என்றதனாலறிக. பல்லியமாவன:—தோற் கருவி, துளைக் கருவி, நாப்புக் கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடற்றுக் கருவி என்பன. போல வெண்ணுஞ் சொல் இசையெச்சமாய் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இச்செய்யுள் சொற்பொருட் பின்வருநிலை யணியாம்.

பா-பே:—*முழங்கு மெனவே (இஉ)

உஅச. மன்னர் *சீர்சயமி குத்திடைவி டாத வொலியும்
மறைவ லாளர்மறை நாள்வயின்வ ழாதவொலியும்
இன்ன மாகடன்மு ழங்கியெழு கின்ற வொலியென்
றிம்ப ரும்பரறி யாதபரி செங்கு மிகவே.

ப - ரை:--நாள் வயின் - (முதற் குலோத்துங்கன் வேட்
டைக்குப் புறப்பட்ட நல்ல) நாளில், மன்னர் - (பலதேயத்து) அர
சர்களின், சீர் சயம் - சிறப்பாகிய சயவென்னும், இடைவிடாத -
இடையில் நீங்காத, மிகுத்த ஒலியும் - அதிகரித்த ஓசையும், மறை
வலாளர்-வேதங்களில் வல்லவராகிய பிராமணர்களால் ஓதப்படும்,
மறை - (நான்கு) வேதங்களினுடைய, வழாத ஒலியும் - குற்ற மில்
லாத ஓசையும், இன்ன மா கடல் - இன்ன பெரிய சமுத்திரத்தில்,
முழங்கி எழுகின்ற - ஆரவாரித்து எழுகின்ற, ஒலி என்று - ஓசை
யென்று, இம்பர் - இந்த உலகத்திலுள்ளவர்களும், உம்பர் - தேவ
லோகத்திலுள்ளவர்களும், அறியாத பரிசு - அறியாத விதமாய்,
எங்கும் மிக - எல்லா விடங்களிலும் அதிகமாகவும்,

வி-ரை:--'இன்ன மா கடல்.....ஒலி' என்றது, நாற்றிசைக் கடல்களில்
இன்ன கடலொலி யென்பதாம்; இது ஒலியின் மிகுதியைக் குறித்தது. மா
கடல் - கரிய கடலெனினுமாம்; மா - கருமை. ஒலியும் என்பதிலுள்ள உம்மை
கள் எண்ணுப் பொருளிலும், எங்கும் என்பதிலுள்ள உம்மை முற்றுப் பொரு
ளிலும் வந்தன. மிகுத்த என்னும் பெயரெச்சத்திலுள்ள அகரத் தொக்கு
கின்றது. சயம் மிகுத்து - சயவென்னும் ஒலி மிகுந்து என வினை யெச்சமாய்ப்
பொருள் கோடலுமாம். இம்பரும்பர் - உம்மைத் தொகை. பா - பே:--
* சீர்செய மிகுத்திடல்.

(இரு)

உஅரு. வாழி சோழகுல சேகரன்வ குத்த விசையின்
மதுர வாரியென லாகுமிசை மாத ரிதென
!ஏழு பாருலகொ டேழிசைவ ளர்க்க வுரியான்*
யாணை மீதுபிரி யாதுடனி ருந்து வரவே.

ப - ரை:--சோழர் குல சேகரன் - சோழ வமிசத்திற்கு மகு
டம் போன்றவனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், வாழி - வாழ்க
(என்று), வகுத்த-(அவன்) ஏற்படுத்திய, இசையின் - இராகங்களை,
மதுரம் வாரி - இனிமையாகிய வெள்ளம், எனல் ஆகும் - என்று
பாடத் தரும், இசை மாத - இராகங்களில் வல்லவரும், பார்-
பூமியிலுள்ள, ஏழு உலகொடு - ஏழு வகையாகிய தீவுகளிலுள்ள
வர்களையும், ஏழ் இசை - ஏழு வகையாகிய இராகங்களையும்,
வளர்க்க உரியான் - வளர்க்கத் தக்கவளுமாகிய ஏழிசை வல்லபி,
அரிது என - (அவனை விட்டுத் தனித்திருத்தல்) அருமை யாகு
மென்று, யாணை மீது - (அவன் ஏறியிருந்த) யானையின் மேல், பிரி
யாது - (அவனை விட்டு) நீங்காமல், உடன் இருந்து- வர - (அவ
னோடு) ஒன்றாக உட்கார்ந்து வரவும்,

* உரியான் என்பது திரு. மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் கொண்ட
பாடமாம். இதனை ஆராய்ச்சித் தொகுதி சகஅ-ம் பக்கத்திற் காண்க.

வி - னை :—‘சோழ குலசேகரன் வகுத்த இசை’ என்றதனால், இவன் இசையில் வல்லவனென்பது விளங்கும். சேகரம் - மகுடம் - குலசேகரன் - (தன்) குலத்திற்கு மகுடம் போல் உயர்ந்தவன் என்பதாம். ‘தான் வகுத்தன தன்னெதிர் பாடியே’ [தா - ஈஉச] என்பர் பின்னும். ஏழிசை வல்லபியும் தன் பெயருக்கேற்ப, இனிய இசை பாட வல்லவனென்பதும் இச்செய்யுளால் விளங்குகிறது. ஏழிசையாவன:—சூரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம் என்பன. இவற்றிற்கு முறையே உரிய எழுத்துக்கள் ஸ, ரி, க, ப, த, நி என்பன. ஏழு தீவுகளை கக்க-ம் தாழிசையிற் காண்க. உலகு - இடவாகு பெயர். பா-பே :—‘ஏழு பாருலகி னேழிசைகள் சூழ வருவார்.’ (செ)

உஅசு. பொன்னின் மாலைமலர் மாலைபணி மாறி யுடனே
புவனி காவலர்க டேவியர்கள் ிசூழ்பி டிவரச்
சென்னி யாணையுட னுணையந டத்து முரிமைத்
தியாக வல்லிநிறை செல்வியுடன் *மல்கி வரவே.

ப - னை:—புவனி காவலர்கள் - பூமியை யாளும் அரசர்களின், தேவியர்கள் - மனைவியர்கள், பொன்னின் மாலை - பொன்னாலாகிய மாலைகளையும், மலர் மாலை - மலர்களால் தொடுத்த மாலைகளையும், பணிமாறி - (திருத்தும்) தொழில் புரிந்து, சூழ - சூழ்ந்துள்ள, பிடி-பெண் யாணைகளின் மேல், உடன் வர - (தன்) உடன் வருமாற்படி, சென்னி - (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுடைய, ஆணை உடன் - கட்டளையோடு, ஆணையை நடத்தும் - (தன்) கட்டளையையும் செலுத்தும், உரிமை - உரிமையை யுடைய, தியாகவல்லி - தியாக வல்லி யென்றும், நிறை செல்வி - நிறைந்த செல்வமுடையவன், உடன் மல்கி வர - (முதற் குலோத்துங்கன்) உடன் நெருங்கி வரவும்,

வி - னை :—முதற் குலோத்துங்கனைப் பல வேந்தர்கள் சூழ்ந்து வந்தது போல் அவன் பட்டத்து மனைவியாகிய தியாக வல்லியை அவ்வேந்தர் மனைவி யர் சூழ்ந்து வந்தனரென்க. இம்மன்னவனுக்கு மூவர் மனைவிய ரிருந்தனர். அவர்களில், இவன் மாமன் மகளாகிய மதுராந்தகி யென்பவன் மூத்த மனைவியும், தியாகவல்லி என்பவன் இரண்டாம் மனைவியும், ஏழிசை வல்லபி யென்பவன் மூன்றாம் மனைவியு மாவார். மதுராந்தகிக்குப் பின் தியாகவல்லி பட்டத்து மனைவியானார். ஏழிசை வல்லபி கடைசிவரை சாதாரண மனைவியாகவே இருந்தான். [சோழவமி - பக் உக] மதுராந்தகியைப் பற்றி இந்நூலில் யாதொன்றும் சொல்லப் படாமையால், அவன் கலிங்கப் போருக்கு முன்பே உயிர் துறந் திருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. பா - பே :— ‘சூழ்புடை வர, *மல்கி வரவே.’ (௧௫)

உஅஎ. பிடியின் மேல்வருபி டிக்குலம் நேக மெனாவே
பெய்வ னைக்கைமட மாதர்பிடி மீதின் வரவே
முடியின் மேன்முடிநி ரைத்துவரு கின்ற தெனவே
முறைசெய்மன்னவர்கள் பொற்றகுடைக்கித்துவரவே.

ப - னை:—பிடியின் மேல் - பெண் யாணைகளின் மேல், வரு - (ஏறி) வருகின்ற, அநேகம் பிடி - பல பெண்யாணைகளின், குலம் என - கூட்டம் போல, வளை பெய் கை - வளையல்களை யணிந்த கைகளையுடைய, மடம் மாதர் - (அரசர்களின்) இளம் பெண்கள்,

பிடி மீதின் வர-பெண் யானைகளின் மேல் (ஏறி) வரவும், முடியின் மேல் - (அரசர்களின்) மகுடங்களின் மேல், முடி - (வேறு) மகுடம், நிரைத்து - வரிசையாய், வருகின்றது என - வருகின்றது போல, முறை செய் - நீதியைச் செலுத்தும், மன்னவர்கள் - அரசர்கள், பொன் குடை - அழகிய குடைகளை, கவித்து வர-(மேலே) கவித்துக்கொண்டு வரவும்,

வி - னை :—பெண்யானைகளின் மேல் பெண் யானைகள் வருவது போல, மகளிர் பெண் யானைகளின் மேலேறி வந்தனர்: மகுடங்களின் மேல் மகுடங்கள் வருவது போல், அரசர்கள் தங்கள் மகுடங்களின்மேல் குடைகளைப் பிடித்து வந்தன ரென்பதாம். பிடி - இதன் ஆண்பால் களிது: பெய் வயிர் - வினைத் தொகை; என - உவம உருபிடைச்சொல், ஏகாரம் நான்கும் சுற்றகைகள். பா - பே:— ி விரித்து வரவே. (இசு)

உஅஅ. யானை மீதுவரும் யானையும் நேக மெனவே

அநக ளிறிற்றின்மிசை கொண்டரச நேகம் வரவே
சேனை மீதுமொரு சேனைவரு கின்ற தெனவே

தெளிப டைக்கலனி லாவொளிப டைத்து வரவே.

ப - னை :—யானை மீது - ஆண் யானைகளின் மேல், வரும் - (ஏறி) வரும், அநேகம் யானையும் என - (வேறு) பல ஆண்யானைகளைப் போல், அநு களிற்றின் மிசை - (பகைவரை) கொல்லும் ஆண் யானைகளின்மேல், கொண்டு - (ஏறி) கொண்டு, அநேகம் அரச வர - பல அரசர்கள் வரவும், சேனை மீதும் - சேனைகளின் மேலும், ஒரு சேனை - (வேறு) ஒரு சேனை, வருகின்றது என - வருகின்றது போல, தெளி - ஒளியை விசும், படைக்கலன் - (பல வகை) ஆயுதங்கள், நிலா ஒளி - சந்திரனைப் போன்ற ஒளியை, படைத்து வர - உண்டாக்கி வரவும்,

வி - னை :—ஆண் யானைகளின்மேல் ஆண்யானைகள் வருதல் போல், அரசர்கள் ஆண் யானைகளின் மேல் ஏறி வந்தனர்; சேனைகளின் மேல் சேனைகள் வருவதுபோல் (வீரர்களின் கைகளில்) பலவகைப் படைகள் ஒளி வீசி விளங்கின வென்பதாம். ஆயுதங்களின் மிகுதியைக் கருதி, 'சேனை மீது மொரு சேனை வருகின்றதென' என்றார். அவை கூர் மழுங்காமல் நன்கு தீட்டி நெய் பூசப்பட்டுள்ளமையால் ஒளி வீசலாயின வென்க. தெளி - ஒளி; இதனை 'தெளிவளர் வான் சிறை' [திருக்கோ - ௧௬] என்றதொலறி. 'தெளி படைக்கலன்' சந்தலி நப்ப பொருட்டு வலியியல்பாயிற்று. அரச - பண்பாகு பெயர். படைக்கலன் - மொழியிதுதிப் போலி. நிலா வொளி - உவமைத் தொகை; (இசு)

உஅக. முகிலின் மேன்முகின்று முங்கிவரு கின்ற தெனவே
மூரி யானைகளின் மேன்முரச திர்ந்து வரவே
துகிலின் மேல்வருது கிற்குலமு மொக்கு மெனவே
தோகை நீன்கொடிகண்மேன்முகிறெ டங்கி வரவே.

ப - னை :—முகிலின் மேல், - மேகங்களின் மேல், முகில் - (வேறு) மேகங்கள், முழங்கி - பேரொலி - செய்து கொண்டு, வருகின்றது என - வருகின்றது போல, மூரி யானைகளின் மேல் - பெரிய யானைகளின் மேல், முரசு அதிர்ந்து வர - முரசு வாத்தியங்

களின் ஒளி முழங்கி வரவும், துகிலின் மேல் - துகிற் கொடிகளின் மேல், வரு துகில் - வருகின்ற (வேறு) துகிற் கொடிகளின், குலமும் - கூட்டத்தையும், ஒக்கும் என-ஒப்பாகு மென்று சொல்லும் படி, தோகை - ஆடையாலாகிய, நீள் கொடிகள் மேல் - நீண்ட கொடிகளின் மேல், முகில் - மேகங்கள், தொடங்கி வர-தொடர்ந்து வரவும்,

வி - ரை:—மேகங்களின் மேல் மேகங்கள் முழங்கி வருதல் போல், யானைகளின் மேல் முரசங்கள் முழங்கலாயின; துகிற் கொடிகளின்மேல் துகிற் கொடிகள் வருதல் போல், அவைகளின் மேல், மேகங்கள் தொடரலாயின வென்பதாம். முகிலொலியை முரசு வொலிக்குவமை கூறுதலை, 'முழங்கின முகிலென முரசுமே' [தக்கயா-௫௬] என்றதனாலறிக. 'கொடிகள் மேன்முகி றெடங்கிவர' என்றதற் போல், 'கொடியோடு தொடக்கிய கொண்மு வெலாம்' [அதிகாயன் வதை - ௨௬] என்றார் கம்பரும். தோகை - முன்னுனை; இது சிவனாகு பெயராய்க் கொடிச்சிலையை யுணர்ந்தினது. (௫௮)

உக௦. தேரின் மீதுவரு தேர்களும நேக மெனவே
செம்பொன் மேகலைநி தம்பநிரை தேரின் வரவே
பாரின் மீதுமொரு பாருளது போலு மெனவே
படல தூளியு*மெ முந்திடையின் மூடி வரவே.

ப - ரை:—தேரின் மீது வரு - தேர்களின் மேல் (ஏறி) வருகின்ற, அநேகம் தேர்கள் என - பல தேர்களைப் போல, செம்பொன் - செம் பொன்னாலாகிய, மேகலை நிறம்பம் - மேகலை யென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்த நிறம்பங்கள், நிறை தேரின் வர-வரிசையாகிய தேர்களில் வரவும், பாரின் மீதும் - (இந்த) பூமியின் மேலும், ஒரு பார் - (வேறு) ஒரு பூமி, உளது என - உண்டு என்று (கண்) டோர்) சொல்லும்படி, படலம் தூளியும் - கூட்டமாகிய புழுதியும், எழுந்து - (மேலே) கிளம்பி, இடையில் - (ஆகாயத்துக்கும் பூமிக்கும்) நடுவில், மூடி வர - (ஒரு பொருளும் புலப்படாமல்) போர்த்து வரவும்,

வி - ரை:—தேர்களின்மேல் தேர்கள் வருவது போல், மகளிர் நிறம்பங்கள் தேர்களின் மேல் வரலாயின. பூமியின் மேல் பூமி யிருத்தல் போல், புழுதியெங்கும் நிரம்பினதென்பதாம். உளம் - தாழிசையில் மகளிர் பிடிமேற் சேறிலையும், இங்குத் தேர்மேற் சேறிலையும் ஆசிரியர் கூறியிருத்தலால், அவர்கள் குதிரை மேற் சேறிலையும் உபலக்கணத்தாற் கொள்க. மேலை-இது முப்பத்திரண்டு வடத்திற்றைச் செய்த விரிசிகை யென்னும் மேகலையாம். இதனைத் துகிலுக்குள் அணிதலு முண்டு. 'பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ், நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடஇ' [சிலப்-௬-௮௭-௮௮] என்றமையும் அதன் உரையும் இங்குக் கவனிக்க. 'அல்குலிற் பரந்த மேலை' [உண்டாட்டுப்-௬] என்றார் கம்பரும். சேனைகள் சென்ற விரைவால் எழுந்த தூளி எங்கும் போர்த்த தென்பர். 'பாரின் மீது.....மூடிவர' என்றார். போலும்—ஒப்பில் போலி. இந்நான்கு செய்யுட்களும் இல்பொருளுவமை யணியாம். பா - பே:—

*எழுந்தடைய.

(௫௯)

உக௧. யானை மேலிளம் பிடியின் மேனிரைத்
திடைய ருதுபோ மெறிக டற்கினை

சேனை மாகடற் கபய னிம்முறைச்

சேது பந்தனஞ் செய்த தொக்கவே.

ப - ரை :—யானைமேல் - ஆண் யானைகளின் மேலும், இளம் பிடியின் மேல் - இளமையாகிய பெண் யானைகளின் மேலும், நிரைத்து-வரிசையாய், இடை அறுது-இடையில் நீங்காமல், போம்-செல்லும், எறி கடற்கு-(அலைகளை) வீசும் கடலுக்கு, இணை சேனை-ஒப்பாகிய சேனைகளானவை, அபயன் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், இ முறை - இந்த அவதாரத்திலும், மா கடற்கு - பெரிய கடலில், சேது பந்தனம் செய்தது - அணை கட்டினதற்கு, ஒக்க - ஒப்பாகவும்,

வி - ரை :—யானைகளின் மேல் சேனைகள் இடையறாமல் செல்லுங் காட்சி, முதற் குலோத்துங்கன் கடலில் அணைகட்டுதலை ஒத்திருந்த தென்பதாம். 'இம் முறை' என்பதில் இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. இராமாவதாரத்திலே யன்றி, இந்த அவதாரத்திலு மெனப் பொருள் படுதலைக் காண்க. ஸ்ரீராமபிரானே குலோத்துங்க சோழனுய்த் தோன்றின நென்பதை உகஉ-ம் தாழிசையாலறிக. இராவணன் சீதாதேவியை இலங்கைக்குக் கவர்ந்து சென்ற பின்னர், இராமர் கடலில் அணைகட்டி இலங்கைக்குச் சென்று இராவணனைக் கொன்று அவ்வம்மையை மீட்டா நென்னுஞ் செய்தி யாவரும் நன்கறிந்ததாம். [தா-க௬, சக௬] இச்செய்யுள் உவமை யணியும்.

(க௦)

உகஉ. நீல மாமணிச் சிவிகை வெள்ளமு

நித்தி லக்குலக் கவிகை வெள்ளமுங்

காலி னுன்வரும் யமுனை வெள்ளமுங்

கங்கை வெள்ளமுங் காண்மி நென்னவே.

ப - ரை :—மா நீலம் மணி-உயர்ந்த நீலரத்தினங்களைப் பதித்த, சிவிகை வெள்ளமும்-பல்லக்குகளின் கூட்டங்கள், காலினால் வரும்-காலால் (நடந்து) வரும், யமுனை வெள்ளமும்-யமுனை நதியையும், குலம் நித்திலம்-உயர்ந்த முத்துக்களைப் பதித்த, கவிகை வெள்ளம்-குடைகளின் கூட்டங்கள், கங்கை வெள்ளமும்-கங்கை நதியையும், காண்மின்-(ஒத்திருத்தலை) பாருங்கள், என்ன-என்று (கண்டோர்) சொல்லவும்,

வி - ரை :—நீலமணிப் பல்லக்குகளும், வெண்முத்துக் குடைகளும் வருங் காட்சி முறையே யமுனை நதியும் கங்கை நதியும் காலால் நடந்து வருவதை யொத்திருந்த தென்பதாம். யமுனை நீர் கருமையும், கங்கை நீர் வெண்மையு முடைமை பற்றி இவ்வாறு கூறினார். இதனை, 'மங்கை வார் குழிற் கற்றைம் மைக்குலம், தங்கு நீரிடைத் தாழ்த்து குழைப்பன், கங்கை யாற்றோடுங் காளிந்தி தன்னோடும், பொங்கு நீர்ச்சுழி போவன போன்றவே' [கம்பரா-கங்கை - உக] என்றதனாலறிக. கங்கை நதியைப் பற்றி நுகம்-ம், தாழிசையிற் காண்க. யமுனை என்பது கங்கையின் உபநதிகளில் ஒன்றாம். சிவிகை, கவிகைகளின் மிகுதி பற்றி வெள்ளம் என்றார். இதில் முறை நீர்விறை யமைந்துள்ளமை காண்க. உம்மைகள் நான்கும் எண்ணுப் பொருளில் வந்தன. இச்செய்யுளில் உவமை யணியு மிருத்தலை யறிக.

(க௧)

உகௌ. கெண்டை மாசுண முவணம் வாரணங்
கேழ லாளிமா. மேழி கோழிவிற்
கொண்ட வாயிரங் கொடி-து டங்கவே
குமுறு வெம்புலிக் கொடி-கு லாவவே.

ப - ரை:—கெண்டை-கெண்டைமீனும், மாசுணம்-பாம்பும், உவணம்-கருடனும், வாரணம்-யானையும், கேழல்-பன்றியும், ஆனி-சிங்கமும், மா மேழி-சிறந்த கலப்பையும், கோழி-கோழியும், வில்-வில்லும், கொண்ட-(இவற்றின் வடிவங்களைத் தம்மிடம்) கொண்ட, ஆயிரம் கொடி-பல கொடிகள், நுடங்க-துவளவும், குமுறு- உறுமுகின்ற, வெம்புலி கொடி-(சோழனுடைய) கொடிய புலிக்கொடி, குலாவ-(மற்றக் கொடிகளெல்லா வற்றிலும் சிறந்து) விளங்கவும்,

வி - ரை:—கெண்டை, மாசுணம் முதலிய கொடிக ளெல்லாவற்றிலும் சோழன் புலிக்கொடி சிறந்து விளங்கின தென்பதாம். [தா - ௧௮, ௧௦௨] உயிர்கள் உணவுப்பற மேழி கருவியா யிருத்தலால், அதனை 'மாமேழி' எனவும், தன்போல் வீரத்திற் சிறந்த முதற் குலோத்தங்கனை யடைந்து புலிக் கொடி மகிழ்ச்சி யடைந்தமை தோன்ற அதனை 'குமுறு வெம்புலிக் கொடி' எனவும் சிறப்பித்துக் கூறினார். கெண்டை, மாசுணம் முதலியன ஆகு பெயர்கள். இவைகளி னிறுதியில் எண்ணுமைகள் விகாரத்தால் தொக்கன. பா - பே:—? கொடியி லங்கவே. (௬௨)

உகௌ. தொடைகள் கந்தரம் புடைகொள் கொங்கைகண்
சோதி வாண்முகங் கோதை யோதிமென்
நடைகண் மென்சொலென் றடைய வொப்பிலா
நகைம ணிக்கொடித் தொகைப ரக்கவே.

ப - ரை:—தொடைகள்-தொடைகளும், கந்தரம்-கழுத்துக் களும், புடைகொள்-(மார்பாகிய) இடத்திற் பொருந்திய, கொங்கை-தனங்களும், கண் - கண்களைபுடைய, சோதி வாள் முகம் - மிகவும் ஒளி பொருந்திய முகங்களும், கோதை ஓதி-மலர்மாலையணிந்த கூந்தல்களும், மென் நடைகள்-(கண்களுக்கு) இனிய நடைகளும், மென் சொல்-(கூறுகளுக்கு) இனிய சொற்களும், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, அடைய - (இவை) எல்லாவற்றிலும், ஒப்பு இலா - (தமக்கு) சமான மில்லாத, நகை - புன்சிரிப்பையுடைய, மணி கொடி - அழகிய பூங்கொடி போன்ற பெண்களின், தொகை - கூட்டம், பாக்க - பரவவும்,

வி - ரை:—அழகிய பூங்கொடி போன்ற மகளிர் பலர் முதற் குலோத்தங்கன் செல்லும் வழியில் கூடின ரென்பதாம். அவர்கள் கூடினமை அவன் செல்வைக் கண்டு களித்தற்கென்க. கந்தரம் - கம் + தரம்; கம் - தலையை, தரம் - தரித்திருப்பது; கழுத்தானது தலையைத் தாங்கி யிருத்தலால், அதற்கு இப்பெயர் வந்ததாம். 'மென் நடைகள்' என்றதனால், மகளிர் பலர் நடந்து வந்தமையும், 'மென் சொல்' என்றதனால், அவர்கள் பலவற்றைப் பேசி வந்தமையும் விளங்கும். 'புடைகொள்' என்பதற்குப் பக்கங்களைக் கவர்ந்து கொண்ட எனவும், 'நகை' யென்பதற்கு ஒளியையுடைய எனவும், பொருள் கூறினும் பொருந்தும். மென்மை இரண்டும் இங்கே இனிமை யென்னும் பொருளில் வந்தன. அடைய - எல்லாம்; இதனை 'உலகடைய உண்டனையே' [சிலப் -

கன - முன்னிலை - உ] எனவும், 'அடையவன் தும்பர்ப்பதி குடிபுகப் பொருது' [வில்லிபா - ள-ம் போர் - அஅ] எனவும் வருமாற்றினறிக. சோதி வாள் - ஒரு பொருட் பன்மொழி; தொடைகள் முதலியவற்றுள் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (சுரு)

உகரு. எங்குமுள மென்கதலி யெங்குமுள
தண்கமுக மெங்குமுள பொங்கு மிளநீர்
எங்குமுள பைங்குமிழ்க ளெங்குமுள
*செங்குமுத மெங்குமுள செங்க யல்களே.

ப - ரை:—மென் கதலி - மெல்லிய வாழை போன்ற (பெண்களின்) தொடைகள், எங்கும் உள - எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கின்றன, தண் கமுகம் - குளிர்ச்சியாகிய பாக்கு மரம் போன்ற (அவர்கள்) கழுத்துக்கள், எங்கும் உள ———, பொங்கும் இளநீர் - பூரிக்கும் இளநீர் போன்ற கொங்கைகள், எங்கும் உள ———, பை குமிழ்கள் - பசுமையாகிய குமிழும் பூப்போன்ற மூக்குகள், எங்கும் உள ———, செம் குமுதம் - செவ்வாம்பல் மலர் போன்ற இதழ்கள், எங்கும் உள ———, செம் கயல்கள் - செம்மையாகிய கெண்டையின் போன்ற கண்கள், எங்கும் உள ———,

வி - வை:—சோழ நாட்டிலுள்ள வளமுள்ள பொருள்களாகிய கதலி, கமுகு முதலியன முதற் குலோத்துங்கனைக் காணவந்த மகளிர்பால் திகழ்ந்தன வென்பதாம். 'வாழைத் தண்டே போன்ற குயங்கினை' [மணிமே - ௨௦ - சுசு] என்றதனால், வாழை தொடைகளுக்கும், 'மங்கைதன் கழித்தை நோக்கி வளரினங் கழுகும் வாரிச், சங்கமு நினைதி' [கம்பா - நாடவி - சசு] என்றதனால் கழுத்திற்கும், 'கொங்கை யிளநீரால்' [நளவே - சயம் - சசு] என்றதனால் கொங்கை இளநீருக்கும், 'குமிழ்நீர் கிவைகாண்' [மணிமே - ௨௦ - சஅ] என்றதனால், குமிழ்ப்பூ மூக்கிற்கும், 'பைங்குமுதப் போதும் வண்ண வாயது குறியு மஃதே' [கம்பா - நாடவி - சசு] என்றதனால் குமுத மலர் இதழ்களுக்கும், 'பொருகபந்தன் செலியுறப் போந்தகன்று' [சீவகசி - கசுசு] என்றதனால், கயல்மீன் உள் கண்களுக்கும் உவமையாமாற்றிக. எங்கும் - இதிலுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளில் வந்தது. பா - பே:—*செங்கமலம்()

உகசு. ஆறலைத ரங்கமுள வன்னநடை

தாமுமுள வாலகமழ் பாகு முளவாய்

வேறுமொரு பொன்னிவள நாடுசய

துங்கன்முன்வி தித்ததுவு மொக்கு மெனவே.

ப - ரை:—சயதுங்கள் முன் - முதற் குலோத்துங்கனுக்கு எதிரில், ஆறு அலை - நதிகளில் அசைகின்ற, தரங்கம் உள - அலைகள் போன்ற (பெண்களின்) வயிற்று மடிப்புக்கள் இருக்கின்றன, அன்னம் - நடை தாமும் - அன்னங்களின் நடை போன்ற நடையும், உள - இருக்கின்றன, ஆலை - (கரும்பு) ஆலைகளில், கமழ் பாகும் - மணம் வீசுகின்ற வெல்லப் பாகு போன்ற இனிய சொற்களும், உள ஆய்-உண்டாயிருத்தலால், பொன்னி - காவிரி நதியையுடைய, வளம் - வளப்பமாகிய, வேறு ஒரு நாடும் - வேறு ஒரு சோழ நாட்டையும், விதித்ததுவும் - (முதற் குலோத்துங்கன்) ஏற்படுத்தினதையும், ஒக்கும் என-ஒத்திருக்கும் என்று (கண்டோர்) சொல்லவும்,

வி - னை:—முன் செய்யளிற் கூறிய கதவி, கமுகு முதலியனவும், இச் செய்யுளிலுள்ள தரங்கம், அன்ன நடை, பாகு என்பனவும், முதற் குலோத்துங்கனைக் காண வந்த மகளிர் பால் திகழும் தோற்றம் வேற்றொரு சோழ நாட்டை ஒத்திருந்த தென்பதாம். கதவி, கமுகு முதலியனவும், தரங்கம், அன்னம், பாகு என்பனவும் சோழநாட்டிலுள்ள அவ்வப் பொருள்களையும், மகளிர் உறுப்பு முதலியவற்றையுங் குறித்தன. இவை அவ்வப்பொருள்களைக் குறிக்குங்கால் இயற் பெயரும், மகளிர் உறுப்பு முதலியவற்றைக் குறிக்குங்கால், ஆகு பெயருமாம். சயதுங்கன் - [தா - அ; உகக, இசக] (சகூ)

உகக. வேழநிறை வென்றுமலை யெங்குமிடை

கின்றவயில் வென்றியப யன்ற னாருளால்

வாழ்வப யம்புகுது சேரனெடு

கூடமலை நாட்டைய வந்த தெனாவே.

ப - னை:—எங்கும் - எல்லா ஖ிடங்களிலும், வேழம் நிறை - யானைகளின் வரிசைகளை, வென்று - வெற்றிகொண்டு, மலை மிடை கின்ற - மலைகள் நெருங்கி யிருப்பவை, (எவ்வாறிருந்தன வெனில்) அயில்-வேலாயுதத்தைப் பிடித்த, வென்றி அபயன் தன்-வெற்றியை யுடைய (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுடைய, அருளால் - கருணையால், வாழ - (நல்வாழ்வு பெற்று) வாழ, அபயம் புகுது - அடைக்கலம் புகுந்த, சேரனெடு-சேர வேந்தனெடு, கூட-ஒன்றாக, மலை நாடு அடைய - மலைநாடு முழுவதும், வந்தது என - வந்தாற போலவும்,

வி - னை:—முதற் குலோத்துங்கன் செல்லும் வழியிலுள்ள மலைகளின் பாட்சி சேர வேந்தனெடு அவன் மலைநாடும் அம்மன்னவனிடம் தஞ்சம் புகுந் ததை ஒத்திருந்த தென்பதாம். 'சேரனெடு.....வந்தது' என்றது, சேரநாட்டில் மலைகள் மிகுதியா யிருந்தலாலும், அதற்கு மலைநாடு என்னும் பெயருண்மையானு மென்க சேரன் அடைக்கல மடைந்தமையை [தா - கக - கூஅஉ - இகூ] காண்க. புகுது சேரன் - வினைத்தொகை; புகுது - து; சாரியை; மிடைகின்ற-அஃறிணைப் பலவின்பால் வினையாலணியும் பெயர்.

(சகூ)

உககஅ. அக்கிரி கு லங்கள்விடு மங்குலியின்

நுண்டிவலை யச்செழிய ரஞ்சி விடுமத்

திக்கிலுள நித்திலமு கந்துகொடு

வீசியொரு தென்றல்வரு கின்ற தெனாவே.

ப - னை:—அ கிரி குலங்கள் - அந்த மலைபோன்ற யானைக் கூட்டங்கள், அங்குலியின் விடும்- (தங்கள்) துதிக்கைகளின் நுனியி லுள்ள உறுப்பிலிருந்து சொரியும், நுண் திவலை - சிறிய நீர்த்துளி களானவை, அ செழியர் - அந்தப் பாண்டியர்கள், அஞ்சி விடும் - (முதற் குலோத்துங்கனுக்கு) பயந்து (போரில் தோற்று) ஒழிவிடும், அ திக்கில் உள - அந்த (தென்) திசையிலுள்ள, நித்திலம் முகந்து கொடு - முத்துக்களை வாரிக்கொண்டு, ஒரு தென்றல் - ஒப்பற்ற தென்றற் காற்று, வீசி வருகின்றது என - வீசி வருகின்றது போலவும்,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் செல்லும் வழியில் யானைகள் தனது துதிக்கைகளால் நீர்த்துளிகளைச் சொரியுங் காட்சி பாண்டி நாட்டிலுள்ள முத்துக்களைத் தென்றற்காற்று வாரி யிறைப்பதை யொத்திருந்த தென்பதாப் வழிசெருக எழுந்த புழுதி தணிய யானைகள் நீரை வாரி யிறைத்தன வென்ற அங்குலி - யானைத் துதிக்கையின் துளியிலுள்ள விரல்போன்ற சிறிய உறுப்பதுன் திவலை - சிறிய மதநீர்த் துளிகளெனினுமாம். இம்மூன்று செய்யுட்களும் நற்குறிப்பேற்ற வணியாம்.

(கௌ)

உககூ. தென்றிசையி னின்றறுவட திக்கின் முகம்

வைத்தருளி முக்கனுடை வெள்ளி மலையோன்

மன்றிடை மாடியருள் கொண்டுவிடை

கொண்டதிகை மாநகருள் விட்ட ருளியே.

ப - ரை:—தென் திசையின் நின்று - (முதற் குலோத்துங்கன் தெற்குத் திக்கிலிருந்து, வடக்கு திக்கின் - வடக்கு திக்கில், முகம் வைத்தருளி - புறப்பட்டுச் சென்று, முக்கண் உடை - மூன்று கண்களையுடைய, வெள்ளி மலையோன் - கைலாய மலையை யுடையவரும் மன்றில் நடம் ஆடி - பொன்னம்பலத்தில் நடனம் புரிந்தவருமாகிய நடராஜ மூர்த்தியினுடைய, அருள் கொண்டு - திருவருளைப் பெற்று, விடை கொண்டு - (அங்கிருந்து நீங்க அவர்) உத்தரவையும் பெற்றுக்கொண்டு, அதிகை மா நகர் உள் - திருவதிகை யென்னும் சிறந்த நகரத்தில், விட்டருளி - (சிலநாள் தன் சேனைகளை) விட்டுத் தங்கி,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் நடராஜ மூர்த்தியை வணங்கித் திருவதிகை யென்னும் பதியை யடைந்தன னென்பதாம். 'வட திக்கின் முகம் வைத்து' என்றது தெற்கிலுள்ள காவேரியாற்றை விட்டு வடக்கிலுள்ள பாலாற்றை சேர்க்கிப் புறப்பட்டமையாம். விட்டருளி = தங்கி: இஃதிப் பொருள் தருதலை 'நாகன் காலினு ணயந்துவிட் டார்களை' [சீவகசி-கக௦௮] என்றதனால்திக. நடமாடி - இதில் இகர லிசுதி ஆண்பாலில் வந்தது உடை - இக்குறிப்புப் பெயரெச்சத்தில் அகரம் தொக்கு நின்றது. நகருள் - உள் - எழனுருபு.

(கஅ)

க௦௦. விட்டவதி கைப்பதியி னின்றபய

ணம்பயணம் விட்டுவிளை யாடி யபயன்

வட்டமதி யொத்தகுடை மன்னர் தொழ

நண்ணினன்வ ளங்கெழுவு கச்சி நகரே.

ப - ரை:—அபயன் - (குலோத்துங்க) சோழன், விட்ட - விட்டு நீங்கிய, அதிகை பதியின் நின்று - திருவதிகைப் பதியிலிருந்து, பயணம் - பிரயாணமாய், பயணம் விட்டு - (இடை யிடையே) பிரயாணத்தில் தங்கி, விளையாடி - (ஆங்காங்கு) வேடிக்கைகளில் பொழுது போக்கி, வட்டம் மதி ஒத்த - வட்டமாகிய முழு நிலாவைப் போன்ற, குடை மன்னர் - குடையை யுடைய அரசர்கள், தொழ - (தன்னை எதிர் கொண்டு) வணங்கும்படி, வளம் கெழுவு - (பலவகை) வளப்பங்கள் பொருந்திய, கச்சி நகர் - காஞ்சிபுரத்தை, நண்ணினன் - (போய்) சேர்ந்தான்.

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் அதிகைப் பதினியினின்று நீங்கி காஞ்சிபுரத்தை யடைந்தன என்பதாம். 'தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சி திருவேகம் பன்செம்பொன் கோயில் பாடி' [திருவாச - திருப்பொற்சு-சு] எனவும், 'மன்னாநாரீக் கலங்கார மென்ன மன்னும், மதிட்கச்சி நகர்கண்டு மகிழ்த்திட டானே' [தேசிகப் பி. சு - க௦] எனவும் ஆன்றோரால் புகழப் பட்டுள்ளமையால், காஞ்சி புரத்தை, வளங்கெழுவு கச்சி' என்றார். நீர்வளம், நில வளம், செல்வம் முதலியன மலிந்த கச்சியெனினுமாம். முதலிலுள்ள பயணம் என்பதில் ஆய் என்பது இசையெச்சமாய் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. 'வினோ யாடி' என்றதனால், புனல் வினோயாட்டு, பூக் கொய்தல், உண்டாட்டு முதலிய வற்றையுங் கொள்க. இதில் உவமையணி யிருத்தல் காண்க. இதுகாறும் தேவியின் கூற்றும்.

(உஅ௦) பொழுதத்து (உஅ௧) பெற (உஅஉ) வர (உஅ௩) எழ (உஅ௪) மிக (உஅ௫) இருந்து வர (உஅ௬) மல்கிவர (உஅ௭) கலித்து வர (உஅ௮) படைத்து வர (உஅ௯) தொடங்கி வர (உ௧௦) மூடி வர (உ௧௧) ஒக்க (உ௧௨) என்ன (உ௧௩) குலாவ (உ௧௪) பரக்க (உ௧௫) எங்கும் உள, செங்கயல்கள் (உ௧௬) ஒக்கு மென (உ௧௭) வந்த தென (உ௧௮) வருகின்ற தென (உ௧௯) தென்திசையினின்று, வைத்தருளி, விடைகொண்டு, விட்டருளி, (௩௦௦) கச்சிநகர் நண்ணினான் என முடிக்க.

(சு௧)

௩௦௧. என்னுமித என்மொழியே நித்திறைவி

சொல்லுவதன் முன்னமிகல் கண்ட தொருபேய்
தன்னுடைய காறனது பிற்படம

எத்துவகை தள்ளிவர வோடி வரவே.

ப - ரை:—என்னும் - என்று சொல்லும், இதன் நல் மொழி-மிகவும் இனிய (குலோத்துங்கன்) வரலாற்றை, இறைவி - காளி தேவி, எடுத்து சொல்லுவதன் முன்னம்-எடுத்துச் சொல்லி முடிப்பதற்கு முன்பே, இகல் கண்டது - (கலிங்க நாட்டில் நிகழும்) போரைக் கண்டதாகிய, ஒரு பேய் - ஒரு பேயானது, தன்னுடைய கால் - தன்னுடைய கால்களானவை, தனது பின் பட - தனது பின்புறத்தில் படவும், மனத்து - (அதன்) மனத்தில் தோன்றிய, உவகை - சந்தோஷமானது, தள்ளி வர - (அதை முன்னே) தள்ளிக்கொண்டு வரவும், ஓடி வர - (தேவியினிடம்) ஓடி வந்து,

வி - ரை:—இதன் - இதம் என்பதன் போலி; மொழி - காரணவாகு பெயராய்ச் சரித்திரத்தை யுணர்த்திற்று. 'இதன் நல் மொழி' இந்த வரலாற்றின் இனிய சொற்களை யெனினுமாம். 'கால் தனது பிற்பட' என்றது அப்பேய் ஓடிவந்த விரைவை யுணர்த்தினது. தேவி முதற்குலோத்துங்கன் வரலாற்றைச் சொல்லி வருகையில், கலிங்கத்தில் போர் மூண்டமை கலிங்கப் பேயின் கூற்றால் விளங்கும்.

(௭௦)

௩௦௨. கலிங்கர் குருதி குருதி கலிங்க மடைய வடைய

மெலிந்த வுடல்க டடியின் மெலிந்த வுடல்க டடியின்.

ப - ரை:—கலிங்கர் குருதி குருதி - கலிங்க வீரர்களின் இரத்தம் இரத்தம், கலிங்கம் அடைய அடைய - (பேய்களே) கலிங்கப் போர்க்களம் அடைவீராக அடைவீராக, மெலிந்த உடல்கள் - (பசியால்) இளைத்த (உங்கள்) உடம்புகளை, தடியின்-பருக்கச் செய்யுங்கள், மெலிந்த உடல்கள் தடியின்—, ,

வி - னை:—அடுக்குகள் முறையே மகிழ்ச்சியும் லிராவும் பற்றி வந்தன. அடைய - வியங்கோள் வினைமுற்று, தடியின் - ஏவற்பன்மை வினைமுற்று. இது முதல் ஐந்து செய்யுட்கள் கலிங்கப்பேயின் கூற்றும் (எக)

௨௦௩. உணங்கள் வயிறு குளிர வுவந்து *பருக பருக
கணங்க ளெழுக வெழுக கணங்க ளெழுக வெழுக.

ப - ரை:—உணங்கல் வயிறு - (நெடுநாள் பசிபால்) காய்ந்த வயிறுகள், குளிர - குளிரும்படி, உவந்து - களிப்படைந்து, பருக பருக-(கலிங்க வீரர்களின் இரத்தத்தை) குடிப்பிராக குடிப்பிராக, கணங்கள் - (பேய்களின்) கூட்டங்களே, எழுக எழுக-(உடனே) புறப்படுவிராக புறப்படுவிராக, கணங்கள் எழுக எழுக———,

வி - னை:—இச் செய்யுளிலுள்ள அடுக்குகளும் முன் செய்யுளின் போல, மகிழ்ச்சியும் லிராவும் பற்றி வந்தனவேயாம். கணங்கள் - அண்மை விளி; குளிர - அகரவீற்று வினை எச்சம்; இங்கு எதிர்காலத்தை யுணர்த்தினது. பருக பருக, எழுக எழுக - வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள். பா - பே:—
*பருக வருக (எஉ)

௨௦௪. என்செயப் பாவி காளிங் கிருப்பதங் கிருப்ப முன்னே
வன்சிறைக் கழுதும்பாறும் வயிறுகள் பீறிப் போன.

ப - ரை:—பாலிகாள் - பாவம் செய்த பேய்களே, இங்கு - (பாலை நிலமாகிய) இவ்விடத்தில், என் செய-என்ன காரியம் செய்வதற்கு, இருப்பது - (நீங்கள் தங்கி) இருப்பதாம், வன்சிறை - வலிய இறக்கைகளை யுடைய, கழுதும் பாறும் - கழுதுகளும் பருந்துகளும், அங்கு இருப்ப - (கலிங்கப் போர்க்களமாகிய) அவ்விடத்தில் இருத்தலால், முன்னே - (அவை) முன்பே, வயிறுகள் பீறி - (இறந்துபட்ட கலிங்க வீரர்களின்) வயிறுகளைக் கிழித்து, போன - (அவற்றிலுள்ள குடல், ஈரல் முதலியவற்றை கொண்டு) போயின.

வி - னை:—கிடைத்தற்கரிய உணவு கிடைத்தும், அதனை யுண்ண லிராயாமல், பேயின் பசியால் வருந்திக் கிடந்தமையால் உண்டாகிய வெறுப்பின் மிகுதியால், கலிங்க நாட்டுப்பேய் மற்றப் பேய்களை, 'பாலிகாள்' என விளித்தது. இருப்ப - காரணப் பொருளில் வந்த வினை யெச்சம். போன - அஃறிணைப் பலவின் படர்க்கை வினை முற்று. பா - பே: - † அதற்கு முன்னே (எக)

௨௦௫. வயிறுக ளென்னிற் போதா *வாய்களோ போதா பண்டை
எயிறுக ளென்னிற் போதா வென்னினு மீண்டப் போதும்.

ப - ரை:—வயிறுகள் என்னில் - (கலிங்க நாட்டிலுள்ள பிணங்களைப் புதிக்க நம்) வயிறுகளோ என்றால், போதா-போதமாட்டா, வாய்களோ போதா-(நமது) வாய்களும் போதமாட்டா, பண்டை எயிறுகள் என்னில் - பழமையாகிய பற்களோ என்றால், போதா - (அவற்றை மென்று விழுங்க) போதமாட்டா, என்னினும் - என்றாலும், ஈண்ட போதும் - (நாம் அங்கு) விரையச் செல்வோம்.

வி - னை:—யானை, குதிரை, காலாள் முதலிய பிணங்களின் எலும்புகளைக் கடிக்கப் போதிய வலிவற்ற பற்களென்பது கருதி 'பண்டை யெயிறுகள்' எனக் கலிங்கப் பேய் கூறின தென்க. ஈண்டுதல் - விரைதல்; 'ஈண்டு செலற்

கொண்மூ' [புறநா - ௧௯௬] என்றமை காண்க. போதா - அலிநினைப் பல வின் படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; ஈண்ட - ஆர வீற்று வினையெச்சம். போதும் - தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று. பா - பே:--*வாய்களும் (எச)

௩௦௬. சிரமலை விழுங்கச் செந்நீர்த் திரைகடல் பருக லாகப் பிரமனை வேண்டிப்பின்னும் பெரும்பரி பெறவும்வேண்டும்.

ப - ரை:—சிரம் மலை - தலைகளாகிய மலைகளை, விழுங்க - விழுங்கவும், செம் நீர் - உதிரமாகிய, திரை கடல் - (அலைகளால்) அலைபுங் கடலை, பருகல் ஆக - குடிச்சுகவும், பிரமனை வேண்டி - பிரம தேவனை (வரம்) வேண்டி, பின்னும் - (இப்போதிருப்பதை விட) இன்னும் அதிகமாய், பெரும் பரி - மிக்க பரிசை, பெறவும் வேண்டும் - (நாம்) அடைதலும் வேண்டும்.

வி - ரை:—அலங்க நாட்டுப் போர்க்களத்திலுள்ள தலைகளாகிய மலைகளை விழுங்கவும். இரத்தமாகிய கடலைப் பருகவும் பிரமனை வேண்டி இன்னும் மிக்கபரி பெறவேண்டு மென்பதாம். சிரமலை, செந்நீர்த் திரைகள்-உருவகவணிகள்; திரை கடல்—வினைத்தொகை. (எடு)

௩௦௭. என்ற வோசை தருஞ்செ விக்கி சைத்த லுந்த சைப்பிணற் தின்ற போற்ப ருத்து மெய்சி ரித்து மேல்கி முத்துமே.

ப - ரை:—என்ற ஓசை-(கலிங்கப் பேய்) என்று சொல்லிய ஓசையானது, தம் செவிக்கு ஓசைத்தலும் - தங்கள் காதுகளில் படுதலும், தசை பிணற் - மாமிசத்தையுடைய பிணங்களை, தின்ற போல்-(மற்றப் பேய்கள்) தின்றவற்றைப் போல், மெய் பருத்து-(தமது) உடல் பூரித்து, சிரித்து-(களிப்பால்) நகைத்து, மேல் விழுந்தும் - (ஒன்றன்) மேல் (மற்றொன்று) விழுந்து,

வி - ரை:--கலிங்கப் பேய் சொன்னதைக் கேட்டு மற்றப் பேய்கள் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யடைந்தன வென்பதாம். செவிக்கு - உருப மயக்கம்; தசை-சதை என்பதன் போலி; தின்ற - பலவின் படர்க்கை வினைபரவினையும் மெயர்; விழுந்தமே - இதிலுள்ள உம், ஏ-இரண்டும் அசைகளை. இது முதல் நான்கு செய்யுட்கள் பேய்களின் மகிழ்ச்சியை யுணர்த்தும். (எசு)

௩௦௮. ஓசை சொன்ன பேயின் வாயை யோடி*முத்தமுண்ணுமே சாகை சொன்ன பேய்க னைத்த கர்க்க பற்க ளென்னுமே.

ப - ரை:—ஓடி - (மற்றப் பேய்கள் விளைந்து)ஓடி, ஓசை சொன்ன - சந்தோஷச் செய்தியைத் தெரிவித்த, பேயின் வாயை-(கலிங்கநாட்டு) பேயின் வாயை, முத்தம் உண்ணும்-முத்தமிடும், சாகை சொன்ன - (முன்பு) சாதலைத் தெரிவித்த, பேய்களை - பேய்களினுடைய, பற்கள் தகர்க்க - பற்களை உடைப்பிராக, என்னும் - என்று சொல்லும்.

வி - ரை:—சாதலைத் தெரிவித்தலாவது - பேய்களில் சில இனி நாம் உணவின்றி இறந்துபோவ துண்மையென்று சொன்னமை. ஓசை - இது உவகை யென்பதன் மரூஉவாம். வாயை - உருப மயக்கமாய்க் கொண்டு வாயில் எனினுமாம். தகர்க்க - வியங்கோள் வினைமுற்று. பா - பே:--*முத்த மிட்டுமே. (எள)

௧௦௯. பிள்ளை வீழ வீழ வும்பெ ருந்து ணங்கை கொட்டுமே
வள்ளை பாடி யாடி யோடி வாவெ னுவ னைக்குமே.

ப - ரை :—பிள்ளை - (சில பேய்கள் தங்கள் கையிலுள்ள) பிள்ளைகள், வீழ வீழவும் - (நிலத்தில்) விழுந்து விடும்படி, பெரும் துணங்கை கொட்டும் - பெரிய துணங்கைக் கூத்தாடி (தங்கள் கைகளை) தட்டும், வள்ளை பாடி - (பின்பு) வள்ளைப் பாட்டைப் பாடி, ஆடி ஓடி - ஆடியும் ஓடியும், வா என அழைக்கும் - (மற்றப் பேய்களைத் தம்மோடு விளையாட) வா என்று கூப்பிடும்.

வி - ரை :—துணங்கை - ஒருவகைக் கூத்து. இதனைப் பேய்க் கூத் தெனவும், சிங்கிக் கூத்தெனவும் கூறுவர். 'நிணந்தின் வாயன் துணங்கை தூங்க' [திரு முருகு-௫௬] என்னு மடிக்கு, 'பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்க, துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்' என நச்சினூர்க்கினியர் கூறியதனால், துணங்கைக் கூத்தினிலக்கண முணர்க. 'குழிகட்பேய், துணங்கை யெறிந்து' [காரைக்கா-மூத்ததிரு-௨] எனவும், 'பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடி' [பதிற்று-௫, ௧௨] எனவும், பிணப்பறைக்குர லுவந்து வந்துசில பேய்துணங்கை யீடுதொறும்' [தக்கயா-௫௬] எனவும் வருவனவற்றால் பேய்க் கூத்தைத் துணங்கை யென்னுமாற்றிக. 'துணங் கையே விழாப்பேய்க் கூத்தாம்' [சூடாம-ணகாவெ-௧௨] என்றமையும் இங் குக் கவனிக்க. மகளிரு மைந்தரும் ஆங்க் கூத்தையும் துணங்கை யென்ப. 'இலங்குவளை மடமங்கையர், துணங்கை யஞ்சீர்த் தழுஉ மற்பப்' [மதுரைக்கா-௧௫௬, ௧௯௦] எனவும், மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும் [குறுந்-௧௧] எனவும், வருமாற்றான் மகளிரும், துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்' [பதிற்று-௫௭] எனவும், 'குறும்பைர் தொடியன், விழவயர் துணங்கை தழுஉவகஞ் செல்ல' [நற்றி ௫௦] எனவும் 'தணந்த... தலையுரீ தளிரிய லவரொடு, துணங்கையாய்' [கலி-௬௬] எனவும் வருமாற்றான் மைந்த ரும் துணங்கைக் கூத்தாமொ றறி. வள்ளை-உலக்கைப் பாட்டு; அகாவது மகளிர் செல் முதலியவற்றைக் குற்றம் போது தளர்ச்சி தோன்றாதிருக்கத் தமது தலைவர்களைச் சிறப்பித்துப் பாடும் ஒருவகைப் பாட்டாம். 'தினெருறு மகளிர் இசைபடு வள்ளையும்' [மலைபடுக-௧௬௨] எனவும், 'வெதிரெந் குறுவாராம், வள்ளை யகவுவம் வா' [கலி-௬௨] எனவும், 'மனையனகு வள் ளைக் குறங்கும் வளநாட்' [திருவன்மா-௫] எனவும் வருமாறு காண்க. இவ் வள்ளைப் பாட்டைக் களிப்பின் மிகுதியால் பேய்கள் பாடின வென்க. சிலப்பதி காரத்தில் வாழ்த்துக் காதையின் இறுதியிலுள்ள வள்ளைப் பாட்டுக்களையுங் கூவனிக்க (எஅ)

௧௧௦. †எனவு ரைத்த தேவி வாழி வாழி யென்று வாழ்த்தியே
கனவு ரைத்த பேயினைக்க முத்தி னிறிகொ டாடுமே.

ப - ரை :—எனா உரைத்த - என்று (முதற் குலோத்துங்கன் வரலாற்றை முன்பு) சொல்லிய, தேவி வாழி வாழி - காளிதேவி வாழ்க வாழ்க, என்று வாழ்த்தி - என்று (அந்தத் தேவியை) வாழ்த்தி, கனா உரைத்த பேயினை - (முன்பு தாம் கண்ட) கனவைச் சொல்லிய கணிதப் பேய்களை, கழுத்தினில் கொடு - கழுத்தில் கட்டித் கொண்டு, ஆடும் - (களிப்பின் மிகுதியால் பேய்கள் துள்ளி விளையாடும்).

வி - ரை :—கணிதப்பேய்கள் கனவுகண்டு சொன்னபடி கலிங்கப்போர் மூண்டமையால் மற்றப் பேய்கள் களிப்படைந்து அவைகளின் கழுத்தைக்

கட்டிக்கொண்டும் விளையாடின வென்க. பேய்கள் கண்ட கனவை உஉச-
உஉஎ-ம் தாழிசைகளில் காண்க 'கழுத்தினிற் கொடு' என்பதற்குக் கழுத்தில்
தூக்கிக்கொண்டு எனினுமாம். வாழி வாழி - அருக்குநர் மகிழ்ச்சியின்
பொருட்டாம். வாழ்த்தியே - ஏகாம் அசை, பேயினை - இன் சாரியை.
பா-பே:- மனவருத்த.

(எக)

ககக. ஆடிவரு பேய்களின் லந்தலைத

விர்த்தடுப றந்தலைய நின்ற தனினின்

ரோடிவரு பேயையிக ளுள்ளபடி

சொல்கெனவு ரைத்தனாரு ரைத்த ருளவே.

ப - ரை:- ஆடி வரு - கூத்தாடி வரும், பேய்களின் அலந்
தலை - பேய்களின் (களிப்பினாலாகிய) மயக்கத்தை, தவிர்த்து -
ஒழித்து, அந் பறந்தலை - (பகைவரை) கொல்லும் போர்க்களச்
செய்தியை, அறிந்து - தெரிந்து கொண்டு, அதனின் நின்று - அப்
போர்க்களத்தி லிருந்து, ஓடி வரு பேயை - (தன்விடம்) ஓடி வந்த
பேயை, உள்ளபடி - நடந்தது நடந்தபடியே, இகல் சொல்க -
போதைத் தெரிவிப்பாயாக, என உரைத்தனர் - என்று (தேவி)
கேட்டாள், உரைத்தருள - (அவ்வாறு அவள்) கேட்ட வளவில்,

வி - ரை:- தேவியானவள் பேய்களின் கூத்தைத் தவிர்த்துக் கலிங்கப்
பேயைப் பார்த்து அந்நாட்டில் நிகழ்ந்த போரை உள்ளபடி சொல்வாயாக
வென வினவின ளென்பதாம். சொல்கென-கிலைமொழியில் அகரத் தொக்கு
கின்றது.

(கா-1) ஒரு பேய் ஓடி வர (காஉ) அடைய.....தமிழின் (காக) பருசு
...எழுச (காச) பீறிப் போன (காடு) சுண்டப் போதும் (காசு) பெறவும் வேண்
டும் (காள்) என்ற வேரொசை.....இசைத்தலும்.....மேல் விழுந்து (காஅ) முத்த
முண்ணும்.....தகர்க்க வென்னும் (காக) கொட்டும்....அழைக்கும்(ககர) வாழ்
த்தி...ஆடும் (ககஉ) (பின்பு தேவி) தவிர்த்து.....உரைத்தனர் என முடிக்க.

(அ0)

அவதாரம் முற்றிற்று

கக. காளிக்குக் கூளி கூறியது

காளிக்குக் கூளி கூறியது:-இது மூன்று சொல் இரண்டு
சந்தியாலாகிய சொற்றொடர். இதில் முந்தியது நான்கன் விரியும்
பிந்தியது எழுவாய்த் தொடருமாம். காளி தேவிக்கு (கலிங்க
நாட்டிலிருந்து வந்த) பேய் சொல்லிய செய்தியை யுணர்த்தும்
பாடல்களின் பகுதி யென்பது இதன் பொருளாம்.

முதற் குலோத்தங்கன் வேட்டையாடிக் காஞ்சி புரத்தில்
தங்கி யிருக்குங்கால், வேந்தர் பலர் தங்கள் நிறைகளைச் செலுத்தி
அவனை வணங்கினர். ஆனால், கலிங்க வேந்தன் மட்டும் தன் பகு
திப் பொருளைச் செலுத்த வரவில்லை. அதனால் அக்காவலன் கடுஞ்
சின மெய்திக் கலிங்க வேந்தனைப் பற்றிக் கொணருமாறு தனது

படைத்தலைவனாகிய கருணாகரத் தொண்டமானுக்குக் கட்டளை யிட்டான். உடனே அவன் நால்வகைச் சேனைகளோடு பல ஆறு களைக் கடந்து சென்று கலிங்க நாட்டில் தீ மூட்டி அங்குள்ள பொருள்களைச் சூறையிடலானான். இச் செய்தியை யறிந்த கலிங்க மன்னன் தன்னமைச்சர் சொற்களையும் மதியாமல், போர் புரியத் தொடங்கினான் என்பதைக் கலிங்கப் பேய் தேவிக்குக் கூறு வது போல், ஆசிரியர் இதில் விரித்துரைக்கிறார். இதில் அமைந் துள்ள திருவோலக்கச் சிறப்பு, அமைச்சர் அறவுரை, நால்வகைப் படையினர் வருணனை, முதலியன படித்து இன்புறற் பாலனவாம்.

௩௧௨. மாவா யிரமும் படக்கலிங்கர்
மடிந்த களப்போ ருரைப்போர்க்கு
நாவா யிரமும் கேட்போர்க்கு
நாளா யிரமும் வேண்டுமால்.

ப - ரை:—ஆயிரம் மாவும் - ஆயிரம் யானைகளும், பட - இறந்து பறும்படி, கலிங்கர் மடிந்த - சலிங்க வீரர்கள் இறந்தொழி ந்த, களம் போர் - களத்தில் நிகழ்ந்த போரை, உரைப்போர்க்கு - சொல்ல விரும்புவோருக்கு, ஆயிரம் மாவும் - ஆயிரம் நாக்குகளும், கேட்போர்க்கு - (அப்போரை) கேட்க விரும்புவோருக்கு, ஆயிரம் நாளும் - ஆயிரம் நாட்களும், வேண்டும் - தேவையாம்.

வி - ரை:—‘ஆ’ன யாயிர மமரிடை வென்ற, மானவ னுக்கு வகுப்பது பாணி’ [இலக்-வி - ௮௩௮] என்பவாகலின், ‘மாவாயிரமும் பட’ என்றார். ‘உரைப்போர்க்கு நாவாயிரமும்’ என்றமைக் கேற்ப, ‘பங்கே ருத்தோன் பல கோடி நீத்தர் திலனே எண்ணுதற்கு’ [வில்லிபா-கூ-ம் போர்-௩௫] எனவும், ‘நண்ணலா வெங்க ணை நற்புக முரைக்கி னன்ன, எண்ணிலா யிரங்கள் வேண்டும்’ [திருவாதவூ-புத்தரை வரதில்-௪௮] எனவும் வருமாறு காண்க. ‘களப்போ ருரைப்போர்க்கு.....வேண்டும்’ என்றமையால், ஒரு நாவையுடைய தன்னால் சிறிது நேரத்தில், அப்போரின் கொடுமையைப் புகல் வியலா தென்ப பேய் கூறியவாரும். (௧)

௩௧௩. ஒருவார்க் கொருவாய் கொண்டிரைக்க
ஒண்ணு தேனு முண்டாகுஞ்
செருவைச் சிறியேன் விண்ணப்பஞ்
செய்யச் சிறிது கேட்டருளே.

ப - ரை:—ஒரு வாய் கொண்டு - ஒரு வாயால், உரைக்க - (கலிங்கப் போரை) சொல்ல, ஒருவார்க்கு ஒண்ணுது ஏனும் - ஒருவ ராலும் முடியாதானாலும், உண்டாகும் செருவை - (கலிங்கத்தில்) நிகழும் போரை, சிறியேன் - (அறிவில்) சிறியனாகிய நான், சிறிது விண்ணப்பம் செய்ய - சிறிதளவு சொல்ல, கேட்டருள்-(தேவியே) கேட்பாயாக.

வி - ரை:—முன்பு ‘நாவாயிரமும் வேண்டும்’ என்றமையால், இங்கு ‘ஒருவாய் கொண்டிரைக்க ஒண்ணுது’ என அப்பேய் கூறினதென்க. கற்று வல்ல புலவராலும் புகலுதற்சரிய அப்போரின் சிறப்பைச் சிற்றறிவின யுடைய தன்னால் முற்றுஞ் சொல்ல முடியாமை பற்றி, ‘சிறியேன்’ எனவும், தேவியின்

பெருமையும் தன் பணிவுத் தோன்ற 'விண்ணப்பம் செய்ய' எனவும் அப்பேய் மொழிந்ததாம். சிறிது கேட்டருள் எனினுமாம். ஒண்ணது, ஏனும் - இவை முறையே ஒன்றது, எனினும் என்பவற்றின் மருஉக்கள். சிறியேன் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (உ)

ஈகச. பாரே லாமுடை யானப யன்கொடைப்
பங்க யக்கர மொப்பெனப் பண்டொர்நாள்
காரே லாமெழுந் தேழரை நாழிகைக்
காஞ்ச னம்பொழி காஞ்சிய தன்கணே.

ப - ரை:—பார் எலாம் - உலகங்கள் எல்லாவற்றையும், உடை யான்-(தனக்கே உரிமையாக) உடையவனாகிய, அபயன் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுடைய, கொடை - (இரப்பவர்க்கு) கொடுத்தலையுடைய, பங்கயம் கரம் - தாமரை மலர் போன்ற கைகளுக்கு, ஒப்பு என - ஒப்பு என்று சொல்லும்படி, பண்டு ஓர் நாள் - முன்பு ஒரு காலத்தில், கார் எலாம் - மேகங்கள் எல்லாம், எழுந்து - (ஆகாயத்தில் திரண்டு) எழுந்து, ஏழரை நாழிகை-ஏழரை நாழிகையளவும், காஞ்சனம் பொழி - பொன் மாரி பொழிந்த, காஞ்சி அதன் கண் - காஞ்சி புரத்தில்,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் கொடைக்கு நிகராய் மேகங் கொள் ளாம் ஏழரை நாழிகை வரையில் பொன்மாரி பொழிந்த காஞ்சிபுரத்திலென்ப தாம். இரண்டரை நாழிகை கொண்டது ஒரு மணியாதலால், ஏழரை நாழிகை மூன்றாமணி நேரமாம். பங்கயம் - சேற்றில் முளைப்பது. பங்கம் - சேறு, ஐம் - முளைப்பது. 'காரெலாம்' என்றது ஆவர்த்தம், சம்பவர்த்தம், புஷ்கலா வர்த்தம், துரோணம், காளமேகம், நீலமேகம், சிலாவரங்கம் என்னும் ஏழு மேகங்களில் பொன்மாரி பொழியும் புஷ்கலா வீரத்ததின் தீர்வை யென்க. இச்செய்யுள் எதிர்நிலையணியாம்.

பொன்மாரி பொழிந்த வாலாறு:—ஒரு காலத்தில் பார்வதி தேவியார் சிவபெருமானைக் கணவராய் பெற்று அவருடன் கூடி மகிழ் கருதிக் காஞ்சிபுரத்தில் தவஞ்செய்யத் தொடங்கினார். அப்போது சிவபெருமான் அவ் வம்மையாரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றின தன்றி, அப்பதியிலுள்ள பொருள் கள் எல்லாவற்றையும் பொன்மயமாக்கக் கருதிப் பொன்மழை பொழிவித்தார். உடனே அங்குள்ள மரஞ்செடி கொடிகளும் பொன்மயமாய் விளங்கி வெண்ப தாம். 'சந்தரம் பொலம் பூமறை நிரந்தரஞ் சொரிந்த' [காஞ்சிப்பு - தழு வக் குழை - ஈக௦] என்றமை காண்க. (க)

ஈகரு. அம்பொன் மேருவ துகொலி துகொலென்
ருயி ரங்கதிர் வெய்யவ னையுறுஞ்
செம்பொன் மாளிகைத் தென்குட திக்கினிற்
செய்த சித்திர மண்டபத் தன்னிலே.

ப - ரை:—ஆயிரம் கதிர் - ஆயிரங் கிரணங்களைபுடைய, வெய் யவன் - சூரியனைவன், அம்பொன் மேரு - அழகிய பொன்னு லாகிய மேருமலை, அது கொல் - அது தானே, இது கொல் என்று - இது தானே வென்று, ஐயம் உறும் - சந்தேகம் கொள்ளும், செம் பொன் மாளிகை - செம்பொன்னால் கட்டிய அரண்மனையில், தென்

சூடக்கு திக்கினில் - தென்மேற்குத் திசையில், செய்த-செய்தமைத்த, சித்திரம் மண்டபம் தன்னில் - அலங்கார மண்டபத்தில்.

வி - ரை:—மேருமலை போல் பொன்னால் கட்டிய அரண்மனையில் தென்மேற்குத் திக்கில் அமைத்த அலங்கார மண்டபத்தில் என்பதாம். அது என்றது மேரு மலையையும், இது என்றது முதற்குலோத்துங்கன் தங்கியிருந்த மாளிகையையும். மேருமலை பொன்னு லமைந்து வானளாவி இருத்தல் போல் இம் மாளிகையு மிருத்தலால், சூரியன் இவ்விரண்டிற்கு முள்ள வேற்றுமை யறியாது சந்தேகித்தன னென்க. சூரியன் ஆயிரங் கதிர்களுடையவ னென்பதை, 'மாசில், ஸூயி ரங்கதித் சூரியன் தெருஉம்' [பரிபா-க-உஉ] எனவும் 'உலையாத வொளிகொண்ட கதிராயி ரத்தோனும்' [வில்லிபா-கஉ போர் - கூக] எனவும், 'ஸூயிரமான வெய்யகதி ராறிரண்டு' [தக்கயா-சச0] எனவும் வருவதனாலிஃக. கொல் - இரண்டும் ஐயப் பொருளன. வெய்யவன் மேருமலைக்கும் பொன்மாளிகைக்கு முள்ள வேற்றுமை யனராமல், ஐயற்றமையால், இஃதையவணியாம். (எந்தேகா லங்காரம்) இது முதல் ௧௨௮-ம்-தாழிசையளவும், முதற் குலோத்துங்கன் திருவோலக்கச் சிறப்புக் கூறப்படும். (ச)

ககசு. மொய்த்தி லங்கிய தாரகை வானினீண்
முகட்டெ முந்தமு முமதிக் கொப்பென
நெய்த்தி லங்கிய நித்திலப் பந்தரின்
நின்று வெண்குடை யொன்றுநி முற்றுவ.

ப - ரை:—மொய்த்து இலங்கிய - நெருங்கி விளங்குகின்ற, தாரகை - நட்சத்திரங்களுடைய, நீள் வானின் முகடு - நீண்ட ஆகாயத்தின் உச்சியில், எழுந்த - உதித்த, முழு மதிகு ஒப்பு என - முழு நிலாவுக்கு ஒப்பாகும் என்று சொல்லும்படி, நெய்த்து இலங்கிய - நெய்ப்பசை யுடையனவாய் விளங்கிய, நித்திலம் - பந்தரின் - முத்துப் பந்தலில், வெண் குடை - வெண் கொற்றக்குடை, ஒன்று நின்று - ஒன்று (கிலை பெற்று) நின்று, நிறுற்ற - நிறுலைத் தர,

வி - ரை:—தாரகை போன்ற முத்துக்களைப் பதித்த வான்போன்ற பந்தலில் முழுமதி போன்ற வெண்குடை நிறுவில் (முதற்குலோத்துங்கன் வீற்றிருந்தன என்பதாம்.) வான் பந்தருக்கும் தாரகை முத்துக்களுக்கும், முழுமதி வெண் குடைக்கும் உவமையாம். இங்குக் கூறியதற் கேற்ப, மீள்பூத்த வங்குமபதுபோல் தளங் கோத்து, விரித்தநீ லப்பட்டு விதானத் தோன்ற, வான்பூத்த கலைமதிபோல் கவிசை யோங்க' [சீரங்கநாயகர் ஊசல்-௧] என்றமை காண்க. பேரோளி படைத்த புதிய முத்துக்க னென்பார், 'நெய்த்திலங்கிய நித்திலம்' என்றார். நித்திலப் பந்தர் - மூன்றனுருபம் பயனும் உடன் தொக்க தொகை; பந்தர் - பந்தலென்பதன் போலி; நெய்த்து - நெய்யென்னும் பெயரடியாய்ப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். இச்செய்யுள் உவமையணியாம். பா - பே:—முழுமதிப் பத்தியின். (இ)

ககசு. மேற்கு வித்தம் திக்குடை யின்புடை
வீசுகின்றவெண் சாமரை *தன்றிருப்
பாற்கட டற்றிரை யோரிரண் டாங்கிரு
பாலும் வந்துப னிசெய்வ போலுமே.

ப - ரை:—மேல் கவித்த - மேலே போர்த்திருக்கின்ற, மதி குடையின் - சந்திரனைப் போன்ற வெண் குடையின், புடை -

(இரண்டு) பக்கங்களிலும், வீசுகின்ற - வீசப்படுகின்ற, வெண் சாமரை - வெண் சாமரைகள், தன் திரு - தனது அழகிய, பால் கடல் - திருப்பாற் கடலினுடைய, ஓர் இரண்டு திரை - ஒப்பற்ற இரண்டு அலைகள், ஆங்கு-அந்த மண்டபத்தில், இரு பாலும் வந்து- (முதற் குலோத்துங்கனுக்கு) இரண்டு பக்கங்களிலும் வந்து, பணி செய்வ போலும் - ஏவல் தொழிலைச் செய்வதை ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை :—சந்திரனைப் போல் விளங்குங் குடையின் கீழ் வீசப்படுஞ் சாமரைகள் திருப்பாற் கடலின் இரண்டு அலைகள் முதற் குலோத்துங்கனுக்கு இருபுறமும் வந்து பணி செய்வதை யொத்திருந்தன வென்பதாம். திருமாலே முதற் குலோத்துங்கனுய்த் தோன்றின நென்பது ஆசிரியர் சொன்னகையாத லின் [தா-உகஉ] 'தன் திருப்பாற் கடல்' என்றார். 'தன்' என்றது இங்கே திரு மாலாகிய முதற் குலோத்துங்கனை யென்க. மதிக்குடை யென்றது உவமை யணியும், 'வெண்சாமரை.....பணி செய்வ போலும்' என்றது இல்பொரு ளுவமை யணியுமாம். பா - பே:— *தென்றிசை.

(ககக) (தேவி) உரைத் தருள (ககஉ) (கலிங்கப் பேய்) வேண்டும் (ககக) கேட்டருள் (ககச) காஞ்சி யதன்கண் (ககஇ) மண்டபத் தன்னில் (ககச) குடை சிழற்ற (ககஎ) திரை...பணி செய்வ போலும் என முடிக்க. (க)

ககஅ. அங்கண் ஞாலம் னைத்தும்பு யத்தில்வைத்
தாட கக்கிரி யிற்புலி வைத்தவன்
சிங்க வாசனத் தேறியி ருப்பதோர்
சிங்க வேறெனச் செவ்விசி றக்கவே.

ப - ரை:—அம் கண் ஞாலம் - அழகிய இடமகன்ற உலகங் கள், அனைத்தும் - எல்லாவற்றையும், புயத்தில் வைத்து - (தன்) தோளில் தாங்கி, ஆடகம் கிரியில் - பொன்னாலாகிய மேருமலையில், புலி வைத்தவன் - (தனது) புலிக்கொடியைப் பதித்தவனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், சிங்க ஆசனத்து - சிங்காசனத்தில், ஏறி இருப் பது - ஏறி இருப்பதாகிய, ஓர் சிங்கம் ஏறு என - ஒப்பற்ற ஆண் சிங்கம் போல, செவ்வி சிறக்க - அழகு சிறந்து விளங்கவும்,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் ஆண் சிங்கம்போல் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தா நென்பதாம். 'ஞாலமனைத்தும் புயத்தில் வைத்து' என்றது, எல்லா வுலகங்களும் இவன் ஆட்சிக் குடப்பட்டிருந்தன வென்பதாம். இமய மலையில் புலிக்கொடியைப் பதித்தவன் இவன் முன்னேனாகிய கரிகாலனும். இவ்வாலாற் றை களஅ-ம் தாழிசையிற் காண்க. அவன் செய்கையை, 'ஆடகக் கிரியிற் புலி வைத்தவன்' என இவன் மேலேற்றிக் கூறினார் [தா-உஎக]. மேருமலைக்கும் இமயமலைக்கும் வேற்றுமை கருதாது கூறுதல் கலிகளினியல்பாகலின், 'ஆடகக் கிரியில்' என்றார். இதனை 'பனிமாலியப் பொருப்பகஞ் சேர்ந்தபொல் லாக் கருங் காக்கை' [யாப்ப - காரிகை - க] எனவும், 'கனக மலையருகே போயின காக்கை' [பொன்வண் - க00] எனவும் வருமாற்றாறிக. 'சிங்க + ஆசனம் = சிங்காசனம், தீர்க்கசந்தி; இஃதிவ்வாறு புணராமல் தமிழ் விதிப்படி உடன்கப் பெய் பெற்றுச் சிங்கவாசனம் எனப் புணர்ந்த தென்க. 'சாளரத் தோறுந் தோன்றுஞ் சந்நீர வுதயங் கண்டார்' [பாலகா-மிதிலைக்கா-கச] என்றார் கம்பரும். இதன் சுற்றடியில் இல்பொருளுவமை யணியுள்ளமை காண்க. (எ)

கூககூ. பணிப்ப ணத்துறை பார்க்கொரு நாயகன்
பல்க லைத்துறை நாவிலி ருந்தவன்
மணிப்ப ணிப்புயத் தேசிக்க வாகனி
வந்து செந்திரு மாதொடி ருக்கவே.

ப - ரை :—பணி பணத்து - ஆதிசேஷன் தலையில், உறை பார்க்கு - பொருந்திய உலகத்திற்கு, ஒரு நாயகன் - ஒப்பற்ற தலை வனும், பல்கலை துறை - பல வகையாகிய நூல்களின் வகைகள், நாவில் இருந்தவன் - (தன்) நாவில் தங்கப் பெற்றவனுமாகிய முதற் குலோத்துங்கனுடைய, மணி பணி - இரத்தினங்களைப் பதித்த ஆபரணங்களை யணிந்த, புயத்தே - தோள்களில், சிங்க வாகனி - சிங்க வாகனத்தை யுடைய வீரமகள், செம் திரு மாதொடு - செம்மை யாகிய குணங்களுடைய திருமகளோடு, வந்து இருக்க - வந்து குடிக்கொண்டிருக்கவும்,

வி - ரை :—‘ஒரு நாயகன்’ என்றது ஏக சக்ராதிபதி யென்பதாம். ‘ஒரு நாயகமா யோட லுலகுட லுண்டவர்’ [திருவாய்-சு-க-க] என்றார் பெரியாரும். ‘சிங்கவாகனி.....இருக்க’ என்றமைக் கேற்ப, ‘விற்படை வெற்றி மடந் தையு மிக்க மலர்நீர்நு வும்பயில், மற்புய வெற்றியன்’ [திருவாதலு - மந்திரி-உக] என்றார் பிறரும். பணம் - படம்; இது சினையாகு பெயராய்த் தலையை யுணர்த்தினது. பார் - பருமை என்றதன் விகாரம்; இது பண்பாகு பெயராய்ப் பூமியை யுணர்த்தினது. இருந்தவன் - வினையாலணையும் பெயர். (அ)

கூஉப. தரும டங்கமு கந்துத னம்பொழி
தன்பு யம்பிரி யாச்சயப் பாவையுந்
திரும டந்தையும் போற்பெரும் புண்ணியஞ்-
செய்த தேவியர் சேவித்தி ருக்கவே.

ப - ரை :—தரு மடங்க - கற்பக விருட்சம் (நாணித் தலை) கவி மும்படி, தனம் - பொருளை, முகந்து பொழி - (இவலர்க்கு) வாரிப் பொழியும், தன் புயம் பிரியா - (கைகளையுடைய) தனது தோள்களை விட்டு நீங்காத, சயம் பாவையும் - வீரமகளும், திரு மடந்தையும் போல் - இலக்குமி தேவியும் போல, பெரும் புண்ணியம் செய்த - அதிக புண்ணிய காரியங்களைச் செய்த, தேவியர் - மனைவிமார்கள், சேவித்து - (அவளை) வணங்கி, இருக்க - (அவனருகில் உட்கார்ந்து) இருக்கவும்,

வி - ரை :—கொடைக்குக் கற்பக விருட்சத்தை உவமை கூறுதலியல்பு. ‘தாருவெனப் பார்மேல் தருசர் திரன்சுவர்க்கி’ [நளவே-கலிதொடர்-கருக] எனவும் ‘தருநிகர் கரத்தாய்’ [குசேலோ-குசேலர் மேல்கடல்-கருக] எனவும் வருமாறு காண்க. தேவியரென்றது நியாகவல்லி, எழிசைவல்லி யென் பாரை; அவர்களில் மூத்தவரும் பட்டத்து மனைவியுமாகிய தியாகவல்லி யென்பவள் முதற் குலோத்துங்கனுக்கு வல்புறத்தும் இளையவனாகிய ஏழிசை வல்லி அம்மன்னவனுக்கு இடப்புறத்தும் வீற்றிருந்தனரென்க. அவர்கள் அவ னுக்கு மனைவியராய் வந்து வாய்த்தமை, அவர்கள் முற்பிறப்பிற் செய்த பெரும் புண்ணியத்தின் பயனே யாமென்பது சுற்றடியின் கருத்தாம். வீரமகளும், திருமகளும் அவளை விட்டு நீங்காம விருப்பதுபோல், அவர்களும் அவளை விட்டு நீங்காம லுறைவா ரென்க. (க)

கஉக. நாட காதிரி ருத்தம் னைத்தினு

நாவ் கைப்பெரும் பண்ணினு மெண்ணிய
ஆடல் பாடல ரம்பைய ரொக்குமவ்
†வணுக்கி மாரும நேகரி ருக்கவே.

ப - ரை:—நிருத்தம் ஆதி - நிருத்தம் முதலாகிய, நாடகம் அனைத்தினும் - நாடகங்கள் எல்லாவற்றினும், நால் வகை பெரும் பண்ணினும் - நான்கு வகையாகிய சிறந்த பாடல்களிலும், எண்ணிய - (தாம்) நினைத்த, ஆடல் பாடல்-ஆடல்களையும் பாடல்களையும் மியற்றும், அரம்பையர் ஒக்கும் - தெய்வப் பெண்களை யொத்திருக்கும், அ அணுக்கிமாரும - அருகிலிருந்து குற்றேவல் செய்யும் அழகிய பெண்களும், அநேகர் இருக்க - பலர் இருக்கவும்,

வி - ரை:—ஆடல் பாடல்களில் வல்ல நாட்டியப் பெண்கள் பலர் அலங்கார மண்டபத்தில் வீற்றிருந்தன ரென்பதாம். ஆதி என்றது இங்கே நாட்டியம், தாண்டவங்களை; 'நாட்டிய நன்னூல் நன்குடைப் பிடித்து, காட்டின ளாதலின்' [சிலப்-க-கடுஅ, கடுக] என்னு மடிகளுக்கு, "தாண்டவம், நிருத்தம், நாட்டிய மென்னும் மூன்று கூறுபாட்டினும் நாட்டிய மென்றது புற நடத்தை யாகலின், அதனை நூல்களிற் சொன்ன முறைமை வழுவாமல் அவ் வயித்துப் பாவகத் தோன்ற லிலக்குறுப்புப் பதினா லின் நெறி வழுவாமல் ஆடிக் காட்டின ளாதலா னென்றவாறு" என்று வரைந்திருக்கும் உரையை இங்குக் கவனிக்க. நால்வகைப் பண்ணுவன:—பாலைப் பண், குறிஞ்சிப் பண், மருதப் பண், செவ்வழிப் பண் என்பன. 'நாடி நாப்பெரும் பண்ணு நயப்புற' [கம்பரா-ஊர் தேடு-கஎஅ] எனவும், 'நாப்பெரும் பண்ணு மதினெழு திற னும்' [வீரசோ-கநக-ம்-செய்-மேற்கோள்] எனவும் வருமாறு காண்க. அ-அழகு; இவ்விரு செய்யுட்களிலும் உவமமயணி புள்ளமை அறிக. பா-பே:—† அணங்கு மாரும. (க0)

கஉஉ. சூதர் மாகத ராதிய மாந்தருந்

துய்ய மங்கலப் பாடகர் தாழநின்
பாத மாதர ராயவர் கட்டுகலாம்
பைம்பொன் மௌலியெ னப்*புகழ் பாடவே.

ப - ரை:—சூதர்-(முதற் குலோத்துங்கன் புகழை) நின்றேத்து வோரும், மாகதர் - இருந்தேத்து வோரும், ஆதிய மாந்தரும் - முதலாகிய மக்களும், துய்ய - பரிசுத்தமாகிய, மங்கலம் பாடகர் தாழம் - மங்கலமாகிய பாடல்களைப் பாடுவோர்களும், ராயவர்கட்கு எல்லாம் - அரசர்களுக் கெல்லாம், நின் பாதம் - உன் பாதங்களே, ஆதரம் - ஆதாரமும், பை பொன் மௌலி-பசும் பொன்னாலாகிய கிரீடமுமாம், என புகழ் பாட - என்று (அவன்) புகழைப் பாடவும்,

வி - ரை:—சூதர், மாகதர், மங்கலப் பாடகர் முதலானோர் முதற் குலோத்துங்கனைப் புகழ்ந்து பாடலாயின ரென்க. ஆதிய மாந்தரென்றது—இங்கே வைதாளிகர், வந்திரப் என்பாரை; 'மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகரும், சூதரு நல்லவர் தோன்ற வாழ்த்த' [சிலப் - உசு-எச, எடு] எனவும், 'சூத டோத்த மாகதர் துவல, வேதா ளிகரோடு நாழிகை யிசைப்ப' [மதுரைக் கா-சுஎ0-எக] எனவும், 'பாசுவர் தியர்முன் சூதர் மாகத ரொருபால்' [பெரியபு-திருவாரூர்-உ] எனவும் வருமாறு காண்க. பா - பே:—*கழல் போற்றவே.

௩௨௩. வீணை யாழ்குழ றண்ணுமை வல்லவர்
வேறு வேறிலை நூறுவி தம்படக்
காண லாம்வகை கண்டன நீயினிக்
காண்டல் வேண்டுமெ னக்கழல் போற்றவே.

ப - ரை:—வீணை - வீணைத் தொழிலிலும், யாழ் - யாழ்த் தொழிலிலும், குழல் - வேய்க்குழல் தொழிலிலும், தண்ணுமை - மத்தளத் தொழிலிலும், வல்லவர் - வல்லவர்களாகிய இசைப் புலவர்கள், இவை - (எங்கள் தொழில்களாகிய) இவை, வேறு வேறு-வெவ்வேறாய், நூறு விதம் பட-பலவகைப் படும்படி, காணல் ஆம். வகை - (தாங்கள்) காணுதற்குத் தகுதியாகிய வகையில், கண்டனம் - (நாங்கள் இசை கூட்டி) அமைத்தோம், இனி நீ காண்டல் வேண்டும் - இனி நீங்கள் (அவற்றை) காணுதல் வேண்டும், என கழல் போற்ற - என்று (முதற் குலோத்துங்கன்) பாதுகளை வணங்கவும்,

வி - ரை:—வீணை முதலிய தொழில்களில் வல்லவர் தங்கள் அரிய வித் தையைக் காணும்படி முதற் குலோத்துங்கனை வணங்கின ரென்பதாம். வீணை, யாழ் எனப் பொதுபடக் கூற்றமையால், வீணைகளின் வகையாகிய வேத வீணை, பிரம் வீணை, உருத்திர வீணை, கந்தரவ வீணை, மகதி வீணை முதலிய வற்றையும், யாழ்களின் வகையாகிய பேரி யாழ், மகர யாழ், சோட யாழ், செங்கோட்டி யாழ் என்பவற்றையுங் கொள்க. இவைகளில் வீணையும் யாழும் நாப்புக் கருவியும், குழல் தொளைக் கருவியும், தண்ணுமை உத்தமத் தோற் கருவியுமாம். வீணை முதலிய நான்கினும் எண்ணுமைகள் விகாரத்தால் தொக்கன. (௧௨)

௩௨௪. தாள முஞ்செல வும்பிறை யாவகை
தான்வ குத்தன தன்னெதிர் பாடியே
காள முங்களி றும்பெறும் பாணர்தங்
கல்வி யிற்பிழை கண்டனன் கேட்கவே.

ப - ரை:—தான் வகுத்தன-முதற் குலோத்துங்கன் ஏற்படுத்தி னவாகிய, தாளமும் - தாள வொற்றும், செலவும் - ஆளத்தியால் நியம்பப் பாடுதலும், பிழையா வகை - (சிறிதும்) தவறாத முறையில், தன் எதிர் பாடி - அவனுக்கு எதிரில் பாடி, காளமும் - ஊது கொம்புகளையும், களிதும் - யானைகளையும், பெறும் - (பரிசாக) பெற்றுக்கொள்ளும், பாணர்தம் - இசை பாடுவோருடைய, கல்வியில் - வித்தையில், பிழை கண்டனன் - குற்றத்தைக் கண்டு, கேட்க - (அவன் அவர்களை) கேட்கவும்,

வி - ரை:—இசை பாடும் புலவர்கள் பாடவில் முதற் குலோத்துங்கன் குற்றம் கண்டன நென்பதாம். 'தான்' என்றது அக் கொற்றவனை யென்க. 'தான் வகுத்தன' என்றதற்கேற்ப, 'சோழகுல சேகரன் வகுத்த விசையின் மதுரவாரி' [தா-௨௮௮] என்றார் முன்னும்; இதனால் இவன் இசை நூலில் வல்லவ னெனத் தெரிகிறது. 'தாளமுஞ் செலவும் பிழையா வகை' என்றதனால், பாணர் நன்கு பாடின ரென்பதும், 'பிழை கண்டனன் கேட்க' என்றதனால், அவர்கள் பாடிய பாடல்களில் அம் மன்னவனைத் தவிர வேறெவராலும் குற்றம் காண வியலவில்லை யென்பதும் விளங்கும். ஐவகைக் கருவிகளில் நாப்புக்

கருவி, தொலைக் கருவி, தோற் கருவிகளை முன் செய்யுளில் கூறி, இதில் 'தாளம்' என்றதனால் கஞ்சக் கருவியையும், 'பாடி' என்றதனால் மிடற்றுக் கருவியையும் கூறினார். பண்டைய வேந்தர்கள் புலவர்களுக்கும் பாணர்களுக்கும் பொன், பரி, களிற் முதலியவற்றோடு காணத்தையும் பரிசு வழங்கலிவல்பு; 'கூழைத்தண் டமிழக்கேன் கொடியுங்கா ளாழமே' [தனிப்பா-க-ஒட்டக்-புகழே-க] என வருமாறு காண்ட. உம்மைகள் நான்கும் எண்ணின் கண் வந்தன. கண்டனன்-முற்றெச்சம். (கக)

கஉரு. வெங்க ளிற்றிலி ழிந்தபின் வந்தடி
வீழ்த மன்னவர் வெந்திடு முன்னிடு
தங்கள் பொற்குடை சாமர மென்றிவை
தாங்க டங்கரத் தாற்பணி மாறவே.

ப - ரை:—வெம் களிற்றில்-கொடிய யானைகளின் மேலிருந்து, இழிந்த பின் - இறங்கிப் பின், வந்து - (அலங்கார மண்டபத்தில்) வந்து, அடி வீழ்த-முதற் குலோத்துங்கன்) பாதங்களில் விழுந்து வணங்கிய, மன்னவர் - அரசர்கள், வெங் இடு முன் - (போரில் அவனுக்கு) முதகு காட்டி யோடு முன்பு, இடு - விட்டுப் போன, தங்கள் பொன் குடை - தங்கள் அழகிய குடைகளும், சாமரம்-சாமாங்களும், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளை, தாங்கள் - அவர்களே, தம் கரத்தால் - தங்கள் கைகளால், பணி மாற- (பிடித்து) குற்றேவல் புரியவும்,

வி - ரை:—அரசர் பலர் முன்பு முதற் குலோத்துங்கனோடு போராடி இழந்த தங்கள் வெண் கொற்றக் குடை, சாமரை முதலியவைகளைப் பிடித்து அவனுக்குக் குற்றேவல் புரிந்தன ரென்பதாம். வெந்திடல் - முதகாட்டி யோடல்; வெங் - முதகு; இது வெளிர் எனவும் வரும். (கச)

கஉசு. தென்ன ராதிந் ராதிப ஞானவர்
தேவி மார்கடன் சேடிய ராகவே
மன்ன ராதிபன் வானவ ராதிபன்
வந்தி ருந்தன *னொன்னவி ருக்கவே.

ப - ரை:—தென்னர் ஆதி - பாண்டியர் முதலாகிய, நராதிபர் ஆனவர் - அரசர்களின், தேவிமார்கள்-மனைவிமார்கள், தன் சேடியர் ஆக - தனது பணிப் பெண்களாக, மன்னர் ஆதிபன் - அரசர் களுக்கெல்லாந் தலைவனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், வானவர் ஆதிபன் - தேவர்களுக் கெல்லாந் தலைவனாகிய தேவேந்திரன், வந்து இருந்தனன் - (தேவ சபையில்) வந்து உட்கார்ந்தான், என்ன - என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, இருக்க - (அவன் தன் சிங்கா சனத்தில்) உட்கார்ந்திருக்கவும்,

வி - ரை:—தேவமாதர் பலர் குற்றேவல் புரியத் தேவேந்திரன் தேவ சபையில் வீற்றிருத்தல் போல், மன்னர் மனைவியர் பலர் குற்றேவல் புரிய முதற் குலோத்துங்கன் அலங்கார மண்டபத்தில் வீற்றிருந்தன ரென்பதாம். இதனால் தமிழ் வேந்தர்கள் தம் படைவரை வென்றபின், அவர்தம் மனைவியரைத் தமக்குப் பணிப் பெண்களாக அமைத்துக்கொண்டிருந்தனரெனத் தெரிகிறது. [தா-ச௦, சருக] அரசர்களின் செல்வச் சிறப்பைக் கருதி அவர்களுக்கு இத்திரினை உவமை கூறுதலியல்பு. 'இந்தீந் நீருவனக் காண்குது மென்றே'

[சிலப்-உசு-கசு] எனவும், 'இந்திர திருவய் சூய்த்தார்' [சீவகசி - கஉசுசு] எனவும், 'இந்திர திருவய் செல்ல வெழுந்தன' எனவும், 'இந்திர திருவய் றன்னை யெதிர்கொள்வா நெழுந்து வந்தான்' [கம்பரா-எழுச்சி-எசு; எதிர் கொள்-சு] எனவும், 'இந்திர திருவய் சென்றினி தேறலும்,' [மணிமே-சுசு-கஉசு] எனவும் வருமாற்றானாக. இதில் உவமையணி யுள்ளமை காண்க.

பா - பே :- *ஒக்கலி ருக்கவே.

(கடு)

கஉஎ. மண்ட லீகரு மாநில வேந்தரும்

வந்து ணங்குக டைத்தலை வண்டைமன்

தொண்டை மாண்முதன் மந்திரப் பாரகர்

சூழ்ந்து தன்கழல் சூடியி ருக்கவே.

ப - ரை:—மண்டலீகரும் - சிற்றரசர்களும், நிலம் - பூமியை யானும், மா வேந்தரும்-பேரரசர்களும், வந்து-(முதற் குலோத்துங்க ணைக் காண) வந்து, உணங்கு - (அவன் வரவை நாடி) வருந்தும், கடைத்தலை - தலைவாசலில், வண்டை மன் - வண்டை என்னும் நகரத்திற்குத் தலைவகுதிய, தொண்டைமான் முதல் - கருணாகரத் தொண்டைமான் முதலாகிய,மந்திரம் பாரகர்-ஆலோசனையில் வல்ல மந்திரிமார்கள், தன் கழல் சூடி - முதற் குலோத்துங்கன் பாதங்களை (தங்கள் முடியில்) அணிந்து, சூழ்ந்து இருக்க - (அவனை) சுற்றி வீற்றிருக்கவும்,

அ - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்த போது கருணாகரத் தொண்டைமான் முதலிய மந்திரிகள் அவனைச் சூழ்ந்திருந்த ரென்பதாம். மண்டலீகர் என்பது அரசர்களைக் குறிக்கு மாயினும், 'மாநில வேந்தரும்' என அடுத்து வருதலால், அடுத்திக்குச் சிற்றரசரைக் குறித்த தென்க. சிற்றரசரும் பேரரசரும் நான்தோறும் தத்தல் காரியங்ளை நாடி அவ் விறையவன் தலைவாசலில் ஒருங்கு கூடி அவன் வரவை எதிர் நோக்கி வருந்து வரென்பார், 'வந்துணங்கு கடைத்தலை' என்றார். மந்திர பாரகர் -ஆலோசனையில் கரை கண்டவர்; வண்டைமன்-இதனைத் தாழிசை நசுக-ல் காண்க,ககடு-ம் தாழிசை முதல் இதுகாறும் கூறியவை முதற் குலோத்துங்கன் திருவோலக் கச் சிறப்பாம்.

(கசு)

கஉஅ. முறையி டத்திரு மந்திர வோலையான்

முன்வ ணங்கிமு ழுவதும் வேந்தர்தந்

திறையி டப்புற நின்றன ரென்றலுஞ்

செய்கை நோக்கிவந் தெய்தியி ருக்கவே.

ப - ரை:—முறை இட - (அரசர்கள்) முறையிட்டுக் கொள்ள, திரு மந்திர ஓலை ஆள் - திரு மந்திரவோலைக்காரன், முன் வணங்கி - (முதற் குலோத்துங்கன்) எதிரில் (நின்று) வணங்கி, வேந்தர் - அரசர்கள், தம் திறை முழுவதும் இட - தங்கள் கப்பம் முற்றும் செலுத்துவதற்கு, புறம் நின்றனர் - வெளியில் நிற்கின்றார், என்ற லும் - என்று சொல்லுதலும், செய்கை - (அம்மன்னவன்) உடன் பாட்டை, நோக்கி - (ஓலையான் மூலமாய் அரசர்) அறிந்து, வந்து எய்தி - (அவர்கள் அனைவரும்) வந்து சேர்ந்து, இருக்க - (நெருங்கி) இருக்கவும்,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் கருத்தைத் திருமந்திரவோலைக்காரன் அரசர்களுக் குணர்த்த, அவர்கள் தங்கள் திறையைச் செலுத்த உன்னே சென்றன ரென்பதாம். மந்திரவோலையான் - இவன் அரசன் ஆணையின்படி அவன் கட்டளைகளை யெழுதி அவற்றை நிறைவேற்றுவான்; 'மந்திரவோலை யெழுதுவோரை மந்திரக் கணக்க ரொனவுக் கூறுவர். இதனை 'காலிதி மந்திரக் கவாக் கர் தம்மொடு,' [சிலப்-உஉ-க] என்றதனாலிக. செய்கை - உடன்பாடு; 'அருமறை நாவலாதிசைவனு ஞரன் செய்கை' [பெரிபு-தடுத்தாட்-டுக] என வருமாறு காண்க. பா - பே:—§ செய்த கோக்கில்லவ் தெய்தி நெருக்கவே.

நஉக. தென்னவர் வில்லவர் கூபகர்
சாபகர் சேதிபர் யாதவரே
கன்னடர் பல்லவர் கைதவர்
காடவர் காரிபர் கோசலரே.

ப - ரை:—தென்னவர் - தென்னிசையிலுள்ள அரசர்களும், வில்லவர் - சேரர்களும், கூபகர் - கூபகர்களும், சாபகர் - சாபகர்களும், சேதிபர் - சேதிபர்களும், யாதவர் - யாதவர்களும், கன்னடர் - கன்னடர்களும், பல்லவர் - பல்லவர்களும், கைதவர் - பாண்டியர்களும், காடவர் - காடவர்களும், காரிபர் - காரிபர்களும், கோசலர் - கோசலர்களும்,

வி - ரை:—இச்செய்யுளில் கூறியது அவ்வந்நாட்டு அரசர்களை யென்க. சேரர் வீற்கொடியுடையவராதலால், வில்லவ ரொப்பட்டார்: யாதவரே-இதிலுள்ள ஏதாரம் எண்ணி ன்கண் வந்தது. இதனைத் தென்னவர் முதலியவற்றிற் குவ் கூட்டுக. 'எண்ணை கார மிடையிட்டுக் கொளினும், எண்ணுக் குறித்தியலு மென்மனார் புலவர்' [தொல்கா - இடை-சு] என்பது விதி. இறுதியிலுள்ள ஏதாரம் ஈற்றசை. இது முதல் நான்கு செய்யுட்கள் முதல் குலோத்துங்கன் சபையில் பல தேயத்தரசிகள் ஒருங்கு கூடினமையையுணர்த்தும்.

நஉ௦. கங்கர்க ராளர்க விந்தர்து
மிந்தர்க டம்பர்து னும்பர்களே
வங்கரி லாடர்ம ராடர்வி
ராடர்ம யிந்தர்ச யிந்தர்களே.

நஉ௧. சிங்களர் வங்களர் சேகுணர்
சேவணர் ஈசெய்யவ ரையணரே
கொங்கணர் கொங்கர்கு லிங்கர்ச
வுந்தியர் குச்சரர் கச்சியரே.

நஉ௨. வத்தவர் மத்திரர் மாளுவர்
மாகதர் மச்சர்மி லேச்சர்களே
குத்தர்கு ணத்தர் வடக்கர்து
ருக்கர்கு ருக்கர்வி யத்தர்களே.

வி - ரை:—இம் மூன்று செய்யுட்களிலும் கூறியது முன் செய்யுளைப் போல், அவ்வந்நாட்டு வேந்தரையே யாமென்க. வடக்கர் என்றது, வடநாட்டிலுள்ள ஆரிய வேந்தரையாம். ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் பன்னிரண்டரசர் வீதம் இந்நாங்கு செய்யுட்களிலும் நாற்பத்தெட்டு வேந்தரைக் கூறியுள்ளமை காண்க. ஐம்பத்தாறு தேயத் தரசர்களில் சோழநாட் டிறைவனுதிய முதற்

குலோத்துங்கனையும் இங்கு வாரா தொழிந்த கலிங்காட் டிறைவனாகிய அனந்த பத்தனையும், ௧௧௮-ம் தாழிசையில் கூறும் கடக வேந்தனையும் கூட்டின் ஐம்பத் தொருவாரம். எனைய வேந்தரைவரும் எக்காரணம் பற்றியோ வாரா தொழிந்தனர் போலும். இந் நான்கு செய்யுட்களிலும் அடைமொழி யொன்று மின்றிப் பலதேயத் தரசர்களைக் கூறியிருத்தல் போல், 'கொங்கர் போசலர் போசர் சிங்ஙளர் குகுத ராரியர் துளுவரும், கங்கர் சோனகர் யவனர் சீனர்க லிங்க தத்தர் தெலுங்கரும், வங்கர் கோசலர் தமிழர் குண்டல ரொட்டர் மாளவர் மகதரும், இங்கு மங்கும ணிந்து நின்றனர்' [வில்லிபா-௧-ம் - போர் ௧௫; ஷை, பாரதம் படையெழுச்சி - ௬, ௧௧; ககம் - போர் - ௧௬, கம்பரா-உலாவி-௪௭, ௪௮, ௪௯] எனவும், 'கொங்கணர்க லிங்கரொடு கொங்கர்துளு நாடர், சிங்க ளர்க ளொட்டியர் தெலுங்கரொடு சீனர், தங்குதிநல் மாளவர்ம ராடர்தமி லொன்றும், எங்கணுமி -டைந்தவர்க ளெண்ணமுடி வில்லார்' [திருவாதவூ-மந்திரி-௧௬] எனவும் பிறரும் கூறினர். இச் செய்யுட்களிலுள்ள வாரங்கட்கும் ௧௨௬-ம் செய்யுளிற் கூறிய விதியையே கொள்க. பா - பே:-*கடாரர், ஐயேணர், †அவந்தியர், ‡திகத்தர் விடக்கர். (௧௧, ௨௦, ௨௧)

௩௩௩. எந்நக ரங்களு நாடுமெ

மக்கருள் செய்தனை யெம்மையிடச்

சொன்னாத நாங்கன்கொ ணர்ந்தன

மென்றடி சூடுக ரங்கனொடே.

ப - ரை :-எ நகரங்களும் - எல்லா நகரங்களையும், நாடும் - (எல்லா) நாடுகளையும், எமக்கு அருள் செய்தனை - எங்களுக்குக் கருணையோடு தந்தருளினாய், எம்மை இட சொன்ன - எங்களைச் செலுத்தும்படி. (நீங்கள்) கட்டளையிட்ட, தனங்கள் - பகுதிப் பொருள்களை, கொணர்ந்தனம் - கொண்டு வந்தோம், என்று - என்று சொல்லி, அடி சூடுக ரங்களொடு - (முதற் குலோத்துங்கன்) பா தங்களில் சூவித்த கைகளோடு,

வி - னை:-பல தேயத்தரசர்கள் முதற் குலோத்துங்கனை வணங்கிப் பகு திப்பொருள் செலுத்தத் தொடங்கின ரென்பதாம். எந்நகரங்களும்-இதிலுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளை யுணர்த்துதலால், எகரவினா எஞ்சாமைப் பொருட் டாம். நகரங்களும் நாடும் - உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளன. கொணர்ந்த னம் - தன்மைப் பன்மை இறந்தகால வினைமுற்று. அடி சூடு-ஏழன் தொகை. பா - பே:-*கடாரங்கள். (௨௨)

௩௩௪. ஆர மிவையிவை பொற்கல மாணியிவையிவையொட்டகம்
ஆட லயமிவை மற்றிவை யாதி முடியொடு பெட்டகம்
ஈர முடையன நித்தில மேறு நவமணி கட்டிய
ஏக வடமிவை மற்றிவை யாதும் விலையிலப் தக்கமே.

ப - ரை :-இவை ஆரம்-இவை (இரத்தின) மாலைகளாம், இவை பொன் கலம் - இவை பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களாம், இவை ஆணை, இவை ஒட்டகம்-----, இவை ஆடல் அயம் - இவை வலிய குதிரைகளாம், இவை ஆதி - இவை முதலானவை, முடியொடு பெட்டகம் - கிரீடங்களும் (பொன்) பெட்டிகளுமாம், (இவை) ஈரம் உடையன-(இவை) குளிர்ச்சியுடையனவாகிய, நித்தி லம்-முத்து மாலைகளாம், இவை ஏறு நவமணி-இவை உயர்வாகிய

ஒன்பது வகை இரத்தினங்களையும், கட்டிய-பதித்த, ஏக வடம் - ஏக வடமென்றும் ஆபரணங்களாம், இவை யாதும் - இவை சிறுதும், விலை இல் பதக்கம் - விலை மதிக்க முடியாத பதக்கங்களாம்.

வி - னை:—அரசர் பலர் இரத்தினமாலு, பொன்னாபரணம், யானை, குதிரை முதலிபவற்றைத் திறைப் பொருளாகச் செலுத்தத் தொடங்கின ரென்பதாம். ஆர பொற்பதற்குப் பொன்னரி மாலைகள் அல்லது சந்தனக் கட்டைகளெனினும் பொருத்தும். ஆடலயம் - (பணவரை) செல்லும் குதிரை, அல்லது வெற்றியை யுடைய குதிரை யெனினுமாம். விலு யுயர்ந்த புதிய முத்துக்களாலான மாலைபாதலால், 'சுரமுடையன நித்திலம்' எனப்பட்டது. நவமணிகளாவன:—கோமேதகம், கீலம், பவளம், புருடாகம், மரத்தகம், மாணிக்கம், மந்தா, வைரம், வைரோகியம் என்பன. 'ஏக வடம்' என்பது ஒற்றைச் சுரத்தாலாகிய ஒருவகை மாலையெனத் தெரிகிறது. ஆடல் - அடலென்பதன் கீட்டல்; நித்திலம் - சின்னயாகு பெயர்; காரணவாகு பெயரெனினுமாம். மற்று - இரண்டும் அனகசன்; இனைய யாதும் - பன்மை ஒருமை மயக்கமெனக் கொண்டு இனையெல்லா மெனினுமாம். இது முதல் மூன்று செய்யுட்கள் அரசர் தினை செலுத்துதலை யுணர்த்தும். (உடக)

க.கரு. இவையு மிவையு மணித்திர ளினைய விவைக ளுக்குவை இருளும் வெயிலு மெ றித்திட விவகு மணிமக ரக்குழை உவையு முவையு மி லக்கண முடைய பிடியிவை யுள்பக டியர்செய்கொடியிவைமற் றிவையுமிமையரிவையர்ப்பட்டமே

ப - ணை:—இவையும் இவையும் - இந்தப் பொருள்கள் எல்லாம், மணி நிரள் - இரத்தினக் குவியல்களாம், இனைய இவை - இத்தன்மையான இவைகள், கனகம் குவை - பொற் குவியல்களும், இருளும் வெயிலும் - இருளையும் ஒளியையும், எறித்திட - (ஒரே காலத்தில்) வீசும்படி, இலகு - விளங்குகின்ற, மணி - இரத்தினங்களைப் பதித்த, மகரம் குழை - சுழலும் வடிவம் போன்ற காதணி களுமாம், உவையும் உவையும்——, இலக்கணம் உடைய - (சிறந்த) இலட்சணங்களையுடைய, பிடி-பெண்யானைகளாம், இவை உள் பகடு-இவை (உயர்ந்த விளை) மதிக்கத்தக்க ஆண் யானைகளாம், இவை உயர்செய் கொடி - இவை உயர்த்திப் பிடிக்குங் கொடிகளாம், இவை உரிமை அரிவையர் - இவை அரசர் மனைவியராகிய பெண்களின், பட்டம் - நெற்றிப் பட்டங்களாம்.

வி - னா:—மணித்திரள், பொற்குவியல் முதலியவற்றை அரசர் திறையாச் செலுத்தின ரென்பதாம். நீலமணியும் மாணிக்கக் கற்களு மிழைத்த மகா குண்டலங்களாகையால், அவை ஒரே காலத்தில் இருமும் வெயிலு மெறித்தன வென்க. ‘அரவு யிர்த்தசெம் மணியு மாரமு மணிகொ எரித்திர நீலமும், சுடர் வீரிதலால், இரவு முண்டனா நிலவு முண்டெறி வெயிலு முண்டொரு பொழுதிலே [அரிச்ச-இத்திரா-எ] என்றமை காண்க. யானேகளைத் திறையாகச் செலுத்தும் வேந்தர் பலராகலின், கூகும் தாழிசையில் மொழித்ததையே மீண்டும் மொழிந்தார்; பகடு-எருதுக் களைவினுமால். உரிமை-அரசர் மனை யினர்; ‘உரிமைமுந் போக்கு யல்லால்’ எனவும், ‘தாதலர் தாம மார்பன் உரிமையுந் தானும்’ [சீவக-உஎஉ-உசசக] எனவும், ‘அரச னுரிமைபோட்பொழிந் புதுத்’ [மணிமே-உடு-க] எனவும், ‘அரசனு முரிமையு மாடுங் ளாவற் சோலை’ [சிலப்-க0-கக உரை] எனவும் வரும்படி காண்க. பா - பே:-புட்பகம். (உச)

(25)

௩௩௬. ஏறி யருளவ டுக்குமிந் நூறு களிறுமி வற்றெநிர்
ஏனை யரசரொ ருத்தரோ ராளை யிடுவரெ னிற்புவி
மாறி யருளவ வர்க்கிடை யாமு மிசைவமெ னப்பல
மாண வரசர்த னித்தனி வாழ்வு கருதியு ரைப்பரே.

ப - ரை :—இ நூறு களிறும் - இந்த நூறு யானைகளும், ஏறி
அருள அடுக்கும் - ஏறத் தகுதியுடையனவாம், ஏனை அரசர் - மற்ற
அரசர்களில், ஒருத்தர் - (யாரோனும்) ஒருவர், இவற்று எதிர்-இவை
களுக்கு ஒப்பாய், ஓர் ஆனை - ஒரு யானையை, இடுவர் எனின் -
கொடுப்பாரானால், புசி மாறி - எமது அரசாட்சியை விற்றும்,
அவர்க்கு இடை அருள - அவர்க்குச் சமமாய்க் கொடுக்க, யாமும்
இசைவம் என - நாங்களும் இணங்குவோ மென்று, மாணம் -
பெருமையையுடைய, பல அரசர்———, வாழ்வு கருதி - (தங்கள்
நல்) வாழ்வை (பெற) விரும்பி, தனி தனி உரைப்பர் - தனித் தனி
யாய்ச் சொல்வார்கள்.

வி - ரை :—யாம் கொடுக்கும் யானைக்குச் சமமாய் வேறு யாரோனும்
அதனைக் கொடுத்தால், எமது அரசாட்சியை விற்றாயினும் யாம் பதிலுக்குப்
பதில் கொடுப்போமென அரசர் மொழித்தன ரென்பதாம். யானைகளை மிகுதியா
யுடைய வரசர் யானைகளைப் பற்றி மொழித்தது போலவே, குதிரை, ஒட்டகம்
முதலியவற்றையுடைய ஏனைய வேந்தரும் அவ்வாறே மொழிந்தமை உப
லக்கணத்தாற் கொள்க. அவர்கள் முதற் குலோத்தங்கன் அருள் பெற
விரும்பி அவ்வாறு மொழிந்தமையால், 'வாழ்வு கருதி யுரைப்பர்' என்றார்.
மாறல்-விற்றல்; இதனை, 'சிறித்ச் சிலம்பி னொன்றுகொண் டியான்போய்,
மாறி வருவான்' [சிலப்-௧௪, ௧௨, ௧௬] எனவும் 'விற்றற்பேர் பகர்தல் கூறல்
வினை நொடை மாற லைந்தாம்' [குடாம-௧-௬௪] எனவும் வருமாற்றுக.

(௩௧௮) புலி வைத்தவன்செவ்வி சிறக்க (௩௧௯) இருக்க (௩௨௦)
இருக்க (௩௨௧) இருக்க (௩௨௨) பாட (௩௨௩) போற்ற (௩௨௪) கேட்க (௩௨௫)
பணிமாற (௩௨௬) என்ன விருக்க (௩௨௭) சூடியிருக்க (௩௨௮) எய்தியிருக்க
(௩௨௯) கோசலர் (௩௩௦) சயித்தர் (௩௩௧) கச்சியர் (௩௩௨) வியத்தர் (௩௩௩)
குடு கரங்கனொடு (௩௩௪) இவை.....பதக்கம் (௩௩௫) இவை.....
பட்டம் (௩௩௬) எனப் பல மாணவரசர்.....உரைப்பர் என முடிக்க. (௨௫)

௩௩௭. அரச ரஞ்சலென வடியி ரண்டிமவர்

முடியின் வைத்தருளி யரசர்மற்

றுரைசெ யுந்திறைக ளொழிய நின்றவரும்

உளர்கொ லென்றருளு பொழுதிலே.

ப - ரை :—அரசர் - அரசர்களே, அஞ்சல்-(நீங்கள் சிறிதும்)
பயப்படாதீர்கள், என - என்று (முதற் குலோத்துங்கன்) சொல்லி,
அடி இரண்டும் - (தனது) இரண்டு பாதங்களையும், அவர் முடியின்
வைத்தருளி - அவர்கள் தலையில் வைத்து, அரசர்- (அதன் பின்பு)
அரசர்களில், உரை செய்யும் - சொல்லப்படும், திறைகள் - பகுதிப்
பொருளை, ஒழிய நின்றவரும் - செலுத்தாதவர்களும், உளர் கொல்-
இருக்கின்றனரோ, என்று அருளு பொழுதில் - என்று கேட்ட
சமயத்தில்,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் தன்னை யடைந்த அரசர்எனினவர்க்கும் ஆதரவளித்துத் திறைப் பொருளைச் செலுத்தாதவர்கள் யாரேனு முண்டோவென வினவின சென்பதாம். அரசர்—அண்மைவிளி யாதவினியல்பாயிற்று; அஞ்சல்—எதிர்ப்பறை வியங்கோள் வினைமுற்று; உளர் கொல்—கொல் ஐயப் பொருளில் வந்த இடைச் சொல். (உசு)

நூஅ. *கடகர் தந்திறைகொ டடைய வந்தரசர்
கழல்வ ணங்கினர்க ளிவருடன்
வடக லிங்கர்பதி யவனி ரண்டுவிசை
வருகி லன்றிறைகொ டெனலுமே.

ப - ரை:—கடகர் - கடகநாட்டு வேந்தரும், அரசர் அடைய- (ஏனைய) அரசர்கள் எல்லாரும், தம் திறை கொடு வந்து - தங்கள் பகுதிப் பொருளைக் கொண்டு வந்து, கழல் வணங்கினர்கள்-(உமது) பாதங்களை வணங்கினார்கள், வடக்கு கலிங்கர் பதி - (ஆனால்) வடக்கிலுள்ள கலிங்க நாட்டுக்குத் தலைவனாகிய, அவன் - அந்த அரசன், இவருடன் - இந்த அரசர்களோடு, திறை கொடு-(தனது) பகுதிப் பொருளை எடுத்துக்கொண்டு, இரண்டு விசை வருகிலன் - இரண்டு முறை வரவில்லை, எனலும் - என்று (மந்திரக் கணக்கர்) சொல்லுதலும்,

வி - ரை:—கடக வேந்தரைத் தனியாய்க் கூறினமையால், இவர்கள் அக்காலத் தரசர் அனைவரினுஞ் சிறப்புற்று விளங்கினர் போலும். 'கொங்க ணர் கலிங்கர் கொடுங்க நாடர், [சிலப்-உடு-ருசு] என்றதனால், கலிங்கர்களும் புகழ்பெற்ற பழைய மன்னரைத் தெரிகிறது. 'கலிங்கர்கோள் சோம தத்தன் கொள்கின் காமபி லீசன்' [வில்லிபா-படையெ-கஅ] என்றமையுங் காண்க. கழல் - தனியாகு பெயர். பா - பே:- *கடவ தந்திறை. (உஎ)

நூக. உறுவ தென்கொலென ிலிலைகு லைந்தரசர்
உயிர்க டுங்கவொளிர் பவளவாய்
முறுவல் கொண்டபொரு ளறிகி லஞ்சிறிது
முனிவு கொண்டதிலை வதனமே.

ப - ரை:—அரசர்—(அச்சபையிலுள்ள) அரசர்கள், உறுவது என் கொல்—(இனி) விளையுந் தீங்கு யாதோ, என நிலை குலைந்து— என்று (தத்தர்) நிலைமை யழிந்து, உயிர் நடுங்க— உயிர் நடுங்கு கையில், வதனம்—(முதற் குலோத்துங்கன்) முகமானது, சிறுதலும் முனிவு கொண்டது இலை—சிறிதளவும் கோபம் கொள்ளவில்லை, ஒளிர் பவளம் வாய்— (ஆனால்) விளங்கும் பவளம் போல் சிவந்த வாயானது, முறுவல் கொண்ட பொருள்— புன்னகை கொண்ட தன்மையை, அறிகிலம்— (நாம் சிறிதும்) அறியோம்.

வி - ரை:—அரசர் நடுங்கி நிற்கையில், முதற் குலோத்துங்கன் புன்னகை புரிந்தன சென்பதாம். 'முறுவல்' என்றது இங்கே எள்ளல் நகையை; இதனை 'வீரத்தெழுந்த வெகுளி நகையும் எள்ளல் நகை யென்றே அடக்க வேண்டும் ஈண்டென்பது' [தொல்கா - மெய்ப்பா-ச]. என நச்சினுர்க் கினியர் மொழிந்தமையா னறிக. இச்செய்யுள் இழிவுச் சுவையாய். 'தாமரைச் செங்கண் தழனிற்ற கொள்ள, கோமக எதுதலும்' [சிலப் - உஅ-கக0-ககக] எனவும். 'உரைத்த வாசகங் கேட்டலு முலகெலா முலையச் சிரித்து'

[தம்பரா-கரன்வதை-எசு] எனவும், 'வெண்ணகை வெது' டு நகீதுக் கட்டியங் காரன் சொன்னான்' [சீவகசி - உருஅ] எனவும் வருமாறு காண்க. உறுவது— ஒன்றன் படர்க்கை வினையாலினையும் பெயர். சிறிதும்—உம்மை இழிவு சிறப்பு. பா - பே :-† உடல் சூலந்த. (உஅ)

நசுர. எளிய னொன்றிடினும் வலிய குன்றறணம்
இடிய நம்படைஞர் கடிதுசென்
றளிய லம்புமத மலைகள் கொண்டணைமின்
அவனை யுன்கொணர்மி னொனலுமே.

ப - ரை :—எளியன் என்றிடினும் — (கலிங்க வேந்தன்) வலி யில்லாதவனு யிருந்தாலும், குன்று அரணம் — (அவன்) பலையரண் கள், வலிய — (மிகவும்) வன்மையுடையனவாம், இடிய — (அவை) இடியும்படி, நம் படைஞர் — நமது படை வீரர்களாகிய நீங்கள், கடிது சென்று - வினாவாய்ப் போய், அளி அலப்பு - (மதநீரை யுண்டு) வண்டுகள் ஆரவாரஞ்செய்யும், மதம் மலைகள் கொண்டு - மதத்தைப் பொழியும் மலைபோன்ற யானைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு, அணைமின் - வந்து சேருங்கள், அவனையும் - அந்தக் கலிங்க வேந்தனையும், கொணர்மின் - (இங்கு) கொண்டு வாருங் கள், எனலும் - என்று (முதற் குலோத்துங்கன்) சொல்லுதலும்,

வி - ரை :— 'மணிநீரு மண்ணு மலைபு மணிநிலம், காடு முடைய தான்' [திருக்கு - எசுஉ] என்றபடி, நால்வகை யரண்களில் இயற்கையாகிய மலையா ணுடைய நாடாதலால், 'வலிய குன்றறணம்' எனப்பட்டது. 'காணரணு மலையரணுங் கடலரணுஞ் சூழ்கிடந்த கலிங்கர் பூமி' [தா - நகசு] என்பதையங் காண்க. வலிய — பலவீன் படர்க்கைக் குறிப்பு வினமுற்று. படைஞர்— அண்மை விளியாய்க் கொள்ளுதலுமாம். மதமலை— இரண்டனுருபும் பயனு முடன் தொக்க தொகை; அடையடுத்த உவமையாகு பெயர்; அவனையும்— உம்மை, இறந்ததுதழுவியது; படைஞர், ஞ—பெரிடை கிலை; கடிது—குறிப்பு முற்றெச்சம். (உக)

நசுக. இறைமொழிந்தளவி லெழுக லிங்கமவை
எறிவ னொன்றுகழ ரெழுதனன்
மறைமொழிந்தபடி மரபின் வந்தகுல
திலகன் வண்டைநக ரரசனோ.

ப - ரை — இறை மொழிந்த அளவில் - (முதற் குலோத்துங்க) வேந்தன் (அவ்வாறு) சொன்ன உடனே, மறை மொழிந்த படி - வேதங்களில் சொல்லிய படியே, மரபின் வந்த - பழைமையாய் வந்த, குலம் திலகன் (தனது) குலத்திற்குத் திலகம் போன்றவ லும், வண்டை நகர் அரசன் - வண்டை யென்னும் நகரத்திற்கு அரசனாகிய கருணாகரத் தொண்டைமான், எழு கலிங்கம் அவ்வ- எழு பிரிவுகளை யுடைய கலிங்க நாட்டை, எறிவன் என்று - (நானே) அழிப்பேனென்று, கழல் தொழுதனன் - (முதற் குலோத் துங்கன்) பாதங்களை வணங்கினான்.

வி - ரை :—எழு கலிங்கம்—எழு பிரிவுகளை யுடைய கலிங்கநாடு; இதனை அக்காலத்தில் ஆண்டு வந்தவன் அனந்த பத்மன் என்னும் மன்னவனாம். 'எழு கலிங்கம்' என்றதனால் அவன் தன்னாட்டையேழு பிரிவுகளாக்கி, ஒவ்வொரு

பிரிவிற்கும் ஒவ்வொரு தலைவனை யமைத்து ஆட்சி செய்து வந்தானெனத் தெரிகிறது. முன் செய்யுளில் 'அணையின், கொணர்மின்' என முதற் குலோத்துங்கன் பொதுப்படக் கூறினமையால், படைத் தலைவனாகிய கருணாகரனொழிந்து, 'நானே சென்று கலிங்க வேந்தனை வென்று மீள்வேன்' என அவ் விறைவனைத் தொழுதன நென்பதாம். வண்டை யென்பது வண்டாழஞ்சேரி யென்பதன் மூலம் வெனவும், அது கும்பகோணத் தாலுக்காவின் தென்கிழக்கில் திருச்சேறைக்கும் திருநெய்யூருக்கும் நடுவில் இருக்கிற தெனவும் கூறுவர்.

௩௪௨. அடைய வத்திசைப் பகைத்து கைப்பனென்
ருசை கொண்டடற் றெண்டைமான்
விடையெ னக்கெனப் புலியு யர்த்தவன்
விடைகொ டுக்கவப் பொழுதிலே.

ப - ரை:—அடல் தொண்டைமான் - வலிமையை யுடைய கருணாகரத் தொண்டைமான், ஆசை கொண்டு - (போர் புரிய) விரும்பி, அ திசை - அந்த (வட) திசையிலுள்ள, பகை அடைய துரைப்பன் - பகைவரை முற்றும் அழிப்பேன், என்று - என்று சொல்லி, எனக்கு விடை என - எனக்கு உத்தரவு (தருக) என்று கேட்க, புலி உயர்த்தவன் - புலிக் கொடியை உயர்த்திப் பிடித்தவனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், விடை கொடுக்க-(அவன் விரும்பிய படியே) உத்தரவு கொடுக்க, அ பொழுதில் - அச்சமயத்தில், (உடனே என்றபடி)

வி - ரை:—கலிங்க நாட்டை வெல்லுமாறு முதற் குலோத்துங்கன் கருணாகரத் தொண்டைமானுக்கு விடையளித்தன நென்பதாம். அத்திசையென்றது இங்கு வடதிசையை யுணர்த்தினது. பகை - பண்பாடுபெயர்; தொண்டைமான் - இது சிறப்புப் பெயர். இதனை முன் மொழி கெட்ட பின்மொழி நிலையல் என்க. வடநூலார் இதனை நாமைகதேச நாம கிரகணம் என்பர். 'அப்பொழுதிலே' என்றது ௩௮-ம், தாழிசையிலுள்ள 'எழுந்தது சேனை' என்றதனோடியும். பா - பே:—துமிப்ப நென்று. (௩௧)

௩௪௩. கடல்க் கலக்கல்கொன் மலையி டித்தல்கொல்

*கடுவி டப்பொறிப் பண்பணிப்

பிடிரொ டித்தல்கொல் படைரி னைப்பெனப்

பிரள யத்தினிற் திரளவே.

ப - ரை:—படை நினைப்பு - (இந்த) சேனைகளின் கருத்து, கடல் கலக்கல் கொல் - கடல்களைக் கலக்கவோ, மலை இடித்தல் கொல்-மலைகளை இடித்தெறியவோ, கடு விடம்-கொடிய விஷத்தையும், பொறி பணம் - புள்ளிகளைக் கொண்ட படத்தையு முடைய, பணி பிடர் - ஆதி சேஷனது கழுத்தை, ஒடித்தல் கொல் - முறிக்கவோ, என - என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, பிரளயத்தினில் - வெள்ளம் போல், திரள - (நால்வகைச் சேனைகளும் ஒன்றாய்) திரண்டெழுதலால்,

வி - ரை:—கலிங்க வேந்தனோடு போர்புரியச் சேனைகள் திரண்டெழுந்தமையைக் கண்டோர், பலவற்றை நினைத்து அதிசயித்தன ரென்பதாம். இங்குக் கூறியுள்ளமைக் கேற்ப, 'மலையகழ்க் குவனே கடறார் குவனே'

[பட்டினப்-உஎக] எனவும், 'ஆலங்கட ஹார்த்தன்மலை யகழ்த லிவை வல்லார்' [சீவகசி - உ௧௬௫] எனவும், 'மேருவைப் பறிக்க வேண்டின்.....கீரினைக் கலக்க வேண்டின்' [தம்பரா—சடாயு உயிர்—௬௨] எனவும் வருமாறு காண்க. நால்வகைச் சேனைகளுந் திரண் டெழுந்ததனாலாகிய பாரத்தை ஆதிசேஷன் சுமக்கலாற்றாமை கருதி 'பணிப்பிட ரொடித்தல் கொல்' என்றார். 'உரகர் பைத்தலை யணிம ணிக்கண் மடையவும், பொடிப டப்பட வுடன் டப்பன்' [வில்லிபா-அணிவகு-௬] என்றமையும் இங்குக் கவனிக்க. கொல் - மூன்றாம் ஐயப் பொருளன்; இது முதல் ௧௫௭-ம், தாழ்சையளவும் நால்வகைப் படைகளும் போர்க்குத் தீரளுதலைக் கூறுகிறீர். இதில் உவமையணி யுள்ளமை காண்க. பா - பே:-ட்கடல் லக்கவோ மலையி டிக்கவோ, *கடலிடை, ிபிடரொ டிக்கவோ. (௧௨)

௩௪௪. வளைக லிப்பவு முரசொ லிப்பவு

மரமி ரட்டவும் வயிரமாத்

தொனையி சைப்பவுந் திசையி பச்செவித்

தொனைய டைத்தலைத் தொடரவே.

ப - ரை:—வளை கலிப்பவும் - சங்குகள் ஒலித்தலாலும், முரசு ஒலிப்பவும் - முரசு வாத்தியங்கள் முழங்குதலாலும், மரம் இரட்டவும் - சாமரைகள் விசுவதனாலும், மா தொனை-அழகிய தொனையையுடைய, வயிர் இசைப்பவும் - ஊது கொம்புகள் ஒலித்தலாலும், திசை இபம் - (எட்டு) திக்குகளிலுமுள்ள யானைகளின், செவி தொனை - காதுகளிலுள்ள தொனையை, அடைத்தலை தொடர - (செவிடு பெரும்படி) அடைத்தலைத் தொடங்கவும்,

வி - ரை:—பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்கச் சேனைகள் போர்க்குத் திரண்டன வென்பதாம். திசைக் கரிகளின் செவிகள் செவிடு பட்டனவென்ற தற் கேற்ப, 'தெழிபட்ட திக்கயத்தின் செவிதீய' [திருவிளையா-பு-யானையெய்-உ௧] என்றார் பாஞ்சோதி முனிவரும். மரம் - சாமரம் என்றதன் முதற் குறை; வயிரம் - இதில் அம் சரியை; எட்டுத் திசை யானைகளை அ-ம், தாழ்சையிற் காண்க. இதில் கலிப்ப, ஒலிப்ப, இசைப்ப என்னுள் சொற்கள் வேறு பட்டுப் பொருள் ஒன்றாக வருதலால், இது பொருட்டின் வருநிலை யணியாம். ஏது வணி, உயர்வு நலிற்சியணிகளும் இதில் விரவி வந்தமையால், இது சேர்வை யணியாம். (சங்கீரணவலங்காரம்.) (௧௩)

௩௪௫. குடைநி ரைத்தலிற் றழைநெ ருக்கலிற்

கொடிவி ரித்தலிற் குளிர்ச துக்கமொத்

திடைநி ரைத்தலிற் பகல்க ரப்பவுய்த்

திருநி லப்பரப் பிருள்ப ரக்கவே.

ப - ரை:—பரப்பு இரு நிலம் - விசாலமாகிய பெரிய பூமியில், குடை நிரைத்தலின் - குடைகள் வரிசையா யமைந்திருத்தலாலும், தழை நெருக்கலின் - பீலிக்குடைகள் நெருங்கியிருத்தலாலும், கொடி விரித்தலின் - துகிற கொடிகள் பரவியிருத்தலாலும், குளிர் சதுக்கம் ஒத்து - குளிர்ந்தகூற்சந்தியைப் போல, இடை நிரைத்தலின் - (அனை) எல்லாவிடங்களிலும் வரிசையா யமைந்திருத்தலாலும், பகல் கரப்ப - சூரியன் ஒளி மறையும்படி, உய்த்து - (அதனை) செலுத்துதலால், இருள் பரக்க - இருள் (எங்கும்) பரவவும்,

வி-ரை:—குடைகள், கொடிகள் முதலியன சூரிய வொளியை மறைத்து எங்கும் இருள் பரப்பின் வெண்பதாம். ‘கொடிதழை கவிதை.....மிடைதவி னுலகெலாம் வெயிலி ழுப்பவே’ [கம்பரா - கரன்வதை-சஅ] எனவும், ‘வெயிற் கொடி லிழுங்கிய துகிற்கொடிப் பந்தர்’ [சிலப்-உக-ககஉ] எனவும் வருமாறு காண்க. சதுக்கம் - நான்கு தெருக்கள் கூடுமிடம்; ‘பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்’ [சிலப்-டு-ககச] எனவும், ‘பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்’ [மணிமே-உர-உக] எனவும், ‘சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூந் கடம்பும்’ [திரு முருகாற்-உஉடு] எனவும், ‘மட்டுவார் மாலை வேய்த்து சதுக்கங்கண் மலிந்த சும்மை’ [சீவகசி-ககஉ] எனவும் வருமாறு காண்க. சதுக்கத்தை உவமை கூறினமையால், அங்குக் குடை, தழை முதலியன நிறைந்திருக்குமெனத் தெரி கிறது. இடை - இடம்; இடையிடையே என்னுமாம். ஒத்த - எச்சத்திரிபு. இச்செய்யுளில் உவமையணி, ஏதுவணி, உயர்வு நவீச்சியணி என்னும் மூன் றணிகளும் விரவி வந்தமையால், இதுவும் சேர்வை யணியாம். (சங்கீரணவ லங்காரம்.) (கச)

கசகா. அலகில் கட்டழற் கனல்வி ரித்தலால்
அரிய பொற்பணித் தகலனெ றித்தலால்
இலகு கைப்படை கனல்வி ரித்தலால்
இருள்க ரக்கவே யொளிப ரக்கவே.

ப - ரை:—அலகு இல் - அளவில்லாத, கண் - (விரர்களின்) கண்கள், தழல் கனல் - நெருப்பின் அனலை, விரித்தலால் - பரப்புவ தனாலும், அரிய பொன் - சிறந்த பொன்னாலாகிய, பணி கலன் - வேலைப்பாட்டையுடைய ஆபரணங்கள், ஏறித்தலால் - (ஒளி) வீசுவ தனாலும், இலகு - விளங்குகின்ற, கை படை - (அவர்கள்) கையி லுள்ள ஆபுதங்கள், கனல் விரித்தலால் - (ஒன்றோ டொன்று உராய்ந்து) நெருப்புப் பொறிகளைச் சொரிவதனாலும், இருள் கரக்க- (அங்குள்ள) இருள் மறையவும், ஒளி பரக்க- வெளிச்சம் பரவவும்,

வி - ரை:—வீர்களின் சினத்தீ, அவர்களணிந்த ஆபரணங்களின் ஒளி முதலியன இருளை யொழித்து ஒளியைப் பரப்பின் வெண்பதாம். முன் செய்யு ளில் இருள் பரவினமை கூறி இச்செய்யுளில் அவ்விருள்கண்மமை கூறினார். இவ்விரு தாழிசைகளும், ‘குடையொடு களிறுத் தொங்கல் குழாங்களுந் கொடி யின் காடும், இடையிடை மயங்கி யெங்கும் வெளிகாந் திருளைச் செய்ய, படை களு முடியும் பூணும் படர்வெயில் பரப்பிச் செல்ல, இடையொரு கணத்தி னுள்ளே யிரவுண்டு பகலு முண்டே’ [கம்பரா-எழுச்சிப்-டுகூ] என்னுஞ் செய் யுளின் கருத்தை ஒத்திருத்தலைக் காண்க. இதில் ஏதுவணியும், உயர்வுநவீச்சி யணியும் இருத்தலையறி. - பா-பே:—தகலனி மைத்தலால். (கக)

கசகா. அகில வெற்புமின் றுனை யானவோ
அடைய மாருதம் புரவி யானவோ
முகில னைத்தும்த் தேர்க ளானவோ
மூரி வேலைபோர் வீர ரானவோ.

ப - ரை:—இன்று - இப்போது, அகில வெற்பும் - எல்லா மலை களும், ஆனை ஆனவோ - யானைகள் ஆயினவோ, மாருதம் அடைய- காற்று முழுதும், புரவி ஆனவோ - குதிரைகள் ஆயினவோ, முகில் ஆனைத்தும் - மேகங்கள் எல்லாம், அ தேர்கள் ஆனவோ - மூரி வேலை - பெரிய கடல், போர் வீரர் ஆனவோ -

வி - ரை:—மலைகளே யானைகளாகவும், காற்றே குதிரைகளாகவும், மேகங் களே தேர்களாகவும், கடலை போர் வீரர்களாகவும் அமைந்தனவோ வென்பதாம். பெரிய உருவமும் வன்மையும் பற்றி மலைகளே யானைகளாகவும், மிக்க விரைவு பற்றிக் காற்றையும் மேகத்தையும் முறையே குதிரைகளாகவும் தேர்களாகவும், அளவின்றிப் பரவிக்கிடப்பது பற்றிக் கடலை வீரர்களாகவும், கடறிஞர். ஓராரம் நான்கும் வியப்பின் கண் வந்தன. இச்செய்யுள் வியப்புக் கூவையாம். (கக)

கசஅ. பார்சி றுத்தலிற் படைபெருத்ததோ
படைபெருத்தலிற் பார்சி றுத்ததோ
நேர்செ றுத்தவர்க் கரிது நிற்பிடம்
நெடுவி சும்பலா லிடமு மில்லையே.

ப - ரை:—பார்-(இந்த) பூமி, சிறுத்தலின் - சிறிதாயிருத்தலால், படை - முதற் குலோத்துங்கன் சேனை, பெருத்ததோ-பெரிதாயின தோ, படை -(அவன்) சேனை, பெருத்தலின் - அதிகமாயிருத்தலால், பார் - (இந்த) பூமி, சிறுத்ததோ - சிறிதாயினதோ, நேர் செறுத்த வர்க்கு - நேரில் கோபித்துப் போர்புரியும் வீரர்களுக்கு, நிற்பு இடம் - (நிலத்தில்) நிற்பதற் சூரியவிடம், அரிது - இல்லையாம், நெடு விசம்பு அலால் - (அதனால்) பெரிய ஆகாயத்தைத் தனி, இடமும் இல்லை - (அவர்களுக்கு வேறு) இடமும் இல்லையாம்.

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் சேனைக்கு இவ்வுலகில் இடம் போதா தென்பதாம். 'சென்ற தானையும், பார்சென்ற கரிதென விசம்பிற் பாய்ந்ததால்' [கம்பரா-கும்பகரு-க0க] என்றார் கம்பரும். 'பார் சிறுத்தலின்.....சிறுத்த தோ' என்றது படைகளின் மிகுதியைக் குறித்தது. அதனால், இது 'கூறியது கூறல்' என்னுங் குற்றமன்றென்க. அன்றியும், நால்வகைப் படைகளின் மிகுதியைக் கண்ட சிலர், 'பார் சிறுத்தலிற் படை பெருத்ததோ' எனவும், வேறு சிலர், 'படை பெருத்தலிற் பார் சிறுத்ததோ' எனவும் கூறி வியந்தன ரெனினுமாம். பெருத்ததோ - சிறுத்ததோ - ஓராரங்களிரண்டும் வியப்புப் பொருளில் வந்தன. நிற்பு - தொழிற் பெயர்; அரிது - இன்மை யென்னும் பொருளில் வந்தது. இதில் உயர்வு நவீனச் சி யணியும், வியப்புக் கூவையும் உள்ளமை காண்க. (கக)

கசக. எனவெடுத்துரைத் ததிசயித்துநின்
றினைய மண்ணுளோ ரினைய விண்ணுளோர்
மனநடுக்குறப் +பொறைம றத்தலான்
மாதிரங்களிற் சாது ரங்கமே.

ப - ரை:—இனைய மண் உளோர் - இந்தப் பூலோகத்திலுள்ள வர்களும், அனைய விண் உளோர் - அந்தத் தேவலோகத்தி லுள்ள வர்களும், என எடுத்து உரைத்து - என்று (இவ்வாறு) எடுத்துச் சொல்லி, அதிசயித்து நின்று - ஆச்சரிய மடைந்து நின்று, மனம் நடுக்கு உற - மனத்தில் நடுக்கமடைய, மாதிரங்களின் - (எல்லா) திசைகளிலு முள்ள, சாதுரங்கம் - நால்வகைச் சேனைகளும், பொறை மறத்தலான் - (போரை விரும்பித் தமது) பொறுமையை யிழத்தலால்,

வி - ரை:—மனிதர்களும் தேவர்களும் அதிசயித்து நடுங்கும்படி நால் வகைச் சேனைகளும் திரண்டன வென்பதாம். 'எனவெடுத் துரைத்து'

என்றது கசள, கசஅ-ம் தாழிசைகளில் கூறியுள்ளவற்றை யென்க. மண்ணு
ளோர், விண்ணுளோர்-இவைகளில் எண்ணும்மைகள் விகாரத்தால் தொக்கன.
சாதாரங்கம் - சதுரங்கம் என்பதின் கீட்டல்; சதுர + அங்கம்; நால்வகைச்
சேனைகள்; அவை யானைப் படை, தேர்ப் படை, குதிரைப் படை, காலாட்
படை யென்பன. இவற்றை வடநூலார் ரத கஜ தூத பதாதி யென்ப.
பா - பே:-[†]புறம் றைத்தலான். (கஅ)

௩௫௦. கடல்க னைச்சொரி மலையுள வெனவிரு
கடத டத்திடை பொழிமத முடையன
*கனல்வி னைப்பன முகிலுள வெனவிழி
கனல்சி னத்தன கரியொடு பரிகளின்
உடல்பி ளப்பன பிறைசில வுளவென
உயர்ம ருப்பின வுலகுகள் குலைதர
உருமி டிப்பன வடவன லுளவென
†ஒலிமு கிற்கட கரிகளு மிடையவே.

ப - ரை:--கடல்களை சொரி-கடல்களின் கீரைச் சொரிகின்ற,
மலை உள - மலைகள் (பல) இருக்கின்றன, என - என்று (கண்
டோர்) சொல்லும்படி, கட இரு கடத்திடை - விசாலமாகிய
இரண்டு கண்ணங்களிலும், பொழி மதம் உடையன - பொழிகின்ற
மதத்தை யுடையனவும், கனல் விளைப்பன - நெருப்பை உண்டாக்கு
வனவாகிய, முகில் உள என - மேகங்கள் உண்டென்று சொல்
லும்படி, விழி கனல் - கண்களிலிருந்து தீப்பொறிகளைச் சொரியும்,
சினத்தன - கோபத்தை யுடையனவும், கரி (உடல்) ஒடு - (போரில்
தம்மை எதிர்க்கும்) யானைகளின் உடம்புகளையும், பரிகளின் உடல்-
குதிரைகளின் உடம்புகளையும், பிளப்பன - பிளந்தெறிவனவாகிய,
சில பிறை உள என - இரண்டு பிறைச் சந்திரர் உண்டென்று
சொல்லும்படி, உயர் மருப்பின - சிறந்த தந்தங்களை யுடையனவும்,
உலகுகள் குலைதர - உலகங்களிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் நடுங்க,
உரும் - இடியும், வடவனல் - வடவா முகாக்கினியும், உள என -
(தம்மிடம்) உண்டென்று சொல்லும்படி, இடிப்பன - பேரொலி
செய்வனவு மாகிய, ஒலி முகில் - முழங்கும் மேகங்களைப் போன்ற,
கடம் கரிகளும் - மதத்தைப் பொழியும் யானைகளும், மிடைய -
நெருங்கிச் செல்லவும்,

வி - ரை:--மதத்தைப் பொழியுங் கண்ணங்களையும், சினத்தீ யுமிழுங்
கண்களையும், தம்மை எதிர்க்கும் யானைகளையும், குதிரைகளையும் பிளந்தெறி
யும் இரண்டு பிறைச் சந்திரரைப் போன்ற தந்தங்களையும், உலகமெல்லாம்
நடுங்கும்படி முழங்குதலையு முடையனவாகிய மதயானைகள்! பல நெருங்கிச்
சென்றன வென்பதாம். 'உடல்' என்பதைக் கரிக்குங் கூட்டுக. சில = இரண்டு;
'மந்த மேசில துபு ராவம்' [தக்கயா-௩௩] என்றமை காண்க; வடவா முகாச்
கினி - பெண் குதிரையின் முகம்போன்ற வடிவமமைந்த ஒருவரை நெருப்பு;
இது கடலின் நடுவிலுள்ள தென்பர். வடவா = வடவை, பெண்குதிரை; இது
*முதல் நான்கு தாழிசைகளில் நால்வகைச் சேனைகளின் சிறப்பைக் கூறு
கிறது. இதில் யானைப் படைகளின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. இதில் இல்
பொருளுவமை யணியுள்ளமை காண்க. பா - பே:-^{*} கனல்வி யிப்பன,
† ஒலிமு முக்கின. (கக)

கருக. முனைக ளொட்டினர் முடியினை யிடறுவ
முடியின் முத்தினை விளைபுக றெனநில
முதுகில் வித்துவ நிலமுறு துகற
முகின்மி திப்பன முகில்விடு துளியொடு
கனைக டற்றிரை நிரையென விரையொடு
கடலி டத்தினை வலமிடம் வருவன
கடலி டத்திற் று மிடியென வடியிடு
கவன மிக்கன கதழ்பரி கடுகவே.

ப - ரை : - முனைகள் - போர்க்களங்களில், ஒட்டினர் - (தம் பகைவரை வெல்வதாய்) சபதம் செய்யும் அரசர்களின், முடியினை இடறுவ - தலைகளை (காலால்) மோதி யழிப்பனவும், முடியில் முத்தினை - (அவர்கள்) கிரீடங்களிலுள்ள முத்துக்களை, விளை புகழ் என - (மேலும் மேலும்) வளரும் (தம்) புகழைப் போல, நிலம் முதுகில் - நிலத்தின் மேற் பரப்பில், வித்துவ - (உதிர்த்து) பரப்புவனவும், நிலம் உறு துகள் அற - பூமியில் பொருந்திய புழுதி நீங்கும்படி, முகில் மிதிப்பன - (மேலே தாவி) மேகங்களை மிதிப்பனவும், முகில் விடு - (அந்த) மேகங்கள் பொழியும், துளியொடு - நீர்த்துளியுடன், கனை கடல் - ஒலிக்கும் கடலின், திரை நிரை என - அலைகளின் வரிசைகளைப் போல, கடல் இடத்தினை - கடலால் சூழப்பட்ட - உலகத்தை, விரையொடு - (மிகவும்) வேகமாய், வலம் இடம் வருவன - வலமும் இடமுமாய்ச் சுற்றி வருவனவும், கடல் இடத்து - கடலில், இறும் இடி என - சேரும் இடிமைய் போல, அடி இடு - (தம்) கால்களை (நிலத்தில்) வைக்கும், கவனம் மிக்கன - நடையிற் சிறந்தனவு மாகிய, கதழ் பரி கடுக - விரைவினையுடைய குதிரைகள் வேகமாய்ச் செல்லவும்,

வி - ரை : - பகையரசர் தலைகளை மிதித்து அழிப்பனவும், அவர்கள் தலையிலுள்ள முத்துக்களைத் தம் புகழைப் போல் நிலத்தில் பரப்புவனவும், பூமியிலுள்ள புழுதி நீங்கும்படி மேகங்களை மிதிப்பனவும், அலைகளின் வரிசையைப்போல் உலகத்தைச் சுற்றி வருவனவும், சிறந்த நடையினை யுடையனவு மாகிய குதிரைகள் பல விரைந்து சென்றன வென்பதாம். அவை பகை வேந்தர் முடியிலுள்ள முத்துக்களை யுதிர்த்தல் தம் புகழைப் பரப்பதலை யொத்திருந்த தென்குடி வானமனாவ மேலே பாயும் குதிரைக ளென்பார், 'முகில் மிதிப்பன' என்றார். [தா-கருக] 'முகிற்றலை, கிழிய வைப்பன குரவி தத்தனா புரவியே' [வில்லிபா-அணிவ-அ] என்றமை காண்க. கடலினலைகளைக் குதிரைகளுக்கு உவமை கூறுதலை, 'தாளு லாவு பங்க யத்த ரங்க முந்து ரங்கமா' [கம்பா-நகரப்-கக] எனவும், 'ஒலியவார் திரையி னன்ன வொழுக்கின யோ மாக்கள்' [கிருவினை-திருமணப்-கக] எனவும் வருமாற்றானறிக. கடலில் வீழ மிடி மிக்க வெளிதில் நீரைப் பிளந்து ஊடுருவிச் செல்லுதல் போல், கடுவேகமா யோடுங் குதிரைகளின் கால்கள் நிலத்தைப் பிளந்தன வென்க. நிலமுதுகு-இலக்கணை. இதில் ஆசிரியர் குதிரைப்படைநுள்விச் சிறப்பைக் கூற்றார். இதில் உவமையணியும், உயர்வு நயம்சியணியும் உள்ளமை காண்க.

கருஉ. இருநி லத்திட ருடைபடு முருளன

இருபு டைச்சிற குடையன முனைபெறின்

(ச௦)

எதிர்ப் பறப்பன விடுதலாக மொடுகடி.
திவுளி முற்படி னிதுபரி பவமெனும்
ஒருநி னைப்பினை யுடையன வினையன
உயர்செய் மொட்டொடு *மலரென நிறுவிய
ஒழித ரச்செரு வுறுபுன னுமிழ்வன
உலக ளப்பன விரதமு மருவியே.

ப - ரை :—இரு நிலம் - பெரிய நிலத்திலுள்ள, திடர் உடை படும் - மலைகள் (எல்லாம்) உடைந்து போகும், உருளன - சக்கரங் களை யுடையனவும், இரு புடை - இரண்டு பக்கங்களிலும், சிறகு உடையன - சிறகுகளை யுடையனவாய், முனை பெறின்-போரைப் பெற்றால், எதிர்ப் பறப்பன-(பின் வாங்காமல்) எதிராய்ப் பறப்பன வும், இடு நுகம் ஒடு - (தம்மில்) பூட்டிய நுகத்தடிகளோடு, இவுளி கடிது முன் படின - குதிரைகள் விரைவாய் (போருக்கு) முற்பட் டால், இது பரிபவம் எனும் - இது (தமக்கு) அவமான மென்று நினைக்கும், ஒரு நினைப்பினை உடையன - ஒப்பற்ற எண்ணத்தை யுடையனவும், உயர் செய் மொட்டு ஒடு - சிறப்புப் பொருந்திய ஏற்படுத்தப்பட்ட உறுப்புக்களை யுடையனவும், வினையன - (பல வகை) வேலைப்பாடுக ளுடையனவாய், செரு ஒழிதர - (பகைவர்) போர்த்தொழி லொழியும்படி, உறு புனல் உமிழ்வன-மிகுதியாகிய நீரைச் சொரிவனவும், உலகு அளப்பன - உலகங்களை அளப்பனவு மாகிய, இரதமும் மருவி - தேர்களும் நெருங்கிச் செல்லவும்,

வி - ரை :—மலைகளை யுடைக்கும் உருள்களை யுடையனவும் [மலைகல்வி- Tanks] இருபுறச் சிறகுகளை யுடையனவாய்ப் போரில் எதிர்ப் பறப்பனவும் [ஆகாய விமானம்-Aeroplanes] பலவகை வேலைப்பாடுகளைப் பொருந்திப் பகைவர் போர்த் தொழிலொழியும்படி நீரை மிகுதியாய்ச் சொரிவனவுமாகிய பல பெரிய தேர்கள் சென்றன வென்பதாம். திடரென்பதற்கு மேடெனப் பொருள் கூறினுமாம். மலைகல்லிகளும், ஆகாயவிமானங்களும் தமிழ் வேந்தர் காலத்திலேயே இருந்தனவென இச்செய்யுளால் தெரிகிறது. கடிது—குறிப்பு முற்றெச்சம்; நிறுவிய—அஃறிணைப் பலவின் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர். 'இவுளி முற்படின.....உடையன' என்றது மரபு வருவமைதி. மருவி—எச்சத்திரிபு. இதில் தேர்ப்படைகளின் சிறப்பைக் கூறியுள்ளமை காண்க. பா - பே :— *நறுமலர்.

(சக)

ஈடுங். அலகில் வெற்றியு முரிமையு மிவையென
அவய வத்தினி லெழுதிய வறிகுறி
அவையெ னப்பல வடுநிரை யுடையவர்
அடிபு றக்கிடி லமரர்த முலகொடல்
வுலகு கைப்படு மெனினும் தொழிபவர்
உடன மக்கொரு சுமையென முனிபவர்
உயிரை விற்றுறு புகழ்கொள வழல்பவர்
ஒருவ ரொப்பவர் படைஞர்கண் மிடையவே.

ப - ரை:—அலகு இல்-அளவில்லாத, வெற்றியும் - வெற்றிக் குறிகளும், உரிமையும் - (அவரவர்க்கு) உரிய கடமைகளும், இவை என - இவை என்று (கண்டோர்) சொல்லவும், அவயவத்தினில்- (தங்கள் தங்கள்) அவயவங்களில், எழுதிய அறிகுறி - பதித்த அடையாளங்கள், அவை என - அவை என்று சொல்லவும், நிரை-வரிசையாகிய, பல வடு உடையவர்-பல (விழுப்புண்களின்) தழும்புகளை யுடையவர்களும், அடி புறக்கு இடி- (போரில் முன் வைத்த) காலைப் பின் வைப்பதால், அமரர் தம் உலகொடு-தேவலோகமும், இ உலகு-இந்த உலகமும், கை படும் எனினும் - (தமக்கு எளிதில்) கிடைப்பதானாலும், அது ஒழிபவர்-அவ்வாறு புரிதலைத் தவிர்பவரும், உடல் - (நிலையில்லாத இந்த) உடம்பு, நமக்கு ஒரு சமை என-நமக்கு ஒரு பாரமென்று, முனிபவர்-(அதனை) வெறுப்பவரும், உயிரை விற்று-(தங்கள்) உயிரைக் கொடுத்தாயினும், உறு புகழ் கொள-(நிலையாக) பொருந்திய புகழைத் தேடிக் கொள்ள, உழல் பவர்-முயல்பவரும், ஒருவர் ஒப்பவர்-(ஒருவருக்கு) ஒருவர் சமானமானவருமாகிய, படைஞர்கள் மிடைய - படைவீரர்கள் (பலர்) நெருங்கிச் செல்லவும்,

வி - ரை:—பலவகை வீரதகளைப் பெற்றவர்களும் விழுப்புண்களை யுடையவர்களும் போரில் புறக் கொடாதவர்களும் புகழையே நாடுபவர்களுமாகிய வீரர் பலர் திரண்டு சென்றன ரென்பதாம். வெற்றி யென்றது—வெற்றிச் சின்னங்களை; அவை அரசுலல் வழங்கப்பட்ட யானை, குதிரை, சிறுநாடு முதலியன [புறப்-வெ - மா-கஉஅ]. ‘உரிமை’ யென்றது அவரவர் தத்தம் நிலைமைக் கேற்பச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை; வடுநீரை யாவன—(வீரர்கள் முன்பு பல போர்களில் சென்று புண்பட்ட) தழும்புகளின் வரிசை; அவை விழிப்புணர் எனப்படும். அப்புண்கள் புறக்கொடாத வீரர்களின் மார்பிலும் முகத்திலும் படுவன வாதலால், [தா-இ0உ] ‘அவயவத்தினில்..... வடுநிரை யுடையவர்’ என்றார் [புறப்-வெ - மா.-உச]. அளவிறந்த பெரும் பயன் கிடைப்பினும், போரில் முன்வைத்த காலைப் பின் வையாதவ ரென்பார், ‘அடி புறக்கிடல்.....ஒழிபவர்’ என்றார். ‘அடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப் படையோர்க்கு’ [மதுரைக்கா - ஈள, ஈஅ] என்றார் பிறரும். தம் முயிரினும் புகழையே பெரிதும் நாடும் வீரரென்பதும், ஒருவர்க் கொருவர் பின் வாங்குபவரல்ல ரென்பதும் இறுதியில் கூறியவாறும். விற்று - இதில் உயர்வு சிறப்புமமை விகாரத்தால் தொக்கது. உறுபுகழ் - வினைத்தொகை; மிகுதியாகிய புகழெனின், உரிச்சொற்றொடராம். இச்செய்யுள் காலாட்படைகளின் சிறப்பைக் குறித்தது. (சஉ)

ஈருச. விழித்த [†]விழிதனி விழித்த விருதர்கள்
விடைத்து *வெடுவெடு சிரித்தவாய்

தெழித்த பொழுதுட நிமிர்க்க விமையவர்
திகைக்கண் மதகரி திகைக்கவே.

ப - ரை:—விழித்த தனி விழி - (கோபித்து) பார்க்கும் ஒப்பற்ற கண்களோடு, விழித்த - விளங்கிய, விருதர்கள் - வீரர்கள், விடைத்து - கோபித்து, வெடு வெடு சிரித்த வாய் - வெடு வெடு வென்று சிரித்த வாயால், தெழித்த பொழுது-பேராவராஞ்செய்த

பொழுது, இமையவர் உடல் திமிர்க்க - தேவர்கள் உடல் நடுங்கவும், திகை கண் - (எட்டு) திசைகளிலுமுள்ள, மதம் கரி திகைக்க-மதத்தைப் பொழியும் யானைகள் திகைப் படையவும்,

வி - ரை:—தேவர்கள் நடுங்கவும் திசையானைகள் திகைக்கவும் வீரர்கள் ஆரவாரஞ்செய்தன ரென்பதாம்; அவர்கள் ஆரவாரம் புரிந்தமை போர் கிடைத்ததென்னுங் களிப்பின் மிகுதியாலென்க. விழித்தல் - விளங்கல்; 'வான்கண் விழியா வைகறை யாமம்' [சிலப் - ௯௦-௧] என்றமை காண்க. 'வெடுவெடு சிரித்த' என்றது கோபநகையினை; 'மால்வரை பணிப்ப வெடிபட நகைத்து' [ஆரியப் - இரணியனை - ௮௪] எனவும், 'வெடுவெடென்ன நக்கு' [காரைக்கா - மூத்த - ௨] எனவும், வருமாறு காண்க. வீரர் ஆரவாரத்தால் தேவரும் திசையானைகளும் நடுங்குதலை, 'ஆர்த்தார் நெடுவான நடுங்க.....வேர்த்தாரது கண்டுவிசம் புறுவோர்' எனவும், 'திகைக்கண் வேழ நெடுங்களிச் செருக்கு நீங்க' [கம்பா - அதிகாயன் - ௨௨; சம்புமாலி - ௧௧] எனவும் கம்பர் கூறியமையாலு முணர்க. பா - பே:—விழிகனல், *விடுவிடு சிரித்த. (சக)

௩௫௫. உகத்தின் முடிவினி லுரைகத்த கணைகடல்
உவட்டி யெனமுகின் முகட்டின்மேல்
நகைத்த விடுபரி முகக்க னுரைசுர
நதிக்க னுரையென மிதக்கவே.

ப - ரை:—உகத்தின் முடிவிலில் - யுகங்களின் முடிவில், உரைகத்த - பொங்கி எழுந்த, கணை கடல் - ஒலிக்குங் கடலலைகள், உவட்டி என - (மேக மண்டலமளவும்) பெருகி யெழுந்தாற்போல, முகில் முகட்டின்மேல் - மேகங்களி னுச்சியில், நகைத்த-(பாய்ந்து) விளங்கிய, பரி முகம் கண் - குதிரைகளின் வாயில், விடு நுரை - வெளிப்படும் நுரைகள், சுரநதி கண் - ஆகாய கங்கையின், நுரை என - நுரை போல, மிதக்க - மிதந்து தோன்றவும்,

வி - ரை:—யுகமுடிவில் கடலலைகள் கிளர்ந் தெழுந்தாற்போல், மேகங்களி னுச்சியில் தோன்றுங் குதிரைகளின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் நுரை ஆகாய கங்கையின் நுரைபோல் தோன்று மென்பதாம். கடலலைகள் குதிரைகளுக்கும், ஆகாய கங்கையின் நுரை அவைகளின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் நுரைக்கு முவமை. குதிரைகள் மேகமண்டலத்தில் பாய்ந்து தோன்றுதலால், ஆகாய கங்கையின் நுரையை உவமை கூறினர். 'முகில் முகட்டின்...பரி' என்றதற்கேற்ப 'நிலமுறு துகளற முகில் மிதிப்பன' [தா - ௩௫௧] என்றார் முன்னும். 'உகத்தின் முடிந்த நாளையோ டொலித்தெழு சங்க வேலையெனவாசிகளே' [வில்லிபா - ௧௨-ம்—போர்-௨௦] எனவும், 'பாரிற் றேர் செலின் பழிபெரி துடைத்தென நாணி, கோரும் வார்புயற் றுளங்கலின் புருவன தூகம்; [சீவகசி - ௨௧௪௦] எனவும் பிற அறிஞர் கூறியுள்ளமையுங் காண்க.கடல் - முதம் - ஆகுபெயர்கள்; உவட்டியென - உவட்டிஒலென்ன என்பதன் தொகுத்தல். இச்செய்யுள் உவமையுடையது. (சச)

௩௫௬. கழப்பில் வெளில்சுளி கதத்தி விருகவுள்
கலித்த கடமிடி பொறுத்தபோர்க்
குழப்பி வருமுகின் முழக்கி லலைகடல்
குளிக்கு *முகில்களு மிடக்கவே.

ப - ரை:—இரு கவுள் கலித்த - இரண்டு கன்னங்களிலும் தோன்றிய, கடம் - மதநீரோடு, கதத்தில் - கோபத்தால், வெளில்

சுளி - கட்டுத்துணை முறித்தும், இடி பொறுத்த போர் - இடியோசைபோல் ஒலிபொருந்திய போரில், குழப்பி வரு-(பகைவரை) கலக்கியும் வருகின்ற, கழப்பு இல் - கள்ளத்தன மில்லாத, முகில் முழக்கின் - மேகம் போன்ற யானைகளின் ஒலியால், அலை கடல் குளிக்கும் - (அலைகளால்) அசையும் கடலில் (நீருண்ண) படியும், முகில்களும் - மேகங்களும், இடக்க - (அஞ்சி) பின் வாங்கவும்,

வி - ரை:—யானைகள் பிளிதுதலினால், கடல் நீரை யுண்ணும் மேகங்கள் அஞ்சி நிலை குலைந்தன வென்பதாம். வெளில் சுளிவரு கழப்பில் முகிலென்ற, 'சுளி வரு முகில்' என்றது 'வரிப்புனை பந்து' [திருமுருகு - சஅ] என்பது போல பிற்றது. முகில் இரண்டினுள் முந்தினது உவமையாகு பெயராம். பா-பே:— *முகில்களு மிடிக்கவே. (சடு)

௩௫௭. கடுத்த விசையிருள் கொடுத்த வலகொரு கணத்தில் வலம்வரு கணிப்பிறேர் எடுத்த கொடி திசை யிபத்தின் மதமிசை இருக்கு மளிகளை யெழுப்பவே.

ப - ரை:—உலகு ஒரு கணத்தில் - உலகங்களை ஒரு நொடியில், வலம் வரு - சுற்றி வருகின்ற, கடுத்த விசை - மிக்க வேகத்தை யுடைய, இருள் கொடுத்த - இருளை உண்டாக்குகிற, கணிப்பு இல் தேர் - அளவில்லாத தேர்களில், எடுத்த கொடி-உயர்த்திய கொடிச் சீரைகள், திசை இபத்தின் மதம் மிசை - (எட்டு) திக்கு யானைகளின் மதநீரில், இருக்கும் அளிகளை - இருக்கும் வண்டுகளை, எழுப்ப - எழுப்பவும்,

வி - ரை:—மிசவும் விரைந்தோடும் தேர்களில் கட்டிய கொடிச் சீரைகள் திசையானைகளின் மதநீரை யுண்ணும் வண்டுகளை யெழுப்பின வென்பதாம். பல பெரிய தேர்கள் ஒன்று திரண்டமையால், அவற்றின் நிழல் இருளை யுண்டாக்கின தென்க. தேர்களிலுள்ள கொடிச் சீரைகள் அசைதலாலும் தேர்கள் பேரொலி புரிதலாலும் வண்டுகள் அஞ்சி யெழுந்தனவாம். இந் நான்கு செய்யுட்களும் உயர்வு நவீகியணியாம். (சசு)

௩௫௮. எழுந்தது சேனை யெழுலு மிரிந்தது பாரின் முதுகு விழுந்தன*காணு மலையும் வெறுந்தரை யான திசைகள்.

ப-ரை:-சேனை - (நால்வகை) சேனையும், எழுந்தது-(போர்க்கு) புறப்பட்டது, எழுலும் - (அவ்வாறு) புறப்படுதலும், பாரின் முதுகு இரிந்தது - நிலத்தின் முதுகு முறிந்தது, காணும் மலையும் விழுந்தன-காடுகளும் மலைகளும் (நிலைகுலைந்து) விழுந்தன, திசைகள் வெறுப்பதரை ஆன - திக்குகள் (எல்லாம்) வெறுநில மாயின.

வி - ரை:—நால்வகைச் சேனைகளும் போர்க்குத் திரண்டெழுந்தன வென்பதாம். முன் செய்யுட்களில் நால்வகைப்படைகளும் தனித்தனி திரண்டு வந்தமை கூறி, இதில் அவை போர்க்குப் புறப்பட்டமை கூறினார். அச்சேனைகளின் பாரத்தைப் பொறுக்கலாற்றமை கருதி, 'பாரின் முதுகு இரிந்தது' எனவும், அச்சேனைகள் செல்லும் வேகத்தைக் கருதி, 'காணு மலையும் விழுந்தன' எனவும் கூறினார். பகைவர் நாட்டைக் கைப்பற்றக் கருதிச் சேனைகள் திரண்டெழுதலை வஞ்சியர்வம் என்ப. 'வன்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க, ஒள்வாட் டானை யுருத்தெழுந் தன்று' [புறப்-வெ-மா-௩௭] என்றமை

காண்க. இதுமுதல் நான்கு செய்யுட்கள் சேனைகள் விரைந்து செல்லுதலால் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை யுணர்ந்தும். பா - பே :—*காண மடைய.

(கக௭) அருளுபொழுதில் (கக௮) எனலும் (கக௯) முனிவு கொண்டதிலே, பொருளறிகிலம் (க௯௦) (பின்பு) அணையின், கொணர்மின் எனலும் (க௯௧) வண்டை நகராசன், கழல் தொழுதன்ன (க௯௨) (பின்பு) விடை கொடுக்க, அப்பொழுதிலே (க௯௩) திரை (க௯௪) தொடர (க௯௫) இருள் பரக்க (க௯௬) ஒளி பரக்க (க௯௭) ஆனவோ (க௯௮) இடமு மில்லை (க௯௯) என வெடுத் துரைத்து, மனநடுக்குற, சாதுரங்கம், மறத்தலான் (க௯௦) உள்வென, கரிகளு மிடைய (க௯௧) பரிகடு (க௯௨) இரதமு மருவி (க௯௩) படைஞர்கண் மிடைய (க௯௪) மதகரி திடைக்க (க௯௫) துரையென மிதக்க (க௯௬) முகில்களு மிடக்க (க௯௭) அளிகளை யெழுப்ப (க௯௮) எழுந்தது சேனை என வினை முடிவுசெய்க. ௩௦௯. அதிர்ந்தன நாலு திசைக ளடங்கிலா வேழு கடல்கள் பிதிர்ந்தன மூரி மலைகள் பிறந்தது தூளி படலம்.

ப - ரை :—நாலு திசைகள் - நான்கு திக்குகள் லுள்ளவர்களும், அதிர்ந்தன - நடுக்க மடைந்தனர், எழு கடல்கள் - எழுகடல்களும், அடங்கின - (ஒலி) அடங்கின, மூரி மலைகள் - பெரிய மலைகள், பிதிர்ந்தன - பிளவு பட்டன, தூளி படலம் பிறந்தது - புழுதியின் கூட்டம் (மிகுதியாய்) உண்டாயிற்று.

வி - ரை :—சேனைகள் விரைந்து செல்லுதலால், புழுதி கிளம்பின தென்பதாம். திசைகள்—இடவாகு பெயர். எழு கடல்களைக்கூடும், தாழ்சையிற் காண்க. ௩௧௦. நிலந்தரு தூளி நருகி நிறைந்தது வானின் வயிறு வலந்தரு மேக நிரைகள் வறந்தன நீர்கள் சுவறி.

ப - ரை :—நிலம் தரு - பூமியிலிருந்து உண்டாகிய, தூளி நருகி - புழுதியை விழுங்குதலால், வானின் வயிறு - ஆகாயத்தின் வயிறு, நிறைந்தது - நிரம்பினது, வலம் தரு - வலிமை பொருந்திய, மேகம் நிரைகள்—மேகங்களின் கூட்டங்கள், நீர்கள் சுவறி - (தம் மிடமுள்ள) நீரெல்லாம் வற்றி, வறந்தன - வறண்டு போயின.

வி - ரை :—சேனைகள் செல்லும் போது கிளம்பிய புழுதியால் ஆகாயம் மறைந்ததன்றி, மேகங்களிலுள்ள நீரும் வறண்டு போயின தென்பதாம். 'நிலந்தரு.....வயிறு' என்றது—மரபு வழுவமைதியாம். வலம் - வலிமை; 'வானின் வாழ்நர் தான்வலம் வாழ்த்த' [புறநா-௨௪] என்றதனாலறிக. மேகத்துக்கு வலியாவது உலகத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாம். வானின் வயிறு - என்றது இலக்கணை. (சக)

௩௧௧. தயங்கொளி யோடை வரைக டருங்கட தாரை மழையின் அயங்களின் வாயி னுரையி னடங்கின தூளி யடைய.

ப - ரை :—தயங்கு ஒளி - கிளங்கும் ஒளியையுடைய, ஓடை - நெற்றிப்பட்ட மணிந்த, வரைகள் - மலைபோன்ற யானைகள், தரும் கடய - செளரிகின்ற மதநீராகிய, தாரை மழையின் - மழைநீராலும், அயங்களின் - குதிரைகளின், வாயின் நுரையின் - வாயிலிருந்து வரும் நுரையாலும், தூளி அடைய அடங்கின - புழுதி முற்றும் தணிந்தன.

வி - ரை :—யானைகளின் மதநீராலும் குதிரைகளின் வாய் நுரையாலும் அப்புழுதி தணிந்த தென்பதாம். முன் செய்யுளில் சேனைகள் செல்லும் விரை

வால் புழுதி கிளம்பினமை மொழிந்து, இச்செய்யுளில் அப்புழுதி அடங்கினமை கூறினர். ஓடை வரை - அடையடுத்த உவமையாகு பெயர். இந்நாற்கு செய்யுட்களும் உயர்வுநவீதச் யணியாம். (௧௦)

௩௬௨. எழுதா விரியடங் கநடந் துதயத்
தேகுந் திசைகண் டதுமீ ளவியும்
பொழுதே கலொழிந் துகடற் படையெப்
பொழுதுந் தவிரா துவழிக் கொளவே.

ப - ரை :—கடல் படை - கடல் போன்ற சேனைகள், உதயத்து-(சூரியன் தோன்றும்) காலை வேளையில், ஏகும் திசை கண்டு-(தாம்) செல்லும் திசையை அறிந்து, எழு தாளி-(மேலே) கிளம்பும் புழுதி, அடங்க நடந்து——, அது மீள வியும் பொழுது-அந்தச் சூரியன் மீண்டும் மறையும் (மாலை) காலத்தில், ஏகல் ஒழிந்து - (அவை) செல்லுதல் தவிர்த்து, எ பொழுதும் தவிராது-(பகலில்) ஒரு நாளும் தவறாமல், வழி கொள-பிரயாணஞ் செய்ய,

வி - ரை :—சேனைகள் இரவில் தங்கிப் பகலில் நடந்து சென்றன வென்பதாம். சேனைகள் இளைப்பாறி உறங்கும் பொருட்டு இரவில் தங்கின வென்க. 'எழுதாளி யடங்க நடந்து' என்றதனால், சேனைகளால் கிளம்பிய புழுதி அச்சேனைகளாலே தணிந்த தென்பதாம். கடற் படை—உவமைத் தொகை. எப்பொழுதும்—உம்மை முற்றுப் பொருளை யுணர்த்தினது. (௧௧)

௩௬௩. *தண்ணு ரின்மலர்த் திரடோ ளபயன்
தானே வியசே னைதனக் கடையக்
கண்ணு கியசோ முனசக் கரமாந்

கருண கரன்வா ரணமேற் கொளவே.

ப - ரை :—தண் ஆரின் மலர் - சூளிர்ச்சியாகிய ஆத்திமலர் மாலையை யணிந்த, திரள் தோள்-திரண்ட தோள்களைபுடைய, அபயன் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், எவிய சேனை தனக்கு-(போருக்கு) கட்டளை யிட்டனுப்பிய சேனைகளுக்கு, அடைய கண் ஆகிய - முற்றும் கண் போன்றவனும், சோழன் சக்கரம் ஆம்-சோழ வேந்தனுடைய சக்கராயுதம் போன்றவனுமாகிய கருணகரத் தொண்டைமான், வாரணம் மேல் கொள-யானைமே லேறிச் செல்லவும்,

வி-ரை :—முதற் குலோத்துங்கன் படைத்தலைவனாகிய கருணகரன் யானைமேலேறிச் சென்றன வென்பதாம். படைத்தலைவன் படைமனுக்கு இன்றியமையாத சிறப்புடைமை பற்றிக் கருணகரனைக் கண் எனவும், திருமாலே முதற் குலோத்துங்கனுய்த் தோன்றி யுள்ளான் என்றமையால், அவனைச் சக்கரம் எனவுங் கூறினர் [தா-௩௮௭]. திருமாலின் சக்கரம் அவர் பகைவர் களை எளிதில் அழித்தல் போல், இவனும் முதற் குலோத்துங்கன் பகைவரை எளிதில் அழிக்கவல்லவனென்க. ஆரின் மலர்—ஆறன் தொகை; இன்-சாரியை; ரோனினுமாம். சோழன் சக்கரம்—ஆறன் வீரி; இதில் பன்மைக்குரிய அகர வருப சிறுபான்மை ஒருமைக்கண் வந்தது. கண்—சக்கரம்—உவமையாகு பெயர்கள். பா-பே :—*தண்ணுர் மலர்சேர்.

கசுச. தொண்டை யர்க்கரசு முன்வ ருஞ்சரவி
துங்க ட்வெள்விடையு யர்த்தகோன்
வண்டை யர்க்கரசு பல்ல வர்க்கரசு
மால்க ளிற்றின்மிசை கொள்ளவே.

ப - ரை :—தொண்டையர்க்கு அரசு - தொண்டை நாட்டி
லுள்ளவர்க்கு அரசனும், வண்டையர்க்கு அரசு-வண்டை யென்
னும் நகர்த்தி லுள்ளவர்க்கு மன்னனுமாகிய கருணாகரனுக்கு,
முன் வரும்-முன்னே பிறந்த, சுரவி-காமதேனுவின் வழியில் வந்த,
துங்கம்- பரிசுத்தமாகிய, வெள் விடை-வெண்மையாகிய எருத்துக்
கொடியை, உயர்த்த கோன் - உயர்த்திப் பிடித்த வேந்தனாகிய,
பல்லவர்க்கு அரசு-(பல்லவ நாட்டி லுள்ளவர்க்கு அரசனாகிய) பல்
லவ வேந்தன், மால் களிற்றின் மிசை கொள்ள-பெரிய யானையின்
மேலேறிச் செல்லவும்,

வி - ரை :—கருணாகரன் தமையனாகிய பல்லவ வேந்தன் யானைமே
லேறிச் சென்றன னென்பதாம். கருணாகரனுக்குப் பல்லவ வேந்தன் தமைய
னென்பதும், கசுகம் தாழிசையில் கருணானைப் படைத் தலைவனென்றமை
யால், இவன் உதவிப் படைத்தலைவ னென்பதும் இதனால் விளங்குகிறது.
எருத்துக் கொடி பல்லவர்க்குரிய தென்பதை, 'விடை வெல்கொடி வேற்
படை முன்னுயர்த்த பண்புடைப் பல்லவர் கோன்' [துவ்வி-பி-பெரியதிரு-உ.
க, சு] எனப் பெரியார் கூறியதனாலாக. மால் - மேகமெனினுமாம்.
பா-பே :—† வேள்கொடி, வெள்கொடி. (10க)

நசுரு. வாசி கொண்டரசர் வார ணங்கவர

* வாண கோவரையன் வாண்முகத்
துசி கொண்டோடி கொண்ட சோழனொரு
சூழி வேழமிசை கொள்ளவே.

ப - ரை :—வாணகோவரையன் - வாணகோவரையன் என்
பவன், வாசி கொண்ட - பெருமையை யுடைய, அரசர் - (பகை)
அரசர்களின், வாரணம் கவர்-யானைகளைக் கைப்பற்ற, வாள்முகம்-
ஒளி பொருந்திய முகத்தையுடைய, துசி கொண்டு - குதிரை
மேலேறிச் செல்லவும், முடிகொண்ட சோழன் - முடிகொண்ட
சோழன் என்பவன், ஒரு - ஒப்பற்ற, சூழி - முகப்போர்வையை
யுடைய, வேழம் மிசை கொள்ள-யானை மேலேறிச் செல்லவும்,

வி - ரை :—வாணகோவரையன், முடிகொண்ட சோழன் என்னுமிருவ
ரும் முறையே குதிரைமேலும் யானைமேலும் ஏறிச் சென்றனரென்பதாம்.
இவ்விருவரும் பல்லவ வேந்தனப்போல் உதவிப் படைத் தலைவரேயாம்.
'அரசர் வாரணங் கவர்' என்றதனால், இவர்களும் சிறந்த வீரர்கள் என்பது
விளங்கும். துசி-குதிரை; இதனை, 'தரகதம் வாசி யுன்னி துசிகந் தருவம்
கந்தி' [சூடாம-வில்ங்குப்பெ-க0] என்றமையாலாக. இச்செய்யுளை 'வாண
கோவரையன், முடிகொண்ட சோழன், வாண்முகத் துசி கொண்டு, ஒரு
சூழி வேழமிசை கொள்ள' என்றியைத்து, வாணகோவரையனும் முடி
கொண்ட சோழனும் ஒளி பொருந்திய தோற்றத்தையுடைய கொடிப் படை
யைத் தம்மோடு திரட்டிக்கொண்டு களிறுகளின் மேலேறிச் செல்ல வெனினு
மாம். கொண்டரசர் - பெயரெச்சத்தின் ஈறு கெட்டது. துசிகொண்டு -

முற்கூறிய பொருளில் எச்சத்திரிபு. டா - பே :—* வாணர் கோவரையன்
வாண்முகத் துசு கொண்டு. (௫௬)

௩௬௬. *மறித்தோடி யெவ்வரசுஞ் சரிய வென்று

வருமனுக்கைப் பல்லவர்கோன் னீவண்டை வேந்தன்
;எறித்தோடை யிலங்குநடைக் களிற்றின் மேற்கொண்
டிரைவேட்ட பெரும்புலிபோ லிகன்மேற் செல்ல.

ப - ரை:— எ அரசும் - (தம்மோடு போர் புரியும்) எல்லா அரசர்களும், ஓடி சரிய - ஓடிப் பின் வாங்கும்படி, மறித்து - (அவர்களைத் தம்மேல் வா டிடாமல்) தடுத்து, வென்று வரும் - வெற்றி பெற்று (திரும்பி) வரும், அனுக்கை - (முதற் குலோத்துங்கன்) கட்டளைபைச் செலுத்தும், பல்லவர் கோன் - பல்லவ நாட்டிலுள்ள வர்களுக்குத் தலைவனாகிய பல்லவ வேந்தனும், வண்டை வேந்தன் - வண்டை நகரத்திற்கு அரசனாகிய கருணாகரனும், எறித்து-ஒளியிசி, இலங்கு ஓடை - விளங்கும் நெற்றிப் பட்டத்தையும், நடை-சிறந்த நடைபையு முடைய, களிற்றின் மேல் கொண்டு - ஆண் யானைகளின் மேல் ஏறிக்கொண்டு, இரை வேட்ட - (பசியைப் பொருமல்) இரையை விரும்பிப் புறப்பட்ட, பெரும் புலி போல் - பெரிய புலியைப் போல், இகல் மேல் செல்ல - (கலிங்கநாட்டின் மேல்) போருக்குச் செல்லவும்,

வி - ரை:—முன் செய்யுட்களில் கருணாகரனையும் பல்லவ வேந்தனையும் தனித்தனியாகவும், இச் செய்யுளில் அவ் விருவரையும் சேர்த்து மியம்பினார்.

§ 'வளவர் வேந்தன்' எனப் பாடங்கொண்டு (கருணாகரனுடன் முதற் குலோத்துங்கன் புதல்வனாகிய) விக்கிரம சோழனும் கலிங்கப் போருக்குச் சென்றனெனவுங் கூறுவர். இவன் கி. பி. ௧௧௨௮-ல், பட்டம் புனைந்து கொண்டான். இவன் சுமார் ௧௮ - வருடம் ஆட்சி புரிந்தான். இவன் தெலுங்க வீமன் என்னும் வேந்தனை வென்றான். இவன் தான் அரசாளுநரையில் கலிங்க நாட்டின்மேல் படையெடுத்துச் செல்லவில்லை. இவன் மையணவ மதத்தில் மிகுந்த பற்றுடையவன். இவன் திருவரங்கத்தில் தன் போரல் இரண்டு தெருக்களை யேற்படுத்தினான். அவைகளில் ஒன்று திருவிக்கிரமன் திருவிதி எனவும், மற்றொன்று அகலங்கன் திருவிதி எனவும் வழங்கப்படும் [சோழவமி-பக். ௩௫, ௩௬]. கலிங்க நாட்டை விக்கிரம சோழன் வென்ற மையை, 'போர்த் தொழிலால், எனைக் கலிங்கங்க னேழினையும் போய்க் கொண்ட. தானைத் தியாக சமுத்திரமே' [விக்கிர-உலா-௬௬௦-௬௨] எனவும், 'கலிங்கப், பெரும்பரணி கொண்ட பெருமான்' [குலோத்த-உலா-௫௫-௫௬] எனவும் 'கலிங்கப் பரணி புனைந்த பரிதி...விக்கிரம சோழன்' [இராச-உலா-௬௬-௬௭] எனவும், மூவருலாக்கள் மொழியு மாற்றானறிக. 'கலிங்க மிரியக் கன மிலை நடாத்தி' எனவும், 'தெலுங்க வீமன் விளங்கன்மிசை யேறவும், கலிங்க பூமியைக் கனலெரி பருகவும், ஐம்படைப் பருவத்து வெம்படை தாங்கி' எனவும், இவன் மெய்க்கீர்த்தியில் விளம்பி யுள்ளமையால், இவன் தன்னிளமையில் தனித்துப் போர்புரிந்து கலிங்க நாட்டின் தென் பகுதியை யாண்ட தெலுங்க வீமனை வென்றனனென்பது விளங்கும். இம்மன்னவன் கி. பி. ௧௦௯௬-ல், தெலுங்க வீமனுடன் போர் புரிந்து அவனை வென்றனனென்ப. [மு-கு-சோ-பக்-௬௩] ஆனால், வட கலிங்கப் போர் கி. பி. ௧௧௧௧ அல்லது ௧௧௧௨-ல், நிகழ்ந்த தென்பது சுண்டு கவனிக்கத் தக்கதாம். இதனை ௩௭௫-ம் தாழிசையுரையிற் காண்க.

பல்லவ வேந்தனும் சிறந்த வீரனென இச்செய்யுளால் தெரிகிறது. 'இரை வேட்ட பெரும் புலி' என்றதனால், படைத்தலைவர்கள் வீரமும், அவர்கள் வலி திற்போரை விரும்பிச் சென்றமையும், பசித்த புலி தவமறால் தன் உணவைப் பெற்று மீளுதல் போல், இவர்களும் கவிஞர்காட்டை வென்று மீள்வரென்பதும் நன்கு விளங்கும். நடை - தொழிற் பெயர்; நட - பகுதி - இச்செய்யுளினிழையில் உவமையணி புள்ளமை காண்க. பா - பே:—*மறிந்தோடி, † எறிந்தோடி யிலங்கோடை. (இடு)

நகசுள. †பாலாறு நுகுசைத் தலைபொன் முகரிப்
பழவாறுபடர்ந் தெழுக்கொல் லியெனு
நாலாறுமகன் றொருபெண் னையெனு
நதியாறுகடந் துநடந் துடனே.

ப - ரை:—பாலாறு - பாலாற்றையும், குசைத்தலை - குசைத் தலை நதியையும், பொன் முகரி - பொன் முகரி யென்னும், பழமை ஆறு-பழமையாகிய நதியையும், படர்ந்து எழு - (நீர்)ப் பெருக்கால் பரவி யெழுகின்ற, கொல்லி எனும்-கொல்லி என்கிற, நால் ஆறும்-(ஆகிய) நான்கு நதிகளையும், அகன்று-(குலோத்துங்கன் சேனைகள்) நீங்கி, ஒரு பெண்ணை எனும் - ஒப்பற்ற வடபெண்ணை என்னும், நதி ஆறும் - நதியின் வழியையும், கடந்து - தாண்டி, உடனே நடந்து - உடனே (அப்பால்) நடந்து போய்,

வி - ரை:—பாலாறு, குசைத்தலை, பொன் முகரி, கொல்லி, வட பெண்ணை யென்னு நதிகளைச் சேனைகள் கடந்து சென்றன வென்பதாம். இவைகளில் †பாலாறு மைசூர் பீடபூமிக்கருகில் தோன்றி வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஜில்லாக்களின் வழியா யோடி வங்காளக் குடாக்கடலில் கலக்கிறது. இது சுமார் ௨௩௦ மைல் நீளமுடையது. குசைத்தலை நதி வட ஆற்காட்டிலுள்ள சாவேரிப் பாக்கத்தில் உற்பத்தியாகிச் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள திருவள்ளூர், பொன்னேரித் தாலுக்காக்களில் பாய்ந்து வங்காளக் குடாக்கடலில் வீழுகிறது. இதனைக் குசஸ்தலி யெனவும் வழங்குவர். போர்முகரி நதி சீகாளத்தியில் பாய்வதாம். இதனைச் சவரணமுகி யெனவும் வழங்குவதுண்டு. வடபெண்ணை நதி மைசூர் பீட பூமியில் தோன்றி அனந்தபுரம், கடப்பை, நெல்லூர் ஜில்லாக்களின் வழியாயோடி வங்காளக் குடாக்கடலில் கலக்கிறது. இதனை உத்தர பிளாகினி எனவும் வழங்குவர். இதன் நீளம் சுமார் ௩௫௦ மைல்.

நகசுஅ. வயலாறு*புஞ் துமணிப் புனல்வாய்

மண்ணாறுவளங் கெழுஞ்சுற் றியெனும்

பெயலாறுபரந் துநிறைந் துவரும்

பேராறுமிழந் ததுபிற் படவே.

ப - ரை:—வயல் ஆறு - வயல்களின் வழியே, புஞ்ந்து - புஞ்ந்து சென்று, மணி புனல் வாய்-முத்துப் போன்ற நீர் பொருந்திய, மண்ணாறு - மண்ணாறு என்னும் நதியும், வளம் கெழு-வளப் பம் பொருந்திய, குன்றி எனும் - குன்றி யென்னும், பெயல் ஆறு -

† பாலாறு தற்போது காஞ்சிபுரத்திற்குத் தெற்கே ஓடுகிறது. ஆனால் கவிஞர் போர் கிழந்த காலத்தில், அது காஞ்சிபுரத்திற்கு வடக்கில் ஓடிக் கொண்டிருந்ததென இத்தாழிசையால் தெரிகிறது. பெண்ணை நதி யென்ப பொதுவாய்க் கூறியிருப்பினும், அல்திங்கே வட பெண்ணையாக் குறித்தமை, அது காஞ்சிபுரத்திற்கு வடக்கே ஓடுவதெனல்க்க.

மழை நீரால் பெருகும் நதியும், நிறைந்து - (நீர்) நிரம்பி, பரந்து வரும் - பரவி வருகின்ற, பேர் ஆறும் - பெரிய கிருஷ்ண நதியும், பின் பட - பின்னாகும்படி, இழிந்தது - (சேனை) கடந்து சென்றது.

வி - னை:—சேனைகள் மண்ணை முதலியவற்றைக் கடந்து சென்றன வென்பதாம். மண்ணு - இது நெல்லூர் ஜில்லாவில் பாய்வதாம். தெனி வாகிய நீரையுடைய நதி யென்பார், 'மணிப்புளல் வாய் மண்ணு' எனவும், மழை நீரால் பெருகுவ தெனினும், தன் வளத்தில் குன்றாத தென்பார், 'வளங் கெழு குன்றியெனும் பெயலாறு' எனவும் கூறினர். பேரூறு என்றது இங்கே கிருஷ்ண நதியைக் குறித்தது. இந் நதி மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் தோன்றி ஐதராபாத்திலும், கிருஷ்ண, குண்டூர் ஜில்லாக்களிலும் ஓடி வங்காளக் குடாக் கடலில் கலக்கிறது. இது சுமார் ௮௦௦ மைல் நீளமுடையது. மணிப்புளல் - உவமைத் தொலை. பா - பே:—* கடந்து, நீருண்டி.

(௬௬௨) கடற்படை, ஒழிந்து, வழிக்கொள (௬௬௩) மேற்கொள (௬௬௪) மிசைக்கொள்ள (௬௬௫) மிசைக்கொள்ள. (௬௬௬) மேற்கெல்ல (௬௬௭) உடனே நடந்து (௬௬௮) பிற்பட இழிந்தது என முடிக்க. (௬௭)

௬௬௯. கோதா வரிநதி மேலா ரெடுகுளிர்

பம்பா நதியொடு சந்தப்பேர்

ஓதா வருநதி யொருகோ தமையுடன்

ஒலிநீர் மலிதுறை பிறகாக.

ப - ரை:—கோதாவரி நதி - கோதாவரி நதியாகிய, மேல் ஆரெடு - உயர்வாகிய நதியும், குளிர் பம்பா நதியொடு - குளிர்ச்சி யாகிய பம்பா நதியும், சந்தம் பேர் - காயத்திரி யென்னும் பேரால், ஓதா வரு நதி-சொல்லப்பட்டு வரும் நதியும், ஒரு கோதமையுடன் - ஒப்பற்ற கௌதமி நதியும், ஒலி நீர் - ஒலிக்கும் நீர், மலி துறை - நிறைந்த விடமாகிய கோடி பவி யென்னும் பதியும், பிறகு ஆக - பின்னாகும்படி,

வி - னை:—கோதாவரி, பம்பை முதலிய நதிகள் பிற்படச் சேனைகள் சென்றன வென்பதாம். 'சான்றோர், கலியெனக் கிடந்த கோதாவரி' [கம்பரா- ரூர்ப்ப - ௧] யாகலின், 'கோதாவரி நதி மேலாறு' என்றார். மேலாறு - மேற் குக் கோதாவரி யெனினுமாம். இதனைப் பச்சிம கோதாவரி யென்பர் வட தாலார். கோதாவரி நதி மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி ஐதரா பாத்திலும் கோதாவரி ஜில்லாவிலும் பாய்ந்து வங்காளக் குடாக்கடலில் கலக் கிறது. இதன் நீளம் சுமார் ௬௦௦ மைல்களாம். காயத்திரி சந்தங்களில் ஒன்றாவின். 'சந்தப்பேர் ஓதாவரு நதி' என்றார். கோடிபலி யென்னும் தலம் கௌதமிக்கு வட கரையிலுள்ள தென்பர். அதனைத் தற்போது கோடி பல்லி யென வழங்குவர். ஓடு - எண்ணின் கண் வந்த இடைச்சொல்; ஓதா-செய்யா வென்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினை யெச்சம்; இஃதிங்குச் செய்யப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது. பா - பே:—பம்பா நதி. (௬௮)

௬௭௦. கடையிற் புடைபெயர் *கடலொத் தமரர்க்
லங்கும் பரிசுக லிங்கம்புக்

கடையப் படரெரி கொளுவிப் பதிகளை
அழியச் சூறைகொள் பொழுதத்தே.

ப - ரை:—கடையில் - (புகத்தின்) முடிவில், புடைபெயர் - (தன்) நிலைமாறி வரும், கடல் ஒத்து - கடலைப்போ லெதிர்த்து, அமரர் கலங்கும் பரிசு - தேவர்களும் கலங்கும்படி, கலிங்கம் புக்கு (அந்தச் சேனைகள்) கலிங்க நாட்டில் புகுந்து, பதிகளை-(அங்குள்ள) ஊர்களை, படர் வரி கொளுவி - பரவும் நெருப்பால் கொளுத்தி, அடைய அழிய - (அவை) முற்றும் அழியும்படி, சூறை கொள் பொழுதத்து - கொள்ளை யடிக்குங் காலத்தில்,

வி - ரை:—கடல் கரைகடந்து பெருகி வந்தால், அதனைத் தடுக்கும் வகையில்லாதது போல், ஊர்களை யழித்து வருஞ் சேனையைத் தடுப்பவ ரின்மை கருதி, 'கடையிற் புடைபெயர் கடல்' என்றார். சேனைகளின் மிகுதி பற்றிக் கூறியதெனினுமாம். 'புடைபெயர்' என்பதற்கு (நான்கு) பக்கங்களி லும் பெயர்ந்து வரும் எனினுமாம். ஊர்களை யெரிமடுத்தலும் சூறையிடலும் பகைவரைப் போருக்கழைக்குஞ் செயலாம். இவ்வாறு புரிதல் பண்டைய வழக்காம். 'வாடுக விறைவின் கண்ணி யொன்னூர், நாடுகடு கமழ்புகை யெரித்த லானே' எனவும், 'பெருந்தண்பனை பாழாக, எம் நன்னூட் டொள் ளெரி யூட்டினை' [புறநா-சு-கசு] எனவும், 'அடையார்நாட், டோடெரியுந் வைகின் லூர்' [புறப் - வெ. மா - சக] எனவும் வருவதனால் பகைவர் புலத் தைத் தீயிட்டுெரிக்குமாறும், 'பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட், டிறங்கு கதிர்க் கழனிநின் னினையருங் கவர்க்' [புறநா - டுஎ] எனவும், 'களமர் கதிர் மணி.....கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார்' [புறப்-வெ-மா-ஓடு] எனவும் வரு வதனால் பகைவருரைக் கொள்ளை கொள்ளுமாறு முணர்வு. பகைப் புலத்தைத் தீயிட்டெரித்தல் உழவு வந்தீசியும் [தா - கடு, உடுஉ] அவருரைச் சூறையிடு தல் மழபுல வந்தீசியுமாம். [புறப் - வெ - மா - சசு - ஓடு] அமரர் - இதில் உயர்வு சிறப்புமமை விகாரத்தால் தொக்கது. பா - பே:—* கடலொத் தரசர்.

ந.உக. கங்கா நதியொரு புறமா கப்படை

கடல்போல் வந்தது கடல்வந்தால்

எங்கே புகலிட மெங்கே யினியரண்

ய்யாரே யதிபதி யிங்கென்றே.

ப - ரை:—கங்காநதி —, ஒரு புறம் ஆக-ஒப்பற்ற (வடக்கு) பக்கத்திலிருக்க, படை - (பகையரசன்) சேனை, கடல் போல் வந் தது—, கடல் வந்தால்-கடல் போன்ற சேனை (நம்மை எதிர்த்து) வந்தால், புகல் இடம் எங்கே - (நாம் உயிர் பிழைக்க) புகுதற்குரிய விடம் எங்கே, இனி அரண் எங்கே - இனிப் பாதுகாப்பு எங்கே, இங்கு அதிபதி யார் - இங்கே அரசன் யார், என்று - என்று(குடி மக்கள்) சொல்லி,

வி - ரை:—சேனைகள் கலிங்க நாட்டில் புகுந்து தீமூட்டுதலையும், சூறையிடுதலையும் கண்டு குடிநீர் கலங்கின ரென்பதாம். கங்கை நதி இமயமலையின் தென் பகுதியில் பிறந்து ஐக்கிய மாகாணத்தின் வழியா யோடி வங்காளக் குடாக்கடலில் கலக்கிறது. இதன் நீளம் சுமார் ௧௬௦௦ மைல்களாம். சேனையைக் கடலுக்குவமை கூறுதலை, 'விரிகடல் வியன்றானையொடு' [மதுரைக் கா - கஅ] எனவும், 'தெவ்வர் தேளத்துக் கடற்படை குளிப்ப மண்டி' [புறநா-க] எனவும், 'வந்தது சேனை வெள்ளம்' [கம்பா - காண்வதை - ஓசு] எனவும், 'கரைகாண வரிதான் கடலொத்த பெருஞ்சேனை' [வில்லிபா - கிரைமீட்டி-சு] எனவும் வருவதனாலறிக. நகுகம் செய்யுளில் 'கோதமை பிறகாட' என்றும்

இங்கு 'கங்காநதி ஒருபுறமாக' எனவும் கூறி யிருத்தலால், கலிங்கநாடு கோத மைக்கு வடக்கிலுள்ள கங்கை வரை முன்பு பாலியிருந்த தென்பது விளங்கும். தம்மைத் துன்புறுத்துஞ் சேனையைத் தடுக்க வியலாமையால், 'எங்கே புஷ்டம் எங்கே யான்' எனவும், குடிநெருக்கு நேருத் தீங்கைத் தடுப்பது அரசன் கடமையா யிருத்தும், அவன் அவ்வாறு விரைந்து செய்யாமையால், 'யாரே யதிபதி யிங்கு' எனவும் குடிகள் வருந்தின ரென்பதாம். 'எங்கே' இரண்டும் இன்மைப் பொருளில் வந்தன. இவ்விரு செய்யுட்களிலும் உவமைமாணி யுள்ளமை காண்க. இது முதல் எங்கு செய்யுட்கள் கலிங்க நாட்டுக் குடிகள் பெரிதும் நடுங்கி முறையிடுதலை யுணர்த்தும். பா-பே:-**புயாதோ விதுவிது விதியென்றே.** (சு௦)

உஎஉ. இடிகின் நனமதி லெரிகின் நனபதி
எழுகின் நனபுகை பொழிலெல்லாம்
மடிகின் நனகுடி கெடுகின் நனமினி
வளைகின் நன*படை பகையென்றே.

ப - ரை:-மதில் இடிகின்நன - மதில்கள் இடிக்கப் படுகின் நன, பதி எரிகின்நன - ஊர்கள் எரிக்கப் படுகின்நன, புகை எழு கின்நன - (அவை - எரிக்கப்படுவதனால்) புகை கிளம்புகின்நன, பொழில் எல்லாம் - சோலைகளெல்லாம், மடிகின்நன - அழிக்கப் படுகின்நன, குடி கெடுகின்நனம் - குடிமக்களாகிய நாங்கள் துன்ப மடைகின்றோம், இனி - இப்போது, பகை படை - பகைவர் சேனைகள், வளைகின்நன - (நமது நாட்டை) சூழ்கின்நன, என்று - என்று (குடிமக்கள்) சொல்லி,

வி - ரை:-பகைவர் படையால் தமக்கு நேர்ந்த பலவகைத் திங்கு. னைக் கருதித் குடிகள் வருந்தின ரென்பதாம். பகைவர் மதிலை யழித்தலை, 'பாழ்செய் தனையவர் நனத்தலை நல்லெயில்' எனவும், பொழிலை யழித்தலை, 'ஊர் தொறுங் கடிமார் துளங்கிய காவு' 'காவுதொறுங் கடிமார் தடியு மோசை' [புறநா-கடு, உ௬, கூ.] எனவும் வருவதனாலறிக. இடிகின்நன, எரிகின்நன, மடிகின்நன, செய்ப்பாட்டு வினைப் பொருளில் வந்த செய்வினைகள்; குடி கெடு கின்நனம் - இடவருவமைதி. பா - பே:- *படை படையென்றே. (சு௧.)

உஎங. உலகுக் கொருமுத லபயற் கிடுதிதை
உரைதப் பியதெம தரசேயெம்
பலகற் பனைகளை நினைவுற் றிலவரு
படைமற் றவன்விடு படையென்றே.

ப - ரை:-எமது அரசே - (எங்கள்) அரசனே, உலகுக்கு ஒரு முதல் - உலகங்களுக்கு ஒப்பற்ற தலைவனாகிய, அபயன் கு- (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுக்கு, திறை - பகுதிப் பொருளை, இடு உரை - செலுத்துவதாகச் சொன்ன சொல், தப்பியது - தவறி விட்டது, எம் பல கற்பனைகளை-எமது பலவகையாகிய சொற்களை, நினைவு உற்றிலை - (நீ சிறிதும்) ஆலோசிக்கவில்லை, வரு படை - (நம்மை எதிர்த்து) வந்த சேனை, அவன் விடு படை - அவன் ஏகிய சேனையே யாம், என்று - என்று சொல்லி,

வி - ரை:-முதற் குலோத்துங்கனுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பகுதிப் பொருளைச் செலுத்தாமையால், அவன் ஏவிய சேனையே நமது நாட்டில் வந்து

புருந்தன வெணக் குடிகள் அரசனிடம் முறையிட்டன ரென்பதாம். கற்பனை - கற்பித்துச் சொல்லுவது ; அதாவது - முதற் குலோத்துங்கனுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பகுதிப் பொருளைச் செலுத்தாவிடின், அதனால் வருங் கேடுகளைக் கன்கு விளங்க எடுத்துரைத்தலாம். முதல் - பண்பாகு பெயர். (கஉ)

௩௭௪. உரையிற் குழறியு முடலிற் பதறியும்
ஒருவர்க் கொருவர்முன் முறையிட்டே
அரையிற் றுகில்விழ வடையச் சனபதி
அடியிற் புகவிழு பொழுதத்தே.

ப - ரை :—அடைய - (குடிமக்கள்) எல்லாரும், ஒருவர்க்கு ஒருவர் - ஒருவரினும் ஒருவர், உரையின் குழறியும் - சொற்கள் தடு மாறவும், உடலின் பதறியும் - உடல் நடுங்கவும், அரையில் றுகில் விழ - இடுப்பிலணிந்த ஆடை (அவிழ்ந்து) விழவும், சனபதி முன் முறை இட்டு - அரசனெதிரில் (போய்த் தங்கள்) குறைகளைச் சொல்லி, அடியில் - (அவன்) பாதங்களில், புக விழு பொழுதத்து - (அடைக்கலமாய்) புகும்படி விழுந்த காலத்தில்,

வி - ரை :—குடிமக்கள் மிக்க நடுக்கத்துடன் விரைந்தோடி அரசனிடம் முறையிட்டன ரென்பதாம். 'அரையில் றுகில்விழ' என்றது அவர்களஞ்சி யோடிய விரைவைக் குறித்தது. உரையின், உடலின்-இன் அலையழிச் சாரியை கள் ; சனபதி - சனங்களுக்குத் தலைவன், அரசனென்பது ; இங்கே அவநீத பதம்மம். குழறி, பதறி - எச்சத் திரிபுகள் ; இந்நான்கு தாழிசைகளிலும் அநீதச்சீவை செறித்துள்ளமை காண்க. (க௧)

௩௭௫. அந்தரமொன் றறியாத வடகலிங்கர்

* குலவேந்த னனந்த பன்மன்

வெந்தறுகண் வெகுளியினால் வெய்துயிர்த்துக்
கைபுடைத்து வியர்த்து நோக்கி.

ப - ரை :—அந்தரம் - (தனக்கு வரும்) தீங்கை, ஒன்று அறி யாத - சிறிதும் (ஆராய்ந்து) அறியாத, வடக்கு கலிங்கர் - வடக்கி லுள்ள கலிங்கநாட்டி லுள்ளவர்களுக்கு, குலம் வேந்தன் - சிறந்த அரசனாகிய, அனந்தபன்மன் - அனந்தபத்மன் என்பவன், தறு கண் - அஞ்சாமையையுடைய, வெம் வெகுளியினால் - கொடிய கோபத்தால், வெய்து உயிர்த்து - வெப்பமாய்ப் பெருமூச்சுவிட்டு, கை புடைத்து - கைகளைக் கொட்டி, வியர்த்து நோக்கி - (உடம் பில்) வேர்வை யுண்டாகும்படி பார்த்து,

வி - ரை :—குடிகள் மொழிந்ததைக் கேட்ட அனந்த பத்மன் அவவற்ற கோபங்கொண்டன ரென்பதாம். வெய்துயிர்த்தலும் கைபுடைத்தலும் உடல் வியர்த்தலும் சினக்குறிப்பாம். இதனை 'தண்முத்த மேற்றி யாங்கு மெய் மெலாம் வியர்த்து நொய்தின், வண்முத்த நிரைகொ ணெற்றி வாரமுரிப் புருவ மாக்கி, கண்ணெரி தவழ வண்கை மணிநகு கடகமெற்றா, வெண்ணகை வெகுண்டு நக்குக் கட்டியங் காரன் சொன்னான்' [சீவகசி-உ௭௮] என்றும், 'அரக்க னன்னவை கேட்டிலு மழலெழு வுயிர்த்து, கரத்தி னேடுகை புடைத்து' [உத்தரகா - வரையெடுத்த-க௧] எனவும் வருமாற்றினான். ஒத்த - இதில் இழிவு சுறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது ; வியர்த்து - எச்சத் திரிபு. இதில் உருத்திரம் என்னும் வெகுளிக்கூவை யுள்ளமை காண்க.

தேவேந்திர வர்ம இராசராசன் என்பவன் முதற்குலோத்துங்கன் புதல்வியாகிய இராசசுந்தரி என்பவளை மணம் புரிந்துகொண்டான். அப் பெண் மணியபிரிவில் அனந்தபத்மன் உதித்தான். இவனை அனந்தவர்ம சோடகங்கள் எனவும் கூறுவர். இதனால் அனந்தபத்மன் முதற் குலோத்துங்கனுக்குப் பேரனாமாற்றிக். இம் மன்னவன் கி. பி. ௧௦௭௮-ம், ஆண்டு பிப்ரவரிமாதம் ௧௭-ம், நாள் கலிங்கராட்டிற் கிறைவனானான். இவன் கி. பி. ௧௦௭௮-ம், ஆண்டு முதல் ௧௧௪௨ அல்லது ௧௧௪௬ வரை செங்கோல் செலுத்தினான். கலிங்கப் போர் கி. பி. ௧௧௧௧ அல்லது ௧௧௧௨-ல் நிகழ்ந்ததாம். [H. I. S. I-பக்-௮௭, ௧௧, ௧௮௮] பா - பே :—*குலவேந்த ரதிபன் வீரம். (௬௪)

௩௭௬. வண்டினுக்குந் திசையானை மதங்கொடுக்கு
மலர்க்கவிகை யபயற் கன்றித்
தண்டினுக்கு மெளரியனே வெனவெகுண்டு
தடம்புயங்கள் குலுங்க நக்கே.

ப - ரை :—திசையானை மதம் - (எட்டு) திக்கு, யானைகளின் மதநீரை, வண்டினுக்கும் கொடுக்கும் - வண்டுகளுக்கும் (உண்ண) கொடுக்கும், மலர் கவிகை - பாவுதலையுடைய குடையையுடைய, அபயன் கு அன்றி - (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுக்கு அல்லாமல், தண்டினுக்கும் - (அவன்) சேனைகளுக்கும், எளியனே - (நான்) வலியற்றவனே, என வெகுண்டு - என்று கோபித்து, தட புயங்கள் - (தனது) பெரிய தோள்கள், குலுங்க நக்கு - குலுங்கும்படி சிரித்து,

வி - ரை :—முதற் குலோத்துங்கனுக் கன்றி, அவன் சேனைகளுக்கும் நான் பின்வாங்குவேனே என அனந்தபத்மன் மொழிந்தன நென்பதாம். இதனால் அவன் தன் பாட்டனாகிய அம் மன்னவன் போற்றலை நன்கு மதித்தமை விளங்கும். 'வண்டினுக்குந் திசையானை மதங் கொடுக்கு மலர்க் கவிகை' என்றதனால், முதற் குலோத்துங்கனுட்கி புரியுங்கால், அவன் நாடி எல்லாத் திசைகளிலும் பரவி யிருந்தமை விளங்கும். திசையானை - இதனை ௧௦-ம், தாழிசையிற் காண்க. வண்டினுக்கும் - இதிலுள்ள உம்மை யிறந்தது நழுவி யது; தன்னை யடைந்தவர்க்கு வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு வழங்குதலன்றி, வண்டுகளுக்கும் மதநீரை வழங்குவோ நென்பதாம். இழிவு சிறப்புமமை யெனினுமாம். எளியனே - ஓகாரம் எதிர்மறை. இதிலும் 'வெகுளிக் குவை யுள்ளமை காண்க. (௧௮)

௩௭௭. கானரணு மலையரணுங் கடலரணுஞ்
சூழ்கிடந்த கலிங்கர் பூமி
தானரண முடைத்தென்று கருதாது
வருவதுமத் தண்டு போலும்.

ப - ரை :—கான் அரணும் - காடுகளின் பாதுகாப்பும், மலை அரணும் - மலைகளின் பாதுகாப்பும், கடல் அரணும் - கடலின் பாதுகாப்பும், சூழ்கிடந்த - சூழ விருக்கின்ற, கலிங்கர் பூமி-கலிங்க ரது நாடு, அரணம் உடைத்து என்று - (தக்க) பாதுகாப்பை யுடையது என்று, கருதாது - (சிறிதும்) நினையாமல், அ தண்டும் - (முதற் குலோத்துங்கனுடைய) அந்தச் சேனையும், வருவது போலும் - (நம்மை எதிர்க்க) வருகின்றது போலும்,

வி - ரை :—தக்க அரண்க ளமைந்துள்ள கலிங்கநாட்டை யெளிதில் வெல்லக் கருதி அச்சேனை வருகிறது போலும் என அனந்த பத்மன் இகழ்ந்தன நென்பதாம். கடலா நென்றது கலிங்கத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள வங்காளக் குடாக்கடலை யென்க. காட்டாண், மலையாண், கடலாண் என மூவகையான்களை மொழிந்தமையால், உபலக்கணத்தால் நிலவரணும் கொள்க. [தா - கூசு] உடைத்து - ஒன்றன் படர்க்கைக் குறிப்பு முற்று. உம்மைகள் மூன்றும் எண்ணப் பொருளுன. இச் செய்யுள் இழிவுநீ சுலையாய். (கூசு)

கௌஅ. என்று கூறலு +மெங்க ராயனான்

*ஒன்று கூறுவன் கேளென்று ணர்த்துவான்.

ப - ரை :—என்று கூறலும் - என்று (அனந்தபத்மன்) சொல்லுதலும், எங்கராயன் - எங்கராயன் என்பவன், நான் ஒன்று கூறுவன் - நான் ஒரு விஷயம் சொல்கிறேன், கேள் என்று - (அரசே நீ அதை) கேள் என்று, உணர்த்துவான் - (அதனை) அறிவிக்கத் தொடங்கினான்.

வி - ரை :—அனந்த பத்மன் சொன்னதைக் கேட்டு அவன் அமைச்சனாகிய எங்கராயன் சொல்லத் தொடங்கினு நென்பதாம். எங்கராயன் அனந்த பத்மன் படைத்தலைவனுமாம். எங்கராயன் நான்-இடவழுவமைதி. பா-பே :—மரணவன் மந்திரி, யானவன் காரியம்; *ஒன்று கூறவே நென்று ரைக்குமால்.

(கூசு) பிறகாக (கூஎ) புக்கு, கொளுவி, குறைகொள் பொழுதத்து (கூஎக) வந்தது, என்று (கூஎஉ) பகை, படை என்று (கூஎக) விடுபடை என்று (கூஎச) விழு பொழுதத்து (கூஎடு) நோக்கி (கூஎசு) நக்கு (கூஎஎ) தண்டு போலும் (கூஎஅ) என்று கூறலும், உணர்த்துவான் என முடிக்க. (கூஎ)

கௌக. அரசர் சீறுவ ரேனும் டியவர்

உரைசெ யாதொழி யார்களு றுதியே.

ப - ரை :—அரசர் சீறுவர் ஏனும்-அரசர்கள் கோபங் கொண்டாலும், அடியவர் - (அவர்) அடியவராகிய அமைச்சர் முதலானோர், உறுதி - (அரசர்களுக்கு) நன்மை விளைக்கும் சொற்களை, உரை செயாது ஒழியார்கள் - சொல்லாமல் தவிரார்கள் (சொல்வாரென்பது).

வி - ரை :—அரசன் கோபித்தாலும், அமைச்சர் முதலானோர் அவனுக்கு நன்மை பயக்கும் மொழிகளைக் கூறுவ ரென்பதாம். ‘அறிகொன் றறியா நெனினு முறுதி, உழையிருந்தான் சுறல் கடன்’ [திருக்கு - கூகஅ] எனவும், ‘தம்முயிர்க் குறுதி யெண்ணா தலைமகன் வெகுண்ட போதும், வெவ்மையைத் தாங்கி நீதி விடாதுநின் றுரைக்கும் வீரர்’ [சும்பரா - மந்திரப் - க] எனவும் அறிஞர் கூறினமையை இங்குக் கவனிக்க. ஏனும் - எனினும் என்பதன் மருஉ; உம்மை எதிர்மறை. உரைசெயா தொழியார் - இரண்டு எதிர்மறைச் சொற்கள் ஓர் உடன் பாட்டுப் பொருளில் வந்தன. (கூஅ)

கஅ௦. ஏனை வேந்தையெ றியச்ச யதரன்

தானே யல்லது தான்வர வேண்டுமோ.

ப - ரை :—ஏனை வேந்தை-(தன்னை அடைந்தவரை யொழிந்து) மற்ற அரசர்களை, எறிய - அழிக்க, சயதரன் தானே அல்லது - முதற் குலோத்துங்கன் சேனையே யல்லாமல், தான் - (அந்த முதற் குலோத்துங்கன்) தானே, வர வேண்டுமோ - (இங்கு வர வேண்டுமோ (வேண்டா வென்பதாம்).

வி - னை :—முதற் குலோத்தங்கன் சேனையே எல்லா அரசர்களையும் அழிக்க வல்லதாதலால், அவன் வரவேண்டுமென்று நின்றென்பதாம். வேந்து - பண்பாகு பெயர்; வேண்டுமோ - ஓகாரம் எதிர்மறை. இது முதல் ஓங்குபது தாழ்வுகளை முதற் குலோத்துங்கன் சேனையின் சிறப்பை எங்காவன் தவிர வேந்தனுக்குக் கெடுத்தியம்புதலை யுணர்த்தும். பா - பே :— தாண்டன். (சுக்)

க.அ.க. *விட்ட தண்டனின் மீனவ ரைவருங்
கெட்ட கேட்டினைக் கேட்டிலை போலுநீ.

ப - ரை:—கிட்ட தண்டினின்-(முதற் குலோத்துங்கன்) ஏவிய
சேனையால், மீனவர் ஐவரும் - பாண்டியர் ஐந்து பேரும், கெட்ட
கேட்டினை - (போரில்) அழிந்த அழிவை, நீ கேட்டினை போலும்-நீ
கேட்க வில்லையோ,

வி - ரை :—முதற் குலோத்தங்கன் பட்டையால் பாண்டிய ராஜரீதமையைச் சேர்வப் பட்டதில்லையோ வென்பதாம். அவ் வினையவன் தென்னாட்டில் வெல்லக் கருதிப் பாண்டியரை எதிர்த்தான். அக்காலத்தில் பாண்டி நாடு ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு பிரிவையும் ஒவ்வொரு அரசன் ஆண்டுவந்தான். அவர்களினாலும் ஒன்று சேர்ந்து அம்மன்னவனை எதிர்த்தனர். அவன் அவர்களையெல்லாம் வென்று அவர்கள் நாடுகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். பின்பு அவன் தன் வெற்றிக் கழிகுறியாகக் கன்னியாகுமரி, கோட்டாறு முதலிய விடங்களில் வெற்றித் தூண்னை நாட்டினான் [மு-கு-பக் - உடு]. அப்போரில் ஒரு பாண்டியன் உயிர் துறந்தான். [சோழமணி - பக்- 63]. இப்போர் கி.பி. ௧௦௮௯ - ௧௧௦௦-இடைப்பட்டதாம் [H.I.S.I. பக்-௮௮]. 'பஞ்சவர், ஐவரும் பொருட் போர்களைத் தஞ்சி; வெரிளனித் தோடி' என்னும் பதம் மெய்க் கீர்த்தியையும் இங்குக் கவனிக்க [தா - ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨]. மீனவர் - மீன் கொடியையுடைய பாண்டியர்; ஐவரும் - உம்மை முற்றுப் பொருளது. பா - பே :—*விட்ட தண்டமே. (௭௦)

ந.அ.உ. போரின் மேற்றண்டெடுக்கப்புறக்கிடுஞ்
சேரர் வார்த்தைசெவிப்பட்டதில்லையோ.

ப - ரை:—போரின் - போர் செய்யும் பொருட்டு, மேல் - (சேரவேந்தர்) மேல், தண்டு எடுக்க - (முதற் குலோத்துங்கன் தன்) படைகளைத் திரட்டிச் செல்கையிலேயே, புறக்கிடும் - முதலு காட்டி யோடிய, சேரர் வார்த்தை - சேரவேந்தர்களின் செய்தி, செவி பட்டது இல்லையோ - (உன்) காதுகளில் விழவில்லையோ.

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் தன் படைகளைத் திரட்டச் சென்ற வளவில், சேரர் அஞ்சியோடின ரென்பதாம். இவ்வியோ - ஓசாடம் வீணப் பொருளா யுணர்த்தினது. சேரர் இந்நித்தமையை, 'மீனவர் நிலைமட வில்லவர் குலேதர' என்னும் இவன் மெய்க்கீர்த்தியாலு முணர்க [தா - கசு, கூசு, நுஅஅ].

ந.அ.ந. வேலை கொண்டுவி ழிஞம ழித்ததுஞ்
சாலை கொண்டதுந் தண்டு*கொண் டேயன்றே.

ப - ரை:—வேலை கொண்டு - கடற்கரையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு, விழிஞம் அழித்ததும் - விழிஞமென்னும் ஊரை யழித் ததும், சாலை கொண்டதும் - காந்தளூர்ச் சாலையைக் கைப்பற்றி னதும், தண்டு கொண்டே அன்றோ - (அவன் தன்) சேனையைக் கொண்டல்லவோ (சேனையைக் கொண்டேயாம்).

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் விழிஞத்தையும் கார்த்தனார்ச் சாலையையும் தன் படைகளைக் கொண்டே கைப்பற்றின நென்பதாம். இவைகளில் விழிஞம் திருவனந்த புரத்திற்குத் தெற்கில் பத்து மைல் தூரத்திலுள்ளது. கார்த்தனார்ச் சாலையும் மேற்படி ஊரைச் சார்ந்ததேயாம். இவ்விரண்டும் அக் காலத்தில் மேற்குக் கடலில் (அராபிக்கடல்) சேரவேந்தர் மரக்கலங்கள் தங்கும் துறைமுகங்களாய் விளங்கின.

முதற் குலோத்துங்கன் பாண்டிய நாட்டை வென்றபின், சேரவேந்தரை எதிர்த்து மலை நாடு என்னும் மலையாளத்தையும் விழிஞத்தையும் கைப்பற்றினான். அது காலே அம்மன்னவனை மிக்க ஆண்மையுடன் எதிர்த்து நின்ற மலை நாட்டு மறவர் பலர் உயிரிழந்தனர். பின்பு அவன் கார்த்தனார்ச் சாலையில் சேர் மரக்கலங்களை இருமுறை சிதைத்துத் தன்னாட்டை யடைந்தான் [சோழவமி-பக் - ௩௧; மு-கு-சோ - பக் - ௪௨ - ௪௩]. இப்போர் கி.பி. ௧௦௮௬-ல், சிகழ்ந்த தாம் [H. I. S. I. - பக் - ௮௮]. 'விழிஞத் தொன்றர், மன்னயர் வெய்தவை வேல்கொண்ட வேந்தன்' [பாண் - கோ - ௩௧௬] என்றதனால், பாண்டியரும் ஒரு காலத்தில் விழிஞத்தை வென்றன ரெனத் தெரிகிறது. பா-பே:—
*கொண்டல்லவோ. (௭௨)

௩௮௪. மாறு பட்டெழு தண்டெழு வத்தவர்
ஏறு பட்டது மிமுறை யேயன்றே.

ப - ரை:—மாறுபட்டு எழு - (முதற் குலோத்துங்கனோடு) பகைத்தெழுந்த, வத்தவர் ஏறு - வத்தவநாட் டரசனாகிய தாராவர் ஷன் என்பவன், தண்டு எழு - (முதற் குலோத்துங்கன்) சேனைகள் (போர்க்கு) புறப்பட்டவளவில், பட்டதும்-(அந்தச் சேனைகளோடு போர் புரிந்து துன்பம்) அடைந்ததும், இ முறையே அன்றே - இவ்விதமாகவே யன்றே,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் சேனையால் வத்தவநாட் டரசனும் துன்புற்றான் நென்பதாம். வத்தவர் - வத்தவ தேசத்தார். வத்தவரோ-இவன் மத்திய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சக்கரக் கோட்டத்திலுள்ள வத்தவ நாட்டை யாண்ட தாராவர்ஷன் என்னும் வேந்தனும். இவன் வரலாற்றை ௧௪௪௭-ம், தாழிசையிற் காண்க [தா - ௨௦௪]. 'இம் முறையே' என்றது உன்னைப் போலவே அவ்வேந்தன் சிறிதும் ஆராயாமல் போர் புரிந்து துன்பமெய்தினன்; ஆதலால், நான் சொல்வதை நீ நன்கு கவனிக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பாய் மொழிந்தன நென்க. பா-பே:—† அல்லவோ. (௭௩)

௩௮௫. தளத்தொ டும்பொரு தண்டெழுப் பண்டொர்நான்
அளத்தி பட்டத றிந்திலை யையரீ.

ப - ரை:—ஐய - அரசே, பண்டு ஓர் நான்-முன்பு ஒரு நான், தளத்தொடு - அணிவகுப்புக்களுடன், பொரு தண்டு - போர் புரியும் (முதற் குலோத்துங்கன்) சேனை, எழு - (போர்க்கு) புறப் படுதலும், அளத்தி - அளத்தி யென்னும் ஊரிலுள்ளார், பட்டது - பட்ட துன்பத்தை, ரீ அறிந்திலை போலும் - ரீ அறிய வில்லையோ,

வி - ரை:—அளத்தி யென்னு மூரிலுள்ளார் முதற் குலோத்துங்கன் படையால் பட்ட பாட்டை ரீ அறியவில்லை போலும்; அறிந்திருந்தால், அம் மன்னவனோடு போர் தொடங்கக் கருதா யென்பதாம். எழு - காரணப் பொருளில் வந்த செயலெனெச்சம்; அளத்தி - இடவாகு பெயர்; பட்டது - விளையாலையும் பெயர்.

முதற் குலோத்துங்கன் கி. பி. ௧௦௮௪-ம், ஆண்டில் வடகிசை கோங்கிச் சென்று ஆறம் வீக்காமாதித்தனுக்குப் பின் பிறந்தவனும், அம்மன்னவனுக்குப் பிரதிபதியாய் வனவாகியை ஆண்டு வந்தவனுமாகிய நால்காப் சயச்ங்கனை வென்று அந்நாட்டைத் தனக்குரிமையாக்கிக் கொண்டான். வீக்கிரமாதித்தன் இச்செய்தியறிந்ததும், ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டி வந்து முதற் குலோத்துங்கனை எதிர்த்தான். இவ்விருவரும் கோலார் ஜல்லாவிலுள்ள நங்கில் யென்னுமிடத்தில் பெரும் பூசல் புரிந்தனர். அப்போரில் ஆறும் வீக்கிரமாதித்தன் தோல்வி யுற்றான். அதனால் குலோத்துங்கன் அம்மன்னவனை மணலூர் வழியாய்த் துங்கபத்திரை நதிக்கப்பால் தூர்த்திச் சென்றான். மீண்டும் அவன் மைசூர் நாட்டைச் சார்ந்த அனத்திப் போரில் தோல்வியடைந்தான். இப்போரில் சூந்தனர் நாமாகிய கலியாணபூர்த்தைக் குலோத்துங்கன் கைப்பற்றினான். [சோழவமி - பக் - ௩௩; மு-கு-சோ - பக் - ௩௮, ௩௯] இவ்வாற்றை ௧௦௩, ௧௦௪-ம், தாழிசைகளிலும் காண்க. (௭௪)

௩௮௪. *கண்ட நாயகர் காக்குந விலையிற்

†கொண்ட தாயிரங் குஞ்சர மல்லவோ.

ப - னை:—கண்டம் நாயகர் - சிறு நாடுகளுக்குத் தலைவர்களாகிய சிற்றரசர்கள், காக்கும் - காக்கின்ற, நவிலையி - நவிலையென்னு முரில், கொண்டது-(முதற் குலோத்துங்கன் படை) கைப்பற்றிக் கொண்டது, ஆயிரம் குஞ்சரம் அல்லவோ-ஆயிரம் யானைகளல்லவோ,

வி - னை:—சளுக்கிய சிற்றரசர்கள் காத்து வந்த நவிலையை முதற் குலோத்துங்கன் படையினர் வென்று ஆயிரம் யானைகளைக் கைப்பற்றின பதாம். இதனால் நவிலை பல சிற்றரசர்களுக்குப் பொதுவான தென்தெரி கிறது. கண்டம்-துண்டு; இங்கே சிறு நாடுகளைக் குறித்தது. குஞ்சரம்-புதர்களில் புணர்வது.

முதற் குலோத்துங்கன் வீக்கிரமாதித்தனையும் அவன் தம்பி சயங்கியையும் வென்ற பின், நவிலையில் பல சிற்றரசர்களையும் வென்று ஆயிரக்கணக்கான யானைகளைக் கவர்ந்து கொண்டான். [மு - கு - பக் - ௨௫; சோழவமி-பக்-௩௩] நவிலை மைசூர் இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த தென்பர். நவிலைப் போர் கி.பி. ௧௦௮௩-ல், நிகழ்ந்ததாம் [H. I. S. I. பக்-௮௮]. பகைவர் யானைகளைக் கைப்பற்றுதலை யானை கைக்கோள் என்ப. 'மாறு கொண்டார் மதி லழிய, ஏறுந் தோட்டியு மெறிந்துகொண்டனறு' [புறப்-வெ-மா-௧௧௮] என்றமை காண்க. பா-பே:—*தண்ட நாயகர், †கொண்ட வாயிரம். (௭௫)

௩௮௭. உழந்து தாமுடை மண்டலந் தண்டினால்

இழந்த வேந்தரே னையரென் றெண்ணுகென்.

ப - னை:—தாம் உழந்து உடை - தாம் வருந்திப் பெற்ற, மண்டலம் - பூமியை, தண்டினால் - (முதற் குலோத்துங்கன்) படையால், இழந்த வேந்தர் - இழந்து போன அரசர்கள், எனையர் என்று - எத்தனை பேரென்று, எண்ணுகென் - கணக்கிட்டுச் சொல்வேன், (கணக்கிட முடியா தென்பதாம்)

வி - னை:—முதற் குலோத்துங்கன் படையால் அளவற்ற மன்னர்கள் தங்கள் நாட்டை யிழந்தன ரென்பதாம். முன்பு, 'தண்டினுக்கு மெளரியனோ' [தா-௩௭௬] எனக் கலிங்க வேந்தன் முதற் குலோத்துங்கன் சேனையை எள்ளி புரைத்தமையால், எங்காயன் அச்சேனையின் சிறப்பைத் தன் வேந்தனுக்

கெடுத் தியம்பின னென்-5. என்யர்-என்-பகுதி; இது எத்தனை யென்ப தன் மருஉ. எண்ணுகேன்—தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. (எக)

கஅஅ. கண்டு காணுன்*பு யவலி நீயும்த்
தண்டு கொண்டவன் சக்கரம் வந்ததே.

ப - ரை:—அ தண்டு கொண்டு - (பல போர்களில் வெற்றி பெற்ற) அந்தச் சேனையைத் திரட்டிக் கொண்டு, அவன் சக்கரம்-அந்த முதற் குலோத்துங்கனுடைய சக்கரம் போன்றவனாகிய கருணாகரன், வந்தது - வந்துவிட்டான், கண்டு - (அவனோடு போர்) செய்து, உன் புயம் வலி - உன் தோள் வன்மையை, நீயும் காண்-நீயும் தெரிந்து கொள்வாயாக.

வி - ரை:—(என் சொல்லில் உனக்கு ஐயமிருப்பின்) நீ கருணாகரனோடு போர் புரிந்து உன் ஆற்றலைத் தெரிந்துகொள் என்று நென்பதாம். முதற் குலோத்துங்கனை இவ்வாசிரியர் திருமாலெனக் கூறுதலால், அவன் படைத் தலைவனாகிய கருணாகரனைச் சக்கரமென்றார். [நா-ககக] சக்கரம்—உவமை யாகு பெயர்; இது அஃறிணைப் பெயராதலால், வந்தது என்னும் அஃறிணை முடிபெற்றது. நீயும்-உம்மை இறந்தது தழுவியது. பா-பே:-*படைவலி. (எ௭)

கஅக. இன்று சீறினு நானையச் சேனைமுன்
நின்ற போழ்தினி லென்னைநினைத்தியால்.

ப - ரை:—இன்று சீறினும்-(நீ என் சொல்லை யேற்றுக்கொள் ளாமல்) இப்போது கோபித்தாலும், நானை-நானைத் தினம், அ சேனை முன்-அந்தச் சேனைகளுக்கு எதிரில், நின்ற போழ்தினில் - (போர் புரிய) நின்ற சமயத்தில், என்னை நினைத்தி-(நான் சொன்னவற்றைக் கருதி) என்னை நினைப்பாய்.

வி - ரை:—இப்போது நீ என்னைக் கோபித்தாலும், நான் சொன்ன வற்றின் உண்மை பின்பு வெளிப்படு மென்பதாம். எங்கராயன் மொழிந்த நீதி மொழிகளுக் கிணங்காமல், அனந்தபத்மன் கடுஞ்சின மெய்தினான். அக் குறிப்பை யறிந்து, 'கண்டு காணுன் புயவலி' எனவும், 'நானை.....என்னை நினைத்தி' எனவும் எங்கராயன் கூறினென்க. 'மந்திரிக் கழுது வரும்பொரு ளுரைத்தல்' [வெற்றிவே-அ] எனவும், 'ஒட்டார்ச் சுழிவுறுங்கால், பணிவுசெய் தேனுங் காத்தன்முத் தொழிலும் பண்புடை யமைச்சுர்தத் தொழிலே' [விநாயகபு-அரசியற்கை-கடுக] எனவும், 'அறிகொன் றறியா மெனினு முறுதி, உழையிருந்தான் கூறல் கடன்' [திருக்கு-ககஅ] எனவும் கூறுப வாகலின், அறிவு மாற்றலு மமைந்த எங்கராயன் இவ்வளவுங் கூறின னென்க. (எஅ)

கக௦. என்றிவையு ரைத்தலுமெ னக்கெதிரு
ரைக்கவிமை யோர்களுந டுங்கு வர்ப்புயக்
குன்றிவைசெ ருத்தொழில்பெ ருதுநெடு
நாண்மெலிவு கொண்டபடி கண்டு மிலையோ.

ப - ரை:—என்ற இவை உரைத்தலும்-என்ற இந்தச் சொற் களை (எங்கராயன்) சொல்லுதலும், எனக்கு எதிர் உரைக்க-எனக்கு எதிர் வார்த்தைகள் சொல்ல, இமையோர்களும் நடுங்கு வர்-தேவர்களும் பயப்படுவார்கள், புயம் குன்று இவை-(என்) தோள் மலைகளாகிய இவை, நெடு நாள் - பல நாட்களாய், செரு

தொழில் பெருது-போர்த் தொழிலைப் பெருமல், மெலிவு கொண்டபடி - மெலிந்திருக்கும் வகையை, கண்டும் இலையோ - (நீ) காணவில்லையோ.

வி - ரை :- என் தோள்கள் பல நாளாய்ப் போரின்றி மெலிந்திருப்பதை நீ காணவில்லையோ என அனந்த பத்மன் தன் அமைச்சனை நோக்கிக் கூறின நென்பதாம். 'இமையோர்களுள் நடுங்குவர்' என்றதனால், நீ நடுங்காமற் கூறினாய் என்றன நென்க. 'புயக்குன்றிவை.....கண்டு மிலையோ' என்றதனால், போரின்றமேல் அவனுக்குள்ள விருப்பமும் அவனுண்மையும் நன்கு விளங்கும். என்றிவை-என்றது இவை; நிலை மொழியில் அகரம் தொக்கது. இமையோர்களும்-உம்மை உயர்வு சிறப்பு; புயக்குன்று - உருவகவணி; இலையோ - ஓகாரம் வினாவின் கண் வந்தது. இது முதல் ஐந்து செய்யுட்கள் அனந்தபத்மன் கூற்றும். பா - பே:- 'வரக்குன்று. (எக)

கூகக. பிழைக்கவுரை செய்தனைபிழைத்தனையெனக்குறுதி பேசுவது வாசி கெடவோ முழைக்க*ணிள வாளரிமு கத்தெளிதெனக்களிற்று முட்டியெதிர் கிட்டி வருமோ.

ப - ரை :- பிழைக்க - தவறு உண்டாகும்படி, உரை செய்தனை - பேசினாய், பிழைத்தனை - (அவ்வாறு பேசிய நீ உயிர்) பிழைத்தாய், எனக்கு உறுதி பேசுவது - (அரசனாகிய) எனக்கு (நீ) நன்மை சொல்வது, வாசி கெடவோ - (என்) பெருமை அழியும்படியோ, களிற்று - யானையானது, முழை கண் - குகையிலுள்ள, வாள் இளம் அரி - வாள் போன்ற (கொடிய) இளஞ் சிங்கக் குட்டியின், முகத்து எதிர் கிட்டி - முகத்துக்கு எதிரில் நெருங்கி, எளிது என - (அதனை வெல்லுதல்) சுலபமானது என்று நினைத்து, முட்டி வருமோ - தாக்க வருமோ (வராது)

வி - ரை :- 'என்வலி யறியாமல் என்னை நீ அவமதித்துப் பேசினாய்; இனி அவ்வாறு பேசாதே' யென அரசன் தன் அமைச்சனுக்கு எச்சரிக்கை செய்தன நென்பதாம். வாள்-ஒளி யெனினுமாம். எளிது - ஒன்றன் படர்க்கைக் குறிப்பு வினாமுற்று; கெடவோ - ஓகாரம் வினா; வருமோ - இது லுள்ள ஓகாரம் எதிர்மறை. முட்டி - முட்ட என்பதன் திரிபு. முழை கலிங்க நாட்டிற்கும், இளஞ்சீயம் அனந்த பத்மனுக்கும், களிற்று முதற் குலோத்துங்கன் படைக்கும் உவமையாம். முழையிலுள்ள இளஞ்சீயம் தன்னை யெதிர்த்து வரும் வலிய யானையை யெளிதி லழிப்பதுபோல், நான் என் நாட்டில் வந்த முதற் குலோத்துங்கன் படையை மிகவும் எளிதில் அழிப்பேனென அனந்தபத்மன் மொழிந்தனென்க. இதில் உபமானக்கூறி உபமேயம் பெற வைத்தமைமால், இது பிறிது மொழிதலணியாம். பா - பே:- 'வயவாளரி. (அ௦)

கூகஉ. என்னுடைய தோள்வலியு மென்னுடைய வாள்வலியும் யாதாமறி யாது பிறர்போல் நின்னுடைய பேதைமையி னுலுரைசெய்தாயிதுநினைப்பளவில் வெல்ல வரிதோ.

ப - ரை :- என்னுடைய தோள் வலியும் - என்னுடைய தோள் களின் வல்லமையையும், என்னுடைய வாள் வலியும் - என்னுடைய வாளின் வல்லமையையும், யாதும் அறியாது - சிறிதும் அறியாமல்,

கின்னுடைய பேதைமையினால் - உன்னுடைய அறியாமையினால், பிறர் போல் - வேறு சாதாரண மனிதரைப் போல், உரை செய்தாய் - (நீ இவ்வாறு) சொன்னாய், கினைப்பு அளவில் - ஆலோசித்துப் பார்க்குமளவில், இது - (பகைவரது) இந்தச் சேனையை, வெல்ல அரிதோ - வெல்லுதல் அரிய காரியமோ (அரிய காரியமன்மென்பதாம்.)

வி - னை:—என் வலி யறியாமல் நீ இவ்வாறு மொழிந்தனை யாயினும், நான் பகைவரை யெளிதில் வெல்வேனென அரசன் மொழிந்தன நென்பதாம். நீ அமைச்சனாயிருந்தும், உண்மை யுணராமல் உரைக்கத் தவற மொழிகளை யுரைத்தனை யென்பான், 'பிறர்போல்' என்றான். 'கினைப்பளவில்' என்றதற்கு கினைக்கும் நேரத்தில் (மிக்க விரைவில்) எனினுமாம். யாதும் - உம்மை இழிவின் கண் வந்தது. அரிதோ - ஓசாரம் எதிர்மறை. (அச)

ககக. வேழமிர தம்புரவி வெம்படைஞர்

என்றினைய *நம்படைவி ரைந்து கடுகச்

சோழகுல துங்கன்+விட வந்துவிடு

தண்டினெதிர் சென்றமர்தொடங்குகெனவே.

ப - னை:—வேழம் - யானைகளும், இரதம் - தேர்களும், புரவி-குதிரைகளும், வெம்படைஞர் - கொடிய படைவீரர்களும், என்ற இனைய - என்று சொல்லப்பட்ட இந்த நால்வகையன வாகிய, நம்படை-நம்புடைய சேனைகள், கடுக விரைந்து-மிகவும் விரைவாய்ச் சென்று, சோழர் குலம் துங்கன் - சோழர் குலத்தில் சிறந்தவனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், கிட - (நம்மேல்) வவ, வந்து விடுதண்டின் - வந்துவிட்ட சேனைகளுக்கு, எதிர் சென்று - எதிரில் போய், அமர் தொடங்குக என - போர் தொடங்குவதாக எனவும்,

வி - னை:—நமது நால்வகைச் சேனைகளும் சென்று போர் தொடங்குக வென அனந்த பத்மன் கட்டளையிட்டன நென்பதாம். விரைந்து கடுக - ஒரு பொருட் பன்மொழி; என்றினைய, தொடங்குகென - கிலைமொழி யிற்றில் அகரம் தொக்கது. இச்செய்யுளும் அடுத்த செய்யுளும் கலிங்க வேந்தன் தன் சேனைகளுக்கீழ் போர் புரியுமாறு கட்டளையிடுதலை யுணர்த்துமா. பா - பே:- *நம்படைஞர் சென்று கடுக, விடுதண்டி. நெதிர் சென்றமர்தொடங்குகெனவே. (அஉ)

ககச. பண்ணுகவ யக்களிறு பண்ணுகவ

யப்புரவி பண்ணுகக ணிப்பில் பலதேர்

நண்ணுகப டைச்செருநர் நண்ணுகசெ

ருக்களந மக்கிகல்கி டைத்த தெனவே.

ப - னை:—வயம் களிறு - வெற்றியை யுடைய யானைகளை, பண்ணுக - அலங்காரம் செய்க, வயம் புரவி - வெற்றியையுடைய குதிரைகளை, பண்ணுக ———, கணிப்பு இல் - அளவில்லாத, பலதேர் பண்ணுக ———, நமக்கு இகல் கிடைத்தது - நமக்குப் போர்த்தொழில் கிடைத்தது, படை செருநர் - (ஆதலால் நம்) படைவீரர்கள், செருகளம் - போர்க்களத்தில், நம்மதுக - நம்மதுக - (விரைவாய்ப் போய்) சேர்க் சேர்க, என - என்னா (அனந்த பத்மன்) சொல்ல,

வி - ரை:—நால்வகைச் சேனைகளும் போர்க் கோலத்துடன் போர்க் களம் செல்கவென அனந்தபத்மன் கட்டளையிட்டன நென்பதாம். 'சாற்படையுங்களி றுங்கலி மாவொடு, தூற்படு தேருநொ டிப்பினிற் பண்ணி, சாற்படையுந் தொகுத்தான்' [சீவகசி -உஉ௦க்] என்றார் திருத்தக் தேவரும். 'நமக்கிகல் கிடைத்தது' என்றதனால், அனந்தபத்மனுக்குப் போரின் கண்ணுள்ள ஈளிப்பும் அவனுண்மையும் நன்கு விளங்கும். 'பண்ணுக' என்றது போர்க் கோலத்தை; வய+சுளிறு எனப் பிரித்து வலிய யானை எனினுமாம். 'வயவலி யாகும்' [தொல்கா-சொல்-நசக] என்றமை காண்க. வயக்களிறு-இது முற் கூறிய பொருளில் இரண்டனுருபும் பொருளுமுடன் தொக் தொகை; இப்பொருளில் உரிச் சொற்றொடர்; பண்ணுக, நண்ணுக-வியங்கோள் விளைமுற்றுக்கள்; இவ்வைந்து செய்யுட்களிலும் வீரநிகழை யுள்ளமை காண்க. இச்செய்யுள் சொற்பொருட்பின் வருநிலை யணியாம். (அக)

நகரு. கலிங்கமவை யேழினுமெ முந்ததொரு

பேரொலிக றங்குகட லேழு முடனே
மலங்கியெழு பேரொலியெ னத்திசைதி

கைப்புறவ ருந்தொனியெ முந்த பொழுதே.

ப - ரை:—உடனே - (அனந்த பத்மன் கட்டளையிட்ட) உடனே, கலிங்கம் அவை ஏழினும் - ஏழு பிரிவையுடைய கலிங்க நாடு முழுதும், எழுந்தது ஒரு பேர் ஒலி-உண்டானதாகிய ஒப்பற்ற பேரிரைச்சவானது, கறங்கு ஏழு கடலும்-ஒலிக்கின்ற ஏழு கடல்களும், மலங்கி ஏழு - கலங்கி எழுவதின லுண்டாகும், பேர் ஒலி என - பேரிரைச்சல் போல, திசை திகைப்பு உற - (எட்டு) திக்குகளிலுள்ளவர்களும் பிரமிக்கும்படி, வரும் தொளி - (கலிங்க நாட்டுச் சேனைகள் திரண்டு) வரும் ஓசை, எழுந்த பொழுது-உண்டான காலத்தில்,

வி - ரை:—(அனந்தபத்மன் கட்டளையிட்டதும்) கலிங்கப் படைகள் திரண்டெழுந்ததனால் உண்டாகிய பேரொலி கடலொலியை ஒத்திருந்த தென்பதாம். ஏழு கடல்களாவன:—உப்புக் கடல், நன்னீர்க் கடல், பாற் கடல், தயிர்க் கடல், நெய்க் கடல், கருப்பஞ் சாற்றுக் கடல், தேன் கடல் என்பன. ஏழு பிரிவை யுடைய கலிங்க நாட்டின் ஒலிக்கு ஏழு கடலொலியை உவமை கூறியிருத்தல் பாராட்டற் பாலதாம். 'ஏழு கலிங்கங்களை' நசகம், தாழிசையிற் காண்க. உம்மைக விரண்டும் முற்றுப் பொருளில் வந்தன. என-உவமை ரூபிடைச் சொல், பா - பே:—* ஏழு மேழிசை, எழுந்த தெனவே.(அச)

நகரை. தொனையும மதமலை யதிர்வன

தொடுகடல் பருகிய முகிலெனவே

வளைமுக துரையுரு வருபரி

கடலிடை மறி*திரை யெனவெழுவே.

ப - ரை:—தொடு கடல் - (சகர சக்கரவர்த்தியின் புதல்வர்களால்) தொண்டப்பட்ட கடல் நீரை, பருகிய முகில் என-குடித்த மேகங்களின் இடி முழக்கம் போல, அதிர்வன - முழங்குவன வாகிய, தொனையும-தொனையைப் பொருந்திய துதிக்கையை யுடைய, மதம் மலை - மதத்தைப் பொழியும் மலைபோன்ற யானைகளும், வளைமுகம் - வளைவர்க்கிய வாயிலிருந்து, துரை உக-துரை

கள் சிந்தும்படி, கடல் இடை - கடலில், மறி திரை என - சுருண்டு விழும் அலைகளைப் போல, வரு பரி - வருகின்ற குதிரைகளும், எழ - (போருக்கு) புறப்படவும்,

வி - ரை :—மேக முழக்கம் போல் முழங்கும் யானைகளும் கடலைபோல் வருங் குதிரைகளும் போர்க்குப் புறப்பட்டன வென்பதாம். 'உருமொத்த முழக்கிற் செங்கண் வெள்ளெயிற் றோடை நெற்றி, பருமித்த கிரியிற் செல்லும் வேழமும்' [கம்பரா-சம்புமாலி-ச] எனக் கம்பரும் யானை முழக்கத் திற்கு இடியொலியை உவமை கூறி யிருத்தலைக் காண்க. கடலை குதிரை களுக் குவமையாதலை நடுக-ம், தாழிசையிற் காண்க. முகம்-கடல்-முகில், ஆகு பெயர்கள் : இதுமுதல் எட்டுத் தாழிசைகள் கலிங்க நாட்டு நால்வகைச் சேனைகளும் போர்க்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுதலை யுணர்த்தும். பா - பே : *கிரை யெனவே. (அடு)

நகுகை. இடையிடை யரசர்க ளிடுகுடை
கவரிக ளிவைகட னுரையெனவே
மிடைகொடி பிறழ்வன மறிகடல்
அடையவு யிளிர்வன கயலெனவே.

ப - ரை :—இடை இடை - (சேனைகளுக்கு) நடுவில், அரசர்கள் —, இடு குடை-அணிந்த குடைகளும், கவரிகள் இவை - (அவர்களுக்கு வீசப்படும்) வெண்சாமரை களுமாகிய இவைகள். கடல் துரை என - (அச் சேனையாகிய) கடலின் துரையைப் போலவும், பிறழ்வன-(காற்றால்) அசைவனவாகிய, மிடை கொடி - நெருங்கிய துகிற் கொடிகள், மறி கடல் அடையவும் - (அலைகள்) சுருண்டு விழும் (அச்சேனை) கடல் முழுதும், மிளிர்வன கயல் என-புரள்வன வாகிய கெண்டை மீன்களைப் போலவும்,

வி - ரை :—சேனையாகிய கடலில் அரசர்களின் வெண் கொற்றக் குடை களும் வெண்சாமரைகளும் துரையைப் போலவும், கொடிச் சேரைகள் கெண்டை மீன்களைப் போலவும் தோன்றின வென்பதாம். கவரிகளுக்கும் வெண் குடைகளுக்கும் கடல் துரையும், கொடிச் சேரைகளுக்கு மீன்களும் உவமையாதலை, 'கவரிவெண் குடையெனு துரைய' [கம்பரா-கான்வதை-கஉ௮] எனவும், 'வெங்கலங்கற் கடுங்குருதி வெள்ளத்துக் கொடியாடை மிதக்கும் தோற்றம், செங்கலங்கற் புதுப்புனலில் விளையாடித் திரிகின்ற சேல்கள் போலும்' [வில்லிபா-கம் போர்-எக] எனவும் வருவதன லறிந். (அக)

நகுகை. அலகினெ டலகுகள் கலகல
வெனுமொலி *யலைதிரை யொலியெனவே
உலகுகள் பருசுவ தொருகடல்
இதுவென வுடலிய படையெழவே.

ப - ரை :—அலகினெடு அலகுகள் - (வேல், வாள் முதலிய) ஆயுதங்களோடு ஆயுதங்களின், கலகல என்றும் ஒலி-கலகல என்றும் ஒசை, அலை திரை (காற்றால்) அசையும் (கடல்) அலைகளின், வி என-ஒலி என்று சொல்லவும், உலகுகள் பருசுவது - உலகுகளின் பெயல்லாம் அழிப்பதாகிய, ஒரு கடல்-(யுகத்தின் முடிவில் போய் விடும்) ஒப்பற்ற கடல், இது என - இதுவேயாம் என்று சொல்லும்.

வும், உடலிய படை - (பகைவர்மேல்) கோபித்தெழுந்த சேனைகள், எழு - (போர்க்கு) புறப்பட,

வி - ரை :—ஊழிக்கடல் பேரொலியுடன் உலகை யழிக்கப் புறப்படுவது போல், கலிங் நாட்டுச் சேனைகள் போர்க்குப் புறப்பட்டன வென்பதாம். சேனைகள் நெருங்கிச் சென்றமையால், ஆயுதங்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கிக் கலகல வென்னும் ஒலியை உண்டாக்கின வென்க. கடலொலி ஆயுதங்களின் ஒலிக்கும் கடல் சேனைக்கும் உவமை. கலகல - இரட்டைக்கிளவி; உடலிய - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; உடல் என்னும் வினையடியாய்ப் பிறந்தது. பா - பே :—*அறை திரை. (அஎ)

கககக. விசைபெற விடுபரி யிரதமு

மறிகடன் மிசைவிடு கலமெனவே

இசைபெற வுயிரையு மிகழ்தரும்

இனையவ ரெறிசுற வினாமெனவே.

ப - ரை :—விசை பெற விடு - வேகமாய்ச் செலுத்தப் படுகின்ற, பரி இரதம் - குதிரைகளைப் பூட்டிய தேர்கள், மறி கடல் மிசை - (அலைகள்) சுருண்டு விழுங் கடலில், விடு கலம் எனவும் - செலுத்தும் மாக்கலங்கள் போலவும், இசை பெற - (போரில்) புகழைப் பெறும் பொருட்டு, உயிரையும் இகழ்தரும் - (தங்கள்) உயிரையும் வெறுக்கும், இனையவர் - வீரர்கள், எறி சுறவு - கொல்லும் ஈர மீன்களின், இனம் எனவும் - கூட்டம் போலவும்,

வி - ரை :—தேர்கள் கடலிற் செல்லும் மாக்கலத்தையும், வீரர்கள் விழுள்ள சுறாமீன்களையு மொத்தனெனப்பதாம். 'சங்கமொடு காகமிடை யக்கடலி னோடும், வங்கமென லாயதொரு தேர்' [கம்பரா-தான்வதை-கஎ௦] என்றதனால், மாக்கலம் தேருக்கும், 'எறிசுற வினையவர்' எனவும், போட்டு மீன் குழாத்தின் மன்னர்' [சிவசரி - கசசக - உகஉ௬] எனவும் வருவதனால், சுறாமீன்கள் வீரர்களுக்கும் உவமையாமாற்றிக. இரதமும்—இதிலுள்ள உம்மை என என்பவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. உயிரையும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு. இந்நான்கு தாழ்சைகளிலும் உவமையாணி யுள்ளமை காண். (அஅ)

ச௦௦. விடவிகண் மொடுமொடு விசைபட

முறிபட வெறிபட நெறிபடவே

அடவிகள் பொடிபட வருவிகள்

அனல்பட வருவரை துகள்படவே.

ப - ரை :—விடவிகள் - (அச்சேனைகள் செல்லும் கிணைகிணை) மாங்கள், மொடு மொடு - மொடு மொடு என்னும் ஒசையோடு, விசைபட முறிபட - வேகமாய் முறிந்து, எறிபட - அழியவும், அடவிகள் - காகுகள், பொடிபட - தூளாகவும், அருவிகள் - ஆறுகள், அனல்பட - நெருப்பின் தன்மை யடையவும், அரு வரை - சிறந்த மலைகள், துகள்பட - புழுதியாகவும், நெறிபட - (அதனால் அவை செல்வதற்கு) வழி உண்டாகவும்,

வி - ரை :—அச்சேனைகள் செல்லும் கிணைகிணை மாங்கள் முதலியன அழிவெய்கின்ற வென்பதாம். அருவிகள் அனல் படலாவது - அவை அளிவுள்ள நீரொல்லாஞ் சுவறிப் போய், அவை வெப்பங் கொள்ளுதலாம். மொடுமொடு-ஒலிக்குறிப்பு; இரட்டைக் கிளவி. இச்செய்யுள் உயர்வுநவீகச் யணியாம்.(அக)

சௌக. அறைகழ வினையவர் முறுகிய
சினவழ லதுவட வனலெனவே
முறைமுறை முரசுகண் மொகுமொகு
வதிர்வனா முதிர்கட லதிர்வெனவே.

ப - ரை :—அறை கழல்-ஒலிக்கின்ற வீரகண்டைய யணிந்த,
இனையவர் - வீரர்களின், முறுகிய சினம் அழல் அது - மிக்க கோப
மாகிய தீ, வட அனல் என - வடவைத் தீப் போலவும், முறை
முறை - முறையாய், மொகு மொகு அதிர்வன - மொகு மொகு
என்று ஒலிப்பனவாகிய, முரசுகள் - முரசுவாத்தியங்களின் ஒலி,
முதிர் கடல் - (உலகை) சூழ்ந்த கடலினது, அதிர்வு என - ஒலி
போலவும்,

வி - ரை :—வீரர்களின் கோபத்தி வடவைத் தீயையும், முரசு வாத்தி
யங்களின் ஒலி கடலொலியையும் ஒத்திருந்தன வென்பதாம். 'திண்முரசு,
அறைப் மாக்கடல் காரென வார்த்தன' [சீவக - உகசுஅ] எனக் கட
லொலியை முரசொலிக்கு உவமை கூறி யிருத்தல் காண்க. மொகு மொகு -
ஒலிக்குறிப்பு; இரட்டைக் கிளவி [தா - ககச]. முதிர் தல் - சூழ் தல்; அழலது -
அது பகுதிப் பொருள் விசுதி; என - இரண்டும் உவம உருபிடைச் சொற்கள்.
சினவழல் - உருவகவணி; இதில் உவமையணியும் உள்ளமை காண்க. (கௌ)

சௌக. ஒருவர்த முடலினி லொருவர்தம்
உடல்புக வுறுவதொர் படியுகவே
வெருவர மிடைபடை நடுவொரு
வெளியற விழியிட வரிதெனவே.

ப - ரை :—மிடை படை நடு - நெருங்கிய சேனைகளின் நடு
வில், ஒரு வெளி அற - சிறிதும் வெற்றிட மில்லாமல், ஒருவர் தம்
உடலினில் - (போர் வீரர்களின்) ஒருவருடைய உடம்பில், ஒருவர்
தம் உடல் புக - (வேறு) ஒருவர் உடம்பு நெருங்கவும், உறுவது ஒர்
படி - பொருந்தியுள்ள தாகிய ஒப்பற்ற உகை, உக - அழியவும்,
வெருவர - (அச்சேனையைக் கண்டோர்) நடுங்கவும், விழி இட -
கண்களால் பார்க்க, அரிது என - முடியாது என்று சொல்லவும்,

வி - ரை :—அளவற்ற சேனைகள் நெருங்கிச் சென்றன வென்பதாம்.
'உடலினில்...உடல் புக', 'நடுவொரு வெளியற' என்றமை படைகளின் மிகுதி
யாலாகிய நெருக்கத்தினை யென்க. ஒரு வெளி - இதில் ஒரு என்றது சிறிது
என்னும் பொருளில் வந்தது. (கக)

சௌக. வெளியரி தெனவெதிர் மிடைபடை
மனுபரன் விடுபடை யதனெதிரே
எளிதென விரைபெறு புலியென
வலியினொ டெடுமெடு மெடுமெனவே.

ப - ரை :—வெளி அரிது - வெற்றிடம் இல்லை, என - என்று
(கண்டோர்) சொல்லும்படி, எதிர் மிடை படை - எதிர்த்து நெருங்
கிய (கலிங்க நாட்டு) சேனைகள், மனுபரன் - (குலோத்துங்க சோழ)
வேந்தன், விடுபடை அதன் எதிர் - எவிய சேனைகளுக்கு எதிரில்,
எளிது என - (அச்சேனையை வெல்லுதல்) சுலபமான தென்று

நினைத்து, இரை பெறு புலி என (கனது) உணவைப் பெற்ற புலியைப் போல, வலியினோடு - (மிக்க) வலிமையோடு, எடும் எடும் எடும் என - (போர்) தொடங்குங்கள் தொடங்குங்கள் தொடங்குங்கள் என்று சொல்ல,

வி - ரை:—கலங்க வீரர்கள் சோழ வேந்தன் பட்டையை மணுகிப் போர் தொடங்க முயன்றன என்பதாம். 'இரை பெறு புலி' என்றதனால் கலங்கர்களின் வீரம் விளங்குகிறது. சோழவீரர் போரை விரும்பி வந்தமையால், 'இரைவேட்ட பெரும்புலி' [தா-நகசு] எனவும், கலங்கவீரர் போரைப் பெற்றமையால் 'இரைபெறு புலி' எனவும் கூறியுள்ளமை களிப்புமட்டத் தக்கதாம். இருதிறத்து வீரர்களும் புலிகளை ஒப்பவரெனினும், அவர்களில் சோழவீரர்களைப் பெரும்புலிக்கும் கலங்கவீரர்களைப் புலிக்கும் உவமை கூறியுள்ளமையால், சோழவீரர் கலங்க வீரர்களினும் வலியவரென்பது விளங்கும். எதிர் மிடைபடை, எதிர் - வினை யெச்சப் பொருளில் வந்தது. 'வரிப்புனை பந்து, [திருமுருகு - சுஅ] என்றமை காண்க. மஹுபான், மஹு - மனிதர்களில், பான் - உயர்ந்தோன்; இங்கே சோழவரசன். எளிது - குறிப்புவினை முந்த; எடும் எடும் எடும் - அடுக்கு விரைவின்கண் வந்தது. (கஉ)

காளிக்குக் கூளி கூறியது முற்றிற்று

கஉ. போர் பாடியது

போர் பாடியது:—இஃதிரண்டன் தொகை; போரைப் பாடியதை யுணர்த்துஞ் செய்யுட்களின் பகுதி யென்பது இதன் பொருளாம். முதற் குலோத்துங்கன் படைத் தலைவனாகிய கருணாகரன் தலைமையின் கீழ் சோழ வீரரும், அனந்த பத்மன் தலைமையின் கீழ் கலங்க வீரரும் போர் புரிந்தமையை இதில் அறியலாம். கலங்க வேந்தனாகிய அனந்தபத்மனே முன்னின்று போரை நடத்தினமையால் [தா - சசஅ] அவன் படைத்தலைவன் பேரை ஆசிரியர் இங்குக் கூறுதொழிந்தனர். அப்போரில் கருணாகரன் கலங்கரை வென்று அளவிறந்த யானைகளையும் பொருட் குவியல்களையும் கவர்ந்து சென்று முதற் குலோத்துங்கனை வணங்கிப் பலவகைப் பரிசுகளைப் பெற்றனனென்ப. இப்பகுதியும் காளிக்குக் கூளி கூறியதேயாம். இதில் ஆசிரியர் வீரச் சுவையை நன்கு விளக்கியிருத்தல் கவனிக்கற் பாலதாம்.

சௌ. எடுமெடு மெடுமென வெடுத்ததோர்

இகலொலி கடலொலி யிகக்கவே

விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்.

விடுமிடு மெனுமொலி மிகைக்கவே.

ப - ரை:—எடும் எடும் எடும் - (போர்) தொடங்குங்கள் தொடங்குங்கள், என எடுத்தது என்று உரத்துக் கூறுவதாகிய, ஓர் இகல் ஒலி-ஒப்பற்ற போரின் லகையாக

கடல் ஒலி இகக்க - கடலோசையை வெல்லவும், பரி (குழாம்) - குதிரைப் படைகளை, விடு விடு விடு - (பகைவர்மேல்) ஏவு ஏவு ஏவு, கரி குழாம் - யானைப் படைகளை, விடும் விடும்-ஏவுங்கள் ஏவுங்கள், எனும் ஒலி - என்று (வீரர்கள்) சொல்லும் ஓசை, மிகைக்க-மிகுதியாய் உண்டாகவும்,

வி - ரை :-இருதிறத்த வீரர்களும் குதிரைப்படை, யானைப்படைகளை யேவிப் போர்புரியத் தொடங்கின ரென்பதாம். 'எடு மெடு மெடும்', 'விடும் விடும்' என்றது வீரர் பலர் ஒன்று கூடிக் கூவினமையும்; 'விடு விடு' என்றது அவர்கள் தனித் தனி மொழிந்தமையுமாம். பரி - பாரத்தைப் சமப்பது; கரி-துதிக்கையை யுடையது. குழாம் என்பதைப் பரிக்குங் கூட்டுக. அடுக்குகள் மூன்றும் விரைவின் கண் வந்தன. இச்செய்யுள் அந்தாதித் தோடையாம். பா - பே:-¹அருகரி பரி. (ச)

ச௦ரு. வெருவர வரிசில தெறித்தநாண்

விசைபடு திசைமுகம் வெடிக்கவே

செருவிடை *யவரவர் தெழித்ததோர்

தெழியுல குகள்செவி டெடுக்கவே.

ப - ரை :-வெருவர - (யாவரும்) அஞ்சும்படி, வரி சிலை - கட்டமைந்த வில்லிலிருந்து, விசை தெறித்த நாண் - வேகத்தோடு துள்ளி யெழுந்த நாணோசையால், படு திசை முகம் - பொருந்திய திக்குகளாகிய விடங்கள், வெடிக்க - பிளக்கவும், செரு இடை - போர்க் களத்தில், அவர் அவர் - அந்தந்த வீரர்கள், தெழித்தது - ஆரவாரித்ததாகிய, ஓர் தெழி - ஒப்பற்ற முழக்கத்தால், உலகுகள் செவிடு எடுக்க - உலகங்களி லுள்ளவர்கள் செவிடு படவும்,

வி - ரை:-நாணோசையால் திசைகள் பிளந்தன; வீரர்களின் ஆரவாரத்தால் உலகங்கள் செவிடுபட்டன வென்பதாம். வீரர்கள் தெழித்தமைபோரில் அவர்களுக்குள்ள பேராவலாலும் பேராண்மையாலு மென்க. 'வெடிக்கின்றன திசையாவையும் விழுகின்றன விடிவங், திடிக்கின்றன சிறுநாணை' [கம்பரா-நிகும்பலை - ௧௦௬] என்றார் கம்பரும். இச்செய்யுள் உயர்வு நவீர்ச் யணியாம். பா - பே:-*இனையவர். (உ)

ச௦௭. எறிகட லொடுகடல் கிடைத்தபோல்

இருபடை களுமெதிர் கிடைக்கவே

மறிதிரை யொடுதிரை மலைத்தபோல்

வருபரி யொடுபரி மலைக்கவே.

ப-ரை :-எறி கடலொடு-(அலைகள்) வீசங் கடலுடன், கடல் கிடைத்த போல்-(மற்றொரு) கடல் எதிர்த்தாற் போல், இரு படைகளும்-இரண்டு சேனைகளும், எதிர் கிடைக்க-(ஒன்றை யொன்று) நேரில் எதிர்க்கவும், மறி திரையொடு - (கடலில்) சுருண்டு விழும் அலைகளுடன், திரை மலைத்த போல் - அலைகள் போர் புரிதலைப் போல், வரு பரியொடு - (போரில் சீறி) வருங் குதிரைகளுடன், பரி மலைக்க-குதிரைகள் போர் புரியவும்,

வி - ரை :-கடலொடு கடல் எதிர்ப்பது போல் சேனைகளோடு சேனைகளும், அலைகளோடு அலைகள் எதிர்ப்பது போல் குதிரைகளோடு குதிரை

களும் எதிர்த்துப் போர் புரிந்தன வென்பதாம். இருபடை யென்றது—
சோழர் படை, கலிங்கர் படைகளை; கிடைத்தல்—எதிர்தல்; 'கிட்டலே
யெதிர்தலாகுங் கிடைத்தலு மதன்பேர் தானே' [சூடாமணி-க-சஎ] என்றமை
காண்க. 'கடலொடு கடல் கிடைத்தபோல்' சன்றதற் றேற்ப, 'கடலிரண்
டெதிர்த்தோர் கால மொத்ததே' [சீவகசி-உஉஉக] எனவும் 'இருதிரைப்
பெருங்கட லிரண்டு திக்கினும், பொருதொழில் வேட்டுவன் தார்த்துப் பெரங்
கின்' [கம்பரா-நாகபாசப்-கக] எனவும் வருமாறு காண்க. அலைகள் குதிரை
களுக்குவமையாதலை நகிக-ம் தாழிசையிற் காண்க. (க)

ச௦௭. கனவரை யொடுவரை முனைத்தபோற்

கடகரி யொடுகரி முனைக்கவே

இனமுகின் முகிலொடு மெதிர்த்தபோல்

இரதமொ டிரதமு மெதிர்க்கவே.

ப - ரை:—கனம் வரையொடு - பெரிய மலைகளோடு, வரை
முனைத்த போல் - மலைகள் போர் புரிவது போல், கடம் கரியொடு-
மதத்தைச் சொரியும் யானைகளோடு, கரி முனைக்க-யானைகள் போர்
புரியவும், முகிலொடு - மேகங்களோடு, முகில் இனம்-மேகக் கூட்
டங்கள், எதிர்த்த போல் - எதிர்த்துப் போர் புரிவதுபோல், இரத
மொடு இரதமும் - தேர்களோடு தேர்களும், எதிர்க்க - எதிர்த்துப்
போர் புரியவும்,

வி - ரை:—யானைகளோடு யானைகளும் தேர்களோடு தேர்களும் போர்
புரியலாயின வென்பதாம். இங்கு இரதம் என்றது ஆகு பெயராய் அதன்மே
லுள்ள வீரர்களைக் குறித்தது. 'சென்று தேர்களுந் தேர்களுக்கு சேர்ந்தன,
வென்றி வேழமும் வேழமு மூர்ந்தன' [வில்லிபா-முதற்போர்-உ௦] என்றமை
இங்குக் கவனிக்க. மலைகள் யானைகளுக்கும் மேகங்கள் தேர்களுக்கும் உவமை
யாதலை, 'பருமித்த கிரியிற் றோன்றும் வேழமும் பதுமத் தண்ணல், கிருமித்த
வெழிலி முற்றிற் றென்னலா நிலய நேமி.....தடந்தேர் சுற்ற' [கம்பரா -
சம்புமாலி - ச] என்றதன லறிக்க. இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் இவ்வொரு
ருவமை யனியாம். பா - பே:—இரதமு மிரதமும். (ச)

ச௦௮. பொருபுலி புலியொடு சிலைத்தபோற்

பொருபட ரொடுபடர் சிலைக்கவே

அரியினொ டரியின மடர்ப்பபோல்

அரசரு மரசரு மடர்க்கவே.

ப - ரை:—பொரு புலி-(யானை முதலிய விலங்குகளை) தாக்கும்
புலிகள், புலி யொடு சிலைத்த போல் - (வேறு) புலிகளோடு ஆர
வாரித்துப் போர் புரிவது போல், பொரு படரொடு-போர் புரியும்
வீரர்களோடு, படர் சிலைக்க-வீரர்கள் ஆவாரித்துப் போர் புரிய
வும், அரியினொடு - சிங்கங்களோடு, அரி இனம் - சிங்கங்களின்
கூட்டம், அடர்ப்ப போல்- போர் புரிவது போல், அரசரும் அரச
ரும்-அரசர்களோடு அரசர்களும், அடர்க்க - ஒருவரை யொருவர்
எதிர்த்து போர் புரியவும்,

வி - ரை:—வீரர்களோடு வீரர்களும் அரசர்களோடு அரசர்களும் போர்
புரிந்தன வென்பதாம். 'தானையோர், போர்முக்க புலிக்கடல் புகுந்த தொத்
' [சீவகசி-உஉஉக] எனவும், 'ஏற்றினப் புலியே நெண்ண வியத்தெழு

பதாதி யீட்டம்' [கம்பரா-சம்புமாலி-டு] எனவும் வருவதனால் வீரர்கள் புலிக்குவமையா மாற்றிக். வீரர்களினும் அரசர் சிறந்தவராகலின், அவர்களுக்குச் சிங்கம் உவமை கூறப்பட்டது இதுகாறும் நால்வகைச் சேனைகளும் போர் தொடங்கினமை கூறினார். 'தோலாதட லொடுசீறின தூக்கத்தொடு தூகம், மேலானொடு மேலான்வரி வில்லானொடு வில்லான், ஏலாமுடி யரசோடர சிர தத்துட னிரதம், காலானொடு காலாண்மத கரிமாவொடு கரிமா' [வில்லிபாரும்-போர்-கடி] என வருவதையும் இங்குக் கவனிக்க. இச்செய்யுள் உவமையுணியாய்.

(டு)

சடுக. விளைகனால் விழிகளின் முளைக்கவே
 மின்னலொளி கனலிடை யெறிக்கவே
 வளைசிலை யுருமென விடிக்கவே
 வடிகளை நெடுமழை *படைக்கவே.

ப - ரை:—விழிகளின் - (வீரர்களின்) கண்களிலிருந்து, விளைகனால்-முதிர்ந்த (கோபமாகிய) நெருப்பு, முளைக்க - தோன்றவும், கனல் இடை - (அந்தக் கோபமாகிய) நெருப்பில், மின்னல் ஒளி எறிக்க-மின்னல் போன்ற ஒளி வீசவும், வளைசிலை - (வீரர்கள் கையிலுள்ள) வளைந்த விற்களின் ஒலி, உரும் என - இடியோசை போல், இடிக்க-ஒலிக்கவும், வடி களை-(அவ்விலிலிருந்து) கூர்மையாகிய அம்புகளென்னும், நெடுமழை - மிக்க மழை, படைக்க - உண்டாகவும்,

வி - னை:—இருதிருத்து வீரர்களும் மிக்க கோபத்துடன் தங்கள் வில்லை வளைத்துக் கூரிய கண்களை மழைபோல் சொரிந்தன என்பதாம். விளைதல் - முதிர்ந்தல்; வெப்புள் விளைந்த வேர்க்கைச் செஞ்சுவல்' [புறநா - கஉ௦] எனவும், 'புண்டல மயக்கத்து விளைந்தன தினையே' [ஐங்கு - உ௯௦] எனவும் வருமாய் காண்க. இதன் முதலடி இருதிருத்து வீரர்களின் கணக்குறிப்பின் மிகுதியை யுணர்த்தினது. வடிகளை - உரிச்சொற்றொடர்; வடிந்த கணையெனும், விளைத் தொகையாம். வடித்தல் - உலகக்களத்தில் பழுக்கக் காய்ச்சிக் கூர்மையாக்கல். இதில் உவமையுணியும், உருவகவணியும் உள்ளமை காண்க.

பா - பே:—+ வெயிலொளி, * சிறக்கவே.

(க)

சுகௌ. குருதியி னாதிவெளி பரக்கவே
 *குடையின துரையென மிதக்கவே
 கரிதுணி படுமுட லடுக்கியே
 கரையென விருபுடை கிடக்கவே.

ப - ரை:—வெளி - வெளியிடங்களில், குருதியின் ருதி - இரத்தமாகிய ஆறு, பரக்க - பரவவும், குடை இரை - வெண் குடைகளின் கூட்டங்கள், துரை என - (வெண்மையாகிய) துரைபோல, மிதக்க - (அந்தக் குருதி ஆற்றில்) மிதந்து தோன்றவும், துணிபடுநீர் - (வீரர்களால் இரண்டு) துண்டுகளாக வெட்டப்படுநீர், கரி முடல் - யானைகளின் உடம்புகள், இரு புடை - (அந்த ருதியின்) இரண்டு பக்கங்களிலும், கரை என - கரை போல், அடுக்கி கிடக்க - (துண்டன்மே லொன்றாய்) அடுக்கிக் கிடக்கவும்,

வி - னை:—போர்க்களத்தில் பெருகிய குருதியாற்றில் வெண் குடைகள் துரைபோல் மிதந்தன; யானையி னுடல்கள் அந்த ஆற்றின் கரைபோல் இரு

மருங்குக் கிடந்தன வென்பதாம். அளவிறந்த யானைகள் கொலையுண்டு ஒன்
றன்மே லொன்றாய் விழுந்து கிடந்தன வென்பார், 'கரிதுணி படுமுட லடுக்கி'
என்றார். யானைகளின் உடல்களைக் கூறினதனால், குதிரைகள், நாலாட்களி
னுடல்களையும் உபலக்கணத்தால் கொள்க. 'எண்ணிறந்த குருதிநதி யிருமருங்
குங் கரிபரியாள் கரைக ளாக' [வில்லிபா - ௧-ம் போர் - எஉ] என்றார் பிற
அறிஞரும்; தரை குடைக் குவமையாதலை, 'பெனம்பெண் குடைய வாய்
குருதிப் போது' [கம்பரா - பிரமாதிர - ௧௪௫] என்றதனால்தான். குருதியின்
நதி - இன் அல்வழிச் சாரியை; இச் செய்யுளிலும் உருவகவணியும் உவமை
யணியும் இருத்தலறிக. பா - பே:—* குடர்கிரை. (எ)

சகக. மருப்பொடு மருப்பெதிர் பொருப்பிவை
எனப்பொரு மதக்கரி மருப்பி னிடையே
நெருப்பொடு நெருப்பெதிர் சுடர்ப்பொறி
தெறித்தெழ நிழற்கொடி தழற்க துவவே.

ப - ரை:—இவை பொருப்பு என - இவைகள் மலைகளே
என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, மருப்பொடு மருப்பு - கொம்புகளோடு
கொம்புகளால், எதிர் பொரு - (ஒன்றை யொன்று)
எதிர்த்துப் போர் புரிகின்ற, மதம் கரி-மதத்தைப் பொழியும் யானை
களின், மருப்பின் இடையே - கொம்புகளில் தோன்றும், நெருப்
பொடு நெருப்பு - நெருப்போடு நெருப்பிலிருந்து, எதிர் - உண்டா
கும், சுடர் பொறி - ஒளியை யுடைய தீப் பொறிகள், தெறித்து
எழ - துள்ளி (மேலே) எழுதலால், நிழல் கொடி - நிழலைத் தருங்
கொடிச் சீரைகளில், தழல் கதுவ - (அத்தீப் பொறிகளால்) நெருப்
புப் பிடித்துக் கொள்ளவும்,

வி - ரை:—மலைகள் போர்புரிவது போல் யானைகள் ஒன்றை யொன்று
தங் கொம்புகளால் தாக்கிப் போர் புரியுங்கால், அக்கொம்புகள் விருந்து
தோன்றிய நெருப்புப் பொறிகளால் துகிற் கொடிளில் தீப்பற்றலாயின
தென்பதாம். 'கொந்தழல் பிறப்பத் தாக்கிக் கோடுண் மிடைத்த தீயால்,
வெந்தன விலையி லாத சாமரை' [வேகசி - உஉ௫௪] என வருமாறு காண்க.
இதன் முதலடி இல்பொருளுவமையணியாம். (அ)

சகஉ. நிழற்கொடி தழற்கது வலிற்கடி.

தொளித்தவை நினைப்பவர் நினைப்ப தன்முனே
+ அழற்படு புகைக்கொடி யெடுத்தன
புதுக்கொடி யனைத்தினு நிரைத்த தெனவே.

ப - ரை:—தழல் கதுவலின்-தீப் பிடித்தலால், கடிது ஒளித்த-
விரைவாய் (எரிந்து) மறைந்த, நிழல் கொடி அவை - நிழலைத் தருங்
கொடிகளாகிய அவற்றை, நினைப்பவர் - (அஞ்சியித்து) எண்ணு
பவர், நினைப்பதன் முனே - (அவ்வாறு) எண்ணுவதற்கு முன்பே,
புது கொடி - புதிய கொடிகள், அனைத்தினும் - எல்லா விடங்களி
லும், நிரைத்தது என - வரிசையாய் அமைத்தது போல, அழல் -
(கொடிகள் எரிந்த) நெருப்பில், படு புகை கொடி - பொருந்திய
புகையாகிய கொடிகள், எடுத்தன - உயர்ந்து கின்றன.

வி - ரை:—(யானைக் கோடுகளிலிருந்து தோன்றிய) தீப் பொறிகளால்
எரிந்த துகிற் கொடிகளுக்குப் பதில், அத்துகிற் கொடிகள் விருந்தெழுந்த

புகையாகிய புதிய கொடிகள் எங்கும் நிரம்பின வென்பதாம். தீப்பற்றினதும் மிகக் விரைவில் புதிய புகைக் கொடிகள் தோன்றின வென்பார், 'நினைப்பவர் நினைப்பதன் முனே' என்றார். புகைக் கொடி - புனையின் ஒழுங்கு எனினுமாம். அனைத்தினும் என்றது தேர், யானை முதலியவைகளின் மேல் விளங்கும் கொடிகளை; இதிலுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளது; ஒளித்த என்னும் பெயர்ச்சத்தினிது தொக்கது. இதில் அந்நாதித் தொடையும் உவமையணியும் உள்ளமை காண்க. பா - பே:—அழற்படு புகை.

(கக0) என்றிவை யுரைத்தலும், கண்டு மிலையோ (ககக) கிட்டி வருமோ (ககஉ) வெல்ல வரிதோ (ககக) தொடங்குமென (ககச) கிடைத்தது, நண்ணுங் வென (ககடு) எழுந்த பொழுது (ககசு) எழ (ககஎ) இவை நுரையென, கயலென (ககஅ) படையெழ (ககக) இனமென (ச00) துகள்பட (ச0க) அதிர்வென (ச0உ) அரிதென (ச0க) எடுமெடுமென (ச0ச) ஒலி மிகைக்க (ச0டு) செவிடெடுக்க (ச0க) மலைக்க (ச0எ) எதிர்க்க (ச0அ) அடர்க்க (ச0க) படைக்க (சக0) கிடக்க (சகக) கதுவ (சகஉ) நிரைத்ததென..... எடுத்தன என முடிக்க. (க)

சகஉ. இடத்திடை வலத்திடை யிருத்திய
துணைக்கர நிகர்த்தன *வடுத்த கரியின்
கடத்தெழு மதத்திடை மடுத்தன
சிறப்பொடு கறுத்தன வவற்றி னெயிறே.

ப - ரை:—அடுத்த கரியின் - (போர் புரிதற்கு ஒன்றோ டொன்று) நெருங்கிய யானைகளின், கடத்து எழு - மதச் சுவடுகளி லிருந்து பெருகும், மதத்திடை - மதநீரில், மடுத்தன - பதிந்து, சிறப் பொடு கறுத்தன - மிகுதியாய்க் கரிய நிறம் படைத்திருப்பனவா கிய, அவற்றின் எயிறு - அவைகளின் கொம்புகள், இடத்திடை வலத்திடை - (அந்த யானைகளின்) இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும், இருத்திய - அமைத்த, துணை கரம் - இரண்டு துதிக்கைகளை, நிகர்த்தன - ஒத்திருந்தன.

வி - ரை:—ஒன்றோ டொன்று போர் புரியும் யானைகளின் இரண்டு கொம்புகளும் மதநீரில் மூழ்கிக் கறுத்தலால், அவை கரிய துதிக்கைகளைப் போல் தோன்றின வென்பதாம். இதனால், மூன்று துதிக்கையுடைய யானைகளைப் போல், அணை காணப்பட்டன வென்க. யானை மதங் கரிய நிற முடைய தாதலால், அதில் பதிந்த கோடுகள் கறுத்தன வென்க [தா-உஉக]. சிறத்தல் - மிகுதல்; 'அற்புனஞ் சிறந்தாங் கருண்மொழி யுளஇ' [சிலப்-கக-எஎ] எனவும், 'தேரோடு தேர்தமுட் சிறந்து சேர்ந்தவே' [சீவகசி-உஉஉக] எனவும் வருமாறு காண்க. மடுத்தன-முற்றெச்சம். பா - பே:—*எதிர்ந்த. (க0)

சகச. எயிறுக ளுடையபொ ருப்பை ிவலத்திடை
எதிரெதி ரிருபனை யிட்டுமு றுக்கிய
கயிறுக ளிவையென வக்கர டக்கரி
கரமொடு கரமெதிர் தெற்றிவ லிக்கவே.

ப - ரை:—எயிறுகள் உடைய பொருப்பை - கொம்புகளை யுடைய மலைபோன்ற யானைகளை, எதிர் எதிர் இட்டு-எதிரெதிராக நிறுத்தி, இரு பனை இடை-(அவைகளின்) இரண்டு கொம்புகளுக்கு நடுவில், வலத்து முறுக்கிய - வலிவால் திரித்த, கயிறுகள் இவை

என-கயிறுகள் இவை என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, காடம் அகரி - மதச் சுவடுகளை யுடைய அந்த யானைகள், கரமொடு காம்- (ஒன்றின்) துதிக்கையில் (மற்றொன்றின்) துதிக்கையை, தெற்றி வலிக்க - பின்னி இழுக்க,

வி - ரை:—போர்புரியும் யானைகள் தங்கள் துதிக்கை மாட்டி வலித் தல், வலிய கயிறுகளைத் திரித்தல் போலிருந்த தென்பதாம். உடைய - குறிப் புப் பெயரெச்சம்; சகக, சகக, சகச - இம் மூன்று தாழிசைகளிலும் யானை களின் போரைப் பற்றிக் கூறியுள்ளமை காண்க. இச் செய்யுள் அந்தாந்த் தோடையாம். இவ்விரு செய்யுட்களும் இல்பொருளுவமை யணியாம். பா - பே:—ஓ வலித்திடை. (ஃக)

சகரு. முடுகிய பவனப் தத்திலு கக்கடை

முடிவினி லுலகமு ணச்சுடர் விட்டெழு
கடுகிய வடவன லத்தினை வைத்தது

களமுறு தூரகக ணத்தின்மு கத்திலே.

ப - ரை:—முடுகிய - விரைந்து வீசுகின்ற, பவனம் பதத் தில் - காற்றின் முயற்சியால், உகம் கடை முடிவின்னில்-யுகங்களின் கடைசியாகிய முடிவு காலத்தில், உலகம் உண - உலகங்களை யழிக்க, சுடர் விட்டு எழு - ஒளி வீசி யெழுமின்ற, கடுகிய வட அனலத்தினை - கொடிய வடவா முகாக்கினியை, களம் உறு - போர்க் களத்தில் பொருந்திய, தூரகம் கணத்தின் முகத்தில் - குதி ரைக் கூட்டங்களின் முகங்களில், வைத்தது-(அமைத்து) வைத்தது போன்றதாகிய,

வி - ரை:—போர்க் களத்திலுள்ள குதிரைக் கொல்லாம் வடவா முகா க்கினியை ஒத்திருந்தன வென்பதாம். ஊழித் தீ உலகங்களை யெல்லாம் எரி தில் அழித்தல் போல், அக்குதிரைகளும் படைவர் படைத்திரை எளிதில் அழிக்கவல்லன வென்க. பவனம் என்றது ஊழிக் காற்றையாம்; உகம் கடை முடிவின்னில் என்றதைப் பவனத்திற்குங் கூட்டுக. இஃ திடைநிலை வினக் கணியாம். (கஉ)

சகக. களமுறு தூரகக ணத்தின்மு கத்தெதிர்

கறுவிலர் சிலர்கல வித்தலை நித்தில

இளமுலை யெதிர்பொரு மப்பொழு திப்பொழு

தெனவெதிர் கரியின்ம ருப்பின்மு னிற்பரே.

ப - ரை:—களம் உறு - போர்க் களத்தில் பொருந்திய, தூர கம் கணத்தின் - குதிரைக் கூட்டங்களின், முகத்து எதிர் - முகத் துக்கு எதிரில், சிலர் - சில வீரர்கள், கறு இலர் - (போர் புரிய) கோபங் கொள்ளாதவராய், கலவி தலை - (தம் மனைவியரோடு) கூடுங் காலத்தில், நித்திலம் இளம் முலை - முத்து மாலைகளை யணிந்த இளமையாகிய (அப்பெண்களின்) கொங்கைகள், எதிர் பொரும்- (தம்முடைய மார்புக்கு) எதிரில் தாக்கும், அ பொழுது - அந்த (கலவி) காலம், இ பொழுது என - இந்தக் காலமே யாகுமென்று, எதிர் - (தம்மை) எதிர்க்கும், கரியின் மருப்பின் முன் - யானைகளின் கொம்புகளுக்கு எதிரில், நிற்பர் - (போர் புரிய மிக்க மகிழ்ச்சி யுடன்) நிற்பார்கள்.

வி - னை:—வீரர்களில் சிலர் குதிரைகளோடு போர் புரிய விரும்பாதவராய் யானைகளை யெதிர்த்துப் போர் புரிந்து, அவைகளின் போடுகள் தம் மார்பில் பதிதலைக் கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யெய்துவ ரென்பதாம். 'மலைக்கோட்ட வகல்குல் கணக்குழையார் கதிர்மணிப்பூண், மூலைக்கோட்டா லுழப்பட்ட மொய்ம்மலர்த்தா ரண்மார்பர், மலைக்கோட்ட வெழில்வேழர் தவநாறி மதயானை, மலைக்கோட்டா லுழப்பட்டுக் குருதியுட் குளித்தனரே' [சீவஞ்சி-உஉ௯௪] என வருமாறு காண்க. யானைக் போடுகள் இளமங்கையர் கொங்கைகட் குவமைமயாதலால், 'இளமூலை.....மருப்பு' என்றார். யானைகள் தங்கோட்டால் தம்மை எதிர்க்கும் பிராணிகளைத் தாக்கி வருத்துதல் போல, இளமங்கையரும் செம்மார் தெழுந்த தம் அழகிய கொங்கைளால் தம்மனைவர்க்குக் காம நோயை மிகுவித்து வருத்துவார்களாக. 'கோட்டுச்சுங் போதை யாடின் கொங்கை' [திருவேங் - மாலே - ௮௦] என்றார் ஐயங்காரும். கறுவிலர்-முற்றெச்சம்; நித்திலம்- ஆகுபெயர். (௪௧௪) தெற்றி வலிக்க (௪௧௫) முற்றத்தில், வைத்தாகிய (௪௧௬) தூக்கண மென்க. (௪௧௬)

சுகள. எதிர்பொரு கரியின்ம ருப்பையு ரத்தினில்
இறவெறி.படையினி றுத்துமி னைத்தெழு
சதுரர்கண் மணியக லத்தும ருப்பைய
சயமகள் களபமு லைக்குறி யொத்ததே.

ப - னை:—எதிர் பொரு - (தம்மை) எதிரில் மோதிய, கரியின் மருப்பை - யானைகளின் கொம்புகளை, எறி படையின் - (பகைவர்) களை வெட்டும் வாளாயுதங்களால், உரத்தினில் இற - (தப் முடைய) மார்பில் ஓடியும்படி, இறுத்து-முறித்து, மிறைத்து எழு-(அந்தயானைகளை) கொன்று (கொடுப்பது) எழுகின்ற, சதுரர்கள் - வலிய வீரர்களின், மணி அகலத்து - அழகிய மார்பில் பதிந்த, மருப்பு அவை-கொம்புகளாகிய அவை, சயம் மகள் - (அவர்களை இறுக்கத் தழுவி) வீரமகளின், களபம்-சந்தனக் குழம்பைப் பூசிய, முலை குறி - முலையின் சுவட்டை, ஒத்தது - ஒத்திருந்தது.

வி - னை:—வீரர்களின் மார்பில் பதிந்து கொட்டுண்ட யானைக் கொம்புடன் சந்தனக் குழம்பு பூசிய வீரமகளின் கொங்கைச் சுவட்டை யொத்திருந்தன வென்பதாம். படை - இப் பொதுப்பெயர் இக்கு யானை யுணர்த்தினது. மிறை - கொலை; இதனை மிறைபுரிவே லொப்பவனினு மேலா' [மாறா - பொருளணி - ௧௮௫] என்றதனால்தான். மிறைத்தல்-ஆரவாரித்தலெனினுமாம். 'விண்ணி னாயகிதன், யாக சாலதொற மீள ஆஞ்செல் மிறைப்போ' [சீவ - ௫-௮௮-ம். அடி மேற்கோள்] என்றமைகாண்க. 'மருப்பை.....மிறைத்து' என்ற வீரர்களின் வெற்றியின் சிறப்பைக் கண்டு வீரமகள் அவர்களைத் தழுவினாள் என்பார், 'மருப்பவை...ஒத்தது என்றார்'. மணி யகலம் - தூரத்திற் மாலையை யணிந்த மார்பெனினுமாம். இச்செய்யுளில் வாள்விரை நரப்புக் கூறப்பட்டது. (௪௧௪)

சுகஅ. சயமகள் களபமு லைக்கணி யத்தகு
தனிவட மிவையென மத்தக முத்தினை
அயமெதிர் கடவிம தக்கரி வெட்டினார்
அலைபடை நிரைகள்கள துதுறி ரைக்கவே.

ப - னை:—அலை படை நிரைகள் - கடல் போன்ற சேனையின் வரிசைகள், களத்து நிரைக்க - போர்க்களத்தில் வரிசையாம்

(இறந்து) கிடக்கும்படி, அயம் எதிர் கடவி - (குதிரை வீரர்கள் தங்கள்) குதிரைகளை எதிரில் செலுத்தி, சயம் மகள் - வீரமகளின், களபம் முலைக்கு அணிய தகு - சந்தனக் குழம்பைப் பூசிய கொங்கைகளில் அணியத் தகுந்த, தனி வடம் - ஒப்பற்ற முத்துமாலைகள், இவை என - இவை என்று சொல்லும்படி, மதம் கரி - மதத்தைப் பொழியும் யானைகளின், முத்து மத்தகத்தினை வெட்டினார் - முத்துக் களைச் சொரியும் தலைகளை வெட்டினார்கள்.

வி - ரை:—குதிரை வீரர்கள் பல படைகளை யழித்துப் பின்பு பல யானைகளையும் வெட்டிச் சாய்த்தன ரென்பதாம். யானைகளை வெட்டுங்கால், அவைகளின் மத்தகங்களிலிருந்து வரிசையா யுதிரும் முத்துக்கள் வீரமானருக்கு அணியத்தக்க முத்துமாலைகளை யொத்தன வென்க. யானையின் தலையில் முத்துக்களுண்டென்பதை, 'வெங்க ளிற்றின் மத்த கத்தின் வீழு முத்து' எனவும், 'போதக மத்தக முத்து' [தா - ச௨௮ - ௫௧௪] எனவும் இவ்வாசிரியர் கூறு மாற்றுகிறார். 'முத்தார் மருப்பினிடைவிளத்த முரண்டொன் யானை' [சீவகசி-௨௬௩௩] எனவும் 'கத்தகளி நெட்டும் பட்ட களந்தொறுங் கும்பஞ் சாய்த்த... ..மணிமுத்து' [தக்கயா - ௭௫௬] எனவும் பிறர் மொழிந்த வற்றையும் இங்குக் கவனிக்க. 'மத்தக முத்தினை' - இதனை முத்து மத்தகத்தினை என உருபு பிரித்துக் கூட்டுக. அலை படை - உவமைத் தொகை; சந்தலின்பப் பொருட்டு வலியியல்பாயிற்று; (போரில் நிலை தளர்ந்து) அலையும் படையென வினைத் தொகையாய்க் கொள்ளினுமாம். இதில் குதிரைவீரர்களின் சிறப்புக் கூறப் பட்டது. சகசம் தாழ்சை முதல் இம்முன்று தாழ்சைகளிலும் வீரர்களை யுள்ளமை காண்க. (௩௫)

சகக. அலைபடை நிரைகணி ரைத்தசெ ருக்களம்

‡அமர்புரி களமென வொப்பில விற்படை

தலைபொர வெரியநெ ருப்பினின் மற்றது

தழல்படு கழைவன மொக்கினு மொக்குமே.

ப - ரை:—அலை படை - கடல் போன்ற சேனைகளின், நிரைகள் - அணிகள், நிரைத்த - வரிசையா யமைந்த, செரு களம் - போரக் களத்தில், ஒப்பு இல - ஒப்பில்லாதனவாகிய, வில் படை - வில்லிலிருந்து வரும் (சிறந்த) கணைகள், தலை பொர - (சேனைகளின்) தலைகளில் தாக்க, நெருப்பினின் வரிய - (அத்தலைகள்) நெருப்பால் எரிதலால், அது - அந்தப் போர்க்களம், அமர் புரி - விருப்பத்தால் செய்யப்படும், களம் என - யாகசாலையையும், தழல் படு - தீப் பிடித்த, கழை வனம் (என) - மூங்கில் காட்டையும், ஒக்கினும் ஒக்கும் - ஒருவாறு ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை:—வில் வீரர்களின் கணைகளால் தீப்பிடித் தெரியும் அந்தப் போர்க்களமானது யாகசாலையையும் எரியும் மூங்கில் காட்டையும் ஒருவாறு ஒக்கு மென்பதாம். இதனால் அப்போர்க்கள முழுதும் தீயின் மயமாய் இருந்த தென்பது விளங்கும். 'ஒக்கினும் ஒக்கும்' என்றதனால் யாகசாலைகளையும், தீயால் எரியும் மூங்கில் காடுகளையும் விடத் தலைகள் பற்றி யெரியும் நெருப்புமிக்கிருந்த தென்பதாம். அமர் - விருப்பம்; 'வளையணி முன்கை வாலெயிற் றயர் நகை' [ஐங்கு - ௧௧௮] என்னுமாற்றிக். என - எண்ணுப் பொருளில் வந்தது. நெருப்பினின் - இன் உருபு ஐந்தாம் வேற்றுமை யேதுப் பொருளதாம்.

பா - பே:—‡ அழல்புரி.

(௧௬)

சஉ௦. தழல்படு கழைவன மெப்படி யப்படி
சடசட தமாமெ முப்பக முப்படை
அழல்படு *புகையொடி முச்சிய கைச்சிலை
ஃஅடுசிலை பகழிதொ டுத்துவ விப்பரே.

ப - ரை:—தழல் படு - நெருப்புப் பற்றிய, கழை வனம் - மூங்கில் காட்டில், சடசட தமரம்-சடசட வென்னுமொலி, எப்படி அப்படி எழு - எதுபோ லுண்டாகுமோ அதுபோல் உண்டாக, இழிச்சிய - (கீழே) இறக்கிப் பிடித்த, கை சிலை - கையிலுள்ள வில்லில், புகையொடி - புகையும், அழல் படு - நெருப்பும் பொருந்திய, அடு சிலை - (பகைவரை) கொல்லும் ஆரவாரத்தைபுடைய, பகழி படை - அம்புகளை, தொடுத்து - பிணைத்து, பகழி வலிப்பர் - (வில் வீரர்கள்) அம்பின் குதையை வலிப்பார்கள்.

வி - ரை:—தீப்பற்றி யெரியும் மூங்கில் காட்டில் பேரொலி யுண்டாதல் போல், வீரர்கள் கணைகளைத் தொடுத்தலால் பேரொலி யுண்டாயிற் றென்பதாம். மூங்கில் காடு பற்றி யெரியுமால், அம் மூங்கில்களிலுள்ள கணுக்கள் வெடித்தலால் பேரொலி யுண்டா மென்க. பகழி - அம்பு, குதை; சிலை - வில், ஆரவாரம். சடசட - ஒலிக்குறிப்பு; இரட்டைக் கிளவி; 'சடசட ஒலிப்ப' [தம்பரா - காண்-டுக] என வருமாறு காண்க. பகழிப் படை - இருபெய ரொட்டுப் பண்பத்தொகை. இவ்வாறு செய்யுட்களும் உவமையனியாம். பா - பே: - *புகையொழி யப்பொழி யச்சிலர், ஃ அதனோடு. (சஎ)

சஉக. அடுசிலை பகழிதொ டுத்துவி டப்புகும்
அளவினி லயமெதிர் விட்டவர் வெட்டின
உடல்சில விருதுணி பட்டன பட்டின்
ஒருதுணி கருதுமி லக்கைய முக்குமே.

ப - ரை:—சிலை - (வீரர்கள் தங்கள்) வில்லில், அடு பகழி தொடுத்து - (பகைவரை) கொல்லுங் கணைகளைப் பிணைத்து, விட புகும் அளவினில்-ஏவத் தொடங்கும் சமயத்தில், அயம் எதிர் விட்டவர் - (தங்கள்) குதிரைகளை (அவர்களுக்கு) எதிரில் செலுத்திய (குதிரை) வீரர்கள், வெட்டின - (வில் வீரர்களை) வெட்டினவாகிய, உடல் சில - (அவர்கள்) உடம்புகளில் சில, இரு துணி பட்டன - இரண்டு துண்டுகளாயின, பட்ட பின் - (அவ்வாறு) ஆன பின்பும், ஒரு துணி - (அவைகளில்) ஒரு துண்டு, கருதும் இலக்கை - (தாம் கொல்ல) எண்ணிய (தங்கள்) பகைவரை, அழிக்கும் - கொல்லும்.

வி - ரை:—சில வில்வீரர்கள் கணைகளைத் தொடுக்குஞ் சமயத்தில், குதிரை வீரர்கள் விரைந்து வந்து அவர்களை வெட்டினர். உடனே வெட்டின உடலின் ஒரு பகுதி, தான் கருதிய பகைவரைக் கொன்ற தென்பதாம். 'பற்றி நின்றொரு வன்படை வாளெதிர், உற்ற வந்தலை சிந்திட வோச்சினுன், அற்ற தந்தலை கொண்டவ னுந்தனை, செற்ற வந்தலை சிந்திட வீசினுன்' [வில்விபா - க-ம் போர்-நக] என்றமை இங்குக் கவனிக்க. (சஅ)

சஉஉ. ஒருதுணி கருதுமி லக்கைய முத்தன
உருவிய பிறைமுக வப்பக முத்தலை

அரிதரி திதுவுமெ னப்பரி யுய்ப்பவர்

அடியொடு முடிசடு ணித்துவி முத்துமே.

ப - ரை:—ஒரு துணி - (வெட்டுண்ட வில் வீரர்களின்) ஒரு துண்டு, கருதும் இலக்கை - (தாம்) கருதிய பகைவரை, அழித்தன - கொன்றன, உருவிய - (அவர்கள் வில்லிலிருந்து) உருவிச் சென்ற, அ பிறை முகம் பகழி தலை - அந்த அர்த்த சந்திரக் கணைகளின் துணி, இதுவும் அரிது அரிது - இச்செய்கையும் மிகவும் அரிது, என - என்று (யாவரும்) சொல்லும்படி, பரி உய்ப்பவர் - குதிரைகளை (தம்மேல்) செலுத்தும் வீரர்களின், அடியொடு முடிகள் - கால்களையும் தலைகளையும், துணித்து விழுத்தும் - துண்டுகளாக்கி (நிலத்தில்) தள்ளும்.

வி - ரை:—வில் வீரர்களின் உடல் துண்டுகள் தாம் கருதிய பகைவரை யழித்ததன்றி, அவர்கள் வில்லிலிருந்து வெளிப்பட்ட கணைகள் தம்மை வெட்டிய குதிரை வீரர்களைத் துணித்து வீழ்த்தின வென்பதாம். இதனைக் கண்ட வீரர் பலர் அளவிறந்த அதிசய மடைந்து வில்வீரர் செயலை அரிதரியதன லியந்தன ரென்க. இந்நான்கு செய்யுட்களிலும் வில் வீரரைச் சிறப்பித்துள்ளமை காண்க. இதுவும் - உம்மை யிறந்தது தழுவியது; அடியொடு - ஒரு எண்ணுப் பொருளில் வந்தது. ஒரு துணி...அழித்தன - ஒருமையிற் பன்மைவந்த பால் வழுவமைதி. பா - பே:—† அழித்தெழு. (கக)

சஉரு. அடியொடு முடிசடு ணித்துவி முப்புகும்

அளவரி தொடை*சம ரத்தொட ணைத்தனர்

நெடியன சிலசர மப்படி பெற்றவர்

†நிறைசர நிமிரவி டத்துணி யுற்றவே.

ப - ரை:—அடியொடு முடிகள் - (குதிரை வீரர்களின்) கால்களையும் தலைகளையும், துணித்து - வெட்டுதலால், விழ புகும் அளவு - (அவை) விழத் தொடங்குஞ் சமயத்தில், அரி தொடை - (தங்கள் தலைகளையும் கால்களையும்) அறுக்குங் கணைகளை, சமரத்தொடு - போரில், அணைத்தனர் - (அந்தக் குதிரை வீரர்களைத் தங்கள் கைகளால்) சேர்த்துப் பிடித்தார்கள், நெடியன - நீண்டன வாகிய, சில சரம் - சில கணைகளை, அப்படி பெற்றவர் -அவ்வாறு பெற்ற (அந்த) வீரர்கள், நிறை சரம் - (ஈர்மை) நிறைந்த (அந்த) கணைகளை, நிமிர விட - உயர விடுதலால், துணி உற்ற - (பல வாள்வீரர்களின் உடல்கள்) துண்டுகளாயின.

வி - ரை:—காலுந் தலையும் வெட்டுண்ட குதிரை வீரர்கள் தம்மேல் பாய்ந்த கணைகளைப் பிடித்துத் தம் பகைவராகிய வாள்வீரரை யழித்தன ரென்பதாம். இதில் குதிரை வீரர்களைச் சிறப்பித்துள்ளமை காண்க. துணித்து - எச்சத்திரிபு; அரிதொடை - வீணத்தொகை; தொடை = தொடு + ஐ; (வில்லில் பூட்டி) தொடுக்கப் படுவது. பா-பே:—* அகலத்தொடு, †நிறைசர நிமிர. (உ௦)

சஉச. நிறைசர நிமிரவி டத்துணி யுற்றவர்

நெறியினை யொடியெறி கிற்பவ ரொத்தெதிர்

அறைகழல் விருதர்செ ருக்கற வெட்டலின்

அவருட விருவகிர் பட்டன முட்டவே.

ப - ரை :— நிறை சரம்—(குதிரை வீரர்கள் கூர்மை) நிறைந்த கண்களை, நிமிர் விட - உயர் விடுதலால், துணி உற்றவர் - (அக் கண்களால் உடல்) துண்டுபட்ட (வான்) வீரர்கள், நெறியினை - வழியிலுள்ள, ஒடி எறிகிற்பவர் ஒத்து - காட்டுப் புதர்களை அழிப்ப வரைப் போல், எதிர் - (தமக்கு) எதிரிலுள்ள, அறை கழல் விருதர் - ஒலிக்கின்ற வீரகண்டையை யணிந்த வீரர்களின், செருக்கு அற - (போரிலுள்ள) களிப்பு நீங்கும்படி, வெட்டலின் - (அவர்களை வாளால்) வெட்டுதலால், அவர் உடல் முட்ட - அந்த வீரர்களின் உடல்கள் முழுதும், இரு வகிர் பட்டன - இரண்டு பிளவுகளாயின.

வி - ரை :—குதிரை வீரர்களால் அழிவெய்திய வான் வீரர்கள் புதர்களை யழிப்பவரைப் போல், தமக் கெதிர்ப்பட்ட பைகவர்களைக் கொன்றன ரென்ப தாம். 'எதிர்.....விருதர்' தம்மை யெதிர்த்த வீரர்களை யெனினுமாம். 'ஒடி யெறி கிற்பவரொத்து' என்றதனால், அவர்கள் பல பைகவரை எளிதில் கொன் றமை விளங்கும். இந்தத் தாழிசையல் வான் வீரரைச் சிறப்பித்துள்ளமை காண்க. சஉ-ம் தாழிசை முதல் இதுகாறும் கூறியவற்றுள் வீரர்களை செறிந்துள்ளமை காண்க. இவையனைத்தும் அந்தந்தத் தோடையாம். (உக)

சஉரு. விடுத்த வீர ராயு தங்கண் னேமெல்வி ழாம லேநிறைத் தெடுத்த வேலி போற்கலிங்கர் வட்ட ணங்க ளிட்டவே.

ப - ரை :—வீரர் விடுத்த ஆயுதங்கள் - (சோழ) வீரர்கள் வழங்கிய ஆயுதங்கள், மேல் விழாமல் - (தம்) மேல் விழாமல், நிரைத்து எடுத்த - ஓழுங்கா யமைத்த, வேலி போல் - மதிலைப் போல், கலிங்கர் வட்டணங்கள் - கலிங்க வீரர்களின் கேடகங்கள், இட்ட - (வரிசையாய்) அமைந்தனவாம்.

வி - ரை :—சோழவீரர் வழங்கிய படைகள் தம்மேல் விழாமல், கலிங்க வீரர் தங்கேடகங்களால் அவற்றைத் தடுத்தன ரென்பதாம். மதில் பைகவரை உள்ளே விடாமல் தடுத்தல் போல், கேடகங்கள் பைகவர் வழங்கும் படைகளைத் தடுத்தலால், அவற்றிற்கு மதிலை உவமை கூறினார். பர்-பே:— னேமெல்விழாமல் யந்திரத்து. (உஉ)

சஉசு. இட்ட வட்ட ணங்கண் மேலெ றிந்த வேறி றந்தவாய் வட்ட மிட்ட நீண்ம திற்கு வைத்த பூழை யொக்குமே.

ப - ரை :—இட்ட வட்டணங்கள் மேல் - (கலிங்க வீரர்கள்) பிடித்த கேடகங்களில், எறிந்த வேல் - (சோழவீரர்) எறிந்த வேலா யுதங்களால், திறந்த வாய்-திறப்புண்ட விடங்கள், வட்டம் இட்ட-வட்டமாக அமைந்த, நீர் மதில்கு - நீண்ட மதிலில், வைத்த பூழை ஒக்கும் - அமைத்த (சிறிய வாசல்) தொனையை ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை :—வேலெறிதலால் கேடகங்களி லுண்டாகிய தொனையின் மதில் களி லமைத்த சிறிய வாசல் தொனையை யொத்திருந்தன வென்பதாம். முன் செய்யுளில் கலிங்கர் வட்டணங்களை மதினுக்குவமை கூறினமையால், இச் செய்யுளில் அவ்வட்டணங்களி லமைந்த தொனையை 'நீண் மதிற்கு வைத்த பூழை' என்றார். வாய் - இடம்; 'வாய்கா வாத பார்து பட்ட' [புறநா - உஉ] எனவும், 'உளப்பட்ட வாயெல்லாம்' [புறப் - வெ - மா - உஉ] எனவும் வருமாறு காண்க. (உக)

சஉ௭. கலக்க மற்ற வீரர் வாள்க லந்த சூரர் கைத்தலத்
துலக்கை யுச்சி தைத்த போது முங்க லப்பை பொக்குமே.

ப - ரை :—கலக்கம் அற்ற - (போரில் சிறிதும்) கலங்குதலில்
லாத, வீரர் வாள் - வீரர்களின் வாளாயுதங்கள், கலந்த சூரர் -
(தம்மை எதிர்த்து) நெருங்கிய வீரர்களின், கை தலத்து - கையி
லுள்ள, உலக்கை உச்சி-உலக்கைகளின் நுனியில், தைத்த போது-
அழுந்தின போது, உழும் கலப்பை ஒக்கும் - (அந்த உலக்கைகள்
உழவர்கள் நிலத்தை) உழும் கலப்பைகளை ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை :—இருதிருத்த வீரர்களும் நெருங்கிப் போர் புரியுங்கால்,
வாளாயுதங்கள் பதிந்த உலக்கைகள் கலப்பைபோல ஒத்திருந்தன வென்பதாம்.
இதனால் சில வீரர்கள் வாளால் வெட்ட, வேறு சிலர் அவ்வெட்டைத் தங்கையி
லுள்ள உலக்கைகளால் தடுத்தமை விளங்கும். தம்முயிரைத் துரும்பென
மதிப்பவராகவின், 'கலக்க மற்ற வீரர்' என்றார். (உச)

சஉ௮. மத்த யானை யின்க ரஞ்ச ருண்டு வீழ வன்சரம்
தைத்த போழ்தி னாக்க ரங்கள் சக்க ரங்க ளொக்குமே

ப - ரை :—மத்தம் - செருக்கையுடைய, யானையின் சரம் -
யானைகளின் துதிக்கைகள், சுருண்டு வீழ - சுருண்டு விழும்படி,
வன் சரம் - (வீரர்களின்) வலிய கணைகள், தைத்த போழ்தின் -
(அந்தத் துதிக்கைகளில்) அழுந்தின சமயத்தில், அ கரங்கள் - அந்
தத் துதிக்கைகள், சக்கரங்கள் ஒக்கும்-சக்கரங்களுக்கு ஒப்பாகும்.

வி - ரை :—சில வீரர்களின் கணைகளால் அறுப்புண்டு சுருண்டு விழும்
துதிக்கைகள் சக்கரங்களை யொக்கு மென்பதாம். நீண்ட துதிக்கைகள்
சுருண்டு வீழ்தலால், அவை வட்ட வடிவமாகிய சக்கரத்திற் குவமையாயின
வென்க. மத்தம் - களிப்பெனினுமாம். (உரு)

சஉ௯. வெங்க ளிற்றின் மத்த கத்தின் வீழ முத்து வீரமா
மங்கை யர்க்கு மங்க லப்பொ ரிச்சொ ரிந்த தொக்குமே.

ப - ரை :—வெம் களிற்றின் - கொடிய யானைகளின், மத்தகத்
தின்-தலைகளிலிருந்து, வீழும் முத்து-உ திரும் முத்துக்கள், மா வீரம்
மங்கையர்க்கு - சிறந்த வீரமகளுக்கு, மங்கலம்-விவாகச் சடங்கில்,
பொரி சொரிந்தது ஒக்கும்-பொரிகளைச் சொரிந்ததற்கு ஒப்பாகும்.

வி - ரை :—சில வீரர்களால் வெட்டுண்ட யானைகளின் தலைகளிலிருந்து
உதிரும் முத்துக்கள் வீரமகளின் விவாகத்திற் சொரிந்த நெற் பொரிகளை
ஒத்திருந்தன வென்பதாம். விவாகச் சடங்கில் வேள்வியியற்றி அதில் நெற்
பொரி சொரிதலுண்மையால், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. யானைகளின் மத்த
கத்தில் முத்துக்க ளுண்டென்பதை சகஅ-ம், தாழிசை யுரையிற் காண்க.
வெண்ணிறம் பற்றி முத்துக்கள் நெற்பொரிகளுக்கு குவமையாயின. ளிற்றின்-
இன்-சாரியை; மத்தகத்தின் - இன் - ஐந்தாம் வேற்றுமை நீக்கப்பொருள்.
பா - பெ :—+ வெங்கை வெற்பின். (உச)

சஉ௦. மறிந்த கேட கங்கி டப்ப மைந்தர் துஞ்சி *வைகுவோர்
பறிந்த தேரி னேமி யோடு பார்கி டப்ப தொக்குமே.

ப - ரை :—மறிந்த - கீழ்மேலான, கேடகம் கிடப்ப - கேடகங்
கள் (தமக்கருகில்) கிடக்கும்படி, மைந்தர் துஞ்சி - வீரர்கள்

இறந்து, வைகுவோர் - (நிலத்தில் விழுந்து) கிடப்பவர், தேரின் பறிந்த - தேரிலிருந்து நீங்கிய, நேமியோடு - சக்கரத்தோடு, பார் கிடப்பது ஒக்கும் - (தேரின்) பார் கிடப்பதை யொத்திருக்கும். *

வி - ரை:—உயிர் துறந்த வீரர்கள் கேடங்களோடு நிலத்தில் விழுந்து கிடத்தல், தேர் உருளைகளோடு அவைகளின் பார் விழுந்து கிடத்தலை யொக்கு மென்பதாம். பார்—தேரின் ஒருவகை யுதப்பு; வண்டிப் பார் போன்றது. 'கால் பார் கோத்து' [புறநா - ௧௮௫] என்றமை காண்க. பார் மைந்தர்க்கும் நேமி கேடகத்திற்கும் உவமை. துஞ்சி - மங்கல வழக்கு. பா - பே:—
* வைகிவோர். (உ௭)

சுரு. களித்த வீரர் விட்ட நேமி கண்டு வீசு தண்டிடைக் குளித்த போழ்து கைப்பிடித்த கூர்ம முக்க ளொக்குமே.

ப - ரை:—களித்த வீரர் - (போரில்) மகிழ்ச்சி கொண்ட வீரர்கள், விட்ட நேமி கண்டு - ஏவிய சக்கராயுதங்களைப் பார்த்து, வீசு தண்டு இடை - (அவற்றின் மேல் மற்ற வீரர்கள்) மோதி யடித்த தண்டாயுதங்களில், குளித்த போழ்து - (அந்தச் சக்கரங்கள்). பறிந்த காலத்தில், கை பிடித்த - (அவர்கள் தங்கள்) கைகளில் பிடித்த, கூர் ம முக்கள் ஒக்கும் - கூர்மையாகிய மழுவாயுதங்களை (அவை) ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை:—சில வீரர்கள் ஏவிய சக்கராயுதங்கள் தம் பகைவீரர்களின் தண்டாயுதங்களில் பறிந்த போது, அந்தத் தண்டாயுதங்கள் மழுவாயுதங்கள் போல் தோன்றின வென்பதாம்; மழு - கோடரி; 'களித்த வீரர்' என்றது, 'போரென்ன வீங்கும் பொருப்பின் பொலன்கொள் திண்டோள்' [கம்பரா - பூக்கொய் - ௧௮] என்றபடி, போரில் ஆர்வமும் ஊக்கமு முடையவ ரென்பதாம். (உ௮)

சுரு. கவந்த மாட முன்பு தங்க ளிப்பொ டாடு பேயினம் நிவந்த வாட லாட்டு விக்கு நித்த கார ரொக்குமே.

ப - ரை:—தம் முன்பு - தமக்கு முன்பு, கவந்தம் ஆட - (தலை யற்ற) உடற்குறைகள் துள்ளியாட, களிப்பொடு - சந்தோஷத் தோடு, ஆடு பேய் இனம் - (அவைகளுக்குப் பின்) கூத்தாடும் பேய்க் கூட்டங்கள், நிவந்த ஆடல் - (அக்குறை யுடல்களாகிய பதுமைகளை) உயர்ந்த கூத்தாட்டத்தை, ஆட்டுவிக்கும் - ஆடும்படி செய்யும், நித்தகாரர் ஒக்கும் - ஆட்டக்காரரை ஒத்திருக்கும்.

வி - ரை:—துள்ளித் துள்ளித் குதிக்கும் தலையற்ற உடற்குறைகளின் பின், களிப்பால் விளையாடும் பேய்கள் அவற்றைக் கூத்தாட்டு விப்போரை ஒத்திருந்தன வென்பதாம். பேய்கள் தம் பசி தணியப் பிணங்களை யுண்ட மையால், அவை களிப்பெய்திக் கூத்தாடின வென்க. 'கோடுஞ்சிலையம்பிறற்றிலை யரியுண்டன குறைநின், ருடுந்தொறு முடனாடுவ வலகைக்குல மொருசார்' [வில்லிபா - ௫-ம் போர் - ௧௧] என வரமுற்றிக். பேய்க் கூத்தைத் துள்ளிகை யென்பர்; இதனைச் சிங்கிக் கூத்தெனவங் கூறுவர். இதன் விரிவை கூகும் தாழிசையிற் காண்க. சஉச-ம் தாழிசை முதல் இதுகாறுங் கூறிய ஒன்பது தாழிசைகளிலும் உவமையணி யிருத்தல் காண்க. (உ௯)

சுரு. ஒட்ட கங்கள் யானை வாறு யர்த்த மா*வழி ந்தபோர் விட்ட கன்று போகி லாது மீள்வ போது மீளுமே.

ப - ரை :—ஒட்டகங்கள் யானை - ஒட்டகங்களும் யானைகளும், வால் உயர்த்த மா - வாலை (மேலே) தூக்கிய ருதிரைகளும், அழிந்த போர் விட்டு - (முன்பு தாம்) தோற்ற போர்த் தொழிலை விட்டு, அகன்று போகிலாது - நீங்கிப் போகாமல், மீள்வ போதும் - (மீண்டும் போருக்கு) திரும்பி வருவனபோல், மீளும் - திரும்பி வரும்.

வி - ரை :—ஒட்டகம் முதலிய விலங்குகள் போர்க் களத்தை விட்டுப் போகாமல் திரிதல்; அவை மீண்டும் போர்புரியக் கருதினமை யொக்கு மென்ப தாம். ஒட்டகம் முதலியவற்றை யூர்வோர் முன்பே கொலையுண்டமையால், அவை தாம் விரும்பியபடி திரியலாயின வென்க. போர்க்களத்திலிறந்து பட்ட வீரர்களையும் விலங்குகளையும் கண்டு அவை போக்கின்றித் திகைத்துத் திரிந் தன வெனினுமாம். போதும் - உம்மை அசை நிலை; இச்செய்யுள் தந்திரப் பேற்ற வண்மாம். பா - பே :—*விழித்த போர்.

சகசு. பிறங்கு சோரி வாரி யிற்பி ளிற்றி வீழ்க ளிற்றினங் கறங்கு வேலை நீரு ணக்க விழ்ந்த மேக மொக்குமே.

ப - ரை :—பிறங்கு சோரி வாரியில் - மிக்க இரத்தமாகிய வெள்ளத்தில், பிளிற்றி வீழ் - (கொலையுண்டு) வீறிட்டு விழுந்த, களிற்று இனம் - யானைக் கூட்டங்கள், கறங்கு வேலை - ஒலிக்கின்ற கடலிலுள்ள, நீர் உண - நீரைப் பருக, கவிழ்ந்த மேகம் ஒக்கும் - (அந்தக் கடலில்) படிந்த மேகங்களுக்கு ஒப்பாகும்.

வி - ரை :—இரத்த வெள்ளத்தில் கொலையுண்டு விழுந்த யானைக் கூட்டங்கள் கடலில் படியும் மேகங்களை யொக்கு மென்பதாம். கடல் இரத்த வெள்ளத்திற்கும் மேகங்கள் யானைகளுக்கும் உவமை.

சகரு. வாளில் வெட்டி வாரணக்கை தோளி லிட்ட மைந்தர்தாம் தோளி லிட்டு நீர்வி டுந்து ருத்தி யாள ரொப்பரே.

ப - ரை :—வாரணம் கை-யானைகளின் துதிக்கைகளை, வாளில் வெட்டி-வாளால் வெட்டி, தோளில் இட்ட-(அவைகளைத் தங்கள்) தோள்களில் வைத்துக் கொண்ட, மைந்தர் தாம்-வீரர்கள், தோளில் இட்டு-(துருத்திகளை) தோள்களில் வைத்து, நீர் விரும்-நீரைச் சொரியும், துருத்தியாளர் ஒப்பர் - துருத்தியாட்களுக்கு ஒப்பாவார்.

வி - ரை :—யானைகளின் துதிக்கைகளை வெட்டி அவைகளைத் தோளில் வைத்துக் கொண்ட வீரர்கள் துருத்தி யாட்களுக்கு ஒப்பாவ ரென்பதாம். 'தாங்குளைக் குரிய வாளைத் தடவரை யருவிச் சோரி, வாங்குளைத் துருத்தி கொண்டம் மிடாக்களிற் சொரிய வாரீர்' [தக்கயா - எகக] என யானைத் துதிக்கைகளைத் துருத்தியாகக் கூறியிருத்தல் காண்க. வீரர் துருத்தியாளர்க்கும் யானைத் துதிக்கை துருத்திக்கும், துதிக்கையிலிருந்து ஒழுகுங் குருதி நீர்க்கும் உவமை. துருத்தி - நீரைச் சொரியும் ஒருவகைக் கருவி; வாளில்—உருப மயக்கம். இவ்விரு செய்யுட்களும் உவமை யணிபாம்.

சகசு. நேர்முனையிற் றீரெடுத்த பகழிகள் நேர்வளைவிற் சுழற்று மளவினின் மார்பிடையிற் குளித்த பகழியை வார்சிலையிற் றெடுத்து விடுவரே.

ப - ரை:—நேர் முனையில் - (ஒருவரோ டொருவர்) எதிர்த்த போரில், தொடுத்த பகழிகள் நேர் - (சில வீரர்கள்) ஏவிய கணைகளுக்கு எதிராய், வளை வில் சுழற்றும் அளவிலில் - (வேறு சில வீரர் தங்கள்) வளைந்த வில்லைச் சுழற்றின போதினும், மார்பு இடையின் - (தங்கள்) மார்பில், ஞுளித்த பகழியை-பறித்த கணைகளை, வார் சிலையில் - (அந்த வீரர் தங்கள்) நீண்ட வில்லில், தொடுத்து விடுவர் - தொடுத்து விடுவார்கள்.

வி - ரை:—கையில் கணையற்ற சில வீரர்கள் தங்கள் மார்பில் தைத்த கணைளைப் பறித்துத் தம் பகைவர்மேல் தொடுப்ப ரென்பதாம். அவர்கள் கைவிலிருந்த கணைகள் முன்பே செலவாய் விட்டமையால், தம்மேல் வந்த கணைகளைத் தடுத்த, அவர்கள் தங்கள் வில்லைச் சுழற்றின ரென்க. மார்பில் தைத்த பட்டையைப் பிடுங்கிப் பகைவர்மேல் வழங்குதலை 'நூழிலாட்டி' என்பர். 'கைவேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல் பறியா நகும்' [திருக்கு - எளச] எனவும், 'கையில் வாளிறொ லைந்தபின் ாய்ந்துதம், மெய்யில் வாளிகள் வாங்குவில் வாங்கினர்' [வில்லிபா - ௨-ம் போர் - உள்] எனவும் வருமாறு காண்க. நூழிலாட்டின் தன்மையை, 'களங்கெழுமிய படையிரிய, உளங்கிழித்த வேல் பறித்தோச்சின்று' [புறப் - வெ- மா - ௧௪௨] என்றதனாலறிக. பா - பே:—ஈ பிடித்த பகழிகள். (௩௩)

ச௩௭. அசையவுரத் தழுத்தி யிவுளியை

அடுசவளத் தெடுத்த பொழுதவை

விசையமகட் கெடுத்த கொடியென

விருதர்களத் தெடுத்து வருவரே.

ப - ரை:—விருதர் - (சில) வீரர்கள், அடு சவளத்து - (பகை வரை) கொல்லும் ஈட்டியை, இவுளியை உரத்து - குதிரைகளின் மார்பில், அசைய அழுத்தி - (அவை) வருந்தும்படி பதித்து, எடுத்த பொழுது - (அந்த ஈட்டியை மேலே தூக்கி) எடுத்த காலத்தில், விசையம் மகள் கு - வெற்றி மகளுக்கு, எடுத்த கொடி - உயர்த்திப் பிடித்த கொடிகள், அவை என - அவை என்று (கண்டேரர்) சொல்லும்படி, களத்து எடுத்து வருவர் - போர்க் களத்தில் (அந்தக் குதிரைகளை) எடுத்து வருவார்கள்.

வி - ரை:—சில வீரர்கள் தங்கள் ஈட்டிகளைக் குதிரைகளின் மார்பிலழுத்தி, வீரமங்கைக்குப் பிடிக்கும் கொடிபோல், அவைகளைத் தூக்கி வருவ ரென்பதாம். சவளம் - ஒருவகைக் கருவி; இவை சிறு சவளம், பெருஞ் சவள மென இருவகைப்படு மென்ப; இங்கே பெருஞ் சவளமாம். விசையம் - விசய மென்பதன் போலி. சவளமானது கொடிக் கழைக்கும் குதிரை கொடிக் சீரைக்கும் உவமையாதலால் இச்செய்யுள் உவமை யணியாம். (௩௪)

ச௩௮. இருதொடையற் றிருக்கு மறவர்கள்

எதிர்பொருகைக் களிற்றின் +வலிகெட

ஒருதொடையைச் சுழற்றி யெறிவர்கள்

ஒருதொடையிட் டுவைப்ப ரெறியவே.

ப - ரை:—இரு தொடை அற்று - இரண்டு தொடைகளும் (அறுப்புண்டு) நீங்கி, இருக்கும் மறவர்கள் - (நிலத்தில் விழுந்து) இருக்கின்ற வீரர்கள், எதிர் பொரு-(தம்மை) எதிர்த்துத் தாக்கும்,

கை களிற்றின் - துதிக்கையை யுடைய யானைகளின், வலி கெட - வலிமை யழியும்படி, ஒரு தொடையை-----, சுழற்றி எறிவார்கள் - (அவைகளின் மேல்) சுழற்றி எறிவார்கள், எறிய - (மீண்டும்) எறியும் பொருட்டு, ஒரு தொடை - மற்றொரு தொடையை, இட்டு வைப்பார் - வைத்து வைப்பார்கள்,

வி - ரை :—தொடை யறுப்புண்ட வீரர் சிலர் தம்மையெதிர்த்து வரும் யானைகளின் மேல் அத்தொடைகளை வீசி எறிவரென்பதாம். தொடைகள் நீங்கியும் அவர்கள் ஆண்மை நீங்கவில்லை யென்க. எதிர் பொரு - நேரில் தாக்கும் எனினுமாம் - பா - பே :—வீசை கெட. (கரு)

சங்கு. இருவருரத் தினுற்ற சுரிகையின்
எதிரெதிர்புச் சிதைக்கு மளவினில்
ஒருவரெனக் கிடைத்த பொழுதினில்
உபயபலத் தெடுத்த தரவமே.

ப - ரை :—எதிர் எதிர் புக்கு - நேருக்கு நேராய்ப் புகுந்து, இழைக்கும் அளவினில் - (வாள் வீரர்கள் போர்) புரியுங் காலத்தில், இருவர் உரத்தின் - இரு திறத்தினர் மார்பிலும், உற்ற சுரிகையின் - பதிந்த வாள்களால், ஒருவர் என - ஒருவர் போலவே, கிடைத்த பொழுதினில் - (அவ்விருவரும் நிலத்தில்) கிடந்த காலத்தில், உபய பலத்து - இரு படைகளிலும், அரவம் எடுத்தது - (மற்ற வீரர்களின்) பேரொலி எழுந்தது.

வி ரை :—வாட்போர் புரிந்த இருதிறத்துப் படைவீரரும் ஒரே காலத்தில் மடிந்து வீழ்ந்தனரென்பதாம். 'எதிரெதிர் புக்கு' என்றதனால், வாள் வீரர் வஞ்சகச் செயலின்றி நேருக்கு நேராய் நின்று போர் புரிந்தமை விளங்கும். அவ்வாறு போரியற்றிய வீரர்களின் ஆண்மையை இருதிறத்துப் படைமன்னரும் புகழ்ந்து ஆரவாரஞ் செய்தன ரென்பார், 'உபயபலத் தெடுத்த தரவம்' என்றார். 'உபயபலம்' என்றது சோழர் படை, கலிங்கர் படைகளையென்க. இருவரும் பொருது வீழ்தலை இருவருந் தபுநிலை என்ப. 'பொரு படை களத்தலிய, இருவேந்தரு மிலலிந்தனது' [புறப் - வெ - மா - ௧௩௮] என்றமையும், 'இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்' [தொல்கா - புறத் - ௧௭] என்னும் சூத்திரத்தினிற்றில், 'இனித் தலைவரே யன்றிப் பிறரும் அவ்வாறு பொரினும் அப்பாற் படுத்துக' என நச்சினர்க்கினியர் கூறியுள்ளமையும் இங்குக் கவனிக்க. (கரு)

சசு. பொருநர்கள் சிலர்தரு ரத்தி னிற்கவிழ்
புகர்முக மிசையடி யிட்ட திற்பகை
விருதரை யரிவாசி ரத்தை யச்சிரம்
*விழுபொழு தறையெனு மக்க ளிற்றையே.

ப - ரை :—பொருநர்கள் சிலர் - போர் வீரர்களில் சிலர், தம் உரத்தினில் கவிழ் - தமது மார்பில் (தாக்குவதற்கு) குனிந்த, புகர்முகம் மிசை - யானைகளின் மேல், அடி இட்ட - (தங்கள்) கால்களை வைத்தேறி, அதின்-அந்த யானைகளின்மீதுள்ள, பகை விருதரை-பகை வீரர்களின், சிரத்தை அரிவர் - தலைகளை அறுப்பார்கள், அ சிரம் - அந்தத் தலைகளானவை, விழு பொழுது - (நிலத்தில்) விழும் போது,

அ களிற்றை - (தாம் இருந்த) அந்த யானைகளை, அறை எனும் .
(பகை வீரர்களை) தாக்கிக் கொல் என்று சொல்லும்.

வி - னை:—சில வீரர்கள் தம்மைத் தாக்க வந்த யானைகளின் மேலேறி
அவைகளின் மேலுள்ள தங்கள் பகைவர் தலைகளை வெட்டி, அத்தலைகள் தங்கள்
யானைகளை நோக்கித் தம் பகைவரைக் கொல்லுமாறு கூறின வென்க. புகர்
முதம் - புள்ளிகளை யுடைய முகத்தை யுடையது. 'விருதரைச் சிரத்தை யரி
வர்' என்றது, 'யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான்' [தொல்கா-சொல்-அஅ-
சேனுவ] என்பதுபோல வந்தது. பா - பே:—*விழுபொழு திடையெனு
மக்களி னத்தையே. (௩௭)

சசுக. விடுபடை பெறுகிலர் மற்றி னிச்சிலர்
விரைபரி விழுவெறி தற்கு முற்பட
அடுகரி நுதற்பட விட்ட கைப்படை
அதனையொர் நொடிவரை யிற்ப நிப்பரே.

ப - னை:—இனி மற்று சிலர் - இனி வேறு சில வீரர்கள்,
விரை பரி-வேகமா போடுங் குதிரைகளை, விழு எறிதற்கு-(சிலத்தில்)
விழும்படி கொல்வதற்கு, விடு படை பெறுகிலர் - (அவைகளின்
மேல்) விடும் ஆயுதங்களைப் பெருதவராய், முன் பட-முன்பு சாகும்
படி, அடு கரி நுதல் - (பகைவரை) கொல்லும் யானைகளின் நெற்றி
யில், பட விட்ட-அமுந்தும்படி விட்ட, கை படை அதனை-(தங்கள்)
கையாயுதங்களை, ஓர் நொடி வரையில்-ஒரு நொடிப் போதில், பறிப்
பர் - பிடுங்குவார்கள்.

வி - னை:—ஆயுத மில்லாத வீரர் சிலர் முன்பு யானைமே லெறிந்த தங்கள்
ஆயுதங்களைக் குதிரைமே லெறியப் பறிப்ப ரென்பதாம். பெறுகிலர் - முற்
றெச்சம். படையதனை - அது பகுதிப் பொருள் விருதி; அன்-சாரியை.(௩௮)

சசஉ. அமர்புரி தமதக லத்தி டைக்கவிழ்

அடுகரி நுதலில டிப்ப ரிக்களி

றெமதென விருகண்வி ழிக்க வுட்கினர்

எனவிடு கிலர்படை ஞர்க்கு வெட்கியே.

ப - னை:—அமர் புரி - போரைப் புரிகின்ற, தமது அகலத்து
இடை - தமது மார்பில், கவிழ் - (தாக்குதற்கு) குனிந்த, அடு கரி -
கொல்லும் யானைகளின், நுதலில் அடிப்பர் - முகத்தில் (தண்டா
யுதத்தால் சிலர்) அடிப்பார்கள், இ களிறு - (அவ்வாறு அடிக்குங்
கால் அந்த யானைமே லிருப்பவர்) இந்த யானைகள், எமது என -
எம்முடையவை என்று சொல்லி, இரு கண் விழிக்க - (தங்கள்)
இரண்டு கண்களைத் திறந்து பார்க்கவும், உட்கினர் என-பயந்தார்க
ளென்று, படைஞர்க்கு - (தம் போன்ற) படை வீரர்களுக்கு,
வெட்கி - வெட்கங் கொண்டு, விடுகிலர் - (அவர்கள்மேல் ஆயுதங்
களை) விட்டாரல்லர்.

வி - னை:—சில வீரர்கள் போரிலஞ்சிக் கண்ணிமைத்தவர்களைக் கண்டு,
அவர்கள்மேல் படைவழங்க காணின ரென்பதாம். யானைகளைப் புடைத்த
வனவில், அவைகளின் மேலுள்ள வீரர்கள் கண்மூடித் கொண்டதனால் அவர்
கள் அச்சத்தின் மிகுதியும், 'இட்களிறு எமது' என்றதனால், அவர்கள் குறை

யிசத்தையும் விளங்கும். 'எந்தநன் கண்கள் வெய்ய லிமைத்திட வெறித லோம்பி, நாந்த உழவு னுணி கக்குரீ யஞ்சல் கண்டாய், நாய்த்திலேன்' [சேவகசி- உஉநிஅ] என்றமை இங்குக் கவனிக்க. இது வந்திதின் தமிழ்சியின் பாற்படும். இதனை 'அழகுநர் புறக்கொடை யயில்வா னோச்சா, கழிதறு கண்மை கா த லீத் துரைத்தன்று' [புறப் - வெ-மா - ௫௫] என்றதனால்தான். விழிக்க - இழிவு சிறப்பும்மை லிகாரத்தால் தொக்கது. சங்க-ம், தாழ்சை முதல் இத் தாழ்சை வரையில் வீரர்களை செறித்துள்ளமை காண்க. (௩௧)

சச௩. அலகில் செருமுதிர் பொழுது வண்டையர்
அரசு னரசர்க னாதன் மந்திரி
உலகு புகழ்கரு னாக ரன்றன்
தொருகை யிருபனை வேழ முந்தவே.

ப - ரை:—அலகு இல் - அளவில்லாத, செரு முதிர் பொழுது - போர் மிகுந்த காலத்தில், வண்டையர் அரசன் - வண்டை நகரி லுள்ளவர்களுக்கு அரசனும், அரசர்கள் நாதன் - அரசர்களுக்குத் தலைவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனுக்கு, மந்திரி - மந்திரியுமாகிய, உலகு புகழ் கருணாகரன் - உலகத்தாரால் புகழப்படும் கருணாகரத் தொண்டைமான், தனது ---, ஒரு கை - ஒரு துக்கையையும், இரு பனை - இரண்டு கொம்புகளையுமுடைய, வேழம் உந்த - யானையை (போரில்) செலுத்த,

வி - ரை:—கருணாகரன் போரில் முனைந்து தன் யானையைப் பகைவர் மேல் செலுத்தின நென்பதாம். ஒருகை யிருபனை - ஸூரன்நோடை. (௪௦)

சச௪. உபய பலமும்வி டாது வெஞ்சமம்

உடலு பொழுதினில் வாகை முன்கொள
அபயன் விடுபடை யேழ்க லிங்கமும்
அடைய வொருமுக் மாசி முந்தவே.

ப - ரை:—உபய பலமும் - இரண்டு சேனைகளும், விடாது - (ஊக்கம்) தளராமல், வெம் சமம் - கொடிய போரை, உடலு பொழுதினில் - கோபித்துச் செய்யுங் காலத்தில், அபயன் விடு படை - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன் அனுப்பிய சேனைகளும், ஏழ் கலிங்கமும் - ஏழு பிரிவுகளையுடைய கலிங்க நாட்டுச் சேனை களும், வாகை-வெற்றி மாலையை, முன் கொள - (தாம் தாம்) முத லில் (முனைந்து) கொள்ள, அடைய ஒரு முகம் ஆகி - எல்லாம் ஒன் ருகத் திரண்டு, முந்த - முற்பட்டுப் போர் செய்ய,

வி - ரை:—கருணாகரன் முனைந்து தன் யானையைக் கடாவவே, கலிங் கர்களும் போரில் முனைந்தன நென்பதாம். 'உபய பலமும்.....உடலு பொழுதினில்' என்றதனால், இதுசாறும் இருவகைச் சேனைகளும் வெற்றியுந் தோல்வியு மின்றிச் சமமாய்ப் போர் புரிந்தமை விளங்கும். வாகை - வாகை யென்னு மலராலாகிய மாலை; இதனை வெற்றியுற்றோ ரணிவது பண்டைய வழக் காம். இதனை, 'இலைபுனை வாகை குமயிகன் மலைந்து, அலைகடல் தானை யா சட்டார்த்தன்று' [புறப் - வெ - மா-௧௫௫] என்றதன லறிக. இவ்வெற்றி மாலையைப் புனை ய இருதிறத்து வீரர்களும் முற்பட்டுப் போர் புரியலாயின நென்பதாம். கலிங்கம் - இடவாகு-பெயர்; உடலு - உகாஞ் சாரியை, (௪௧)

சசரு. அணிக னொருமுக மாக வந்தின
அமர ரமரது காண முந்தினர்
துணிகள் படமத மாமு றிந்தன
துரக நிரையொடு தேர்மு றிந்தவே.

ப - ரை:—அணிகள் - (இரு திறத்து) படை வகுப்புக்களும், ஒரு முகம் ஆக - ஒன்று சேரும்படி, உந்தின - செலுத்தப்பட்டன, அமர் அது காண - அந்தப் போரைப் பார்க்க, அமரர் முந்தினர் - தேவர்களும் முற்பட்டு வந்தார்கள், மதம் மா - மதத்தைப் பொழியும் யானைகள், துணிகள் பட - (பல) துண்டுகளாகும்படி, முறிந்தன - வெட்டுண்டன, துரகம் நிரையொடு - குதிரைக் கூட்டங்களும், தேர் (நிரையொடு) - தேர்க்கூட்டங்களும், முறிந்த - சிதைந்து போயின.

வி - ரை:—இருபுறச் சேனையிலும் அளவற்ற யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் அழிந்தன வென்பதாம். 'அமர ரமரது காண முந்தினர்' என்றது போரின் கொடுமையை விளக்கினது. உந்தின - செயப்பாட்டு விளைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. அமரர் - இதில் உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. நிரையொடு-ஒடு எண்ணிடைச் சொல். (சசந்) வேழ முந்த (சசச) ஆகி முந்த (சசரு) உந்தின, முறிந்த என முடிக்க. (சஉ)

சசசு. விருத நிருதுணி பார்நி றைந்தன
‡விடர்க டலைமலை யாய்நெ றிந்தன
குருதி குரைகடல் ிபோற்ப ரந்தன
குடர்கள் குருதியின் மேன்மி தந்தவே.

ப - ரை:—விருதர் - (பல) வீரர்களின், இரு துணி- (உடலின்) இரண்டு துண்டுகள், பார் நிறைந்தன - பூமியில் நிரம்பின, விடர்கள் தலை - (வேறு பல) வீரர்களின் தலைகள், மலை ஆய் நெளிந்தன - மலைகள்போல் உருண்டன, குருதி - (அவர்கள்) இரத்தம், குரைகடல் போல் - ஒலிக்குங் கடலைப் போல், பரந்தன - (எங்கும்) பரவின, குருதியின் மேல் - (அந்த) இரத்த வெள்ளத்தில், குடர்கள் மிதந்த - (வீரர்களின்) குடல்கள் மிதக்கலாயின.

வி - ரை:—முன் தாழிசையில் யானை, தேர், குதிரைகள் அழிந்தமை கூறி, இதில் காலாட்படையின் அழிவைக் கூறினர். 'அலைமி தந்தன குருதியின் பெருங்கட லாக்கர், தலைமி தந்தன' [கம்பரா - கரன்வதை - அச] என்னுர் கம்பரும். மலையாய், ஆய் - உவம வருபிடைச் சொல். பா-பே:—‡ உடல்க டலைமலை வான்வ ளர்ந்தன, ிபோற் பொலிந்தன. (சந்)

சசச. கரிகள் கருவிக ளோடு சிந்தின
கழுகு ‡நரியொடு காக முண்டன
திரைக டிசைமலை யோட டர்ந்தன
திமில குமிலமெ லாம்வி னைந்தவே.

ப - ரை:—கரிகள் - யானைகள், கருவிகளோடு-(தங்கள்) கூட்டங்களோடு, சிந்தின - (உயிர்) நீங்கின, கழுகு நரியொடு காகம்-கழுகுகளும் நரிகளும் காகங்களும், உண்டன - (போரில் மடிந்த

பிராணிகளின் உடலை) புசித்தன, திரைகள் - (குருதியின்) அலைகள், திசை மலையோடு - (எட்டு) திக்குகளிலு முள்ள மலைகளுடன், அடர்ந்தன - (சென்று) நெருங்கின, திமிலம் குமிலம் எலாம் - (பலவகை) பேரொலிக் கொல்லாம், கிளைந்த - உண்டாயின.

வி - ரை:—கருவி - கூட்டம்; இதனை, 'கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு [புறநா-கடுக] எனவும். 'கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்கு' [பெரும்பா-உச] எனவும் வருமாற்றா னறிக்க. திமில குமிலம்-ஒரு பொருட் பன்மொழி. போர் வீரரார்ப்பு, சாகும் நிலையிலுள்ள உயிர்களின் துன்பொலி, நரி, கழுகு முதலிய பிராணிகளின் ஓசை முதலியவற்றைக் கருதி, 'திமில குமிலம்' என்றார். திசை மலைகளை உருக-ம், தாழிசையிற் காண்க. பா - பே:—↓ நிரையோடு. (சச)

சசஅ. புரசை மதமலை யாயி ரங்கொடு
பொருவ மெனவரு மேழ்க லிங்கர்தம்
அரச னுரைசெய்த வாண்மை யுங்கெட
அமரி லெதிர்விழி யாதொ துங்கியே.

ப - ரை:—புரசை-(கழுத்திற் கட்டிய) கயிற்றையுடைய, ஆயிரம் மதம் மலை கொடு - ஆயிரம் மத யானைகளைக் கொண்டு, பொருவம்-(நாம் கருணாகரனோடு) போர் செய்வோம், என வரும்-என்று வந்த, ஏழ் கலிங்கர் தம் அரசன் - ஏழு பிரிவுகளையுடைய கலிங்க நாட்டி வுள்ளவர்களுக்கு அரசனாகிய அனந்த பத்மன், உரை செய்த-(தான் முன்பு) சொல்லிய, ஆண்மையும் கெட - (தனது) வீரம் அழியும்படி, அமரில் எதிர் விழியாது - போரில் (கருணாகரனுக்கு) எதிரில் விழித்து நில்லாமல், ஒதுங்கி-மறைந்து,

வி - ரை:—அனந்த பத்மன் போரில் தோற்றோடினான் என்பதாம். அனந்த பத்மன் மொழிந்த வாண்மையுரைகளை ௧௧௦-ம், தாழிசை முதல் ௧௧௬-ம், தாழிசை வரையில் காண்க. 'விழியாது ஒதுங்கி' என்றதனால், போரில் அனந்தபத்மன் எய்திய அச்சமு நாணமும் விளங்கும். மத மலை-அடையடுத்த உவமையாகு பெயர்.

கலிங்கப் போர் கி. பி. ௧௧௧௧ அல்லது ௧௧௧௨-ல், நிகழ்ந்ததாம். அனந்த பத்மன் கி. பி. ௧௦௭௮ முதல் ௧௧௪௨ அல்லது ௧௧௪௪ வரை ஆட்சி புரிந்தான், [H.I.S.I.-பக்-௧௬, ௩௮௮] என்றமையால், இவன் கலிங்கப் போருக்குப்பின், தன் பாட்டனாகிய முதற் குலோத்துங்கன் இருளால் மீண்டும் அரசரிமை பெய்துப் பல்லாண்டுகளாவும் செங்கோல் செலுத்தினு னென்பது விளங்கும். இவன் வரலாற்றை ௧௭௮-ம், தாழிசையிற் காண்க. (சடு)

சசக. அறியு முழைகளி லோப துங்கிய
தரிய பிலணிடை யோம றைந்தது
செறியு மடவியி லோக ரந்தது
தெரிய வரியதெ னுவ டங்கவே.

ப - ரை:—பதுங்கியது - (கலிங்க வேந்தன்) ஒளிந்து கொண்டது, அறியும் முழைகளிலோ - (அவன் முன்பே) அறிந்திருக்கும் குகைகளிலோ, மறைந்தது - (அவன்) மறைந்து கொண்டது, அரிய பிலன் இடையோ-(பிறர் காண) முடியாத கீழறைகளிலோ, கரந்தது - (அவன்) ஒளிந்து கொண்டது, செறியும் அடவியிலோ - (மரந்

கள்) அடர்ந்த காடுகளிலோ, தெரிய - (இதனை) தெரிந்து சொல்ல, அரியது எனுமுடியாது என்று, அடங்க-(அவன் அவைகளில் ஒன்றில்) பதுங்கி இருக்க,

வி - ரை:—கலிங்க வேந்தன் மறைந்த விடம் கண்டறிய முடியவில்லை யென்பதாம். பிலம் - கீழறை; 'பிலங் கீழறை' [சூடாம - ௫-கச] என்றமை காண்க. பிலன்-இது பிலம் என்பதன் போலி. ஓகாரம் மூன்றாம் ஐயப்பொருளில் வந்தன. (சக)

சரு0. எதுகொ விதுவிது மாயை யொன்றுகொல்
எரிகொன் மறலிகொ லூழி யின்கடை
அதுகொ லெனவல று*வி முந்தனர்
அலதி குலதிகொ டேழ்க் விங்கரே.

ப - ரை:—இது - (சோழ வீரர் புரியும்) இப்போர், மாயை ஒன்று கொல் - ஒரு மாய வித்தையோ, எரி கொல் - (நாற்புறமும் சூழ்ந்து எரிக்கும்) நெருப்போ, மறலி கொல் - (உயிர்களை யழிக்கும்) யமனோ, ஊழியின் கடை அது கொல் - புகத்தின் முடிவோ, இது எது கொல்-இது யாதோ, என-என்று சொல்லி, ஏழ் கலிங்கர்-எழு பிரிவுகளையுடைய கலிங்க நாட்டிலுள்ளவர்கள், அலதி குலதிகொயொடு-மிக்க நடுக்கத்துடன், அலரு விழுந்தனர் - கதறி விழுந்தார்கள்.

வி - ரை:—கலிங்கவீரர் பெரிதும் நடுங்கின ரென்பதாம். அரசனே அஞ்சிப் பதுங்கிக் கொண்டமையாலும் கலிங்கவீரர் பலர் அழிவெய்தினமையாலும், எஞ்சியுள்ள வீரர் நடுங்கின ரென்க. சோழவீரர் புரியும் போரின் வன்மையை வியந்து, 'இது மாயை கொல்' எனவும், அவர்கள் விடுங் கூரிய கணைகள் எங்குஞ் சூழ்ந்து எரித்தலால், 'எரி கொல்' எனவும், அவர்கள் கலிங்க வீரர் உயிரை மிக்க எளிதில் கவர்தலால், 'மறலி கொல்' எனவும், போர்க்கள முழுதும் பிணக் குவியல் மலிந்து கிடந்தமையால், 'ஊழியின் கடை கொல்' எனவும், இன்னது தானெனத் துணிந்துரைக்க வியலாமையால், 'இது எது கொல்' எனவுமொழிந்து கலிங்க வீரர் பெரிதும் வெருவலாயினர். கொல்-இவை யனைத்தும் ஐயப் பொருளில் வந்தன. பா-பே:—*இரிந்தனர் அலதிகலதி.

(சசஅ) அரசன், ஒதுங்கி (சசக) அடங்க (சரு0) ஏழ் கலிங்கர், அலரு விழுந்தனர் என முடிக்க. (சஎ)

சருக. வழிவர் சிலர்கடல் பாய்வர் வெங்கரி
மறைவர் சிலர்வழி தேடி வன்பிலம்
இழிவர் சிலர்சிலர் தூறு மண்டுவர்
இருவ ரொருவழி டீபோக வின்றியே.

ப - ரை:—இருவர் ஒருவழி-(கலிங்க வீரர்களில்) இருவர் ஒரே வழியில், போகல் இன்றி-போகாமல், சிலர் வழிவர்-சிலர் ஓடுவார்கள், கடல் பாய்வர் - (சிலர்) கடலில் தாவிக்க் குதிப்பார்கள், சிலர் வெம் கரி மறைவர்-சிலர் கொடிய பாணைகளின் வயிற்றில் (புருந்து) மறைவார்கள், சிலர் வழி தேடி - சிலர் (தாம் செல்லும்) வழிகளைத் தேடி, வன் டிலம் இழிவர்-(அவ்வழிகளில் மேலும் செல்ல அஞ்சி)

வலிய சூகைகளில் இறங்குவார்கள், சிலர் தூறு மண்டுவர் - சிலர் புதர்களில் நெருங்கிப் பதுங்குவார்கள்.

வி - ரை :—கலிங்க வீரரனைவரும் தோற்றோடின ரென்பதாம். வெங்கரி யின் மறைதலாவது, 'கடகரி வயிற்றில், புண்டி மற்றுமோ முழையிடை வானொடும் புகுவார்' [கம்பரா-சரன்வ-கச0] என்றபடி, பிளவுண்டு கிடக்கும் யானைகளின் வயிறுகளில் துழைத்து மறைதலாம். கரிகளின் பிணக் குவியலில் மறைந்தன ரெனினுமாம். 'இருவ ரொருவழி போகலின்' என்றதனால், கலிங்க வீரர்கள் கொண்ட அச்சத்தின் மிகுதியும் அவர்கள் நாற்றிசையுஞ் சிதறி யோடினமையும் விளங்கும். 'இருவரொரு கீணெறி யியங்கலர்' [வில்லிபா—மணிமான்-சசு] என்றமையு மிங்குக் கவனிக், கரி—முதலாகு பெயர் ; பா-பே:—†போத லின்றி. (சஅ)

சருஉ. ஒருவ ரொருவரி னோட முந்தினர்
உடலி னிழலினை யோட வஞ்சினர்
†அருவர் வருவரெ னாவி றைஞ்சினர்
அபய மபயமெ னாந டுங்கியே.

ப - ரை :—ஒருவரின் ஒருவர் - (கலிங்க வீரர்கள்) ஒருவரை விட மற்றொருவர், ஓட முந்தினர் - (தப்பி) ஓட முந்தினவராய், உடலின் நிழலினை - (தம்மைத் தொடர்ந்து வரும் தம்முடைய) உடம்பின் நிழலையே, வருவர் அருவர் என - (தம்மைத் தொடர்ந்து) வருவோர் தமிழரென்று நினைத்து, ஓட அஞ்சினர் - ஓடுதற்குப் பயந்தவராய், அபயம் அபயம் என - (உங்களுக்கு) அபயம் அப யம் என்று, நடுங்கி இறைஞ்சினர் - பயந்து வணங்கினார்கள்.

வி - ரை :—கலிங்க வீரர் தம்முடைய நிழலையே தம் பகைவரெனக் கருதி நடுங்கின ரென்பதாம். இதனால் அவர்கள் அளவற்ற அச்ச மடைந்தன ரென் பது விளங்கும். அருவரென்பது தமிழரைக் குறிக்கு மெனவும், அது தற்போது அரவரெனத் திரிந்த தெனவர கூறுவர். ஒருவரின்-இன்-ஐந்தாம் வேற்றுமை எல்லைப் பொருள் ; முந்தினர், அஞ்சினர்-முற்றெச்சங்கள். பா-பே:—†அருவ ரருவரெனாவிரத்தனர். (சக)

சருங். மழைக ளதிர்வன போலு டன்றன
வளவன் விடுபடை வேழ மென்றிருண்
முழைக ணுழைவார்கள் போரி லின்றூந
முதுகு செயுமுப காரமென்பரே.

ப - ரை :—வளவன் விடு - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன் ஐயிய, படை வேழம் - சேனையிலுள்ள யானைகள், மழைகள் அதிர்வன போல் - மேகங்கள் முழங்குவன போல், உடன்றன என்று - (வீறிட்டு) கோபித் தெழுந்தன வென்று சொல்லி, இருள் முழைகள் - இருளையுடைய சூகைகளில், நுழைவார்கள் - (கலிங்க வீரர்) புகுவார்கள், போரில் - (அவ்வாறு நுழைபவர் இந்த) போரில், இன்று - இப்போது, நம் முதுகு - நம்முடைய முதுகுகள், செய்யும் உபகாரம் - செய்த உதவியாம், என்பர் - என்று சொல்வார்கள்.

வி - ரை :—கலிங்க வீரர்கள் முதற் குலோத்துங்கன் யானைப் படைக்கஞ் சிக் சூகைகளில் புகுந்து கொண்டன ரென்பதாம். 'முதுகு செய்யும் உபகாரம்' என்றது, முதுகு காட்டி யோடினமையால் அவர்கள் உயிர் பிழைத்தன ரென்

பதாம். இந்நாள்து தாழிசைகளிலும் அச்சச்சுவையுள்ளமை காண்க. கலிங்கர் தாம் பிழைத்தமையை இயல்பாய்க் கூறாமல், 'முதுகுசெயு முபகாரம்' என வேறு வகையாய்க் கூறினமையால், இது பிழிதினவிற்ச யணியாம். இதில் உவமை யணியும் உள்ளமை காண்க. (இர)

சருச. *ஒருக லிங்கமொ ருவன பூத்தநாள்
ஒருக லிங்கமொ ருவரு நூத்ததே.

ப - ரை :—ஒருவன் - ஒப்பற்ற விரனாகிய கருணாகரன், ஒரு கலிங்கம் - ஒப்பற்ற கலிங்க நாட்டை, அழித்த நாள் - அழித்த காலத்தில், ஒருவர் உடுத்தது - (கலிங்க வீரர்) ஒவ்வொருவரும் அணிந்தது, ஒரு கலிங்கம் - ஒரே ஆடையாம்.

வி - ரை:—கலிங்கர் மேலாடை வீழ்த்தையுங் கவனியாது உயிர் பிழைக்க வோடினரென்பதாம். இந் தாழிசையில் யமதம் என்னும் சொல்லணியுள்ளமை காண்க. இதில் கலிங்கர் தோற்றமுண்டமையை வேறுவகையாய்க் கூறியிருத்தலால், இதுவும் பிழிதினவிற்ச யணியாம். பா-பே:—*எழுக லிங்கமி னைவன். (இக)

சருரு. அப்படிக்க கலிங்க ரோட டீவடர்த்தெறி சேனை வீரர்
கைப்படு களிறு மாவும் கணித்துரைப் பவர்கள் யாரே.

ப - ரை:—கலிங்கர் - கலிங்க வீரர்கள், அப்படி ஓட - அவ்வாறு ஓடும்படி, அடர்த்து எறி - (அவர்களை) நெருக்கிக் கொன்ற, சேனை வீரர் - (கருணாகரன்) படை வீரர்களின், கை படு - கையிலகப்பட்ட, களிறும் - யானைகளையும், மாவும் - குதிரைகளையும், கணித்து உரைப்பவர்கள் யார் - அளவிட்டுச் சொல்பவர்கள் யார், (ஒருவருமில்ல) என்பதாம்.)

வி - ரை:—சோழ வீரர்கள் அளவற்ற யானைகளையும் குதிரைகளையும் கவர்ந்தன ரென்பதாம். பா - பே:—*அடர்த்தெரு. (இஉ)

சருசு. புண்டரு குருதி பாயப் பொழிதரு கடமும் பாய
வண்டொடும்பருந்தி னோடும் வளைப்புண்ட களிற் றேகம்.

ப - ரை:—புண் தரு-புண்களிலிருந்து வருகின்ற, குருதி பாய-இரத்தம் பெருகவும், பொழி தரு - (கன்னங்களிலிருந்து) பொழிகின்ற, கடமும் பாய - மதநீர் பெருகவும், வண்டொடும் - வண்டுகளோடும், பருந்தினோடும் - பருந்துகளோடும், வளைப்புண்ட-சூழ்ந்து பிடிக்கப்பட்ட, களிறு அநேகம் - யானைகள் பலவாம்.

வி - ரை:—சோழவீரர் பின்னும் பல யானைகளைக் கவர்ந்தன ரென்பதாம். 'புண்டரு குருதி' என்றது, வான், வேல், அம்பு முதலியவைகளால் உண்டான புண்களிலிருந்து பெருகும் உதிரத்தை; வண்டுகள் யானைகளின் மதநீரையும், பருந்துகள் அவைகளின் குருதியையும் பருகத் தொக்கன வென்க.

சருஎ. ஒட்டறப் பட்ட போரி டீவார்பவர் தம்மை வீசி
கட்டறுத் தவர்போ னின்று கட்டுண்ட களிற் றேகம்.

ப - ரை:—ஒட்டு அற - படை வகுப்புக் குழையும்படி, பட்ட போரில் - (கலிங்கவீரர்) இறந்து பட்ட போர்க்களத்தில், ஊர்பவர் தம்மை வீசி - (தம்மை) செலுத்தும் பாகர்களை வீசி யெறிந்து,

கட்டு அனுத்தவர் போல் - பந்தங்களை யொழித்த யோகிகளைப் போல், நின்று - (தாமிருந்த விடத்தை விட்டுப் பெயராமல்) நின்று, கட்டுண்ட-(சோழ வீரர்களால்) பிணிக்கப்பட்ட, களிந்து அநேகம்-யானைகள் பலவாம்.

வி - ரை :—இனிப் போர் புரிவதால் பயனில்லை யெனக் கருதிய யானைகளைப் போர் புரியுமாறு பாகர்கள் செலுத்தினமையால், அவை அவர்களை வீசிக் கொன்றன வென்க; மத மயக்கத்தால் அவ்வாறு புரிந்தன வெனினுமாம். யோகிகள் தமது மனத்தை ஒரே வழியிற் செலுத்தித் தாமிருக்கு மிடம் விட்டுப் பெயராம லிருத்தல் போல், யானைகளும் செயலற்று நின்றன வென்க. இதில் உவமையணி யிருத்தல் காண்க. பா - பே :—ஃகைப்பவர். (௫ச)

சருஅ. வரைசில புலிக ளோடு வந்துகட் டுண்ட வேபோல்
அரைசருந் தாமுங் கட்டுண்ட கப்பட்ட களிற் றேகம்.

ப - ரை :—சில புலிகளோடு - சில புலிகளுடன், வரை வந்து-மலைகளானவை வந்து, கட்டுண்டவே போல் - கட்டப்பட்டு அகப் பட்டவை போல, அரைசரும் தாமும் - அரசர்களும் தர்மமாய், கட்டுண்டு - கட்டப்பட்டு, அகப்பட்ட களிந்து அநேகம் - கிடைக்கப் பெற்ற யானைகள் பலவாம்.

வி - ரை :—புலிகள் அரசர்களுக்கும் மலைகள் யானைகளுக்கும் உவமை; 'அசலமே யினைய திக்கிலான' [தக்கயா - எகடு] எனவும், 'மலையொத் ததிருங் கடகளிதும்' [வில்லிபா - கூ-ம், போர் - கக] எனவும், 'பொருப்புறழ் களிதும்' [உத்தரகா - திக்குவிச - ககக] எனவும் வருவதனால் மலைகள் யானைகளுக் குவமை யாமாற்றிக். 'தாமும்' என்றது இங்கு யானைகளை. சகடு-ம், தாழிசை முதல் இந் நான்கு தாழிசைகளிலும் கருணாகரன் அளவற்ற யானைகளைக் கவர்ந்தமை கூறினார். அரைச - இது அரச என்பதன் போலி. இச்செய்யுள் இல்பொரு ளுவமையணியாம். இந்நான்கு செய்யுட்களும் யானைகைக்கோளாம் [தா - கூஅச]. (௫௫)

சருகூ. நடைவ யப்பரி யிரத மொட்டகம்

*நவநி திக்குல மகளிரென்

றடைய வப்பொழு தவர்கள் கைக்கொளும்

அவைக ணிப்பது மருமையே.

ப - ரை :—அ பொழுது - (கருணாகரன் வெற்றி பெற்ற) அச் சமயத்தில், அவர்கள் - (அவன்) படைவீரர்கள், நடை - (மல்லகதி, மயூரகதி முதலிய) நடையினையும், வயம் பரி-வெற்றியையு முடைய குதிரைகளையும், இரதம் - தேர்களையும், ஓட்டகம் - ஓட்டகங்களை யும், நவநிதி-ஒன்பது வகையாகிய பொருட் குவியல்களையும், குலம் மகளிர்-உயர்குலப் பெண்களையும், என்ற அடைய-என்று சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றையும், கை கொளும் அவை - (அவர்கள்) கைப்பற்றிய அவற்றை, கணிப்பதும் அருமை-அளவிட்டுச் சொல்லுவதும் முடியாததாம்.

வி - ரை :—கலிங்க நாட்டிலுள்ள பலவகைப் பொருள்களைச் சோழ வீரர் கவர்ந்தன ரென்பதாம். நவந்திகளாவன:—கச்சநிதி, கற்பநிதி, சங்கநிதி, நந்தநிதி, நீலநிதி, பதுமநிதி, மகாநிதி, மகாபதுமநிதி, முகுந்தநிதி என்பன. இவை தேவலோகத்திலுள்ளனவாம். கருணாகரன் கலிங்க நாட்டிலுள்ள

விலையுயர்ந்த பொருள்கள் பலவற்றைக் கவர்த்தானென்பது இதன் கருத்தாம். குலமகளிரைக் கைப்பற்றலை ௪௦ - ௩௨௬-ம், தாழிசைகளில் காண்க. என் றடைய - நிலை மொழியில் அகரத் தொக்கு நின்றது. அடைய - வினையாலணை யும் பெயர். 'நடை வயப்பரிகுலமகளிர்.....அவை' என்றது திணை வீரவி மிகுதிபற்றி அஃறிணை முடிபேற்றது [௩௪ - ௩௪௮]. பா - பே :- *நவநிதித் குவை. (௩௬)

௪௪௦. இவைக வர்ந்தபி னெழுக லிங்கர்தம்
இறையை யுங்கொடு பெயர்துமென்
றவனி ருந்துழி யறிக வென்றனன்
அபயன் மந்திரி முதல்வனே.

ப - ரை :- அபயன்-(முதற் குலோத்துங்க) சோழனுடைய, மந் திரி முதல்வன் - மந்திரிகளில் முதன்மையானவனாகிய கருணாகரன், இவை கவர்ந்த பின்-(குதிரை, தேர் முதலிய) இவைகளைக் கைப்பற் றின பின், எழு கலிங்கர் தம் இறையையும் - எழு பிரிவுகளையுடைய கலிங்கநாட்டி லுள்ளவர்களுக்கு அரசனாகிய அனந்த பத்மனையும், கொடு பெயர்தும் என்று - பிடித்துக் கொண்டு செல்வோமென்று கருதி, அவன் இருந்த உழி - அவனிக்கு மிடத்தை, அறிக என்ற னன் - அறிவீராக என்று (ஒற்றர்களுக்கு) கட்டளை யிட்டான்.

வி - ரை :- அனந்த பத்மனைப் பிடித்துச் செல்லக் கருதித் கருணாகரன் அவனிக்குமிடத்தைக் கண்டறியுமாறு ஒற்றர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டன னென்றபதாம். 'மதமலைகள் கொண்டனையின், அவனையுங் கொணர்மின்' [தா - ௩௪௦] என முதற் குலோத்துங்கன் கட்டளை யிட்டமையால், கருணாகரன் முதலில் யானைகளைக் கைப்பற்றிய பின், அனந்த பத்மனையுந் தேடி வரு மாறு ஒற்றர்களுக் குரைத்தன னென்க. (௩௭)

௪௪௧. உரைகள் பிற்படு மளவி லொற்றர்கள்
ஒலிக டற்படை கடிதுபோய்
வரைக ளிற்புடை தடவி யப்படி
வனமி லைப்புரை தடவியே.

ப - ரை :- உரைகள் பின்படும் அளவில் - (கருணாகரன் சொன்ன) சொற்கள் பின்னாகுமாறு, ஒலி கடல் - ஒலிக்குங் கடல் போன்ற, ஒற்றர்கள் படை - வேவுகாரர்களின் கூட்டம், கடிது போய் - விரைந்து போய், வரைகளின் புடை தடவி - மலைகளின் பக்கங்களில் தேடி, அப்படி - அதுபோலவே, வனம் - காடுகளி லும், இலைப்புரை தடவி - சிறிதிடமும் விடாமல் (எங்கும்) தேடி,

வி - ரை :- கருணாகரன் கட்டளை யிட்டதும், பல ஒற்றர்கள் மலைகளி லும் காடுகளிலும் கலிங்க வேந்தனைத் தேடிச் சென்றன ரென்பதாம் 'உரை கள் பிற்படு மளவில்' என்றது கருணாகரன் சொல்லி முடிக்கு முன்பே யென்க; மிக்க விரைவா யென்றபடி. 'இலைப்புரை தடவி' என்றதற் கேற்ப, 'கட்டமும் வேறு மாகி யிலைப்புரைக் கிளைத்திட் டோமே' [சீவகசி-கௌசக] என்றமை இங்குக் கவனிக்க ஒற்றர் - தனித்துச் செல்வோர்; இது ஒன்று என்னும் எண்ணினடியாய்ப் பிறந்த பெயர்; ஒன்று + அர்; நிலை மொழியிலுள்ள உகரங் கொட்டு மெல்லொற்று வல்லொற்றாகத் திரிந்தது. கடற்படை - உவமைத் தொகை; கடிது - குறிப்பு முற்றெச்சம். இதில் காரிய முன்னும் காரணம்

பின்னும் நிகழ்த்தவாய்க் கூறியிருத்தலால், இது மிகையுயர்வு நவீகச்
யனியாம். (அத்பார்த்தாதிசயோக்தி யலங்காரம்.) (௮௮)

சசுஉ. சுவடு பெற்றில மவனை மற்றொரு

சுவடு பெற்றன மொருமலைக்

சுவடு பற்றிய தவன டற்படை

*அதுகு ணிப்பரி தெனலுமே.

ப - ரை:—அவனை சுவடு - அந்தக் கலிங்க வேந்தனுடைய
(இருப்பிடத்தின்) அடையாளத்தை, பெற்றிலம் - (நாம்) காணப்
பெறவில்லை, மற்று ஒரு சுவடு-(ஆனால்) வேறோர் அடையாளத்தை,
பெற்றனம் - (நாம் காண) பெற்றோம், (அது யாதெனில்) அவன்
அடல் படை - அவனுடைய வலிய சேனை, ஒரு மலை சுவடு - ஒரு
மலையின் சிகரத்தை, பற்றியது-தொடர்ந்து நின்றது, அது குணிப்பு
அரிது - அந்தப் படையை அளவிட்டுச் சொல்லுதல் முடியாது,
எனலும் - என்று (ஒற்றர்களில் சிலர்) சொல்லுதலும்,

வி-ரை:—கலிங்க வேந்த னிருக்குமிடம் தெரியாவிடினும், அவன் சேனை
கள் ஒரு மலையைக் காத்து நிற்கின்றன வென ஒற்றர்கள் பேசிக்கொண்டன
ரென்பதாம். பா - பே:—*கொணர்க வப்பரி செனலுமே. (௮௯)

சசுங். எக்குவடு மெக்கடலு மெந்தக் காடும்

இனிக்கலிங்கர்க் கரணுவ தின்றே நாளும்

அக்குவடு மக்கடலும் ழீவனைந்து வெய்யோன்

அத்தமனக் குவடனையு மளவிற் சென்றே.

ப - ரை:—இனி கலிங்கர்க்கு-இனிமேல் கலிங்க வீரர்களுக்கு,
எ குவடும் - எந்த மலைகளும், எ கடலும் - எந்தத் தீவுகளும், எந்த
காடும் - எந்தக் காடுகளும், அரண் ஆவது இன்று - பாதுகாப்பா
காது, (என்று ஒற்றர்கள் சொல்லி) அ குவடும் - (அவர்கள் மறைந்
திருக்கும்) அந்த மலைகளையும், அ கடலும் - அந்தத் தீவுகளையும்,
நாளும் வளைந்து - பகல் முழுதும் சுற்றித் தேடி, வெய்யோன் -
சூரியன், அத்தமனம் குவடு - அத்தமன மலையை, அணையும் அள
வில் - சேரும் சமயத்தில், சென்று - (கலிங்க வேந்தன் மறைந்
திருக்கும் அம்மலைக்கு) போய்,

வி - ரை:—ஒற்றர்கள் அனைவரும் கலிங்க வேந்தனைப் பல மலைகளிலும்,
தீவுகளிலும் காடுகளிலும் தேடிச் சென்று பின்பு அவ் வேந்தன் ஒளிந்திருக்கும்
மலையை மாலைப்போதில் அணுகின ரென்பதாம். போரில் புறங்காட்டி யோடிய
கலிங்கர்கள் பதுங்கி யிருந்தவிடம் தெரியாமையால், ஒற்றர்கள் பல மலைகளையு
ம் தீவுகளையுந் தேடிச் சென்றன ரென்க. கடல் - இடவாகு பெயராய்க்
கடலிலுள்ள தீவுகளை யுணர்த்தினது. குவடு - சினையாகு பெயர். பா-பே:—
ழீஅனத்தும் வெய்யோன். (௯௦)

சசுச. தோலாத களிற்றபயன் வேட்டைப் பன்றி

தொழுவடைத்துத் தொழுவதனைக் காப்பார்போல

வேலாலும் வில்லாலும் வேலி கோலி

வெற்பதனை விடியளவுங் காத்து நின்றே.

ப - ரை:—தோலாத - (போரில்) தோல்வி யடையாத, களிறு அபயன் - யானைப் படையை யுடைய - (முதற் சூலோத்துங்க) சோழன், வேட்டை பன்றி - வேட்டையிற் பிடித்த(பெரிய) பன்றியை, தொழு அடைத்து-தொழுவத்தில் அடைத்து, தொழு அதனை - (அந்த) தொழுவத்தை, காப்பார் போல - (மிகவும் கருத்தாய்) காப்பவரைப் போல், வேலாலும் வில்லாலும் - (ஒற்றர்கள் தங்கள்) வேல்களினாலும் கிற்களினாலும், வேலி கோலி - வேலியை வளைத்து, வெற்பு அதனை - (கலிங்க வேந்தன் பதுங்கியிருந்த) அந்த மலையை, விடி அளவும் - பொழுது விடியும் வரையிலும், காத்து நின்று - பாதுகாத்து நின்று,

வி - ரை:—கலிங்க வேந்தன் ஒளிந்திருந்த மலையை ஒற்றர்கள் பொழுது புலருமளவும் மிகவுங் கருத்தாய்க் காத்திருந்தன ரென்பதாம். பன்றி கலிங்க வேந்தனுக்கும் தொழுவம் மலைக்கும் உவமை. பன்றியைக் கலிங்கவேந்தனுக்குவமை கூறினமையால், இவ்வாசிரியர்க்குத் தம்மிறைவ னிடத்துள்ள பற்றும், அவன் பகைவரிடத்துள்ள வெறுப்பும் நன்கு விளங்கும். 'அபயன்..... காப்பார் போல' என்றதனால், ஒற்றர்கள் அம்மலையை மிகவுங் கருத்தாய்க் காத்தமை புலப்படுகிறது. 'வேலாலும் வில்லாலும் வேலி கோலி' என்றதற் கேற்ப, 'வேலி யிட்ட தவர்க னிட்ட வில்லும் வாளும் வேலுமே' [திருவாங்கலம் - ௫௬] என்றார் ஐயங்காரும். இச்செய்யுள் உவமை யணியாம். (சுக) சசுரு. செம்மலையா யொளிபடைத்த தியாதோ வென்றுஞ்

செங்கதிரோ னுதயஞ்செய் துதய மென்னும்
அம்மலையோ விம்மலையு மென்னத் தெவ்வார்
அழிஞ்ருதி நதிபரக்க வறுக்கும் போழ்தில்.

ப - ரை:—இ மலையும் - (கலிங்க வேந்தன் பதுங்கி இருக்கும்) இந்த மலையும், செம் மலை ஆய் - செங்கிறமுள்ள மலையாய், ஒளி படைத்தது - ஒளியைப் பெற்றது, யாதோ - யாது காரணமோ, செம் கதிரோன் - சிவந்த கிரணங்களைபுடைய சூரியன், என்றும் - என்றானும், உதயம் செய்து - (காலையில்) தோன்றுதலால், உதயம் என்னும் - உதயமலை பென்று சொல்லப்படும், அ மலையோ - அந்த மலை தானோ, என்ன - என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, தெவ்வார் - பகைவர்களின், அழி ஞ்ருதி நதி - மிக்க இரத்தமாகிய நதி, பரக்க - (அம்மலையின் நரம்புறமும்) பரவும்படி, அறுக்கும் போழ்தில் - (கலிங்க வீரரைச் சோழ வீரர்கள்) அழிக்குங் காலத்தில்,

வி - ரை:—அனந்த பத்மன் மறைந்திருந்த மலையைக் காத்திருந்த கலிங்க வீரர்களில் பலரைச் சோழ வீரர்கள் கொன்றதனால், இறந்துபட்ட வீரர்களின் உதிரத்தால் அம்மலை சிவந்து தோன்றின தென்பதாம். அழி ஞ்ருதி—மிக்க இரத்தம்; 'அற்ற ரழிபசி தீர்த்தல்' [திருக்கு-உ௨௬] என்றமை காண்க. கலிங்க வீரர்களின் உதிரத்தால் சிவந்த மலையை, 'என்றுஞ் செங்கதிரோன்.... இம்மலையும்' என்றது ஐயவனியாம்.

கலிங்க வேந்தனைப் பற்றிய செய்தி யொன்றும் இங்கு விளங்கவில்லை. அதனால் அவன் சோழவீரர்களைக்கு அகப்படாமல் எப்படியோ தப்பியோடியிருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. சஎக-ம், தாழிசையில் கருணாகரன் கலிங்க வேந்தனுடைய 'கடகரியும் குவிதனமுங் கவர்த்து' சோழனை வணங்

கிணதாய் ஆசிரியர் கூறினாரே யொழிய, கலிங்க வேந்தனைச் சிறைப் பிடித்துச் சென்றாய்க் கூறினரல்லர். ஆனால், கலிங்க வேந்தனைக் கருணாகரன் சிறைப் பிடித்துச் சென்றதாய் முதற் குலோத்துங்கன் என்னு நூலும் கலிங்கத்துப் பரணி கதா சங்கிரகமும் கூறும்.

கலிங்கப்போர் கி.பி. ௧௧௧௧ அல்லது ௧௧௧௨-ல், நிகழ்ந்ததாம். அனந்த-பத்மன் கி. பி. ௧௦௭௮-முதல் ௧௧௪௨ அல்லது ௧௧௪௬ வரை ஆட்சி புரிந்தான் என்றமையால் [H. I. S. I. பக்-௬௩, ௩௮௮] கலிங்கப் போருக்குப் பின்பும் இவன் தன்னரசை யெய்திப் பல்லாண்டளவும் செங்கோல் செலுத்தினமை விளங்கும். இவன் வரலாற்றை ௩௭௮-ம், தாழிசையிற் காண்க. (௬௨)

சுசுசு. வரைக்கலிங்கர் தமைச்சேர மாசை யேற்றி
வன்றாறு பறித்தமயிர்க் குறையும் வாங்கி
அரைக்கலிங்க முரிப்புண்ட கலிங்க ரெல்லாம்
அமுணரெனப் பிழைத்தாரு மநேக ராங்கே.

ப - ரை:—வரை கலிங்கர் தமை-மலைகளைபுடைய கலிங்கநாட்டி-
லுள்ளவர்களுக்கு, சேர மாசை ஏற்றி - முற்றும் பழிப்பை யுண்டாக்கி, வன் தூறு பறித்த - வலிய புதர்களால் பறிக்கப்பட்ட, குறை மயிரும் வாங்கி-(மயிர்கள்போக) மிகுதியாகிய மயிர்களையும் பறித்து, அரை கலிங்கம்-இடுப்பிலுள்ள ஆடையும், உரிப்புண்ட - களையப்பட்ட, கலிங்கர் எல்லாம்-கலிங்க வீரர்கள் எல்லாரும், அமுணர் என-(தாங்கள்) சமணர்கள் என்று சொல்லி, பிழைத்தாரும்-(உயிர்) பிழைத்தவர்களும், ஆங்கு அநேகர் - அந்த மலையருகில் பலபேராம்.

வி - ரை:—கலிங்க வீரர்களில் பலர் சமணவேடம் பூண்டு உயிர் பிழைத்தன ரென்பதாம். கலிங்க வீரர்களின் செய்கை அந்நாட்டி லுள்ளார்க்கு நீங்காத பெரும்பழியை யுண்டாக்கிற் றென்பார், 'சேரமாசை யேற்றி' என்றார். இத் தொடருக்கு (தமது உடல்) முழுதும் மாசைப் பூசி யெனினுமாம். 'கலிங்கர்தமை வரைச்சேர மாசையேற்றி' என்றியைத்து, கலிங்க வீரர்களை (மற்ற) மலைகளில் போய்ச் செரும்படி (சோழவீரர் அவர்களுக்கு) பழிப்பை யுண்டாக்குதலால் எனினும் பொருந்தும். கலிங்கவீரர் உயிர் பிழைக்கப் புதர்களில் துழைந்து ஓடும்போது அவர்கள் தலைமயிரும் அவர்கள் அணிந்திருந்த ஆடையும் புதர்களிலுள்ள முட்களில் சிக்குண்டு பறிக்கப் பட்டமையால், 'வன் தூறு பறித்த மயிர்' எனவும், 'உரிப்புண்ட கலிங்கர்' எனவும் கூறினார். 'மயிர்க்குறை' என்றது புதர்களில் லகப்பட்ட மயிர் போக மிகுந்த மயிரை; சமணர் தலைமயிர் பறித்தலை, 'இடிக்குரற் சிங்கம் பொங்கிமேல், சுரிந்ததன் லுனையிர் துறப்ப தொத்ததன்' [சேவகசி-௩௦௩௦] எனவும், 'தட்டையிடுக்கித் தலையைப் பறித்துச் சமணே கின்றுண்ணும் பிட்டர்' [திருஞானசம்-தேவா-௧-௬௧-௧௦] எனவும், 'உற்றதலை மயிர் பறித்து' [குசேலோ-குசேலர் தந்தகர்-௧௨௮] எனவும் வருமாற்றானறிக. கலிங்க வீரர்கள் தங்கள் சிகைகளையும் ஆடைகளையும் மிழ்த்தவிட்டமையால், அவர்கள் தம்மைச் சமணர்கள் எனக் கூறிப் பிழைக்கலாயின ரென்க. பிழைத்தாரும்-உம்மை இழிவின்தண் வந்தது. ஆங்கு ஏ-அசை யெனினுமாம்.

(சுசுசு) கடற்படை போய்...தடவி (சுசு௨) அரிதெனலும் (சுசு௩) இன்று (என்று) சென்று (சுசு௪) வேலி கோவி, காத்து நின்று (சுசு௫) அறுக்கும் போழ்தில் (சுசு௬) பிழைத்தாரும் அநேகர் எனக் கூட்டுக. (சுசு)

சசுஎ. வேடத்தாற் குறையாது முந்தா லாக
வெஞ்சிலைநாண் மடித்திட்டு விதியாற் கங்கை
ஆடப்போந் தகப்பட்டேங் *கரந்தோ மென்றே
அரிதனைவிட் டுயிர்பிழைத்தா ரநேக ராங்கே.

ப - ரை:—வேடத்தால் குறையாது-(தாம் கொண்ட) வேஷத்
தில் குறையில்லாமல், வெம் சிலை நாண் - கொடிய வில்லின் நாணை,
மடித்து-சுருட்டி, முந்தால் ஆக - முப்புரி நூலாக, இட்டு - (தங்கள்
மார்பில்) அணிந்து, விதியால் - முறையால், கங்கை ஆட போந்து-
கங்காநதியில் நீராட வந்து, கரந்தோம் - (உங்களைக் கண்டு பயந்து)
மறைந்தோம், அகப்பட்டோம்-(அதனால் உங்களிடம்) அகப்பட்டுக்
கொண்டோம், என்று-என்று சொல்லி, அரி தனை விட்டு-(தங்கள்)
பகைமையை ஒழித்து, ஆங்கு அநேகர் உயிர் பிழைத்தார்—,

வி - ரை:—பல கலிங்க வீரர்கள் வேதியர் வேடத்தாங்கி உயிர் பிழைத்
தன ரென்பதாம். 'வேடத்தாற் குறையாது' என்றதனால், வேதியர்களுக்கும்
அவர்களுக்கும் சிறிதும் வேற்றுமையின் ரென்பதாயிற்று. 'அகப்பட்டேம்,
கரந்தோம்' என்றமையால், 'சோழ வீரர்களாகிய உங்களைக் கண்டு நாங்கள்
பயந்து மறைந்தோம்; அதனால் நீங்கள் ஐயுற்று எங்களைப் பிடித்தீர்கள்; நாங்
கள் வேதியர்களே யொழியக் கலிங்க வீரரல்லேம்,' என அவர்களிற் பலர்
பொய்யுரைத்து உயிர் பிழைத்தமை விளங்கும். பா - பே:—*காத்தோம்
பென்றே யவிதாவிட்டு. (சசு)

சசுஅ. குறியாகக் குருதிக்கொடி யாடை யாகக்
கொண்டுடுத்துப் போர்த்துத்தங் குஞ்சி முண்டித்
தறியீரோ சாக்கியரை யுடைகண் டாலென்
அப்புறமென் றியம்பிடுவ ரநேக ராங்கே.

ப - ரை:—குருதி கொடி - இரத்தத்தில் தோய்ந்த கொடிச்
சிலைகளை, குறியாக - (புத்தருக்கு) அடையாளமாக, ஆடை ஆக
உடுத்து கொண்டு - (தங்கள் உடம்பில்) வஸ்திரமாக அணிந்து
கொண்டு, போர்த்து - (தங்கள் மேலேயும்) போர்த்து, தம் குஞ்சி -
தமது குடுமியை, முண்டித்து-(களைந்து) மொட்டையடித்து, சாக்
கியரை-புத்தர்களாகிய எங்களை, உடை கண்டால் - (எங்கள்) உடை
களைக் கண்டவளவில், அறியீரோ-(நீங்கள்) தெரிந்துகொள்ள மாட்
டீரோ, அப்புறம் என் - அப்புறம் (நாங்கள் சொல்ல வேண்டுவது)
என்ன, என்று ஆங்கு அநேகர் - என்று அங்கே பலர், இயம்பிடு
வர் - சொல்லிப் பிழைப்பார்கள்.

வி - ரை:—பல கலிங்க வீரர்கள் புத்த ருருக்கொண்டு உயிர் பிழைத்
தனரென்பதாம். 'அப்புறமென்' என்றது, எங்களைக் கண்ட வளவில் நாங்கள்
புத்த ரென்பதை நீங்கள் எளிதில் தெரிந்து கொள்வீ ராதலால், நாங்கள்
இனிச் சொல்லவேண்டுவ தொன்றுமில்லை யென்றதை யுணர்த்தினது. (சுரு)

சசுக. சேனைமடி களங்கண்டேந் திகைத்து நின்றேம்
தெலுங்கரே மென்றுசில கலிங்கர் தங்கள்
ஆனைமணி யினைத்தாளம் பிடித்துக் கும்பிட்
டடிப்பாண ரென்பிழைத்தா ரநேக ராங்கே.

ப - ரை :—சில கலிங்கர்-சில கலிங்க வீரர்கள், தெலுங்கரேம்-தெலுங்கராகிய நாங்கள், சேனை மடி - சேனைகள் இறந்துபட்ட, களம் கண்டேம் - போர்க்களத்தைப் பார்த்து, திகைத்து நின்மேம் - திகைப் படைத்து நின்றோம், என்று - என்று சொல்லி, தங்கள் ஆனை மணியினை - தங்கள் யானைகளின் மணிகளை, தாளம் பிடித்து - தாளமாகப் பிடித்துக்கொண்டு, கும்பிட்டு - (சோழவீரர்களை) வணங்கி, அடி பாணர் - (நாங்கள் உங்கள்) அடியில் வாழும் பாணர்கள், என - என்று சொல்லி, ஆங்கு அநேகர் பிழைத்தார்-

வி - ரை :—பல கலிங்க வீரர்கள் பாணர் வேடம் பூண்டு உய்த்தனரென்பதாம். போரில் தோல்வியுற்ற வீரர்கள் பலவித வடிவங்கொண்டு உயிர் பிழைத்தலை, 'சடையின் ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர், பிழைப் பீலி பெருளோன்பாளர், பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளினர், ஆடு கூத்தர்' [சிலப்-௨௬-௨௨௫ - ௨௨௮] எனவும், 'மீனாய் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதோறுமேய்வற்றார், ஊனார் பறவையின் வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்நான் மறையவ ருருவானார், மானார் கண்ணின மடவா ராயினர்' [கம்பரா-அட்சு-௪௦] எனவும் வருமாற்றானாக. பாணர்-பாடல் பாடுவதில் வல்லவர்; அடிப் பாணர்-அடியில் வாழும் பாணர். புத்தர்களில் ஒரு பிரிவினர் துவராதையுடுத்துக் குஞ்சி முண்டித்தலுண்மையால், 'குறியாக.....முண்டித்து' என்றார். நின்னடிநிழற் பழகிய வடியுறை' [புறநா-௧௧௮] என்னுமாறு காண்க. அடிப் பாணர்-எழுவரும் பயனு முடன்தொக்க தொகை; அடிமையாகிய பாணரொன்ப பண்புத் தொகையாய்க் கொள்ளினுமாம். கண்டேம்-முற்றெச்சம்; தெலுங்கரேம்-தன்மைப் பன்மைச் குறிப்பு வினையா லினையும் பெயர். (சுசு) ௪௭௦. இவர்கண்மே லினியொருவர் பிழைத்தா ரில்லை

எழுதகலிங்கத் தோவியர்க ளெழுதி வைத்த
சுவர்கண்மே லுடலன்றி யுடல்க ளெங்குந்

தொடர்ந்துபிடித் தறுத்தார்முன் னடைய வாங்கே.

ப - ரை :—எழு கலிங்கத்து-எழு பிரிவையுடைய கலிங்க நாட்டில், ஓவியர்கள்-சித்திரம் எழுதுவோர்கள், சுவர்கள் மேல் - சுவர்களில், எழுதி வைத்த—, உடல் அன்றி - (சித்திரமாகிய) உடம்புகளைத் தவிர, உடல்கள்-(கலிங்க வீரர்களின்) உடம்புகளை, எங்கும்-எல்லா விடங்களிலும், தொடர்ந்து பிடித்து - (சோழ வீரர்கள் பின்) தொடர்ந்து ஓடிப் பிடித்து, முன் - முன்பே, ஆங்கு அடைய அறுத்தார் - அந்த நாட்டில் முற்றும் அறுத்தொழித்தார்கள், இவர்கள் மேல்-(அதனால் வேற்றுருக் கொண்ட) இவர்களைத் தவிர, இனி ஒருவர் - பின்பு ஒருவரும், பிழைத்தார் இல்லை - உயிர் பிழைத் தவரல்லர்.

வி - ரை :—கலிங்க நாட்டுச் சுவர்களிலுள்ள சித்திர உடல்களை யன்றி, ஈனைய வீரர்களின் உடல்களை யெல்லாம் சோழ வீரர்கள் அழித்தொழித்தன ரென்பதாம். ஒருவர்-இதில் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ஈங்கும்-உம்மை முற்றுப் பொருளது.

௪௭௧. கடற்கலிங்க மெறிந்துசயத் தம்ப நாட்டிக்

கடகரியுந் துவிதனமுந் கவர்ந்து தெய்வச்
சூடர்ப்படைவா எபயனாடி யருளி னோடுஞ்

சூடினான் வண்டையர்கோன் தொண்டை மானே.

ப - ரை :—வண்டையர் கோன் - வண்டைநகரி லுள்ளவர் களுக்கு அரசனாகிய, தொண்டைமான் - கருணாகரத் தொண்டை மான், கடல் கலிங்கம் எறிந்து - கடலையடுத்த கலிங்க நாட்டை அழித்து, சயம் தம்பம் நாட்டி - வெற்றித் தூண்களை நிலைநிறுத்தி, கடம் கரியும் - மதத்தைப் பொழியும் யானைகளையும், குவி தனமும்- (அங்கு) குவிந்து கிடக்கும் செல்வங்களையும், கவர்ந்து - அபகரித் துக் கொண்டு, சுடர் வாள் படை-ஒளியை வீசும் வாளாயுதத்தை யுடைய, தெய்வம் அபயன் அடி - தெய்வத் தன்மையை யுடைய (முதற் குலோத்துங்க) சோழன் பாதங்களை, அருளிநோடும் சூடி னுண்-(அவன்) அருளால் (தன் தலையில்) அணிந்தான்.

வி - ரை :—கருணாகரன் கலிங்க நாட்டை வென்ற பின், அங்குள்ள பல வகைப் பொருள்களைக் கவர்ந்து கொண்டு முதற் குலோத்துங்கனிடம் வந்து அவனை வணங்கின நென்பதாம். கலிங்க நாடு வங்காள விரிசூடாவை அடுத்துள்ளமையால், 'கடற் கலிங்கம்' என்றார். சயத்தம்பம்-[தா-௧௦, ௨௦௩]. பா - பே :—வயமாவூர் தனமுங் கொண்டு, ஓசுடர்க் கதிர்வான். (சுஅ)

போர் பாடியது முற்றிற்று

கங. களம் பாடியது

களம் பாடியது :—இது களத்தைப் பாடியது என விரிதலால், இரண்டன் தொகையாம். களத்தைப் பாடியதை யுணர்த்தும் செய் யுட்களின் பகுதி யென்பது இதன் பொருளாம். இதில் கருணாகரன் கலிங்கரோடு புரிந்த போர்க் களத்தின் செய்தியை ஆசிரியர் வருணித்துக் கூறுகிறார். கலிங்கப் பேய் கலிங்கநாட்டுப் போரினைச் சொல்லி முடித்து, 'தேவியே, அப் போர்க்களத்தைக் காண்டல் வேண்டும்' என அவ்வம்மையைத் தொழுதது. உடனே அவ்வம்மை தன் பேய்க் கூட்டத்தோடு சென்று, அக்களத்தின் காட்சியை அவைகளுக்குக் காட்டின பின், அவைகளைப் பார்த்து 'இனி நீங்கள் கூழ் சமைத்துப் பருகுவர்கள்' எனக் கட்டளை யிட்ட னள். உடனே அப்பேய்கள் அவ்வாறே கூழ் சமைத்துண்டு முதற் குலோத்துங்கனை வாழ்த்தின செய்தியையும் இதில் ஆசிரியர் கூறுமாறு காண்க.

சஎஉ. தேவாசுர ராமாயண மாபாரத முளவென்

ரோவாவுரை யோயும்படி யுளதப்பொரு களமே.

ப - ரை :—தேவ அசுரம் - (பதினெட்டாண்டு நிகழ்ந்த) தேவர்கள் அசுரர்களின் போரும், ராமாயணம்-(பதினெட்டு மாதம் நிகழ்ந்த) இராமாயணப் போரும், மா பாரதம் - (பதினெட்டு நாள் நடந்த) பெரிய பாரதப் போரும், உள - (சிறப்புப் பெற்று) இருக்கின்றன, என்ற - என்று (யாவராலும்) சொல்லப் பட்ட, ஓவா உரை-ஒழியாத சொற்கள், ஓயும்படி-நீங்கும்படி, பொரு - (கருணாகரன்) போர் புரிந்த, அ களம் - அந்தப் போர்க்கள யானைத் துளைய - (சிறப்படைந்து) இருக்கிறது.

வி - ரை :—முலகைப் போரினும் கருணாகரன் புரிந்த போர் சிறப் படைய தென்பதாம். தேவாசரப் போரையும் இராமாயணப் போரையும் கடும் போர்களுக்கு உலகை கூறுதலை, 'சுராசுர ரொதிர்ந்துபொரு பூச லெனவே' [வில்லிபா - அணி வகுப்பு - ௩௦] எனவும், 'கருதாவ ரக்கன்கொ டுந்தானை யின்றைவன்க டுந்தானையென், நிருதானை யும்போல வெதிருற்ற' [ஊ - ௩ - ம் போர் - ௬] எனவும் முறையே வருமாற்றா னறிக. தேவாசரப் போர் பதி னெட்டாண்டும், இராமாயணப்போர் பதினெட்டு மாதமும், பாரதப்போர் பதி னெட்டு நாளும் நிகழ்ந்தன வென்பதை, 'செயிர்த்தொழில் முதியோன் செய் தொழில் பெருக, உயிர்த்தொகை யுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென், நியாண்டு மதியு நாளும் கழிகையும்' [சிலப் - ௨௭ - ௭ - ௬] என்னும் அடிக ளாலும் அவற்றின் குறிப்புரையாலுமறிக. 'என்கொண்ட ரூட்பின்' [சீவகசி - ௨௩௩௬] என்னுஞ் செய்யுளுக்கு 'தேவாசரம், ராமாயணம், மாபாரதம் என்கின்ற போரில்' என நச்சினுர்க்கினியர் உரை வரைந்திருத்தலும் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது. தேவாசரம், ராமாயணம், மாபாரதம் என்னும் மூன்றும் ஆகு பெயர்களாய்ப் போரை யுணர்த்தின. என்ற வென்னும் பெயரெச்சம் சிறு தொக்கு கின்றது.

(க)

ச௭௩. காலக்கள மதுகண்டரு ளிறைவிகடி தெனவே
ஆலக்கள முடையான்மகி முமுதக்கள மணுகி.

ப - ரை :—இறைவீ - தேவியே, காலன் களம் - யமனது படு கள மாகிய, அது - அந்தப் போர்க்களத்தை, கடிது கண்டருள் - விரைவாய் (வந்து) காண்பாயாக, என-என்று (கலிங்கப்பேய்) சொல்லி முடிக்க, ஆலம் களம் உடையான் - விஷத்தைத் தன் கழுத்தில் உடையவராகிய சிவபெருமானார், மகிழ் அமுது-(கண்டு) களிக்கும் அமுதம் போன்றவராகிய அவ்வம்மையார், அ களம் அணுகி - அந்தப் போர்க்களத்தை யடைந்து,

வி - ரை :—கருணாகரன் புரிந்த போர்க்களத்திலுள்ள பிணங்களின் மிகுதி பற்றி அதனைக் 'காலக் களம்' என்றார். 'ஆலக்கள முடையான் மகிழ் முது' என்றதனால், சிவபெருமானார் விடத்தை யுண்டதனால் நேர்ந்த துன்பம் அவ்வம்மையால் நீங்கி அவருக்கு இன்பம் உண்டாயிற் றென்பதாம். காலன் + களம் = காலக்களம்; உயர்திணைப் பெயரின் சிறு கெட்டு வலிமிக்கது [நன் - ௧௩௬]. இச்செய்யுள் திரிபாம். மகிழ்முது - வினைத் தொகை; அமுது - உவ மையாகு பெயர்.

(உ)

ச௭௪. என்னேயொரு செருவெங்கள மெனவேயதி சயமுற்
றந்நேரிழை யலகைக்கண மவைகண்டிட மொழியும்.

ப - ரை :—அ நேர் இழை - செவ்வையாகிய ஆபரணங்களை யணிந்த அந்தத் தேவி, ஒரு வெம் செரு களம் - ஒப்பற்ற கொடிய போர்க்களம், என்னே என - (இருந்தபடி) என்ன வென்று, அதி சயம் உற்று - ஆச்சரிய மடைந்து, அலகை கணம் அவை - (அவ் வம்மையோடு சென்ற) பேய்க் கூட்டங்களாகிய அவை, கண் டிட-காணும்படி, மொழியும்-(அந்தப் போர்க்களத்தின் சிறப்பை) சொல்லத் தொடங்கினுள்.

வி - ரை :—வீரமகளாகிய காளிதேவியும் போர்க்களத்தைக் கண்டு அதி சயித்தனன் என்றது போரின் சிறப்பை விளக்குகிறது. நேரிழை-பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. மொழியும் - இச் செய்யு

மென்னும் வாய்பாட்டு வினாமூற்று இங்கே பெண்பால் யுணர்ந்தினது. (சௌ) அணுகி (சௌ) மொழியும் என்க. (க)

சௌ. உடலின்மேற் பலகாயஞ் சொரிந்து பின்கால் உடன்பதைப்ப வுதிரத்தே யொழுதும் யானை கடலின்மேற் கலந்தொடரப் பின்னோ செல்லும் கலம்போன்று தோன்றுவனகாண்மின் காண்மின்.

ப - ரை:—உடலின் மேல் - (தங்கள்) உடம்பிலுள்ள, பல காயம் - பல புண்களி லிருந்து, சொரிந்து - (உதிர்ந்தை) பொழிந்து, பின் கால்-(தம்) பின் கால்கள், உடன் பதைப்ப - தம்முடன் அசையும்படி, உதிர்ந்தே ஓழுகும் யானை - இரத்த வெள்ளத்தில் (நீந்த) செல்லும் யானைகள், கடலின் மேல் - கடலில், பின்னோ கலம் தொடர-(தமக்குப்) பின்பு மரக்கலங்கள் தொடரும்படி, செல்லும்-(முன்னே) செல்லும், கலம் போன்று - மரக்கலங்களைப் போல், தோன்றுவன - காணப்படுகின்றவற்றை, காண்மின் காண்மின் - (பேய்களே) பாருங்கள், பாருங்கள்.

வி - ரை:—யானைகள் இரத்த வெள்ளத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்று நீந்திச் செல்லும் காட்சி, கடலில் மரக்கலங்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து செல்லுதலை ஒத்திருந்த தென்பதாம். மரக்கலங்கள் யானைகளுக் குவமையாதலை, 'மொய்களி றுடைதிரை மரக்கலம்' [சீவகசி - ௨௨௨௬] என்றதனு லறிக. பதைத்தல்-அசைதல்; இதனை 'மடகடை நாரை, பதைப்ப வொழிந்த செம்மறுத் தூவி' [ஐங்கு-கடுக] என்றதனு லறிக. இது முதல் ௫௦௨-ம், தாழ்சை யளவும் தேவி போர்க்குளத்தின் சிறப்பைப் பேய்களுக்கு அறிவித்தலை யுணர்ந்து. (ச)

சௌ. நெடுங்குதிரை மிசைக்கலனை சரியப் பாய்ந்து நிணச்சேற்றிற் கால்சுளிப்ப நிரையே நின்று படுங்குருதிக் கடும்புனை யடைக்கப் பாய்ந்த பலகுதிரைத் தறிபோன்ற பரிசு காண்மின்.

ப - ரை:—நெடும் குதிரை - பெரிய குதிரைகள், மிசை-(தம்) மேலுள்ள, கலனை - தவிசுகள், சரிய-சரிந்து விழவும், நிணம் சேற்றில் - கொழுப்பாகிய சேற்றில், கால் சுளிப்ப - (தம்) கால்கள் அழுந்தவும், பாய்ந்து - பாய்தலால், நிரையே நின்று - (தம் கால்களைப் பறிக்க வியலாமல் அவை) வரிசையாய் நின்று, படுங்குருதி-ஒலிக்கும் இரத்தமாகிய, கடும் புனை - மிக்க நீரை, அடைக்க பாய்ந்த - அடைத்து வைக்க அழுந்தி நின்ற, பல குதிரை தறி போன்ற - பல குதிரை மரங்களைப் போன்ற, பரிசு காண்மின் - தன்மையைப் பாருங்கள்.

வி - ரை:—கொழுப்பாகிய சேற்றில் தம்முடைய கால்கள் பதிந்து கிடக்கும் குதிரைகள், உதிரமாகிய நீர் வெள்ளத்தை யடைக்க வமைத்த குதிரை மரங்களை யொத்திருந்தன வென்பதாம். குதிரைத் தறி யென்பது நீரை யடைத்தற்கு நிறுத்தும் ஒருவகை மரமாம். குதிரைகளை உவமை கூறியிருத்தலாலும், குதிரைத்தறி என்னும் போரலும் இது குதிரையின் வடிவ முடைய தெனத் தெரிகிறது. படுதல் - ஒலித்தல்; கடமை-யிருதி; கடும் புனல் - விரைவாய் பாயும் நீரெனினுமாம். இவ்விரு செய்யுட்களும் எதிர்நிலை யணியாம். (இ)

சஎஎ. விருந்தினரும் வறியவரு நெருங்கி யுண்ண
மேன்மேலு முகமலரு மேலோர் போலப்
பருந்தினமுங் கழுகினமுந் தாமே யுண்ணப்
பதுமமுக மலர்ந்தாரைப் பார்மின் பார்மின்

ப - ரை:—விருந்தினரும்-(தம்மிடம் வந்த) புதிய அதிதிகளும், வறியவரும் - ஏழைகளும், நெருங்கி உண்ண - (தம்மை) அடுத்து (உணவை) உண்ணுதலால், மேல் மேலும் - (அதனைக் கண்டு) மேலும் மேலும், முகம் மலரும் - (களிப்பால்) முகமலர்ச்சி கொள்ளும், மேலோர் போல-பெரியோர்களைப் போல, பருந்து இனமும்-பருந்துகளின் கூட்டங்களும், கழுகு இனமும் - கழுகுகளின் கூட்டங்களும், உண்ண - (தங்கள் குடல், ஈரல் முதலிய உறுப்புக்களைக் கொத்தி) தின்ன, பதுமம் முகம்-தாமரை மலர் போன்ற (தங்கள்) முகம், மலர்ந்தாரை - (களிப்பால்) மலர்ச்சி கொண்ட வீரர்களை, பார்மின் பார்மின் - பாருங்கள் பாருங்கள்.

வி - ரை:—வீரர்கள் போர்புரிந்து களிப்போடு உயிர் துறந்தமையால், அவர்கள் முகமலர்ச்சியுடன் விளங்கின ரென்க. மேலோர் வீரர்களுக்கும், விருந்தினரும் வறியவரும் முறையே பருந்துகளுக்கும் கழுகுகளுக்கும், உணவு வீரர்களின் உறுப்புக்களுக்கும் உவமையாம். தாம்-ஏ, இரண்டும் அசைகள்.(சு)

சஎஅ. சாமளவும் பிறர்க்குதவா தவரை நச்சிச்

சாருநர்போல் வீரருடற் றறிக்கு மாவி

போமளவு மவரருகே யிருந்து விட்டுப்

போகாத நரிக்குலத்தின் புணர்ச்சி காண்மின்.

ப - ரை:—சாம் அளவும் - (தாங்கள்) சாகும் வரையிலும், பிறர்க்கு - அயலாருக்கு, உதவாதவரை-(சிறிது பொருளும்) உதவி செய்யாத உலோபிகளை, நச்சி - விரும்பி, சாருநர் போல் - (அவர்களை) அடைந் திருக்கும் மூடர்களைப் போல், வீரர் உடல் தரிக்கும்-(கொலையுண்ட) வீரர்களின் உடம்பில் நிலை பெற்றிருக்கும், ஆவி போம் அளவும் - உயிர் நீங்கும் அளவும், அவர் அருகே இருந்து - அந்த வீரர்களின் அருகில் இருந்து, விட்டு போகாத - (அவர்களை) விட்டு நீங்காத, நரி குலத்தின் - நரிக் கூட்டங்களின், புணர்ச்சி காண்மின் - இணக்கத்தைப் பாருங்கள்.

வி - ரை:—உலோபிகள் உயிர் விடுமளவும் தம்மை யடைந்தோர்க்கு ஒன்று கொடாதது போல், கொலையுண்ட வீரர்களும் தம் முயிர் நீங்குமளவும் நரிகளுக்குத் தம் முறுப்புக்களைக் கொடாராயின ரென்க. கொலையுண்ட வீரர்களின் உடல் துடித்தலால், நரிகள் அவைகளையணுக அஞ்சின வென்பதாம். உலோபிகள் வீரர்களுக்கும், பொருள் அவர்கள் உறுப்புக்களுக்கும், மூடர்கள் நரிகளுக்கும் உவமை. புண்பட்ட வீரர்களின் உயிர் நீங்குமளவும் அவர்களைப் பேய் முதலியன அணுகாதிருத்தலைப் பேய்நிலை என்ப. 'செருவேலோன் திற நோக்கி, பிரிவின்றிப் பேயோம் பின்று' [புறப் - வெ - மா - எசு] என்றமை காண்க. 'எமச் சுற்ற மின்றிப் பின்னோர், பேஎ யோம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்' [தொல்கா - புறத் - உச] என்னு மிடத்து, 'ஓம்புதலாவது அவன் உயிர் போந் துணையும் ஓரியும் பேயும் நரியும் கடிந்து அவன் தசையைக் கோட லஞ்சிப்

பாது காத்தலாம்' என நச்சினுர்க்கினியர் உரை வரைந்திருத்தலால், புண்பட்ட மறவரை நரிகள் முதலியன பாதுகாத்தலும் பேய்கிலையே யாமென்க. (எ)

சஎக மாமழைபோற் பொழிகின்ற தான வாரி

மறித்துவிழுங் கடகளிற்றை வெறுத்து வானோர்
பூமழைமேற் பாய்ந்தெழுந்து நிரந்த வண்டு

பொருட்பெண்டிர் போன்றமையுங் காண்மின்காண்மின்.

ப - ரை:—மா மழை போல் - பெரிய மழையைப் போல், பொழிகின்ற-சொரிகின்ற, தானம் வாரி-மதப் பெருக்கை, மறுத்து-ஒழித்து, விழும்-(உயிர் துறந்து நிலத்தில்) விழுந்துகிடக்கும், கடம் களிற்றை - மத யானைகளை, வெறுத்து எழுந்து - வெறுத்து விட்டு (மேலே பறந்து) எழுந்து, வானோர் - தேவர்களின், பூ மழை மேல் பாய்ந்து——, நிரந்த வண்டு - பரவியுள்ள வண்டுகள், பொருள் பெண்டிர் - பொருளை விரும்பும் விலைமகளிரை, போன்றமையும்-ஒத்திருத்தலையும், காண்மின் காண்மின்——.

வி - ரை:—விலைமகளிர் பொருளுள்ள வளவும் ஒருவனைப் பற்றியிருந்து அப்பொருள் தீர்ந்த பின் வேறொருவனைப் பற்றுதல் போல், வண்டுகள் மத நீருள்ள வளவும் யானைகளைப் பற்றியிருந்து அவை உயிர் நீத்த பின் அந்நீர் ஒழியவே, அவை பூ மழை மேல் பாய்ந்தன வென்க. 'நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்' [மணிமே-கஅ-கக-உ௦] என்றமை காண்க. தேவர்கள் பூமழை பொழிந்தமை கருணாகரன் வெற்றியைக் கண்ட களிப்பின் மிகுதியா லென்க. நிரத்தல்—பரவல்; 'புரவித்தினை டேர் நிர்ந்தன விரைந்த பாய்மா' [சுவகசி-கஅ௫௧] என்றார் திருத்தக்க தேவரும். பொருட்பெண்டிர் வண்டுகளுக்கும் பொருளுடையான் கடகளிற்றுக்கும் பொருள் மதநீருக்கும் அயலான் பூமழைக்கும் உவமை. (அ)

சஅ௦. சாய்ந்துவிழுங் கடகளிற்றி னுடனே சாய்ந்து

தடங்குருதி மிசைப்படியுங் கொடிக டங்கள்

காந்தருடன் கனலமளி யதன்மேல் வைகுங்

கற்புடைமா தரையொத்தல் காண்மின்காண்மின்.

ப - ரை:—தட குருதி மிசை - பெரிய இரத்த வெள்ளத்தில், சாய்ந்து விழும்-சாய்ந்து விழுந்து கிடக்கும், கடம் களிற்றினுடன்-மத யானைகளோடு, சாய்ந்து படியும் - சாய்ந்து படிந்து கிடக்கும், கொடிகள்-கொடிச் சீரைகள், தங்கள் காந்தருடன் - தங்கள் கண வர்களோடு, கனல் அமளி அதன்மேல்-நெருப்பாகிய படுக்கையில், வைகும்-தங்கி யிருக்கும், கற்பு உடை மாதரை ஒத்தல்-கற்பொழுக்கம் பூண்ட பெண்களை ஒத்திருத்தலை, காண்மின் காண்மின்——.

வி - ரை:—குருதி வெள்ளத்தில் யானைகள் கொடிச் சீரைகளுடன் விழுந்து கிடக்குங் காட்சி, கனலமளியில் தங் கணவருடன் கற்புடை மகளிர் கிடத்தலை யொத்திருந்த தென்பதாம். . கடகளிது காந்தருக்கும், கொடிச் சீரைகள் கற்புடை மகளிர்க்கும் குருதிரீர் கனலமளிக்கும் உவமை. தடங் குருதி-உரிச்சொற்றொடர்; கனலமளி-உருவகவணி; இந்நான்து செய்யுட்களும் உவமை யணியாம். (க)

சஅ௧. தங்கணவ ருடன்றமும் போக வென்றே

சாதகரைக் கேட்பாரே தடவிப் பார்ப்பார்

எங்கணவர் கிடந்தவிட மெங்கே யென்றென்

றிடாகினியைக் கேட்பாரைக் காண்மின் காண்மின்.

ப - ரை:—தம் கணவர் உடன் - தங்கள் கணவர்களோடு, தாமும் போக என்று - தாமும் போக வேண்டுமென்று கினைத்து, சாதகரை கேட்பார்-(சிலபெண்கள்) சாதகரைக் கேட்பவர்களாய், தடவி பார்ப்பார் - (அவர்கள் உடலை) தேடிப் பார்ப்பார்கள், எம் கணவர்-(அவை கிடைக்காமையால்) எங்கள் கணவர் உடல்கள், கிடந்த இடம் - (விழுந்து) கிடக்கும் இடம், எங்கே - எவ்விடம், என்று என்று-என்று பல முறையும், இடாகினியை கேட்பாரை - இடாகினியைக் கேட்கும் பெண்களை, காண்மின் காண்மின்——.

வி - ரை:—கனம் புக்க மகளிர் தாம் உயிர் விழுமுன் தங்கணவர் முகங் களை ஒரு முறை காண வேண்டுமென்னும் வேட்கையால், சாதகரையும் இடாகினியையும் கேட்டு அவற்றைத் தேடித் திரிந்தன ரென்க. அம்மகளிர் கேட்ட தற்குச் சாதகர் விடை கூறாமையால், இடாகினியைக் கேட்க லாயினராம். கேட்பார்—முற்றெச்சம். சாதகர், இடாகினி இவற்றை முறையே கண்டு, கருடும், தாழிசைகளிற் காண்க. களத்திற்பட்ட கேள்வரைக் கண்டு மகளிர் வாய்விட்டாற்றுவதில் ஆனந்தப் பையுள் என்ப. 'விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை, கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று' [புறப்-வெ-மா-உகௌ] என்ற மமை காண்க. (கௌ)

சஅஉ. வாய்மடித்துக் கிடந்ததலை மகனை நோக்கி

மணியதரத் தேதேனும் *வடுவுண் டாயோ

நீமடித்துக் கிடந்ததெனப் புலவி கூர்ந்து

நின்றாவி சோர்வானைக் காண்மின் காண்மின்.

ப - ரை:—வாய் மடித்து-(தன்) உதடுகளை மடித்துக்கொண்டு, கிடந்த-(போர்க் களத்தில் இறந்து) கிடந்த, தலை மகனை நோக்கி-மேன்மையாகிய (தன்) கணவனை (ஒருத்தி) பார்த்து, மணி அதரத்து - பவளம் போன்ற (உன்) உதடுகளில், வடு - (புண்ணின்) தழும்பு, ஏது எனும் உண்டாயோ-எதையாவது அடைந்தனையோ, நீ மடித்து - நீ (போரில் பலரை) கொன்று, கிடந்தது என-(இவ்வாறு) விழுந்து கிடப்பதோ வென்று, புலவி கூர்ந்து - வெறுப்பு மிகுந்து, நின்று-(அவனருகில்) நின்று, ஆவி சோர்வானை-உயிர் விடுவானை, காண்மின் காண்மின்——.

வி - ரை:—'வாய் மடித்துக் கிடந்த' என்றது இறந்துபட்ட வீரனது சினக்குறிப்பையுணர்த்தும். கனம்புக்க ஒருத்தி தன் கேள்வன் தன்னுடன் ஒன்றும் பேசாமையால், 'வடுவுண்டாயோ' என்றான். மணியதரம் என்பதற்கு அழகிய உதடுகள் எனவும், ஏதேனும் என்பதற்கு ஏதேனும் ஓர் ஆயுதத்தால் எனவும், ஆவி சோர்வான் என்பதற்கு உயிர் தளர்வான் எனவும் பொருள் கூறினுமாம். சிறந்த வீரனாகிய தன் கொழுநன் வெற்றியுடன் மீளாமை கருதி அவன் மனைவி வெறுப்புற்றன னென்க. மகன்-கணவன்; இலகிப் பொருள் தருதலை, 'நோதக வுண்டோ தும்மக னூர்க்கினி' [சிலப்-கக-கௌ] எனவும், 'கிணக்கிவன் மகனத் தோன்றி யதூஉம்' [மணிமே-உக-உக] எனவும் வருமாற்றானாக. தலைமகன் என்பதற்கு மூதாத புதல்வனெனப் பொருள் கொள்ளினுமாம். பா-பே:—*வடுவுண்டாயோ, †புலவி கூர். (கௌ)

Handwritten signature

அ. தரைமகடன் கொழுநன்ற னுடலந் தன்னைத்
தாங்காமற் றீறன்னுடலாற் றுங்கி விண்ணாட்
டரமகளி ரவ்வுயிரைப் புணரா முன்னம்
ஆவியொக்க விடுவானைக் காண்மின் காண்மின்.

ப - ரை :—தன் கொழுநன் தன் - தன் கணவனுடைய, உட
லம் தன்னை - உடம்பை, தரைமகள் - பூமிதேவி, தாங்காமல்-தாங்க
விடாமல், தன் உடலால் தாங்கி - தன் மார்பில் அணைத்து, வின்
நாட்டு அரமகளிர் - தேவலோகத்திலுள்ள அரம்பையர்கள், அ
உயிரை - அந்த (வீரனுடைய) உயிரை, புணரா முன்னம் - தழுவு
முன்பே, ஆவி - (தன்) உயிரை, ஒக்க விடுவானை - (தன் கணவ
னோடு) ஒருசேர விடுகின்ற ஒருத்தியை, காண்மின் காண்மின்——.

வி - ரை :—ஒருத்தி தன்கணவனைத் தழுவிய வண்ணம் அவனுடனே
தன்னுயிரையு மிழந்தா னென்பதாம். 'நாடினா நாடியே நனைவருங் கொம்பனா,
வாடினா கணவர்தம் மார்புறத் தழுவியே, விடினா' [சம்பரா - அட்சசுமாரன்
வதை-சஅ] என்றமை காண்க. தரைமகளும் ஒரு பெண்ணாகவின், அவள்
தானும் தன் கணவன் உடலைத் தாங்கலாகாதெனக் கருதி, அவன் மனைவி அவ
னைத் தன்னுடலால் தாங்கின னென்க. இதனால் இறந்து பட்ட வீரன் அயல்
மனைவியரை விழையாதவன் என்பது விளங்கும். இவ்விரு செய்யுட்களும்
போர்க் களத்தில் தன்கணவரோடு மகளிர் உயிர் துறத்தலை யுணர்த்தினமை
யால், இவற்றை, 'தலையோடு முடிதல்' என்ப. இதனை 'மண்டமருண் மாற
மைந்தின், கொண்டான் றிலையோடு கோல்வளை முடிந்தன்' [புறப்-வெ-மா-
எக] என்றதனாலறி. பா - பே :— நீ தன்கரத்தால். (கஉ)

சஅச. பொருதடக்கை வானெங்கே மணிமார் பெங்கே
போர்முகத்தி லெவார்வரினும் புறங்கொ டாத
பருவயிரத் தோளெங்கே யெங்கே யென்று
பயிரவியைக் கேட்பானைக் காண்மின் காண்மின்.

ப - ரை :—பொரு - போர் புரியும், வான் - வானைப் பிடித்த,
தட கை-பெரிய கைகள், எங்கே——, மணி மார்பு-அழகிய மார்பு,
எங்கே——, போர் முகத்தில் - போர்க்களத்தில், எவர் வரி
னும் - எத்தகைய வீரர்கள் (எதிர்த்து) வந்தாலும், புறம் கொடாத-
முதுகு காட்டி யோடாத, பருவயிரம் தோள் - பருத்த (மிக்க) வலி
மையை யுடைய தோள்கள், எங்கே எங்கே என்று——, பயிர
வியை கேட்பானை காண்மின் காண்மின்——.

வி - ரை :—'கை யெங்கே, மார் பெங்கே, தோளெங்கே' என வினவுத
லால், அவற்றை நாய் நரிகள் முன்பே யிழுத்துச் சென்றன வென்பதும், தலை
யொன்றையே அவன் காணப் பெற்றாற்றின் னென்பதும் விளங்கும். 'தடக்கை
வானெங்கே' என்பதற்குப் பெரிய கையில் பிடித்த வாளாயுத மெங்கே எனினு
மாம். கை வான் - இதனை உம்மைத் தொகையாகக் கொண்டு கையும் வாளு
மெனினுமாம். மணி - இரத்தினமாலை அல்லது முத்தமாலை எனினுமாம்.
பயிரவி = யோகினி ; ஒரு பெண்டேய்வ மென்க. இந்நீர்ந்து செய்யுட்களும்
அழகைச் சுவையாம். இவைகளில் களம்புக்க மகளிர் செய்து கூறப்பட்டது.
மகளிர் போர்க்களஞ் சேறல் பண்டை வழக்கமாம் [புறநா-உஎஅ]. மேலைச்
செய்யுட்களைச் சார வைத்தமையால், இதுவும் மனைவியின் கூற்றேயாம். (கங)

ச அரு. ஆடற்று ரங்கம்பி டித்தாளே யாளோட
டித்துப்பு டைத்தவ்வி ரும்புண்ணினீர்
ஓடித்தெ றிக்கக்க ருங்கொண்டல் செங்கொண்டல்
ஒக்கின்ற விவ்வாறு காண்மின்களோ.

ப - ரை :—ஆடல் துரங்கம் - வலிய (குதிரைகளோடு) குதிரைகளையும், ஆளோடு ஆளை - வீரர்களோடு வீரர்களையும், பிடித்து அடித்து புடைத்த - பிடித்து மோதி யடித்த, இரும் அ புண்ணின் நீர் - மிகுதியாகிய அந்த உதிரம், ஓடி தெறிக்க - (ஆகாயத்தில்) ஓடித் தெறித்தலால், கரும் கொண்டல் - கரிய மேகங்கள், செம் கொண்டல் - சிவந்த மேகங்களை, ஒக்கின்ற இ ஆறு - ஒத்திருக்கின்ற இந்த வகையை, காண்மின்கள்———.

வி - ரை :—சில வீரர்கள் வலிய குதிரைகளோடு குதிரைகளையும் வீரர்களோடு வீரர்களையும் பிடித்து மோதி யடிக்கும்போது பெருகிய உதிரம் ஆகாயத்தில் தெறித்தலால், அங்குள்ள கரிய மேகங்கள் சிவந்த மேகங்களாயின வென்பதாம். ஆடல் - அட லென்பதன் நீட்டல்; இரும் புண்ணின் நீர்—பெரிய புண்களி லிருந்து வரும் நீர்; உதிர மென்பதாம். காண்மின்களோ - ஏவற்பன்மை வினையும், கன் விசுவதிமேல் விசுவதி, ஓகாரம் அசை. புடைத்த - அகரத் தொகுத்தல். இச்செய்யுளில் உவமையனையும், ஏதுவணியும் அமைந்துள்ளமை காண்க.

ச அசு. நெருங்காக வச்செங்க ளத்தேத
யங்குந்நி ணப்போர்வை மூடிக்கொள்க
கருங்காகம் வெண்காக மாய்நின்ற
வாமுன்பு காணாத காண்மின்களோ.

ப - ரை :—நெருங்கு - (பிணங்கள்) அடர்ந்த, செம் ஆகவம் களத்தே - சிவந்த போர்க் களத்தில், தயங்கும் - விளங்கும், நிணம் போர்வை - கொழுப்பாகிய போர்வை, மூடி கொள - மூடிக் கொண்டதனால், கரும் காகம் - கரிய நிறமுள்ள காக்கைகள், வெண் காகம் ஆய் - வெண்ணிறமுள்ள காகங்களாகி, நின்ற ஆ (று)-நின்ற வகையால், முன்பு காணாத - முன்பு (ஒருபோதும்) காணாத காட்சியை, காண்மின்கள்———.

வி - ரை :—அப்போர்க்களத்திலுள்ள கரிய காகங்களின்மேல் கொழுப்பு மூடிக் கொண்டமையால், அவை வெண் காகங்கள்போல் தோன்றினவென்பதாம். வெண்காகமில்லை யென்பது முன்னோர் துணிபாதலால், 'காணாத காண்மின்' என்றார். 'காக்கை வெளிதென்ப ரென்சொலார்' [ரீதிநெறிவி - ௨௪] என்றமை காண்க. குருதியானது பரவியிருத்தலால், 'செங்களம்' எனப்பட்டது. ஆய்-உவம அருபிடைச்சொல். நின்றவாறு என்பது கடையிற் குறைந்து நின்றது. காணாத - எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். இதில் உருவகவணியும் ஏதுவணியும் உள்ளமை காண்க.

* ச அள. *மிடையுற்ற தேர்மொட்டு மொட்டொக்க
வெஞ்சோரி நீரொக்க வீழ்தொங்கல்பா
சடையொக்க டவடுசெங்க ளம்பங்க
யப்பொய்கை யாமாறு காண்மின்களோ.

ப - ரை:—மிடை உற்ற-நெருங்கி யிருக்கின்ற, தேர்மொட்டு-தேரின் மொட்டுக்கள், மொட்டு ஒக்க-(தாமரையின்) அரும்புகளைப் போலவும், வெம் சோரி - (புதிய) வெப்பமாகிய உதிரம், நீர் ஒக்க - தண்ணீர் போலவும், வீழ் தொங்கல் - (அறுந்து) வீழ்ந்த பீலிக் குடைகள், பாசு அடை ஒக்க - பசிய இலைகளைப் போலவும், அடு செம் களம் - (பகைவரை) கொல்லும் சிவந்த போர்க் களமானது, பங்கயம் பொய்கை - தாமரை மலர்களைபுடைய தடாகத்தை, ஆம் ஆறு - ஒத்திருக்கும் வகையை, காண்மின்கள்—.

.வி - ரை:—தேர் மொட்டுக்கள் தாமரையின் அரும்புகள் போலவும், உதிரம் நீர்போலவும், பீலிக்குடைகள் இலைகள் போலவும், பொருந்தின போர்க்களமானது தாமரைத் தடாகத்தை ஒத்திருந்த தென்பதாம். 'வானே பிறழும் கயங்கடுப்ப வந்தடையார், ஆளமர் வென்றி யடுகனத்து' [புறப்-வெ-மா-கசுள்] எனத் தடாகத்தைப் போர்க்களத்திற் குவமை கூறியுள்ளமை காண்க. தொங்கல் - மயில் தோகையால் அமைக்கப்பட்ட குடைகள். இச்செய்யுள் உவமையணியாம். பா-பே:—*மிடைகின்ற, † அடுவெங்களம்.

சஅஅ. வெயிற்றூரை வேல்குழ வுந்தைக்க
மண்மேல்வி ழாவீரர் வேழம்பர்தத்
கயிற்றா*லி முப்புண்டு சாயாது
நிற்குங்க ழாயொத்தல் காண்மின்களோ.

ப - ரை:—வெயில் தாரை-ஒளியையும் கூர்மையையு முடைய, வேல் குழுவும் தைக்க - வேலாயுதங்கள் (தங்கள் உடம்பு) முற்றும் தைத்துக் கொள்ள, மண் மேல் விழா - நிலத்தின் மேல் விழாத, வீரர் - (ஆண்மையோடு நின்றிருக்கும்) வீரர்கள், வேழம்பர்தம் - கழைக் கூத்தாடிகளின், கயிற்றால் இழுப்புண்டு - கயிற்றால் இழுத்துக் கட்டப்பட்டு, சாயாது நிற்கும் - சாயாமல் (நிலைபெற்று) நிற்கும், கழாய் ஒத்தல் - மூங்கிலை ஒத்திருத்தலை, காண்மின்கள்—.

வி - ரை:—கழைக் கூத்தர்களின் கயிற்றால் பிணிப்புண்டு நிற்கும் மூங்கில்கள் போல், வீரர்கள் தம்முடல் முழுதும் வேல்கள் தைக்க நின்றன ரென்பதாம். மூங்கில் வீரர்களுக்கும் இழுத்துக் கட்டப்பட்ட நீண்ட கயிறுகள் வேல்களுக்கு முவமை. கழைக் கூத்தர் - மூங்கில் மேல் நின்று கூத்தாடுவோர்; இவர்களைத் தொம்பர் எனவும், தொம்பாவர் எனவும் கூறுவர்; கழாய் - மூங்கில்; வேல்களாயினும் கணைகளாயினும் தம்முடலில் தைக்க நிலத்து விழாது நின்றலை வெநுவருநிலை என்ப. 'விலங்கமருள் வியலகலம் விலலுதைத்த கணைகிறிப்ப, நிலந்தீண்டா வகைபொலிந்த நெடுந்தகை நிலையுரைத்தன்று' [புறப் - வெ - மா - கசுக்] என்றமை காண்க. 'கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தவின்' [தொல்கா - புறத் - கசு] என்னுஞ் சூத்திரமும் அதற்கு நச்சி னார்க்கினியார் கூறிய வுரையும் ஈண்டுக் கவனிக்கற் பாலனவாம். இச் செய்யுளகத்தும் உவமையணி யுள்ளமை காண்க. பா-பே:—*இசிப்புண்டு. (கன)

சஅக. இருப்புக்க வந்தத்தின் மீதேற
லுஞ்சூர ரெல்கம்பு தைக்கவிறகைப்
பரப்பிச்சு முன்றிற்கொர் பாறாட
ஈதோர்ப் ருந்தாடல் காண்மின்களோ.

ப - ரை:—கவந்தத்தின் மீது ஏறலும்-(இறந்து பட்ட வீரர்களின்) உடற் குறைகளின் மேல் ஏறினவனவில்தான், சூரர் - (அந்த) வீரர்களின், இருப்பு எங்கும் புதைக்க-இரும்பாலாகிய வேலாயுதம் (தன் உடம்பில்) அழுந்துதலால், இங்கு ஓர் பாறு - இங்கே ஒரு கழுகு, இறகை பரப்பி - (தன்) இறகுகளைப் பரப்பிக்கொண்டு, சுழன்று ஆட - சுழன்று அசைய, ஈது ஓர் பருந்து ஆடல் - இதோ ஒரு பருந்தும் (அவ்வாறே) அசைதலை, காண்மின்கள்—.

வி - ரை:—வீரர்களின் உடற் குறைகளைப் பிடுங்கித் தின்ன வந்த பறவைகளின் உடலில் அவர்கள் கையிலுள்ள வேல் முதலிய ஆயுதங்கள் தைத்தலால், அவை துன்புற வாயின் வெண்பதாம். பாறும் பருந்துஞ் சுழன்றாடல், தம் முடலில் தைத்த வேலைப் பறிக்க வலியின்மையா லென்க. இருப்பு எங்கும் புதைக்க - இதனை, இரும்பு+எங்கு+அம்பு+தைக்க எனப் பிரித்து இரும்பாலாகிய கூரிய கணிகள் பதிய என்னுமாம். எங்கும்-வாளைனுமாம்.(கஅ)

சகக. வருஞ்சேனை தஞ்சேனை மேல்வந்து
ருமேவில் வாள்வீரர் வாணைகக்
கருஞ்சேவ கஞ்செய்து செஞ்சோற
றச்செய்த கைம்மாறு காண்மின்களோ.

ப - ரை:—வரும் சேனை - (போரில் எதிர்த்து) வரும் (பகைவர்) சேனைகள், தம் சேனை மேல் - தங்கள் சேனைகள் மேல், வந்து உருமே - வந்து அடையாமல், வில் வாள் வீரர் - வில்லையும் வாளையுமுடைய வீரர்கள், வாழ் நாள் உக - (தங்கள்) வாழ்நாள் அழியும்படி, கரும் சேவகம் செய்து-கொடிய வீரத்தொழில் புரிந்து, செம் சோறு - செம்மையாகிய சோற்றுக் கடன், அற செய்த - நீங்கும்படி (போர்) செய்த, கைம்மாறு-பதில் உதவியை,காண்மின்கள்—.

வி - ரை:—படைத் தலைவர்களில் சிலர் தம் படைகளைக் காக்கக் கருதித் தம் முயிரை யிழந்தன ரென்பதாம். 'வருஞ் சேனை...உருமே' என்றதனால், படைத்தலைவர் என்பது விளங்கும். செஞ்சோறு+கீ நெய்தலாவது:—செம்மையாகிய சோற்றுக் கடன் கழித்தல்; அதாவது வீரர்கள் அரசன் உணவையுண்பதனால் அவனுக்கு வஞ்சனை புரியாமல் போரில் தங்களுயிரை யளித்துத் தமது கடமையை நிறைவேற்றல். 'செஞ்சோற்றுக் கடனின்கி'[சீவக-௨௨௪௦] எனவும், 'செஞ்சோற்றுக் கடனின்றே கழியே னாகில்' [வில்லிபா - கன-ம் - போர் - ௨௦] எனவும் வருமாறு காண்க. இதனை அவிப்பலி யென்ப. 'வெள்வா ன்மருட் செஞ்சோ றல்ல, துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று' [புறப் - வெ - மா - கஅச] என வருவதனாலாக. (கக)

சகக. யானைப் படைச்சூரர் நேரான
போழ்தற்றெ முந்தாடு கின்றூர்தலை
மாணச்ச யப்பாவை விட்டாடும்
அம்மானை வட்டொத்தல் காண்மின்களோ.

ப - ரை:—யானை படை சூரர் - யானைப் படைகளையுடைய வீரர்கள், நேர் ஆன போழ்து-(ஒருவரை ஒருவர்) எதிர்த்துப் போர் புரியும் காலத்தில், அற்று - (அவர்கள் உடலிலிருந்து) நீங்கி, எழுந்து-(மேலே) கிளம்பி, ஆடுகின்றூர் தலை - சூதித்தாடுகின்ற வீரர்களின்

தலைகள், மானம் சயம் பாவை - பெருமையை யுடைய விரமகள், அம்மாணை - அம்மாணை யாட்டத்தில், விட்டு ஆடும் - (மேலே) விட்டு விளையாடும், வட்டு ஒத்தல் - விளையாட்டுக் கருவியை ஒத்திருத்தலை, காண்மின்கள் -

வி - ரை:—யானைமேலிருந்து போர் புரியும் வீரர்களின் தலைகள் வெட்டுண்டு துள்ளி விழுதல், வீரமகள் அம்மாணை யாட்டத்தில் மேலே விட்டு விளையாடும் விளையாட்டுக் கருவியை யொத்திருந்தன வென்பதாம். 'இப்பே ரெழுமார் சிரமேழும் ஒங்கல்வீர்தை, கைப்பே ரெழிற்பைப் பழங்கென்றனர்' [வில்லிபா-அ-ம் - போர்-கூ] என வருமாறு காண்க. அம்மாணை - மகளிர் விளையாடும் ஒருவகை விளையாட்டு [தா-கந்]; இதனைக் கலம்பகங்களிலும் பெண்பாற் பின்னாத் தமிழ்களிலும் காண்க. வட்டு - ஒரு வகை விளையாட்டுக் கருவி. இச்செய்யுள் உவமையனியாம். (உ௦)

சகஉ. | எதிர்கொளுஞ் சுரர்விமா னங்களறிற் சுரர்களாய்
ஏறுமா னவர்கடா மெண்ணுதற் கருமையிற்
கதிர்விசும் பதனிலே யிதனிலும் பெரியதோர்
காணையம் விளையுமா காண்மினோ காண்மினோ.

ப - ரை:—எதிர் கொளும் - (தம்மை) எதிர் கொண்டழைக்கும், சுரர் விமானங்களில் - தேவர்களின் விமானங்களில், சுரர்கள் ஆம் - தேவர்களாகி, ஏறும் மானவர்கள் தாம் - ஏறிச் செல்லும் வீரர்களை, எண்ணுதற்கு அருமையின் - கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாமையால், கதிர் விசும்பு அதனிலே - ஒளியையுடைய தேவலோகத்திலும், இதனிலும் - இந்தப் போர்க்களத்தி லிருப்பதைக் காட்டினும், பெரியது - பெரிதாகிய, ஓர் காணையம் - ஒப்பற்ற வீரர்களின் கூட்டம், விளையும் ஆ(று) - தோன்றும் வகையை, காண்மினோ காண்மினோ—.

வி - ரை:—அனவற்ற வீரர்கள் விமானங்களிலேறி வீரசுவர்க்கம் புக்கன ரென்பதாம். பொருகனத்து உயிர் துறந்த வீரர்கள் சுவர்க்கம் புகுதலை மறப்பாசி என்ப. இதனை, 'மறப்படை மறவேந்தர், துறக்கத்துச் செல்வுரைத் தன்று' [புறப் - வெ - மா - அள] என்றதனாலறிக. 'குடையும் வாளும்' [தொல்கா - புறத் - கூ] என்னுஞ் சூத்திரத்தின் இறுதியடிக்கு, 'எயிலுட் போதலும் புட்போல வுட்பாய்தலும் ஆண்டுப் பட்டோர் துறக்கம் புகுதலும் பிறவும் பாசி மறத்தின் பாற்படும்,' என நச்சினூர் கினியார் பொருள் வரைந்துள்ளமையும் ஈண்டுக் கவனிக்க. பர் - பே:—|எதிர்கொளுஞ் சுரர்மடற் தையரொனுஞ் சிலர்களாய். (உ௧)

சகக. அவரிபஞ் சொரிமதங் கழியெனப் புகமடுத்
தவர்பரித் திரையலைத் தமர்செய்கா லின்கர்தங்
கவரிவெண் ணுரைநிரைத் தவருடற் குருதியிற்
கடல்பரற் தோடுமா காண்மினோ காண்மினோ.

ப - ரை:—அமர் செய் காலின்கர் அவர் - போர் புரியும் கலிங்க வீரர்களாகிய அவர்களுடைய, இபம் சொரி மதம் - யானைகள் பொழிந்த மதநீர், கழி என - (கடற்கரை) கால்வாய்களைப் போல், புக மடுத்து - (தன்கண்) புகும்படி கலந்தும், அவர் பரி - அவர் குதிரைகளாகிய, திரை அலைத்து - அலைகளை வீசியும், கவரி வெண்

நுரை - (அவர்) சாமரமாகிய வெள்ளிய நுரைகளை, நிரைத்து - வரிசையாய்மைத்தும், அவர் உடல்-அந்தக் கலிங்க வீரர்களின் உடல்களிலிருந்து பெருகும், குருதியின் கடல் - இரத்தமாகிய கடலானது, படுத்து ஓடும் ஆறு - (எங்கும்) பாயி ஓடுந் தன்மையை, காண்மீனோ காண்மீனோ——.

வி - ரை:—கலிங்க வீரர்களின் குருதியாகிய கடலில் யானைகளின் மதகீர் கால்வாய்கள் போல் கலக்கவும், குதிரைகளாகிய அலைகள் வீசவும், கவரிகளாகிய வெள்ளிய நுரை மிதக்கவும் அக்குருதியாகிய கடல் எங்கும் பரவியோடின தென்க. காலிங்கர் தம் - தம் சாரியை; காலிங்கர் - முதல் நீண்டது; குருதியின் கடல் - இன் அல்வழிச் சாரியை; செய்யுளாகலின் சுட்டுப் பெயர் முன் வந்தது [நன் - கூசு]. இச்செய்யுளில் உவமையணியும் உருவகவணியும் இருந்தல் காண்க. (௨௨)

சகசு.புவிபுரத் தருள்செயுஞ் சயதரன் நெருமுறைப்
புணரிமே லணைபடப் பொருவில்விற் குனிதலிற்.
கவிகுலங் கடலிடைச் சொரிபெருங் கிரியெனக்
கரிகளின் பிணமிதிற் காண்மீனோ காண்மீனோ.

ப - ரை:—ஒரு முறை - (முன்பு) ஒரு காலத்தில், புணரி மேல் - கடலில், அணை பட-அணையை அமைக்க, புவி புர்த்து அருள் செய்யும்-உலகத்தி லுள்ளவர்களைக் காத்து அருள்புரியும், சயதரன் - முதற் குலோத்துங்கனுடைய, பொரு இல் வில் - ஒப்பில்லாத (கோதண்டம் என்னும்) வில்லானது, குனிதலின் - வளைதலினால், கவி குலம் - குரங்குகளின் கூட்டம், கடல் இடை - கடலில், சொரி பெரும் கிரி என - சொரிந்த பெரிய மலைகளைப் போல, கரிகளின் பிணம் - யானைகளின் பிணங்களை, இதில் - இந்த (இரத்த) கடலில், காண்மீனோ காண்மீனோ——.

வி - ரை:—கலிங்க வீரர்களின் கடல் போன்ற குருதியில் மலைகளைப் போன்ற யானைகளின் பிணங்கள் மிதந்தன வென்பதாம். கடல் குருதி வெள்ளத்திற்கும் மலைகள் யானைகளுக்கு முவமை. இராமபிரான் வில்லை வீளத்துக்களை தொடுத்த பின்பே வருணன் வழி விட்டமையால், 'வில் குனிதலின்' என்றார். இராமபிரானே விசயதரனாய்த் தோன்றினனென்பது கருதி 'புவி புர்த்து.....குனிதலின்' என்றார் [தா - ௨௧௨]. சயதரனொரு முறை - ன் விரித்தல் விகாரம். இச்செய்யுளில் உவமையணியுள்ளமை யுணர்க. இராம பிரான் சீதாதேவியை இராவணனிடமிருந்து மீட்க இலங்கைக்குச் செல்லுங்கால், குரங்குகளைக்கொண்டு இடைவழியிலுள்ள கடலை யணைத்த செய்தி வெளிப்படை [தா - ௬௪]. [௨௩]

சகரு.உற்றவா யம்புதம் பரிசையுங் கருவியும்
உருவிமார் பகலமும் முருவியீழ் *செறுநர்விற்
கற்றவா பொருவன்விற் கற்றவா வென்றுதங்
கைம்மறித் தவரையுங் காண்மீனோ காண்மீனோ.

ப - ரை:—வாய் உற்ற அம்பு - (போர்க் களமாகிய)இடத்தில் பொருந்திய (கருணகரன்) கணைகள், தம் பரிசையும் கருவியும் - (கலிங்கராகிய) தங்கள் கேடகத்தையும் கவசத்தையும், உருவி-ஊடு

ருவிச் சென்று, அகலம் மாற்பும் உருவி - அகலமாகிய மார்க்கினையும் ஊடுருவுதலால், வீழ் செறுநர் - (போர்க்களத்தில்) விழும் (கலிங்க) வீரர்கள், ஒருவன் - ஒப்பற்றவனாகிய கருணாகரன், வில் கற்ற ஆ(று)-வில் தொழில் கற்ற விதம் (என்னே), வில் கற்ற ஆ(று)-வில் தொழில் கற்ற விதம் (என்னே), என்று-என்று சொல்லி. தம் கை மறித்தவரையும் - தங்கள் கைகளால் (தம் படைவீரரை) விலக்கு வோரையும், காண்மினோ காண்மினோ-----

வி - னை:—இறந்து படுங் கலிங்கவீரர் பலர் கருணாகரன் வில் வித்தை யைப் புகழ்ந்து தம் படைவீரரை அவன் மேல் போர்க்குச் செல்ல வொட்டா மல் விலக்கின ரென்பதாம். மாற்பகலம்-ஒரு பொருட் பன்மொழி யெனினு மாம்; 'கற்றவா.....கற்றவா' என்றது இங்கு வியப்பை யுணர்த்தினது. கைம்மறித்த லாவது-கருணாகரன் விடுங் கூரிய கண்கள் தம் படைநூர் மேல் படாமல் அவர்களை விலக்கின ரெனினும் பொருந்தும். வாய் - விளிம் பெனினுமாம். கற்றவாறு என்பது கற்றவாவெனக் கடையிற் குறைந்து கின்றது. என்னே - இசையெச்சமாய் வருவிக்கப் பட்டது. பா - பே:—
* செருவினில். (உச)

சக௬ விண்ணின்மொய்த் தெழுவிமா னங்களிற் சுரர்களாய் மீதுபோ முயிர்களே யன்றியே யின்றதுதங் கண்ணிமைப் பொழியவே முகமலர்ந் துடல்களுங் கடவுளோர் போலுமா காண்மினோ காண்மினோ.

ப - ரை:—மொய்த்து-(போர்க் களத்தில்) நெருங்கி, எழு விமா னங்களில் - (மேலே) எழுகின்ற தேவ கிமானங்களில், சுரர்கள் ஆய்-தேவர்களாகி, விண்ணின் மீது - தேவ லோகத்தில், இன்று-இப்போது, போம் உயிர்களே அன்றி-போகும் (வீரர்களின்) உயிர் கள் மாத்திர மல்லாமல், உடல்களும் - (அவர்கள்) உடம்புகளும், முகம் மலர்ந்து-முகமலர்ச்சி கொண்டு, தம் கண் இமைப்பு ஒழிய-தங்கள் கண்கள் இமைத்தலைத் தவிர்தலால், கடவுளோர் போலும் ஆ(று) - தேவர்களை ஒத்திருக்கும் விதத்தை, காண்மினோ காண் மினோ-----

வி - னை:—வீரர்களின் உயிர்கள் வானுல கடைந்த தன்றி, அவர்கள் உடம்புகளுந் தெய்வத்தன்மை யடைந்தமையை யொத்திருந்தன வென்பதாம். தேவர்கள் கண்ணிமையாதது போல், உயிர் துறந்த வீரர்களின் கண்களும் கண்ணிமைப் பொழிந்தன வென்க. இதனால் அவர்கள் தங்கள் கண் திறந்த வண்ணம் ஆண்மையோடு முகமலர்ச்சியுற்று விளங்கினரென்பது தோன்றும். உடல்களும்-உம்மை இறந்தது தழுவியது. இதில் உவமையணி யுள்ளமை யறிக. (உஇ)

சக௬. பிறைப்பெ ரும்பனை வேழ முன்னொடு

பின்று ணிந்துத ரைப்படுங்

குறைத்த லைத்துணி கொல்ல னெஃகெறி

கூட மொத்தமை காண்மினோ.

ப - ரை:—பிறை பெரும் பனை - பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற பெரிய கொம்புகளையுடைய, வேழம் -(போரிட்பட்ட) யானைகள், முன்னொடு-(தலையாகிய) முற்பகுதியும், பின்-(உடலாகிய) பிற்பகுதி

பும், துணிந்து - வெட்டுண்டு, தரை படும் - நிலத்தில் விழுந்து கிடக்கும், குறை-(உடல்) குறைந்த, தலை துணி - (தலைகளாகிய) துண்டுகள், கொல்லன்——, எஃகு எறி-(வாள், வேல் முதலிய) ஆயுதங்களை அடிக்கும், கூடம் ஒத்தமை-சம்மட்டியை ஒத்திருத்தலை, காண்மின்——.

ப - ரை:—உடலின் பகுதி வெட்டுண்டு கிடக்கும் யானைகளின் தலைகள் சம்மட்டிகளோ யொத்தன வெண்பதாம். யானைகளின் தலைகளைச் சம்மட்டிகளாகவும், அவைகளின் துதிக்கைகளைச் சம்மட்டிப் பிடிகளாகவும் கொள்க. குறைத்தலைத் துணி என்பதற்குத் தலை குறைந்த யானையின் பிணங்களாகிய துண்டுகள் எனின், பொருள் சிறவாமை யுய்த்துணர்க. (உசு)

சகசுஅ. வாயி னிற்பு கு வேல்கள் பற்று வ

லக்கை யோடு நி லத்திடைச்

சாயு மற்றவர் காள மூதிகள்

தம்மை யொத்தமை காண்மினே.

ப - ரை:—வாயினில் புகு வேல்கள் - (தங்கள்) வாயில் புருந்த வேலாயுதங்களை, பற்று வலம் கையோடு - (பறிக்க) பிடித்த வலக்கைகளோடு, நிலத்திடை சாயும் மற்று அவர் - நிலத்தில் சாய்ந்து கிடக்கும் அந்த வீரர்கள், காளம் ஊதிகள் தம்மை-ஊது கொம்பை ஊதுகின்றவர்களை, ஒத்தமை-ஒத்திருத்தலை, காண்மின்——.

வி - ரை:—தங்கள் வாயிற் புரும் வேல்களைப் பறிக்கும் வீரர்கள் காளம் ஊதுவோரை ஒத்திருத்தன ரென்பதாம். வாயிலுள்ள வேல்கள் காளத்திற்கும் அவ்வேலைப் பறிக்க முயன்ற வீரர்கள் காள மூதுவோர்க்கு முவமை. காள மூதுவோர் காளத்தை வலக்கையாற் பற்றுதல் போல் வீரர்களும் வேலை வலக்கையால் பற்றின ரென்க. (உஎ)

சகசுஉ. படவூன்று நெடுங்குந்த மார்பி னின்ற

பறித்ததனை நிலத்தானறித் தேர்மே னிற்பார்

படவூன்றி விடுந்தொழிலோ ரென்ன முன்னம்

*பசங்குருதி தோன்றுமால்காண்மின் காண்மின்.

ப - ரை:—படவு ஊன்றி விடும் - படகுகளை (துடுப்புக்களால் நீரில்) அழுத்திவிடும், தொழிலோர் என்ன-தொழிலையுடைய மாலுமிகளைப் போல, பட ஊன்று - அழுந்தத் தைத்த, நெடும் குந்தம்-பெரிய வேலாயுதத்தை, மார்பின் நின்று பறித்து - (தங்கள்) மார்பிலிருந்து பிடுங்கி, அதனை - அந்த வேலாயுதத்தை, நிலத்து ஊன்றி-தரையில் ஊன்றி, தேர் மேல் நிற்பார் முன்னம் - தேரில் நிற்கும் வீரர்களுக்கு எதிரில், பசம் குருதி தோன்றும் - பச்சிரத்த மாகிய நீர் தோன்றும், காண்மின் காண்மின்——.

வி - ரை:—படகோட்டிகள் துடுப்புக்களை யூன்றிப் படகுகளை ஆற்றில் செலுத்துதல் போல், வீரர்கள் தம் மார்பில் தைத்த வேல்களை யூன்றித் குருதியாற்றில் தேர்மேல் நின்றன ரென்பதாம். படகோட்டிகள் வீரர்களுக்கும், படகுகள் தேர்களுக்கும், துடுப்புக்கள் குந்தங்களுக்கும், பசங்குருதி யாற்றுக்கு முவமை. என்ன - உவம வருபிடைச் சொல்; முன்னம் - அம் சாரியை; தோன்றுமால் - ஆல் - அசை. இம் பூன்று செய்யுட்களும் உவமை யணியாம். பா-பே:—* பைங்குருதி நீர்தோன்றும். (உஅ)

௫௦௦. வாயகலம் பரத்தமொடு நிணங்கொண் டோட
மற்றதனை வள்ளுகிரின் பருந்து*கோணல்
வாயகலம் பரத்தினிடைக் டிகொளவி வல்வாய்
வகிர்ப்பட்டு நிலம்பட்ட வண்ணங் காண்மின்.

ப - ரை:—வாய் அகல் அம்பு - (கூர்மை) பொருந்திய அகன்ற அம்பை, நிணத்தொடு - கொழுப்புடன், அரத்தம் கொண்டு ஓட - இரத்த வெள்ளம் இழுத்துக்கொண்டு ஓட, அதனை - அந்த அம்பை, வள் உகிரின் பருந்து - கூர்மையாகிய நகங்களை யுடைய பருந்து, கோணல் வாய் கொளவி- (தன்னுடைய) வளைந்த அலகால் கொளவிக் கொண்டு (பறந்து), அகல் அம்பரத்தின் இடை - அகன்ற ஆகாயத் தில், வல் வாய் வகிர்ப் பட்டு - வலியவாய் பிளவுண்டு, நிலம் பட்ட வண்ணம் - பூமியில் விழுந்த வித்ததை, காண்மின்—.

வி - னை:—அம்புகள் கொழுப்பால் மூடுண்டு கிடத்தலை யறியாமல் பருந்துகள் கொளவிக் சென்றமையால், அந்த அம்புகளின் கூரிய விரிம்பு களால் அவைகளின் வாய் பிளவுண்டன வென்க. அகலம்பு-பண்புத்தொகை, அரத்தமொடு - இதிலுள்ள ஒரு நிணம் என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. மற்று - அசைநிலை. பா - பே:—* கொண்டல், டி கொளவி யல்வாய். (௨௯)

௫௦௧. சாதூரங்கத் தலைவனைப்போர்க் களத்தில் வந்த
தழைவயிற்றுப் பூதந்தா னருந்தி மிக்க
சாதூரங்கத் தலைசுமந்து கமஞ்சூற் கொண்டு
†தனிப்படுங்கா ரெனவருமத் தன்மை காண்மின்.

ப - ரை:—போர் களத்தில் வந்த - போரைப் புரியும் களத்தில் வந்த, தழை வயிறு பூதம் - பருத்த வயிற்றை யுடைய பூதமானது, சாதூரங்கம் தலைவனை - நால்வகைப் படைகளுக்கும் தலைவனாகிய ஒருவனுடலை, அருந்தி - (தன் வயிறு நிரம்ப) புசித்து, மிக்க சா தூரங்கம் - இறந்துபட்ட மிகுதியாகிய குதிரைகளை, தலை சுமந்து - (தன்) தலையில் சுமந்து, கமம் சூல் கொண்டு - நிறைந்த கருக் கொண்டு, தனி படும் - ஒப்பற்ற தன்மை பொருந்தும், கார் என வரும் - மேகம் போல் வருகின்ற, அ தன்மை-அந்தத் தன்மையை, காண்மின்—.

வி - னை:—பெரிய பெண் பூதமொன்று சிறந்த வீரனுடலைத் தன் வயிறு பருக்க உண்டு இறந்து பட்ட குதிரைகளைச் சுமந்து வருங் காட்சி, சூல் கொண்ட கரிய மேகம் வருதலை ஒத்திருந்த தென்பதாம். சூல்கொண்ட கரிய மேகம் வயிறு பருக்கவுண்ட கரிய பூதத்திற் குவமை; பூதம் உயிர் துறந்த குதி ரைகளைச் சுமந்து சென்றமை மேலும் உண்ணுதற் பொருட்டாம். சாதூரங்கம்- இரண்டனுள் முந்தினது சதூரங்கம் என்பதன் நீட்டல்; பண்புத் தொகை. பிந்தினது வினைத் தொகையாம். சதூரங்கம் - இதனை ௩௪௬-ம், தாழிசையிற் காண்க. கமஞ் சூல் - உரிச்சொற் றொடர். இச்சேய்யுள் உவமையணியாம். பா - பே:—†தனிமேகம் வருமந்த. (௩௦)

௫௦௨. முதுகுவடிப் படியிருக்கு மென்ன நிற்கு
முனைக்களிற்றோர் செருக்களத்து முந்து தங்கண்

முதுகுவடுப் படுமென்ற வடுவை யஞ்சி
முன்னம்வடுப் பட்டாரை யின்னங் காண்மின்.

ப - ரை:—முது குவடு - பெரிய மலைகள், இப்படி இருக்கும் - இவ்வாறே யிருக்கும், என்ன நிற்கும் - என்று (கண்டோர்) சொல் லும்படி நிற்கும், முனை களிற்றோர் - போரைப் புரியும் யானைகளை யுடைய வீரர்கள், முந்து - (ஒருவரை பொருவர் வெல்ல) முற்படும், செரு களத்து - போர்க்களத்தில், தங்கள் முதுகு வடு படும் - தங் கள் முதுகில் காயம் உண்டாகும், என்ற வடுவை அஞ்சி - என்ற பழிக்குப் பயந்து, முன்னம் - (தங்கள்) முன்புறமாகிய மார்பில், வடு பட்டாரை - காயமடைந்தவர்களை, இன்னம் - இன்னமும், காண்பின்—.

வி - ரை:—யானை வீரர் ஒருவரை பொருவர் எதிர்த்து மார்பில் புண்பட்டுக் கிடந்தன ரென்பதாம். 'முதுகுவடு.....அஞ்சி' என்றது அவர்கள் ஆண்மையை யுணர்த்தினது. போரில் புறங்கொடாத வீரர்களின் முகத்திலும் மார்பிலும் படும் புண் விழிப்புடன் எண்பபடும். [தா - கூடுக] இந்நான்து செய்யுட்களிலும் யமகம் என்னுஞ் சொல்லையுள்ளமை காண்க. களிற்றோர் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (கூ)

௫௦௩. களமடையக் காட்டுதற்கு முடிவ தன்று
கவிமூமதக் கரிசொரியக் குமிழி விட்டுக்
குளமடைபட் டதுபோலுங் குருதி யாடிக்
கூழடுமி நென்றருளக் கும்பிட் டாங்கே.

ப - ரை:—களம் அடைய - போர்க்களம் முழுதும், காட்டு தற்கு - (உங்களுக்கு) காட்டுவதற்கு, முடிவது அன்று - முடியாது, கவிமூம் மதம் கரி - இறந்து படும் மதத்தைப் பொழியும் யானைகள், குளம் மடை - குளத்தின் மடையானது, பட்டது போலும்-அழிந் தது போல், குமிழி விட்டு - குமிழிகள் உண்டாக, குருதி சொரிய - இரத்தத்தைச் சொரிதலால், ஆடி - (அதில் நீங்கள் எல்லாரும்) மூழ்கி, கூழ் அடுமின் - கூழைச் சமைத் துண்ணுங்கள், என்று அருள - என்று (தேவி பேய்களுக்கு) கட்டினாயிட, ஆங்கு - அப் பொழுது, கும்பிட்டு - (அப்பேய்கள் தேவியை) வணங்கி,

வி - ரை:—தேவி கூழ் சமைத் துண்ணுமாறு பேய்களுக்குப் பணித்தன ரென்பதாம். மடை - நீரோடுங் கால்வாய். 'கரி சொரிய.....குருதி' என் றது இரத்தம் பெருக்கை யுணர்த்தினது. மடையழிதலால் அதிலுள்ள நீர் பெருகி வழிதல் போல், போர்க்களத்தில் உதிரம் பெருகிப் பரவி யோடின தென்க. விட்டு-விட என்பதன் திரிபு. அடுமின் - ஏவற் பண்மை வினைமுற்று. இவ்விரண்டு செய்யுட்களிலும் உவமையணி யுள்ளமை காண்க. (கூஉ)

பேய்கள் கூழடுதல்

௫௦௪. குறுமோ டநெடு நிணமா லாய்குடை கலதீ கூரெயி நீநீள்
மறிமா டகுதிர் வயிநீ கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே.

ப - ரை :—குறுமை மோட - குறுகிய வடிவமுடைய மோடி என்பவளே, நெடுமை நிணமாலாய் - நீண்ட வடிவமுடைய நிண மாலையென்பவளே, குடை கலதீ - (உதிர வெள்ளத்தில்) மூழ்கும்

கலதி என்பவளே, கூர் எயிறீ - கூரெயிறி என்பவளே, நீலி - நீலி யென்பவளே, மறிமாட - மறிமாடி என்பவளே, குதிர் வயிறீ - குதிர் வயிறி என்பவளே, கூழ் அட வாரீர் - கூழ்காய்ச்ச வருவீ ராக, கூழ் அட வாரீர் -----.

வி - ரை:—மோடி, நீலி இவ்விரண்டும் தேவியின் பேர்கள்; இவை பேய் களுக் கிடப்பட்டன வென்க; நிணம் மாலை - கொழுப்பை மாலையாக அணிந்தவன், கலதி - மூதேவி; இடைவிடாமல் தாங்குதல் பற்றி அப்பேய் இப்பேயர் பெற்றது போலும். கூர் எயிறி - கூர்மையாகிய பற்களை யுடைய வன்; மறி மாடி - ஆட்டை விழுங்கும் வயிற்றை யுடையவன்; மடி - வயிறு; குதிர் வயிறி - நெற்குதிர் போன்ற வயிற்றை யுடையவன். தேவி கட்டளை யின்படி பேய்கள் கூழ் சமைக்கக் கருதி ஒன்றை யொன்று விளித்தன வென்க. மோடி, நிணமாலைய் முதலியன சேய்மை விளிகள்; கூழட வாரீர்' இவ்வுருக்கு விரைவின் கண் வந்தது. (கக)

௫௦௫. பறிந்த மருப்பின் வெண் கோலாற்
பல்லை விளக்கிக் கொள்ளீரே
மறிந்த களிற்றின் பழுவெலும்பை
வாங்கி நாக்கை வழியீரே.

ப- ரை:—மறிந்த களிற்றின்-மடங்கி (இறந்து) விழுந்த யானை களி னின்று, பறிந்த - நீங்கிய, மருப்பின் - கொம்பாகிய, வெண் கோலால்-வெண்மையாகிய பற்குச்சிகளால், பல்லை விளக்கி கொள் ளீர் - பற்களைத் துலக்கிக் கொள்வீராக, பழு எலும்பை வாங்கி - (அவைகளின்) விவர வெலும்பைப் பறித்து, நாக்கை வழியீர்—, நாக்கை வழித்துக் கொள்வீராக.

வி - ரை:—யானைக் கொம்புகளால் பற்களை விளக்கி அவைகளின் விவர வெலும்புகளால் நாக்கை வழித்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதாம். மருப் பின் வெண் கோல் - இன் அல்வழிச் சாரியை; கொள்ளீர், வழியீர் - இவ் விரண்டும் உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்த ஏவற் பன்மை வினைமுற்றுக்கள். மறிந்த களிற்றின் - இடை நிலை விளக்கணி. இது முதல் ௫௦௬-ம், தாழிசை யளவும் பேய்கள் ஒன்றோடொன்று பேசிக்கொண்டு பல் விளக்கல், நீரடல் முதலிய தொழில்கள் புரிந்தமையை யுவார்த்தும். (கச)

௫௦௬. வாயம் புகளா முகிற்கொள்ளி வாங்கி யுகிரைவாங்கீரே
பாயுங் களிற்றின் மதத்தயிலம் பாயப் பாய வாரீரே.

ப - ரை:—வாய் அம்புகள் ஆம்-(கூர்மை) பொருந்திய அம்புக ளாகிய, உகிர் கொள்ளி வாங்கி - நகங்களைக் களையும் கருவியை எடுத்து, உகிரை வாங்கீர் - (உங்கள்) நகங்களைக் களைவீராக, களிற் றின் பாயும் - யானைகளி லிருந்து பெருகும், மதம் தயிலம் - மத நீராகிய எண்ணெய், பாய பாய-மிகுதியாய் பெருகும்படி, வாரீர் - (உங்கள் தலையில்) வார்த்துத் தேய்த்துக் கொள்வீராக.

வி - ரை:—கூரிய அம்புகளால் நகங்களைக் களைந்து, யானை மதநீராகிய எண்ணெயைத் தலையில் தேய்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதாம் பாயப் பாய - அடுக்கு மிகுதியின் கண் வந்தது. அம்புகளாம் உகிர் கொள்ளி; மதத்தயிலம் - உருவகவணிகள். இப்பகுதியிலுள்ள வனைய உருவகவணிகளையும் உய்த்துணர்க.

௫௦௮. எண்ணெய் போக வெண்மூளை யென்னுங் களியான்
[மயிர் குழப்பிப்
பண்ணை யாகக் குருதிமடுப் பாய்ந்து நீந்தி யாடரே.

ப - ரை:—எண்ணெய் போக-(தலையிலும் உடம்பிலும் பூசிய யானை மதநீராகிய) எண்ணெய் நீங்கும்படி, வெண் மூளை என்னும் - வெண்மையாகிய மூளை யென்று சொல்லப்படும், களியால் மயிர் குழப்பி - குழைந்த சேற்றை மயிர்க்குத் தடவி, குருதிமடு - உதிரமாகிய தடாகத்தில், பண்ணை ஆக பாய்ந்து - கூட்டமாகப் பாய்ந்து, நீந்தி ஆடர் - நீந்தி விளையாடுவிராக.

வி - ரை:—யானை மதநீராகிய எண்ணெய் போகும்படி மூளையாகிய குழைந்த சேற்றைத் தேய்த்துக் குருதி வெள்ளத்தில் மூழ்குவீராக வெண்பதாம். பேய்கள் உதிர வெள்ளத்தில் மூழ்குதலை, 'கழுது குருதி படிய' [பாண்டிக் - ௧௦௩] எனப் பிறர் கூறியதனாலு மறிக. (௩௬)

௫௦௮. குருதிக் குட்ட மித்தனையுங் *கோலும் வேலுங் குந்தமுமே
கருவிக் கட்டு மாட்டாதீர் கரைக்கே மிருந்து குளியீரே.

ப - ரை:—குருதி குட்டம்-உதிரமாகிய தடாகத்தில், கோலும் வேலும் குந்தமும் - அழ்புகளும் வேல்களும் ஈட்டிகளுமாகிய, இத்தனை கட்டு கருவியும்-இவ்வளவு மிகுதியாகிய ஆயுதங்களிலும், மாட்டாதீர் - அகப்பட்டுக் கொள்ளாதவராய், கரைக்கே மிருந்து - கரையிலிருந்து, குளியீர் - குளிப்பீராக.

வி - ரை:—குருதி வெள்ளத்திலுள்ள ஆயுதங்களில் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் கருத்தாய் மூழ்குங்கள் என்பதாம். மாட்டாதீர் - முற்றெச்சம்; கரைக்கு - உருபு மயத்தம். பா - பே:—* கொல்லும் வாளும். (௩௭)

௫௦௯. ஆழ்ந்த குருதி மடுநீந்தி யங்கே புணையா திங்கேறி
வீழ்ந்த கலிங்கர் நிணக்கலிங்கம் விரித்து விரித்துப்
[புணையீரே.

ப - ரை:—ஆழ்ந்த குருதி மடு - (மிகவும்) ஆழ்ந்த இரத்தமாகிய தடாகத்தில், நீந்தி—, அங்கே இனையாது - அங்கே வருந்தாமல், இங்கு ஏறி-இறத்தக் கரையில் ஏறி, வீழ்ந்த கலிங்கர் - (போரில்) இறந்து பட்ட கலிங்க வீரர்களின், நிணம் கலிங்கம் - கொழுப்பாகிய ஆடைகளை, விரித்து விரித்து - நன்றாய் விரித்து, புணையீர் - அணிவீராக.

வி - ரை:—குருதி கீரில் மூழ்கிய பின், கொழுப்பாகிய ஆடைகளைப் புணந்து கொள்ளுங்கள் என்பதாம். ௫௦௯-ம், தாழிசை முதல் இதுவரை பேய்கள் பற்களைத் தேய்த்து நகங்களைக் களைந்து எண்ணெய் தேய்த்து மூழ்கி நிணத்துகில் புணந்து கொண்டமை கூறினார். நிணம் கலிங்கம் - இதனை களம்-ம், தாழிசையிற் காண்க. பா - பே:—+இனையா தின்பாறி. ௫௧௦.மதங்கொள் கரியின் கோளகையை மணிச்சூ

[டகமாச் +செறியீரே
பதங்கொள் புவிப் படிதளப் பொற்பாடகமாப் புணையீரே.

ப - ரை:—மதம் .கொள் - மதத்தைப் பொழியும், கரியின் கோளகையை-யானைகளின் கிம்புகளை, மணி சூடகம் ஆ (க) -அழ

கிய வளையல்களாக, செறியீர் - அணிவீராக, பதம் - அறுகம்புலலை, கொள் - (உணவாக) கொள்ளும், புரவி படி - குதிரைகளின் அங்க வடிகளை, தாளம் - முத்துக்களைப் பதித்த, பொன் பாடகம் ஆ (க) - அழகிய பாடகமாய், புனையீர் அணிவீராக.

வி - ரை :—யானைகளின் கிம்புரிசளை வளையல்களாகவும், குதிரைகளின் அங்கவடிகளைப் பாடகங்களாகவும் அணியுங்கள் என்பதாம். கோளகையானைகளின் தந்தங்களி லணியும் பூண் ; இதனைக் கிம்புரி யெனவும் வழங்குவதுண்டு. இது முதல் பேய்களணியும் அணிகளைக் கூறுகிறீர். பா - பே :—
† புனையீரே. (௩௯)

நுகச. ஈண்டுஞ் செருவிற்படுவீர்
ரெறியும் பாரா வளையடுக்கி
வேண்டுமளவும் வாய்நெகிழ்த்து
விடுகம் பிகளாப் *புனையீரே.

ப - ரை :—ஈண்டும் செருவில் - (நால்வகைப் படைகளும்) நிறைந்த போர்க் களத்தில், படு வீரர் - இறந்துபட்ட வீரர்கள், எறியும் - (ஒருவர்மேல் ஒருவர் வீசி) எறியும், பாராவளை அடுக்கி - வளைதடிகளை அடுக்கி, வேண்டும் அளவு - (அவரவர்கட்கு) வேண்டிய வளவில், வாய் நெகிழ்த்து - (அந்த வளைதடிகளின்) வாயை யகற்றி, விடு கம்பிகள் ஆ (க) - விடுகம்பி என்னும் ஆபரணங்களாக, புனையீர் - அணிவீராக.

வி - ரை :—வளைதடிகளை விடுகம்பிகள் என்னும் ஆபரணங்களாக அணியுங்கள் என்பதாம். பாராவளை - இது பாராவளைய மெனவும் வழங்கப்படும். பா-பே :—*கொள்ளீரே. (௪௦)

நுகஉ. பனைத்த பனைவெங் கரிக்கரத்தாற்
பரிய பருநாண் கட்டிரே
இணைத்த முரசம் வாஸ்காம்பி
டிரட்டை வாளி யேற்றீரே.

ப - ரை :—பனைத்த - பெருத்த, வெங் கரி - கொடிய யானைகளின், பனை கரத்தால் - பனைமரம் போன்ற நீண்ட துதிக்கையால், பரிய பரு நாண்-மிகவும் பெரிய (காப்பு) கயிற்றை, கட்டிர் - கட்டிக் கொள்வீராக, இணைத்த முரசம் - (ஒன்றோ டொன்று) சேர்த்த முரசங்களை, வாஸ்காம்பு இட்டு - வாளாயுதங்களாகிய காம்புகளை அமைத்து, இரட்டை வாளி - இரட்டைவாளி யென்னும் ஆபரணமாக, ஏற்றீர் - ஏற்று அணிவீராக.

வி - ரை :—யானைத் துதிக்கையால் காப்புக் கயிறும், முரசத்தால் இரட்டை வாளியும் அணியுங்கள் என்பதாம். நாண்-பொன்னுண் எனினுமாம். பரிய-பருமை என்னும் பண்படியாய்ப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். (௪௧)

நுக௩. பட்ட புரவிக் கைவிசுரத்தாற்
பாகு வலயஞ் சாத்தீரே
இட்ட சுரிசங் கெடுத்துக்கோத்
தேகா வலியுஞ் சாத்தீரே.

ப - ரை:—பட்ட புலி - இறந்துபட்ட குதிரைகளின், கவி
ஞாத்தால் - கவிந்த குளம்புகளால், பாசுவலயம் - தோள்வளைகளை,
சாத்திர-அணிவீராக, இட்ட-இறந்தவர்களுத்தில்) போட்டுவிட்ட,
சரி சங்கு - சுழித்தலைபுடைய சங்குகளை, எடுத்து கோத்து—, ஏகா
வலியும்-ஒற்றைச்சர முத்து மாலையாகவும், சாத்திர - அணிவீராக.

வி - ரை:—இறந்த குதிரைகளின் குளம்புகளால் தோள் வளைகளையும்
சங்குகளால் ஏகாவலியும் அணிவீராக வென்பதாம். சங்கு என்றது - இறந்து
பட்ட வீரர்கள் போர்க்களத்தில் முழக்கினை சங்குகளை யென்க. ஏகாவலி-ஏக
ஆவலி, தீர்க்க சந்தி; ஒற்றை வரிசை யென்பதாம். பா-பே:- ஓகவிஞாத்தால்.

ருகசு. பொருளின வீரர்தங் கண்மணியும்

*போதக மத்தக முத்தும்வாங்கி

வரிசைய நிந்து நரம்பிற்கோத்து

வன்சை ரங்க ளணியிரே.

ப - ரை:—சினம் பொரு - கோபத்தோடு போர்புரிந்த, வீரர்
தம்-வீரர்களின், கண் மணியும் —, போதகம் மத்தகம் - யானை
களின் தலைகளிலுள்ள, முத்தும் வாங்கி - முத்துக்களையும் பறித்து,
வரிசை அறிந்து - (தக்க) முறையறிந்து, நரம்பில் கோத்து - (அவை
களை) நரம்புகளில் கோத்து, வன்னசரங்கள் - வன்ன சரங்கள்
என்னும் ஆபரணங்களாக, அணியீர் - அணிவீராக.

வி - ரை:—வீரர் கண்மணிகளையும் யானைத் தலையிலுள்ள முத்துக்களை
யும் நரம்பிற்கோத்து வன்னசரம் என்னும் ஆபரணமாக அணியுங்கள் என்பதாம்.
போதக மத்தக முத்து-இதனை சகஅ-ம், தாழிசையிற் காண்க. 'தந்தி
வராக மருப்பு.....முத்தமீனு மிருபதமே' [இரத்தி-௩௫] என்றமையும் இங்
குக் கவனிக்க. உம்மை-இரண்டும் என்னவின் கண் வந்தன. பா-பே:—
*புண்போ தகமத் தகமுத்தும், நரம்பிற்கோத்து. (சக)

ருகரு. கொள்ளு மெனைப்பல கோலமென்மேற்

கொண்டிட வேளையு மீதூர

உள்ளும் * புறம்பும் வெதும்புங்காண்

உண்பத னுக்கொருப் படுவிரே.

ப - ரை:—கொள்ளும் - (அணிந்து) கொள்ளும், எனை பல
கோலம் - மற்றும் பல அலங்காரங்களையும், மேல் மேல் - மேலும்
மேலும், கொண்டிட-(புனைந்து) கொள்ள, வேளையும் மீதூர-காலம்
அதிகரித்தலால், உள்ளும்-(பசித்தழல் நமது வயிற்றின்) உட் புறத்
தையும், புறம்பும் - (உடலின்) வெளிப் புறத்தையும், வெதும்பும் -
வருத்தும், உண்பதனுக்கு-(ஆதலால் இனிக் கூழைச் சமைத்து)உண்
னுவதற்கு, ஒருப்படுவீர்-(நிங்கள் அனைவரும்) இணங்குவீராக.

வி-ரை:—அலங்காரஞ் செய்து கொள்ளுவதால் காலம் நீட்டித்தல் கருதி,
இனிக் கூழைச் சமைத்துண்ண முயலுங்கள் எனப் பேய்கள் ஒன்றோடொன்று
சொல்லிக் கொண்டன என்பதாம். எனை யென்பது எனையெனக் குறுகி
யின்றது. காண்-முன்னிலையகை. பா - பே:—*வெதும்பும் புறம்பேனா(து).

ருகசு. மாகாய மதமலையின் பிணமலையேல்

வன்கழுகின் சிறகாற் செய்தத

ஆகாய மேற்கட்டி யதன்*திழே

அடுக்களைகொண்டடுமி னம்மா.

ப - ரை:—ஆகாயம் - ஆகாயத்தில், வன் - கழுதின் - வலிய கழுதுகளின், நெகால் - செய்த-சிறகுகளால் அமைந்த, மேல்கட்டி - அதன் கீழே-பந்தலின் கீழ், மா காயம்-பெரிய உடம்பை யுடைய, மதம் மலையின், மதயானைகளின், பிணம் மலை மேல்-பிணங்களாகிய மலையின் மேல், அடுக்களை கொண்டு - சமையலறையை அமைத்துக் கொண்டு, அடுமின் - (கூழை) சமையுங்கள்.

வி - ரை:—பறவை நிழற் பந்தலில் யானைப் பிணங்களின் மேல் சமையலறையை அமைத்துக்கொண்டு கூழ் சமையுங்கள் என்பதாம். பேரர்களுத்தி லிற்த்துபட்ட பிணங்களின் தசை, நிணம் முதலியவற்றை யுண்ணுதற்குப் பறவைகள் வாசத்தில் வட்டமிடலாயின வென்க. பறவைகளின் நிழலைப் பந்தலாகக் கூறுதலை, 'பரந்தன பறவைப் பந்தரே' [கம்பரா-அகலிகைப்-௫ச] எனவும், 'இட்டகை சால்செறி னாமுழு துங்கழு கிட்டன ராவணமே' [வில்லிபா-௫ச-மே பொர்-௫ச] எனவும் வருமாற்றானறிக. மதமலை - அடையடுத்த உலமையாகு பெயர்; அம்மா-அசை. பா - பே:—* சீழி னிழற்கொண்டிங் கடுமி னம்மா. (சு௫)

ருகா. பொழிமதத்தா னிலமெழுதிப் பொடிந்துதிர்ந்த

பொடித்தரளப் பிண்டி தீட்டி

அழிமதத்த டுமத்தகத்தை யடுப்பாகக்

கடுப்பாக்கொண்டடுமி னம்மா.

ப - ரை:—பொழி மதத்தால்-(யானைகள்) பொழிந்த மதநீரால், நிலம் மெழுகி—, பொடிந்து உதிர்ந்த - பொடியா யுதிர்ந்த, தரளம் பொடி - முத்துத் தாளால், பிண்டி தீட்டி - கோலமிட்டு, அழி மதத்த - அழிந்த மதத்தை யுடையனவாகிய, மத்தகத்தை - யானைத் தலைகளை, அடுப்பு ஆக கொண்டு - அடுப்புக்களாக வமைத்துக்கொண்டு, கடுப்பு ஆ (க) - வினாவாய், அடுமின் - (கூழை) சமையுங்கள்.

வி - ரை:—யானை மதநீரால் நிலத்தை மெழுகி முத்துத் தாளால் கோலமிட்டு யானைத் தலைகளை அடுப்பாக வமைத்துக் கூழைச் சமையுங்கள் என்பதாம். இறந்துபட்ட யானைகளாதலால், 'அழிமதத்த மத்தகம்' என்றார். பா - பே:— டுமத்தகங்கள். (சு௬)

ருகஅ.கொற்றுவாண் மறவ ரோச்சக் குடரொடு தலையுங் காலும்
அற்றுவி ழானைப் பானை யடுப்பினி லேற்று மம்மா.

ப - ரை:—கொற்றம் வாள் மறவர் - வெற்றியை யுடைய வானைப் பிடித்த வீரர்கள், ஓச்ச - (போரில் தங்கள் வானை) வீசுதலால், குடரொடு தலையுங் காலும் - குடல்களும் தலைகளும் கால்களும், அற்று வீழ் - (வெட்டுண்டு) நீங்கி விழுந்த, ஆனை பானை - ஆனைகளின் வயிறுகளாகிய பானைகளை, அடுப்பினில் ஏற்றும்-அடுப்பில் ஏற்றுங்கள்.

வி - ரை:—யானைகளின் வயிறுகளாகிய பானைகளை அடுப்பி லேற்றுங்கள் என்பதாம். 'குடரொடு தலையுங் காலு மற்றுவிழ் யானை' என்றதனால்,

யானையின் வயிறென்பது விளங்கும். யானையின் மத்தகத்தை யடுப்பாகவும், அதன் வயிற்றைப் பாணையாகவும் கூறுதலை, 'வான யானைத் தலைகளு மடுப்புக் கொள்ளீர், கடுப்பிலத் தாழி யேற்றீர்' [தக்கயா-௭௯௦] என்றதனாலறிவோம். ஆனை-யானை யென்பதன் மூலம். இது முதலாகு பெயராய் அதன் வயிற்றை யுணர்த்தினது. பா - பே:—: வாள் வீரர். (சௌ)

ருகக. வெண்டயிருஞ் செந்தயிரும் ட்விராய்க்கிடந்த

கிழான்போல வீரர் மூளைத்

*தண்டயிரு மிடைவித்த புளிதமுமாத்

தாழிதொறுந் தம்மி னம்மா.

ப - ரை:—வெண் தயிரும் - வெண்மையாகிய தயிரையும், செம் தயிரும் - சிவப்பாகிய தயிரையும், விராய் கிடந்த - கலந்து வைத்த, கிழான் போல-பாண்டங்களைப் போல, மா தாழிதொறும்-பெரிய குடங்க ளெல்லாவற்றிலும், மிடைவித்த-நிரப்பு வித்த, வீரர் மூளை - வீரர்களின் மூளையாகிய, தண் தயிரும் - குளிர்ச்சியாகிய தயிரையும், புளிதமும் - இறைச்சியையும், தம்மின்-(அடுப்பிலேற்ற) கொண்டு வாருங்கள்.

வி - ரை:—வீரர்களின் மூளையையும் இறைச்சியையும் நிரப்பின பாணைகளை அடுப்பிலேற்றக் கொண்டு வாருங்கள் என்பதாம். வெண்டயிர் மூளைக்கும் செந்தயிர் இறைச்சிக்கும் உவமை; இறைச்சி செந்நிற மாதல் கருகிச் செந்தயிரை உவமை கூறினார். செந் தயிராவது - பாலைச் சிவக்கக் காய்ச்சித் தோய்த்த தயிராம். இறந்துபட்ட வீரர்களின் மூளைகளாகலின், 'மூளைத் தண்டயிர்' என்றார். இதில் உவமையணியும், உருவகவணியும் நிரூபிப்ப பொருள்கோளும் உள்ளமையால் இது சேர்வையணியாம். பா - பே:—: விளாய்க்கிடந்த, *தண்டயிரி னுடனீரல். (சஅ)

ருஉ௦. கொலையினுட் படுகரிக் குழிசியுட் கூழினுக்

குலையெனக் குதிரையின் னுதிரமே சொரிமினே.

ப - ரை:— கொலையினுள் - கொலையால், படு - (போரில்) இறந்து பட்ட, கரி குழிசியுள் - யானைகளின் வயிறுகளாகிய பாணைகளில், கூழினுக்கு - கூழ் காய்ச்சுவதற்கு, குதிரையின் உதிரம் - குதிரைகளின் இரத்தத்தை, உலை என சொரியின் - உலைநீராக ஊற்றுங்கள்.

வி - ரை:—யானைகளின் வயிறுகளாகிய பாணைகளில் குதிரைகளின் இரத்தத்தை உலைநீராகச் சொரியுங்கள் என்பதாம். கொலையினுள் -உருப மயக் கம்; கரி முதலாகு பெயராய் அதன் வயிற்றை யுணர்த்தினது. குதிரையின் னுதிரம் - ன் விரித்தல் விகாரம். (சக)

ருஉ௧. துள்ளிவெங் களனில்வீழ் தூரகவெண் பல்லெனும்
உள்ளியுந் கிள்ளியிட் டுகிரினுப் பிடுமினே.

ப - ரை:—வெங் களனில்-கொடிய போர்க்களத்தில், துள்ளி வீழ் - சிதறி விழுந்த, தூரகம் - குதிரைகளின், வெண் பல் எனும் - வெண்மையாகிய பற்களாகிய, உள்ளி கிள்ளி இட்டு - வெள்ளையைக் கிள்ளிப் போட்டு, உகிரின் உப்பும் - (வீரர்களின்) நகங்களாகிய-உப்பையும், இடுமின் - இட்டு (கூழை) சமையுங்கள்.

வி - ரை:—குதிரைகளின் பற்களை வெங்காயமாகவும் வீரர்களின் நகங்கள் உப்பாகவும் அக்கடலுக்குப் போடுவதன் என்பதாம். உகிரின் உப்பு - இன் அல்வழிச் சாரியை. (இ௦)

ரு௨௨. தனிவிசும் படையினும் படைஞர்கண் டவிர்கிலா முனிவெனுங் கனலைநீர் மூளவைத் திடுமினே.

ப - ரை:—தனி விசம்பு - ஒப்பற்ற வீர சுவர்க்கத்தை, அடையினும் - சேர்ந்தாலும், படைஞர் கண் - வீரர்களின் கண்களிலிருந்து, தவிர்கிலா - நீங்காத, முனிவு எனும் கனலை - கோபமாகிய நெருப்பை, நீர் மூள வைத்திடுமின் - நீங்கள் மூண்டெரிய வையுங்கள்.

வி - ரை:—இறந்து பட்ட வீரர்களின் கோபமாகிய நெருப்பை மூட்டுங்கள் என்பதாம். 'தனிவிசும் படையினும்' என்றது மங்கல வழக்கு. (இ௧)

ரு௨௩. குந்தமும் பகழியுங் கோல்களும் வேலுமாம் இற்தனம் பலவெடுத் திடைமடுத் தெரிமினே.

ப - ரை:—குந்தமும் - ஈட்டிகளும், பகழியும் - அம்புகளும், கோல்களும் - தடிகளும், வேலும் ஆம் - வேல்களுமாகிய, பல இற்தனம் எடுத்து - பல வீற்குகளை எடுத்து, இடை மடுத்து எரிமின் - (அடுப்பின்) நடுவில் நிரப்பி எரியவையுங்கள்.

வி - ரை:—இறந்து பட்ட வீரர்களின் ஈட்டி முதலிய ஆயுதங்களை அடுப்பில் வீறாக நிரப்பி நெருப்பை மூட்டுங்கள் என்பதாம். உம்மைகள் நான்கும் எண்ணின்னகண் வந்தன. (இ௨)

ரு௨௪. கல்லைக் கறித்துப் பண்முறிந்து

கவிழ்ந்து வீழ்ந்த *கலிங்கர்தம்

பல்லைத் தகர்த்துப் பழுவரிசி

ஆகப் பண்ணிக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—கல்லை கறித்து - கற்களைக் கடித்து, பல் முறிந்து—, கவிழ்ந்து வீழ்ந்த - குப்புற விழுந்த, கலிங்கர்தம் - கலிங்க வீரர்களின், பல்லைத் தகர்த்து - பற்களை யுடைத்து, பழமை அரிசி ஆக - பழைய அரிசியாய், பண்ணிக் கொள்ளீர்—.

வி - ரை:—கலிங்க வீரர்களின் பற்களை அரிசியாகக் கொள்ளுங்கள் என்பதாம். கல்லைக் கறித்துப் பல் முறிதலாவது - கலிங்க வீரர்கள் தம்மினும் வலியவராகிய சோழ வீரர்களுடன் போர் புரிந்து உயிரிழந்தமை; பற்களை அரிசியாகக் கூறுதலை, கசச, இசடு-ம், தாழிசைகறிற் காண்க. பா - பே:— *கலிங்கர்தங்கள். (இ௩)

ரு௨௫. சுவைக்கு முடிவில் கூழினுக்குச்

சொரியு மரிசி வரியெயிறு

அவைக்கு முரல்க ளெனக்குரல்கள்

அவிந்த முரசங் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—முடிவில் - (சமைத்த பின்) கடைசியில், சுவைக்கும்-சுவை பார்க்கும், கூழினுக்கு-கூழின் பொருட்டு, வரி எயிறு - (வெண்மையாகிய) நிறத்தையுடைய பற்களை, சொரியும் அரிசி

ஆ(க)-(உலகில்) சொரியும் அரிசியாகவும், குரல்கள் அவிந்த முரசம்-
ஒலியடங்கிய முரசங்களை, அவைக்கும் உரல்கள் என - (அரிசி)
குற்றும் உல்களாகவும், கொள்வீர் - (நீங்கள்) கொள்வீராக.

வி - நை:—பற்களை அரிசியாகவும், முரசங்களை உல்களாகவும் கொள்வீ
ரென்பதாம். 'குரல்கள் அவிந்த முரசம்' என்றதனால், சீர்குலைந்து களத்தில்
கீழ்ந்து கிடக்கும் முரசங்கள் என்பது விளங்கும். (௫௪)

ருஉ௪. இந்த வுரற்க ணிவ்வரிசி
எல்லாம் பெய்து கொல்யானைத்
தந்த வுலக்கை *தனையோச்சிச்
சலுக்கு முலுக்கெனக் குற்றீரே.

ப - நை:—இந்த உரல் கண் - (முரசங்களாகிய) இந்த உரல்
களில், இ அரிசி எல்லாம் பெய்து - (பற்களாகிய) இந்த அரிசி முழு
தும் சொரிந்து, கொல் யானை - (போரில்) கொல்லப்பட்ட யானை
களின், தந்தம் உலக்கை தனை - தந்தமாகிய உலக்கையை, ஒச்சி -
எடுத்து, சலுக்கு முலுக்கு என - சலுக்கு முலுக்கு என்னும் ஒலி
யுண்டாகும்படி, குற்றீர் - குற்றுவீராக.

வி - நை:—(கலிங்கர் பற்களாகிய) அரிசியை (முரசங்களாகிய) உரல்
களில் சொரிந்து யானைக்கோடுகளாகிய உலக்கைகளால் குற்றுவர்கள் என்ப
தாம். யானைக்கோட்டை உலக்கையாகக் கூறுதலை, 'கொல்யானைக் கோட்
டால் வெதிர்நெற்குறுவாதாம்' [கலி-சஉ] எனவும், 'வஞ்சி மகளிர் குறுவரோ
வாண்கோட்டால்' [சிலப்-உ௧ - வள்ளி] எனவும், 'யானை வெண்மருப்
புலக்கை' [சீவக-௧௫௧௨] எனவும், 'வாரணக் கொம்பே புலக்கையா'
[மோகவ - ௭௧௪] எனவும் வருமாற்றுகின்றன. ஒச்சல் - எடுத்தல்; இதனை
'கிள்தனனுடை முழுவத்தோ னோச்சி' [புறநா - ௫௦] எனக் கூறியதன
வண்ணம். பா - பே: - எடுத்தோச்சி. (௫௫)

ருஉ௭. தணந்த மெலிவு தான்றிரத்
தடித்த வுடல்வெம் பசிதீரப்
பிணந்தரு நாச்சியைப் பாஉரே
பெருந்திரு வாட்டியைப் பாஉரே.

ப - நை:—தணந்த - (இப்போது நம்மை கிட்டு) நீங்கிய,
மெலிவு தான் தீ - தளர்ச்சி (முற்றும்) ஒழியவும், தடித்த உடல் -
(பிணங்களை உண்பதனால்) பருக்கும் (நம்) வயிற்றின், வெம் பசி தீர-
கொடிய பசி தொலையவும், பிணம் தரு நாச்சியை - பிணங்களை
(உணவாக) தந்த தேவியை, பாஉர் - பாடுவீராக, பெரும் திருவாட்
டியை - பெருஞ் செல்வங்களுக் கெல்லாம் தலைகியாகிய அந்தத்
தேவியை, பாஉர்—,

வி - நை:—இது முதல் பேய்சன் வள்ளைப் பாட்டைப் பாடத்
தொடங்கி முதலில் தமக் கிறைவியாகிய தேவியையும் பின்பு முதற்குலோத்
துங்கனையும் வாழ்த்துவற்றன. வள்ளைப் பாட்டி னியல்பை கூக-ம், தாழிசை
யிற் காண்க. யானை, குதிரை, வீரர்களின் பிணக் குவியல்களைக் கண்ட பேய்
கள் 'தணந்த.....பசிதீர' என மொழிந்து பெருங்களிப் பெய்தின வென்க.
உடல் - ஆகுபெயராய் வயிற்றை யுணர்த்தினது. (௫௬)

ருஉஅ. கவன நெடும்பரி வீரதரன்
காவிரி நாடுடை யாணிநுதோள்
அவனி சுமந்தமை பாடரே
அரவு தவிர்த்தமை பாடரே.

ப - ரை:—கவனம் - விரைந்தோடும், நெடும் பரி - பெரிய குதிரைப் புடைய யுடைய, வீர தரன் - வீரத்தைப் பொருந்திய வனும், காவிரி நாடு உடையான் - காவிரி நதி பாயும் நாட்டை யுடையவனுமாகிய முதற் குலோத்துங்கனுடைய, இரு தோள் - இரண்டு தோள்களும், அவனி சுமந்தமை பாடர் - இவ்வுலகத்தைத் தாங்கின புகழைப் பாடுவீராக, அரவு தவிர்த்தமை - (அதனால்) ஆதி சேஷன் (சுமை) ஒழிந்தமையை, பாடர்—.

வி - ரை:—ஆதிசேடன் உலகத்தைச் சுமக்கிறு எனப்பது நூல் வழக்காம். முதற் குலோத்துங்கன் உலகத்தைச் சுமத்தலாவது-உலகம் முற்றும் தனக்கே உரிமையாக்கிக் கொள்ளுதல்; அவ்வேந்தன் உலகத்தைச் சுமத்தலால், ஆதிசேடன் பொறை நீங்கின தென்க [தா-உஉச, இசுபி]. (இள)

ருஉக. மன்னர் புரந்தரன் வாளபயன்
வாரண மிங்கு மதம்படவே
தென்ன ருடைந்தமை பாடரே
*சேர ருடைந்தமை பாடரே.

ப - ரை:—மன்னர் புரந்தரன் - அரசர்களில் இந்திரனைப் போன்றவனும், வான் அபயன் - வாளாபுத்தை யுடையவனுமாகிய (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுடைய, வாரணம் - யானை, இங்கு மதம் பட—, தென்னர் உடைந்தமை - பாண்டியர் தோற்றமையை, பாடர்—, சேரர் உடைந்தமை - சேரர்கள் தோற்றமையையும், பாடர்—,

வி - ரை:—முதற் குலோத்துங்கன் பட்டத்து யானை மதம் பட்டால், அது தவறாமல் அவன் பகை வேந்தரை யழிக்கு மென்பதாம். அம்மன்னவன் எல்லா வரசரிடமுந் திறைப்பொருள் பெற்று இந்திரன்போல் செல்வத்திற் சிறந்து விளங்குதலால், 'மன்னர் புரந்தரன்' என்றார். சேரர் உடைந்தமை - இதில் இறந்த தழுவிய எச்சவுமமை விகாரத்தால் தொக்கது. பா - பே:— *சேர ரிரிந்தமை. (இஅ)

ருஉ௦. வணங்கிய சேரர் மணிமுடியும்
வழுதியர் தங்கண் மணிமுடியும்
பிணங்கிய சேவடி பாடரே
பெருமான் றிருவடி பாடரே.

ப - ரை:—வணங்கிய சேரர் மண்ணை வணங்கிய சேர வேந்த ருடைய, மணி முடியும் - இரத்தினங்களைப் பதித்த கிரீடங்களும், வழுதியர் தங்கள் - பாண்டியர்களின், மணி முடியும்—, பிணங்கிய சேவடி-நெருங்கிய சிவந்த பாதங்களின் புகழை, பாடர்—, பெருமான் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய முதற்குலோத்துங்க னுடைய, திரு அடி - அழகிய பாதங்களின் புகழை, பாடர்—,

வி - ரை :—சேர பாண்டிய ருழிந்தமையை கசு, கூசு, கூசு—ம், தாழி
சைகளிற் காண்க. பா - பே :—†திருமுடியும். (௫௧)

௫௩௧. ஒளிறு நெடும்படை வாள்பயற்
குத்தர பூமிய ரிட்டதிறைக்
களிறு †வரும்படி பாடரே
கடமத நாறுவ பாடரே.

ப - ரை :—ஒளிறு-ஒளி வீசி விளங்கும், நெடும் வாள் படை
அபயன் கு - நீண்ட வாளாயுதத்தையுடைய (முதற் குலோத்துங்க)
சோழனுக்கு, உத்தரம் பூமியர் - வடக்கிலுள்ள பூமியையாரும்
அரசர்கள், இட்ட திறை - செலுத்திய பகுதிப் பொருளைச் சுமந்த,
களிறு வரும்படி - யானைகள் வரும் தன்மையை, பாடர் ———,
கடம் - (அந்த) யானைக் கூட்டங்களின், மதம் நாறுவ - மத நாற்றம்
வீசுவனவற்றை, பாடர் - (சிறப்பித்து) பாடுவீராக.

வி - ரை :—‘உத்தர பூமியர்’ என்றது வடநாட்டு வேந்தரை; அவர்
ஆரிய மன்னரென்க. பா - பே :— †வருங்கடல். (௬௦)

௫௩௨. பௌவ மடங்க வளைந்தகுடைப்
பண்டித சோழன் † மலர்க்கழலில்
தெவ்வர் *பணிந்தமை பாடரே
†சிலையா டியவலி பாடரே.

ப - ரை :—பௌவம் அடங்க - கடல்கள் முற்றும், வளைந்த
குடை - (தனக்குள் அடங்கும்படி) குழந்த குடையையுடைய,
பண்டித சோழன் - முதற் குலோத்துங்க சோழனுடைய, மலர்
கழலில் - தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களில், தெவ்வர் பணிந்
தமை - பகைவர் (தம்முயிர் பிழைக்க) வணங்கினமையை,
பாடர் ———, சிலை ஆடிய வலி - (தன்) வில்லால் (போர்) செய்த
(அவன்) பராக்கிரமத்தை, பாடர் ———.

வி - ரை :—‘பௌவ மடங்க வளைந்த குடை’ என்றது நிலவுலகமே யன்
றிக் கடல்களும் அவளுனைக் குட்பட்டிருந்தன வென்பதாம். ‘நாற்கடலைக்
கவித்த குடை’ [தா - ௫௪௨] ‘எனப் பின்னும் வருமாறு காண்க. முதற்
குலோத்துங்கனுக்குப் பண்டித சோழன் என்னும் பெயருண்மை இத்தாழிசை
யால் விளங்குகிறது. பா - பே :—†மதன் கழலில், *அடைந்தமை, † சிலை வலி
வாள்வலி. (௬௧)

௫௩௩. ஏற்றைப் பகலிலும் வெள்ளணிநாள்
இருநிலப் பாவை நீரிழுவற்ற
கொற்றக் குடையினைப் பாடரே
குலோத்துங்கச் சோழனைப் பாடரே.

ப - ரை :—ஏற்றை பகலிலும் - எந்த நாளிலும், வெள்ளணி
நாள் - (முதற் குலோத்துங்கன்) பிறந்த நாள் போல், இரு நிலம்
பாவை - பெரிய நிலமகளுக்கு, நீழல் உற்ற - கிழலாகப் பொருந்திய,
கொற்றம் குடையினை - (அவன்) வெண்கொற்றக் குடையை,
பாடர் ———, குலோத்துங்கச் சோழனை பாடர் ———.

வி - ரை :—(முதற் குலோத்துங்கன் பிறந்த நாளில் உலகம் மகிழ்ந்தமை போல்) அவன் குடை நிழலில் தீலமகள் என்றுங் களிப்புதுவா என்பதாம். வெள்ளணி நான் - பிறந்த நான்; இது நான் மங்கலம் எனப்படும், 'அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன், பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று' [புறப் - வெ - மா - உஉஉ] என்றமை காண்க. குல + உத்துங்கன் = குலோத்துங்கன், குண சத்தி; (தன் புகழால் தான் பிறந்த) குலத்தை உயர்வடையச் செய்வான் என்பதாம். பா - பே :— ஓதனை நிழற்றும். (சுஉ)

௫௩௪. வண்டை வளம்பதி பாடரே

மல்லையுங் கச்சியும் பாடரே

பண்டை மயிலையும பாடரே

ஓபல்லவர் தோன்றலைப் பாடரே.

ப - ரை :—வண்டை வளம் பதி - வண்டை யென்னும் வளப்ப மாகிய ஊரை, பாடர் - (சிறப்பித்து) பாடுவீராக, மல்லையும் - மல்லை யென்னும் ஊரையும், கச்சியும் - காஞ்சி புரத்தையும், பாடர்—, பண்டை மயிலையும் - பழமையாகிய மயிலையென்னும் பதியையும், பாடர்—, பல்லவர் தோன்றலை - பல்லவர் மரபில் பிறந்தவனாகிய கருணாகரனை, பாடர் —.

வி - ரை :—வண்டை முதலிய ஊர்களையும் கருணாகரனையும் சிறப் பித்துப் பாடுவீராக வென்பதாம். பா - பே :— ஓபழநி யமுனையும். (சு௩)

௫௩௫. காட்டிய வேழ வணிவாரிக்

கலிங்கப் பரணிநங் காவலன்மேற்

சூட்டிய தோன்றலைப் பாடரே

தொண்டையர் வேந்தனைப் பாடரே.

ப - ரை :—காட்டிய - (போரில் தம் வலிமையை) காட்டிய, வேழம் அணி வாரி - (பகைவர்) யானைகளின் கூட்டங்களை அப கரித்துக் கொண்டு, நம் காவலன் மேல் - நமது அரசனாகிய முதற் குலோத்துங்கன் மேல், கலிங்கம் பரணி சூட்டிய - கலிங்கத்துப் பரணி (என்னும் பாமாலையை) அணிவித்த, தோன்றலை - கருணாகரனை, பாடர்—, தொண்டையர் வேந்தனை - தொண்டைநாட்டி லுள்ளவர்களுக்கு அரசனாகிய கருணாகரனை, பாடர்—.

வி - ரை :—கலிங்க வெற்றிக்கும், கலிங்கத்துப் பரணியைப் பாடுவிக் தற்கும் கருணாகரன் காரணமாயிருந்தமை பற்றி, 'கலிங்கப் பரணி நங் காவலன் மேற் சூட்டிய தோன்றல்' என்றார். கருணாகரன் பகைவர் வேழங்களைக் கவர்ந்தமையை சாதி-ம், செய்யுள் முதல் சாதி-ம், செய்யுளாவும் மொழிந் துள்ளமை யானுணர்க. இந்நூலின் பெயர் இத்தாழிசையில் அமைந்துள்ள மைபும், இங்குக் கவனிக்க. இவ்விரு செய்யுட்களிலும் கருணாகரனைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளமை காண்க. (சு௪)

௫௩௬. இடைபார்த்துத் திறைகாட்டி யிறைவிதிருப் புருவத்தின் கடைபார்த்துத் தலைவணங்குங் கதிர்முடிநூ ருயிரமே.

ப - ரை :—இடை பார்த்து - சமயமறிந்து, திறை காட்டி - (முதற் குலோத்துங்கனுக்குத் தங்கள்) பருதிப் பொருளைச் செலுத்தி, இறைவி-காளிதேவியின், திரு புருவத்தின் கடை பார்த்து - அழகிய

(கண்களின்) கடைப் புருவங்களைப் பார்த்து, தலை வணங்கும் - (தங்கள்) தலையால் வணங்கும், கதிர் முடி - ஒளியை வீசும் கிரீடங்களை யணிந்த அரசர்கள், நூறு ஆயிரம் - மிகப் பலராவார்,

வி - நை:—பகுதிப் பொருளைச் செலுத்த வரும் வேந்தர் பலர் தம் முறை வரும் வரையில் பாத்திருத்தலால் 'இடை பார்த்து' என்றார். 'இறைவி திருப்புருவத்தின் கடை' என்றது தேவியின் திருவருள் நோக்கின; திறைப் பொருள் செலுத்த வருவோர் தேவியை வணங்கிச் செல்வரென்க. நூறுயிரம்—இக்கே. மி ப்பல் எனும் பொருளில் வந்தது. [தா - ௧௬:] இனிவருகு செய் யுட்களிலும் இவ்வாறே கொள்ள. முடி—ஆகு பெயர். (௧௬)

நூ.௭. முடிசூடு முடியொன்றே முதலபய நெங்கோமான்
அடிசூடு முடியெண்ணி லாயிரநூ றுயிரமே.

ப - நை:—முதல் அபயன் - முதற் குலோத்துங்க சோழனாகிய, எம். கோமான் - எமது அரசன், முடி சூடு முடி ஒன்றே - (தன்) தலையி லணியும் கிரீடம் ஒன்றேயாம், அடி சூடு முடி - (ஆனால் அவன்) பாதத்தில் (அரசர் வணங்குதலால்) அணியும் கிரீடங்களை, எண்ணில் - கணக்கிட்டால், ஆயிரம் நூறு ஆயிரம் - மிகப் பலவாம்.

வி - நை:—முதற் குலோத்துங்கன் தன் தலையில் புனையு முடி ஒன்றே யாயினும், அவன் பாதத்தில் புனையு முடிகள் மிக்பல வென்பதாம். பல வேந்தர்கள் தங்கள் தலையிலுள்ள மகுடங்கள் முதற் குலோத்துங்கன் பாதத்தில் படும்படி அவனை வணங்குவதான இதனால் இயம்பியவாரும் [தா - ௪௬]. 'கோவடை செடுமணி மகுட போடியால், சேவடி யடைந்தபொற் கழலுந் தேயுமால்' [கம்பரா-அரசியல் - ௮] என்றார் கம்பரும். எண்ணில் - ஆலோசித்தால் எனினுமாம். (௧௭)

நூ.௮. முடியினால் வழிபட்டு மொழிந்ததிறை யிடாவேந்தர்
அடியினால் மிதிபட்ட வருவரைநூ றுயிரமே.

ப - நை:—முடியினால் வழிபட்டு-(தங்கள்) தலையால் வணங்கி, மொழிந்த திறை - (முதற் குலோத்துங்கன்) சொன்ன பகுதிப் பொருளை, இடா வேந்தர் - செலுத்தாத அரசர்களின், அடியினால் - பாதங்களால், மிதிபட்ட - மிதிக்கப்பட்ட, அரு வரை - பெரிய மலைகள், நூறு ஆயிரம் - மிகப் பலவாம்.

வி-நை:—முதற் குலோத்துங்கனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து பகுதிப் பொருளைச் செலுத்தாத அரசர்கள் தங்கள் நாட்டை யிழந்து மலைகளிலோடி யொளிப்ப ரென்பதாம். பா - பே:—மிதிபட்ட. (௧௮)

நூ.௯. தார்வேய்ந்த புயத்தபயன் மன்னமைச்சர் கடைத்தலையிற்
பார்வேந்தர் படுகின்ற பரிபவநூ றுயிரமே.

ப - நை:—தார் வேய்ந்த - வெற்றி மாலையை யணிந்த, புயத்து அபயன் தன் - தோள்களையுடைய (முதற் குலோத்துங்க) சோழ னுடைய, அமைச்சர் கடைத்தலையில் - மந்திரிகளின் தலைவாசலில், பார் வேந்தர் - பூட்டியையாரும் அரசர்கள், படுகின்ற பரிபவம் - அடைகின்ற அவமதிப்பு, நூறு ஆயிரம் - மிகப் பலவாம்.

வி - நை:—போரில் தோல்வியுற்ற மன்னர் சமாதானத்தை நாடியும், பகை வேந்தரை எதிர்க்க வேண்டுவோர் முதற் குலோத்துங்கன் உதவியை

விழைந்தும் அவன் அமைச்சர்கள் பால் சென்று அவர்கள் வரவை நாடி நின்று குறையிரத்தலால், 'பரிபவ தூறியிரம்' என்றார். பரிபவம் - துன்பமெனினு மாம். (சுஅ)

ருசு௦. தாங்காரப் புயத்தபயன் றண்ணியாற் புயல்வளர்க்கும்
ஓங்கார மந்திரமு *மொப்பிலதூ றுயிரமே.

ப - ரை:--ஆய் தாங்கு புயத்து அபயன் - (வெற்றி)மாலையை யணிந்த தோள்களையுடைய (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், தண் அளியால் - குளிர்ச்சியாகிய கருணையினால், புயல் வளர்க்கும் - (பருவ) மழை தவறாமல் பெய்ச்சிக்கும், ஓங்காரம் மந்திரமும் - பிரணவ மந்திரங்களும், ஒப்பில தூறு ஆயிரம் - ஒப்பில்லாதனவாகிய மிகப் பலவாம்.

வி - ரை:--விதிமறை யவர்தொழில் விளைகவே, விளைதலின் முகின் மழை பொழிகவே [தா-கக] என்றபடி, பருவமழை தவறாமல் பொழிவதற்கு மறையவர் வேள்வியும் மந்திரங்களும் இன்றியமையாமையால், அவற்றை வளர்ப்பவ னென்பது கருதி, புயல்வளர்க்கு மோங்கார மந்திரம்' என்றார் [தா - உஎக]. ஓங்கார மந்திரம் - ஓய் என்னும் பிரணவ மந்திரம்; ஓங்காரம் - இதில் காரம், சாரியை; இது அ, உ, ம என்னும் மூன்றெழுத்தா லாகிய தோர் மந்திர மெனவும், இவைகளில் அகரம் பகவானையும், உகரம் திருமகனையும், மகரம் உயிர் வர்க்கங்களை யு முணர்த்து மெனவும் கூறுப. இதன் விரிவை முடிக்கப்பாடி விடாக்கியானதீதி காண்க. பா - பே:--*உலப்பில. (சுக)

ருசுக. போர்தாங்குங் களிற்றபயன் புயமிரண்டு மெந்தாளும்
பார்தாங்கப் பரந்தீர்த்த பணிப்பணதூ றுயிரமே.

ப - ரை:--போர் தாங்கும்-போரைப் புரியும், களிற்று அபயன்- யானைப் படையையுடைய (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுடைய, இரண்டு புயமும்-இரண்டு தோள்களும், எ நாளும் - எக்காலத்தும், பார் தாங்க - உலகத்தைத் தாங்குதலால், பரம் தீர்த்த - (அதனால்) சுமை தவிர்த்த, பணி பணம் தூறு ஆயிரம் - ஆதிசேஷன் தலைகள் மிகப் பலவாம்.

வி - ரை:--முதற் குலோத்துங்கன் உலகத்தைத் தாங்குதலால், ஆதி சேஷன் சுமை நீங்கின தென்பதாம். ஆதிசேஷன் ஆயிரத் தலைகளால் சுமக்கும் பூமியை முதற் குலோத்துங்கன் இரண்டு தோள்களால் தாங்கின னென்க [கஉச, இஉஅ]. இரண்டும், எந்நாளும் - இவற்றிலுள்ள உம்மைகள் முற்றுப் பொருளன; பணம் - சினையாகு பெயர். பா - பே:--*புயமிரண்டும் பார்தாங்க. (எ௦)

ருசஉ. நாற்கடலைக் கவித்தகுடை நரதுங்க னமுதமெழப்
பாற்கடலைக் கடைந்தருளும் பனைப்புயதூ றுயிரமே.

ப - ரை:--நால் கடலை - நான்கு திசைகளிலுள்ள கடல்களையும், கவித்த குடை - போர்த்த குடையையுடைய, நர துங்கன் - மனிதர்களிற் சிறந்தவனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், அமுதம் எழ- அமுதம் தோன்றும்படி, பால் கடலை கடைந்தருளும் - திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தருளிய, பனை புயம்-பருத்த தோள்கள், தூறு ஆயிரம் - மிகப் பலவாம்.

வி - ரை:—திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தவர் திருமாலே யாயினும், திருமாலே முதற் குலோத்துங்கனாய்த் தோன்றினு ரென்பது ஆசிரியர் கருத்தாதலின் இவ்வாறு கூறினார். நாதகடலைக் கவித்த குடை, என்றமைக் கேற்ப, 'பெளவமடங்க வளைந்த குடை' [தா - டிகக] என்றார் முன்னும். திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த வரலாற்றை கஉஉ-ம், தாழிசையிற் காண்க. பா - பே:—
 ட்டணை ரெடுத்தோள்.

(எக)

ருசக. தாளிரண்டா லிலவேந்தர் ஓதலைதாங்குஞ் சயதுங்கன்
 தோளிரண்டால் வாணனைமுன் துணித்ததோ ளாயிரமே.

ப - ரை:—தாள் இரண்டால் - (தன்) இரண்டு பாதங்களால், நிலம் வேந்தர்-பூமியை யானும் அரசர்களின், தலை தாங்கும் - முடி களைத் தாங்குகின்ற, சயதுங்கன் - முதற்குலோத்துங்கன், தோள் இரண்டால் - (தன்) இரண்டு கைகளால், வாணனை - வாணசுரனை, முன் துணித்த தோள் - முன்பு வெட்டிய தோள்கள், ஆயிரம் - மிகப் பலவாம்.

வி - ரை:—முன் செய்யுளில் கூறியது போல், திருமால் செய்கையை இங்கும் இவன் மேலேற்றிக் கூறினார். 'தாளிரண்டால்.....சயதுங்கன்' என்றது, தன்னை யடைந்தோரை மிக்க பரிவுடன் பாதுகாப்பவ னென்பதாம். சயதுங்கன் [தா-அ, உகக, உகக].

கண்ணபிரான் வாயால் தோள் துணித்த வரலாறு:—வாணன் மகளாகிய உடைவு யென்பவன் கண்ணபிரான் பேரனாகிய அந்ருத்தனைக் களவொழுக்கத்தால் கூடி யின்புற்றிருந்தான். இதனை யறிந்த வாணன் அவனைச் சிறைப்படுத்தினன். பின்பு கண்ணபிரான் அந்ருத்தனை மீட்கக் கருதி வாணனோடு போர்புரிந்து அவன் ஆயிரம் தோள்களையும் வெட்டி யெறிந்தன னென்பதாம். திருமால் வாணன் தோள் துணித்தமையை, 'வாணனை யாயிரத்தோளும் பொழிஞ்சுதி, பாயச் சுழற்றிய வாழி வல்லாளை' [திருப்பல் - எ] எனவும், 'வாணனாயிரம்புயங்கன் குருதிநீர், சிந்தி யோட நேமி தொட்ட திருவ ரங்க ராசரே' [திருவரங்-கலம்-கக] எனவும் வருமாற்றானுணர்ச்சு. கஉஉ-ம், தாழிசை முதல் இதுகாறுங் கூறினவை வன்னைப் பாடல்களாம். வன்னைப் பாடல்களின் விரிவை கஉக-ம், தாழிசையிற் காண்க. பா - பே:—ஓதலைகாக்கும். (உஉ)

ருசச. சூழிமுகக் களிற்றபயன் தாதுநடந் தருளியநாள்
 ஆழிமுதற் படையெடுத்த வணிநெடுத்தோ ளாயிரமே.

ப - ரை:—சூழி - முகப் போர்வையணிந்த, முகம் களிற்று - முகத்தைப் பொருந்திய யானைப் படையை யுடைய, அபயன் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், தாது நடந்தருளிய நாள் - (துரியோதனனிடம்) தாது சென்ற காலத்தில், ஆழி முதல் - சக்கரம் முதலாகிய, படை எடுத்த - ஆயுதங்களைப் பிடித்த, அணி நெடு தோள் - அழகிய பெரிய கைகள் - ஆயிரம் - மிகப்பலவாம்.

வி - ரை:—துரியோதனனிடம் தாது சென்றது கண்ணபிரானும். இச் செய்யுளிலும் திருமாலாகிய கண்ணபிரான் செய்கை சோழன் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. கண்ணபிரான் தாது சென்று துரியோதனன் அவைக்கள மணுகி, அங்குப் பலவகைப் படைக்கலங்களைத் தாங்கினமையை, 'ஆயிரம் தடக்கை, திசைமுகம் பொதியச் செறிந்தன வவைதாம், திள்ளிலை குனிப்பன செஞ்சாஞ் தெரிவன, வெங்களைத் துணி வீக்குவன வெஞ்சுடர், வாளுறை

கழிப்பன கப்பண மெடுப்பன, அணிச்சடர் நெடுவா ளொடுவே லடுப்பன' [பாரதவெ-உகஉ] என ஆன்றோர் விளம்பினமையானு முணர்ச்சு.

கண்ணபிரான் தூதுசென்ற வாலாறு:—துரியோதனன் பாண்டவர்க ளுடன் கவறாடி அவர்கள் நாடு நகரங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு அவர்களைக் கானகஞ் செல்ல விடுத்தான். பாண்டவர்கள் துரியோதனன் குறிப்பிட்ட காலத்தைக் காட்டில் கழித்துவிட்டுத் தந்தாட்டைத் தமக்கு வழங்குமாறு அக் காவலனைக் கேட்டனர். அக்கொற்றவன் அதற் கிணங்கவில்லை. பின்பு தருமர் கண்ணபிரானரைத் துரியோதனன் பால் தூதாக விடுத்தனர். பாண்டவ தூதர் அவ்வாறே சென்று அக்கொற்றவன் அவைக்களங் குறுகினர். அது காலை அவ்வேந்தன் வெண்ணெயுண்ட வாயர் ஆருயிரை வெளவக் கருதிப் படு குழி யொன்றைத் தோண்டுவீர்தான். பின்பு அக்காவலன் அதனை நன்கு மறைத்து, அதன்மேல் பொய்ப்பீட மொன்றை யமைத்தான். கார் வண்ணர் அதில் வீற்றிருந்ததும், அது மனமளவென்று முறிந்து குழியில் அமிழ்ந்தது. உடனே அவர் பல்லாயிரத் தலைகளுங் கைகளு முடைய விசுவரூபங்கொண்டு சக்கரம், வில், வாள் முதலிய பலவகைப் படைக்கலங்களை யேந்தி நின்றனர். அதுகாலை பிரமன் முதலிய தேவர் பலர் அவரைப் போற்றினர். பின்பு அவர் தஞ் சீற்றந்தணிந்து தருமரையனுவித் துரியோதனன் நாடு கொடுக்க விசையாமையை அவருக் குணர்த்தினர். அதன் பின்னர் பாண்டவர் துரியோதனன் முதலானவர்களோடு கடுஞ் சமர்புரிந்து அவர்களை வென்று தங்கள் நாட்டைப் பெற்று இன்புற்றன ரென்பதாம். (எங்)

ருசரு. பல்லரிசி யாவுமிகப் பழவரிசி தாமாகச்

சல்லவட்ட மெனுஞ்சளகாற் றவிடுபடப் புடையீரே.

ப - ரை:—பல் அரிசி யாவும் - (கலிங்க வீரர்களின்) பற்க ளாகிய அரிசி யெல்லாம், மிக பழமை அரிசி தாம்-மிகவும் பழைமை யாகிய அரிசி, ஆக-ஆகும்படி, சல்லவட்டம் எனும் சளகால் - சல்லவட்ட மென்னும் முறத்தால், தவிடு பட - (அரிசியிலுள்ள) தவிடு நீங்கும்படி, புடையீர் - (அவற்றை) புடைப்பீராக.

வி - ரை:—பற்களைக் குற்றிப் புடைத்துப் பதஞ் செய்தமையால், அவை பழவரிசி போலாயின வென்க [தா-கசக, ருஉச]. சல்லவட்டமெனுஞ் சளகு-ஒருவகை முறம். (எச)

ருசசு. பாணிகளா னிலந்திருத்திப் படைக்கலிங்காணிகபகழித் தூணிகளே நாழிகளாத் தூணிமா வளவீரே.

ப - ரை:—பாணிகளால் - கைகளினால், நிலம் திருத்தி - நிலத் தைச் சுத்தம் செய்து, படை கலிங்கர் - ஆபுதங்களைப் பிடித்த கலிங்க வீரர்கள், அணி பகழி தூணிகளே - (தம் முதுகில்) அணிந்த அம்பரூத் தூணிகளேயே, தூணி நாழிகள் ஆ (க) - தூணியென்னும் அளவு கருவிகளாக (கொண்டு), மா அளவீர் - (அரிசி) மாவை அளப்பீராக.

வி - ரை:—பேய்கள் பல்லரிசியை மாவாக்கி அளக்கத் தொடங்கின வென்பதாம். தூணி - நாலு மாக்கால் கொண்ட து; நாழி - அளவு கருவி. நிலம் திருத்தல் மாவை யளத்தற் றென்க. அணி - அழகெனினுமாம். (எடு)

ருசஎ. விரற்புட்டி லவைசிறிய விற்கூடை பெரியனகொண் டூற்பட்ட வரிசிமுகற் துலைகடொறுஞ் சொரியீரே.

ப - ரை:—விரல் புட்டில் அவை - கைக் கவசங்களாகிய அவை, சிறிய - (மிகவும்) சிறியனவாம், பெரியன - (ஆகையால்) பெரியனவாகிய, வில் கூடை - அம்பருத் தூணிகளை, கொண்டு - (கைகளில் பிடித்து) கொண்டு, உரல் பட்ட - உரல்களில் சூற்றப் பட்ட, அரிசி முகந்து - அரிசி மாவை அள்ளி, உலைகள் தொறும் - உலைகள் எல்லாவற்றிலும், சொரியீர் - சொரிவீராக.

வீ - ரை:—விரற் புட்டில் - வீரர்கள் தங்கள் கைகளிலணியும் ஒருவகைப் போர்வை. விரல்-சினையாகு பெயர். சிறிய, பெரியன-முடி: தொடை. (எசு)

ருசஅ. களப்பரணிக் கூழ்பொங்கி வழியாமற் கைத்துடுப்பா அளப்பரிய *குளப்புக்கா லகப்பைகளாக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—களம் - (கலிங்கநாட்டு) போர்க்களத்தில், பரணி கூழ் - பரணி நாளில் சமைத்த கூழானது, பொங்கி வழியாமல் - (மேலே) பொங்கி வழியாதபடி, கை துடுப்பு ஆ (க) - (வீரர்களின்) கைகளைத் துடுப்புக்களாகவும், அளப்பு அரிய-அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாத, குளப்பு கால் - (குதிரைகளின்) குளப்புகளை யுடைய கால்களை, அகப்பைகள் ஆ (க) - அகப்பைகளாகவும், கொள்ளீர் - கொள்வீராக.

வி - ரை:—பேய்மடையர் களத்தில் இறந்துபட்ட வீரர் கைகளைத் துடுப்பாகக் கொள்ளுதலை, 'தொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற ஜன்சோறு' [மதுரைக்கா-கச-கடு] எனவும், 'தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய ஜன்சோறு' [சிலப்-உச-உசக] எனவும் வருமாற்றா னறிக. குளப்புக்கா லகப்பை-குளம்பை அகப்பையாகவும், காலே அதன் காம்பாகவும் கொள்க. போர்க்களத்தில் பேய்கள் பரணி நாளில் கூழ் சமைத்துத் தேவியை வழிபட்டு உண்டு மகிழ் தலால், இத்தகைய தூல்களுக்குப் பரணி யென்னும் பேர் வந்ததென்பது அறிஞர் கருத்தாம். பேய்கள் தாம் சமைத்த கூழைத் தேவிக்குப் படைத்துப் பின்பு அவை உட்கொள்ளுதலை, 'கொடுத்த நமதந் தானுங் கொண்டன ளிறைவி' [தக்கயா-எசு] எனவும், 'அடங்க நீயமிர்து செய்ய வென்னவருள், ஐயை தானமிர்து செய்யமே' எனவும், 'அணங்கு தன்றிருவு ளப்பிர சாதமது அடைய வேகிறைய வயிலுவீர்' [அஞ்ஞவ-கூழ்வார்ப்பு-கௌ] எனவும் வரு மாற்றா னறிக. குளப்பு + கால் = குளப்புக் கால்; மெல்லொற்று வல்லொற் றுயிற்று [நன்-சஅச]. பா-பே:— *பரிக்குளம்பை. (எள்)

ருசக. வைப்புக் காணு நமக்கின்ற

வாரீர் கூழை யெல்லீரும்

உப்புப் பார்க்க வொருதுள்ளி

உள்ளங் கையிற் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—இன்று கூழை-இப்போது (நாம் சமைத்த) கூழை, உப்பு பார்க்க - சுவை பார்க்க, எல்லீரும் வாரீர் - (நீங்கள்) எல் லோரும் வருவீராக, ஒரு துள்ளி - ஒரு துளியை, உள்ளங்கையில் கொள்ளீர்-(உங்கள்)உள்ளங்கைகளிற் கொள்வீராக, நமக்குவைப்பு காணம்-நமக்கு (இக்கூழ்) புதையற்பொருள் போன்றதாம்.

வி - ரை:—'நமக்கு இன்று வைப்புக் காணம்' என்றியைத்துப் பொருள் கோடலுமாம். 'உப்புப் பார்க்க' என்றது உப்புத் தக்கவனவாய் இருக்கிறதா இல்லையாவென்று சுவைபார்த்தலாம். பேய்கள் இறைவிக்குக்

கூழ்படைத்தலை ஆசிரியர் இங்குக் கூறாதோழிந்த தென்னைமேனின், அவை அவ்வம்மையைத் தம் மனத்தால் பரவிப் பின்பு கூழைச் சுவை பார்த்தலாயின வெனக் கருதி யென்க. வைப்பு - தோழிலாகு பெயர்; காணும் - முன்னிலை யகை; பா - பே:— *உப்புச் சாண வோருதனியை. (எஅ)

௫௫௦. *அழலைக் கையிற் கொள்ளாமே

அடுப்பை யணித்துக் கைத்துடுப்பாற்
சுழல்ச் சுழல்ப் புடையெங்குத்
துழாவித் துழாலிக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—கையில்-(உங்கள்) கைகளில், அழலை கொள்ளாமே-(நெருப்பின்) தணலைப் பற்ற விடாமல், அடுப்பை அணித்து—, கை துடுப்பால் - (வீரர்களின்) கைகளாகிய துடுப்புக்களால், புடை எங்கும் - (கூழ்ப் பாணையின்) எல்லாப் பக்கங்களிலும், சுழல் சுழல் - நன்றாய்ச் சுழலும்படி, துழாவி துழாவி கொள்ளீர் - நன்றாய்க் கிளறுவீராக.

வி - ரை:—கூழைத் துழாவாவிட்டால், அது பாணையிற் பிடித்துத் தீய்ந்துபோ மாதலால், 'சுழல்ச் சுழல்.....துழாவித் கொள்ளீர்' எனப் பேய்கள் மொழிந்தன வென்க. சுழல்ச் சுழல், துழாவித் துழாவி -அடுக்குகள் மிகுதிப் பொருளான. பா - பே:— *அழலங்கையில். (எக)

௫௫௧. பற்றிப் பாரீ ரினிக்குழின்

பதமுஞ் சுவையும் பண்டுண்ட
மற்றைக் கூழின் மிகநன்று
\$வாரீ ரிழிச்ச வாரீரே.

ப - ரை:—இனி பற்றி பாரீர்-இனி (இந்தக் கூழை) பிடித்துப் பாருங்கள், கூழின் பதமும் சுவையும் -(இந்த) கூழின் பக்குவமும் இனிமையும், பண்டு உண்ட - முன்பு (நாம்) குடித்த, மற்றை கூழின் - மற்றக் கூழ்களைக் காட்டினும், மிக நன்று - மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது, இழிச்ச வாரீர் வாரீர் - (இனி அடுப்பிலிருந்து) இறக்க வாருங்கள் வாருங்கள்.

வி - ரை:— 'பண்டுண்ட மற்றைக் கூழின் மிக நன்று' என்றது, சக்கரக் கோட்டம் [தா-சசௌ] மதுரை [தா - சசஅ] மணலூர் [தா - டிசச] முதலிய களங்களில் அட்ட கூழினுங் கவிவழ்க்களத்துக் கூழே மிகவும் இனிய தென்பதாம். தேவாசுர, ராமாயண, மாபாரதக் களங்களில் காய்ச்சின கூழினும் மிக நன்று எனினுமாம். உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளான. பா-பே:— \$ வாரீர் கூழை. (எ௦)

௫௫௨. எடுத்துக் கைகள் வேகாமே

இவுளித் துணியிட் டிருமருங்கும்
அடுத்துப் பிடித்து மெத்தெனவே
அடுப்பி னின்று மிழிச்சீரே.

ப - ரை:—எடுத்து - (கூழ்ப் பாணைகளை) எடுத்தலால், கைகள் வேகாமே-(அவற்றின் வெம்மையால்) கைகள் வெந்து போகாமல், இரு மருங்கும் - (அந்தப் பாணைகளின்) இரண்டு பக்கங்களிலும், இவுளி துணி இட்டு - குதிரைகளின் மாபிச துண்டமாகிய சீலைகளை

வைத்து, அடுத்து பிடித்து - (இறுக) சேர்த்துப் பிடித்து, மெத் தென - மெல்லென, அடுப்பின் நின்றும் இழிச்சீர் - அடுப்பிலிருந்து இறக்குங்கள்.

வி - ரை :—கூழ் வெந்து பதமானமையால், இனிக் கூழ்ப் பாணையைக் குதிரைகளின் இறைச்சி யாகிய துணியைப் பிடித்து அடுப்பிலிருந்து மெல்ல இறக்குங்கள் என்பதாம். இவ்வி - முதலாகு பெயராய் அதன் மாமிசத்தை யுணர்த்தினது. (அக)

ருருக. ஒருவாய் கொண்டே டீயிதுதொலைய

உண்ண வொண்ண தென்றென்று

வெருவா நின்றீ ராயிரம்வாய்

*வேண்டு மோவிக் கூழுணவே.

ப - ரை :—ஒரு வாய் கொண்டு - (நம்முடைய) ஒரு வாயால், இது தொலை - இந்தக் கூழ் தொலைந்து போகும்படி, உண்ண ஒண்ணு - உண்ண முடியாது, என்று என்று - என்று பலவித மாய்ச் சொல்லி, வெருவாநின்றீர் - (இந்தக் கூழின் மிகுதியைக் கண்டு) பயப்படுகின்றீர், இ கூழ் உண்ண - இந்தக் கூழைக் குடிக்க, ஆயிரம் வாய் வேண்டுமோ - பல வாய்கள் தேவையோ. (தேவையில்லை யென்பதாம்).

வி - ரை :—இக்கூழ் முற்றும் நாளைவரும் எளிதில் உண்ணலா மென்ப தாம். வாய் கொண்டு - கொண்டு மூன்றாவதன் சொல்லுருபு. வேண்டுமோ - ஒகாரம் எதிர்ப்பறை. பா - பே :— டீ இததேய, *வேண்டு மிக்கூழ் தானுணவே. (அஉ)

ருருச. வெந்த விரும்பிற் புகும்புனல்போல்

வெந்தீப் பசியால் *வெந்தெரியும்

இந்தவிடம்பை நாத்தோய்க்கில்

இக்கூழ் மெல்லாஞ் சுவருதோ.

ப - ரை :—வெந்த இரும்பில் - (நெருப்பில் பழுக்க) காய்ந்த இரும்பில், புகும் புனல் போல் - புகுந்து மறையும் தண்ணீர் போல், வெம் டீ பசியால் - கொடிய நெருப்பு போன்ற பசியால், வெந்து எரியும் - வெந்து எரிகின்ற, விடம்பை - பிளவையுடைய, இந்த நா தோய்க்கில் - (நமது) இந்த நாவை (சிறிது) நனைத்தாலும், இ கூழ் எல்லாம் - இந்தக் கூழ் முழுவதும், சுவருதோ - (ஒன்று மின்றி) வறண்டு போகாதோ, (போகு மென்பதாம்).

வி - ரை :—பசித் தழலால் வெந்து கிடக்கும் நம்முடைய நாவைச் சிறிது நனைத்தாலும் இந்தக் கூழெல்லாம் வற்றிப் போமென்பதாம். 'வெந்த விரும்பிற் புகும்புனல்போல்' என்றமைக் கேற்ப 'தீர விரும்புண்ட நீரது போல்' [திருவாய் - ௧0-௧0-௫] எனத் தமிழ் வேதந் தந்த காரிமாறப் பிரானும், 'இரும்பணன் றுண்ட நீர் போல்' [திருக்குறந்தா - ௫] எனத் திருமங்கை யாழ்வாரும், 'இரும்புண்ட நீர்' [சடாயு உயிர் - ௧0௪] எனக் கம்பரும், 'தீர விரும்புண்ட நீராக்கு மாறு' [திருவேல் - அந் - ௫௬] என ஐயங்காரும் கூறியுள்ளமை காண்க. இச்செய்யுளில் உவமை யணியும், உயர்வு நவீற்சி யணியும் உள்ளமை காண்க. பா - பே :— *வெந்தலரும், இந்த விடம்பை நாம் தோய்க்கில், எல்லாக் கூழும். (அக)

ருருரு. பண்டு மிகுமோ பரணிக்கூழ்

*பார கத்தி லறியேமோ

உண்டு மிகுமோ நீர்சொன்ன

உபாய மிதுவுஞ் செய்குவமே.

ப - ரை:— பரணி கூழ் - (நாம்) பரணி நாளில் சமைத்த கூழ், பண்டு - (இதற்கு) முன்பு, மிகுமோ - (இதனை) சிறந்திருக் குமோ, பார் அகத்தில் - (இந்த) உலகத்தில், அறியேமோ - (இதனை நாம்) அறிய மாட்டோமோ, உண்டும் மிகுமோ - (நாம் இதனை) உண்ட பின்பும் மிகுதியா யிருக்குமோ, நீர் சொன்ன - (அப்படி மிகுதியானால்) நீங்கள் சொன்ன, உபாயம் இதுவும் - உபாயமாகிய இதனையும், செய்குவம் - செய்வோம்.

வி - ரை:— ‘உபாய மிதுவுஞ் செய்குவம்’ என்றது முற்செய்யுளில் கூறியபடி, பேய்கள் தங்கள் நாவைத் தோய்த்தலாம். அறியேமோ - இரண்டு எதிர்மறைகள் சேர்ந்து ஓர் உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்தன. அறிவோம் என்பதாம். பா - பே:— *பாரதத்தில். (அச)

ருருசு. வெம்புங் குருதிப் பேராற்றில்

வேண்டுந் தண்ணீர் வேழத்தின்

கும்பங் களிலே முகந்தெடுத்துக்

குளிர வைத்துக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—வெம்பும் - வெப்பங் கொள்ளும், குருதி பேர் ஆற்றில் - உதிரமாகிய பெரிய நதியில், வேண்டும் தண்ணீர் - (உங்க ளுக்கு) வேண்டிய வளவு தண்ணீரை, வேழத்தின் கும்பங்களில் - யானைகளின் மத்தகங்களாகிய சூடங்களில், முகந்து எடுத்து-மொண் டெடுத்து, குளிர வைத்து கொள்ளீர் - (நீங்கள்) குளிர வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

வி-ரை:—யானைப் படை, குதிரைப் படை, காலாட் படைகளைக் கொண் றதனால் பெருகியோடிய புதிய வுதிரமாகலான், ‘வெம்புங் குருதி’ எனவும், ‘குளிரவைத்துக் கொள்ளீர்’ எனவும் பேய்கள் கூறின வென்க. கொள்ளீர் - ஏவற் பன்மை வினைமுற்று; இங்கு உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்தது. (அரு)

ருருஎ. சோருங் களிற்றின் வாலதியாற்

சுழல வலகிட் டலைகுருதி

நீருந் தெளித்துக் கலம்வைக்க

*நிலமே சமைத்துக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—சோரும் - (உயிர்) அழிந்த, களிற்றின் வாலதியால் - யானைகளின் வால்களால், சுழல அலகிட்டு - சுற்றும் பெருக்கி, அலை குருதி நீரும் தெளித்து - (அலைகளால்) அசையும் உதிரமாகிய தண்ணீரையும் தெளித்து, கலம் வைக்க - உண்கலங்களை வைக்க, நிலம் சமைத்து கொள்ளீர் - இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

வி - ரை:—இறந்துபட்ட வேழங்களின் வால்களால் பெருக்கிக் குருதி நீர் தெளித்து இடமமைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதாம். அலை குருதி - வினைத்தொகை. பா - பே:—*நிலமும். (அசு)

௫௫அ. போர்மண் டலிகர் கேடகத்தின்
புளகச் சின்னம் பரப்பீரே
பார்மண் டலிகர் தலைமண்டை
பலமண் டைகளாக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—போர் மண்டலிகர் - போரைப் புரியும் அரசர்களின், கேடகத்தின் - கேடகங்களாகிய, புளகம் சின்னம் - சோற்றுத் தட்டுகளை, பரப்பீர் - பரப்பி வைபுங்கள், பார் மண்டலிகர் - உலகத்தை யாளும் அரசர்களின், தலை மண்டை - தலை ஓடுகளை, பல மண்டைகள் ஆ (க) - பல உண்கலங்களாக, கொள்ளீர் - கொள்ளுங்கள்.

வி - ரை:—இறந்த அரசர்களின் கேடகங்களையும் மண்டை யோடுகளையும் உண்கலங்களாகக் கொள்ளுங்கள் என்பதாம். மண்டலிகர் - பூமியை யாளுவோர்; புளகம் - சோறு; சின்னம் - தட்டு; மண்டை - ஒருவகைப் பாத்திரம். கேடகத்தின் - இன் அல்வழிச் சாரியை. (அள்)

௫௫க. அழிந்த கலிங்கர் பொற்பரிசை
அவைபொற் கலமாக் கொள்ளீரே
விழுந்த தவளக் குடைமின்னும்
வெள்ளிக் கலமாக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—அழிந்த கலிங்கர் - (போரில் இறந்து) அழிந்த கலிங்க வீரர்களின், பொன் பரிசை அவை - அழகிய கேடகங்களாகிய அவற்றை, பொன் கலம் ஆ(க) - பொன் பாத்திரங்களாக, கொள்ளீர் - கொள்ளுங்கள், விழுந்த - (சிதைந்து) விழுந்த, தவளம் குடை - வெண்மையாகிய குடைகளை, மின்னும் - ஒளி வீசும், வெள்ளி கலம் ஆ (க) - வெள்ளிப் பாத்திரங்களாக, கொள்ளீர் - கொள்ளுங்கள்.

வி - ரை :—மடிந்து வீழ்ந்த மன்னர்களின் கேடகங்களைப் பொற் பாத்திரங்களாகவும் வெண் கொற்றக் குடைகளை வெள்ளிக் கலங்களாகவும் கொள்ளுங்கள் என்பதாம். பொன் பரிசை - பொன்னாலாகிய கேடக மெனினுமாம். கலம் ஆ - இதில் ககரம் தொகுத்தலாம். (அஅ)

௫௫ஈ. நிலத்தைச் சமைத்துக் கொள்ளீரே
நெடுங்கைக் கீகளிற்றி னிருசெவியாங்
கலத்திற் கொள்ளக் குறையாத
கலங்கள் பெருக்கிக் கொள்ளீரே.

ப - ரை :—நிலத்தை சமைத்து கொள்ளீர் - (உண்பதற்கு) இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், கலத்தின் - கல மென்னும் அளவு கருவியினும், கொள்ள குறையாத - (தம்பிடம்) கொள்ளக் குறைவுபடாத, நெடும் கை - நீண்ட துதிக்கைகளை யுடைய, களிற்றின் - யானைகளின், இரு செவி ஆம் - இரண்டு காதுகளாகிய, கலங்கள் - பாத்திரங்களை, பெருக்கி கொள்ளீர் - (கூழ் வார்க்க) மிகவும் அதிகமாய்ச் செய்து கொள்ளுங்கள்.

வி - ரை :—ஒவ்வொரு கலங் கூழுக்குக் குறையாமற் கொள்ளும் யானைச் செவிகளாகிய பாத்திரங்களைச் சில பேய் மடையர்கள் கூழ் பங்கிடக்

கொண்டன ரென்க. இரு செவியாங் கலங்கனென்க. கலம் - பன்னிரண்டு மரக்கால் கொண்டதோ ரளவு கருவி. பா - பே:—புகளிறின் பணைக் காலாம், கலத்திற் குறையக் கொள்ளாத கலத்தை. (அக)

ருசுக. கதம்பெற் றூர்க்குஞ் செறுநர்விழிக்
கனலு நிணமு மணங்கின்பாற்
பதம்பெற் றூர்க்குப் பகல்விளக்கும்
பாவா டையுமாக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—அணங்கின் பால் - தேவியினிடத்தில், பதம் பெற் றூர்க்கு - (உயர்) பதவி பெற்றவர் பொருட்டு, கதம் பெற்று - (போரில்) சினமடைந்து, ஆர்க்கும் - ஆரவாரஞ் செய்யும், செறுநர் விழி - வீரர்களின் கண்களிலிருந்து வரும், கனல் பகல் விளக்கு (ஆக) உம் - (கோபமாகிய) நெருப்பைச் சூரியனைப் போன்ற விளக்காகவும், நிணம் பா ஆடை ஆ(க) உம்-(அவர்கள்)கொழுப்பை (நிலத்தில்) பரப்பும் துணியாகவும், கொள்ளீர் - (நீங்கள் அமைத்து) கொள்ளுங்கள்.

வி - ரை:—தேவி யருளால் உயர் பதவி யெய்துவோர்கட்குரிய விழிக் கனலாகிய பகல் விளக்கையும் நிணமாகிய பாவாடையையும் நீங்கள் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதாம். இதில் நீரளிசைப் பொருள்கோள் அமைந்துள் ளமை கருக்க. இக் செய்யுள் திரிபாம். (சுடு)

ருசுஉ. பரிசு படவே கலம்பரப்பிப்
பந்தி பந்தி படவுங்கள்
வரிசை *யுடனே யிருந்துண்ண
வாரீர் கூழை வாரீரே.

ப - ரை:—கலம் - உண் கலங்களை, பரிசு பட பரப்பி - (ஒரே) வகையாய்ப் பரப்பி வைத்து, உங்கள் வரிசையுடன் - உங்கள் மேன்மைக்குத் தகுதியாய், பந்தி பந்தி பட - வரிசை வரிசையாய்ப் பொருந்த, இருந்து உண்ண - (ஒன்றாய்) இருந்து உண்ணுதற்கு, வாரீர் - (அணைவரும்) வாருங்கள், கூழை வாரீர் - (இனி) கூழை ஊற்றுங்கள்.

வி - ரை:—‘பரிசு பட.....உண்ண வாரீர்’ என்னு மளவும் கூழைப் பங்கிடத் தொடங்கிய மடைப்பேய்கள் மற்றப் பேய்களை விளித்தவாரும். ‘கூழை வாரீர்’ என்றது உண்ணத் தொடங்கிய பேய்களின் கூற்றும். ‘வாரீர்’ இரண்டனுள் முந்தியதில் வா - பகுதி; பிந்தியதில் வார் பகுதி என்க. வாரீர் இரண்டும் எவற்பன்மை வினை முற்றுக்கள். ‘கூழை யுண்ண வாரீர் வாரீர்’ என்றியைத்து மடைப்பேய்கள் மற்றப் பேய்களை விளித்தன வெனினுமாம். பா - பே:—*வழியே. (கக)

ருசுங. கங்கா புரியின் மதிற்புறத்துக்
கருதார் சிரம்போய் மிகவீழ
இங்கே தலையின் வேல்பாய்ந்த
இவைவழி பைகளாக் கொள்ளீரே.

ப - ரை:—கருதார் சிரம் - பகைவர்களின் தலைகள், கங்கா புரியின்-கங்கை கொண்ட சோழ புரத்தின், மதில் புறத்து போய் -

மதிலுக்கு அப்பால் போய், மிக வீழ - மிகவும் விழுதலால், இங்கே - இந்தக் கலிங்கப் போர்க்களத்தில், வேல் பாய்ந்த தலை இவை - வேல்கள் பதிந்த (சில) தலைகளாகிய இவைகளை, மூழைகள் ஆக (கொள்ளீர் - அகப்பைகளாகக் கொள்ளுங்கள்).

வி - ரை :—கங்காபுரி - இது சோழநாட்டில் கங்கைக்கொண்ட சோழனால் அமைக்கப்பட்டதோர் நகரமாம். [தா - ௨௦௨]. அதனால் இதனைக் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் எனவும் வழங்குவர். இதுவே சோழர் காலத்தில் சோழ நாட்டின் தலைநகரமாய்த் திகழ்ந்தது. 'கருதார் சிரம் மிக வீழ' என்றதனால், சில அவ்வாறு விழாமல் கின்றமையும், பேய்கள் அவற்றை அகப்பைகளாய்க் கொண்டமையும் விளங்கும். தலைகளை அகப்பைகளாகவும் வேல்களை அவைகளின் கரம்புகளாகவும் கொள். 'கருதார்' என்றது இங்குக் கலிங்கவீரர்களுயாம். (௬௨)

௫௬௪. கிடைக்கப் பொருது மணலூரின்
கீழ்நா ளட்ட பரணிக்கூழ்
படைத்துப் பயின்ற மடைப்பேய்கள்
பந்தி தோறும் வாரீரே.

ப - ரை :—மணலூரில் —, கிடைக்க - (போர்) கிடைக்க, பொருது - (முதற் குலோத்துங்கன்) போர் புரிதலால், கீழ்நாள் - முன்னாளில், பரணி அட்ட கூழ் - பரணிநாளில் சமைத்த கூழை, படைத்து பயின்ற - (எல்லாப் பேய்களுக்கும்) படைத்துப் பழகிய, மடை பேய்கள் - சமையல் தொழிலைச் செய்யும் பேய்களே, பந்தி தோறும் வாரீர் - பந்திக ளெல்லா வற்றிற்கும் (கூழை) வாருங்கள்.

வி - ரை :—பரணிக் கூழ் - இதனை ௫௪௮-ம், தாழிசையிற் காண்க. முதற் குலோத்துங்கன் ஓறும் வீக்கிரமாதித்தனுக்குத் தம்பியும் வனவாசிக்குப் பிரதி நிதியுமாகிய சுயசிங்கனை வென்று வனவாசியைக் கைப்பற்றினன். அவன் மீண்டும் ஓறும் வீக்கிரமாதித்தனோடு போர் புரிந்து மனாலூர் வழியாய்த் துங்க பத்திரைநதிக்கப்பால் அவனைத் தூத்தி யடித்தனன் [சோழவமி - பக். ௩௦, ௩௧]. இப்போர் கி. பி. ௧௦௮௧-ல், நிகழ்ந்ததாம் [தா - ௧௦௩-௩௮௫]. (௬௩)

௫௬௫. அவதி யில்லாச் சுவைக்கூழ்கண்
*டங்காந் தங்காந் தடிக்கடியும்
பவதி பிட்சாந் தேகியெனும்
பனவப் பேய்க்கு வாரீரே.

ப - ரை :—அவதி இல்லா - அளவில்லாத, சுவை கூழ் கண்டு - சுவையையுடைய கூழைப் பார்த்து, அடிக்கடியும் - பல முறையும், அங்காந்து அங்காந்து - வாயை மிகுதியும் திறந்து, பவதி - அம்மையே, பிட்சாம் தேகி - பிச்சையைக் கொடு, எனும்-என்றுகேட்கும், பனவம் பேய்க்கு - பிராமணப் பேய்க்கு, வாரீர் - (கூழை) வாருங்கள்.

வி - ரை :—பிராமணப் பேய்க்குக் கூழை ஊற்றுவர்கள் என்பதாம். பிராமணப் பேயாதலால், 'பவதி பிட்சாந் தேகி' என வடமொழியில் வினவின தென்க. பவதி - விளி வேற்றுமை; இதன் முதல் வேற்றுமை பவதி என்பதாம். இது முதல் ௫௭௭-ம் தாழிசை யளவும் மடைப் பேய்கள் மற்றப்

பேய்களுக்குக் கூழ் வார்த்தலை யுணர்ந்தும். பா - பே:—*அட்சாந்தம்
கொண்டு. (சுச)

ருசுசு. உயிரைக் கொல்லாச் சமண்பேய்கள்
ஒருபோழ் துண்ணு மவையுண்ண
மயிரைப் பார்த்து நிணத்துகிலால்
வடித்துக் கூழை வாரீரே.

ப - ரை:—உயிரை கொல்லா - பிறவுயிர்களைக் கொல்லாத,
சமண்பேய்கள் - சமணப் பேய்களானவை, ஒரு போழ்து உண்
ணும் - (ஒரு நாளில்) ஒரு வேளையே புசிக்கும், அவை உண்ண-அந்
தப் பேய்கள் உண்ணும்படி, நிணம் துகிலால் - கொழுப்பாகிய
சீலையால், மயிரை வடித்து - (கூழில் கலந்திருக்கும்) மயிரை வடி
கட்டி, பார்த்து - (மயிரில்லாமல்) பார்த்து, கூழை வாரீர்——.

வி - ரை:—சமணப் பேய்களுக்குக் கூழை ஊற்றுங்கள் என்பதாம்.
உண்ணும் - செய்யு மென்னும் வினைமுற்று. (கரு)

ருசுள. முழுத்தோல் போர்க்கும் புத்தப்பேய்
மூளைக் கூழை நாக்குழறக்
கழுத்தே கிட்ட மணந்திரியாக்
கஞ்சி யாக வாரீரே.

ப - ரை:—முழு தோல்-முழுமையாகிய தோலை, போர்க்கும் -
(ஆடையாக) போர்த்துக் கொள்ளும், புத்தப் பேய் - புத்த சமயப்
பேய்களின், நா குழற - நாக்குத் தடுமாறவும், கழுத்தே கிட்ட -
கழுத்தை நெருங்கவும், மணம் திரியா - (புலால்) நாற்றம் நீங்காத,
மூளை கூழை - மூளையாலாகிய கூழை, கஞ்சி ஆக வாரீர் - கஞ்சி
யாக ஊற்றுங்கள்.

வி - ரை:—புத்தர்களில் ஒருசாரார் தோலைப் போர்த்துக் கஞ்சியுண்பவ
ராதலால், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. 'நாக்குழற, கழுத்துக் கிட்ட' என்றது,
வேண்டிய வளவு வயிறு நிரம்பக் கூழ் ஊற்றுதலை யுணர்ந்தினது. மூளைக் கூழ்-
மூன்றனுருபும் பொருளு முடன்தொக்க தொகை. (கசு)

ருசுஅ. கொய்த விறைச்சி யுறுப்பனைத்துங்
கொள்ளுங் கூழை வெள்ளாட்டின்
பைத விறைச்சி தின்றுலர்ந்த
*பார்வைப் பேய்க்கு வாரீரே.

ப - ரை:—வெள்ளாட்டின் - வெள்ளாட்டினுடைய, பைதல்
இறைச்சி - இளந்தசையை, தின்று உலர்ந்த - தின்று (அது போதா
மையால் உடல்) மெலிந்த, பார்வை பேய்க்கு - மேற் பார்வையிடும்
பேய்க்கு, உறுப்பு அனைத்தும் - (போரில் பட்ட யானை, குதிரை
களின்) உறுப்புக்க ளெல்லாவற்றையும், கொய்த இறைச்சி -
அறுத்த இறைச்சியால், கொள்ளும் கூழை வாரீர் - சமைத்துக்
கொண்ட கூழை வாருங்கள்.

வி - ரை:—அனைத்தும் — உம்மை முற்றுப் பொருளது. பைதல்-
பைது+அல் - எனப் பிரித்துப் பசுமையுடையதா யல்லாத எனப் பொருள்
கோடலுமாம். பா - பே:—*பாரப் பேய்க்கு, பார்சிவப் பேய்க்கு. (கௌ)

௫௬௯. ஊணை தரிக்குங் கள்ளப்பேய்
ஒளித்துக் கொண்ட டகலந்தடவி
காண தாற்றுங் குருட்டுப்பேய்
கைக்கே கூழை வாரீரே.

ப - ரை:—ஊண் ஆதரிக்கும் - உணவை (மிசுதியும்) விரும்பும், கள்ளம் பேய் - திருட்டுப் பேயானது, ஒளித்து கொண்ட - (திருடி) மறைத்து வைத்துக் கொண்ட, கலந்தடவி - (கூழ்) பாத்திரத்தைத் தடவிப் பார்த்து, காணாது - (அதனை) காணாமல், அரற்றும- (வாய்விட்டு) கதறியமுகின்ற, குருட்டு பேய் கைக்கு - குருட்டுப் பேயின் கைகளில், கூழை வாரீர் - (மீண்டும்) கூழை ஊற்றுங்கள்.

வி - ரை:—குருட்டுப் பேயின் கூழ் நிறைந்த கலத்தைக் கள்ளப்பேய் களவாடிக் கொண்டமையால், குருட்டுப் பேயின் கையில் கூழ்வார்க்க நேர்ந்ததாம். கைக்கு - உருபு மயக்கம். பா - பே:—டகலந்தேடி. (கௌ)

௫௭௦. பையாப் போடு பசிகாட்டிப்
புதலை நிறைந்த கூழ்காட்டிக்
கையா லுரைக்கு முமைப்பேய்
கைக்கே கூழை வாரீரே.

ப - ரை:—பையாப்போடு - துன்பத்தோடு, பசி காட்டி - (தன்) பசியை யுணர்த்தியும், புதலை நிறைந்த - (தன் கையிலுள்ள) பாணியில் நிறைந்த, கூழ் காட்டி - கூழைக் காட்டியும், கையால் உரைக்கும் - கைகளால் (தன் கருத்தை) அறிவிக்கும், ஊமை பேய் கைக்கு - ஊமைப் பேயின் கைகளில், கூழை வாரீர்———,

வி - ரை:—கையா லுரைத்தலாவது - தனக்குக் கிடைத்த கூழ் பாணை நிரம்ப விரும்பினும், அது தன் பசிக்குப் போதாதெனத் தன் கைகளால் குறிப்பித்தலாம்; ஊமைப் பேயின் பாணியில் கூழ் நிரம்பி விட்டமையால், அது தன் கைகளில் கூழை யேற்று உண்ணத் தொடங்கித் தென்க. பா - பே:—பாணை நிறைந்த. (கௌ)

௫௭௧. அடைத்த செவிக டிறந்தனவால்
*அடியேற் கென்று கடைவாயைத்
துடைத்து நக்கிச் சுவைகாணுஞ்
சூற்பேய்க் கின்னுஞ் சொரியீரே.

ப - ரை :—அடியேன் கு-அடியவளாகிய எனக்கு, அடைத்த செவிகள் - (பசியின் கொடுமையால்) அடைத்துக் கொண்ட காதுகள், திறந்தன - (அந்தக் காதடைப்பு நீங்கி) திறந்தன, என்று - என்று சொல்லி, கடை வாயை - (தன்) வாயின் கடைப் பகுதியை, நக்கி துடைத்து - (தன் நாவினால்) நக்கித் துடைத்துக்கொண்டு, சுவை காணும் - (முன்பு பருகிய கூழின்) சுவையைப் பார்க்கும், சூல் பேய்க்கு - கருவையுடைய பேய்க்கு, இன்னும் சொரியீர் - இன்னும் (கூழை) வாருங்கள்.

வி - ரை :—பசியின் கொடுமையால் காதடைத்த வியல்பு; 'செவிகள் திறந்தன' என்றது காதடைப்பு நீங்கினமையை யுணர்த்தினது. 'நக்கிச் சுவை காணும்' என்றதனால், கூழின் சுவை விளங்கும். திறந்தனவால்—ஆல்-

அசை ; அடியேற்கு - அடியேன் + கு ; இது குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். கடைவாய் - இலக்கணப் போலி. பா - பே :—* அடியேனென்று, †சூர்ப் பேய்க்கு. (க00)

ருளஉ. பொல்லா வோட்டைக் கலத்துக்கூழ்
புறத்தே யொழுக மறித்துப்பார்த்
தெல்லாங் கவிழ்த்துத் திகைத்திருக்கும்
இழுதைப் பேய்க்கு வாரீரே.

ப - ரை :—பொல்லா - உதவாத, ஓட்டை கலத்து கூழ் - ஓட்டைப் பாத்திரத்தி லூற்றிய கூழானது, புறத்தே ஒழுக - வெளிப்பக்கம் ஒழுருதலை, மறித்து பார்த்து - திருப்பிப் பார்த்து, எல்லாம் கவிழ்த்து-(அந்தப் பாத்திரத்திலுள்ள கூழ்) எல்லாவற்றையும் கவிழ்த்துவிட்டு, திகைத்து இருக்கும் - (ஒன்றுஞ் செய்யத் தோன்றாமல்) திகைப்படைந்து இருக்கும், இழுதை பேய்க்கு - மூடத்தன்மையை யுடைய பேய்க்கு, வாரீர்—,

வி - ரை :—கூழ் ஒழுருதற்குக் காரணம் ஓட்டைப் பாத்திர மென்பதையும், அதனைத் திருப்பினால் அதிலுள்ள கூழெல்லாம் போய்விடு மென்பதையும் அறியாமையால், அப்பேயை 'இழுதைப் பேய்' என்றார். ஒழுக - தொழிற் பெயர்ப் பொருளில் வந்தது. இதனைக் காரணப் பொருளில் வந்த வினையெச்சமாய்க் கொள்ளினுமாம். (க0க)

ருளங. துதிக்கைத் துணியைப் பல்வின்மேற்
செவ்வே நிறுத்தித் துதிக்கையின்
துதிக்கே கூழை வாரென்னு
நோக்கப் பேய்க்கு வாரீரே.

ப - ரை :—துதிக்கை துணியை - (போரில் வெட்டுண்ட யானையின்) தும்பிக்கையின் துண்டத்தை, பல்வின் மேல்-(தன்) பற்களில், செவ்வே நிறுத்தி - செவ்வையாய் நிறுத்திக்கொண்டு, துதிக்கையின் துதிக்கு - (அந்த) தும்பிக்கையின் துணியில், கூழை வார் என்னும் - கூழை ஊற்று என்று சொல்லும், நோக்கப் பேய்க்கு - நோக்க சாதிப் பேய்க்கு, வாரீர்—.

வி - ரை :—நோக்கப் பேய்க்குப் பாத்திரங் கிடைக்காமையால், அது யானைத் துதிக்கையை வளைத்துத் தன் வாயில் வைத்துக்கொண்டு அதன் துணியில் ஊற்றுங் கூழைப் பருகலாயிற் றென்க. (க0உ)

ருளச. தடியான் மடுத்துக் கூழெல்லாங்
தானே பருகித் தன்கணவன்
குடியா நென்று தாங்குடிக்கும்
கூத்திப் பேய்க்கு வாரீரே.

ப - ரை :—கூழ் எல்லாம் - (பானைமேல் வழியும்) கூழ் எல்லாவற்றையும், தடியால் மடுத்து - மாமிசத்துண்டத்தால் தடுத்து, தானே பருகி - தான் மாத்திரம் குடித்து, தன் கணவன் - தன் கொழுநன், குடியான் என்று-குடிக்க மாட்டான் என்று சொல்லி, தான் குடிக்கும் - (அவனுக்கு வாங்கின கூழையும்) தானே குடிக்கின்ற, கூத்தி பேய்க்கு வாரீர்—.

வி - ரை:—“தன் கணவன் குடியான்” என்றதனால், கூத்திப் பேய் தன் கணவனுக்கும் கூழ் வாங்கினமை விளங்கும். ‘தானே பருகி’ என்றது அது தன் கணவனுக்கு மாத்திரமன்றித் தன் குழந்தைகளுக்குக் கொடாமல் தானே குடித்த தென்பதாம். தானே—ஏகாம் பிரிநிலை. இவ்வாறு நாழ்சைகளிலும் நகைச்சுவை செழிந்துள்ளமை காண்க. (௧௦௬)

௫௭௫. வருகூழ்ப் பரணிக் களங்கண்டு
வந்த பேயை முன்னாட்டி
ஒருகூழ்ப் பரணி நாமிருக்கும்
ஊர்க்கட் பேய்க்கு வாரீரே.

ப - ரை:—களம் - போர்க் களத்தில், பரணி வரு கூழ் கண்டு - பரணி நாளில் (பலர்க்கும்) கிடைக்கும் உணவைப் பார்த்து, வந்த பேயை - (இங்கு விருந்தினராய்) வந்த பேய்களை, முன் ஊட்டி - முதலில் உண்பித்து, நாம் இருக்கும் - நாம் வசிக்கும், ஊர்கண் பேய்க்கு - ஊரிலுள்ள பேய்க்கும், ஒரு கூழ் - ஒப்பற்ற கூழை, பரணி வாரீர் - பாத்திரத்தில் ஊற்றுங்கள்.

வி - ரை:—‘வந்த பேயை முன்னாட்டி’ என்றதனால், பேய்கள் விருந்தினரை உபசரித்தல் விளங்கும். இச்செய்யுளில் தீர்பு என்னுஞ் சொல்லணியிருந்தல் காண்க. (௧௦௭)

௫௭௬. இரவு கனவு கண்டபேய்க்
கிறைக்க கன்றி நாளைக்கும்
புரவி யுரித்தோற் பட்டைக்கே
†கூழைப் பொதிந்து வையீரே.

ப - ரை:—இரவு - இரவில், கனவு கண்ட பேய்க்கு - (கலிங்கப் போர் நிகழுமென்று) கனவு கண்டு சொன்ன கணிதப் பேய்களுக்கு, இற்றைக்கு அன்றி - இன்றைக்கு மாத்திரமல்லாமல், நாளைக்கும்—, புரவி உரிதோல் பட்டைக்கு - குதிரைத் தோலாலாகிய தொன்னையில், கூழை பொதிந்து - கூழை நிரப்பி, வையீர் - வைப்பீராக.

வி - ரை:—கணிதப் பேய்கள் கனவுகண் டுரைத்தமையை உஉஎ-ம், தாழ்சையிற் காண்க. பட்டை - வழிப்போக்கர் பனையோலை முதலியவற்றால் கீர் பருகச் செய்யும் தொன்னை போன்ற ஒருவகைப் பாத்திரம். பேய்களாக வின், குதிரைத் தோலால் தொன்னை கோலி அதில் கூழை நிரப்பி வைத்தன வென்க. உரித்தோல் - ஒரு பொருட் பன்மொழி. பட்டை - ஆகுபெயராய்த் தொன்னையை யுணர்த்தினது. பா-பே:-†போதக் கூழை வாரீரே. (௧௦௮)

௫௭௭. இணக்க மில்லா நமையெல்லாம்
எண்ணிக் கண்டே மென்றுரைக்கும்
கணக்கப் பேய்க்கு மகங்களிக்கக்
கையா லெடுத்து வாரீரே.

ப - ரை:—இணக்கம் இல்லா - (ஒருவரோ டொருவர்) சேர்த மில்லாத, நமை எல்லாம் —, எண்ணி- கணக்கிட்டு, கண்டேம் என்று உரைக்கும் - (சரியாய் இருப்பதை) பார்த்தோம் என்று

சொல்லும், கணக்கப் பேய்க்கும் ———, அகம் களிக்க - (அதன்) மனத்தில் மகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி, கையால் எடுத்து வாரீர்——.

வி - ரை:—பேய்கள் பெரும்பாலும் தனித்து வாழியல்புடையன வாதலால், 'இணக்கமில்லா' எனப்பட்டது. இசுரு-ம், சேய்யுள் முதல் இதுகாறும் மடைப் பேய்கள் மயிற் பேய்களுக்குக் கூழ் ஊற்றினமை கூறினார். (க௦௬)

ரு௭௮. மென்குடர் வெள்ளைகு தட்டேரே

*மெல்லிர விஞ்சிய துக்கிரே

முன்கையெ லும்பினை மெல்லிரே

மூளையை வாரிவி முங்கிரே.

ப - ரை:—வெள்ளை மெல் குடர் - வெண்மையாகிய மெல்லிய குடல்களை, குதட்டர் - மெல்லுங்கள், மெல் விரல் இஞ்சி - (விரர்களின்) மெல்லிய விரல்களாகிய இஞ்சியை, அதுக்கீர் - மெல்லுங்கள், முன் கை எலும்பினை - முன் கைகளிலுள்ள எலும்புகளை, மெல்லீர் - மெல்லுங்கள், மூளையை வாரி விழுங்கீர் - மூளையை அள்ளி விழுங்குங்கள்.

வி - ரை:—உண்டவுணவு செரித்தற் பொருட்டு மெல்லிரல்களை 'இஞ்சி' யாகக் கூறினார். பேய்கள் விரல்களாகிய இஞ்சியைப் பதார்த்தமாய்க் கொண்டன வெனினுமாம். குடல் சிறிது வெண்ணிறமா யிருத்தல் பற்றி, 'மென்குடர் வெள்ளை' என்றார். இது முதல் மூன்று தாழ்சைகள் பேய்கள் உண்ணத் தொடங்குதலை யுணர்ந்தும். பா - பே:—*மெல்லிர விஞ்சி. (க௦௭)

ரு௭௯. அள்ளிய நுகிருந் துண்ணீரே

அரிந்திடு தாமரை மொட்டென்னும்

உள்ளிக நித்துக்கொண் டுண்ணீரே

ஊதிவ ரன்றிக்கொண் டுண்ணீரே.

ப - ரை:—அருகு இருந்து - (ஒருவர்க் கொருவர்) அருகிலிருந்து, அள்ளி உண்ணீர்-(கூழை) அள்ளிப் புசிப்பீராக, அரிந்திடு-(துண்டு துண்டாக) அரிந்த, தாமரை மொட்டு என்னும் - தாமரை அரும்பாகிய, உள்ளி கறித்து கொண்டு - வெங்காயத்தைக் கடித்துக்கொண்டு, உண்ணீர் - (கூழை) உண்ணுங்கள், ஊதி - (சூடு தணியும்படி வாயால்) ஊதி, வரன்றி கொண்டு - வாரிக்கொண்டு, உண்ணீர் - உண்ணுங்கள்.

வி - ரை:—இதில் தாமரை மொட்டையும் பேய்கள் தாம் பருகும் கூழ்க்குப் பதார்த்தமாய்க் கொண்டமை காண்க. (க௦௮)

ரு௮௦. 'தமக்கொரு வாயொடு வாய்மூன்றுந்

தாமினி தாப்படைத் துக்கொண்டு

நமக்கொரு வாய்தந்த நான்முகனார்

நானும் படிகளித் துண்ணீரே'.

ப - ரை:—தாம் தமக்கு-பிரமதேவர் தமக்காக, ஒருவாயொடு-(நம்மைப் போல்) ஒரு வாயொடு, மூன்று வாயும்-(மேலும்) மூன்று வாய்களையும், இனிது ஆ - நன்றாக, படைத்துக் கொண்டு - உண்டாக்கிக் கொண்டு, நமக்கு - (பேய்களாகிய) நமக்கு, ஒரு வாய்

தந்த- ஒரே வாயைப் படைத்த, நான்முகனார் - (அந்த) பிரமதேவர், நாணும்படி - வெட்க மடையும்படி, களித்து உண்ணீர் - சந்தோஷ மாய்க் (கூழை) உண்ணுங்கள்.

வி - ரை:—தமக்கு நான்கு வாய்களைப் படைத்துக்கொண்டு நமக்கு ஒரே வாயைப் படைத்த பிரமதேவர் மிகவும் வஞ்சகரானவும், அவரைப் போல் நான்கு வாய்கள் நமக்கு மிருப்பின், நாம் இக் கூழை இன்னும் அதிக மாய்ப் பருகலாமெனவங் கருதி, ‘தமக்கொரு.....நான்முகனார்’ எனப் பேய்கள் கூறினவென்க. கிடைத்தற்கரிய அமுதினுமினிய இக்கூழை ஒரே வாயைப் படைத்த நாம் உண்ணும் பேறு பெற, மிகவும் வஞ்சகராகிய பிரமதேவர் நான்கு வாய்களைப் பெற்றும், இதனை யுண்ணும் பேறு பெற்றில் ரென்பது கருதி அவர், ‘நாணும்படி யுண்ணீர்’ எனப் பேய்கள் களிப்பின் மிகுதியால் மொழிந்தமை யுணர்க. தாம் - என்றது இங்கே பிரமதேவரை யுணர்த்தினது; அசைச்சொல் எனினுமாம். (க0க)

நிஅக. ஓடி யுடல்வியர்த் துண்ணீரே
உந்தி பறந்திளைத் துண்ணீரே
ஆடி யசைந்தசைந் துண்ணீரே
ஃஅற்ற தறவறிந் துண்ணீரே.

ப - ரை:—உடல் வியர்த்து - உடலில் வேர்வை யுண்டாக, ஓடி உண்ணீர் - (களிப்பால்) ஓடி (கூழை) உண்பிராக, இளைத்து - (பட்டினியால் உடல்) இளைத்தலால், உந்தி பறந்து உண்ணீர் - கூட்டங்கூடி விளையாடி உண்ணுங்கள், அசைந்து அசைந்து ஆடி - நன்றாய் உலாவி விளையாடி, உண்ணீர்—, அற அற்றது - (முதலில் உண்ட வுணவு) முற்றும் செரித்ததை, அறிந்து உண்ணீர்—.

வி - ரை:—உந்தி பறத்தல் - மகளிர் கூட்டங் கூடி விளையாடும் ஒரு வகை விளையாட்டு; இங்கே பேய்களின் விளையாட்டை யுணர்த்தினது. வியர்த்து - எச்சத் திரிபு. பா - பே:—ஃஅற்ற மறிந்திருத்(து). (கக0)

நிஅஉ. கொதித்த கரியின் சும்பத்துக்
குளிர்த் தண்ணீர் தனைமொண்டு
பொதுத்த தொளையாற் புகமடுத்துப்
புகித்த வாயைப் பூசீரே.

ப - ரை:—கொதித்த - (போரில்) கோபங்கொண்ட, கரியின் சும்பத்து - யானைகளின் தலைகளில், பொதுத்த தொளையால் - (கணைகள்) தொளைத்த தொளைகளில், குளிர்த் தண்ணீர் தனை—, புக மொண்டு மடுத்து - (நன்றாய்) புகும்படி மொண்டு நிரப்பி, புகித்த வாயை - (கூழ்) உண்ட வாயை, பூசீர் - கழுவுங்கள்.

வி - ரை:—கணைகளால் தொளைப்பட்ட யானைத் தலைகளில் தண்ணீர் மொண்டு வாயைக் கழுவுங்கள் என்பதாம். தண்ணீர் தனை - தன் சாரியை; தொளையால் - உருபு மயக்கம். (ககக)

நிஅங. பண்ணு மிவுளிச் செவிச்சுருளும்
பரட்டிற் பிளவும் படுகலிங்கர்
கண்ணின் மணியிற் சுண்ணும்புங்
கலந்து மடித்துத் தின்னீரே.

ப - ரை:—பண்ணும் = அலங்கரிக்கப்பட்ட, இவுளி -(போரில் இறந்த) குதிரைகளின், செவி சுருளும் - காதுகளாகிய வெற்றிலையையும், பரட்டின் பிளவும் - (அவைகளின்) கால் பரடாகிய பாக்குத் துண்டுகளையும், படு கலிங்கர் -(போரில் இறந்து) பட்ட கலிங்க வீரர்களின், கண்ணில் - கண்களிலுள்ள, மணியின் சுண்ணாம்பும் - (வெண்) மணியாகிய சுண்ணாம்பையும், கலந்து - ஒன்று சேர்த்து, மடித்து தின்னீர் ———,

வி - ரை:—போரில் இறந்துபட்ட குதிரைகளின் காதுகளாகிய வெற்றிலையையும், அவைகளின் பரடாகிய பாக்குப் பிளவையும் கலிங்க வீரர்களின் கண்களிலுள்ள வெண் மணியாகிய சுண்ணாம்பையும் கலந்து தின்னுங்கள் என்பதாம். (ககஉ)

ருஅச. பெருக்கத் தின்னீர் தாம்பூலம்
பிழைக்கச் செய்தீர் பிழைப்பீரே
செருக்கும் பேய்காள் பூதத்தின்
சிரத்தின் மயிரை மோவீரே.

ப - ரை:—செருக்கும் பேய்காள் - (உணவை யுண்டு) களிக் கும் பேய்களே, தாம்பூலம் பெருக்க தின்னீர் - வெற்றிலையும் பாக்கும் மிகுதியாய்த் தின்று, பிழைக்க செய்தீர் -(புரையேறும்) தவறு உண்டாகும்படி செய்து கொண்டீர்கள், பூதத்தின் சிரத்தின் மயிரை - பூதத்தின் தலையிலுள்ள மயிரை, மோவீர்-மோந்து பாருங்கள், பிழைப்பீர் - (அதனால் நீங்கள்) பிழைப்பீர்கள்.

வி - ரை:—‘பெருக்கத் தின்னீர்’ என்றதற்கு உணவை மிகுதியாய்த் தின்னீர் எனவும், ‘பிழைப்பீர்’ என்றதற்குப் பிழைக்க விரும்பும் பேய்களே எனவும் பொருள் கூறினு மமையும். பேய்கள் பூதத்தின் தலையிரை மோந்தால் அவைகளுக்குப் புரையெறின துன்பம் தொலையுமென இதனால் தெரிகிறது. தின்னீர் - முற்றெச்சம். (ககங)

ருஅரு. என்னுக ளித்துக் குமண்டையிட்டே
ஏப்ப மிட்டுப் பருத்துநின்ற
குன்றுகு னிப்பன போற்*களத்துக்
கும்பிட்டே நட மிட்டனவே.

ப - ரை:—என்று - (பூதத்தின் தலையிரை மோவீர்) என்று சொல்லி, களித்து - (பேய்கள்) சந்தோஷ மடைந்து, குமண்டை இட்டு-(உணவை மிகுதியாய் உண்டு) தெவிட்டி, ஏப்பம் இட்டு—, பருத்து நின்ற குன்று - பெருத்து நின்ற மலைகள், குளிப்பன போல் - கூத்தாடுதலைப் போல், களத்து - போர்க்களத்தில், கும் பிட்டு - (தேவியை) வணங்கி, நடம் இட்டன - கூத்தாடின.

வி - ரை:—‘என்று உலித்து’ எனப் பிரித்து என்று ஒடித் திரிந்து அல்லது (களிப்பால்) குதித்து எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும். ‘குமண்டையிட்டே, ஏப்பமிட்டு’ என்றதனால் பேய்கள் விலாப்புடைக்க வுண்டு களித்தமை விளங்கும். ‘குன்று குண்டைய பேய்பிணமிக்கன வென்றுக ளித் தனவே’ [வில்லிபா-கசு-ம், போர்-ரு] என வருமாறு காண்க. குன்று குனிப்பன போல் நடமிட்டன வென்க. இதில் இல்பொருள் உவமையணி யுள்ளமை

காண்க. இது முதல் டிசுக்-ம், தமிழ்சையளவுமுள்ள ஐந்து தமிழ்சைகள் பேய்கள் கூழ்விட்டதொலாகிய களிப்பின் மிததியால் கூத்தாடத் தொடங்குதலை யுணர்ந்தும். பா-பே:—†குணலையிட்டே, *களித்து. (ககச)

ருஅசு. வாசிகி டக்கக் கலிங்கரோட
மானத நேவிய சேனைவீரர்
†தூசியெ முந்தமை பாடிநின்று
தூசியு மிட்டுநின் றுடினவே.

ப - ரை:—வாசி = (தாமேறி வந்த) குதிரைகள், கிடக்க - (போர்க்களத்தில் இறந்து) கிடக்கவும், கலிங்கர் ஓட - கலிங்க வீரர்கள் தோற்றோடவும், மானதன் ஏவிய - முதற்குலோத்துங்கனால் ஏவப்பட்ட, சேனை வீரர் - படை வீரர்களின், தூசி எழுந்தமை - கொடிப்படையெழுந்தமையை, பாடி நின்று - (பேய்கள்) பாடி நின்று, தூசியும் இட்டு நின்று - (தங்கள்) ஆடையையும் எறிந்து நின்று, ஆடின - கூத்தாடின.

வி - ரை:—தூசி யென்றது படைவகுப்பின் முன்னணியை யென்க. களிப்பின் மிததியால் ஆடையை மேலே வீசி யெறிந்து விளையாடல் பண்டை வழக்காம். 'தேவர், எல்லாருந் தூசு நீக்கி யேறிட வார்த்த போது' [கம்பரா-இந்திரசித்து வதை-டுசு] என்றார் கம்பரும். மானதன் - [தா-நக-கஅ]. இதில் தூசி என்னுஞ் சொல் வெவ்வேறு பொருளில் வந்தமையால், இது சொற்பின்வருநிலை யனையாம். பா - பே:—†தூசி யெடுத்தமை. (ககடு)

ருஅசு. பொருகை தவிர்த்து கலிங்கரோடப்
போக புரந்தரன் விட்டதண்டின்
இருகையும் வென்றதொர் வென்றிபாடி
இருகையும் வீசினின் றுடினவே.

ப - ரை:—போகம் - (பலவகை) செல்வங்களை யனுபவிக்கும், புரந்தரன் - தேவேந்திரனைப் போன்றவனாகிய முதற் குலோத்துங்கன், விட்ட தண்டின்-ஏவிய சேனையால், கலிங்கர்-கலிங்க வீரர்கள், பொருகை தவிர்த்து-போர் புரிதலை யொழிந்து, இரு கையும்-(அவர்தம்) இருவகைப் படை வகுப்புக்களும், ஓட-ஓடும்படி, வென்றது-வெற்றி பெற்றதாகிய, ஒர் வென்றி பாடி - (முதற் குலோத்துங்கனது) ஒப்பற்ற வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடி, இரு கையும் வீசி - (தங்கள்) இரண்டு கைகளையும் வீசிக்கொண்டு, நின்று - (போர்க்களத்தை விட்டு அகலாமல்) நின்று, ஆடின-(பேய்கள்) கூத்தாடின.

வி - ரை:—'இரு கை' என்றது முன்னணி பின்னணியை; வலப்புற ிடப்புறமாய் எதிர்த்து வந்த சேனைகளை யெனினுமாம். பொருகை-தொழிற் பெயர். (ககச)

ருஅஅ. வழுதியர் வரைமுழை நுழைவடி விதுவென
மதகரி வயிறுகள் புகதுழை வனசில
எழுதிய சிலையவர் *செநிகடல் விழுமவை
இதுவென வழிகுரு தியின்விழு வனசில.

ப - ரை:—வழுதியர் - (முதற் குலோத்துங்கனுடன் போர் நின்று தோல்வி யடைந்த) பாண்டியர்கள், வரை முழை - மலை

களிலுள்ள குகைகளில், நுழை வடிவு - (விரைவாய்) நுழைந்த வடிவம், இது என - இது போன்றதாம் என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, சில - சில பேய்கள், மதம் கரி வயிறுகள் - மதத்தைப் பொழியும் யானைகளின் வயிறுகளில், புக நுழைவன - புகும் படி நுழைந்து செல்வனவாம், எழுதிய - (துகிலில்) எழுதப்பட்ட, சிலையவர் - விற்கொடியையுடைய சேரர்கள், செறி கடல் - (நீர்) நிறைந்த கடலில், விழும் அவை - விழுகின்ற அந்தத் தொழில்கள், இது என - இவ்வாறே யாகும் என்று (கண்டோர்) சொல்லும் படி, அழி குருதியின் - மிகுதியாகிய இரத்த வெள்ளத்தில், சில விழுவன - சில பேய்கள் விழுவனவாம்.

வி - ரை:—பாண்டியர் மலைக் குகைகளில் நுழைவது போல் சில பேய்கள் யானைகளின் வயிறுகளில் புகுந்தும், சேர் கடலில் விழுவது போல் சில பேய்கள் இரத்த வெள்ளத்தில் வீழ்ந்தும் விளையாடின வென்பதாம். மலை யானைக்கும், குகை யானையின் வயிற்றிற்கும் கடல் குருதி வெள்ளத்திற்கும் சேரபாண்டியர் பேய்களுக்கும் உவமை. இச்சேய்யுள் உவமையணியாம். அவை இது - பன்மை ஒருமை மயக்கம். பா - பே :—*எறிகடல். (ககஎ)

ருஅக. உருவிய சரிகையொ டுயர்களை விடுபடை

உருள்வடி விதுவென வருள்வன சிலசில
வெருவிய டவடுந்த முடைவடி விதுவென
விரிதலை யதனெடு மறிவன சிலசில.

ப - ரை:—உருவிய-(உறையிலிருந்து) கழித்த, சரிகையொடு - உடைவாளும், உயர் களை - சிறந்த அம்புகளும், விடு படை - பகை வர்மேல்) விடும் (மற்ற) ஆபதங்களும், உருள் வடிவு - (நிலத்தில்) புரளும் தோற்றம், இது என-இதுவே யாமென்று, சில சில உருள்வன - சில சில பேய்கள் (நிலத்தில் விழுந்து) புரள்வனவாம், வெருவிய - (போரில்) பயந்த, அடுந்தம் - (கலிங்க) வீரர்களின், உடைவடிவு - தோற்றோடிய வடிவம், இது என - இதுவே யாமென்று, விரி தலை அதனெடு - (மயிர்கள்) விரிந்த தலையோடு, சில சில - சில சில பேய்கள், மறிவன - (விளையாட்டின் களிப்பால்) திரும்பி யோடுவனவாம்.

வி - ரை:—பலவகை ஆபதங்கள் நிலத்தில் உருள்வதைப் போல் சில பேய்கள் புரண்டன; போருக்குப் பயந்த கலிங்க வீரர்கள் தலைவிரி கோலமாய் ஒடுவதைப் போல் சில பேய்கள் ஓடலாயின வென்க. அவை அவ்வாறு புரிந்தமை கூழ் சமைத்துண்ட களிப்பின் மிகுதியாலாம். அடுந்தம் - இதில் - ந் பெயரிடை நிலை; தம் - சாரியை; (பகைவரை) கொல்வோர் என்பதாம். உடை வடிவு - விளைத்தொகை. இதுவும் உவமையணியாம். ருஅக-ம், தாழிசை முதல் இதுகாறும் பேய்கள் கூழுண்ட பின், களிப்பின் மிகுதியால் சுத்தாடினமை கூறப்பட்டது. பா - பே :—*விடவா சடை. (ககஅ)

ருக௦. உபய மெனும்பிறப் பானரேத்த

உரைத்த கலிங்கர் தமைவென்ற

அபய னருவினைப் பாடினவே

அணிசெறி தோளினை வாழ்த்தினவே.

ப - ரை:—உபயம் எனும் பிறப்பாளர் - இரு பிறப்பினர் என்னும் பிராமணர், ஏத்த - புகழும்படி, உரைத்த கலிங்கர் தமை வென்ற - (சிறப்பித்து) சொல்லப்பட்ட கலிங்க வீரர்களை வெற்றி கொண்டு, அபயன் அருளினே - (முதற் குலோத்துங்க) சோழனுடைய கருணையின் திறத்தை, பாடின - (சில பேய்கள்) பாடின, அணி செறி தோளினே - ஆபரணங்கள் நிறைந்த (அவன்) தோள் வன்மையை, வாழ்த்தின—.

வி - ரை:—‘உபயமெனும் பிறப்பாளர்’ இதனைத் தமிழிசை உசஉ-ல், காண்க. அணி - அழகெனினுமாம்; கலிங்க வெற்றிக்குக் காரணம் கருணை யிருப்பினும், தலைமை பற்றி அது முதற் குலோத்துங்கன் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. இது முதல் ஐந்து தமிழ்சைகள் பேய்கள் முதற் குலோத்துங்கனை வாழ்த்துதலை யுடையது. (ககக)

ருகக. திசையிற் பலநர பாலர்முன்னே
ஃதெரிந்துரைக் குஞ்சிச பாலன்வைத
வசையில் வயப்புக்கழ் வாழ்த்தினவே
மனுகுல தீபனை வாழ்த்தினவே.

ப - ரை:—திசையின் - (எட்டு) திக்குகளிலு முள்ள நாடுகளை யானும், பல நர பாலர் முன் - பல அரசர்களுக்கு எதிரில், தெரிந்து உரைக்கும்-(பொய்க் குற்றங்களை) தெரிந்து சொல்லும், சிசபாலன் வைத - சிசபாலன் என்பவன் பழித்த, வசை இல்-குற்ற யில்லாத, வயம் புகழ் - வெற்றியையுடைய புகழை, வாழ்த்தின—, மனுகுலம் தீபனை - மனுவின் குலத்தை விளங்கச் செய்பவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனை வாழ்த்தின—,

வி - ரை:—கண்ணபிரானே முதற்குலோத்துங்கன் என்பது கருதி ‘சிசபாலன்.....புகழ்’ என்றார். சிசபாலன் கண்ணபிரானே வைதமையை ‘பூபால ரவையத்து முற்புகை பெறுவார்பு நங்கானில்வாழ், கோபால ரோவென் றுருத்தங் கதிர்த்துக்கொ தித்தோதினான்’ [வில்லிபா - இராசகு - ககச] எனவும், ‘நாட்டவோர் குலமு மின்றி நண்ணிய குணமு மின்றி, வேட்டவா ரெழுநு கின்றான்’ [ஆரியப்-பாகவ-சிசபாலனைக் கொன்ற-கச] எனவும் கூறியவற்றை லறிக. அவன் வைத வசைவு கண்ணபிரானுக்குப் புகழையே பயந்த தென்பார், ‘வைத வசையில் வயப்புக்கழ்’ என்றார். குலதீபன்-இதனை கூ-ம் தமிழிசையிற் காண்க. திசை - ஆகுபெயராய்த் திசைகளிலுள்ள நாடுகளை யுணர்ந்தினது.

கண்ணபிரானைச் சிசபாலன் வைத வரலாறு:—தருமர் இராசசூயம் என்னும் சிறந்த யாகம் ஒன்று செய்யத் தொடங்கினார். அந்த யாகத்தின் முடிவில், அவர் வியாச முனிவர் கட்டளைப்படி கண்ணபிரானுக்கு முதற் பூசை செலுத்த முயன்றார். அப்போது சிசபாலன் கடுஞ்சின மெய்திக் கண்ண பிரானே நோக்கி, ‘கிருஷ்ணா, பல மன்னர்கள் நிறைந்த இச்சபையில் இடையனுய்ய நீ முதற்பூசை பெறுவது தகுமோ?’ எனப் பலவாறு இகழ்ந்து பேசினான். இதனால் கண்ணபிரான் வெகுண்டு தனது சக்கராயுதத்தால் அவன் தலையை அறுத்துத் தள்ளினன் என்பதாம். பா - பே:—ஃதெழித்துரப்பும். (கஉ0)

ருககஉ. பொன்னித் துறைவனை வாழ்த்தினவே
பொருளைக் கரையனை வாழ்த்தினவே

கன்னிக் கொழுநனை வாழ்த்தினவே
கங்கை மணுளனை வாழ்த்தினவே.

ப - ரை:—பொன்னி துறைவனை - காவிரிநதித் துறையை யுடையவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனை, வாழ்த்தின—, பொருரை கரையனை - தாமிரபரணி நதியின் கரையை யுடையவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனை, வாழ்த்தின—, கன்னி கொழுநனை - கன்னியா குமரி நதிக்குக் கணவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனை, வாழ்த்தின—, கங்கை மணுளனை - கங்காநதிக்குக் கணவனாகிய முதற்குலோத்துங்கனை, வாழ்த்தின—.

வி - ரை:—'கன்னிக் கொழுநன், கங்கை மணுள்' என்றதனால், முதற் குலோத்துங்கன் தெற்கே கன்னியாகுமரி முதல் வடக்கே கங்கை நதியளவும் அரசாட்சி புரிந்தான் என்பது விளங்கும். நாட்டையாளும் அரசர்களை அந் நாட்டிலுள்ள நதிகளுக்குக் கணவராகக் கூறுதலியல்பாம். 'கிண்கணவன், திருந்து செங்கோல் விளையாமை யறிந்தேன் வாழி காவேரி' [சிலப்-௭-௨௫] என்றமை காண்க. பா - பே:—*கணவனை. (கஉக)

௩௧௩. ஆழிக ளேழுமொ ராழியின்கீழ்
அடிப்பட வந்த வகலிடத்தை
ஊழிதொ றாழியுங் டிகாத்தளிக்கும்
உலகுய்ய வந்தானை வாழ்த்தினவே.

ப - ரை:—ஏழு ஆழிகளும் - ஏழு கடல்களும், ஓர் ஆழியின் கீழ் - ஒப்பற்ற (தனது) கட்டளைச் சக்கரத்தின் கீழ், அடிப்பட - அடங்கும்படி, வந்த அகல் இடத்தை - (தனக்கு) கிடைத்த அகன்ற உலகத்தை, ஊழி தொறு ஊழியும் - பல யுகங்கள் தோறும், காத்து - காப்பாற்றி, அளிக்கும் - அருள் செய்யப்படும், உலகு - உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாம், உய்ய - கடைத்தேறும்படி, வந்தானை - (இவ்வுலகத்தில்) வந்து பிறந்தவனாகிய முதற் குலோத்துங்கனை, வாழ்த்தின—.

வி - ரை:—உலகமுற்றும் ஏழு கடல்களும் அவனுனைக் குட்பட்டிருந்தன வென்பதாம். ஏழு கடல்களை ௩௬௫-ம், தாழிசையிற் காண்க. 'ஊழிதொ றாழி' என்றது பன்னெடுங் காலமாம். உலகுய்ய வந்தான் - இது முதற்குலோத்துங்கன் பெயர்களுள் ஒன்றும்; உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் கடைத்தேறும்படி தோன்றினவ னென்பதாம். உலகு-இடவாகு பெயர். பா-பே:—டிகாக்கவல்ல. (.)

௩௧௪. பூப்பது மத்தன் படைத்தமைத்த
புவியை பிரண்டா வதும்படைத்துக்
காப்பது மென்கட நென்றுகாத்த
ஃகரிகாலச் சோழனை வாழ்த்தினவே.

ப - ரை:—பூ பதுமத்தன் - அழகிய செந்தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன், படைத்து - (பூமியை) படைத்து, அமைத்த - (உயிர்களை) அமைத்த, புவியை - (இந்த) உலகத்தை, இரண்டாவதும் படைத்து-இரண்டாம் முறையும் படைத்து, காப்பதும் - (உயிர்களை) காப்பாற்றுவதும், என் கடன் என்று - எனது கடமையாம் என்று நினைத்து, காத்த - (உயிர்களை) காப்பாற்றிய,

கரிகாலச் சோழனை-கரிகாலச் சோழனாகிய முதற்குலோத்துங்கனை, வாழ்த்தின—.

வி - ரை:—புலியை யிரண்டாவதும் படைத்தலாவது, மக்கள் இழந்த ஒழுக்கத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தல்; இதனை உடுஅ-ம், தாழிசைமுதல் உஎடு-ம், தாழிசையளவும் காண்க. கரிகாலச் சோழன் பெருமையுற்றது போல், [தா-கஎஅ; ககசு முதல் ககசு வரை] இவனும் பெரும்புகழ் படைத்தமை கருதி அவன் பெயரை இவன் மேலேற்றிக் கூறினார். பா-பே:—கீகரிகால் வளவனை. (கஉக)

ருகரு. யாவ ருங்களிசி றக்க வே*தருமம்
எங்கு மென்றுமுள தாகவே
ஓதேவ ரின்னருட னைக்க வேமுனிவர்
செய்த வப்பயன்வி னைக்கவே.

ப - ரை:—யாவரும் களி சிறக்க - எல்லோரும் களிப்பால் சிறப்படைக, தருமம் - தருமமானது, எங்கும் - எல்லா விடங்களிலும், என்றும் உளது ஆக - எப்போதும் நிலைபெற்றிருப்பதாக, தேவர் - தேவர்களின், இன் அருள் தழைக்க - இனிய அருள் பெருகுவதாக, முனிவர் - முனிவர்கள், செய் தவம் பயன் - செய் யும் தவத்தின் பயன், வினைக்க - (உயிர்களுக்கு நன்மை) தருவதாக.

வி - ரை:—யாவரும், எங்கும், என்றும் - உம்மைகள் முற்றுப்பொருளான. பா - பே:—*எழிலி, ஓ தேவ ரின்னருள்சி றக்கவே யுயிர்கள். (கஉச)

ருகசு. வேத நன்னெறிப ரக்க வேயபயன்
வென்ற வெங்கலிக ரக்கவே
பூத லம்புகழ்ப ரக்க வேபுவிநி
லைக்க வேபுயல்ச ரக்கவே.

ப - ரை:—வேதம் நல் நெறி-வேதங்களில் கூறிய நல்லொழுக்கங்கள், பாக்க-(எங்கும்) பரவுக, அபயன் - (முதற் குலோத்துங்க) சோழன், வென்றவெம் கலி-வென்ற கொடிய துன்பங்கள், கரக்க-மறைவனவாக, பூதலம்-உலகத்தில், புகழ் பாக்க-புகழ் பரவுவதாக, புவி நிலைக்க - உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் நிலைபெறுக, புயல் சுரக்க - (பருவ) மழை (தவருமல்) பொழிவதாக.

வி - ரை:—வெங்கலி என்றது பசி, பிணி, பைக்களை; புவி - இடவாகு பெயர். பாக்க, சுரக்க, சுரக்க - இவை வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள். பா - பே:—போத ரும்புகழ். (கஉடு)

களம் பாடியது முற்றிற்று.

13691.

இந்நூலிற் கண்ட அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி

இந்நூலின் உரையிற் கண்ட தேவர், அரசர் பெயர் முதலியனவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

[என் - தாழ்சையென்]

அகண்ட வரு	கஅடு	அந்தம்	கஅடு
அகலம்	உ௦அ, சகள, சசஉ	அந்தா துந்துயி	உகடு
அகலிடம்	டுகடு	அந்தாம்	உகடு, கஎடு
அகனங்கன்	உகஅ, உஉஎ	அந்திக் கமலம்	கக
அகிலம்	கசஎ	அபய தானம்	உஅக
அங்கன ஞாலம்	ககஅ	அபயன்	உ, ச, கடு, கசக, கசடு, கசக; கசச, கஅச, கஅடு, உசக, உகக, க௦௦, ககக, கஎக, கஎச, சசச, சசு௦, இஉக
அங்காத்தல்	கஉ, இசுடு	அபிடேகம்	உசுக
அங்குலி	உகஅ	அப்ரமேயம்	கஅஉ
அச்சச் சுவை	கஎக, கஎக—கஎச, [சடு—சடுச	அமணர்	சசுக
அடர்த்தல்	கஉ, ச௦அ, சடுடு	அமர புயங்கன்	உ௦ச
அடனாகம்	கடுக	அமரர்	உசுக, கடுக, கஎடு, சசடு
அடிசில்	கசஅ	அமரி	ககடு
அடி புறக்கிடல்	கடுக	அமர்	சசஉ, சசடு, சசஅ
அடிப் பாணர்	சசுக	அமலம்	கஅச, கஅச
அடு களிது	உஅஅ	அமளி	கஎ, சஅ௦
அடுக்களை	டுகச	அமுத வட்டம்	அஎ
அடுசிலை	சஉ௦, சஉக	அம்பரம்	டு௦௦
அடுநர்	டுஅக	அம்பொன் மேரு	ககடு
அடுபரி	கசக	அம்மங்கை தேவி	உசுக, உசக
அடு மடைப் பேய்	கடுஉ	அம்மனை	ககக
அட்டகம்	கஅக	அம்மாலை	சுகக
அட்டம்	கசஉ	அயம்	ககச, ககக, சகஅ, சஉக
அணங்கின் காடு	அடு	அயர்த்தல்	உஉக
அணங்கு	கஎ, ககக, ககச, கசச, கஎடு, உஉடு, உக௦, இசுக	அயன்	உ, கஅச
அணி	கச, உஅ௦, சசடு, இசச	அயில்	உசஎ
அணித்து	கசச, உசச	அரசர் திறை செலுத்தல்	ககச—ககச
அணுக்கிமார்	கஉக	அரணம்	கச௦, கஎஎ
அண்டம்	உ, ககஉ	அரணி	கஅடு
அதர பாணம்	டுச	அரணியம்	உஎக
அதரம்	கக௦, சஅஉ	அரண்	க௦௦, கஅக, உ௦க, உச௦, உச௦, கச௦, கஎக, கஎஎ, சசுக
அதிசுப்தி	க௦௦	அரத்தம்	சஅ௦
அதிசை மாநகர்	உகக	அரமகளிர்	கஅக
அதிபதி	கஎக	அரம்பையர்	ககக
அகிராசேந்திரன்	உசக, உசச	அரவணை	கஅடு
அதுக்கல்	கஎ௦, கஎக, இஎஅ		
அத்தமனக் குவடு	சகச		

அரவம் சகக
அற்றல் னகக
அரி னகக, ச௦அ, சகக
அரிஞ்சயன் ௨௦௦
அரிவையர் ௨௬௦
அருக்கன் கஅக, கஅக, ௨௬௬, ௨௬௬, ௨௬௬
[௨௬௨]
அருத்தி கக௦
அருவர் ச௦௨
அலகிடல் க௦அ, ௩௩௬
அலகு ன௩௩, னகக, ச௬௬
அலகை கக, ககச, கக௩, ௨௬௬
அலகைக் கணம் சகச
அலக்கு ௨௨௬
அலகி குலகி ச௦௦
அலந்தலை னகக
அலர் மழை ௨௬௬
அவசம் னக
அவதாரம் ௨௬௬, ௨௬௬
அவதி ௩௬௩
அவனி ௨௬௬, ௨௬௨, ௩௨௬
அவனிபர் ௨௬௬
அவிப் பவி சக௦
அவணத் தொகை க௨௬
அவைத்தல் ௩௨௩
அழகினால் அணிகள் அழகுபெறல்
[௨௬௦]
அழி குருகி சக௩, ௩௬௬
அழகைக் கவை சஅக—சஅச
அளகக் காடு க௨
அளக பாரம் ௩௩
அளகம் சக, ச௦
அளத்தி னக௩
அளி ச௦, னச௦, ன௩௬
அறிஞர் தம்பிரான் க௦௦
அறுகெடுத்திடல் ௨௬௬
அறுவகைத் தொழில் ௨௦
அறுவகை வாழ்த்து ௨௦
அனக தானம் ௨௬௬
அனந்தபத்மன்சிற்புரை ன௬௩—௬௬௬
அனந்தபத்மன் தோல்வி ச௬௬
அனந்தபத்மன் வரலாறு ன௬௩
அனந்தல் சக
அனுகை னகக
ஆகவ மல்லன் ௨௦௬, ௨௦௬, ௨௦௬
ஆகவமளி னக
ஆகவம் சஅக

ஆடகக்கிரி னகஅ
ஆடலயம் னகச
ஆடவர் தைத்தலத்தால் வருடல் ௨௬
ஆடவர் நகக் குறிகளைக் கண்டு மக
ளிர் மகிழ்தல் ச௬
ஆடவர் மகளிர் கொங்கைகளைச்
சுவைத்தல் ன௦
ஆடவர் மகளிர் பால் சேறல் ச௩
ஆடற்றாங்கம் சஅ௩
ஆடுகழை ககஅ
ஆண்டலைப் புள் க௨௨
ஆதவம் அக
ஆதிமால் கஅக
ஆயிரங்கதிர் வெய்யவன் னக௩
ஆரணம் க, கஅச
ஆரம் னகச, ௩௬௦
ஆர் னக௬
ஆர்ப்பு கக௬
ஆலக்களம் ச௬௬
ஆலவட்டம் அக
ஆலி ௨௦௦
ஆழி க, அ, ௩௬௬
ஆழிகளேழு ௩௬௬
ஆறும் விக்கிரமாதித்தன் க௦௬, க௬௬, ௨௦௬, ௨௦௬, ௨௬௬, ௩௬௩, ௩௬௬
ஆனந்தப் பையன் சஅக, சஅச
ஆகல் ௨௬, கக௬, ௨௦௦, ௨௬௩, ௩௦௬, னக௬, ச௦௬
இகன்மத வாரணம் ௨௬௬
இக்குவாகு கஅக
இக்குவாகுவின் மகன் கஅஅ
இடாகினி க௩௩, சஅக
இடை ௨௨, ௩௬, ௩௬, ௩௬௬, ௩௬௬
இடைநிலை விளக்கணி க௩௬, [ச௬௩, ௩௦௩]
இணக்கம் ௩௬௬
இந்தனம் ௩௬௬
இந்திரசாலம் கக௬
இந்திர ரதன் ௨௦௨
இந்திர வில் ௨௨௬
இந்திரன் கருநிறமுடைமை க௨௬
இபம் சக௬
இமகிரி க௬௬
இமயம் க௬௬, ௨௦௬
இமையவர் க௬௦, ன௬௬
இமையோர் கஅக, ன௬௦
இம்பர் ௨௬௬

இயைபின்மை யணி	உசஅ
இரட்டல்	௩௪௪
இரட்டைவாளி	௫௧௨
இரணஞ்ரன்	௨௦௨
இரண்டாஞ் சோமேசுவரன்	உ௬௪
இரண்டாம் பாரத்தகன்	௨௦௧
இரண்டாம் பிருதிலிபதி	௨௦௦
இரண்டாம் பெருஞ் சோலாதன்	௧௧௬
இரத்தினங்கள் தணலுக்குவமை	௧௧
இரவி குலம்	௨௩௭
இரவி குலோத்தமன்	௧௨
இராச கேசரி	௧௧௧
இராச சிம்மன்	௨௦௦
இராச சந்தரி	௩௭௫
இராச மகேந்திரன்	௨௦௫, உச௧
இராசராச நரேந்திரன்	௨௩௪
இராசராசன்	௨௩௪
இராசாதித்தன்	௨௦௦
இராசாதி ராசன்	௨௦௩, உச௧
இராசேந்திர தேவன்	௨௦௪
இராசேந்திர மிருத்யுசித்	௧௧௨
இராசேந்திரன்	௨௩௪
இராட்டிர கூடர்	௨௦௦
இராமபிரான்கடலை யணைத்தமை-	[௧௬, ௨௧௧, ௪௧௪]
இராமாதஜா சாரியர்	௨௩௪
இரிதல்	௩௫௮
இருகுலம்	௧௨, ௨௩௮
இருக்கு	௧௮௩
இருசிறை வாணம்	௨௭௬
இருபணை வேழம்	௪௪௩
இருவருந் தபுநிலை	௪௩௧
இரைபெறு புலி	௪௦௩
இரைவேட்ட பெரும்புலி	௩௬௬
இலக்கு	௪௨௧, ௪௨௨
இலங்கை	௬௪, ௨௩௧, ௨௩௨
இலச்சினை	௧௨௫
இலாடர்	௩௩௦
இலைப்புரை தடவல்	௪௬௧
இல்பொரு ளுவமையணி	௮௨, ௨௦௪, ௨௮௨, ௨௮௭-௨௯௦, ௩௧௭, ௩௧௮, ௩௫௦, ௪௦௬, ௪௦௭, ௪௧௩, ௪௧௪, ௪௫௮
இவுளி	௩௫௨, ௪௩௭, ௫௫௨
இவுளிச் செவிச்சுருள்	௫௮௩
இழிவுச் சுவை	௩௭௭

இழுதைப் பேய்க்குக் கூழ்வார்த்தல்	௫௭௨
இளங்கோவழிகள்	௧௧௬
இளஞ்சேட் சென்னி	௧௧௬
இளவரசு	௨௪௧
இளவரி	௨௫௦
இளவாளரி	௩௧௬
இறுத்தல்	௪௧௭
இறை	௨௭௨, ௩௪௧, ௪௬௦
இறைஞ்சல்	௨௨௧, ௨௭௪
இறைவீ	௩௦௧, ௪௭௩
இற்றை	௨௪௬, ௫௮௬
இனையாது	௫௦௧
இன்கலாம்	௨௭௫
இன்னமு தளித்தவன்	௧௧௦
நைக	௭௮
நச்சோப்பி	௧௫௫
நண்டல்	௩௦௫
நமலினக்கு	௧௦௮
நமவெரி	௨௨௩
நரிரு மருப்பு	௨௪௫
நழும்	௨௦௦
உகநான்கு	௫
உகிரினுப்பு	௫௨௧
உகிர்	௨௫௦
உகிர் கொள்ளி	௫௦௬
உகைத்தல்	௧௪௧, ௨௦௦, ௨௪௫, [௨௪௬, ௨௫௧, ௩௫௫]
உடலல்	௧௩௧, ௩௧௮, ௪௪௪, ௪௫௩
உடுக்கை	௧௨௬
உடுமணி	௧௨௨
உட்டுதல்	௪௪௨
உணங்கல்	௮௧, ௩௦௩, ௩௨௭
உதகை	௨௦௧
உதயகிரி	௨௧௨, ௪௬௫
உதயபாணு	௨௦௧
உதயன்	௨௦௦
உதரம்	௪, ௧௨௭
உதியர்	௧௬, ௩௩, ௧௧௫, ௩௧௬, [௨௦௧, ௨௭௦]
உத்தம சோழன்	௨௦௦
உத்தர பூமியர்	௫௩௧
உத்தரியம்	௧௨௮
உத்திரம்	௧௦௦
உந்திச் சுழி	௩௧௬
உந்தி பறத்தல்	௫௮௧
உபநிடத மொருநாணு	௫

உபய காம் உளக ஊமன் உஉரு
 உபய குலம் கஉரு ஊமைப் பேய்க்குக் கூழ்வார்த்தல்—
 உபய குலோத்தமன் உ [௩௭௦
 உபய தனம் ருஅ ஊர்பவர் சருள
 உபய பலம் சருக, சசச ஊர்ப்பேய்க்குக் கூழ்வார்த்தல்—ருள
 உபயமெனும் பிறப்பாளர் ருக௦ ஊறு புனல் உஉச
 உபரிசான் ககச ஊங்கராயன் ருளஅ
 உம்பர் உச௦, உஅச எங்கராயன் அறிவுரை ருளக—ருஅக
 உயர்வு நவீற்சியணி ககச, ககச, கஉச, எடுத்துக்காட் டுவமையணி உகரு,
 கசக, ருசக, ருசஅ, ருருக, ருருச— [உசரு, உசச
 [ருகக, ச௦௦, ச௦ரு
 உரகம் கஉஅ
 உரக வடம் கஉஉ
 உரகர் கண்மணி கொண்டவன் ககரு
 உரம் கஅஅ, சதள, சருள, சச௦ எயில் க௦ச
 உரவோன் கஅஅ, கஅக
 உரித்தோல் ருளக
 உரிமை யரிவையர் ருரு
 உருத்திர யோகினி களள
 உரும் ககரு, ருரு௦, ச௦க
 உருள் ருருஉ
 உருவதவணி க, ருக, சஉ, சக, அள, சகரு, க௦அ, கஉஉ, கருள, கசரு,
 கருச, ககரு, கள௦, உசரு, உசள, சஅ௦, சஅக, சகரு, ருகக
 உவகை ரு௦க
 உவகைச் சுவை உளச, உளள
 உவட்டல் ருருரு
 உவணம் கள, உகரு
 உவமையணி ச, க௦, உக, சஉ, சஅ, க௦, அஉ, கஉ, ருரு, க௦ச,
 க௦க, ககச, கஉஉ, கஉரு, கருரு, கருள, கச௦, கசரு, கருக, ககரு, ககரு,
 ககச, உரு௦, உளக, உகக, ருகச, ருருக, ருருக, ருருரு, ருசக, ருசக,
 ருருக, ருருக—ருகக, ச௦அ, சதச, சகரு—சஉ௦, சஉச—சருக, சருச, சருக,
 சருள, சருள, சருள, சசச, சளரு—சஅ௦, சஅள, சகரு, சகச, சகச, சகரு, ருகக, ருஅஅ, ருஅக.
 உவை கஉச, ருருரு
 உழத்தல் உளஅ, ருஅள
 உழபுல வஞ்சி கரு, உருஉ, ருள௦
 உளப்ப எரு
 உள்ளி ருஉக, ருளக
 உறுதி ருளக, ருகக
 ஊசல் க௦ள

உஉரு
 ஊமைப் பேய்க்குக் கூழ்வார்த்தல்—
 [௩௭௦
 ஊர்பவர் சருள
 ஊர்ப்பேய்க்குக் கூழ்வார்த்தல்—ருள
 ஊறு புனல் உஉச
 ஊங்கராயன் ருளஅ
 எங்கராயன் அறிவுரை ருளக—ருஅக
 எடுத்துக்காட் டுவமையணி உகரு,
 [உசரு, உசச
 எதிர்நிலையணி அஅ—கக, கருக, ருகச, [சளரு, சளச
 [சளரு, சளச
 எதிர்மிடைபடை ச௦ரு
 எதிர்முனைகள் உரு௦
 எயில் க௦ச
 எயிறு கள௦, களக, ருருரு, சகரு, [சகச, ருஉரு
 எயிறுகளுடைய பொருப்பு சகச
 எரி சரு௦
 எரிவிளக்கு ககரு
 எழுகலிங்கம் ருசக, ருகரு, சசச, சள௦
 எழுகலிங்கர் சக௦
 எழுவகைப் பிறப்பு கஅஉ
 எள்ளல் நகை ருருக
 எறிநிற்பவர் உஉச
 எற்றை ருருரு
 எஃகம் சஅக
 எஃகு சகரு
 ஏகவடம் ருருச
 ஏகாவலி ருருக
 ஏதுவணி ருரு, ருச, ருசச, சஅரு, [சஅச
 [சஅச
 ஏழுழை கருஅ
 ஏழிசை வளர்க்க விரியான் உஅரு
 ஏழு கடல்கள் ருருச, ருருரு
 ஏழு தனைகள் உளச
 ஏழு மேகங்கள் ருகச
 ஏழிலகு (ஏழுதிவுகள்) ககக, உஅரு
 ஏழ் கலிங்கர் சசஅ, சரு௦
 ஏழ் பரி உசச
 ஐங்கரத்த தொருகளிறு க
 ஐந்தாங் காசிபன் உ௦௦
 ஐந்தாங் தப்புலா உ௦௦
 ஐந்தாங் மகிந்தன் உ௦உ
 ஐம்படை உசள
 ஐம்படைத் தாலி கசக, உச௦
 ஐம்படைப் பருவம் கசக

ஐயணர்	நகுக	கடத்தம்	நகூ௦
ஐயவணி	நகூ௦, சகூடு	கடதாரை	நகுக
ஐவகைக் கருவிகள்	நகூ௦	கடமதம்	நகூ௦
ஐவகைத் தாய்மார்	உசக	கடம்	நகூ௦, சகூ௦
ஒக்கலை	கசக	கடம்பர்	நகூ௦
ஒடி யெழிகிற்பவர்	சகூ௦	கடலரண்	நகூ௦
ஒட்டல்	கசக	கடலலைகள் குதிரைகட்குவமை-	
ஒட்டிரட்டி	உகுக		[நகூ௦, சகூ௦]
ஒட்டினர்	உகூ௦, நகூ௦	கடலேழு	நகூ௦
ஒட்டு	ககூ௦, சகூடு	கடலொலி ஆயுதவொலிக்கு வமை-	
ஒண்சுடர்	௭		[நகூ௦]
ஒண்ணுது	நகூ௦	கடல்சேனைகட்குவமை நகூ௦, நகூ௦	
ஒப்புமைக் கூட்டவணி	நகூ௦, சகூ௦	கடல் நான்கு	௭
ஒலிநீர் மலிதுறை	நகூ௦	கடல்துறை குடைகட்குவமை நகூ௦	
ஒழித்துக் காட்டணி	உகூ௦—உகூ௦		[சகூ௦]
ஒளிந்துதல்	நகூ௦	கடல்துறை சரமரைகட்குவமை-	
ஒறுவாய்	சகூ௦		[நகூ௦, நகூ௦]
ஒற்றர்கள்	சகூ௦	கடாரம்	ககூ௦, உகூ௦
ஒன்னலர்	உசகூ௦	கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் ககூ௦	
ஓகை	நகூ௦	கடும் புனல்	சகூ௦
ஒங்காரம்	நகூ௦	கடைபோகல்	சகூ௦
ஒச்சல்	நகூ௦	கட்டுசெலி	சகூ௦
ஒடை	நகூ௦	கட்டு	கூ. சகூ௦, நகூ௦
ஒடை வரை	நகூ௦	கணக்கப் பேய்க்குக் கடழ்வார்த்தல்	
ஒதம்	ககூ௦, உகூ௦		[நகூ௦]
ஒதி	ககூ௦, உகூ௦	கணங்கள்	ககூ௦, உகூ௦, நகூ௦
ஒமத்தி	ககூ௦	கணித நூல்	உகூ௦
ஒமவெரி	உகூ௦	கணிதப்பேய்	உகூ௦
ஒமை	௭	கணிப்பு	நகூ௦, நகூ௦
ஒராழி	௭	கணைமாங்கன்	ககூ௦
ஒரி	ககூ௦, உகூ௦	கண்டம்	நகூ௦
ஒவாவுரை	சகூ௦	கண்டராதித்தன்	உகூ௦
ஒவியம்	உகூ௦	கண்ணபிரானே முதற்குலோத்துங்க	
ஒவியர்கள்	சகூ௦	னாய்த் தோன்றினானெனல் உகூ௦	
ஒளவை	ககூ௦	கண்ணபிரானேச் சிசுபாலன்வைதமை	
ககுத்த மன்னன்	ககூ௦		[நகூ௦]
கங்கர்	நகூ௦	கண்ணபிரான் தூதுசென்றமை நகூ௦	
கங்காரதி	நகூ௦	கண்ணபிரான்பால் உலகங்கள் ஒடுங்	
கங்காபுரி	நகூ௦	கிக் கிடத்தல்	நகூ௦
கங்கை	உகூ௦, உகூ௦, சகூ௦	கண்ணபிரான் வாணன்தோள் துணித்	
கங்கைகொண்ட சோழன்	உகூ௦	தமை	[நகூ௦]
கங்கை மணான்	நகூ௦	கதம்	உகூ௦, உகூ௦, நகூ௦, நகூ௦
கச்சி	நகூ௦, நகூ௦	கதலி	உகூ௦
கச்சியர்	நகூ௦	கதம்பரி	நகூ௦
கடகரி	நகூ௦, சகூ௦, சகூ௦	கதிராழி	உகூ௦
கடகர்	நகூ௦	கதிர்ச்சுடர் விளக்கு	உகூ௦
கடகளிறு	உகூ௦, சகூ௦	கதுவல்	உகூ௦, சகூ௦, சகூ௦

கந்தரம் உகச
கந்துகம் கருக
கமஞ்சூல் இடுக
கமலம் நக, கஅச
கமலயோனி கஅச
கமழ்தல் உஉக, உஉச
கமுகம் உகடு
கம்பிலியில் சயத்தம்பம் நீட்டமை உடுக

கயல் உள, நஉ, இசு, கசந, நகந
கயிலைக் களிறு கஉஅ
கர கமலம் கஉக
கரடம் அக, கஉள, கஉக, சகச
கரத்தல் உசுக, சசச
கரம் எக, கசந, நகந, சகச
கராளர் நகடு
கரிகாலச் சோழன் இகச
கரிகாலன் காவிரிக்குக் கரைகட்டு
வித்தமை ககள
கரிகாலன் சேர பாண்டியரை ககச
கரிகாலன் சேரபாண்டியர் தலையில் ககச
எரிவிளக்கேற்றினமை ககக
கரிகாலன் சோழர் வரலாற்றை எழுதி
முடித்தமை உடுஅ
கரிகாலன் பரிசளித்தமை ககஅ
கரிகாலன் புலிக்கொடி புதித்தமை [கஎஅ]

கரிமுகன் கஅடு
கரிபுரிவை கஉஅ
கருங்காகம் வெண்காக மொத்தல் சஅச
கருங்கொண்டல் செங்கொண்டல் [கஎஅ]
லொத்தமை சஅடு
கருஞ் சேவகம் சகடு
கருணாகரனுக்கும், மன்மதனுக்கும் எக
சிலேடை எக
கருணாகரன் களங்கொள் சிறப்பு சச
கருணாகரன் தன் யானையைப் போர்க்
கனத்தில் செலுத்தல் சசந
கருணாகரன்போர்க்களச்சிறப்பு சஎஉ
கருணாகரன் முதற் குலோத்துங்கனை
வணங்கல் சஎக
கருணாகரன் யானைமேலேறிச்
சென்றமை நகந
கருணைச் சுவை உஅக
கருதார் இசுக

கருநாடியர் சந
கருந்தலை கூக, ககந
கருமுகி லொப்பவன் கஉஎ
கருவி சசஎ, சகடு
கருவிக் கட்டு இடுஅ
கருவிளம் இஉ
கலச கொங்கை கூடு
கலணை சஎச
கலதி இடுச
கலம் நகக, சஎடு, இசுடு
கலவி நச, சக, சக, கஉச, சகச
கலாபம் உஎடு
கலாம் உஎடு
கலிங்கக் குழகன் முறையீடு நஎந, [நஎச]

கலிங்கச் சேனைகள் போர்க்குச்
சென்றமை சடுஉ
கலிங்கநாட்டார் நடுக்கம் நஎக, நஎஉ
கலிங்கநாட்டுத் திரிமித்தங்கள் உஉஉ, [உஉச]
கலிங்கர்படை விரைந்து சென்றமை
யால் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி சடுடு
கலிங்கப் பரணி இகடு
கலிங்கப்பேயின் கூற்று நடுஉ—நடுச
கலிங்கப்பேய் களங்காணத் தேவியை
வேண்டல் சஎக
கலிங்கப்பேய் தேவியை யணுகல் கடுக
கலிங்கம் சக, சச, எடு, நடுஉ, நகடு,
[சடுச, சசச, சஎக]
கலிங்கர் எடு, நடுஉ, நகஉ, நகஅ,
நஎள, சடுடு, சசந, சசக, சசக,
இடுக, இஉச, இஅக, இகடு
கலிங்கவீரர் அந்தணர் கோலங்
கொள்ளல் சசஎ
கலிங்கவீரர் உதிரம் ஆறுபோல்
பெருகல் சகடு
கலிங்கவீரர் கருணாகரன் போரைப்
புகழ்தல் சகடு
கலிங்கவீரர் சமணர் கோலங்
கொள்ளல் சசச
கலிங்கவீரர் தோற்றோடல் சடுக, [சடுஉ]
கலிங்கவீரர் பாணர் கோலங்
கொள்ளல் சசக
கலிங்கவீரர் புத்தர் கோலங்கொள்ளல் [சசஅ]

கலிங்கவீரர் முழைகளில் மறைதல்
[சடுக
கலிங்கவேந்தன் ஆண்மையுரை]
[நகக—நகச
கலிங்கவேந்தன் சீற்றவுரை
[நகடு, நகச
கலிங்கவேந்தன் தோல்வி சசஅ
கலிங்கவேந்தன் மீண்டும் அரசுரிமை
யெய்தல் சசஅ
கலிங்கவேந்தன் போரில் மறைதல்
சசக
கலித்தல் நகச, நகடு
கலிப் பகைஞன் கடு
கலி யிருள் அ, உசக, உசஎ
கலுழி கடுக
கலை கஅ, நச, சஎ, கஉஎ, கஎச, உஎஎ
கலைத்துறை நகக
கலைமாதா கந
கலைவளருத்தமன் கஉஎ
கலைவாணர் உஎஎ
கல்யாணர் உடுக
கல்லாறு கூடு
கவந்தம் சகஉ, சஅக
கவரி உஅஉ, நகஎ, சகந
கவனம் நகடு, நுஉஅ
கவி உஎஉ, உஎஎ
கவிஞலம் சகச
கவினக ச, கடு, உடு, உகக, உசஎ,
[உகஉ
கவிந்தர் நகடு
கவின் உசக
கவுள் நகடு
கவேரன் ககஉ
கழங்கு கநக
கழப்பு நகடு
கழல் கச, கந, உஎடு, நஉஎ, நகஅ,
[நசக
கழாய் சஅஅ
கழாத்தலையார் ககச
கழுவீர் கடு, எச
கழை கந, ககஎ, ககஅ, கசஉ
கழை வனம் சகக, சஉடு
களத்தில் கொலையுண்ட கணவரைக்
கண்டு அவர் மனைவியர் உயிர்
தூறத்தல் சஅஉ, சஅந
களபம் கடு, சகஎ
கனவழி ககடு

களிமயக்கு நச, நஎ
களிற்றுரி கஉச
கறங்கல் நகடு, சகச
கற்பனைகள் நகந
கணக்க குவை நகடு
கண தானம் உஅக
கணகத் திரள் கநடு
கணக நிறத்தவன் கஉஎ
கணலமளி சஅடு
கணல் நசச, நகடு, சடுக, நுஉஉ
கணவரை சடுஎ
கனவு கண்டுரைத்த பேய்க்குக் கூழ்
பொதிந்து வைத்தல் நுஎச
கன்னடர் நகக
கன்னிக் கொழுநன் நகக
காசிபன் கஅச
காஞ்சனம் நகச
காஞ்சி கந, எந, நகச
காஞ்சி மாளிகையின் தன்மை நகடு
காடவர் நகக
காந்தர் சஅடு
காந்தவந்தர்ச்சாலை உடுக, உடுக, நஅந
காரண காரியங்கள் க
காரண மாலையணி கக
காரை எச
காரிபர் நகக
கார்முகம் கச
காலக்களம் சஎந
காலமுதில் உஉஉ
காலமுமை கஎக
காலனுக்கு வழக்குரைத்தவன் ககஉ
காலாட்டடைச் சிறப்பு நகடு
கால்வழித்தலை வெட்டி யரசிட்டவன்
[ககடு
காவிரி கடு, உஎஅ
காவிரிக்குக் கரை கட்டுவித்தவன்
[ககஎ
காவிரி நாடுடையான் நுஉஅ
காவிரிப்புனல் கொணர்ந்தவன் ககஉ
காளமூதிகள் சகஅ
காளம் நகச
காளிதேவியின் வடிவழகு கஉஉ—ககக
காளையம் சகஉ
காளரண் நஎஎ
கிடைத்தல் சடுச, சகக
கிம்புரி உடுக
கிரிகளெட்டு உடுக

கிழான்	இகக
கிழிசன்	ககக
கிளவி	கக, ககக
கிள்ளிவளவன்	ககக, ககக
குசைத்தலை	ககக
குச்சரர்	ககக
குஞ்சரம்	ககக
குஞ்சி	ககக, சகக
குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன்	ககக
குடகிசை	ககக
குடர் மென்கச்ச	ககக
குடமிக் கதவு	ககக
குடைகலதி	ககக
குட்டம்	ககக
குணத்தர்	ககக
குணிப்பு	சகக
குதம்பை	ககக
குதலை	ககக
குதிரைகள் குதிரைத் தறிகளை யொத்	சகக
குதிரைப் படைச் சிறப்பு	ககக
குதிரைகள் வானனாவப் பாய்தல்	[ககக]
குதிர வயிறி	ககக
குத்தர்	ககக
குத்தம்	சகக, ககக, ககக
குத்தவை	ககக, ககக
குத்தனரை வென்றவன்	ககக
குமண்டையிடல்	ககக
குமரி மாதர்	ககக
குமபம்	ககக, ககக
குயிற்றல்	ககக
குரகதம்	ககக
குரக்கு வாதம்	ககக
குரங்குகள் மலைகளை யெடுத்து மயங்கி	ககக
குரம்	ககக
குருக்கர்	ககக
குருட்டுப் பேய்க்குக் கூழ் வார்த்தல்	[ககக]
குருதிக் கடல்	சகக
குருதிக் குட்டம்	ககக
குருதி நதி	சகக
குருதி நீர்	சகக, ககக, ககக
குருதி நீர் கடலையும் யானைகள் மலை	சகக
களையு மொத்தல்	சகக
குருதி நெய்	ககக

குருதிப் புனல்	ககக, ககக
குருதி யுண்டென வளித்தவன்	ககக
குருமி	ககக
குலகிரிகள்	ககக
குலசேகரன்	ககக
குலதிலகன்	ககக
குலதீபன்	சகக
குலதுங்கன்	சகக
குலநான்கு	சகக
குலப்பாவை	ககக
குலமகளிர்	ககக
குலமடந்தை	ககக
குலமறை	ககக
குலிங்கர்	ககக
குலோத்துங்க சோழன்	ககக
குலடி	சகக, சகக, ககக
குலயத்தோர்	சகக
குலயம்	ககக, ககக
குழப்பல்	ககக, ககக
குழல்	ககக, ககக, ககக
குழவி	ககக, ககக, ககக
குழிசி	ககக
குழை	ககக, சகக
குளப்புக் கால்	ககக
குறன்	ககக
குறுகலர்கள்	ககக
குறுமோடி	ககக
குறைத்தலை	ககக, ககக, சகக
குறையுடல்	ககக
குறுழிஞை	ககக
குனித்தல்	ககக, ககக
குன்றாணம்	ககக
குன்றி	ககக
கூடை	ககக
கூடம்	ககக, சகக
கூடல்	ககக, ககக, ககக
கூடற் சங்கமம்	ககக, ககக, ககக
கூத்திப் பேய்க்குக் கூழ் வார்த்தல்	[ககக]
கூபகர்	ககக
கூறெயிறி	ககக
கூளி	ககக, ககக
கேடகம்	சகக
கேழல்	ககக, ககக, ககக
கைதவர்	ககக
கைத்துடுப்பு	ககக, ககக
கைம்மாறு	சகக

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

நகரு

கைம்மிடல் உசு
கொக்கரித்தல் கசு
கொங்கணர் நக
கொங்கர் நக
கொங்கை ருசு, சுஉ, உசு
கொடியில் இத்திரினை வைத்தவன் [கசு
கொடிது கசு, உஉ
கொடை உசு, நக, நக
கொட்டு கசு
கொண்டல் உசு, சசு
கொந்தளகம் சசு
கொப்பை உசு
கொல்லி நக
கொழநர் நக, நக, நக, சசு, சசு, சசு, சசு
கொள்ளிவாய்ப் பேய் கசு, நக
கொற்றம் உசு, நக
கொற்றல் நக
கொற்றவர் கோன் கசு
கொற்றவன் கசு
கொற்றவை கசு
கோகணத மலர் உசு
கோசலர் நக
கோச்செங்கணன் கசு
கோட்டம் உசு
கோட்டாறு கசு
கோதண்டராமன் உசு
கோதமை நக
கோதாவரி நக
கோதையோதி உசு
கோப்பு உசு
கோமகன் கசு
கோம்பி கசு
கோல் உசு, நக, நக
கோளகை கசு
சக்கரக் கோட்டம் கசு, உசு, [கசு
சக்கரம் உசு, நக, சசு
சக்குவாயிர முடைக்களிறு கசு
சங்கிதை கசு
சங்கிராம ராகவன் உசு
சங்கிராம விசயதுங்கன் உசு
சங்கிரண வலங்காரம் கசு, [கசு, நக, நக
சடசடவெனல் உசு
சதயவிழா வேற்படுத்தியவன் உசு
சதி கசு

சதுக்கம் நக
சதுரர்கள் சசு
சத்த மாதர்களும் அவர்தம் கொடிகளும் கசு
சந்தப்பேர் நதி நக
சமணப் பேய்க்குக் கூழ் வார்த்தல் [கசு
சமரம் சசு
சமுத்திரசித் கசு
சயசிவன் கசு, சசு, உசு, நக, [கசு
சயதரன் உசு, நக, கசு, நக, [கசு
சயதுங்கன் கசு, உசு, உசு, நக
சயத் தம்பம் கசு, உசு, சசு
சயப் பாவை நக, சசு
சய மகன் உசு, சசு, சசு
சயமாது கசு
சயிந்தர் நக
சரம் சசு, சசு, சசு
சலுக்கு முலுக்கு கசு
சல்லவட்டம் நக
சவளம் சசு
சவுந்தியர் நக
சன நாடன் உசு
சனபதி கசு
சாக்காடு உசு
சாக்கியர் சசு
சாதர் கசு, சசு
சாதன மந்திரம் கசு
சாதுரங்கம் நக, கசு
சாபதர் நக
சாமரம் நக
சாமரை நக
சானைய கசு
சாருநர் சசு
சாலை நக
சாபம் உசு
சிங்கம் அரசர்கட் குவமை சசு
சிங்கவாகுனி நக
சிங்களம் கசு
சிங்கனர் நக
சிங்கிக் கூத்து நக, சசு
சித்திரதன்வன் கசு
சித்திர மண்டபம் நக
சித்திரன் கசு
சிபிச்சோழன் கசு

சிமயம்	கரௌ, கௌ	செங்கயல்கள்	உகடு
சிரமலை	கௌ	செங்கழுநீர்	அஉ
சிலம்பு	நுஅ, உளடு	செங்களம்	கௌ, சஅள
சிலேடையணி	நஉ, நுக, எக	செங்குழுதம்	உகடு
சிலை	கஅ, கச, கஉள, சௌ, சௌ	செங்குருதி	உஉஉ, உஉச
	[சகௌ]	செங்கை மலர்	உசள
சிலைத்தல்	சௌ	செஞ்சோற்றச் செய்தல்	சகௌ
சிலைமாரண்	கடு	செண்டு	களஅ
சிலையவர்	நுஅஅ	செந்திரு மாதா	நகக
சிலபெருமான் நஞ்சுண்டமை	கௌ	செந்நாய்	அந
சிறத்தல்	சகௌ	செந்நீர்	நௌ
சிறகுதலை	ககௌ	செப்புக் கிண்ணம் தனங்கட்டுவமை	[கஉடு]
சிறுமுறுவல்	ககௌ	செம்பியர்	கஅ, உௌ
சின்னவழல்	சௌ	செம்புநல்	ககௌ
சின்னம்	நுநுஅ	செம்மலை	சகௌ
சித்தல்	கக	செம்மல்	உளஅ
சியம்	கௌ	செய்கை	நஉஅ
சீவல்லவ மதனன்	உௌ	செய்யவர்	நகௌ
சூடலையிலுள்ள பொருள்கள்	ககௌ	செரு	நுஉ, உகௌ, உளச, நகௌ
	[கஉௌ]		[நகௌ, சௌ]
சுந்தர பாண்டியன்	உௌ	செருகல்	நுௌ, எச
சுரகுரு	ககௌ, கௌ	செருக்களம்	நகௌ, சகௌ
சுரநதி	நகடு	செருக்கு	சஉச
சுரம்	கசௌ	செலவு	நஉச
சுரர்	சகௌ, சகௌ	செவிச் சுருள்	நுஅௌ
சுரவி	நகௌ	செவிச் சுளகு	கௌ
சுராதி ராசன்	ககௌ	செவ்வண்ணம்	ககௌ
சுரிமுழல்	உௌ	செவ்வி	நகஅ
சுரிகை	சகௌ, நுஅௌ	செவ்வினகீர்	நுஉ
சுரிசங்கு	நகௌ	செழியர்	கௌ, ககடு, உௌ, உகஅ
சுருதி	உசௌ, உகஅ	செறுத்தவர்	நசஅ
சுலாவல்	கௌ	செறுநர்	நகௌ, சகௌ, நகௌ
சுவடு	சகௌ	செண்ணி	கௌ, ககடு, கௌ, கஅ, உஅௌ
சுளகு	கௌ, நுசௌ	சேகரன்	உஅடு
சுறமீன் வீரர்கட் குவமை	நகௌ	சேகுணர்	நகௌ
சூடகம்	நகௌ	சேடியர்	நஉௌ
சூதர்	நஉஉ	சேதிபர்	நகௌ
சூவர்க்கன்	ககடு	சேது பந்தனம்	உகௌ
சூரியன் சாயாதேவியைத் தேடல்	ௌ	சேயரி	நுஉ
சூரியன் தேர் இரவில் செல்லாமை	[அடு]	சோபாண்டியர் தங்கொடிகளை இமய	களஅ
சூரியன் தேர் ஒற்றைச் சக்கர		மலையி விருத்தினமை	களஅ
	முடைமை	சோமான் கணைக்கா விரும்பொறை	
சூரை	ௌ		[ககடு]
சூற்பேய்க்குக் கூழ்வார்த்தல்	ௌ	சோர்	நகௌ, நகௌ, நகௌ
செங்கட்சோழன்	ககடு	சோன் செங்குட்டுவன்	ககௌ
செங்கதிரோன்	சகௌ	சேர்வையணி	கக

சேவணர் ௩௩௧
 சொற்பின் வருகிலை யணி ௧௧௬
 சொற்பொருட்பின் வருகிலை யணி
 [௨௦, ௨௪௨, ௨௮௩
 சொற்று ௧௪௬
 சொதி மென் சொடிகள் ௧௪
 சொரி ௪௩௪, ௪௮௪
 சொழி குலசேரன் ௨௮௩
 சொழி குலதுங்கன் ௩௩௩
 சொழி நாட்டில் நிகழ்ந்த திங்குகன்
 [௨௩௮—௨௬௦
 சொழி நாட்டில் நிகழ்ந்த திய மிமித்தங்
 ௩௩௩ ௨௨௨—௨௨௪
 சொழி மாயினர் பிறர் பிழைகளைப்
 பொறுத்தல் ௨௦௬
 சொழி மன்னர் புகழைக் கேட்டுத்
 தேவி களிப்பெய்தல் ௨௩௦
 சொழிப் படை போர்க்குப் புறப்பட்ட
 தலை நிகழ்ந்தமை ௩௩௮, ௩௬௬
 சொழி வீரர் கலிங்க வேந்தன் மறைர்
 திருந்த மலையை யணுகல் ௪௬௩
 சொழி வீரர் கலிங்க வேந்தனைப் பாது
 காத்தல் ௪௬௪
 சொழி வீரர் கலிங்க வேந்தன் யானை
 களைக் கவர்தல் ௪௩௩—௪௩௮
 சொழி வீரர் தீமூட்டிச் சூறையிடல்
 [௩௪௦
 சொழி வீரர் பலவகைப் பொருள்
 களைக் கவர்தல் ௪௩௬
 சொழி வீரர் மதில்களையும் சோலை
 களையு மழித்தல் ௩௪௨
 சொழி வேந்தனைப் பாண்டியனெனல்
 [௧௬
 சொழன் செங்குண் ௧௬௩
 சொள சேகரன் ௧௦௩
 ஞாலம் ௩௧௮
 ஞான்று ௨௪௩
 நகர்த்தல் ௧௪௧, ௩௦௮, ௩௨௪
 தகைதல் ௧௩௦
 தந்தவுலக்கை ௩௨௬
 தடி ௩௪௪
 தணத்தல் ௩௨௪
 தண்கமுகம் ௨௬௩
 தண்டலை ௨௪௮
 தண்டாயுதம் மழுவாயுத மொத்தல்
 [௪௩௧

தண்டு ௨௪௦, ௩௪௬, ௩௪௭, ௩௮௩,
 [௩௮௨, ௩௮௩, ௩௮௮, ௩௯௩
 தண்ணுமை ௩௨௩
 தபனகுலம் ௨௬௪
 தமரம் ௪௨௦
 தமருக்கங்கள் ௧௧௪, ௧௧௩
 தரங்கம் ௨௬௬
 தரணி ௧௨௪, ௧௮௩
 தரளம் ௪௬, ௧௨௮, ௧௩௧, ௩௧௦, ௩௧௪
 தராதிபர் ௨௩௬
 தரு ௩௨௨
 தருண் படைக்குதவி செய்தவன்—
 [௧௬௪
 தலை தடுமாறல் ௨௩௬
 தலை மகன் ௪௮௨
 தலையொடு முடிதல் ௪௮௨, ௪௮௩
 தவளப் பிறை ௧௨௩
 தவளப் பொடி ௧௨௩
 தவளம் ௧௨௮, ௩௩௬
 தழங்கல் ௨௮௩
 தழல் ௧௨௮, ௪௧௧, ௪௧௨
 தழை வயிறு ௩௦௧
 தளம் ௨௩௩, ௩௮௩
 தளவு ௧௬௩
 தளை ௧௬௩, ௨௪௪
 தறி ௧௩, ௧௦
 தறுகண் ௧௦௬, ௩௪௩
 தற்குறிப் பேற்ற வணி ௧௩, ௧௪, ௩௪,
 ௩௮, ௬௦, ௭௬—௮௧, ௮௪—௮௭,
 ௧௧, ௨௬௬—௨௬௮, ௪௩௩
 தனதடங்கள் ௨௬
 தன பாரத்தால் இடை துவளல் ௩௮௮
 தனராசி ௨௩௩
 தனு ௨௪௦, ௨௩௪
 தன்மை நவீற்சியணி ௨௩, ௩௩, ௩௩,
 ௬௨
 நாதகி ௩௧
 தாமரை மொட்டென்னு முள்ளி
 [௩௬
 தாரகை ௩௬௬
 தாரா வர்ஷன் ௧௪௭, ௩௮௪
 தாரை ௪௮௮
 தாழி ௩௧௧
 தாளமுஞ் செலவும் ௩௨௪
 தானம் ௮௪, ௨௮௧
 தானவர் ௧௮௮
 தானவாரி ௪௭௧

தானே	௩௮௦	துங்கபத்திரை	௧௦௩
நீகிரி	௨௫௨	துங்கம்	௯௧
நிகிரி வரை	௨௦௭	துஞ்சல்	௧௪௪, ௧௬௫, ௪௩௦
நிகை	௩௫௪	துடி	௨௧
நிக்கயம்	௧௨௪	துணங்கை	௩௦௯
நிக்கு விசயம்	௨௪௭	துணங்கைக்கூத்து மகளிர்க்கும்மைந்	
நிங்கள்	௨௩௮	தர்க்கு முரித்தெனல்	௩௦௯, ௪௩௨
நிசைக்கரி	௯௪	துமிந்தர்	௩௩௦
நிசை நான்கு	௪, ௨௭௯, ௩௫௯	துரக்கணம்	௪௧௫, ௪௧௬
நிசை மலை	௪௪௭	துரகம்	௪௪௫, ௫௨௧
நிசை முகம்	௪௦௫	துரகராசி	௧௬௫
நிசை யானை	௧௦, ௩௭௬	துரங்கம்	௪௮௫
நிசை யிபம்	௩௪௪, ௩௫௭	துருக்கர்	௩௩௨
நிடர்	௩௫௨	துருத்தியாளர்	௪௩௫
நிமிரி	௧௪௯	துலாம்	௧௦௧
நிமிர்த்தல்	௩௫௪	துலையிற் புக்கவன்	௧௯௦
நிமில குமில்ம்	௪௪௭	துவர் நிறம்	௯௯
நியாகவல்லிக்கு மன்னர் மனைவியர்		துவர்வாய்	௨௭
தொண்டாற்றிச் செல்லல்	௨௮௬	துளுநாடியர்	௪௧
நிரிசங்கு சுவர்க்கம் புதல்	௧௯௪	துங்கெயிலெறிந்தவன்	௧௯௪
நிரிபு டே, களந, ௨௫௪, ௪௭௩, ௫௦௩		துளி	௩௬௫, ௫௮௬
[௫௯௧, ௫௭௫]		துணிகள்	௫௪௬
நிரிபுபனம்	௨௦௭, ௨௬௩	துளி	௩௬௦, ௩௬௨
நிரிலோசனன்	௧௯௭	துளிபடலம்	௩௫௯
நிரு மடந்தை	௩௨௦	துறு	௪௫௧, ௪௬௬
நிருமந்திர வேலையான்	௩௨௮	தெரிவைமீர்	௪௬, ௭௦
நிருமாலினிடம் உலகங்கள் தோன்றி		தெலுங்கர்	௩௬௬
னமை கடிஉ		தெலுங்கமீன்	௪௬௬
நிருமாலே முதற் குலோத்துங்க		தெலுங்கர்	௪௬௬
னெனல் கடிச, ௨௩௨		தெவ்வர்	௪௬௫, ௫௩௨
நிருமால் ஆலிலையில் பள்ளிகொண்		தெழித்தல்	௩௫௪, ௪௦௫
டமை ௨௩௪		தெளி	௨௮௮
நிருமால் புலி யிரந்தமை	௨௪௩	தெற்றல்	௪௧௪
நிரை ௧௩௦, ௨௭௯, ௩௪௭, ௪௦௬,		தென்குடதிக்கு	௩௧௪
[௪௪௭, ௪௬௩]		தென் மதுராபுரி	௧௫௨
நிரைக் கரங்கள்	௯௪	தென்னர்	௯௫, ௩௪௯
நிலகம்	௧௨௩	தென்னவர்	௧௫௦, ௩௨௯
நிலிபன்	௧௯௩	தேங்கல்	௧௯௪
நிலைத்தல்	௭௯	தேர்ப்படைச் சிறப்பு	௩௫௨
நிறம்பல்	௧௭௨	தேர்மொட்டி	௪௮௭
நிறை	௪௧, ௨௧௮, ௨௭௨, ௩௨௮,	தேவகி	௨௩௩
[௩௩௭, ௩௩௮, ௩௩௯, ௩௩௮]		தேவர்கள் ஆலவட்டம் பிழத்	
நினகான்	௧௨௩	திருத்தல்	௮௭
நிபக்கால் கட்டில்	௧௫௩	தேவர்கள் திருப்பாற் கடலைக் கடை	
துகில் ௨௫, ௩௪, ௪௬, ௨௮௯, ௩௭௪		தல்	௧௨௨, ௫௪௨
துகிற் கொடிகள் மீன்கட் குவமை		தேவர்கள் நிலத்திலடிபிடாமை	௮௪
[௩௬௭]		தேவி கலிங்கப்போரின் கொடுமை	
		கூறல்	௨௩௧

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

கூகௌ

தேவி கூழுமொறு கூறல் இடுக
தேவி பகடுபலி கொள்ளல் ககச
தேவி பாணிப்போர் மூளுமெனல் [உஉ௭
தேவி பேய்க்கு விடைகூறல் உஉச, [உஉ௭
தேவி போர்க்களச் சிறப்புரைத்தல் [ச௭௫, ௫௦௨
தேவி முதுபேயின் பிழை பொறுத் தல் கக௦
தேவியின் உத்தரியம் கஉஅ
தேவியின் கட்டில் கடுக
தேவியின் காதணிகளும் மாலைபும் [கக௨
தேவியின் கைகள் கறுத்தமை கஉக
தேவியின் கொங்கைகள் கஉடு
தேவியின் கோயிலமைப்பு கூஅ, க௦அ
தேவியின் கோயிலில் ஈ, எறும்புகள் அணுகாமை கடு௫
தேவியின் சிலம்பு கஉஉ
தேவியின் திருவதரம் கக௦
தேவியின் திலகம் கஉக
தேவியின் துகிலும் கச்சும் கஉச
தேவியின் நடனம் கஉச
தேவியின் பஞ்ச சயனம் கடுச
தேவியின் மக்கள் கஉ௭
தேவியின் வதனம் ககச
தேவியின் விளையாட்டுக் கருவி ககக
தேவேந்திரவர்ம ராசராசன் க௭௫
தேறு எஅ
தொங்கல் சஅ௭
தொடுதல் ககச
தொடை உகச, சஉக
தொண்டைமான் கஉ௭, க௦௨, ச௭௭
தொண்டையர்க்கரசு ககச
தொண்டையர் வேந்தன் கடுக
தொழு சகச
தொழைமுக மதமலை ககக
தொன்மரபு உ௦அ
தொகை க௭, உஅக
தொயக் கலவி கக
தொன்றல் கடுக
நகக்குறி பற்குறிகள் மைந்தர்க்கு முரியணவாதல் ச௭
நகைச் சுவை கடுக, க௭ச
நக்காருசி கக

நடை வயப்பரி சருக
நமன் கோட்டம் உருச
நமன்மேல் வென்றி கொண்ட வன் ககஉ
நம்பியாண்டார் நம்பி உ௦க
நயனக்கடை உஅ
நரதுங்ஙன் உச, க௦௨
நரபாலர் கடுக
நராதிபர் ககச
நவநிதி சடுக
நவமணி ககச
நவிலை கஅச
நவ்வி அக
நன்னி துளம்பன் உ௦ச
நாகம் கடுக
நாசினை க௦௨
நாண்மங்கலம் கடுக
நாபி கமலம் கஅச
நாமாது கக
நாரதர் கரிகாலனைக் காணல் க௭க
நாரதர் சோழர் வாலாற்றை யெழுதுமாறு கூறல் கஅக
நாரதர் தமிருப்பிட மேகல் கஅடு
நாலாறு க௭௭
நால்வகைப் பண் கஉக
நால்வகை யரண் க௭௭
நால்வன் க௦௦
நாழி கடுச
நாற்கடல் கக, க௦௨
நாற்குடம் க௦
நான்காம் சயசங்கன் உ௦க
நான்நாம் விசயாதித்தன் உ௦௦
நான்மறை கஅக, உகடு
நான்முதன் கடுஅ௦
நிகாம் உகஅ, உஉ௭
நிணக்கலிங்கம் கடுக
நிணக்கூழ் க௭
நிணக்கொடி க௦க
நிணக்கட்டை கடுக
நிணக்கேறு ச௭௭
நிணத்துகில் க௭௦, கடுக
நிணப்பூ க௦அ
நிணப்போர்வை சஅக
நிணமண்ம் க௭௭
நிணமாலை கடுச
நிணமெத்தை கடுச
நிணம் கக, கஉ௦, கடு௦, கடுக

நிதம்பம் உகூ
 நிதி ககூ, உகூ, சகூ
 நித்தகாரர் சகூ
 நித்திலப் பந்தர் நகூ
 நித்திலம் உகூ, உகூ, நகூ, நகூ.
 [சகூ
 கிமித்தம் உகூ
 கிமிரவிடல் சகூ, சகூ
 கிரானிறைப் பொருள் கோள் சகூ,
 [உகூ, நகூ
 கிருத்தம் நகூ
 கிருபர் உகூ
 கிலநான்கு சகூ
 கிலப்பாவை உகூ, நகூ
 கிலமாது உகூ
 கிலமுதுகு நகூ
 கிலவறை சகூ
 கிவத்தல் சகூ
 கிழற்கொடி சகூ, சகூ
 கிறைக் கவசம் நகூ
 கீண்முகடு நகூ
 கீலமணிப்பல்லக்குகளுக்கு யமுனை
 யும் முத்துக்குடைகட்குக் கங்கை
 யும் உவமை உகூ
 கீலி நகூ
 கிசர்தல் சகூ
 கிடங்கல் ககூ, உகூ
 கிண்கிவலை உகூ
 கிதல் சகூ, சகூ
 கிதி இளநகூ
 கிளம்பப்பாடிப் பாண்டியன் ககூ
 கிக்குதல் சகூ
 கிழிலாட்டு சகூ
 கிழங்குடை ககூ, நகூ, நகூ, எகூ
 கிடுங்குமை ககூ, சகூ
 கிடுங்குஞ்சி ககூ
 கிடுங்குந்தம் சகூ
 கிடுஞ்சிரம் ககூ
 கிடுஞ்செழியன் ககூ
 கிடுஞ்சேலாதன் சகூ
 கிடுஞ்சுண்டில் ககூ
 கிடுமதில் சகூ
 கிடுமால் சகூ, உகூ
 கிடுமுடிக்கின்கிளி ககூ
 கிடுமோடி அகூ
 கிடும்பேய் தடியைப் பிடித்திருத்தல்
 [ககூ

கெய்து நகூ
 கெல்லி எகூ
 கெற்று உகூ
 கீழி உகூ, சகூ, சகூ
 கீயக்கலவி சகூ
 கீரிமை சகூ
 கீழிவரை சகூ
 கீழக்கப் பேய்க்குக் கிழ்வார்த்தல் -
 [இளநகூ
 கிடு ககூ, உகூ, நகூ
 கிடு விலக்கு நகூ
 கிடு சகூ, சகூ, சகூ, நகூ,
 [இசகூ
 கிழிப்படை சகூ
 கிங்கயக் கரம் நகூ
 கிங்கயப் பொய்கை சகூ
 கிங்குருதி ககூ, ககூ, சகூ
 கிந்தலை ககூ
 கிசம்புரவி அகூ
 கிசு சயனம் ககூ
 கிசுபன் ககூ
 கிசுவ மாராயன் உகூ
 கிடு ககூ
 கிடுரி நகூ
 கிடு உகூ, சகூ
 கிடுலதுளி உகூ
 கிடு சகூ
 கிடு சகூ, நகூ
 கிடு உகூ வேட்டையாடத் திரளல் -
 [எகூ
 கிடுக்கும் கிடுக்கும் கிடுகை -
 [நகூ
 கிடுகூ, சகூ, கிடு
 கிடு நகூ
 கிடுபன் பாலை ககூ
 கிடு நகூ
 கிடு துரகம் ககூ
 கிடுபணி நகூ
 கிடுபணி நகூ, ககூ
 கிடுபணி உகூ, உகூ
 கிடு உகூ, சகூ, சகூ, சகூ,
 [இசகூ
 கிடு எகூ, நகூ
 கிடுபுத சோழன் நகூ
 கிடு ககூ, ககூ, ககூ
 கிடுபுத நகூ
 கிடுபுத நகூ

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

நகக

பதிகன்	உகௌ
பதம்	கஅஉ, உரு௦, உ௭ச, சகரு, [ருக௦, ருசுக
பதயுதனம்	உஉஉ
பதலை	ரு௭௦
பதும்பத்தன்	ருகச
பதும்பம்	ச௭௭
பந்தி	ருசஉ, ருசச
பம்பா நதி	ருசக
பயிரவி	சஅச
பரகேசரி	ககக
பரட்டிற் பிளவு	ருஅக
பரணி	உ௭ச, ககச, உ௭௭, ரு௭௭
பரணிக் கூழ்	ருசஅ, ருரு௭, ருசச
பரவை	கரு௦
பராசரன் மகன்	கஅ௦
பரி	உரு௭, ருரு௦, ருகக, ருகக, ச௦ச, ச௦ச, சஉஉ, சசக, சகரு
பரிசில்	உ௭௭
பரிசில் வாணர்	ககஅ
பரிசு	கஅச, கஅ௭, ககக, ருசஉ
பரிசை	சகரு, ருருக
பரிதி	௭க, உ௭அ
பரித்தல்	கஉஉ, க௭ச
பரித்திலவன்	க௭௭
பரிபவம்	ருருஉ, ருருக
பரிபுரம்	உ௭, கஉஉ
பரிவிருத்தி	க௦அ
பரிவு	க௭ச
பரிவேட்டை	உ௭அ
பருநாண்	ருக௭
பருமணி	கஅ, கஉஉ
பரும யானை	க௦க
பருவயிரத் தோள்	சஅச
பலதேயத் தரசர்கள்	ரு௭க-ரு௭௭
பலிபீடம்	கக௭
பல்லரிசி	கசக, ருசரு
பல்லவர்	ரு௭க
பல்லவர்கோன்	ருசக
பல்லவர்க்கரசு	ருசச
பல்லவர் தோன்றல்	ருசச
பல்லியம்	உஅக
பவதி பிச்சாந்தேகி	ருசரு
பவனபதம்	சகரு
பவனி	உக
பவித்திரம்	கஅக
பழவடியார்	க௭௭

பழுவெலும்பு	க௦க, கக௦, ரு௦ரு
பறந்தலை	ருகக
பனுவல்	உ௦ரு
பா	க௦க
பாரு	உகக
பாருவலயம்	ருகரு
பாரசடை	சஅ௭
பாசிமறம்	சக௭
பாடகம்	ருக௦
பாணர்	ரு௭ச, சகக
பாணி	ருசக
பாதம்	கஅஉ
பாதவம்	அக
பாந்தள்	கச௦
பாந்தியிருத்தல்	கச௦
பாரதப் போர்	உ௭௭
பாரதம்	கஅ௦, கஅக, ககச, ச௭௭
பாராவளை	ருகக
பாரித்தல்	உ௭௭
பாரிபோகம்	உருரு
பாரை	௭க
பார்த்திபர்	உருரு
பார்வைப் பேய்க்குக் கூழ் வார்த்தல்	[ருசஅ
பாலாறு	உ௭அ, ருச௭
பாலை	௭க
பாலை நிலக் காற்றின் கொடுமை	கச
பாலை நிலத்தில் மரநிலவின்மை	அக
பாலை நிலப் பறவைகள்	அ௦, அஉ
பாலை நிலமரங்கள்	௭க, ௭௭, ௭அ
பாலைநில விலங்கு	அக
பாலையில் பேய்த்தேருஞ் சூறவளியு மிக்கிருத்தல்	க௦
பாவாடை	ருகக
பாறு	ரு௦ச, சஅக
பானு	உ௦க
பிணங்குத்தல்	க௭௦, ருரு௦
பிணந்தருநாச்சி	ரு௭௭
பிணமெத்தை	கருச
பிண்டி திட்டல்	ருக௭
பிண்டி பாலம்	கருரு
பிதித்தல்	ருருக
பிரகதீசுவரர்	உ௦க
பிரதாப ருத்திரன்	கக௭
பிரமன்	ரு௦ச
பிரளயம்	ருசரு

பிராமணப் பேய்க்குக் கூழ்வார்த்தல்

[௫௬௫
பிரான் கச, உ௫ச
பிறுதுலாட்சன் க௯௦
பிலம் க௯ச, சசுக, ச௫ச
பிளவு ன௮௬
பிளிநல் ச௯ச
பிறங் ள் ச௯ச
பிறிதினவிறியணி உ௫ச, உ௫௪,
[ச௫௬, ச௫ச

பிறிதுமொழிதலணி க௯ச
பிறைமுகப்பகழி சஉஉ
பிறைநான் க௯௫
புகர்முதம் சச௦
புகலிடம் ன௪, ந௪௧
புகழை வெண்ணிறமாகக் கூறல் கச,
[உ௫ச

புகழ் மடந்தை கச
புகைக் கொடி சகஉ
புடை உஉ, ந௪௪, ந௫உ
புடைபேர்தல் அஅ, ந௪௦
புடைப்படலம் உ௯ச
புட்டில் ன௮௪
புணரி க௯௬, ச௯ச

புணரி புகவிட்டவன் க௯௬
புணர்ச்சி ச௪அ
புண்ணீர் சஅ௫
புத்தப்பேய்க்குக் கூழ்வார்த்தல் ன௮௪
புயல் க, கச௬, ன௮௦, ன௮௬
புயல்வண்ணன் க

புரகை சசஅ
புரந்தான் கஅஅ, உ௯௪, ன௮௬
புரமெரிமடுத்தமை உ௫உ
புரம் கஅ௬
புரவி அ௫, ந௮௪, ந௯௬, ந௯ச, ன௮௬
புரவிப் படி ன௮௦
புரவி புரித்தோல் ன௮௬

புரவி புரித்தோல் ன௮௬
புருவத் தனு உ௫ச
புலகேசி உ௦ச
புலம்பு அஅ
புலவி உஅ, சஅஉ
புலால் உஉச

புலி அரசர்கட்குவமை ச௫அ
புலிக்குறி க௪அ
புலிக்கொடி சிறந்து விளங்கல் உ௯௬
புலி வீரர்கட்குவமை ச௦அ
புலனம் க

புலனி உஅச
புலி க௯௬, உ௦ச, ந௯௬, ச௯ச, ன௮௬
புளகச் சின்னம் ன௫அ
புளிநம் ன௮௬
புள் க௪
புறக்கிடல் ந௫௬, நஅஉ
புறம்பு ன௮௫
புறவொடு ஒக்கநிறை புக்கவன் க௯௦
புணல் க, அக, அச, உஉச, உ௯௬,
[௬௫உ, ச௪௬

புன்னாடு சச
புன்னு ளஅ
பூசல் க௯௬
பூசுதல் ன௮உ
பூதகணங்கள் ன௫௦
பூதங்களுக்கும் பேய்களுக்குமுள்ள
வேற்றுமை க௫௦

பூதம் மேகத்தை யொத்தல் ன௮௬
பூதலம் க௪, உக௬, ன௮௬
பூமாது க௯
பூமிசையோன் க
பூழியர் க௯௬
பூழை சஉச
பெட்டகம் ந௯ச
பெண்ணை ந௮௪

பெண் பூதங்களை ஆண் பேய்கள்
புணர்தல் க௫௦
பெய்கலம் க௯௫
பெய்வளை உஅ௪
பெருநு சேரலாதன் க௯௬
பெருந் கிள்ளி க௯௬
பெருந் திருவாட்டி ன௮௪
பெருந் தேவி ன௮௬
பெரும் பாணாற்றுப்படை க௯அ
பேயனை க௫ச

பேய்களின் உடல் கூனியானமை—
[க௫௦
பேய்களின் உடல் மயிரும், மூக்கும்,
செவியும் கச௦
பேய்களின் கண் குருடாதல் க௮௪
பேய்களின் கண் சுழல் க௮௪
பேய்களின் கண்ணங்களும், கண்களும்
[க௯அ

பேய்களின் காது செவிடானமை
கச௯
பேய்களின் கால் முடமாதல் [க௮௫
பேய்களின் குழலிகள் க௮௬

பேய்களின் கை, கால்கள் க௯௫
 பேய்களின் கை முட்டாமாதல் க௯௬
 பேய்களின் நகங்கள் க௯௭
 பேய்களின் நாக்கு அ௯
 பேய்களின் பசித்தழல் க௯௯
 பேய்களின் பற்களும், தாலியும்,
 தலையும், உதும் க௯௯
 பேய்களின் முதுகும் உந்தியும் க௯௯
 பேய்களின் மெலிந்த வுடல் க௯௯
 பேய்களின் வாய்களும் முழங்கால்
 களும் க௯௯
 பேய்களுக்குப் புரையேறல் இ௮௪
 பேய்களைக் கண்டு யோகினி மாதர்
 நகைத்தல் க௯௭
 பேய்கள் அகப்பைகளைக் கொள்ளல்
 [௯௯௯]
 பேய்கள் அடுப்பை யமைத்தல் இ௯௯
 பேய்கள் அடைக்கா யருந்தல் இ௮௯
 பேய்கள் அரிசி குற்றல் இ௭௬
 பேய்கள் அரிசி புடைத்தல் இ௪௫
 பேய்கள் அரிசிமாவை யாத்தல் இ௪௬
 பேய்கள் அரிசி மாவை யுலையிற்
 சொரிதல் இ௪௯
 பேய்கள் ஆடையணிதல் இ௦௯
 பேய்கள் ஆபரண மணிதல் இ௧௦
 [௯௧௪]
 பேய்கள் உண்ணத் தொடங்கல்—
 இ௮௮—இ௮௯
 பேய்கள் உண்கலங்கொள்ளல் இ௮௮,
 [௯௮௯]
 பேய்கள் உதிரத்தில் மூழ்கல் இ௦௯
 பேய்கள் உரல்களைக்கொள்ளல் இ௭௫
 பேய்கள் உலகீர் சொரிதல் இ௭௦
 பேய்கள் ஊமையாதல் க௪௮
 பேய்கள் எண்ணெய் தேய்த்துக்
 கொள்ளல் இ௦௬
 பேய்கள் ஒட்டகங்களைத் தங்குமுவி
 களாகக் கருதல் க௪௭
 பேய்கள் ஒன்றன்மேலொன்று
 விழுதல் க௬௮
 பேய்கள் கடலில் நீந்தல் க௮௭
 பேய்கள் களிப்பால் விளையாடல்
 இ௮௮—இ௮௯
 பேய்கள் களிப்பெய்தல் உ௭௬
 பேய்கள் கனவுரைத்த பேய்க்குக்
 கூழ் பொதிந்து வைத்தல் இ௮௬

பேய்கள் காப்பும் இரட்டை
 வாளியுமணிதல் இ௧௭
 பேய்கள் குருதிநீர் முகத்தல் இ௮௬
 பேய்கள் கூத்தாட்டு விப்போரை
 யொத்தல் ச௯௭
 பேய்கள் கூழாத நீ மூட்டல் இ௭௭—
 [௮௭௯]
 பேய்கள் கூழாத் தொடங்கல் இ௧௮
 பேய்கள் கூழை உப்புப் பார்த்தல்
 [௮௬௬]
 பேய்கள் கூழ் துழாவல் இ௮௦
 பேய்கள் கூழ் வார்க்கத் தொடங்
 கல் இ௬௭
 பேய்கள் கொக்கரித்தல் க௬௬
 பேய்கள் துடுப்பும் அகப்பை
 யுங் கொள்ளல் இ௪௮
 பேய்கள் துணங்கை யாடல் ஈ௦௬,
 [௮௮௮]
 பேய்கள் தேலிபால் முறையிடல்
 உ௭௭—உ௭௯
 பேய்கள் தேலியைப் பாடுதல் இ௭௯
 பேய்கள் தேலியைவிட்ட கலாமைக௪௪
 பேய்கள் தோள் வளையும் ஏகா
 வலியு மணிதல் இ௧௯
 பேய்கள் நடனம் புரிதல் உ௮௮
 பேய்கள் நன்னிமித்தங் காணல் உ௭௬
 பேய்கள் நிலஞ் சமைத்துக்
 கொள்ளல் இ௮௮
 பேய்கள் பாணிப்போர் நிகழ்தல்
 கேட்டுக் களிப்பெய்தல் உ௭௮,
 [௭௭௬]
 பேய்கள் பல்லை விளக்கி நாக்கை
 வழித்துக் கொள்ளல் இ௮௮
 பேய்கள் பாடக மணிதல் இ௧௦
 பேய்கள் பாணிகளைக் கொள்
 னல் இ௧௮
 பேய்கள் பிரமண யிகழ்தல் இ௮௦
 பேய்கள் மாங்கட் குவமை
 அ௮
 பேய்கள் மாய வித்தையால்
 ஏமாந்தமை க௬௬—௧௮௯
 பேய்கள் மாய வித்தையை நிறுத்
 தத் தேலியை வேண்டல் க௬௬
 பேய்கள் முதற் குலோதங்களை
 வாழ்த்தல் இ௧௦
 பேய்கள் வள்ளை பாடல் ஈ௦௬, இ௭௯
 —இ௪௪

பேய்கள் வன்னசர மணிதல் ௫௧௪
 பேய்கள் வாய் கழுவல் ௫௮௨
 பேய்கள் விடுகம்பி புனைதல் ௫௧௧
 பேய்கள் விளக்கும் பாவாடை ௫௧௬
 யுங் கொள்ளல் ௫௧௬
 பேய்கள் வெங்காயமும் உப்பு ௫௨௧
 மிடுதல் ௫௨௧
 பேய்த் தேர் ௬௦
 பேய் நிலை ௪௭௮
 பேராண் முல்லை ௬௮
 பேராறு ௬௬௪
 பைங் குமிழ்கள் ௨௧௫
 பைதல் ௫௬௮
 பைம்பொன் மொளவி ௩௨௨
 பையாப்பு ௫௭௦
 பொடித்தல் ௬௩
 பொதுத்தல் ௫௮௨
 பொதுப்பு ௮௬
 பொய்கை ௧௧௫, ௪௮௭
 பொரு கயல் ௫௬
 பொருகளத்தில்முடிகவித்தவன் ௨௦௪
 பொருகை ௫௮௭
 பொருட் பெண்டிர் ௪௭௬
 பொருணைகு ௫
 பொரு துறை ௧௮௬
 பொருநர்கள் ௪௪௦
 பொருரைக் கரையன் ௫௬௨
 பொருப்பு ௪௧௧, ௪௧௪
 பொருடும் ௧௪௫
 பொலிந்து ௧௩
 பொழில் ௩௭௨
 பொறி ௩௧௩, ௪௧௧
 பொறித்தல் ௧௭௮
 பொறை ௨௨, ௩௪௬
 பொன்மாரி பொழிந்தவரலாறு ௩௧௪
 பொன்முகரி ௩௬௭
 பொன்னி ௧௪௮, ௧௬௭
 பொன்னித் துறைவன் ௫௬௨
 பொன்னி வளநாடு ௨௬௬
 போக புரந்தரன் ௫௮௭
 போகம் ௩௭, ௪௫, ௨௫௫
 போதகக் கொம்பு ௧௪௬
 போதக மத்தகம் ௫௧௪
 போதம் ௨௪௩
 போர் முகம் ௧௧, ௪௮௪
 பேளவம் ௫௬௨
 மகாக் குழை ௩௩௫

மகாதோரணம் ௧௦௫, ௧௦௭
 மகளிரும் மன்னரும் முதற் குலோத்
 தூங்களைச் சூழ்ந்து செல்லல் ௨௮௭
 மகளிரைத் தண்மதிவருத்தல் ௬௮
 மகளிரைத் திறைப் பொருளாகச் ௩
 செலுத்தல் ௪௧
 மகளிர் ஊடல் நீங்கிக் கூடல் ௨௭
 மகளிர் களத்திற்பட்டதங் கேள்வ
 ருறுப்புக்களைக் காண விழைதல் ௪௮௪
 மகளிர் களத்திற்பட்ட தங்கேள்
 வரைக் கண்டு கலுழ்தல் ௪௮௨—
 மகளிர் கணவிற்கும் நணவிற்கும் வேற்
 றுமை யறியாமை ௨௬
 மகளிர் கூடலிழைத்தல் ௫௧
 மகளிர் கூந்தலில் வண்டுகள்
 மொய்த்தல் ௬௦, ௬௬
 மகளிர் கொங்கைகள் பசலை நிற
 மடைதல் ௫௨
 மகளிர் கொங்கை வேதொற்றிக்
 கையால் கட்டுதல் ௫௬
 மகளிர் கொங்கை வேதொற்றி வாய்
 மருந்தூட்டல் ௫௫
 மகளிர்க்கு மயில் உவமை ௨௩, ௪௨
 மகளிர்க்கும் காவிரிக்கும் சிலேடை ௫௬
 மகளிர்க்கு வாய் வெளுத்துக் கண்
 சிவத்தல் ௩௩, ௫௪, ௬௧
 மகளிர் செங்கழுநீரும் இளைஞ
 ருயிரும் முடித்தல் ௫௦, ௭௪
 மகளிர் தங்கேள்வருடன் உயிர்
 துறத்தல் ௪௮௨, ௪௮௩
 மகளிர் தங்கேள்வ ருயிரையும் உணர்
 வையும் பிளத்தல் ௪௮
 மகளிர் தங்கேள்வர் செலவைக்
 கண்டு திகைத்தல் ௭௨
 மகளிர் தங்கேள்வர் தோள்களைத்
 தழுவி வால் ௪௨
 மகளிர் தங்கேள்வர் பிரிவால் துயி
 லின்றிக் கிடத்தல் ௩௬
 மகளிர் தங்கேள்வர் பிழைகளை
 நினைத்தலும் மறத்தலும் ௬௫
 மகளிர் தங்கேள்வர் மார்பில் துயி
 லல் ௩௭
 மகளிர் தங்கேள்வர் மாலையை விழை
 தல் ௩௧

மகளிர் தங்கேள்வர் வரவைக்
காணுது வருந்தல் ௩௮
மகளிர் தங்கேள்வர் வரவை நோக்கி
யிருத்தல் ௬௬
மகளிர் தம் நெஞ்சினோடு துதல் ௨௪
மகளிர் தம் பார்வையால் தங்கேள்
வரை வருத்தல் ௭௧
மகளிர் தம்மைத் தழுவிய தங்கேள்
வர் கை வழுவு மயங்கல் ௪௪
மகளிர் துகிலை மைந்தரீர்த்தல் ௨௫
மகளிர் தேரிற் செல்லல் ௨௯௦
மகளிர் நகக்குறி கண்டு மகிழ்தல் ௪௭
மகளிர் நகக்குறி தடவல் ௨௬
மகளிர் நனைவைக் நனவாகக் கருதல்
௩௫
மகளிர் நிலாக் கதுரைத் துகி
லெனக் கருதல் ௩௪
மகளிர் நிலா வொளிக்கு வெரு
வல் ௪௪
மகளிர் பிடிமேற் சேறல் ௨௮௭
மகளிர் பேசியவற்றைக் கிளிக
ளுரைத்தல் ௬௭
மகளிர் முகமலர்ச்சியுடன் துயிலல்
௪௬
மகளிர் முதற்குலோத்துங்கனைக் கன
விற்கண்டு மகிழ்தல் ௨௬
மகளிர் முதற்குலோத்துங்கனைக்
காணத் திரளல் ௨௬௪—௨௬௬
மகிணர் ௨௭
மகிபாலன் ௨௦௨
மங்கல நாண் ௨௪௨
மங்கலப் பாடகர் ௩௨௨
மங்கலப் பொரி ௪௨௬
மச்சர் ௩௩௨
மடுத்தல் ௪௧௩
மடைப் பேய் ௧௫௨, ௫௬௪
மணலூர் ௫௬௪
மணிக்கொடித் தொகை ௨௬௪
மணித் துவர்வாய் ௨௭
மணிப்புனல் ௩௬௮
மணிமகரக் குழை ௩௩௫
மணியூசல் ௧௦௭
மண்டலம் ௧௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨
மண்டலீகர் ௩௨௭, ௫௫௮
மண்டை ௫௫௮
மண்ணாறு ௩௬௮
மண்ணை ௨௦௨

மதத் தயிலம் ௫௦௬
மதமலை ௩௪௦, ௩௬௬, ௪௪௮, ௫௧௬
மதமா ௪௪௫
மதர்விழி ௨௧, ௪௮
மதன வேள் ௪௮
மதுகரம் ௫௭, ௫௯
மது பாணம் ௫௪
மதுர வாரி ௨௮௫
மதுரார்த்தி ௨௦௪, ௨௮௬
மதுரித்தல் ௧௪௮
மதுரை ௧௦௭, ௧௪௮
மதுரை மன்னர் ௧௯௬
மத்திரர் ௩௩௨
மந்திரப் பாரகர் ௩௨௭
மயக்கவணி ௨௬, ௩௪, ௩௫, ௮௩,
௧௧௨, ௧௩௬, ௧௪௨, ௧௬௬—௧௭௧
மயிந்தர் ௩௩௦
மயிலை ௫௩௪
மரக்கலர் தேருக் குவமை ௩௬௬
மரடர் ௩௩௦
மரீசி ௧௮௬
மருங்கு ௧௦௬, ௧௦௮, ௧௫௫, ௨௭௮,
[௫௫௨
மருப்பு ௧௦௧, ௧௮௦ ௨௨௨, ௨௪௫,
௩௫௦, ௪௧௧, ௪௧௬, ௪௧௭, ௫௦௫
மலங்கல் ௩௬௫
மலர் மடந்தை ௨௪௨
மலைகள் யானைகட்குவமை ௪௦௭,
[௪௫௮, ௪௬௪
மலைத்தல் ௪௦௬
மலை நாடியர் ௪௧
மலை நாடு ௨௬௭
மலை மத்து ௧௨௨
மலையான் ௩௭௭
மல்லை ௫௩௪
மழபுல வஞ்சி ௩௭௦
மழக்கள் ௪௩௧
மறத்துறை ௨௩௬
மறப்பாசி ௪௬௨
மறலி ௧௮, ௪௫௦
மறவர் ௫௧௮
மறிகடல் ௩௬௭
மறிதிரை ௪௦௬
மறித்தல் ௧௭௮, ௩௬௬, ௫௭௨
மறிபுறம் ௧௩௬
மறிமாடி ௫௦௪

மறைகள் ௨௦௪, ௨௩௫, ௨௪௦, ௨௪௪, ௨௪௬
[௩௪௬
மறை மன்னர் ௨௮௬
மறையவர் ௧௧, ௨௫௮, ௨௬௪
மறை வலாளர் ௨௮௪
மனுசுவ தீபன் ௫௬௬
மனுக் கோட்டம் ௨௫௪
மனுச்சோழன் ௧௮௪
மனுபரன் ௪௦௩
மனுவினுக்கு நான்மடியாஞ்
சோழன் ௨௦௫
மன்னினடமாடி ௨௬௬
மன்னராஜிபன் ௩௨௬
மா ௨௫௪, ௩௨௨, ௪௩௩, ௪௫௫
மாகதர் ௩௩௨
மாகாயம் ௫௬௬
மாசு ௪௬௬
மாசுணம் ௨௬௩
மாட்டேறில்லா வருவகம் ௧௩௪
மாணுரு ௨௪௩
மாதிரம் ௩௪௬
மாந்தாதா ௧௮௬
மாயன் ௧௮௨, ௨௪௦
மாரன் ௧௫
மாருதம் ௩௪௪
மாற்பகலம் ௨௦௮, ௪௬௫
மால்வரை ௧௪௮, ௨௦௮
மாளுவர் ௩௩௨
மாறல் ௩௩௬
மாறு ௩௮௪
மாற்று நிலையணி ௬௧, ௧௦௬
மானதன் ௩௧, ௩௨, ௬௮, ௫௮௬
மாண்பாணன் ௨௦௩
மீகைக் கண் ௪௬௪
மிகையுயர்வு நவற்சியணி ௪௬௬
மிடறு ௧௨௬, ௧௩௦
மிடுக்கு ௨௬௪
மிடை ௩௬௪, ௪௮௪
மிடைபடை ௪௦௨, ௪௦௩
மிதிவ ௧௦௧
மிலேச்சர் ௩௩௨
மிளிர் தல் ௩௬௪
மிறைத்தல் ௪௬௪
மீளிமா ௧௦௨
மீனவ னாவரு மழிந்தமை ௩௮௬
மீனவர் ௪௦
மீன்கள்கொடிச்சேரைகட்குவமை ௩௩௪

முடி ௮௪, ௧௧௪, ௩௬௬
முதத்தல் ௨௪௬, ௩௨௦
முகரி ௧௬௪
முகிண்கை ௨௪௪
முகில் ௧௬, ௮௪, ௨௮௬, ௩௪௪, ௩௫௦, ௩௫௬, ௩௫௫
முகிழ் முலை ௩௦
முகிற்றிரை ௮௪
முக்கணுடைப் பரமர் ௧௨௬
முசுருந்தன் தேவரைப் புரந்தமை [௧௮௬
முசுருந்தன் காலனுக்கு வழக்
குரைத்தமை ௧௬௨
முடத்தாமக் கண்ணியார் ௧௬௮
முடிக்கொண்ட சோழன் ௩௬௫
முடை ௨௬௬
முண்டித்தல் ௪௬௮
முதலபயன் ௫௩௪
முதலாதித்தன் ௨௦௦
முதலிராச ராசன் ௨௦௧, ௨௩௪
முதலிராசாதி ராசன் ௨௦௩
முதலிராசேந்திரன் ௨௦௨, ௨௩௪
முதற் குடக்கோ நெடுஞ்
சேரலாதன் ௧௬௪
முதற் குலோத்துங்க னளத்தியை
வெல்லல் ௩௮௫
முதற் குலோத்துங்க நறத்தை
நிலநாட்டல் ௨௬௫
முதற் குலோத்துங்க ஞட்சியில்
சோழநாடு சிறப்புறல் ௨௬௬-௨௭௫
முதற் குலோத்துங்கனுக்கு
மன்னர் மனைவியர் தொண்
டாற்றல் ௩௬௬
முதற் குலோத்துங்கனுக்கு வேந்தர்
தொண்டாற்றல் ௩௨௫
முதற் குலோத்துங்கனை மறை
யவரும் மன்னரும்வாழ்த்தல் ௨௮௪
முதற் குலோத்துங்கனை அமைச்சர்
சூழ்ந்திருத்தல் ௩௨௪
முதற் குலோத்துங்கனோடு
தியாகவல்லி செல்லல் ௨௮௬
முதற் குலோத்துங்கனோடு மகளிர்
தேரிக் செல்லல் ௨௬௦
முதற் குலோத்துங்கனோடு மன்ன
ரும் படைகளும் செல்லல் ௨௮௮
முதற் குலோத்துங்கனோடு மன்னரும்
மகளிருஞ் செல்லல் ௨௮௪

முதற் குலோத்துங்கனே
 'டேழிசை வல்லபி செல்லல் உஅரு
 முதற் குலோத்துங்கன் களிப்
 பால் பொழுது போக்கல் உஎசு,
 [உஎஎ
 முதற் குலோத்துங்கன் காஞ்சியை
 யணுகல் ௩௦௦
 முதற் குலோத்துங்கன் குதிரை
 யேற்றங் கற்றல் உசசு
 முதற் குலோத்துங்கன் சக்கரக்
 கோட்டம் வெல்லல் உருச
 முதற் குலோத்துங்கன் சபை
 யில் பல தேசத்தரசர் திரளல்
 [௩௨௬—௩௩௨
 முதற் குலோத்துங்கன் சிற்றம் ௩௩௬
 முதற் குலோத்துங்கன் சேரரை
 வெல்லல் ௩௮௨, ௩௮௩
 முதற் குலோத்துங்கன் திருவ
 பிடேகம் உச௩௩
 முதற் குலோத்துங்கன் திரு
 வோலக்கச் சிறப்பு ௩௧௫—௩௨௭
 முதற் குலோத்துங்கன் தென்
 மதரை வென்றமை ௧௫௨
 முதற் குலோத்துங்கன் நடராசரை
 வணங்கல் உச௬௬
 முதற் குலோத்துங்கன் நவிலையை
 வெல்லல் ௩௮௬
 முதற் குலோத்துங்கன் படை
 பயில் உச௭௭
 முதற் குலோத்துங்கன் பலவகைக்
 கல்விகளில் வல்லதைல் உச௮௮
 முதற் குலோத்துங்கன் பல்லிய
 முழங்கச் செல்லல் உஅ௩௩
 முதற் குலோத்துங்கன் பாண்டி
 யரை வெல்லல் ௩௮௬
 முதற் குலோத்துங்கன் பிறப்பு உ௩௪
 முதற் குலோத்துங்கன் முடி
 புனைதல் உச௪௪
 முதற் குலோத்துங்கன் முந்நா
 லணிதல் உச௨௨
 முதற் குலோத்துங்கன் யானை
 யேறிச் செல்லல் உ௮௨
 முதற் குலோத்துங்கன் யானை
 யேற்றங் கற்றல் உச௩௩
 முதற் குலோத்துங்கன் வத்தவ
 வேந்தனை வெல்லல் ௧௪௭, ௨௫௪,
 [௩௮௪

முதற் குலோத்துங்கன் வயிரா
 கரம் வெல்லல் உ௫௨
 முதற் குலோத்துங்கன் விழிஞ
 மும் கார்த்தனரும் கைப்பற்றி
 னமை ௩௮௩
 முதற் குலோத்துங்கன் வேட்டை
 யாடக் கருதல் உ௭
 முதற் குலோத்துங்கன் வேதங்
 கற்றல் உச௩௩
 முதற் சோமேசுவரன் ௨௦௩, ௨௦௪,
 [௨௦௪
 முதற் பார்த்தகன் ௨௦௦
 முதற் பெருநற்கிள்ளி ௧௬௬
 முதுபேயின் மாயவித்தை ௧௬௨—
 [௧௬௭
 முதுபேயின் மாயவித்தையால்
 மற்றப் பேய்கள் ஏமாந்தமை
 [௧௬௬—௧௭௧
 முதுபேயின் மாயவித்தையை
 நிறுத்துமாறு பேய்கள் தேவியை
 வேண்டல் ௧௭௩
 முதுபேய் தன் மாயவித்தையை
 மீண்டுங் காணுமாறு தேவியை
 வேண்டல் ௧௭௪
 முதுபேய் தேவியை யணுகல் ௧௫௬
 முத்துக்கள் கண்ணீர்த் துளிகட்
 குவமை ௧௨
 முத்துக்கள் வியர்வைத் துளிகட்கும்
 கொப்புளங்கட்கு முவமை ௧௩
 முந்நூல் உச௨௨, ௪௬௭
 மும்முடிச் சோழன் ௨௦௧
 முயங்கல் ௩௦
 முரசு ௨௨௩, ௨௭௬, ௨௮௬, ௩௧௨,
 [௩௨௩
 முருகு ௩௦
 முலை முகிழ் ௪௬
 முழவு ௧௧௬, ௨௬௬
 முழு மதி ௩௧௬
 முழை ௧௩௮, ௩௧௧, ௪௪௬, ௪௫௩,
 [௩௮௮
 முள்ளாறு ௧௩௩
 முள்ளி ௭௭
 முறுகிய சினம் ௪௦௧
 முறுவல் ௨௭, ௪௬, ௧௩௧, ௩௩௬
 முறை நிரனிறை ௨௧௨
 முனிவு ௭௦, ௧௭௬, ௩௩௬, ௩௨௨
 முனிவெருளி ௨௩

முனை ௩௫௩, ௩௫௨, ௪௩௪, ௫௦௨
முங்கில் துணைமல்போல் தோன்றல்

[௧௧௮]

மூரி ௩௪௪, ௩௫௯
மூரி யானை ௨௮௯
மூவுலகு ௨௩௩
மூழை ௫௬௩
மூளைச் சேறு ௧௪௫
மூன்றாம் ராசசிம்மன் ௨௦௦
மேத்துதல் ௨௫௩
மெல்விரலிஞ்சி ௫௪௮
மேகலை ௫௩, ௨௯௦
மேகி ௧௪
மேகினி ௧௮௪
மேரு ௧௮, ௩௧௫
மேரு சிகரம் ௧௮௦
மேழி ௧௮, ௧௪௧, ௨௯௩
மேற்கட்டி ௫௧௬
மைம்முகடு ௮௪
மைந்தர் ௪௩௦
மொகுமொகெனல் ௧௧௪, ௪௦௧
மொடுமொடெனல் ௪௦௦
மொட்டு ௩௫௨, ௪௮௪, ௫௪௯
மொய்த்தல் ௩௧௬
மொழி ௧௪௫
மொழி ௮௮, ௧௨௧
மொலி ௩௨௨
யமகம் ௬௩, ௪௫௪, ௪௬௬, ௫௦௦,

[௫௦௧]

யமுனை ௨௯௨
யாதவர் ௩௨௯
யாழ்களின் வகைகள் ௩௨௩
யானைகட்கு நீரூட்டிக் கடாரத்
தைக் கைப்பற்றினவன் ௨௦௨
யானைகள் கணவர்க்கும் கொடிச்
சீரைகள் கற்புடை மகளிர்க்
கும் குருகிநீர் கணலமளிக் கு
முவமை ௪௮௦
யானை கைக்கோள் ௩௮௬, ௪௫௫—
[௪௫௮]
யானைக்கோடு மகளிர்
கொங்கைகட்குவமை ௪௧௬, ௪௧௪
யானைத் துதிகைகள் சக்கரங்களை
யொத்தல் ௪௨௮
யானைத் துதிகைகள் யானைத்
தலைகளாதல் ௧௬௨
யானை நிகளம் பூணல் ௨௧௮

யானைப்படைச் சிறப்பு ௩௫௦
யானைப்போர் ௪௧௧, ௪௧௩, ௪௧௪
யானை மதநீர் கருவிறுமுடைமை
[௧௨௬, ௪௧௩
யானை மத்தக முத்துக்கள் ௪௧௮,
[௪௨௬, ௫௧௪
யானை மரக்கல் மொத்தல் ௪௪௫
யானை முத்து நெற்பொரி யொத்
தல் ௪௨௯
யானை முழக்கத்திற்கு இடி
யோசை யுவமை ௩௬௬
யானை முழக்கத்திற்கு முகிலஞ்
சுதல் ௩௫௬
யானை மேகத்திற்குவமை ௪௩௪
யோகம் ௬
யோகினி ௧௧௬, ௧௪௨
வகிர் ௪௨௪, ௫௦௦
வங்கர் ௩௬௦
வந்தளர் ௩௬௧
வசுதேவன் ௨௩௩, ௨௪௦
வஞ்சித் தழிஞ்சி ௪௪௨
வஞ்சி மானதன் ௩௨
வஞ்சி யாவம் ௩௫௮
வடகலிங்கர் பதி ௩௬௮
வடக்கர் ௩௬௨
வடமலை ௪௩
வடம் ௩௦, ௬௨, ௪௧௮
வடவனல் ௩௫௦, ௪௦௧, ௪௧௫
வடுகிரை ௩௫௩
வட்டணங்கள் ௪௨௫, ௪௨௬
வட்டு ௪௬௬
வண்டல் ௧௪௮
வண்டுகள் விலைமாதரை யொத்
தல் ௪௪௬
வண்டைநக ராசன் ௩௪௧
வண்டைமன் ௩௨௪
வண்டையர்கோன் ௪௪௧
வண்டையர்க்கரசு ௩௬௪, ௪௪௨
வண்டை வளம்பதி ௫௩௪
வண்டை வேந்தன் ௩௬௬
வதனம் ௧௨௩, ௧௩௧
வத்தவர் ௩௩௨, ௩௮௪
வயக் களிறு ௩௬௪
வயப் பரி ௪௫௬
வயப் புகழ் ௫௧௦
வயப் புரவி ௩௬௪
வய மான் ௨௪௬

வயிரத் தோள்	சஅச
வயிராகரம்	உடுஉ
வயிர்	நசச
வான்றல்	டு௭௯
வரிசிலை	ச௦டு
வரிபெயிறு	டுஉடு
வருக்கம்	கஅந, கஅ௭
வரை	சடுஅ
வரைக் கலிங்கர்	ச௭௭
வலம்புரி	உஅந
வழு	உக௯
வழுதியர்	க௦௭, க௯௭, டு௭௦, டுஅஅ
வளவ துங்கன்	உ௭
வளவர் பிரான்	கச, உடுச
வளவன்	சடு௭
வளாகம்	உச௭
வளை	சஉ, நசச
வள்ளி	௭௭
வள்ளுகிர்	டு௦௦
வள்ளை	ந௦௯
வனப்பு	கஉ௭
வனிதையர்	டு௭
வன்னசரம்	டுகச
வானக	௭அ, சசச
வாசி	ந௭டு, ந௯௧, டுஅ௭
வாணகோவரையன்	ந௭டு
வாதாசனைப்பணிகொண்டவன்	க௯௭
வாயம்பு	ச௯டு, டு௦ச
வாய்மருந்து	டுடு
வாரணம்	க௦௦, க௦௨, உ௦௧, உசடு, உ௭௭, உஅ௧, உ௯௭, ந௭௭, [ந௭டு, ச௭டு, டுஉ௯]
வாரி	ச௭ச
வாரிசிலை	ச௭௭
வாரிமுரசு	உஉ௭
வாலதி	டு௭௭
வாளரி	ந௯௧
வாளுகிர்	உ௭௭
வானவராதிபன்	நஉ௭
வானவர்க் கமுது தந்தவன்	க௯௦
வான் முகடு	க௧ச
விசுட்சி வேந்தன்	கஅஅ
விக்கிரம சோழன்	ந௭௭
விக்கிரம பாகு	உ௦௭
விக்கிரம பாண்டியன்	உ௦௭
விக்கிரமாதித்தன்	க௦௭, உ௦௭, [நஅடு, டு௭ச

விசயமகள்	ச௭௭
விசயாதித்தன்	கச௭
விசயாலயன்	உ௦௦
விசம்பு	அடு, க௭௦, உடு௭, நசஅ, [ச௯உ, டுஉ௨]
விச்சை	க௭௭, க௭௭
விடம்பை	டுடுச
விடர்கள்	சச௭
விடவிகள்	ச௦௦
விடுகம்பி	டு௧௧
விடைத்தலைவர்	கஉடு
விடைத்தல்	நடுச
விண்	அ௭, உ௦௦, ச௯௭
விண்டு	௭அ
விண்ணோர்	அ௭
விதி	க௯, கஅ௭
விதிர் த்தல்	க௭௭
விது குலத்தோன்	உ௭ச
வித்தியாதான்	உ௦௦
விந்தத் துறைவான்	உசச
விமலாதித்தன்	உ௦௧, உ௭ச
விமானம் வான்மிசை யுயர்த்தவன்	[க௯ச
வியத்தர்	ந௭உ
வியப்புச் சுவை	க௭உ—க௭௭, நச௭, [நசஅ]
விரகு	உ௧டு
விரற் புட்டில்	டு௭௭
விராடர்	ந௭௦
விருதாச பயங்கரன்	கச௭, உடு௭
விருதாசர்	க௦௨
விருதர்	நடு௭, சஉச, ச௭௭, சச௦ [சசச]
வில்லவலக்கு	உஉ௯
வில்லவர்	நஉ௯
வில்வீரர் சிறப்பு	ச௧௯—சஉ௨
விழிஞம்	நஅ௭
விழித்தல்	நடுச
விழித்தழல்	உ௭௭
விழியம்பு	ச௦
விழுந்தசை	க௭௯
விழுப்புண்	நடு௭, டு௦௨
விநகடை	டுச௭
வினைகளின் வகைகள்	நஉ௭
வீரகோளன்	உ௦௭
வீரசலாமேகன்	உ௦௭

கலங்கத்துப் பரணி

வீரச்சுவை ஸ்ரோகம்—ககந; நகந—நகச;
சகசு—சகஅ; சஉக—சஉச; சகசு

[—சசஉ

வீரதரன் ௫௨அ
வீரநாராயணன் ௨௦௦
வீரமகன் ககசு
வீரமங்கை சஉசு
வீரராசேந்திரன் ௨௦ச, ௨சக, ௨௫௪
[௨சச

வீரை எசு

வீரர் ஆரவாரத்தால் தேவர்களும்
திசை யானைகளும் நடுங்கல் நகசு

வீரர் உடல்கள் தெய்வத்தன்மை யெய்
தினமை யொத்தல் சகசு

வீரர் உலோபிகட்குவமை சஎஅ

வீரர் கழைக் கடத்தர்களின் மூங்கிலை
யொத்தல் [சஅஅ

வீரர்களின் தலையும் உடலும் தேவி
யை வணங்கல் ககக

வீரர்களின் வெட்டுண்டதலைகள் பகை
வரை வெல்லுமாறு கூறல் சச௦

வீரர் காளமூதுவோரை யொத்தல்
சகஅ

வீரர் குதிரைகளைக் கொடியோல்
தூக்கி வரல் சகஎ

வீரர் சுராமீன் கட்குவமை நகக

வீரர் தம்மார்பில் தைத்த களை
களைப் பறித்துப் பகைவர்மேல்
தொடுத்தல் சகசு

வீரர் தலைகளை யணுகப் பேய்க
ளஞ்சுதல் ககஎ

வீரர் தலைகள் ஆண்டலைப் புட்
களை யச்சுதுத்தல் ககஉ

வீரர் தலைகள் வீரமகளின் விளையாட்
டுக் கருவிகளை யொத்தல் சகக

வீரர் துருத்தியாட்களை யொத்
தல் சக௫

வீரர் தேவியைப் போற்றல் க௦க

வீரர் பலிக்கடன் செலுத்தல் ககந

வீரர் புலிகட்குவமை ச௦அ

வீரர் போரில் அஞ்சிறரைக்கண்டு
நாணல் சசஉ

வீரர் மாலுமிகளை யொத்தல் சகக

வீரர் வள்ளல்கட் குவமை சஎஎ

வீரர் விழுப்புண்பட்டமை நகந. ௫௦௨

வீரர் வீரசுவர்க்கம் புகல் சகஉ

வீரர் வெட்டுண்ட தந்தொடை

களை யானைமே லெறிதல் சகஅ

வீரர் வேள்வி யியற்றல் கக௦

வெகுளி ௨௫, நக௫

வெகுளிச் சுவை நக௫, நகசு

வெங்கரி முகன் கஅ௦

வெஞ்சிலை நாண் சகஎ

வெஞ்சோரி சஅஎ

வெடுவெடு சிரித்தல் நக௫ச

வெட்டுண்ட யானைத்தலைகள்

சம்மட்டிகளை யொத்தல் சகஎ

வெண்சாமரை நகஎ

வெண்ணி ககசு

வெந் நக௨௫

வெயில் தாரை சஅஅ

வெய்துயிர்த்தல் நக௫

வெய்பவன் நக௫

வெய்யோன் சகந

வெருவருளிலை சஅஅ

வெருவல் அக, ச௦௨, ச௦௫

வெளில் நக௫ச

வெள்ளணிநாள் நகந

வெள்ளாறு கூடு

வெள்ளி மலையோன் ௨கக

வெள்ளில் எஎ

வெற்பு நகஅ, சகச

வேட்டை நக

வேட்டையாடப் படைதிரளல் ௨எக

வேதங்கண்கு ௨சக, ௨கந

வேதத்தின் உட்பிரிவுகள் கஅந

வேதியர் கஅந, ௨சக

வேது ௫௫, ௫ச

வேய் எசு, கூஉ

வேலி ச௨௫, சகச

வேலை க௫௨, ௨சக, நகச, நஅந, [சகச

வேல் எஎ, சஅஅ, ௫௦அ

வேழம் கஎ, ௨௦௦, ௨கஎ, நக௫,

நகந, சசந, சகஎ

வேழம்பர் சஅஅ

வேளம் ச௦

வேள்வி கஅ௫, ௨௫அ

வேற்றுமை யணி ௨ச௫, ௨சக

வைருவோர் சக௦

வைப்பு ௫சக

வையகம் ௨க௦

தமிழ்சை முதற்குறிப் பகராதி

[எண்—தமிழ்சையெண்]

அகனங்கனமக்	உகஅ	அலகிடைலகு	ககஅ	இடிகின்றன	கௌஉ
அகிலவெற்பு	கௌ௭	அலர்மழைபோன்	உக௭	இடைபார்த்து	கௌ௭
அக்கணமாளு	கௌ௭	அலைநாடிய	சக	இடையிடை	கௌ௭
அக்கிரிகுலங்	உகஅ	அலைபடை	சகக	இடையினிலை	௭௭
அங்கணஞால	ககஅ	அவசமுற்று	கௌ	இட்டவட்ட	சஉச
அசையவரத்	சௌ௭	அவதியிலலா	கௌ௭	இணக்கமில்லா	௭௭௭
அஞ்சியேய	கௌ	அவரிபஞ்சொரி	சகௌ	இத்துயின்மெய்	உஅ
அடக்கமன்றிது	கௌ௭	அவனிபர்க்கு	உௌ௭	இந்தவரற்க	௭ௌ௭
அடனாகவெ	கௌ௭	அவ்வருக்கன்	கஅ௭	இந்நிலத்து	அச
அடிக்கமுத்தி	சகக	அழகின்மேலழகு	உஅ௦	இப்புறத்திய	உ௦அ
அடியொடுமுடி	சஉௌ	அழலைக்கை	௭௭௦	இரவுகனவு	௭ௌ௭
அடுசிலைபகழி	சஉ௭	அழிந்தகலிங்	௭௭௭	இருண்முழுது	உௌ௭
அடைத்தசெவி	௭ௌ௭	அழைக்கவென்	கௌ௭	இருதொடையற்	சௌஅ
அடையவத்திசை	கௌ௭	அளகபார	௭ௌ	இருநிலத்தி	கௌ௭
அட்டமிட்ட	கௌ௭	அள்ளியருகி	௭ௌ௭	இருபொழுது	அ௭௭
அணிகளொரு	சௌ௭	அறிஞர் தம்பி	க௦௦	இருப்புக்கவர்	சஅ௭
அணிகொண்ட	கௌ	அறியுமுழை	சௌ௭	இருவருத்தி	சௌ௭
அண்டமுறு	கௌ௭	அறைகழலரச	உௌ௭	இலங்கையெறி	சௌ௭
அதன்முதற்கண்	கஅ௭	அறைகழலினை	ச௦௭	இவர்கண்மே	சௌ௦
அதிர்ந்தன	௭ௌ௭	அற்றதோளிரைவ	கௌ௭	இவைகவர்ந்த	சௌ௦
அந்தநாளாக்	கௌ௭	அனந்தநாள்	உஅ௭	இவைபுழிவை	௭ௌ௭
அந்தமுட்ட	கஅ௭	அன்றிலங்கை	உௌ௭	இவ்வண்ணத்	கௌ௭
அந்தரமொன்	௭ௌ௭	ஆடற்றாங்கம்	சஅ௭	இறைமொழிந்த	௭ௌ௭
அந்நெடுமா	ச	ஆடியிரைத்	உௌ௦	இற்றைவரை	உௌ௭
அப்படிக்கலிங்	சௌ௭	ஆடிவருபேய்	௭ௌ௭	இன்றிசிறிது	௭ௌ௭
அப்பேயி	கௌஅ	ஆடுகின்றசிறை	அ௦	நண்ணுஞ்செரு	௭ௌ௭
அமர்புரிதம	சௌ௭	ஆதவம்பருகு	அ௭	நரிருமருப்	உௌ௭
அம்பொன்மேரு	௭ௌ௭	ஆதிமாலமல	கஅ௭	உகத்தின்முடி	௭ௌ௭
அரசாரஞ்சலென்	௭ௌ௭	ஆரமிவை	௭ௌ௭	உகநான்கும்	௭
அரசர்சிறுவ	௭ௌ௭	ஆர்காப்பா	உௌ௭	உங்களுக்குறி	உௌ௭
அரணிலேன்வி	கஅ௭	ஆழிகளேழு	௭ௌ௭	உடலின்மேற்	சௌ௭
அரவொடுதிக்	கஉ௭	ஆழந்தருகுதி	௭ௌ௭	உணங்கல்வயிது	௭ௌ௭
அரனுறையும்	உௌஅ	ஆளுங்கொழு	௭அ	உதிர்ந்தவெள்	௭ௌ
அரிதுயிலும்	உௌ௭	ஆனைச்சிறு	சௌ௭	உந்திச்சுழி	௭ௌ
அரிந்ததலை	ககஅ	ஆறிலைதாங்க	உௌ௭	உபயத்தன	௭அ
அரியுமிடற்றலை	கஉ௭	ஆறுடைய	உௌ௭	உபயபலமு	சௌ௭
அருத்தியிற்	௭ௌ	ஆனைசாய	கௌ௭	உபயமெனும்	௭ௌ௦
அருமறையினெறி	உ	இகலிழந்தாசர்	உ௭	உயிரைக்கொல்	௭ௌ௭
அருமறையொத்த	கஉௌ	இக்கிரித்தலை	கௌ௭	உய்த்துபோயி	கௌ௭
அலகிலகட்	௭ௌ௭	இக்குவாருவின்	கஅஅ	உருகுதலுற்	௭ௌ௭
அலகிலசெரு	சௌ௭	இசையுடனெடு	உௌ௭	உருவியசுரிசை	௭அ௭
அலகிலவெற்றி	௭ௌ௭	இடத்திடை	சௌ௭	உரைகள்பிற்	சௌ௭

உரைசெய்பல	உசஅ	ஏறியருள	௩௩௬	கலிங்கமவை	௩௬௩
உரையிற்குழறி	௩௪௪	ஏனவேந்தை	௩௮௦	கலிங்கர்குருதி	௩௦௨
உலகுக்கொரு	௩௪௩	ஒட்டகங்கள்	௪௩௩	கலியிருள்	உ௪௧
உலகையெலாங்	உ௧௧	ஒட்டறப்பட்ட	௪௩௪	கலையினெடுங்	உ௪௪
உலையுவை	௧௨௧	ஒருகலிங்க	௪௩௪	கலைவளருத்த	௧௨௪
உழந்துதாமுடை	௩௮௪	ஒருகளிற்றின்	௨௦௪	கல்லெக்கறித்து	௩௨௪
உள்ளொடுங்கி	௧௩௮	ஒருதுணிக்குது	௪௨௨	கவந்தமாட	௪௩௨
உறுவதென்கொ	௩௩௧	ஒருதுறைப்பு	௧௮௧	கவளமத	௧௨௮
உற்றவாயம்பு	௪௧௩	ஒருமலைத்	௧௨௨	கவனநெடும்	௩௨௮
உன்னுடைய	௧௪௪	ஒருவயிற்றிற்	௩	கழப்பில்வெளில்	௩௩௬
உளவீர்கொழு	௪௦	ஒருவரையொரு	௨௪௦	களபவண்ட	௪௦
உணாதிக்	௩௪௧	ஒருவரொருவரி	௪௩௨	களப்பாணி	௩௪௮
உக்குவா	௪௩௩	ஒருவர்க்கொரு	௩௧௩	களப்போர்விளை	௪௩௩
எங்குமுன	௨௧௩	ஒருவர்தமுடலி	௪௦௨	களமடைய	௩௦௩
எடுத்துக்கை	௩௩௨	ஒருவர்புன்னொர்	௧௧௧	களமுறுதூக	௪௧௧
எடுமெடுமெடு	௪௦௪	ஒருவலம்புரி	௨௮௩	களித்தவீரர்	௪௩௧
எண்ணெய்போக	௩௦௪	ஒருவாய்க்கொண்	௩௩௩	களிதுகங்கை	௨௦௨
எண்மடங்கு	௧௪	ஒளிநுடெடும்	௩௩௧	சுறுத்தசெழி	௧௧
எதிர்கொருஞ்	௪௧௨	ஒகைசொன்ன	௩௦௮	கனவரையொடு	௪௦௪
எதிர்பொருகரி	௪௧௪	ஒடியுடல்	௩௮௧	காஞ்சியரு	௪௦௪
எதுகொலிது	௪௩௦	ஒதிவந்த	௧௪	காழ்தனை	௪௦௪
எந்நகரங்கொ	௩௩௩	ஒய்கின்றே	௨௧௪	காட்டியவேழ	௩௩௩
எய்துகளுடை	௪௧௪	ஒரிணன்	௧௨	காட்டெய்யுடை	௨௧௨
எவ்வணங்கு	௧௩௪	கங்கர்கராளர்	௩௩௦	காரணகாரிய	௧
எவ்வளவுதிரி	௨௦௪	கங்காநதி	௩௪௧	காரிரும்பின்	௧௦௩
எழுதிமற்றவரை	௨௦௧	கங்காபுரியின்	௩௪௩	காலக்கள	௪௪௩
எழுதாளி	௩௪௨	கடகர்த்தந்திறை	௩௩௮	காலமும்மை	௧௧௧
எழுந்ததுசேனை	௩௩௮	கடலில்விட	௪௮	காலனுக்கிது	௧௧௨
எளியனென்	௩௪௦	கடல்கலக்கல்	௩௪௪	காலாற்றண்	௨௪௮
எறிகடலொடு	௪௦௪	கடல்கலக்கவெழு	௧௧௦	கானாணு	௩௪௪
எற்றைப்பக	௩௩௩	கடல்களைச்சொரி	௩௩௦	கிடைக்கப்பொ	௩௪௪
எனதடங்க	௨௪	கடற்கலிங்க	௪௪௧	குடதிசைபுக	௨௩௧
எனவெடுத்து	௩௪௧	கடனமைந்தது	௧௧௩	குடைநிறைத்த	௩௪௩
எனவுரைத்த	௩௧௦	கடிதழிந்து	௧௦௧	குந்தமும்பகழி	௩௨௩
எனவுரைமுடி	௨௨௩	கடுத்தலிசை	௩௩௪	குந்தளரை	௨௦௪
என்செயப்பாலி	௩௦௪	கடையிற்புடை	௩௪௦	குருதிக்குட்ட	௩௦௮
என்றபோதி	௧௪௮	கண்டநாயகர்	௩௮௪	குருதியினதி	௪௧௦
என்றவோசை	௩௦௪	கண்டுகாணுன்	௩௮௮	குலிகைக்கொடர	௨௪௪
என்றிவையு	௩௧௦	கதங்களிற்	௨௪௪	குளமுதிர	௨௩௩
என்றுகளித்து	௩௮௩	கதம்பெற்றார்	௩௪௧	குறியாகக்குருதி	௪௪௮
என்றுகடறவு	௩௪௮	கமலயோனி	௧௮௪	குறுமோடி	௩௦௪
என்றுபல்	௨௨௦	கம்பிலிச்சயத்	௨௦௩	கூடியவின் கன	௨௪௪
என்றுமற்ற	௧௧௪	கயிற்றறி	௧௧௧	கூடியிளம்பிறை	௧௨
என்னுடையதோள்கூட	௧௧௨	கரிகன்கருவி	௪௪௪	கூடாபடி	௧௩௩
என்னுயித	௩௦௧	கருணையொடுங்	௨௪௧	கெண்டைமா	௨௪௪
என்னையொரு	௪௪௪	கலக்கமற்ற	௪௨௪	கேழந்தமேழி	௧௮
உறுதின்குறி	௧௧௨	கலவிக்களி	௩௪	கைகொழுதினை	௨௧௧

கைம்மலர்மே	ககந	தங்குகணவேல்	டுடு	தோலா தகளிற்	சசச
கோட்டுமேழி	கசக	தடித்தனமெனத்	உஉஅ	நக்காஞ்சி	எந
கொதிக்கக்கரி	டுஅஉ	தடியாந்மெடுத்து	டுஎச	நடைவயப்	சடுக
கொய்தவிதைச்சி	டுசஅ	தணந்தமெலிவு	டுஉஎ	நனவினிற்சய	நடு
கொலையினுட்படு	டுஉ௦	தணிதவளப்	கஉடு	நாடகாதி	நஉக
கொல்வாயோரி	ககக	தண்கொடை	நக	நாற்கட்டலை	டுசஉ
கொள்ளிவாய்	க௦ச	தண்ணூரின்	நகந	நிணங்கற்பார்	ககள
கொள்ளுமேனை	டுகடு	தத்துகீர்வரால்	ககஅ	நிணமுந்தைச	கஉ௦
கொற்றவர்கோன்	கஎச	தமக்கொரு	டுஅ௦	நிருபரணி	உஎஎ
கொற்றவாண்	டுகஅ	தமருகங்கடரு	ககடு	நிரைமணிபல	உசடு
கோதாவரி	நசக	தயங்கொளி	நசக	நிலத்தைச்சமை	டுச௦
சக்கரமுதற்	உசஎ	தருமடங்க	நஉ௦	நிலந்தருதுளி	நச௦
சதயநாள்	உ௦க	தரைமகடன்	சஅந	நிலம்புடை	அஅ
சயமகள் களப	சகஅ	தலமுதலுள	உ௦	நிழலிலடைந்	உஎ௦
சரிகளந்தொழந்	உடுடு	தழல்படுகழை	சஉ௦	நிழற்கொடி	சகஉ
சலியாததனி	க௦க	தழுவுங்கொழு	சச	நிறைசாநிமி	சஉச
சூதிகளொன்றொ	உடுக	தளத்தொடும்	நஅடு	நிறைவாழ்வைப்	உசச
சாதுரங்கத்	டு௦க	தளவழிக்கு	ககடு	நின்முனிவுரு	கஎச
சாமளவும்	சஎஅ	தனித்தனியே	க௦	நீண்டபலி	ககஉ
சார்...ங்	சஅ௦	தனிவிசும்படை	டுஉஉ	நீலமாமணிச்	உகஉ
	உகச	நாங்காரப்புயத்	டுச௦	நெடுங்குதிரை	சஎச
சங்கதொடு	கடுஉ	தாயர்தரு	உசக	நெருங்காகவச்	சஅச
சிங்களர்வட்டூர்	நகக	தார்வேயந்த	டுநக	நேயக்கலவி	சஎ
சிதைந்தவழி	கக	தாளமுஞ்செல	நஉச	நேர்முனையிற்	சகச
சிமையவரை	க௦௦	தாளிரண்டா	டுசந	பகடிடந்து	ககச
சிரமலைவிழங்க	ந௦ச	நிங்களினிளங்	உநஅ	படவூன்று	சகக
சினப்பலி	உநக	திசையிற்பல	டுகச	படைவலங்கொடு	ககச
சுரகுருவின்	கடுஎ	திருமார்பின்	உசஉ	பட்டபூவி	டுகக
சுராதிராசன்	ககக	நீயவக்கொடிய	எக	பணிப்பணத்து	நகக
சுரிசுழலிசைவற	உந	நீயின்வாயினீர்	அந	பணியாத	க௦எ
சுவடுபெற்றில	சசஉ	நூங்கபத்திரைச்	க௦ந	பீணத்தபீண	டுகஉ
சுவைக்குமுடி	டுஉடு	நூஞ்சலுக்கணி	கசச	பண்டுதென்ன	கடு௦
சூற்றிணைத்	க௦௦	நூஞ்சலிழ்தூரக	ககடு	பண்டுபாரத	கஅ௦
சூதர்மாத	நஉஉ	நூதிக்கைத்துணி	டுஎந	பண்டுயிசுமோ	டுடுடு
சூதவயன்	உக	நூவரிறுக்களிற்	கக	பண்டுவுச	உச௦
சூழிமுகக்	டுசச	நூள்ளிவெங்க	டுஉக	பண்ணுகவயப்	நகச
சேக்கச்சிவந்த	எச	நேன்றிசையி	உகக	பண்ணுமிவளி	டுஅந
செண்டுக்கொண்டு	கஎஅ	தென்னராதி	நஉச	பண்படுகிளவி	எக
செந்நெருப்பினை	அஉ	தென்னவரவில்	நஉக	பதிகளராய்க்	உகஎ
செம்மலையா	சகடு	தெங்குதூங்கெ	ககச	பரக்குமோத	கடுக
செய்யதிரு	கடு	தேரினமீது	உக௦	பரிசில்கமற்	உஎஉ
செருவிளகீர்	டுஉ	தேவலொலங்	உநக	பரிசுபடவே	டுசஉ
சேனேமடி	சகக	தேவாசுர	சஎஉ	பரிவகலத்	கஉச
சோருகுகொந்	சச	தொடைகன்கந்	உகச	பரிவிருத்தி	க௦அ
சொல்லரிய	க௦௦	தொண்டையர்	நசச	பல்காற்றிண	கச
சோருங்களிற்றி	டுடுஎ	தொழுதுமன்ன	ககஎ	பல்லரிசி	டுசடு
தங்கணவருடன்	சஅக	தொனைமுகமத	நகச	பறிந்தமருப்பின்	டு௦டு

கலிங்கத்துப் பாணி

பற்றிப்பாரீ	டுருக	பொன்னின்மாலே	உஅசு	முனிபவரொத்	உள
பனியாழி	அ	போகவமளி	ருள	முனைகொட்டி	ருள்கு
பனுவுலுக்கு	உரு	போதங்கொண்	உசரு	ழக்கருகே	உகக
பாணிகளா	டுசசு	போதும் போதா	உகக	மெய்யிலனை	ருத
பாந்தணல்வன	கசு	போரின் மேற்	ருஅஉ	மெய்யே கொழு	ருசு
பாரதத்தினுள்	கஅக	போர்தாங்குங்	டுசக	மென்கலாப	உளடு
பாரோலாமுடை	ருகசு	போர்மண்டலிகர்	டுருஅ	மென்குடர்	டுளஅ
பார்கிறுத்தலிற்	ருசஅ	பௌவ மடங்க	டுருஉ	மேதிபுள்ளலகை	கள
பாலாறுகுசைத்	ருசுள	மண்டலீசரு	ருஉள	மேற்கலித்த	ருதள
பிடியின்மேல்	உஅள	மண்ணேழி	கூஉ	மொய்த் திலங்கிய	ருதசு
பிணமெத்தை	கடுசு	மதக்கரி	உஉஉ	யாவருங்களரி	டுசுரு
பிழைக்கவரை	ருகக	மதங்கொள்கரி	டுக	யானைப்படைச்	சகக
பிழை நினைந்து	எஉ	மதுரமான	டுசு	யானைமீது	உஅஅ
பிள்ளை வீழ்	ருக	மத்தயானை	சஉஅ	யானைமேலிளம்	உகக
பிறங்கு சோரி	சருசு	மயிற்கழுத்து	கருசு	வட்டவெண்குடை	கஅ
பிறைப் பெரும்	சுசுள	மருப்பொடு	சகக	வணங்கியசேரர்	டுரு
புடைபடலிள்	உஉ	மழலைத்திரு	சரு	வணங்குதலிங்	களடு
புண்டருகுருதி	சடுசு	மழைகளிர்	சடுரு	வண்டல்பாய்	கசஅ
புயலளிப்பன	கசரு	மறித்தோடி	ருசுசு	வண்டினுக்கு	ருளசு
புயல்வண்ணன்	க	மறிந்தேகட	சரு	வண்டைவளம்	டுருசு
புரமைத்தமலை	சசஅ	மறையவர் வேள்	உருஅ	வத்தவர்மத்திரர்	ருருஉ
புரமெரிமடுத்த	உருஉ	மற்றவெங்கட	உஅஉ	வந்தருளி	உருடு
புலியெனக்கொடி	கசரு	மணக்கோட்ட	உருசு	வயலாறு	ருசஅ
புலிபுரந்தருள்	சகசு	மன்னர்சீர்சய	உஅசு	வயிறுகளென்னி	ருடு
பூப்பதுமத்தன்	டுசசு	மன்னர்புரந்	டுஉக	வருகழ்ப்பரணி	ருடு
பூமதுஞ்	கரு	மாகாயமத்	டுகசு	வருசெருவான்	உளசு
பூவிரிமது	டுக	மாமழை போற்	சளசு	வருஞ்சேனை	சக
பூவிரியுமலை	உஉசு	மாவாயிரமும்	ருகஉ	வருவார்கொழு	சுசு
பெருக்கத்தின்	டுஅசு	மாவுகைத் தொரு	உருள	வரைக் கலிங்கர்	சசுசு
பெருநெடும்பசி	கருடு	மாறுபட்டெழு	ருஅசு	வரை சிலபுலி	சடுஅ
பேணுங் கொழு	சரு	மிடையுற்ற	சஅள	வழிவர் சிலர்	சடுக
போழி	எ	மீளிராவுதைத்	கருஉ	வழுதியர்வரை	டுஅஅ
பையாப்போடு	டுள	மீனம்புகு	ச	வளர்வதொர்	உரு
பொங்குமதி	சஅ	நுகிலின்மேன்	உஅசு	வளைகலிப்பவு	ருசுசு
பொதுவறவு	உசுசு	முடிசுடுமுடி	டுருள	வற்றலாகவுலர்	ச
பொரிந்தகாரா	எசு	முடியினால்வழி	டுருஅ	வற்றலாகவுலர்	ச
பொருகைதவிர்	டுஅள	முடுகியபவன	சகக	வற்றலாகவுலர்	ச
பொருங்கண்வே	டுசு	முருகிற் சிவந்த	டு	வண்மலத்தொரு	ருசு
பொரு சினவீரர்	டுசசு	முதுகுவடிப்படி	டுருஉ	வாசமார்முலை	சுசு
பொருதடக்கை	சஅசு	முத்துவடஞ்சேர்	ரு	வாசிகிடக்க	டுஅ
பொருதாரதி	உருசு	முரசறைகென்	உளசு	வாசிகொண்டா	ருசஅ
பொருநர்கள்	சச	முலையீது	எள	வாயகலம்	டுரு
பொருபுலிபுலி	சருஅ	முழுத்தோல்	டுசுள	வாயப்பு	டுருசு
பொல்லாவோட்	டுளஉ	முள்ளாறுங்	கரு	வாயிற்சிவப்பை	சுசு
பொழிமத்தா	டுசுள	முறம்பலபோல	களஉ	வாயினிற்புகு	சகஅ
பொன்னித்துறை	டுகஉ	முறுவன்மலை	சக	வாய்மடித்து	சஅஉ
பொன்னிரண்டு	கக	முறையிடத்திரு	ருஉஅ	வார்முரசி	உஉரு

தாழிசை முதற்குறிப் பகராந்

தாழி சேயுழ	உஅடு	விருதரிருநுணி	சசச	வெம்புங் குருதி	ருசு
நாசில் வெட்டி	சகடு	விருந்தினரும்	சஎஎ	வெயற்றாரை	சஅஅ
விசைபெறவி	ககக	விலக்குகவிலக்	உஉக	வெருவரவரிசிலை	ச௦டு
விடவிதண்	ச௦௦	விலையிலாத	சஉ	வெளியரிதென	ச௦க
விடுத்தவர்	சஉடு	விழிசுழல்	க௦	வெற்றெலும்பை	கஎஎ
விடுடை	சசச	விழித்தவிழி	கடுச	வேகம் விளைய	சடு
விடுமினெங்க	உடு	விழுந்து கொழுங்	கசக	வேகைக்குவிற்	உகடு
விட்டதண்டி	கஅக	விளையகண் விழி	ச௦க	வேடத்தாற்கு	சசஎ
விட்டவதினம்	க௦௦	விசைபெறவிடு	ககக	வேதகண்ணறி	டுகக
விண்ணிற்மொய்	சசச	விங்குதலை	கஎஎ	வேலை கொண்டு	கஅக
விதிமறையவர்	கக	விணையாழ்குழ	கஉக	வேழநிறை	உகஎ
விழ்முக்குவிசை	அஎ	வெங்கனிற்றிலி	கஉடு	வேழ மிரதம்	ககக
விற்றட்டி	டுசஎ	வெங்கனிற்றிற்மத்	சஉக	வேழ மொன்று	உ௦௦
விரித்த வாளுநிர்	உஎக	வெடித்தகழை	கக	வைப்புக்காணு	டுசக
விரிபுநல்வேலை	உசக	வெண்டயிருந்	டுகக	வையகமாங்	உக௦
விருதராச	கசஎ	வெந்தவிரும்பி	டுடுச		

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உரு	உஎ	(முகவுரை) புலவர்கள்	புலவர்கள்
ருச	சஉ	செற்றியில்	செற்றியிலிருந்து
சரு	கக	சூரை	சூரை
ருரு	க	உழ்புலவஞ்சி	உழ்புலவஞ்சி
அத	உரு	கருகுக	கருக
கரச	உச	விமானத்தோடு வழங்கினன்	விமானத்தோடு வழங்க
கக	அ	கெடுஞ்செழியன்	கெடுஞ்செழியன்
ககஅ	கஉ	செம்பியன்	செம்பியன்
ககக	சஉ	கீரகோளனை	கீரகோளனை
ககக	ருச	பிரகாரம்	பிரகாரம்
ககஉ	க	கூடர்சங்கமத்து	கூடர்சங்கமத்து
ககஉ	அ	என்றது	என்றது
ககஉ	உஉ	கனிப்பெய்தினனென்க	கனிப்பெய்தினனென்க
கருச	உச	(தாம்) பசியை	(தாம்) பசித்த பசியை
கருச	உச	அணியும்	கட்டும்
கசரு	கக	என்பதாம்	என்பதாம்
ககஉ	கரு	வடக்கு திசையில்	வடக்குத் திசையில்
ககஉ	ச	உணங்கல்	உணங்கல்
ககஅ	கஉ	தருஞ்செவி	தஞ்செவி
ககக	ருஉ	சிறுதும்	சிறிதும்
உருச	உச	சென்றனென	சென்றனென
உஉரு	உஉ	கெருங்கி	கெருங்கி
உருக	ருரு	(பனைவார்களை)	(பனைவார்களை)
உஅக	க	இதனைவிட	இதனைவிட